

B 7

3

149

BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

LIBRI

DOSATI DAL

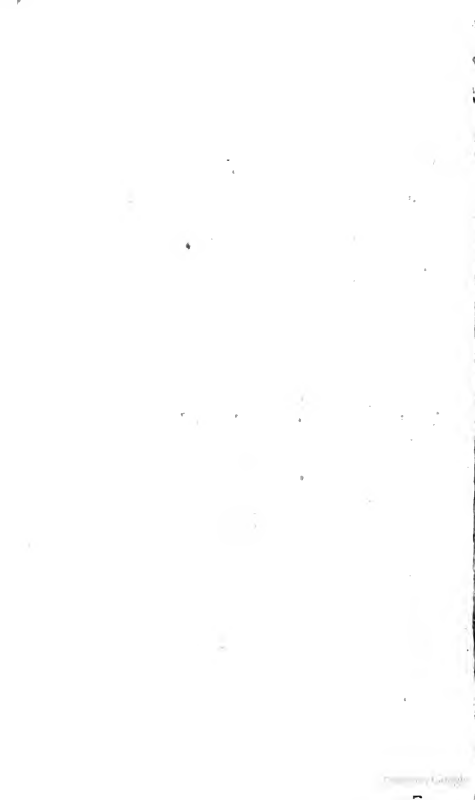
DOTTOR ANNIBALE GIULIONI.

GIURISTA

Nato a Firenze il 7 Febbraio 1807
e morto il 1° Dicembre 1895 in Firenze.

16 Maggio 1896

JOANNIS ORTWINI
WESTENBERGII
PRINCIPIA JURIS.

TOMUS II.

PARS IV. - VII.

B. 7. 3. 149 -

PARS QUARTA.

LIBER XX. TITUL. I.

DE PIGNORIBUS ET HYPOTHECIS: ET QUALITER
EA CONTRAHANTUR: ET DE PACTIS EORUM.

C. VIII. 14.

DE PIGNORIBUS ET HYPOTHECIS, ET QUALITER
EA CONTRAHANTUR.

§. 1.

Expositis *Contractibus*, quibus in creditum itur, tum *Nominatis*, tum *Innominatis*, & *Actionibus*, quæ inde proficiuntur, absolutis, subjiciuntur (interrupto *Edicti Perpetui Ordine*, v. *Const. de conf. dig. ad Sen. & omnes pop. §. 5. Const. de conf. dig. ad magn. Sen. §. 5.*) *Accessoria & Adminicula Contractuum*: quæ vel ad securitatem contractuum pertinent, uti *Pignora & Hypothecæ*; vel ad implementum & indemnitatem, uti *Ædilitium Edictum*, *Eviçtio*, & *Usuræ*; vel denique ad probationem, uti *Testes & Instrumenta*. v. d. *Const. de conf. dig. ad Sen. & omn. pop. §. 5. Const. de conf. dig. ad magn. Sen. §. 5.*

§. 2. Inter *Pignus & Hypothecam*, quantum ad hanc causam attinet, nihil interest, sed tantum nominis sonus differt. l. 5. §. 1. *D. h. t. §. 7. I. de act.*

§. 3. Licet in aliis sit differentia. Nam *Pignoris* appellatione eam proprie rem contineri dicimus, quæ simul etiam traditur creditori, maxime si mobilis sit.

Ll

At

At eam, quæ fine traditione, nuda conventionione tene-
tur, proprie *Hypothecæ* appellatione contineri dicimus.
d. §. 7. *I. de act. l. 9. §. 2. D. de pign. act. l. 238 §. 2. D. de V. S.*

§. 4. Est autem hoc loco *Pignus* seu *Hypotheca*, *Jus*
in re, creditori, in securitatem debiti, constitutum. l. 30.
D. de action. nox. l. 19. pr. D. de damn. inf. l. 15. C. h. t.
l. 18. §. 2. D. de pign. act. l. 12. de distr. pign.

§. 5. Quod varie dividi potest.

§. 6. Est enim I.) *Pignus* vel *Publicum*, quod au-
thoritate publica; vel *Privatum*, quod privata auctorita-
te constituitur.

§. 7. *Publicum*, quod & *Necessarium* dici potest,
est vel *Legale*, vel *Prætorium*.

§. 8. *Legale* est, quod ab ipsa *Lege* constituitur. *l. 1.*
in med. C. comm. de legat.

§. 9. *Prætorium*, quod jussu *Prætoris* constituitur.
Idque est vel *Prætorium in Specie*, vel *Judiciale*.

§. 10. *Pignus Prætorium in Specie* est, quod *De-*
creto Prætoris constituitur ante sententiam, per missio-
nem in possessionem bonorum debitoris factam. *l. 26. D.*
de pign. act. l. 1. l. 2. C. de prætor. pign.

§. 11. *Judiciale*, quod in causa judicati constituitur,
post sententiam, in bonis debitoris condemnati, qui senten-
tiæ parere recusat, per pignorum capionem, vel per mis-
sionem in bonorum possessionem. *l. 15. §. 2. D. de re jud.*
l. 2. l. 3. C. si in caus. jud. l. 2. l. 3. C. qui pot. in pign.

§. 12. *Privatum*, quod & *Voluntarium* dici potest,
est vel *Testamentarium*, vel *Conventionale*.

§. 13. *Testamentarium* est, quod a testatore in testa-
mento alicui constituitur, *l. 26. pr. D. de pign. act. l. 12.*
D. de alim. legat. l. 1. C. comm. de legat.

§. 14. *Conventionale* vero, quod vel *Contractu* & tra-
ditione; *l. 1. pr. D. de pign. act. §. ult. I. quib. mod. re*
contr. obl. l. 2. C. de prætor. pign. vel fine traditione, Nu-
da conventionione & pacto constituitur. *d. l. 1. pr. D. de*
pign. act. l. 17. §. 2. D. de pact.

§. 15.

§. 15. Contrahitur enim etiam *Hypotheca* per pactum conventum, cum quis paciscitur, ut res ejus propter aliquam obligationem sint hypothecæ nomine obligatæ. Nec ad rem pertinet, quibus sit verbis, sicuti est in his obligationibus, quæ consensu contrahuntur: unde & inter præsentēs sine scriptura, l. 4. pr. D. h. t. & inter absentes per nuntium, l. 23. §. 1. D. h. t. vel per epistolam contrahi potest. l. 34. §. 1. D. h. t.

§. 16. II.) *Pignus* vel *Generale* est, vel *Speciale*. l. 2. C. h. t. l. 4. C. quæ res pign. obl.

§. 17. *Pignus Generale* est, cum quis generaliter bona ad se pertinentia, quæ habet habiturusve est, pignori obligavit. l. 1. l. 6. l. 29. D. h. t. l. ult. C. quæ res pign.

§. 18. Quod afficit omnia bona debitoris, mobilia & immobilia, præsentia & futura, l. 1. pr. l. 29. pr. D. h. t. l. ult. C. quæ res pign. obl. etiam incorporalia; dummodo omnium bonorum, non vero *Mobilium* & *Immobiliū* tantum, mentio facta sit. l. 4. l. ult. C. quæ res pign. obl. l. 21. D. de V. S. junct. l. 15. §. 2. D. de re jud. l. 7. §. 4. D. de pec. l. 25. D. de prob. l. 22. D. de don.

§. 19. Adeo, ut debitor ex eo tempore bona sua, non nisi salvo jure pignoris, possit alienare, eaque alienata cum suo onere ad possessores transcant. l. 4. C. de evict. l. un. C. rem alien. ger.

§. 20. Exceptis tamen I. lis, quæ pignori obligari nequeunt. l. 9. §. 1. D. h. t.

II. Quæ verisimile non est quemquam specialiter obligaturum fuisse; qualis est supellex, vestis, aliaque, quæ in usum quotidianum habentur. l. 6. l. 7. l. 8. D. h. t.

III. Quæ ex bonis defuncti non fuerunt, sed postea ab herede ejus ex alia causa acquisita sunt. l. 29. pr. D. h. t.

§. 21. *Speciale vero, cum res quædam specialiter pignori obligatæ sunt. l. 2. C. h. t. l. 15. §. 1. l. 16. pr. D. h. t.*

§. 22. *Quod res tantum pignoratæ, non alias, afficit, d. l. 15. §. 1. earumque accessiones. l. 16. pr. §. 4. D. h. t. l. 1. C. de part. pign.*

§. 23. *Adeo, ut debitor eas res, sine vitio furti, l. 66. D. de furt. vel utique stellionatus, alienare nequeat. l. 3. §. 1. D. stellion.*

§. 24. *Possunt autem Pignori obligare, quicunque sunt domini, & alienandæ rei potestatem habent; l. f. C. de reb. alien. non alien. etiam Socii, quantum attinet ad partem in re communi ipsis competentem: l. un. C. si comm. res pign. non tantum per semet ipsos, sed & per procuratores, speciale mandatum habentes. l. 1. C. si res al. pign.*

§. 25. *Et quidem pro quocunque debito, seu obligatione: five mutua pecunia datur, five dos, five emptio venditio contrahatur, vel etiam locatio & conductio, vel mandatum; five pura est obligatio, vel in diem, vel sub conditione; five civilis, five honoraria, vel tantum naturalis. l. 5. pr. l. 14. §. 1. D. h. t.*

DE PACTIS PIGNORUM.

§. 26. *Cum autem Pignus Conventionale constituitur, varia sæpenumero adjiciuntur Pacta; h. t. t. C. de pact. pign. eaque Licita, vel Illicita.*

§. 27. *Pactum Licitum est. I. Pactum Ἀντιχρηστικόν, seu Antichresticum, i. e. de mutuo pignoris usu pro credito; l. 11. §. 1. D. h. t. cum res ita pignori datur, ut creditori re pignorata, in vicem usurarum, uti & frui liceat. d. l. 11. §. 1. l. 8. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. l. 14. l. 17. C. de usur.*

§. 28. *Quæ Ἀντιχρηστικὴ vel Expressa est, vel Tacita.*

§. 29.

§. 29. *Expressa est, quæ expressa conventionione contrahitur: l. 1. §. 3. l. 11. §. 1. D. h. t. l. 17. C. de usur. quo casu, si fructus sunt certi, ad legitimum usurarum modum redigendi sunt; l. 1. l. 2. l. 12. C. de pign. act. nisi forte excessus sit modicus. Si vero incerti, unus anni ubertas cum alterius sterilitate compensanda est; l. 17. C. de usur. nisi excessus sit nimius, ut faciat contractum usurarium, in fraudem l. 26. C. de usur l. 13. §. 26. D. de act. emt.*

§. 30. *Tacita vero, quæ tacita conventionione contrahitur; cum scil. creditor usuras non est stipulatus, & res fructifera pignori simpliciter obligata est. l. 8. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr.*

§. 31. *Quo casu fructus ad legitimum usurarum modum indistincte redigendi sunt. d. l. 8. D. quib. mod. pign. vel hyp. tac.*

§. 32. II. *Ut, si intra certum tempus non sit soluta pecunia, creditor jure emtoris possideat rem, justo pretio tunc æstimandam. l. 16. §. f. D. h. t. l. 1. C. de pact. pign. l. 34. D. de pign. act.*

§. 33. III. *Ut amissio seu interitus pignorum liberet debitorem. l. 6. C. de pign. act.*

§. 34. IV. *Ne Debitori vel Creditori pignus vendere liceat. l. 7. §. ult. D. de distr. pign. l. 4. D. de pign. act.*

§. 35. *Pactum vero Illicitum est I. Pactum Commisforium, quo convenit, ut debita suo die non soluto, pignus pro quantitate debita, pleno jure creditori cedat. Cujus cum cresceret asperitas, Imp. Constantinus per saluberrimam Constitutionem prohibendum censuit, quæ extat in l. ult. C. de pact. pign. & cum præteritis præsentia quoque repellit, & futura prohibet.*

§. 36. II. *Ut Creditori liceat possessionem pignoris*

ris ingredi, & propria auctoritate occupare. *l. 3. C. h. t. l. pen. C. de pign. act. l. 13. D. quod met. caus.*

§. 37. III. Ut Debitor, soluto debito, pignus propria auctoritate recuperare possit. arg. *d. l. pen. C. de pign. act. l. 3. C. h. t. l. 13. D. quod met. caus. l. 176. D. de R. J.*

TITUL. II.

IN QUIBUS CAUSIS PIGNUS VEL HYPOTHECA
TACITE CONTRAHITUR.

C. VIII. 15.

§. 1. III.) **P**ignus est vel *Expressum*, vel *Tacitum*.

§. 2. *Pignus Expressum* est, quod *expressa* voluntate contrahentium constituitur. *l. pen. D. h. t.*

§. 3. *Tacitum*, (quod & *Legale* quandoque dicitur,) quod *sine expressa* conventionem, ob *præsumtam* voluntatem partium, vel *aliam justam causam*, a *Lege* constitutum est, *l. 1. C. comm. de leg. l. un. §. 1. C. de rei ux. act. l. 6. §. f. C. de bon. quæ lib.*

§. 4. Ob *præsumtam* voluntatem partium, *Tacitum* pignus datur I. Ex SCto, quod sub Marco Imp. factum est, creditori, qui pecuniam ob restitutionem ædificiæ exstruendi mutuam dedit. *l. 1. D. h. t. l. 24. §. 1. D. de reb. auct. jud. poss.*

§. 5. Quod ad eum quoque pertinet, qui redemptori, domino mandante, nummos ministravit. *d. l. 1. D. h. t. l. 24. §. 1. D. de reb. auct. jud. poss.*

§. 6. Non etiam ad eum, qui ad novum ædificium exstruendum vel emendum, vel navem reficiendam, pecuniam credidit. *l. 17. C. de pign. l. 7. C. qui pot. in pign. N. 136. c. 3.*

§. 7. II. Locatori in iis, quæ in prædium urbanum, (non rusticum) ut ibi perpetuo sint, *l. 7. §. 1.*

§. 1. *D. h. t. invec̃ta & illata sunt. l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. pr. l. 6. l. 7. §. 1. D. h. t. l. 5. l. ult. C. h. t. l. 4. pr. D. de pact. v. supr. ad t. de pact. §. 17.*

§. 8. Quod & in invec̃tis & illatis secundi conductoris, *l. 11. §. 5. D. de pign. act. & supellectile libraria studiosorum, locum habet.*

§. 9. III. Locatori in fructibus, qui in prædio rustico nascuntur. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 10. Citra præsumtam vero voluntatem partium, *sola Legis dispositione Tacitum pignus datur I.) Fisco, l. Ratione tributorum, in bonis eorum, qui censentur. l. 1. C. h. t. l. 1. C. si propt. publ. pens.*

II. In bonis eorum, qui cum eo contrahunt; *l. 2. C. h. t. non etiam eorum, qui ex delicto ad pœnam obligati sunt. l. 17. l. 73. D. de jur. fisc.*

III. In bonis debitoris primipilaris, ejusque uxoris. *l. 4. C. h. t.*

IV. In bonis administratoris rei fiscalis. *l. 1. C. de priv. fisc. t. C. si propt. publ. pens.*

§. 11. II.) Reip., Civitati, & Ecclesiæ, in bonis administratorum; *arg. l. 20. C. de admin. tut. junct. l. 3. C. de jur. Reip. l. 23. §. 1. C. de SS. Eccles. non etiam uti creditrici, in bonis debitorum. l. 2. C. de jur. Reip. l. 8. D. qui pot. in pign.*

§. 12. III.) Liberis prioris matrimonii, I. In bonis vitrici, ratione tutelæ maternæ; si scil. mater, alio tutore non petito, neque rationibus redditis, ei nupserit. *l. 6. C. h. t.*

II. In bonis parentum, ad secundas nuptias trans-euntium, ratione eorum, quæ ex priori matrimonio ad eos pervenerunt. *l. 6. §. 2. C. de sec. nupt.*

III. In bonis patris, ratione bonorum maternorum, aliorumque adventitiorum, quæ pater administravit. *l. 6. §. ult. C. de bon. quæ lib. l. 8. §. ult. C. de sec. nupt.*

§. 13. IV.) Pupillis & minoribus, eorumque heredibus, l. In bonis tutorum & curatorum. l. 20. C. de adm. tut. l. 19. §. 1. D. de reb. auct. jud. poss. N. 22. c. 40. l. 196. D. de R. J.

II. In rebus pecunia eorum emtis, l. 7. D. qui pot. in pign. non aliis. l. 17. C. de pign. l. 7. C. qui pot. in pign.

§. 14. V.) Marito pro dote præstanda, in bonis ejus, qui dotem promisit. l. un. §. 1. C. de rei ux. act.

§. 15. VI.) Uxori pro dote repetenda, in bonis mariti, ejusve, qui dotem suscepit; d. l. un. §. 1. C. de rei ux. act. ut & pro dotis augmento, N. 97. c. 2. paraphernis, l. ult. C. de pact. conv. & donatione propter nuptias. l. 29. C. de jur. dot.

§. 16. VII.) Legatariis & Fideicommissariis, pro legatis & fideicommissis consequendis, in bonis testatoris. l. 1. C. comm. de legat.

§. 17. VIII.) Redemptori, in persona ab hostibus capta & redempta, pro pretio redemptionis. l. 15. D. de capt. l. 2. C. de postl. rev. l. 20. §. 1. D. qui test. fac. poss. l. 43. §. ult. D. de leg. 1.

TITUL. III.

QUÆ RES PIGNORI VEL HYPOTHECÆ DATÆ,
OBLIGARI NON POSSUNT.

C. VIII. 17.

§. 1. **P**ossunt autem pignori obligari res omnes, quæcunque vendi possunt. l. 9. §. 1. D. de pign. & hyp. l. 1. §. 2. D. h. t.

Sive illæ sint Mobiles, sive Immobiles.

Sive Corporales, sive Incorporales: veluti Ufufuctus; l. 11. §. 2. D. de pign. & hyp. Servitutes
Rea-

Reales, tum Urbanæ, tum Rusticæ, necdum scil. constitutæ; *l. 11. §. ult. l. 12. D. de pign. & hyp. Jus pignoris, l. 13. §. 2. D. de pign. t. C. si pign. pignor. dat. fit. ut et Nomen seu Obligatio. l. 4. C. h. t.*

Sive Præsentēs, sive Futuræ; puta fructus futuri. *l. 15. pr. D. de pign. & hyp.*

§. 2. Quas res vero quis emere non potest, quia commercium earum non est, jure pignoris etiam accipere non potest. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Quales sunt, Res litigiosæ; *d. l. 1. §. 2. D. h. t. Religiosæ; l. 3. C. h. t. Liber homo; l. 6. C. h. t. v. l. 1. C. de patr. qui fil. distr. Spes præmiorum, quæ pro coronis Athletis præstanda sunt; l. 5. C. h. t. Fundus dotalis; l. 4. D. de fund. dot. pr. I. quib. alien. lic. Arma militum; arg. l. 14. §. 1. D. de re mil. & familia.*

§. 4. Porro pignori obligari nequeunt res pupillorum & minorum, sine tutorum curatorumque auctoritate, *l. 1. pr. D. h. t. l. 3. C. de in int. rest. min. vel Decreto Prætoris, si scil. res sint majoris momenti. l. 1. §. 2. 4. l. 2. D. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. sunt, sine decr. non alien. l. 22. C. de adm. tut.*

§. 5. Res peculiares, quæ a filio vel servo, sine voluntate patris vel domini, pro alio pignori datæ sunt. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Res alterius, pro muliere intercedente, vel filiosam. contra SCtum pecuniam mutuam accipiente, pignori data. *l. 2. D. h. t.*

§. 7. Res alienæ. *l. 2. C. si alien. res pign. dat. fit. t. t. C. de reb. alien. non alien. & prohib. rer. alien. vel hyp. l. 16. §. 1. 7. D. de pign. & hyp.* Adeo, ut, si debitor rem alienam creditori pignori dederit, non tantum pignus non valeat, sed & ob eam rem *Actio- ne pignoratitia contraria* teneatur, & in crimen stel-

stellionatus incidat. *l. 6. C. si res alien. pign. dat. fit. l. 16. §. 1. D. de pign. act.*

§. 8. Nisi I. res aliena voluntate domini pignori data sit, *l. 20. pr. D. de pign. act. vel dominus id ratum habuerit. d. l. 20. pr. l. 16. §. 1. D. de pign. & hyp.*

II. Dominus, sciens rem suam pignori obligari, in fraudem creditoris ignorantis, taceat. *l. 2. C. si alien. res pign. dat. fit.*

III. Res aliena sub conditione pignori data sit, si debitoris facta fuerit. *l. 16. §. 7. D. de pign. & hyp.*

IV. Debitor ejus rei postea dominus factus sit: quo casu *Utilis Actio pignoratitia seu hypothecaria* creditori conceditur. *l. 41. D. de pign. act. l. 5. C. si alien. res pign. dat. fit.* Sive ignoraverit, sive sciverit rem alienam esse; ita tamen, ut tum *difficilius* detur, i. e. causa cognita. *l. 1. pr. D. de pign. & hyp. l. 25. D. d. t.*

V. Dominus debitori, qui rem pignori obligavit, heres extiterit: quo casu creditori similiter actio *Utilis* competit; *l. 22. D. de pign. & hyp.* dummodo domino *ignorante*, & non invito res obligata sit. Ita acc. *l. 41. D. de pign. act.*

§. 9. Executores denique pignori capere nequeunt servos aratores, boves aratorios, instrumenta aratoria, aliaque ad agriculturam necessaria; ne agricultura impediatur, & exinde tributorum illatio retardetur. *l. 7. l. 8. & Auth. seq. C. h. t.* Adeo, ut, si quis contra fecerit, in quadruplum ablata restituere debeat, & infamiae notam ipso jure incurrat, Imperiali animadversione seu poena extraordinaria nihilominus puniendus. *d. Auth. Agricultores. C. h. t.*

TITUL. IV.

QUI POTIORES IN PIGNORE, VEL HYPOTHECA
HABEANTUR: ET DE HIS, QUI IN PRIOR-
RUM CREDITORUM LOCUM SUCCEDUNT.

C. VIII. 18. 19.

§. 1. Cum autem jus pignoris sæpe plures ha-
beant creditores, quibus omnibus ex bo-
nis debitoris satisfieri nequit; videndum, *Quinam
potiores in Pignore vel Hypotheca habeantur?*

§. 2. Et quidem, si debitor res suas duobus simul
eodem tempore pignori obligaverit, ita, ut utrique in
solidum obligatæ essent, singuli in solidum adver-
sus extraneos *Serviana* utentur; inter ipsos autem si
quæstio moveatur, possidentis melior est conditio.
l. 10. l. 16. §. 8. D. de pign. & hyp. l. 128. D. de R. J.

§. 3. Si autem id actum fuerit, ut pro partibus res
obligarentur, *Utilis* actio competit, & inter ipsos,
& adversus extraneos, per quam dimidiam partem
possessionis singuli apprehendent. *dd. ll.*

§. 4. Si vero *diversis temporibus* (ut fere fieri solet)
creditoribus pignus constitutum sit, Regula inter
eos obtinet, *Qui prior est tempore, potior est jure. l. 2.
l. 4. l. 7. l. 8. C. h. t.*

§. 5. In quo tempus pignoris constituti, etiam
ipsum momentum, inspiciendum est; ut *prior tem-
pore* censeatur, qui prior hypothecam accepit: licet
alter prior contraxerit, *l. 11. pr. l. 12. §. 2. D. h. t.*
vel ei priori res tradita fuerit. *d. l. 12. §. ult. D. h. t.*

§. 6. Eaque Regula locum habet, siue pignus
Expressum sit, siue Tacitum; *l. 2. C. de priv. fisc.*
arg. *N. 97. c. 4.* siue Prætorium, siue Judiciale; siue
Testamentarium, siue Conventionale; *l. 10. D. l. 2.
l. 4.*

l. 4. C. h. t. l. 11. pr. D. l. 8. C. h. t. five Generale, five Speciale. l. 2. l. 11. l. 12. l. 18. D. h. t.

§. 7. Adeo, ut, qui generaliter bona debitoris pignori accepit, eo potior sit, cui postea prædium ex his bonis specialiter pignori datur; quamvis ex cæteris pecuniam suam redigere possit. *l. 2. D. h. t.*

§. 8. Nisi specialiter quædam, & in subsidium universa bona generaliter pignori acceperit: quo casu, si certum est, posse eum, ex his, quæ nominatim ei pignori obligata sunt, universum redigere debitum, ea, quæ aliis postea specialiter obligata sunt, iis non sunt auferenda. *l. 2. C. de pign. & hyp.*

§. 9. Interdum tamen hæc regula cessat, & posterior potior est priori. *l. 5. D. h. t. Scil. I.)* Si posterior hypothecam habeat privilegiatam; qualem habet I. Fiscus ratione tributorum & debiti primipilaris. *l. 1. l. 2. C. si propt. publ. pensit. l. 1. l. 4. C. in quib. caus. pign. vel hyp. tar. l. 3. l. 4. C. de primipil. v. Veget. de re mil. L. II. c. 8.*

II. Qui credidit in Militiam emendam, & de hypotheca sibi specialiter prospexit. *N. 97. c. 4.*

III. Uxor ratione dotis; ob summum dotis favorem, *v. l. 1. D. sol. matr.* ob quem mulier præfertur aliis mariti creditoribus, etiam anteriorem expressam hypothecam habentibus. *l. 12. §. 1. C. h. t. Non heres. l. un. C. de priv. dot. v. infr. ad t. sol. matr. §. 6. n. IV.*

IV. Qui credidit in restitutionem ædificii. *l. 1. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr. v. supr. ad d. t. §. 4.*

V. Qui in rem conservandam credidit, eamque pignori accepit; *l. 5. l. 6. pr. §. 1. D. h. t.* hujus enim pecunia salvam fecit totius pignoris causam. *d. l. 6. pr.*

VI. Pupillus, cujus nummis res fuit comparata. *l. 7. D. h. t.*

VII. Aliique, quorum pecunia res emta est; si eadem iis specialiter pignori obligata sit. *l. 7. C. h. t.*

§. 10.

§. 10. II.) Si pignus priori in instrumento privato, posteriori vero in instrumento publico constitutum sit. *l. 11. C. h. t.* Pro quo & illud habetur, quod trium vel plurium testium subscriptione firmatum est. *d. l. 11. Et seq. Auth. Si quis. N. 73. c. 1.*

§. 11. III.) Si Creditor posterior in locum prioris succedat. *Infer. h. t. & t. C. de his, qui in prior. cred. loc. succ.*

§. 12. Et quidem, si creditor *Hypothecarius* posterior, priori, sive volenti, sive invito, pecuniam solvat, vel offerat, eoque non accipiente, obsignatam legitime deponat, jus prioris in se transfert, & in locum prioris, quantum ad exsolutum debitum attinet, succedit. *l. 12. §. 6. D. h. t. l. 1. l. ult. C. de his qui in prior. cred. loc. l. 12. C. de pign.*

§. 13. Si vero *Chirographarius* posterior, priori hypothecario solvat, non succedit in locum prioris; nisi convenerit, ut eadem res sibi obligata sit, & in locum ejus succedat. *l. 3. D. quæ res pign. dat. l. 12. §. 8. D. h. t. l. 1. C. de his qui in prior. cred. loc. succed.*

TITUL. V.

DE DISTRACTIONE PIGNORUM, ET HYPOTHECARUM.

C. VIII. 28.

§. 1. **E**ffectus Pignoris constituti est, quod producat *Actionem in rem*, ad pignus persequendum; *l. 17. D. l. 18. C. de pign. Et hyp.* & si debitor sit in mora solvendi, *Distractioni pignoris locum faciat. l. 7. §. 1. D. de reb. eor. qui sub tut.*

§. 2. *Actio ad persequendum pignus datur Serviana, & Quasi Serviana seu Hypothecaria. §. 7. l. de act.*

§. 3. *Actio Serviana est Actio Prætoriana in rem; Quæ datur Locatori prædii rustici; Contra colonum, Et quemcunque possessorem; Ad persequendas res, pro mercede fundi sibi pignori obligatas.*

M m

§. 4.

§. 4. Est hæc *Actio Prætoria*; §. 7. *I. de act. l. 17. §. 2. D. de pact. a Servio* scil. Prætorē, unde & nomen habet, introducta. *d. §. 7. I. de act.* Quem in hunc sensum edixisse, probabile est: Quod quis pro mercede fundi sibi pignori obligatum esse dicet, a colono, cujus in bonis erat, nisi arbitrio Judicis restituatur, de eo, adversus eum, qui possidebit, judicium dabo.

§. 5. In rem; *l. 66. D. de evict. l. 17. D. l. 18. C. de pign. & hyp. l. 14. C. de O. & A.* nascitur enim ex jure pignoris, quod reale est. *l. 30. D. de noxal. act. l. 19. D. de damn. inf.*

§. 6. Quæ datur Locatori prædii rustici; §. 7. *I. de act.*

§. 7. Contra colonum; *d. §. 7. I. de act. l. 36. D. de nox. act.*

§. 8. Et quemcumque possessorem; *l. 16. §. 3. D. de pign. & hyp. l. 14. C. de O. & A.* excussio tamen, secundum jus novum, prius debitore Principali. *v. Nov. 4. c. 2. & Auth. Sed hodie. C. de obl. & act. Auth. Hoc fi. C. de pign.*

§. 9. Ad persequendas res, pro mercede fundi sibi pignori obligatas. §. 7. *I. de act.* sive illæ expresse pignori obligatæ sint, sive tacite: quales sunt fructus in prædio rustico nati; *l. 7. pr. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac.* non etiam invecta & illata, quæ in prædio urbano tantum tacite pignori obligata sunt. *l. 4. pr. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. v. supr. ad t. in quib. c. pign. vel hyp. tac. contr. §. 7.*

§. 10. Quasi Serviana seu Hypothecaria, *v. §. 7. I. de act. l. 3. §. 3. D. ad exhib. (quæ & quandoque Serviana utilis, l. 1. C. de prec. l. 1. C. comm. de leg. & Pignoratitia dicitur, l. 7. §. 12. D. conun. div. l. 19. D. de exc. rei jud.)* est *Actio Prætoria*, in rem; Quæ datur cuilibet creditori; Contra debitorem, & quemcumque possessorem; Ad res sibi pignori obligatas persequendas.

§. 11. Est hæc *Actio* etiam *Prætoria*, §. 7. *I. de act. l. 17. §. 2. D. de pact.* tali forte Edicto, ad exemplum superioris proposita: Quod quis pro pecunia debita

bita sibi pignori hypothecæ obligatum esse dicet, ab eo, cujus in bonis erat, nisi arbitrio judicis restituatur, de eo, adversus eum, qui possidebit, judicium dabo. Si soluta pecunia sit, aut per creditorem steterit, quo minus solvatur, judicium non dabo. arg. l. 19. C. de usur. l. 11. §. ult. D. qui pot. in pign.

§. 12. *In rem; l. 17. D. l. 18. C. de pign. & hyp. nascitur enim ex jure pignoris, quod reale est: l. 30. D. de noxal. act. l. 19. D. de damn. inf. qualecunque illud sit; §. 7. l. de act. l. 15. C. de pign. sive publicum, sive privatum. d. §. 7. d. l. 15. l. 1. C. comm. de legat. l. 2. C. de præt. pign.*

§. 13. *Quæ datur cuilibet creditori; excepto Locatore prædii rustici, qui Serviana experitur. §. 7. l. de act.*

§. 14. *Contra debitorem; §. 7. l. de act. l. 36. D. de nox. act. l. 21. §. ult. D. de pign. ejusque heredes, & quidem singulos in solidum, si in solidum possessores sint. l. 2. C. si unus ex plurib. hered. Qui enim partem tantum possidet, eam cedendo satisfacit. d. l. 2.*

§. 15. *Et quemcunque possessorem. l. 16. §. 3. l. 21. §. ult. D. de pign. & hyp. l. 14. C. eod. l. 14. C. de O. & A.*

§. 16. *Et quidem jure Codicis etiam antequam debitor Principalis fit conventus; l. 14. l. 24. C. de pign. & hyp. l. ult. C. de O. & A. Jure Novellarum autem, non nisi excusso debitore Principali, ejusque fidejussoribus & mandatoribus; Nov. 4. c. 2. Auth. Sed hodie. C. de O. & A. Auth. Hoc si. C. de pign. & hyp. sive hypotheca generalis sit, sive specialis. dd. ll.*

§. 17. *Ad res sibi pignori obligatas persequendas. §. 7. l. de act. Easque, sive mobiles sint, sive immobiles, d. §. 7. l. 34. l. 6. D. de pign. & hyp. l. 1. D. h. t. (nisi possessor debitum solvere malit, l. 16. §. 3. D. de pign. l. 12. §. 1. D. quib. mod. pign. vel hyp. solv.) una cum fructibus & accessionibus restituendas. l. 16. pr. §. 3. 4. l. 1. §. 2. D. de pign. & hyp. l. 66. D. de evict.*

§. 18. Ut itaque Actor tum *Serviana*, tum *Quasi Serviana* agens vincat, si quidem contra ipsum *Debitorem* experiatur, probare debet, rem pignori vel hypothecæ obligatam esse. *l. 23. D. de prob. arg. l. 41. D. de pign. act.*

§. 19. Si vero contra *tertium possessorem*, non tantum probare debet, rem pignori obligatam esse; sed & si pignus speciale sit, rem eo tempore, quo pignus contrahebatur, in bonis debitoris fuisse; vel, si generale sit, postea in dominium ejus pervenisse: *l. 3. pr. l. 15. §. 1. D. de pign. & hyp.* nec non adversarium possidere, vel dolo malo fecisse, quo minus possideat. *l. 16. §. 3. D. de pign. & hyp.*

§. 20. Præscribitur autem hisce Actionibus ab *Extraneo*, si bona fide possideat, longo tempore, i. e. decem annis inter præsentēs, viginti inter absentes; *l. 1. l. 2. C. si advers. cred. præscr. opp. l. ult. C. de O. & A. fin mala fide, XXX. annis. l. 3. l. 7. pr. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.* A *Debitore* vero ipso pignus possidente, annis XL. *d. l. 7. §. 1. 2. C. de præsc. XXX. vel XL. ann.*

§. 21. Ubi vero Creditor pignus ex contractu habet, vel possessionem ejus per dictas Actiones consecutus est, & debitor in mora est solvendi, *l. 7. l. 14. C. h. t. Pignoris Distraktioni locus est. h. t. D. & C. de distr. pign.*

§. 22. Ut possit Creditor, vel omnes res sibi pignori obligatas, vel quas ex iis velit, non tantum judicialiter, sed & propria auctoritate extrajudicialiter distrahere; *l. 8. l. 4. l. 11. l. f. D. l. 6. l. 7. l. 9. C. h. t. neque debitor, nisi universum debitum & sortis & usurarum offerat, eam venditionem impedire possit. l. 2. C. debit. vendit. pignor. imped. non poss.*

§. 23. De quo, si pactum aliquod intervenerit, illud

illud servandum, neque ulla denunciatione opus videtur. *l. 4. D. de pign. act. l. ult. §. 1. C. de jur. dom. imp.*

§. 24. Si modo pactum non fit, *Ne liceat distrahere*; quo casu (cum pactum tale naturæ pignoris fit contrarium, v. §. ult. *I. quib. mod. re contr. obl.*) distractio nihilominus est licita, si scil. creditor debitori ter denunciaverit, ut solvat, & cessaverit. *l. 4. D. de pign. act.*

§. 25. Si vero nullum pactum intercessit, creditori pignus distrahere licet, si debitori semel testato denunciaverit, & insuper biennium expectaverit. *l. 4. C. h. t. l. ult. §. 1. C. de jur. dom. imp.*

§. 26. Dummodo Venditio fiat solenniter (facta scil. proscriptione) & bona fide; *l. 4. l. 9. C. h. t. & proinde pignus, sine fraude & collusione, l. 4. l. 7. l. 10. C. h. t. tanti vendatur, quanti vendi potest. l. 14. l. 22. §. ult. D. de pign. act. l. 3. C. si vend. pign. ag.*

§. 27. Si emtor inveniatur, Venditionis legitime factæ effectus est, ut ex pretio rerum venditarum creditori satisfiat; *l. 8. D. h. t. l. 9. C. h. t. superfluum vero debitori restituatur; l. 24. §. 2. D. de pign. act. l. 31. in f. D. de re jud. & dominium rei venditæ in emtorem transferatur. l. 46. D. de A. R. D. §. 1. I. quib. alien. lic.*

§. 28. Adeo, ut debitor eam pretio postea oblato evincere nequeat; *l. 18. C. h. t. l. 2. l. 3. C. si antiq. cred. nisi secundus vel posterior creditor emerit, cui debitor pecuniam offerre potest. l. 5. §. 1. l. 6. D. h. t. l. 1. C. si antiq. cred.*

§. 29. De Evictione tamen Creditor non tenetur; *l. 50. D. de evict. t. t. C. cred. evict. pign. non deb. nisi forte creditor evictionem promiserit, vel sciens rem*

alienam distraxerit. *l. 1. l. 2. C. cred. evict. pign. non deb.*

§. 30. Sed si res vendita evincatur, Emptori vel *Utili actione Empti* consulitur contra debitorem, *l. 12. §. 1. D. h. t. l. 4. C. de evict.* quasi ipse debitor vendidisset. *l. 13. C. de evict. vel Actione Pignoratitia Contraria*, a creditore cedenda. *l. 13. D. h. t. l. 38. D. de evict.*

§. 31. Si vero emptor non inveniatur, debitori iterum denunciandum, vel, si debitor absit, Judex rogandus, ut certum tempus statuatur, intra quod luat. Quo præterlapso creditor a Principe jus domini impetrare potest; ita tamen, ut post eam impetrationem, debitor adhuc intra biennium debitum una cum usuris offerre, & pignus luere possit. *l. ult. §. 2. 3. C. de jur. dom. impetr.*

§. 32. Quod si Creditor pignus illegitime vendat, si quidem jus vendendi non habeat, (veluti si debitor non sit in mora, *v. l. 7. l. 14. C. h. t.*) venditio nulla est, & potest debitor rem venditam, nisi jam ufucapta sit, a possessore per *Rei Vindicationem* repetere. *l. 2. C. si vend. pign. ag. l. 65. D. de R. V. v. l. 8. C. h. t.*

§. 33. Si vero jus vendendi quidem habuit, sed vel non solenniter, vel non bona fide pignus distraxit, potest debitor vel *Actione Pignoratitia* agere contra creditorem, ad id quod interest; *l. 7. l. 4. C. h. t.* vel *Utili ex Empto* contra emptorem, si fraudis conscius sit, ut, oblata pecunia cum usuris, rem cum fructibus restituat. *l. 1. l. 4. C. si vend. pign. ag.*

§. 34. Pignus autem *Judiciale* non nisi publica auctoritate distrahi potest. In quo capiendo, & distrahendo, hic modus præscriptus est. Primum Debitori quatuor menses ad solutionem conceduntur;

l. 2.

l. 2. l. ult. §. 1. C. de usur. rei jud. quibus elapsis, neque solutione facta, pignora capiuntur, eaque, si intra duos alios menses non solvatur, sub hasta venduntur: l. 31. in f. D. de re jud. l. 1. C. si in caus. jud. emtore non existente, ipse creditor admittitur; l. 2. C. si in caus. jud. vel si emere nolit, in possessionem mittitur, l. 3. C. de exec. rei jud. & tandem ipsi dominium addicitur. l. ult. C. si in caus. jud.

§. 35. Quod si tamen plus sit in pignore, quam in debito, superfluum debitori restituendum est. *l. ult. §. 4. C. de jur. dom. impetr.*

TITUL. VI.

QUIBUS MODIS PIGNUS VEL HY-

POTHECA SOLVITUR.

§. 1. **Q**uemadmodum autem pignus & hypothe-
ca variis modis constituitur, sic & va-
riis modis solvitur.

§. 2. Et quidem I. *Solvitur* & liberatur pignus
extincta Obligatione principali, qua sublata & accessio-
rium tolli necesse est: *l. 43. D. de sol. pr. l. quib. mod. toll. obl.* five solum sit debitum, five creditori eo
nomine satisfactum. *l. 6. pr. D. h. t. l. 9. §. 3. D. de pign. act.* five Obligatio per Acceptilationem, *l. 11. §. 2. D. de pign. act. §. 1. l. quib. mod. toll. obl.* No-
vationem, *d. l. 11. §. 1. D. de pign. act. l. 18. D. de nov. §. 3. l. quib. mod. toll. obl.* Confusionem, *l. 75. D. de sol. debiti oblati Obfignationem & Depositio-*
nem, l. 19. C. de usur. l. 9. C. de sol. vel Com-
pensationem sublata sit. l. 4. D. qui pot. in pign. l. 12. C. de compens.

§. 3. II. *Infirmato debito principali, per exceptio-*
nem

nem Pacti de non petendo, sive expressi, l. 5. pr. D. h. t. l. 17. §. 2. D. de pact. sive taciti, quod ex redditione chirographi oritur; l. 2. §. 1. D. de pact. l. 7. C. de remiss. pign. Jurisjurandi, l. 5. §. f. l. 13. D. h. t. vel Rei judicatae: d. l. 13. D. h. t. quibus casibus & pignus ope exceptionis liberatur. l. 5. pr. D. h. t. l. 17. §. 2. D. de pact.

§. 4. III. *Remissione pignoris, vel expresse, l. 5. pr. l. 7. §. 2. l. 8. §. 1. D. h. t. vel tacite facta.*

§. 5. *Fit autem Remissio tacite, I. Si creditor, pecunia non soluta, pignus debitori reddat. l. 3. D. de pact. v. supr. ad t. de pact. §. 16.*

II. *Si creditor in venditionem, vel alienationem, l. 4. §. 1. l. 7. pr. & §§. seqq. l. 8. §. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 13. l. 10. D. h. t. l. 2. l. 4. l. ult. C. de remiss. pign. l. 158. D. de R. J. adeoque etiam, si in ulteriorem oppignorationem, consenserit. l. 12. pr. D. h. t. l. 12. §. 4. D. qui pot. in pign.*

§. 6. *Non videtur autem consensisse creditor, si tantum sciente eo debitor pignus vendiderit; cum ideo passus est venire, quod sciebat ubique pignus sibi durare. l. 8. §. 15. D. h. t.*

§. 7. *Nisi I. Non deceptus subscripserit in tabulis emtionis. d. l. 8. §. 15.*

II. *Publico programme, vel fiscalis hastae solennitate admonitus tacuerit, & jus suum exsecutus non sit. l. 6. l. 8. C. de remiss. pign.*

III. *Servus pignori obligatus sciente creditore manumissus sit. l. 1. C. de remiss. pign.*

§. 8. IV. *Pignus solvitur, soluto jure constituentis. l. 31. D. de pign. & hyp. l. 4. §. 3. D. de in diem addict.*

§. 9. V. *Lapsu temporis, si ad certum tempus constitutum est. l. 6. pr. D. h. t.*

§. 10. VI. *Exstincta re pignolata*, five corporali, five incorporali, veluti usufructu: l. 8. pr. D. h. t. dummodo res tota exstincta sit; nam parte tantum exstincta, pars, quæ superest, obligata manet. l. 16. §. 2. l. 29. §. 2. D. de pign. & hyp. l. 21. D. de pign. act.

§. 11. Non etiam, si res pignolata tantum mutata sit; l. 16. §. 2. l. 29. §. 2. D. de pign. & hyp. l. 21. D. de pign. act. nisi tanta mutatio sit, ut ex ea nova species facta sit. l. 18. §. pen. D. de pign. act.

LIBER XXI. TITUL. I.

DE ÆDILITIO EDICTO, ET REDHIBITIONE,
ET QUANTI MINORIS.

C. IV. 18.

§. 1. **A**d Implementum Contractuum, & Indemnita-
tem, pertinet Ædilitium Edictum, Evictio,
& Usuræ.

§. 2. Ædilitium Edictum est, quod ab Ædilibus Cu-
rulis, v. l. 2. §. 26. D. de O. J. Liv. L. VI. c. 42.
est propositum. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Cum enim inter alia, annonæ, rerumque
venalium, nec non fori, & nundinarum cura ad eos
pertineret, v. Cic. L. III. de Leg. c. 3. Plaut. Rud.
Act. II. Sc. III. v. 43. 44. Perf. Sat. I. v. 130. Juv.
Sat. X. v. 101. 102. l. 13. §. 8. D. locat. de iis etiam jus
dixerunt, Edicta proposuerunt, Actionesque dede-
runt. v. Plaut. Captiv. Act. IV. Sc. II. v. 43. Dion
Cass. L. LIII. §. 7. l. de J. N. G. & Civ. §. 2. I. de
divis. stip. l. 12. D. de Decur. l. un. §. 2. D. de via publ.

§. 4. Ex quibus Edictis Unum reliquum nobis
fecit hic noster Titulus, quo tria ejus exhibentur
capita.

§. 5. Primo capite ajunt Ædiles: QUI MANCIPIA
VENDUNT, CERTIORES FACIANT EMTORES, QUID
MORBI, VITIIVE CUIQUE SIT: QUIS FUGITIVUS ER-
RORE SIT, NOXAVE SOLUTUS NON SIT. EADEM-
QUE OMNIA, CUM EA MANCIPIA VENIUNT, PA-
LAM RECTE PRONUNCIANTO. QUOD SI MANCI-
PIUM ADVERSUS EA VENISSET; SIVE ADVERSUS
QUOD DICTUM PROMISSUMVE FUERIT, CUM VE-
NIRET, FUISSET: QUOD EJUS PRÆSTARI OPOR-
TERE DICETUR, EMTORI, OMNIBUSQUE, AD QUOS
EA

EA RES PERTINET, JUDICIUM DABIMUS, UT ID MANCIPIUM REDHIBEATUR.

SI QUID AUTEM POST VENDITIONEM TRADITIONEMQUE DETERIUS, EMTORIS OPERA, FAMILIÆ, PROCURATORISVE EJUS FACTUM ERIT; SIVE QUID EX EO POST VENDITIONEM NATUM, ADQUISITUM FUERIT; ET SI QUID ALIUD IN VENDITIONE EI ACCESSE-
RIT; SIVE QUID EX EA RE FRUCTUS PERVENERIT AD EMTOREM: UT EA OMNIA RESTITUAT. ITEM SI QUAS ACCESSIONES IPSE PRÆSTITERIT, UT RECIPIAT.

ITEM SI QUOD MANCIPIUM CAPITALEM FRAUDEM ADMISERIT; MORTIS CONSCISCENDÆ SIBI CAUSA QUID FECERIT; INVE HARENAM DEPUGNANDI CAUSA AD BESTIAS INTROMISSUS FUERIT; EA OMNIA IN VENDITIONE PRONUNCIANTO. EX HIS ENIM CAUSIS JUDICIUM DABIMUS. HOC AMPLIUS, SI QUIS ADVERSUS EA SCIENS DOLO MALO VENDIDISSE DICETUR, JUDICIUM DABIMUS. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Causa hujus Ediçti proponendi est, ut occurratur fallaciis vendentium, & emtoribus succurratur, quicumque decepti a venditoribus fuerint. Dummodo sciamus, venditorem, etiam si ignoravit ea, quæ Aediles præstari jubent, tamen teneri debere. Nec est hoc iniquum, potuit enim ea nota habere venditor: neque enim Emtoris interest, cur fallatur, ignorantia venditoris, an calliditate. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 7. Ajunt Aediles, QUI MANCIPIA VENDUNT; pertinet enim hoc Ediçtum ad *Emtiones Venditiones*, tum privatorum, tum Rerumpublicarum, exceptis tantum Venditionibus fiscalibus; *l. 1. pr. §. 3. 4. 5. D. h. t.* ut & ob paritatem rationis ad *Permutationes*: *l. 19. §. 5. D. h. t.* non etiam ad *Donationes*, *l. 62. D. h. t.* neque *Locationes Conductiones*. *l. 63. D. h. t.*

§. 8.

§. 8. CERTIORES FACIANT EMTORES, QUID MORBI VITIIVE CUIVE SIT; *Morbus* apud Sabinum definitus est, *Habitus cujusque corporis contra naturam, qui usum ejus ad id facit deteriore, cujus causa natura nobis ejus corporis sanitatem dedit: l. 1. §. 7. D. h. t. Gell. L. IV. c. 2. & a Vitio multum differt. d. l. 1. §. 7. Morbus enim proprie est temporalis corporis imbecillitas: Vitium vero perpetuum corporis impedimentum. l. 101. §. 2. D. de V. S. Sed Ædiles Morbum Vitiumque pro eodem acceperunt, & tollendæ dubitationis gratia bis idem dixerunt. l. 1. §. 7. in f. D. h. t. add. Gell. L. VII. c. 4.*

§. 9. Proinde si quid tale fuerit vitii, sive morbi, quod usum ministeriumque hominis impediat, id dabit redhibitioni locum; l. 1. §. 8. D. h. t. sive Morbus perpetuus sit, sive temporalis. l. 6. pr. D. h. t.

§. 10. Dummodo I. *Morbus vitiumve Corporis sit*, non animi, quod huc non pertinet: l. 1. §. 9. 10. l. 4. §. 3. 4. D. h. t. veluti si servus inter fanaticos aliquando caput jactet, si sit levis, superstitiosus, iracundus, contumax, avarus, melancholicus, similive vitio laboret. l. 1. §. 9. 11. l. 2. l. 4. §. 2. l. 65. pr. D. h. t.

§. 11. Nisi vitium animi tale sit, quod usum corporis impediat: veluti si phreneticus sit, si fugitivus errove sit, de quibus & nominatim excipitur; l. 1. §. 9. 10. l. 4. §. 1. 3. D. h. t. vel animi vitium abesse dictum sit. d. l. 4. §. 3. 4. D. h. t.

§. 12. II. *Morbus vitiumve gravius sit*, ob quod quis usui minus aptus sit, non leve vel mediocre: qualis est levis lippitudo, levis dentis auriculæve dolor, mediocre ulcus, levis febricula, & similia. v. l. 1. §. 8. l. 3. 4. pr. l. 4. §. 6. l. 5. l. 6. §. 1. 2. l. 10. §. 2. D. h. t.

§. 13. III. *Vitium sit latens*, quod emtor ignoravit,

vit, vel ignorare potuit. *l. 1. §. 6. l. 14. §. ult. l. 55. D. h. t.* Ad eo, ut Venditor vitia manifesta, & in oculis incurrentia, non tantum exprimere non cogatur. *dd. ll. l. 48. §. 3. 4. D. h. t.* fed &, fi quid commendandi vel laudandi causa dixerit, de eo non teneatur *l. 43. pr. D. de contr. emt. l. 19. D. h. t.*

§. 14. QUIS FUGITIVUS, ERRORE SIT; *Fugitivus* non est, qui nocte aliqua sine voluntate domini emanfit: *l. 17. §. 4. in f. D. h. t.* fed qui extra domini domum fugæ causa, quo se a domino celaret, mansit: *d. l. 17. §. 1.* feu qui eamente discedit, ne ad dominum redeat. *d. l. 17. pr. l. 225. D. de V. S.*

§. 15. Quod tum ab affectu animi, tum a fuga æstimandum est. *d. l. 17. §. 3. 4. & seqq. l. 43. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 16. *Erro*, Labeone auctore, pusillus fugitivus est; seu potius, qui non quidem fugit, fed frequenter sine causa vagatur, &, temporibus in res nugatorias consumtis, serius domum redit. *l. 17. §. 14. & seqq. D. h. t.*

§. 17. NOXAVE SOLUTUS NON SIT; quod non ita intelligendum, quasi pronunciari debeat servum nullam noxam commisisse, fed *noxæ solutum esse*, hoc est noxali iudicio subiectum non esse. *l. 17. §. 17. D. h. t.*

§. 18. *Noxas* autem accipere debemus privatas, hoc est eas, quæcunque committuntur ex delictis privatis, ex quibus agitur iudiciis noxalibus, non publicis; de Capitalibus enim fraudibus infra caveatur specialiter. *l. 17. §. 18. D. h. t. l. 200. D. de V. S. add. pr. l. de noxal. act.*

§. 19. EADEMQUE OMNIA, CUM EA MANCIPIA VENIUNT, PALAM RECTE PRONUNCIANTO. QUOD SI MANCIPIUM ADVERSUS EA VENISSET; SIVE ADVERSUS QUOD DICTUM PROMISSUMVE FUERIT, CUM VENIRET,

RET, FUISSET; si quid enim præterea vel adesse vel abesse dictum promissum sit, præstandum est. l. 17. §. ult. l. 4. §. 3. 4. D. h. t.

§. 20. Dictum autem a Promisso sic discernitur: Dictum accipimus, quod verbotenus pronunciatum est, nudoque sermone finitur; Promissum autem potest referri & ad nudam promissionem sive pollicitationem, vel ad sponsum seu stipulationem: quæ si intercefferit, & Actio ex stipulatu locum habet. l. 19. §. 2. D. h. t.

§. 21. Plane id, quod dictum promissumve est, non amare exigendum, sed cum temperamento quodam ex bono & æquo accipiendum est. l. 18. pr. §. 1. 2. l. 19. §. 4. D. h. t.

§. 22. Imo & quædam, quæ dicta promissa sunt, non præstantur, ea scil. quæ ad nudam laudem servi pertinent, & magis commendandi causa, quam ut præstentur, adjecta sunt. l. 19. pr. §. 3. D. h. t.

§. 23. QUOD EJUS PRÆSTARI OPORTERE DICE-
TUR, EMTORI OMNIBUSQUE AD QUOS EA RES PER-
TINET, JUDICIUM DABIMUS, UT ID MANCIPIUM
REDHIBEATUR; pollicentur scil. Aediles Emtori Actio-
nem Redhibitoriam, ut & successoribus ejus, qui
in univèrsum jus succedunt, l. 19. §. 5. D. h. t. in eum,
qui vendidit, cujusve maxima pars in ea venditione fuit.
l. 44. §. 1. D. h. t.

§. 24. Emtorem accipere debemus eum, qui pretio emit; sed, si quis permutaverit, dicendum est, utrumque emtoris & venditoris loco haberi, & utrumque posse ex Edicto experiri. l. 19. §. 5. D. h. t.

§. 25. Redhibere autem est facere, ut rursus habeat venditor, quod habuerit. Et quia reddendo id fiebat, idcirco Redhibitio est appellata, quasi redditio. l. 21. pr. D. h. t. Idque tum proprie fit, auctore Fe-
sto,

sto, in voc. *Redhibitum*, cum redditur, quod improbatum est, & qui dedit, idem rursus habere cogitur, quod ante habuit.

§. 25. SI QUID AUTEM POST VENDITIONEM TRADITIONEMQUE DETERIUS EMTORIS OPERA, FAMILIÆ, PROCURATORISVE EJUS, FACTUM ERIT; CUM ENIM Redhibitio fit, si deterius mancipium, five animo, five corpore, post venditionem traditionemque, ab emtore factum est, id emtor venditori præstare debet. *l. 23. pr. l. 25. pr. §. 6. D. h. t.*

§. 27. Sive ipse *Emtor* deterius fecerit; sive *Familia* ejus, i. e. qui in servitio sunt; *l. 25. §. 1. 2. D. h. t. l. 195. §. 3. D. de V. S. v. t. D. si fam. furt. sec. dic. §. un. l. de Leg. Fus. Can. toll. §. 2. l. de his qui sui vel al. jur. sunt.* five *Procurator*: universalis scil. vel cui id ipsum, propter quod deterius factum sit, mandatum est, nihil interest. *d. l. 25. §. 3. 4. Et seqq. D. h. t.*

§. 28. SIVE QUID EX EO POST VENDITIONEM NATUM, ACQUISITUM FUERIT; ET SI QUID ALIUD IN VENDITIONE EI ACCESSERIT; SIVE QUID EX EA RE FRUCTUS PERVENERIT AD EMTOREM; UT EA OMNIA RESTITUAT. ITEM, SI QUAS ACCESSIONES IPSE PRÆSTITERIT, UT RECIPIAT; scil. jubent *Ædiles* restitui, & quod venditioni accessit, & si quas accessiones ipse præstitit, ut uterque resoluta emtione nihil amplius consequatur, quam haberet, si venditio facta non esset. *l. 23. §. 1. 7. 9. l. 24. l. 60. D. h. t.*

§. 29. Unde & pecunia, quæ venditori pro mancipio soluta, vel accessionis nomine data est, emtori restituenda est. De quo *Ædiles* subjecisse videntur: ET QUANTA PECUNIA PRO EO HOMINE SOLUTA, ACCESSIONISVE NOMINE DATA ERIT, NON REDDETUR; CUJUSVE PECUNIÆ QUIS EO NOMINE OBLIGATUS ERIT, NON LIBERABITUR, tantæ pecuniæ ut in duplum venditor condemnatur. *v. l. 25. §. 9. 10. l. 26. l. 27. l. 29. §. 1. l. 45. D. h. t.*

§. 30.

§. 30. ITEM SI QUOD MANCIPIUM CAPITALEM FRAUDEM ADMISERIT; *Capitalem fraudem admittere est*, tale aliquid delinquere, propter quod capite puniendus sit. *l. 23. §. 2. D. h. t.*

§. 31. *Capitalem autem fraudem admisisse* accipiemus *dolo malo* & per nequitiam. Cæterum, si quis errore, si quis casu fecerit, cessabit Edictum; unde neque impubes, neque furiosus capitalem fraudem admittere videtur. *d. l. 23. §. 2. D. h. t.*

§. 32. MORTIS CONSCISCENDÆ SIBI CAUSA QUID FECERIT; malus enim servus creditus est, qui aliquid fecit, quo magis se rebus humanis extrahat: ut puta laqueum torfit, sive medicamentum pro veneno bibit, præcipitemve se ex alto miserit, aliudve quid fecerit, quo facto speravit mortem perventuram; tanquam non nihil in alium ausurus, qui hoc adversus se ausus est. *l. 23. §. 3. l. 43. §. 4. D. h. t.*

§. 33. INVE HARENAM DEFUGNANDI CAUSA AD BESTIAS INTROMISSUS FUERIT, EA OMNIA IN VENDITIONE PRONUNCIANTO; ut & *cujus nationis sit mancipium, quod venditur*. Plerumque enim natio servi aut provocat, aut deterret emtorem. Quia præsumtum est, quosdam servos bonos esse, quia natione sunt non infamata; quosdam malos videri, quia ea natione sunt, quæ magis infamis est. *l. 31. §. 21. D. h. t.*

§. 34. Quin & præceperunt Ædiles, NE VETERATOR PRO NOVITIO VENEAT; præsumtum enim est, ea mancipia, quæ rudia sunt, simpliciora esse, & ad ministeria aptiora, & dociliora: trita vero mancipia & veterana difficile est reformare, & ad suos mores formare. *l. 37. D. h. t.*

§. 35. EX HIS ENIM CAUSIS JUDICIUM DABIMUS. HOC AMPLIUS, SI QUIS ADVERSUS EA SCIENS DOLO MALO VENDIDISSE DICETUR, JUDICIUM DABIMUS. Qua parte etiam voluerunt Ædiles, ut Venditor de his, quæ

quæ hoc Edicto continentur, postulante emtore, in duplum caverent; v. l. 31. §. 20. *D. h. t. l. 37. §. 1. D. de evict.* & si de iis non caveatur, ad Redhibendum judicium intra duos menses, vel *Quanti emtoris interest* intra sex menses: l. 28. *D. h. t.* de cæteris autem rebus *Actionem Redhibitoriam* intra sex menses, *Æstimatoriam* autem seu *Quanti minoris* intra annum utilem, polliciti sunt. l. 18. *pr. l. 19. §. ult. l. 55. D. h. t.*

§. 36. *Secundo Capite* ajunt Ædiles: QUI JUMENTA VENDUNT, PALAM RECTE DICUNTO, QUID IN QUOQUE EORUM MORBI VITIQUE SIT: UTI QUÆ OPTIME ORNATA VENDENDI CAUSA FUERINT, ITA EMTORIBUS TRADENTUR. SI QUID ITA FACTUM NON ERIT, DE ORNAMENTIS RESTITUENDIS, JUMENTISVE ORNAMENTORUM NOMINE REDHIBENDIS, IN DIEBUS SEXAGINTA: MORBI AUTEM VITHIVE CAUSA INEMTIS FACIENDIS IN SEX MENSIBUS, VEL QUO MINORIS CUM VENIRENT FUERINT, IN ANNO JUDICIUM DABIMUS. SI JUMENTA PARIÀ SIMUL VENIERINT, ET ALTERUM IN EA CAUSA FUERIT, UT REDHIBERI DEBEAT, JUDICIUM DABIMUS, QUO UTRUMQUE REDHIBEATUR. l. 38. *pr. D. h. t.*

§. 37. Loquuntur Ædiles in hoc Edicto de *Jumentis redhibendis*. l. 38. §. 1. *D. h. t.*

§. 38. Causa autem hujus Edicti eadem est, quæ Mancipiorum redhibendorum. l. 38. §. 2. *D. h. t.*

§. 39. Et fere eadem sunt in his, quæ in Mancipiis, quod ad morbum vitiumve attinet; unde quicquid illic diximus, & huc transferendum est. l. 38. §. 3. *D. h. t.*

§. 40. *Jumentorum* autem appellatione licet boves & pecora non contineantur, l. 38. §. 4. *D. h. t. l. 65. §. 5. D. de leg. 3.* Gell. L. XX. c. 1. hoc Edicto tamen comprehenduntur, propter elogium huic Edicto subjectum, cujus verba hæc sunt: QUÆ DE JU-

MENTORUM SANITATE DIXIMUS, DE CÆTERO QUOQUE PECORE OMNI VENDITORES FACIUNTO. l. 38. §. 5. & seqq. D. h. t.

§. 41. *Vendendi causa* vero ornatum jumentum videtur, non si sub tempus venditionis, hoc est biduo ante venditionem, ornatum sit, sed si in ipsa venditione, & ob id quod venale esset, ornatum sit. l. 38.

§. 11. D. h. t.

§. 42. Quod si tamen plura jumenta venierint, non omnia propter unius ornamentum erunt redhibenda; nam & si vitiosum sit unum jugum, non tamen propter hoc cætera juga redhibebuntur. l. 38.

§. 12. D. h. t.

§. 43. Quod si jugum mularum sit, quarum altera vitiosa est, non ex pretio tantum vitiosæ, sed ex utriusque erit componendum, quanti minoris sit. Cum enim uno pretio utraque venierint, non est separandum pretium, sed quanto minoris cum veniret utrumque fuit, non alterum, quod erat vitiosum. l. 38.

§. 13. D. h. t.

§. 44. Cum autem jumenta paria veniunt, Edicto expressum est, ut, cum alterum in ea causa sit, ut redhiberi debeat, utrumque redhibeatur. In qua re tam emtori, quam venditori consulitur, dum jumenta non separantur. Idemque in triga & quadriga juris est. d. l. 38. §. ult. D. h. t.

§. 45. Et ita quidem hoc Edictum de Venditione Mancipiorum & Jumentorum conceptum est; sed cum & aliarum rerum usus ob vitium impediri possit, ex eadem ratione & ad venditiones aliarum rerum (exceptis *simplariis* seu vilioribus, l. 48. §. ult. D. h. t. l. 54. D. de contr. emt.) productum est. v. l. 63. l. 49. l. 61. D. h. t. l. 4. C. de edil. act. Cic. L. III. de Offic. c. 16. 17.

§. 46. Quod si itaque quis mancipia, jumenta, alias-

aliasve res vitiosas vendiderit, Ædiles, ob causas in Edicto expressas, duplicem concedunt Actionem, Redhibitoriam scil. & Quanti minoris, *Inscr. l. 18. pr. l. 44. §. 2. l. 47. l. 48. §. 2. D. h. t.*

§. 47. Actio Redhibitoria est Actio personalis, Ædilitia; Quæ datur Emptori, contra Venditorem, eumve, cujus maxima pars in venditione fuit, *l. 44. §. 1. D. h. t. ejusque heredem; l. 23. §. 5. l. 48. §. 5. D. h. t. Ad id, ut rem vitiosam, cum fructu & omni causa oblatam, restituto pretio, recipiat. l. 21. pr. §. 1. l. 23. pr. l. 24. l. 25. pr. §. 1. & seqq. §. 8. l. 27. l. 28. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 48. Quo casu omnia in integrum restituuntur, ac si neque emptio, neque venditio intercessisset. *l. 23. §. 1. l. 60. D. h. t. l. 19. D. de usurp. & usuc.*

§. 49. Quod si vero Venditor, neque pretium, neque accessionem solvat, neque eum, qui eo nomine obligatus est, liberet, dupli pretii & accessionis condemnari jubetur. *l. 45. D. h. t.*

§. 50. Tempus autem redhibitionis faciendæ sex menses utiles habet, ex die venditionis, vel dicti, promissive, numerandos; *l. 19. §. ult. l. 55. D. h. t. nisi agatur ob cautionem non præstitam, vel ornamenta: quo casu Actio Redhibitoria intra duos menses instituenda est. l. 28. l. 38. pr. D. h. t.*

§. 51. Actio Quanti minoris est Actio Personalis, Ædilitia; Quæ datur Emptori, adversus Venditorem; Ad id, ut tantum de pretio restituat, quanti minoris res ob vitium cum venderetur fuit. *l. 18. pr. l. 61. D. h. t.*

§. 52. Vocatur hæc Actio modo Quanti minoris, *Inscr. l. 47. D. h. t. modo Quanto minoris, l. 18. l. 19. §. ult. l. 38. pr. D. h. t. modo Æstimatoria; l. 43. §. 6. l. 44. §. 2. l. 48. §. 2. D. h. t. eo quod ad æstimationem, quanti minoris res, cum venderetur, valuit, respiciatur, tantumque de pretio soluto repetatur.*

§. 53. Eaque *Ordinario* intra annum utilem instituen-
da; l. 19. §. ult. l. 38. pr. D. l. 2. C. h. t. nisi agatur
ob cautionem non præstitam, vel ornamenta: quo
casu *Actio Quanti minoris* seu *Æstimatoria*, intra sex
menses, proponenda est. l. 28. D. h. t.

§. 54. Concurrent hæc *Actiones* elective, ut in ele-
ctione sit emtoris, an *Redhibitoria*, an *Æstimatoria*
agere velit: Sed si alterutra actum sit, ad alteram
non datur regressus. l. 25. §. 1. D. de exc. rei jud.

§. 55. Introductæ autem sunt ex mera æquitate,
ne scil. emtores rerum vitiosarum damnum sentiant.
l. 1. §. 2. 6. l. 37. D. h. t.

§. 56. Et minime sunt supervacuæ, licet *Actio Empti*
ad has causas postmodum etiam extensa sit. l. 11. §. 2.
5. D. de act. empt. v. Dissert. N. VIII. de Caus. Obl.
§. 17. & seqq.

§. 57. Quod si vero res sit redhibita, pretium
autem a venditore non sit restitutum; ad recipi-
endum pretium *Actio* competit in factum; in qua non
hoc queritur, an res redhibita in causa redhibiti-
onis fuerit, sed hoc tantum, an sit redhibita? Nec
immerito; iniquum enim est, posteaquam venditor
agnovit, esse rem in causa redhibitionis, tunc queri,
an debuerit redhiberi? Nec de tempore queretur,
an intra tempora redhibita esse videatur. l. 31. §. 17.
D. h. t.

§. 58. Illud plane hæc *Actio* exigit, ut res sit
redhibita. Cæterum nisi fuerit redhibita, deficit ista
actio, etiamsi nudo consensu placuerit, ut redhibea-
tur. *Conventio* enim de redhibendo non facit locum
huic actioni, sed ipsa redhibitio. d. l. 31. §. 18. D. h. t.

§. 59. *Tertio* denique *Capite* ajunt *Ædiles*: Ne
QUIS CANEM, VERREM, VEL MINOREM APRUM,
LUPUM, URSUM, PANTHERAM, LEONEM, ALIUD-

VE QUOD NOCERET ANIMAL; SIVE SOLUTA SINT, SIVE ALLIGATA; UT CONTINERI VINCULIS, QUO MINUS DAMNUM INFERANT, NON POSSINT; QUA VULGO ITER FIET, ITA HABUISSE VELIT, UT CUIQUAM NOCERE DAMNUMVE DARE POSSIT. SI ADVERSUS EA FACTUM ERIT, ET HOMO LIBER EX EA RE PERIERIT, SOLIDI DUCENTI: SI NOCITUM HOMINI LIBERO ESSE DICETUR, QUANTI BONUM ÆQUUM JUDICI Videbitur, CONDEMNATUR: CÆTERARUM RERUM, QUANTI DAMNUM DATUM FACTUMVE SIT, DUPLI. l. 40. §. 1. l. 41. l. 42. D. h. t. §. 1. *I. si quadr. paup. fec. dic.*

§. 60. Quod cum apertum sit, ulteriorem interpretationem non desiderat.

TITUL. II.

DE EVICTIONIBUS, ET DUPLÆ STIPULATIONE.

C. VIII. 45.

• §. 1. **E**viçtio est rei, ab emtore, aliove, justo titulo possessæ, ex jure dominii, similive, per judicem facta ablatio. l. 16. §. 1. l. 22. §. ult. l. 24. l. 57. l. 34. §. 1. D. h. t.

§. 2. Præstare Evictionem vero, emtorem, aliumve possessorem, a quo res ablata est, indemnem servare. l. 39. §. 2. D. h. t. l. 8. §. 1. D. de pign. act. l. 10. D. de act. emt.

§. 3. Ad quam præstandam, licet Venditor ex natura contractus, etiam citra specialem conventionem, obligatus sit, l. 11. §. 2. D. de act. emt. l. 6. C. h. t. Stipulationes tamen in eam rem intercedere moris erat. l. 31. §. 20. D. de ædil. ed.

§. 4. Quæ Stipulationes & promissiones, vel Voluntariæ sunt, vel Necessariæ.

Nn 3

§. 5.

§. 5. *Stipulatio Voluntaria* est, quæ pendet ab arbitrio & voluntate partium, & concipi potest in simplum, duplum, triplum, & quadruplum. l. 56. pr. D. h. t. l. 5. pr. D. de jur. fisc.

§. 6. *Necessaria* vero, quæ ex juris necessitate præstanda est in duplum. l. 37. pr. D. h. t. l. 31. §. 20. D. de Æd. ed. Si scilicet res sint pretiosiores, veluti si margarita, aut ornamenta pretiosa, vel vestis serica, vel quid aliud non contemptibile veneat. l. 37. §. 1. D. h. t.

§. 7. Adeo, ut licet duplæ promissio fuerit omiffa, *Actio* ex *Emto* nihilominus peti possit. l. 2. D. h. t. l. 31. §. 20. D. de Æd. ed.

§. 8. Non tamen, ut vulgus opinatur, etiam fatisdare debet, qui duplum promittit, sed sufficit nuda repromissio. l. 4. pr. l. 37. l. 56. pr. D. h. t.

§. 9. Nisi aliud nominatim convenerit; d. l. 4. pr. l. 37. pr. l. 56. pr. D. h. t. vel statim in limine contractus immineat evictio; l. 24. C. h. t. vel alia sit consuetudo. l. 6. D. h. t.

§. 10. *Præstant* autem *Evictionem* non tantum Venditores, sed omnes *Auctores*, qui rem, venditionis, aliove titulo, in alium, suo nomine transtulerunt, l. 11. §. 2. D. de act. emt. l. 28. l. 51. pr. D. l. 6. l. 7. l. 8. l. 9. l. 10. l. 16. l. 17. l. 22. l. 4. l. 29. C. h. t. eorumque heredes; l. 51. §. 3. D. l. 8. l. 9. l. 18. C. h. t. nec non fidejussores, (qui vulgo *secundi Auctores* vocantur, l. 4. pr. D. h. t.) eorumque heredes. l. 7. l. 8. l. 18. C. h. t. §. 2. l. de fidej.

§. 11. Non etiam Creditores pignora distrahentes, l. 1. l. 2. C. cred. evict. pign. non deb. v. supr. ad t. de distr. pign. §. 29. neque Judices, l. 50. D. h. t. neque Tutores vel Curatores, l. 1. l. 3. C. quand. ex fact. tut. neque Procuratores, arg. l. ult. §. ult. D. de inst. act.

§. 12. *Præstatur Evictio non tantum in Venditione*; l. 60. *D. l. 6. C. h. t. l. 11. §. 2. D. de act. emt.* sed & in *Datione in solutum*; l. 4. *C. h. t. in Permutatione*; l. 29. *C. h. t. l. 2. C. de rer. perm. in hereditatis divisione*; l. 66. §. f. *D. h. t. si quidem facta sit a iudice, vel partibus, vel ab ipso testatore absque animo prælegandi. l. 7. C. comm. utr. jud.* Si enim diviserit testator animo prælegandi, secus est. l. 77. §. 8. *D. de leg. 2. in Singularis rei divisione*; l. 10. §. f. *D. comm. div. in Emphyteusi*; arg. §. 3. *I. de locat. cond. in Locatione conductione*; l. 9. pr. *D. de loc. cond. nec non in Transactione, ratione rei transactionis causa datae. l. 33. C. de transact.*

§. 13. Non etiam in *Donatione*: l. 2. *C. h. t. l. 18. §. ult. D. de don. nisi evictio per expressam stipulationem promissa sit, d. l. 2. vel Donatio sit remuneratoria. arg. l. 1. C. de don. quæ sub mod. Neque Legato speciei, cujus testator se dominum esse credidit. l. 40. D. h. t. l. 45. §. 2. D. de leg. 1.*

§. 14. *Præstatur ratione rerum evictarum. l. 3. C. h. t. Sive res corporales sint, five incorporales; veluti si Actio vel Hereditas vendita evicta sit: l. 74. §. ult. D. h. t. l. 4. l. 8. l. 13. D. de hered. vel act. vend. five res tota, five pars tantum evicta sit. l. 1. pr. l. 13. l. 39. §. 2. l. 45. l. 53. D. l. 16. C. h. t.*

§. 15. *Dummodo pars homogenea, ex. gr. pars fundi, evicta sit; d. l. 1. pr. l. 39. §. 2. D. h. t. non etiam, si pars heterogenea, veluti columnæ, cæmenta, tabulæ, evincantur: l. 36. l. 42. l. 43. l. 56. §. 2. D. h. t. quo casu non Actio de Evictione, sed tantum ex Emto locum habet. l. 23. §. 1. D. de usurp. & usuc. l. 8. l. 41. §. 1. D. h. t.*

§. 16. Idem dicendum, si *ususfructus, aliave servitus evicta sit; l. 66. D. de contr. emt. l. 15. §. 1. l. 49.*

l. 62. §. 2. *D. h. t. l. 38. §. 3. D. de V. O. si scil. fundus ut optimus maximus venditus est. l. 48. l. pen. D. h. t.*

§. 17. Quin & si ex pluribus rebus venditis una evicta sit, ejus rei nomine evictio præstanda est; *l. 47. l. 72. D. h. t. licet ea res, quæ superest, tanti valeat, quanti v. c. utraque emta est: l. 47. D. h. t. nisi forte res plures uno confuso & non diviso pretio sint venditæ. Ita acc. l. 42. D. de act. emt.*

§. 18. Ad quam præstationem consequendam duplex competit Actio: Actio scil. ex *Stipulatu*, si stipulatio intercesserit, in simplum, duplum, triplum, vel quadruplum; *l. 37. §. 2. l. 56. l. 60. D. h. t. l. 25. C. h. t. & Actio ex Emto*, si stipulatio non intercesserit, ad id quod interest; *l. 8. l. 60. l. 70. D. l. 25. C. h. t. l. 43. D. de act. emt.* adeoque & ad impensas, tum in ipsam rem, tum in litem factas; *l. 9. l. 17. C. h. t. vel Utilis ex Emto*, si non venditio, sed datio in solutum, aliudve negotium emtionis simile celebratum sit. *l. 4. C. h. t. l. 24. D. de pign. act.*

§. 19. Ut autem hæ Actiones locum habeant; Requiritur I. *Ut Emtor*, similisve possessor, *Auctori denunciet*, sibi de re tradita litem motam esse; *l. 29. §. 2. l. 53. §. 1. l. 63. §. 1. D. h. t. l. 8. l. 9. l. 23. C. h. t.* simulque desideret, ut sibi adsistat, seque in judicio contra evincentem defendat. *l. 20. l. 21. l. 29. C. h. t.*

§. 20. Eaque denunciatio adeo necessaria est, ut licet Auctor in judicio præsens sit, litemque motam non ignoret, nihilominus tamen facienda sit. *l. 55. §. 1. D. l. 7. l. 20. l. 23. C. h. t.*

§. 21. Nisi forte ea remissa sit; *l. 63. D. h. t. vel Auctor in causa sit, ut denunciatio ei fieri nequeat. l. 55. §. 1. D. h. t.*

§. 22.

§. 22. Tempus tamen, quo facienda sit denunciatio, non est præfinitum, ut quolibet tempore fieri possit; dummodo ante sententiam, & non prope condemnationem fiat. *l. 29. §. ult. D. h. t. v. l. 29. §. 3. D. de leg. 3. junct. l. 1. C. si adv. rem jud.*

§. 23. Sive autem Auctori Majorenni, sive Pupillo, tutore sc. non apparente, *l. 56. §. ult. D. h. t. sive Procuratori, l. 56. §. 4. D. h. t. sive Heredibus ejus denunciatur, nihil interest, l. 51. §. 1. D. h. t. l. 23. C. h. t.*

§. 24. Qui si plures sint, omnibus denunciandum, ut omnes defendere teneantur; ita tamen, ut unus litem suscipiens omnibus vincatur, aut vincat. *l. 62. §. 1. D. h. t.*

§. 25. Effectus enim denunciationis est, ut Auctor emtoris forum sequatur, *l. 49. D. de jud. eumque ibidem defendere cogatur. l. 29. §. 2. l. 53. §. 1. l. 74. §. pen. D. l. 8. l. 20. l. 21. l. 23. l. 29. C. h. t.*

§. 26. II. Requiritur, ut res sit evicta, ut emtori rem habere non liceat, & omnis spes eam habendi abscissa sit. *l. 16. §. 1. l. 34. §. 1. l. 35. D. l. 3. C. h. t.*

§. 27. Unde litem motam, ad hoc, ut de evictione agatur; *l. 74. §. 2. D. h. t.* imo ne quidem sententiam, qua emtor condemnatus est, pronuntiatam esse, sufficit, quamdiu ea executioni nondum mandata, vel res ablata, vel abducta est. *l. 57. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 28. III. Ut per judicem evicta sit. *l. 24. D. h. t.*

§. 29. Unde si emtor compromisit, & adversus eum data est sententia, *l. 56. §. 1. D. h. t.* vel res tradita casu periit, Actio de evictione non competit. *l. 21. pr. D. l. 26. C. h. t.*

§. 30. IV. Ut res evicta sit jure, & ex causa contractum præcedente. *l. 34. §. 1. 2. D. l. 15. C. h. t. l. 1. C. de rer. perm.*

§. 31. Si enim per imprudentiam, aut injuriam judicis, *l. 51. pr. D. l. 8. l. 15. C. h. t.* propriamve culpam emtor victus est, venditor non tenetur. *l. 27. l. 29. §. 1. l. 55. pr. l. 56. §. 3. D. h. t.*

§. 32. *Cessat itaque Evictionis præstatio* I. Si emtor, cum posset, Auctori non denunciaverit. *l. 53. §. 1. D. h. t.*

II. Si compromiserit, & contra eum data fuerit sententia. *l. 56. §. 1. D. h. t.*

III. Si res non evicta sit, sed casu perierit. *l. 11. l. 21. pr. D. l. 26. C. h. t.*

IV. Si emtor per imprudentiam vel injuriam judicis victus sit. *l. 51. pr. D. l. 8. l. 15. C. h. t.*

V. Si ob propriam culpam victus sit: veluti si exceptiones sibi competentes non opposuerit; *l. 27. l. 29. §. 1. l. 56. §. 3. D. l. 19. C. h. t.* si contumax fuerit; *l. 55. pr. D. l. 8. C. h. t.* & rem pro derelicto habuerit; *l. ult. D. h. t.* vel condemnatus non appellaverit. *arg. l. 63. §. ult. D. h. t.*

VI. Si per vim a tertio expulsus sit. *l. ult. C. de act. emt.*

VII. Si spes, vel hereditas vendita, & singulæ res evictæ sint. *l. 8. §. 1. D. de contr. emt. l. 14. §. 1. l. 15. D. de hered. vel act. vend.*

VIII. Si emtor sciens rem alienam vel obligatam comparaverit. *l. 27. C. h. t.*

Nec non IX. Si pacto convento præstatio evictionis remissa sit. *l. 11. §. ult. D. de act. emt.*

§. 33. Quibus duobus postremis casibus tamen pretium emtori reddendum videtur. *l. 1. C. si vend. pign. d. l. 11. §. ult. D. de act. emt. l. ult. §. f. C. comm. de legat. N. 7. c. 5. pr. Et §. 2.*

TITUL. III.

DE EXCEPTIONE REI VENDITÆ ET TRADITÆ.

§. 1. **Q**uod si vero Venditor vel Auctor, ejusve heres, rem traditam ab emtore vindicet, Emtor eligere potest, an rem restituere, & ex causa stipulationis, vel ad id quod interest, contra Auctorem agere, an potius, per *Exceptionem rei venditæ & traditæ*, eundem repellere velit. l. 17. l. 73. *D. de evict.* l. 1. pr. *D. h. t.* l. 4. §. 32. *D. de dol. mal. & met. exc.* Quem enim de Evictione tenet actio, eum agentem multo magis repellit exceptio. *dd. ll.*

§. 2. Quæ *Exceptio* datur *Emtori*, siue res tradita sit, siue ejus possessionem sine vitiō nactus fuerit, l. 1. §. ult. *D. h. t.* ejusque successoribus, nec non emtori secundo; l. ult. pr. *D. h. t. Contra Venditorem*, siue ipse vendiderit, siue id alii mandaverit, l. 1. §. 2. *D. h. t. ejusque successores*, tum universales, tum particulares, l. 1. §. 1. l. 3. §. 1. *D. h. t.* l. 14. l. 23. *C. de evict.* nec non fidejussores; l. 11. *C. de evict.* Ad elidendam intentionem *Aëtoris*, l. 17. l. 73. *D. de evict.* l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 3. *Cessat* autem I, Si Dominus mandans rem vendi adjecerit, ne traderetur, antequam pretium solvatur, & id non sit solutum. l. 1. §. 2. *D. h. t.*

II. Si Mandatarius rem minoris vendidit, quam ei mandatum est. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

III. Si Venditor justam vindicandi causam habeat, l. 1. §. ult. *D. h. t.* l. ult. §. 2. *D. ad SCt. Vellej.*

LIBER XXII. TITUL. I.

DE USURIS, ET FRUCTIBUS, ET CAUSIS, ET OMNIBUS ACCESSIONIBUS, ET MORA.

C. IV, 32.

DE USURIS.

§. 1. **U**sura (quæ ab usu sic dicta, Varr. de L. L. L. 4. Ifid. L. V. c. 25. cujuslibet rei usum sæpe significat, v. Plaut. Amph. prolog. v. 108. Act. I. Sc. II. v. ult. Trinum. Act. I. Sc. II. v. 144. Cic. Tusc. Quæst. l. 1. c. 39.) hic est Incrementum, quod sorti accedit, propter usum, in eodem genere præstandum.

§. 2. Dicitur Incrementum; v. l. 24. D. depos. Ifid. L. V. c. 25.

§. 3. Quod accedit; est enim Accessio. l. 12. C. h. t. Varr. de L. L. L. IV. Non tamen naturalis, sed civilis; non enim natura provenit, sed jure percipitur. l. 62. D. de R. V. l. 121. D. de V. S.

§. 4. Sorti; i. e. Pecuniæ vel quantitati principaliter debitæ, uti pecuniæ numeratæ, frumento, vino, oleo. Corporum enim vel specierum usuræ non præstantur; l. 58. §. 6. D. ad SC. Trebell. l. un. §. 7. C. de rei ux. act. nisi corpus æstimatum ita datum sit, ut pretium ejus cum usuris recipiatur. v. l. 3. §. ult. D. h. t. Ita acc. l. 25. C. h. t.

§. 5. Propter usum; non enim sufficit usuram definiri quantitatis accessionem, cum & interesse quantitatis accessio esse possit: sed addendum propter usum, quia usura propter usum præstatur, l. 58. §. 6. D. ad SC. Treb.

§. 6. In eodem genere præstandum. Cujus generis enim

enim fors est, ejusdem & usura esse debet. *l. 23. C. h. t.* Nam si alterius generis fors sit, alterius usura, proprie non erit usura, sed aliquid datum vel promissum loco usuræ. *l. 14. l. 16. C. h. t. l. 1. §. 3. l. 11. §. 1. D. de pign. & hyp.*

§. 7. Vocatur alio nomine *Fœnus*. *l. 4. D. de naut. fœn. l. 58. §. 2. D. ad SC. Trebell. l. 26. D. de pecul. legat. l. 11. §. 15. D. de leg. 3.*

§. 8. Quod duplex est, *Terrestre* scil. de quo *h. t.* & *Nauticum*, de quo *tit. seq. de naut. fœn.*

§. 9. Dividi etiam solent *Usuræ* in *Compensatorias*, quæ præstantur ob usum æris alieni; *l. 60. pr. D. pro soc. Punitorias*, quæ ob moram vel fidem contractus violatam; *l. 1. §. 1. l. 17. §. 3. D. h. t. & Lucratorias*, quæ ob solum lucrum exiguntur.

§. 10. Qualescunque autem sint usuræ, Jure non tantum Civili, sed & Naturali, & Divino, dummodo modum non excedant, permissæ sunt. *Deut. XXIII. v. 20. arg. Matth. XXV. v. 27.*

§. 11. Debentur vero usuræ vel ex *Conventione*, *l. 121. D. de V. S. vel ex Mora. l. 17. §. 3. 4. l. 32. §. 2. D. h. t.*

§. 12. *Conventio* est vel *Pactum*, vel *Stipulatio*.

§. 13. Ex *Stipulatione* debentur usuræ in omnibus contractibus, siue bonæ fidei sint, siue stricti juris; Paul. *L. V. Sent. T. 7.* in quibus citra vinculum stipulationis peti nequeunt. *l. 1. l. 3. C. h. t. l. 24. D. de præscr. verb.*

§. 14. Adeo, ut usuræ in stricti juris judiciis non debeantur ex pacto, quantumvis in continenti adjecto; *l. 3. C. h. t. l. 6. in f. C. si cert. pet. neque ex mora; l. 32. D. h. t. l. 5. C. de pact. int. emt. & vend. imo ne quidem post litem contestatam. l. 1. C. de condiç. indeb. arg. d. l. 3. C. h. t. l. 24. D. de præscr. verb. l. 38. §. 7. D. h. t.*

§. 15.

§. 15. Excipitur I. Fiscus, cui ex omnibus contractibus usuræ debentur, non modo citra stipulationem, sed etiam sine ullo pacto. *l. 17. §. 5. l. 43. D. h. t.* Si modo mora a debitore facta fuerit, i. e. si debitor tardius, quam debebat, pecuniam fisco intulerit. *d. l. 17. §. 5.*

II. Civitates, quibus etiam ex nudo pacto debentur usuræ creditarum ab eis pecuniarum. *l. 30. D. h. t.*

III. Mutuum Pecuniæ trajectitiæ. *l. 5. §. 1. l. 7. D. de naut. fæn.*

IV. Mutuum liquidorum, & rerum fungibilium, extra pecuniam numeratam. *l. 12. l. 23. C. h. t.*

V. Mutuum Argentariorum; *N. 136. c. 4.* in quibus etiam nudum pactum sufficit.

VI. Dos promissa marito, cujus, post biennium, a die contracti matrimonii, ipso jure præstantur usuræ: *l. ult. §. 2. C. de jur. dot. qua derogatur l. 2. C. de dot. prom.*

VII. Actio rei judicatæ, in qua usuræ centesimæ debentur ex mora. *l. 2. C. de usur. rei jud.*

Nec non VIII. Legata & Fideicommissa, quorum usuræ etiam præstantur post moram, & litem contestatam. *l. 3. §. ult. l. 34. D. h. t. l. 1. l. 2. C. de usur. & fruct. legat.*

§. 16. Nuda autem usurarum præstatio, vi pacti, pluribus annis facta, debitorem non obligat, ut easdem in posterum solvat. *l. 28. C. de pact. l. 7. C. h. t.*

§. 17. Licet, ubi de causa principalis debiti constat, ex continua solutione longi temporis oriatur præsumptio, inter contrahentes de usura legitime convenisse. *l. 6. pr. D. h. t.*

§. 18. Ex Pacto debentur usuræ in Contractibus bonæ fidei, si scil. iis in continenti adjectum sit. *l. 7. §. 5. D. de*

D. de pact. l. 24. in f. l. 26. §. 1. D. depof. l. 5. C. de pact. int. emt. & vend.

§. 19. *Ut & ex Mora. l. 32. §. 2. D. h. t. l. 13. §. 20. D. de aft. emt. l. 5. C. de pact. int. emt. & vend. l. 15. §. 1. D. l. 2. C. h. t. l. 17. §. 4. D. h. t. l. 54. D. locat. cond. l. 24. C. h. t. Excepto tamen Fisco, qui ex contractibus fuis ufuras quidem accipit, fed non dat. l. 17. §. 5. D. h. t.*

§. 20. Quantum autem ad *modum ufurarum* attinet, Duodecim Tabulis primum fanctum: *Ne quis unciario fanore amplius exerceret*; Tacit. *Ann. L. VI. c. 16.* dein Rogatione Tribunicia ad *fenuncias* redacta; Tacit. *d. l. Liv. L. VII. c. 27.* tandem vero receptum videtur, ut omnibus indiftincte ufuram ftipulari liceret *centefimam*. arg. *l. ult. C. de ufur. rei jud. l. 40. D. de reb. cred. Cic. Ep. ad Att. L. V. ep. ult.* Supra centefimam vero nulli, nifi in pecunia trajectitia. v. Paul. *L. II. Sent. T. XIV. §. 3. l. 26. §. 1. C. h. t.*

§. 21. Idque in ufu fuiffe videtur ufque ad tempora Iuftiniani Imp. qui ufurarum quantitatem, pro ratione damni & intereffe, quod in negotiis, propter variam perfonarum conditionem, quæ pecunia fua carent, verfari videtur, varie definivit in *l. 26. C. h. t.*

§. 22. Ita quidem, ut *Illuftribus perfonis ad tertiam duntaxat partem centefimæ*, i. e. ufuras trientes, ftipulari & exigere liceat. *d. l. 26. §. 1. pr.* Cæteris, fi quidem *mercaturam* exercent, *beffes ufuras* concedit, quia eorum magis intereft. *d. l. 26. §. 1. v. Illos vero.*

Si Mercatores non fint, permittit *femiffes*, i. e. *dimidiam centefimæ* partem. *d. l. 26. §. 1. v. Cæteros.*

Utrifque autem, tam negotiatoribus, quam minime negotiantibus, centefimam ufuram concedit ftipulari

lari certis in causis, trajectitia scil. pecunia, & speciebus fœnori datis; *d. l. 26. §. 1. v. In trajectitiis*; puta oleo, frumento, & cæteris id genus fungibilibus, propter incerti pretii rationem, *l. 23. C. h. t.*

§. 23. Quin & *ab agricolis* ex novissima Imp. constitutione, *ex causa frumenti crediti*, in singulos modios *ostavi modii partem* exigere fas est, quæ usura centesima aliquanto major est. *Pecunia autem credita trientes* tantum *ufuras* stipulari licet. *N. 32. c. 1. N. 34. c. 1.*

§. 24. Sunt autem *Usuræ Centesimæ*, quæ centesimo mense sortem æquant, seu cum singulis mensibus centesima pars sortis usurarum nomine præstatur, adeoque singulis annis *duodecim pro centum*. Non illæ, quæ sortem intra annum æquant, cum scil. centum pro centum singulis annis creditor lucratur: quales execrabiles ufuras Jura nusquam permiserunt.

§. 25. Romani enim non in singulos annos, sed singulos menses, ufuras stipulari, & singulis mensibus a debitoribus exigere solebant. *l. 41. §. 2. D. h. t. l. 40. D. de reb. cred. l. 26. §. 1. D. de pos.* Unde & *Calendarium* dicebatur Liber rationum, quo continentur nomina debitorum, quia pecunias in singulas calendas fœnerabantur. *l. 41. D. de reb. cred. l. 39. §. 14. D. de adm. tut. l. 41. §. 6. D. de legat. 3. l. 3. C. de compens.*

§. 26. Ratione *Centesimæ* vero tanquam *Affis* (qui duodecim uncias continet, §. 5. *I. de hered. instit.*) considerata, *usuræ Trientes* dicuntur, quæ sunt tertia pars centesimæ, cum scil. quotannis quatuor præstantur pro centum; *Semisses*, quæ dimidia sunt pars centesimæ, cum scil. sex solvuntur pro centum; *Besses*, cum octo solvuntur pro centum, & ita ulterius, pro ratio-

ratione nominum partium affis. v. d. §. 5. *I. de hered. infcit.*

§. 27. Et hæc quidem de quantitate usurarum, quæ fortis nomine præstantur, accipienda sunt; usuras enim usurarum stipulari non licet. *l. 29. D. h. t. l. 26. §. 1. D. de cond. indeb. l. 27. D. de re jud. l. 2. §. 5. D. de actmin. rer. ad civ. pertin.*

§. 28. Adeo, ut nec usuras in fortem redigere, earumque usuras stipulari liceat. *l. 28. C. h. t.*

§. 29. Unde neque pœnam, neque ullam aliam usuræ accessionem stipulari possumus; *l. 9. D. h. t.* neque usuras fructuum petere licet: si modo tanquam fructus, i. e. accessorium, exigantur. *l. 15. D. h. t.*

§. 30. Plane, si usuræ naturam usurarum mutant, & assumant speciem fortis, aliud dicendum est.

§. 31. Id autem contingit, cum mutantur personæ debitorum: veluti, si aliena negotia gerens, exigat usuras a debitoribus domini, easque in suos usus convertat, hæ usuræ fors sunt, earumque usuræ domino debentur; *l. 7. §. 12. l. 58. §. 1. D. de adm. tut. l. 10. §. 3. D. mand. & vice versa, si aliena negotia gerens creditoribus ejus solvat usuras, ne pignora distraherent, vel pœna committeretur, hæ usuræ verbo usuræ revera fors sunt: quas si gestor de arca sua numeraverit, vel ab alio mutuatus sit, earum usuras ipsi dominus refundere tenetur. *l. 37. D. h. t. l. 12. §. 9. 10. D. mand.**

§. 32. Quod si vero quis supra legitimum modum usuras stipulari ausus fuerit, non tantum actionem non habebit ad eas exigendas, *l. 26. §. 1. C. h. t.* sed & quod ultra legitimum modum exactum & solutum est, forti imputatur, eamque diminuit; *d. l. 26. §. 1.* si vero post fortem jam restitutam datum

O o

fit,

fit, ut in eam imputari non possit, indebiti condictione repeti potest. l. 18. C. h. t.

§. 33. Quin & pœnæ contra tales constitutæ sunt: & olim quidem pœna quadrupli; Cat. 1. de Re Rust. pr. l. 2. C. Theod. h. t. Jure novo vero pœna infamæ; l. 20. C. ex quib. caus. infam. irr. nec non amissionis crediti, si quis ab agricolis usuras ultra modum stipulatus sit, N. 32. in f. & iusuper exauctorationis, si miles sit. N. 33. in f.

§. 34. Desinunt autem deberi Usuræ I. Exstincta obligatione principali: l. 26. pr. C. h. t. l. 178. D. de R. J. five ea per Solutionem; pr. l. quib. mod. toll. obl. Acceptilationem; §. 1. l. eod. Novationem; §. 2. l. eod. Compensationem; l. 11. l. 12. D. l. 4. C. de compens. Præscriptionem; l. 26. C. h. t. l. 3. l. 4. C. de præscr. 30. ann. five per Oblationem, Consignationem & Depositionem, testato & legitimo loco & tempore factam, sublata sit. v. l. 1. in f. l. 7. l. 41. §. 1. D. l. 6. l. 9. l. 19. C. h. t. l. 9. C. de solut. l. 1. §. 36. D. de pos. l. 12. C. de compens. l. ult. C. de pign. act.

§. 35. Adeo, ut, si usuræ debeantur ex mora, neque per sententiam judicis adjudicatæ sint, non tantum non debeantur in futurum, sed ne præteritæ quidem peti possint. l. 55. D. de re jud. l. 4. C. de pos. l. 13. C. h. t. Secus ac si per stipulationem promissæ sint, quo casu præteritæ peti possunt. l. 1. C. de jud. l. 57. §. 1. in f. D. de evict. l. 75. §. pen. D. de V. O.

§. 36. II. Remissione creditoris: arg. t. C. de remiss. pign. l. pen. C. de pact. eaque vel expressæ, vel tacitæ.

§. 37. Si quis enim, cui majores usuræ debentur, per multos annos minores a debitore acceperit, cum
in

In majoribus exsolvendis per debitorem mora non esset, in posterum quoque majores peti non possunt. *l. 13. D. h. t. l. 5. l. 8. C. h. t.*

§. 38. Quod si vero quis usuras, quæ debebantur, in totum per longum tempus non petiit, non futuræ, sed præteritæ tantum remissæ censentur. *l. 17. §. 1. D. h. t.*

§. 39. III. Si quantitas usurarum ad duplum fortis pervenerit. *l. 26. §. 1. D. de condict. indeb. l. 4. §. 1. D. de naut. fœn. l. 27. §. 1. C. h. t.*

§. 40. Duplum autem est fors & usuræ usque ad summam fortis; in duplo enim fors computanda est. *l. 10. C. h. t.*

§. 41. Idque adeo procedit, ut & in fœnore nautico locum habeat; *l. 4. §. 1. D. de naut. fœn.* & ne quidem per retentionem pignoris usuræ ultra duplum observari possint. *d. l. 4. pr. in f.*

§. 42. Cumque olim usuræ per tempora solutæ, reo ad dupli computationem non proficerent, *l. 10. C. h. t.* Justinianus Imp. summa æquitatis ratione constituit, ut & particulares usurarum solutiones in duplum computandæ sint. *N. 121. c. 2. N. 138.*

DE FRUCTIBUS.

§. 43. *Fructus* (qui a ferendo, seu potius fruendo, sic dictus est, v. Varr. de L. L. L. IV.) est, quicquid res ad usum nostrum profert, vel occasione ejus percipitur. *l. 59. §. 1. D. de usufr.*

§. 44. Adeoque I. Vel Naturalis est, vel Civilis, seu Proprius, & Impropius. *l. 59. §. 1. D. de usufr. l. 53. D. de evict. junct. l. 29. D. de her. pet. l. 62. D. de R. V. l. 121. D. de V. S.*

§. 45. *Fructus Naturalis* seu Proprius est, quem natura ex ipsa re producit.

§. 46. Isque vel *Naturalis tantum est*, vel *Industrialis*. l. 45. *D. de usur.*

§. 47. *Fructus Naturalis tantum est*, qui sola natura, & sponte magis, quam diligentia hominum provenit, veluti poma, nuces, lignum, fœnum, & similia. v. §. 37. *I. de R. D. l. 28. l. 45. D. h. t. l. 31. D. de V. S.*

§. 48. *Industrialis* vero, quem natura quidem producit, sed multo intercedente labore & industria hominum. Quales sunt segetes, & in agris fata. d. l. 45. *D. de usur. l. 78. D. de R. V.*

§. 49. *Fructus Civilis* autem seu *Improprius est*, qui non quidem ex ipsa re nascitur, sed occasione rei percipitur. Quales sunt usuræ, mercedes, pensiones & redditus annui. l. 62. pr. *D. de R. V. l. 121. D. de V. S. l. 29. D. de her. pet. l. 34. l. 36. D. h. t.*

§. 50. Proprie enim fructus non sunt; d. l. 121. *D. de V. S. l. 62. D. de R. V.* sed in fructu numerantur, quia vicem fructuum obtinent. l. 19. l. 34. l. 36. *D. h. t. l. 29. D. de her. pet.*

§. 51. II. Dividi possunt *Fructus*, quod sint vel *Pendentes* seu *Percipiendi*; l. 44. *D. de R. V. l. 12. §. 5. D. de usufr. vel Separati* seu *Percepti*: iique vel *Extantes*, vel *Consumti*. l. 22. *C. de R. V.*

§. 52. *Fructus Pendentes* seu *Percipiendi* sunt, qui a corpore, quo tenentur, nondum separati sunt; l. 44. *D. de R. V. l. 12. §. 5. D. de usufr. l. 61. §. 8. D. de furt. & alio nomine Stantes* appellari solent l. 7. §. 15. *D. sol. matr. l. 26. §. f. D. de furt.*

§. 53. *Separati* seu *Percepti* ratione b. f. possessoris non differunt; qui fructus percepisse dicitur, simul atque a corpore, quo tenebantur, quocunque modo separati sunt. l. 78. *D. de R. V. l. 13. D. quib. mod. usufr. am. l. 25. §. 1. D. h. t.* Ratione *fructuarii* autem diffe-

differunt, qui, si ipse non separaverit, percepisse non videtur. *d. l. 25. §. 1. l. 12. §. ult. D. de usufr. l. 13. D. quib. mod. usufr. am. §. 36. l. de R. D.*

§. 54. *Extantes* sunt, qui quidem jam separati & percepti sunt, sed in bonis possessoris adhuc reperiuntur. *l. 22. C. de R. V.*

§. 55. *Consumti* vero, qui in bonis possessoris esse desierunt: sive naturaliter absumti; sive alienati sint. *arg. l. 25. §. 11. D. de pet. her.*

§. 56. Et quidem *post Litem contestatam* fructus præstandi veniunt in omnibus omnino judiciis, non tantum qui post eam percepti sunt, sed & qui honeste percipi potuerunt. *l. 40. D. de her. pet. l. 20. D. de R. V. l. 38. §. 7. D. h. t. l. 31. pr. D. de R. C.*

§. 57. Si vero *Lis contestata non sit*, fructus in *Actionibus personalibus bonæ fidei*, & *Arbitrariis*, præstantur ex tempore moræ; ut scil. petitor habeat omne id, quod habuisset, si mora facta non esset, *arg. l. 3. pr. §. 1. D. h. t. l. 62. §. 1. D. de R. V.*

§. 58. Non etiam in *Actionibus stricti juris*, in quibus tantum debentur post litem contestatam. *l. 2. l. 3. §. 1. D. l. 38. §. 7. D. h. t. l. 31. D. de R. C. l. 78. §. 1. D. de V. O.*

§. 59. Nisi Actio stricti juris competat ad repetendum id, quod nostrum fuit, veluti *Condictio indebiti*: quo casu fructus & ante litem contestatam, imo & ante moram percepti restituendi sunt. *l. 15. pr. l. 65. §. 5. D. de cond. indeb. l. 35. §. 7. D. h. t.*

§. 60. In *Actionibus autem Realibus*, *malæ fidei possessor* omnes omnino fructus restituit; *l. 22. C. de R. V. §. 2. l. de off. jud.* non tantum perceptos, sed & qui honeste percipi potuerunt. *l. 33. pr. l. 62. §. 1. D. de R. V. l. 1. in f. C. de her. pet. l. 2. C. de fruct. Et lit. exp. Bonæ fidei vero possessor* nullos, nisi extantes.

d. l. 22. C. de R. V. v. supr. ad t. de R. V. §. 31.
 & seqq.

DE CAUSIS.

§. 61. *Causæ* nomine hic venit omnis utilitas, quæ occasione rei percipi potest; l. 20. D. de R. V. quicquid scil. Actor habiturus fuisset, si debito tempore res soluta fuisset: l. 35. D. de V. S. l. 31. D. de reb. cred. adeoque & fructus, tum Naturales, l. 38. §. 7. D. h. t. tum Civiles, l. 2. l. 38. §. 7. D. h. t. l. 20. l. 35. D. de R. V. & quæ in fructu non sunt, ut ancillæ partus & fœtus secundus. l. 8. D. h. t.

§. 62. Præstatur autem *Causa* post *litem contestatam* in omnibus judiciis indistincte; l. 2. l. 38. §. 7. D. h. t. l. 31. D. de R. C. l. 20. D. de R. V. post moram vero in Judiciis bonæ fidei. arg. l. 8. D. h. t.

DE ACCESSIONIBUS.

§. 63. *Accessiones* sunt omnia commoda, quæ rei quocunque modo accedunt, veluti alluvio. l. 34. D. de R. V. l. 4. D. de jur. dot.

DE MORA.

§. 64. *Mora* est solutionis debito tempore faciendæ, vel accipiendæ, frustratoria dilatio. l. 21. D. h. t. l. 37. D. mand.

§. 65. Eaque vel ex *Re* est, vel ex *Persona*. l. 23. §. 1. l. 32. pr. D. h. t. l. f. C. de cond. ob turp. caus. l. 26. §. 1. D. de fideic. lib. l. 3. C. in quib. caus. in integr. rest. nec. non est.

§. 66. *Mora ex Persona* fieri intelligitur, si quis, opportuno loco & tempore, a creditore interpellatus, non solverit. l. 32. pr. D. h. t. l. 23. D. de V. O.

§. 67.

§. 67. Sine interpellatione enim hæc mora non committitur. *l. 23. D. de V. O.*

§. 68. Sive autem unica tantum intercesserit interpellatio, sive plures, sive judicialis, sive extrajudicialis, nihil interest. *l. 32. pr. D. h. t. l. 23. D. de V. O. l. 87. §. 1. D. de leg. 2. l. 1. §. ult. D. de act. ent.*

§. 69. Nisi debitor justam sese excusandi causam habeat. *l. 21. l. 23. l. 24. D. h. t. l. 21. D. de re jud. l. 63. D. de R. J.*

§. 70. Quod si vero debitor creditorem in mora constituere velit, rem mobilem totam offerre debet: *l. 13. §. 8. D. de act. ent. fin res. immobilis est, sufficit, si creditorem interpellat, seu denunciaret ei, sese ad satisfaciendum paratum esse. Nov. 91. c. 2.*

§. 71. Mora ex Re est, quæ fit sine interpellatione, solo temporis lapsu, vel tarda solutione, juris interpretatione. *l. 46. §. 4. C. de Ep. & Cler.*

§. 72. Solo temporis lapsu, si obligatio ex die contracta sit, & dies præterierit: quo casu dies interpellat pro homine. *l. 12. C. de contr. stip. l. 2. C. de jur. emph. l. 114. D. de V. O.*

§. 73. Tarda solutione vero fit mora ex re I. Si quid pupillo vel minori debeatur. *l. 3. C. in quib. caus. in integr. rest. nec. non est.*

II. Si fisco debeatur. *l. 17. §. 5. l. 43. D. h. t.*

III. Si libertas per fideicommissum relicta sit. *l. 26. §. 1. D. de fideic. lib.*

IV. Si emtor re tradita pretium non solvat. *l. 13. §. 20. D. l. 5. C. de act. ent.*

V. Si non extat qui conveniatur. *l. 23. §. 1. D. h. t.*

VI. Si debitor sit fur vel prædo, qui semper moram facere videtur. *l. 8. §. 1. l. ult. D. de cond. furt.*

§. 74. Effectus Moræ in genere est, quod unicuique sua mora noceat. *l. 173. §. 2. D. de R. J.*

§. 75. *In specie* vero I. Quod in *Judiciis bonæ fidei* inducat obligationem *usurarum & fructuum*. *l. 32. §. 2. l. 3. pr. l. 38. pr. §. 15. D. h. t.*

II. *Perpetuet obligationem*. *l. 91. §. 3. D. de V. O.*

Et III. *Periculum rei transferat in debitorem*. *l. 5. D. de R. C. l. 23. l. 24. l. 82. §. 1. D. de V. O.*

§. 76. Qui tamen effectus cessant, si mora purgata sit.

§. 77. Quod contingit I. Si creditor debitori moram remiserit. *l. 32. §. 1. D. h. t. l. 7. §. 1. D. de lib. leg.*

II. Si creditor eandem rem a debitore, vel alio, novandi animo pure stipulatus sit. *l. 8. pr. D. de nov. l. 29. §. 1. D. de V. O.*

III. Si debitor debitum creditori, ante litem contestatam, *l. 84. D. de V. O.* legitime obtulerit, & deposuerit. *l. 73. §. ult. l. 91. §. 3. D. de V. O. l. 72. §. 2. D. de sol. l. 8. pr. l. 17. D. de cond. furt. l. 9. C. de sol. l. 19. C. de usur.*

TITUL. II.

DE NAUTICO FOENORE.

C. IV. 33.

§. 1. **F**œnus Nauticum est *Usura*, quæ solvitur pro pecunia *Trajectitia*.

§. 2. *Pecunia Trajectitia* autem est, quæ periculo creditoris trans mare vehitur. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. In qua ex ea die periculum spectat creditorem, ex quo navem navigare convenit, *l. 3. D. h. t.* usque dum ad portum destinatum navis appulerit. *l. 1. l. ult. C. h. t.*

§. 4. Nisi certum tempus expressum sit, quo-
usque

usque periculum creditoris esse debeat. *l. 4. pr. l. 6. D. h. t. N. 106.*

§. 5. Sunt autem in hoc sœnore duo specialia:
I. Quod usuræ etiam hic debeantur ex nudo pacto.
l. 5. §. 1. l. 7. D. h. t. II. Quod pro periculi pretio
usuras stipulari liceat centesimas. l. 4. §. 1. D. h. t.
l. 25. §. 1. C. de usur.

§. 6. Quod Jus singulare cum hic propter periculi susceptionem admissum sit, eademque ratio sit, si pecunia data sit, periculo creditoris per loca periculosa terrestria vehenda, idem jus eo casu, ut & in omnibus causis, ex quibus *conditiones* (sic leg.) nascuntur, dummodo in aleæ speciem non cadant, statuendum est. *l. 5. pr. D. h. t. l. 32. pr. D. ad L. Aquil.*

TITUL. III.

DE PROBATIONIBUS, ET PRÆSUMTIONIBUS. C. IV. 19.

DE PROBATIONIBUS.

§. 1. **I**nter Adminicula Contractuum multum usum etiam habet *Probatio*.

§. 2. Quæ nihil aliud est, quam *rei dubiæ, ab Actore, vel Reo, Judici legitime facta fides. l. 12. D. h. t. l. 3. §. 2. D. de testib.*

§. 3. Estque I. Vel *Artificialis*, vel *Inartificialis*.
Arist. I. Rhet. 2. Quintil. Inst. Orat. L. V. c. 1. l. ult. C. h. t. l. 19. C. de R. V.

§. 4. *Artificialis* seu *indirecta* est, quæ fit arte probantis, per argumenta ex ipsa causa ejusque circumstantiis deducta. *Quintil. L. V. c. 8. & seqq.* Eaque vel necessaria, v. *Cic. de Invent. L. I. c. 29.* vel probabilia, quæ *Præsumptioni* locum faciunt, v. *l. 2. C. de testib. l. 19. C. de R. V.*

l. ult. C. h. t. l. 34. C. ad L. Jul. de adult. §. 11. l. de inut. stip. l. 14. C. de contr. stip.

§. 5. *Inartificialis seu directa est, quæ fit per tabulas seu Instrumenta, & testes. Quintil. d. l. V. c. 1. §. 7. Paul. Sent. L. V. T. 5. §. 3. l. 15. C. de fid. instrum.*

§. 6. II. *Probatio est Plena, vel Minus plena. l. 3. §. 2. D. de testib. l. 31. D. de jurej. l. 3. C. de reb. cred. l. 5. l. 6. C. h. t.*

§. 7. *Plena est, quæ plenam judici fidem facit, tabulis scil. seu instrumentis, vel testibus, l. 11. C. de fid. instrum. aliove sufficienti modo. v. d. l. 3. §. 2. D. de testib. l. 14. de dot. præl. l. 37. §. 5. D. de leg. 3. §. ult. l. de fideic. her. l. ult. C. de fideic.*

§. 8. *Minus plena est, quæ per se non facit plenam fidem; sed alio indiget adminiculo. d. l. 3. §. 2. D. de testib. l. 31. D. de jurej. l. 3. C. de reb. cred. l. 5. l. 6. C. h. t.*

§. 9. *Eaque est vel Semiplena major, quam faciunt v. c. duo testes, quorum unus omni exceptione major est, alter non est; vel Semiplena, quam facit v. c. unus testis omni exceptione major; vel Semiplena minor, quam facit v. c. unus testis non omni exceptione major.*

§. 10. *Probatur factum dubium: l. 16. C. h. t. l. 9. C. de coll. l. 13. §. 2. D. de publician. in rem act. non manifestum & notorium, quod probatione non indiget; Quint. Inst. L. V. c. 12. c. 3. x. de testib. cogend. neque Jus, quod certum est, l. 2. D. de jur. & fact. ign. & Judici notum est, vel notum esse debet. t. t. C. ut quæ def. advoc. part. Jud. suppl.*

§. 11. *Nisi agatur de jure Partis seu Adversarii; l. 5. D. h. t. vel Consuetudine; de qua non constat: adeoque Quæstio de Jure in Quæstionem facti incidat.*

§. 12.

§. 12. *Probat Actor & Affirmans: l. 9. l. 18. §. 2. l. 21. l. 2. D. l. 23. C. h. t. non Reus, maxime si possessor sit; l. 2. l. 8. l. 9. l. 23. C. h. t. l. 4. C. de edend. Ineque qui factum negat, cujus per rerum naturam nulla est probatio. l. 2. D. l. 23. C. h. t. l. 10. C. de non num. pec.*

§. 13. Nisi I. Reus excipiendo fiat Actor. *l. 19. D. l. 1. C. h. t. l. 1. D. de exc.*

Vel II. gravis contra reum militet præsumtio. *l. 3. l. 8. l. 12. D. h. t.*

Vel III. Reus onus probandi in se suscepit. *l. 14. D. h. t.*

§. 14. Sed & qui negat, aliquando probare debet, si scil. contra negantem sit præsumtio, & negatio talis sit, quæ loco & tempore circumscripta est; §. 11. *I. de inut. stip. l. 14. C. de contr. stip. quæve affirmationem in se continet. v. l. 5. §. 1. l. 8. l. 15. D. h. t. l. 5. C. de codicill.*

§. 15. *Probatio facienda est Judici; l. 12. in f. D. h. t. l. 3. §. 1. 2. D. de testib. l. 1. C. de cond. ob turp. caus. l. 79. §. 1. D. de jud. in Judicio; arg. l. 18. D. comm. div. & tempore legitimo, a Judice scil. præstituto, vel consuetudine recepto. arg. l. 1. C. de dilat. l. 3. §. ult. D. de test.*

§. 16. Et quidem plerumque post litem contestatam, sed ante causæ conclusionem. *Auth. Jubemus. C. de jud. N. 115. c. 2. Auth. At qui. C. h. t.*

§. 17. Exceptis causis criminalibus, in quibus probatio innocentiae etiam post sententiam locum habet. *l. 1. §. ult. D. de quæst. l. 6. D. de appell.*

§. 18. Facienda autem ordinario probatio clare & plene, *l. 6. D. h. t. l. 83. D. de cond. & dem. maxime in criminalibus, in quibus accusatio munita debet esse idoneis testibus, vel instructa apertissimis documentis, vel indiciis ad probationem indubitatis*
&

& luce clarioribus expedita. l. ult. C. h. t. l. 22. C. ad L. Corn. de fals. l. 34. C. ad L. Jul. de adult.

§. 19. *Effectus Probationis Plenæ* est, ut *Judex Reum* condemnet; l. 6. D. h. t. arg. §. 32. I. de act. l. 21. in f. D. de jud. l. 1. D. de re jud. *Semiplenæ*, ut *jusjurandum suppletorium* locum habeat; l. 31. D. de jurej. l. 3. C. de reb. cred. *Minoris semiplena* vero, ut *jusjurandum purgatorium* Reo deferri possit. v. supr. ad t. de jurej. §. 60. 61.

§. 20. *Actore* vero non probante, *Reus* absolvitur; licet ipse nihil præstiterit. l. 4. C. de edend.

DE PRÆSUMTIONIBUS.

§. 21. *Præsumtio* est *probatio per argumenta probabilia facta*. v. supr. §. 4.

§. 22. *Eaque vel Juris* est seu *Legis*, vel *Hominis*.

§. 23. *Præsumtio Juris* est, quæ a *Jure* per argumenta probabilia ex variis circumstantiis inducitur; & est vel *Juris* & de *Jure*, vel *Juris tantum*.

§. 24. *Præsumtio Juris & de Jure* est, qua a *Jure* seu *Lege* ita aliquid præsumitur, ut non admittatur probatio in contrarium. v. l. 53. D. de R. J. l. ult. C. arb. tut. l. 23. C. ad SC. Vellej. l. 4. C. de non num. pec. l. 34. C. ad L. Jul. de adult. N. 117. c. 2.

§. 25. *Præsumtio Juris tantum* est, qua a *Jure* seu *Lege* aliquid præsumitur, & pro vero habetur, usque dum probetur contrarium. v. l. 3. l. 8. l. 12. l. 24. l. 25. D. h. t. l. 51. D. pro soc. §. 11. 16. I. de inut. stip. l. 14. C. de contr. stip.

§. 26. *Præsumtio vero Hominis* seu *Judicis* est, qua ex probabilibus argumentis a *judice* aliquid præsumitur. v. Auct. Rhet. ad Herenn. L. II. c. 5.

§. 27. *Eaque similiter onus probandi* in eum transfert, contra quem militat; arg. l. 3. l. 9. l. 12. D. h. t.

D. h. t. dummodo non levis, sed alicujus momenti fit: v. l. 10. C. h. t. qua in re multum arbitrio Judicis relinquendum est.

§. 28. Affinis Præsumptioni est *Juris Fictio*, quæ est *Legis, adversus veritatem, in re possibili, ex justa causa, dispositio*. Qua id, quod quidem per rerum naturam se ita habere posset, sed ita revera non est, Legis dispositione, ob æquitatem, perinde habetur & accipitur, ac si ita esset, vel contra.

§. 29. Cujus tres constitui solent species. Ut scil. I. fit *Affirmativa, Positiva*, seu *Inductiva*, qua aliquid ponitur seu inducitur, quod non est. v. *pr. in f. l. de excus. tut. l. 7. l. 26. D. de stat. hom. §. 4. l. de tut. §. 4. l. de act. l. 4. §. f. D. de fidej. tut. l. 6. D. de mag. conv. l. 24. D. de cond. & dem. §. 5. l. de adopt. l. 3. §. pen. D. de don. int. vir. & ux. l. 14. §. 1. D. de peric. & comm. rei vend. §. 34. l. de R. D.*

II. *Negativa* seu *Privativa*, qua id, quod revera est, fingitur, ac si non esset. v. §. 5. *l. de act. l. 2. l. 5. §. 1. D. de inoff. test. pr. l. eod.*

III. *Translativa*, qua id, quod est in uno, transferatur in aliud.

§. 30. Quæ translatio fit I. *a Persona in personam*; sic dejecisse videtur, qui id fieri mandavit. *l. 1. §. 12. D. de vi & vi arm.*

II. *De re ad rem*; sic instrumentis traditis res emta tradita censetur. *l. 1. C. de don.*

III. *De loca ad locum*; sic postliminio reversus creditur semper in Civitate fuisse. §. 5. *l. quib. mod. jus patr. pot. solv.*

IV. *De tempore ad tempus*; sic mortuus apud hostes per L. Corneliam statim in Civitate mortuus esse censetur. v. *l. 12. §. 1. l. 16. D. de capt. & postl. rev.*

§. 31.

§. 31. Fictio juris autem ultra intentionem non habet effectum, l. 6. *D. de mag. conv.* l. 13. §. 1. *C. de sent. pass.* & reliqua veritati relinquit.

TITUL. IV.

DE FIDE INSTRUMENTORUM, ET

AMMISSIONE EORUM.

C. IV. 21.

§. 1. Cum vero Probatio Inartificialis per *tabulas* seu *Instrumenta* fiat & *testes*, v. *supr. ad t. de prob.* §. 5. de iis specialiter subjiciendum visum est.

§. 2. *Instrumentum*, (quod ab *instruendo* dictum est, l. 1. *D. h. t. l. 99.* §. 2. *D. de V. S.*) in genere omne id significat, quo aliquid instruitur. d. l. 1. d. l. 99. §. 2. l. 12. *pr. & t. D. de instrum. vel instrum. leg.* Sed hoc loco denotat ea, quæ causam controversam instruunt, & Judici fidem faciunt. l. 1. *D. h. t.*

§. 3. Quo sensu iterum vel *latius* accipitur, ut omnia contineat, quibus causa instrui potest, non tantum tabulas, sed & testimonia & testes; l. 1. *D. h. t. l. 99.* §. 2. *D. de V. S.* vel *strictius*, ut tantum significet *tabulas & scripturam*: l. 15. l. 17. *C. h. t. l. 5. C. de prob.* quæ significatio hujus loci est.

§. 4. Adeoque *Instrumentum* hic nihil aliud est, quam *scriptura ad rerum gestarum fidem facta*. d. l. 15. l. 17. *C. l. 4. D. h. t. l. 4. D. de pign. & hyp.*

§. 5. Idque *Publicum* est, vel *Privatum*. l. 23. §. 2. *C. ad SCt. Vellej.* l. 11. *C. qui pot. in pign.* l. 5. l. 6. *C. de prob.* l. 21. *C. ad L. Corn. de fals.*

§. 6. *Instrumentum Publicum* est, quod publice seu publica auctoritate confectum est. d. l. 23. §. 2. *C. ad SC. Vellej.* l. 11. *C. qui pot. in pign.*

§. 7.

§. 7. Qualia sunt census seu Tabulæ censuales, & monumenta seu Acta publica; *l. 10. D. de prob. §. ult. l. de adopt. §. 2. l. de don. l. 45. l. 46. D. de re jud. l. 2. C. de edend. Alba; l. 7. pr. D. de jurisd. t. t. D. de alb. scrib. Apochæ publicæ; t. C. de apoch. publ. in Monumenta publica translata; l. fin. C. de re jud. quæque ex Archivo publico proferuntur: Auth. Ad hæc. C. n. t. nec non quæ a Tabellionibus legitime facta sunt. l. 17. C. h. t. Nov. 44. c. 1. 2. N. 47. c. 1. 2. N. 73. c. 5. Et seq.*

§. 8. Sunt enim Tabelliones personæ publicæ, publica auctoritate ad hoc constitutæ, ut, super negotiis honestis & licitis, v. *l. 14. §. 3. C. de SS. Eccl. instrumenta conficiant. l. 21. C. ad L. Corn. de fals. l. 15. C. de Decur. N. 44. c. 1. 2. N. 47. c. 1. 2. Nov. 73. c. 5. Et seq.*

§. 9. A quibus, ut legitime fiant instrumenta publica, requiritur I. ut exprimat^rur Annus imperii regnantis Imperatoris. *N. 47. c. 1. pr. §. 1.*

II. Consul. *d. N. 47. c. 1. pr. §. 1. N. 74. c. 4. §. 1.*

III. Indictio, (quæ hic spatium XV. annorum significat,) mensis, & dies. *d. N. 47. c. 1. pr. §. 1. N. 74. c. 4. §. 1.*

IV. Accurata rei gestæ series. *d. N. 47. c. 1. §. 1.*

V. Testium præsentium nomina & cognomina. *N. 73. c. 1. 2. 5.*

VI. Subscriptio & subsignatio tabellionis. arg. *l. 3. C. de tabular. N. 44. pr.*

VII. Omnia scribantur in chartis a Comite largitionum præparatis, seu brevi annotatione, quam *Protocollum* vocat Justinianus, munitis. *Nov. 44. c. 2.*

§. 10. Non etiam Invocatio Nominis Divini, neque testium subscriptio, quæ nusquam desiderantur.

§. 11.

§. 11. Sed & pro publico instrumento habetur, quod trium pluriumve testium subscriptione firmatum est. *l. 11. C. qui pot. in pign.*

§. 12. *Instrumentum vero Privatum est, quod privata auctoritate factum est. l. 11. C. qui pot. in pign.*

§. 13. Cujus species sunt I. *Chirographum*; quod in genere est scriptura privata in debiti & crediti fidem facta: *l. ult. C. de her. pet. l. 14. §. 1. C. de non num. pec.* in specie autem, quo debitor se debere fatetur. *l. 14. C. de sol. l. 30. D. de R. C. l. 3. C. de non num. pec.*

II. *Syngrapha*; quæ sit inter præsentis in rei gestæ fidem. v. Suet. in *Cæs. c. 13. Ascon. Ped. in Verr. 1.*

III. *Apocha*; qua creditor debitorem solvisse fatetur. *l. 19. §. 1. D. de accept. l. 19. C. h. t. l. 14. §. 2. C. de non num. pec. l. 2. C. de jur. emph.*

IV. *Antapocha*; qua debitor se præstationes solvisse, & prædium præstationi obnoxium fatetur. *l. 19. C. h. t.*

V. *Epistola*; qua absenti aliquid nunciamus, ipsumque de re aliqua certiore facimus. v. *l. 34. l. ult. D. mand. l. 26. §. 2. de pos. l. 29. D. de prob.*

VI. *Liber Rationum*; *l. 6. C. de prob.* qui data & accepta continet, *l. 6. §. 3. D. de edend. & adjectionem diei & consulis habere debet: l. 1. §. 2. D. de edend. v. supr. ad t. de edend. §. 25. Et seqq.* quod in aliis instrumentis privatis non requiritur. *l. 34. §. pen. D. de pign. Et hyp.*

§. 14. II. *Instrumenta sunt vel Authentica, vel Exemplaria. l. 2. D. h. t. l. 4. §. ult. D. fam. ercisc. l. ult. D. testam. quemadm. aper. Paul. Sent. L. V. T. XII. §. 11.*

§. 15. *Authentica*, seu *Originalia*, ut nunc audiunt, sunt, quæ primario & principaliter de negotio aliquo conscripta sunt.

§. 16. *Exempla vero*, quæ Authenticis describuntur, & nunc fere *Copiæ* dici solent.

§. 17.

§. 17. III. Sunt vel *Propria*, quibus ordinario ad probandum quisque uti debet. *l. 7. C. de testib. l. 4. l. ult. C. de edend.*

Vel *Communia*, quorum promiscuus & communis inter socios & consortes est usus. *l. 7. C. de ed.*

Vel *Aliena*, quæ ordinario a domino exigi nequeunt: nisi forte dominus nihil inde detrimenti vel incommodi fentiat. *l. ult. C. h. t. l. 38. D. de R. V. l. 38. D. de evict.*

§. 18. *Effectus Instrumentorum Publicorum* est, quod plenam mereantur fidem, adeoque plenam probationem faciant. *l. 10. D. de prob. l. 31. C. de don. l. 14. inf. C. de testib.*

§. 19. Dummodo sint *Authentica*, non exempla, quæ non probant; *l. 2. D. h. t. l. ult. D. de prob. l. 7. & Auth. Si quis. C. de edend.* nisi ex authenticis fide publica descripta sint. arg. *l. 57. D. de admin. tut.*

§. 20. *Privatorum* vero, quod plene probent contra scribentem; *l. 25. §. ult. inf. D. de prob.* dummodo vel per propriam confessionem, vel per testes, vel per comparisonem literarum, aliquem scripsisse constet, *l. 20. C. h. t. N. 73. c. 7. & causam debendi contineant. d. l. 25. §. ult. l. 26. §. 2. D. de pos.*

§. 21. Pro scribente, scriptura privata, seu privata adnotatio, vel *Rationes* non probant; *l. 5. l. 6. C. de prob.* ne quilibet pro lubitu propria adnotatione aliquem debitorem sibi constituat. *l. 7. C. eod.*

§. 22. Nisi I. Aliis adminiculis adjuventur. *l. 6. C. de prob.*

Vel II. Talia privata instrumenta ab adversario producta sint. arg. *l. 17. C. de testib.*

§. 23. Neque tantum causæ Civiles, sed & *Crimina* per instrumenta probari possunt. *l. 22. C. ad L. Corn. de fals. l. 2. C. quor. appell. non recip. l. ult. C. de prob.*

§. 24. Adeo, ut contra instrumenta testium auctoritate munita, ne quidem admittantur testes in contrarium. Paul. V. *Sent. T. XV. §. 4. l. 1. C. de testib.*

§. 25. Nisi I. Testes, quorum auctoritate instrumentum nititur, ejus fidem elevent. *N. 73. c. 3.*

II. Quinque testes pecuniam instrumento promissam solutam esse juraverint. *l. 18. C. de testib. N. 90. c. 2.*

Vel III. Testamentum coram tribus ad minimum testibus revocatum sit, & lapsus decennii accesserit. *l. 27. C. de testam.*

§. 26. Sunt autem Instrumenta strictæ interpretationis, ut, quod illis non continetur, pro omisso habendum sit. *l. 21. C. de prob.*

§. 27. Producentur ordinario instrumenta post litem contestatam, ante causæ conclusionem. arg. *Auth. Jubemus. C. de jud. Auth. At qui. C. de prob.*

§. 28. Non etiam post sententiam; nam res judicata sub prætextu instrumentorum noviter repertorum non rescinditur. *l. 4. C. de re jud. l. 35. D. eod.*

§. 29. Infringitur fides instrumentorum, I. Si quis per testes vel alia instrumenta contrarium probet. *l. 14. C. h. t.*

II. Si simulatio intercefferit. *t. t. C. plus val. quod ag. quam quod simulate concip.*

III. Si falsitas ostendatur. *l. 42. C. de transact.*

IV. Si instrumenta cancellata vel rafa sint. *l. 24. D. de probat.*

§. 30. Ob amissionem autem instrumentorum nemo jus suum amittit, neque obligatio intercidit, si modo aliter veritas probari & fides judici fieri possit. *l. 1. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 10. l. 11. C. h. t. l. 20. l. 21. C. de prob. l. 57. D. de admin. tut.*

§. 31.

§. 31. Instrumenta enim ad substantiam negotiorum non pertinent, sed tantum ad fidem rei gestæ, ut, quod actum est, per ea facilius probari possit. *l. 4. D. l. 10. C. h. t. l. 4. D. de pign. & hyp. l. 5. C. de transact. l. 17. C. de pact. l. 9. C. de locat. cond. l. 1. C. de dot. caut. non num.*

TITUL. V.

DE TESTIBUS.

C. IV. 20.

§. 1. **T**estes (quorum usus frequens & necessarius est, *l. 1. pr. D. h. t.*) sunt *Personæ*, ad fidem de re dubia judici faciendam adhibitæ. *d. l. 1. pr. l. 3. pr. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 2. Adhiberi autem testes possunt non solum in criminalibus causis, sed etiam pecuniariis litibus, sicubi res postulat: & hi, quibus non interdicitur testimonium, nec ulla lege excusantur. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Impediuntur Furiosi; *l. 2. §. 3. D. de jur. codicill. l. 40. l. 124. §. 1. D. de R. J. l. 20. §. 4. D. qui testam. fac. poss.* Mente capti; arg. §. 4. *l. de inut. curat.* Infantes & infantie proximi. §. 9. *l. de inut. stip.*

§. 4. Non etiam pubertati proximi: arg. *l. 111. D. de R. J. l. 3. §. 5. l. 19. §. 1. D. h. t.* si scil. testentur de rebus, quæ in intellectum eorum cadunt; *l. 1. C. de fals. mon. & non inviti testimonium dixerint. l. 19. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Quanta autem fides ipsis habenda sit, arbitrio judicis relinquendum est. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Prohibentur I. Servi; *l. 11. & Auth. Si testis. C. h. t. Terent. Phorm. Act. II. Sc. I. v. 62.*

nisi alia probatio ad eruendam veritatem deficiat. v. l. 7. *D. h. t. l. 1. C. de quæst. l. 53. D. de jud.*

II. Iudicio publico damnati; l. 3. §. 5. *D. h. t. veluti Adulterii, l. 14. l. 18. D. h. t. & Repetundarum. l. 15. D. h. t. l. 6. §. 1. D. ad L. Jul. rep.*

III. Iudicio publico accusati, l. 20. *D. h. t. quive in vinculis, vel publica sunt custodia. d. l. 3. §. 5. D. h. t.*

IV. In publicis judiciis calumniæ damnati. l. 13. *D. h. t.*

V. Ob crimen famosum damnati. l. 21. *pr. D. h. t.*

VI. Qui ad bestias ut depugnaret se locaverit. d. l. 3. §. 5.

VII. Quæ palam quæstum facit. d. l. 3. §. 5.

VIII. Qui ob testimonium dicendum vel non dicendum pecuniam accepisse judicatus, vel convictus erit. d. l. 3. §. 5. *D. h. t.*

IX. Qui ob turpitudinem Senatu motus est. l. 2. *D. de Senat.*

X. Pagani, Apostatæ, & Hæretici improbiores. l. 4. §. 5. l. pen. *C. de hæret. & man.*

XI. Minores viginti annis in causis criminalibus. l. 20. *D. h. t.*

XII. Mulieres in testamentis. l. 20. §. 6. *D. qui testam. fac. poss. §. 6. l. de test. ord. l. 18. D. h. t.*

XIII. Omnes in re propria; l. 10. *D. l. 10. C. h. t. cujus scilicet emolumentum vel damnum ad eos suo nomine pertinet: l. 1. §. 11. D. quand. appelland. adeoque & illi, qui criminis sunt socii & participes. l. 11. C. h. t.*

XIV. Pater in causa filii, & filius in causa patris. l. 9. *D. l. 6. C. h. t.*

XV. Quibus imperari potest, l. 6. *D. h. t. alique domestici. l. 24. D. l. 3. C. h. t.*

XVI. Pa-

XVI. Patroni in causa cui patrociniū præstiterunt, aliique negotiorum executores, i. e. Procuratores, Tutores, & Curatores. *l. ult. D. h. t.*

XVII. Amici, & Inimici: *l. 3. pr. D. l. 5. l. 17. C. h. t. l. 1. §. 24. D. de quæst. N. 90. c. 7.* adeoque & illi, qui ante in reum seu accusatum testimonium dixerunt. *l. 23. D. h. t.*

XVIII. Viliores & pauperes, si aliorum sit copia. *l. 3. pr. D. l. 18. C. h. t. N. 90. c. 1.*

§. 7. Qui vero neque impediuntur, neque prohibentur, non tantum volentes, sed & inviti testes adhiberi possunt; *l. 16. l. 19. C. h. t.* five privati sint, five Magistratus; *l. 21. §. 1. D. h. t.* five causa civilis sit, five criminalis; *d. l. 16, C. h. t.* ut & mulctæ dictione, & pignorum capione, ad id compelli possint, arg. *l. 1. §. 3. D. de ventr. inspici. l. 3. §. 9. D. de tab. exhib. v. Dissert. N. VIII. ad Const. Marci §. 4. & seqq.*

§. 8. Nisi forte quis Lege quadam a dicendo testimonio excusetur, *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 9. Lege Julia enim Judiciorum publicorum cavetur, ne invito denunciatur, ut testimonium dicat adversus socerum, generum, vitricum, privignum, sobrinum, sobrinam, sobrino natum, eosve, qui priore gradu sint. Item ne liberto ipsius, liberorum ejus, parentium, viri, uxoris. Item Patroni, patronæ. Et ut ne patroni patronæ adversus liberos; neque liberti adversus patronum cogantur testimonium dicere. *l. 4. D. h. t. l. 12. C. h. t.*

§. 10. In qua Lege Generi appellatione Sponsum quoque filiam contineri placet; item Soceri Sponsæ patrem. *l. 5. D. h. t. add. l. 6. §. 1. D. de grad. & affn. l. 4. D. ad L. Pomp. de parr. Virg. L. II. Æn. v. 345. seqq. & ibid. Serv.*

§. 11. Producuntur testes ad dicendum testimonium

nium ordinario post litem contestatam, ante causæ conclusionem. arg. *Auth. Jubemus. C. de jud. Auth. At qui. C. de prob. Auth. Sed & si quis. C. h. t.*

§. 12. Quem in finem vocantur a Judice, *l. 1. §. f. D. h. t. parte peten e; l. 11. C. h. t. l. 4. §. 8. D. de damn. infect.* sed sumtibus producentis, pro cujusque testis dignitate præstandis. *l. 3. §. 4. D. l. 11. C. h. t. l. 6. §. 2 C. de appell.*

§. 13. Testes vocati ad judicium venire, *l. 11. l. 19. C. h. t. &*, si id exigatur, præsentiam suam jurejurando promittere debent; *d. l. 19. C. h. t. ita tamen*, ut intra XV. dies interrogandi & examinandi sint, vel impune discedere possint. *d. l. 19. C. h. t.*

§. 14. Exceptis Personis Egregiis, *l. 15. D. de jurej. l. 16. C. h. t. Senibus, l. 8. D. h. t. i. e. LXX. annis majoribus*, arg. *l. un. C. qui ætat. Valetudinariis, d. l. 15. D. de jurej. d. l. 8. D. h. t. Militibus*, aliisque ex justa causa absentibus: *d. l. 8. l. 19. D. h. t. qui ad judicium venire non coguntur*, & si ita res ferat, domi suæ examinandi sunt. arg. *d. l. 15. D. de jurej. l. 3. §. f. D. h. t. v. d. Diff. N. VIII. ad Const. Marci §. 11.*

§. 15. Priusquam autem perhibeant testes testimonium, jusjurandum de veritate dicenda præstare debent; *l. 9. pr. l. 16. l. 18. C. h. t. etiam Clerici*, qui nusquam excipiuntur: *dd. ll. nisi Judex consentientibus partibus jurisjurandi gratiam fecerit*. arg. *l. 13. D. de jurej. l. 7. §. 14. D. l. pen. C. de pact.*

§. 16. Præstito jurejurando, examinantur testes a Judice in *Secreto*, i. e. auditorio, seu loco judicii; *l. 14. C. h. t. præsentibus partibus: l. pen. C. h. t. l. 18. C. de fid. instrum. N. 90. c. ult. quibus & interrogandi facultas concessa est*. arg. *l. 27. §. 7. D. ad L. Jul. de adult. Matth. XXVI. v. 62. Marc. XIV. v. 57. & seqq.*

§. 17. Ad fidem autem rei gestæ faciendam, etiam non rogatus testis idoneus est: *l. 11. D. h. t. excep-*
ptis

ptis testamentis, in quibus testes specialiter rogati adeste debent. *l. 21. §. 2. D. qui testam. fac. poss.*

§. 18. Et quidem, quantum ad numerum attinet, ordinario duo sufficiunt; quia pluralis elocutio duorum numero contenta est. *l. 12. D. h. t. Deut. XVII. v. 6. Matth. XVIII. v. 16. Joan. VIII. v. 17. II. Cor. XIII. v. 1. Hebr. X. v. 28. I. Tim. V. v. 19.*

§. 19. Unius testimonium ad plene probandum non admittitur; etiam si præclaræ curiæ honore præfulgeat. *l. 9. §. 1. C. h. t.*

§. 20. Nisi Testator unius testimonio stari velit; v. *l. 14. D. de dot. præleg.* vel testis persona sit publica, & de iis, quæ ad officium ejus pertinent, testatus sit. *l. 5. §. 13. D. de rebus eor. qui sub tut. l. 21. in f. C. ad L. Corn. de fals. Nov. 73. c. 7.*

§. 21. Sunt etiam casus, quibus duo testes non sufficiunt, sed plures requiruntur. v. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 22. Tres enim requiruntur testes I. Si chirographum fiat super pecuniis, L. libras auri excedentibus. *l. ult. C. si cert. pet.*

II. Si Testator dicat sese nolle, ut testamentum factum subsistat, & hoc pacto testamentum infirmare velit. *l. 27. C. de testam.*

III. Si quis instrumentum velit esse quasi publicum. *l. 11. C. qui pat. in pign.*

IV. Si quis caute velit deponere. *N. 73. c. 1.*

§. 23. Quinque requiruntur I. In probatione soluti debiti instrumento comprehensi. v. *l. 1. junct. l. 18. C. h. t.*

II. In Codicillis aliaque ultima voluntate minus solenni. *l. ult. C. de codicill. l. ult. C. de fideic.*

III. In contractu imperiti literarum in scriptis celebrando, libram auri excedente. *Nov. 73. c. 8.*

§. 24. Septem in Divortio, *l. 9. D. de divort. &*

testamento. §. 3. *I. de testam. ord. l. 21. C. de testam.*

§. 25. *Octo* vero in testamento a cæco faciendo. *l. 8. C. qui testam. fac. poss.*

§. 26. Quanta autem fides habenda sit testibus, arbitrio judicis relinquendum est; qui optime scire potest, qui, & cujus dignitatis, & cujus existimationis sint? & qui simpliciter visi sint dicere: utrum unum eundemque meditatam sermonem attulerint, an ad ea, quæ interrogata sunt, ex tempore verisimilia responderint? an dicta testium naturæ negotii conveniant? ut &, an inimicitiae aut gratiæ suspicionem careant? *l. 3. pr. §. 1. & seqq. l. 21. §. ult. D. h. t.*

§. 27. Ita tamen, ut major semper testium affirmantium quam negantium, oculatorum quam auritorum, digniorum quam humiliorum & viliorum, ratio habenda sit. *d. l. 3. pr. §. 1. & seqq. N. 90. c. 1.*

TITUL. VI.

DE JURIS ET FACTI IGNORANTIA.

C. I. 18.

§. 1. **E**st etiam vice probationis, quatenus scil. ab onere probandi relevat, Præsumptio *Ignorantiae. l. 21. D. de prob.*

§. 2. *Quæ* proprie est cognitionis, quam quis habere potest, privatio; & ab *Errore* differt, qui nihil aliud est, quam opinio veritati contraria.

§. 3. Sed *Ignorantia* & *Error* Jctis eodem loco habentur. *l. 7. l. 8. D. h. t.*

§. 4. Quo sensu *Ignorantia* seu *Error* dividitur, quod sit vel *Juris*, vel *Facti*. *Inscr. l. 1. l. 8. l. 9. D. l. 10. C. h. t.*

§. 5.

§. 5. *Ignorantia seu Error Juris est, cum quis jus, & quid sibi de Jure competat, ignorat; veluti, si quis bonorum possessionem, vel jus succedendi sibi competere nesciat. l. 3. C. h. t. l. 1. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 6. De qua duæ traditæ sunt *Regulæ*, quarum prior hæc est: *Ignorantia Juris, in lucro quaerendo, omnibus, etiam faminis, nocet. l. 7. l. 8. l. 9. pr. §. 3. D. h. t.*

Alteræ vero: Juris ignorantia suum petentibus, seu in damno rei amittendæ non nocet. d. l. 7. l. 8. D. h. t.

§. 7. Neque sine ratione receptum, ut Juris ignorantia noceat; Jus enim ignorare subditis non licet: *l. 12. C. h. t. qui, si ipsi id non intelligant, consulere debent prudentiores. l. 10. D. de bon. poss.*

§. 8. Exceptis tamen quibusdam, quibus Jus Civile ignorare permittitur.

§. 9. Quales sunt I. *Minores*; quibus Juris ignorantia non nocet in lucro, damnis, & delictis contra jus Civile commissis. *l. 9. pr. D. l. 11. C. h. t.*

II. *Faminiæ*; quibus etiam Juris ignorantia non nocet in damnis, & delictis contra jus Civile commissis. *l. 9. pr. D. l. 11. l. ult. C. h. t. l. 1. C. de cond. ob caus. dat. l. 9. C. ad SCt. Vellej.*

III. *Milites*; v. *l. 9. §. 1. D. l. 1. C. h. t.*

IV. *Rustici*; quibus iisdem fere casibus Jus ignorare licet. v. *l. 1. §. f. de edend. l. 25. §. 1. D. de prob.*

§. 10. *Ignorantia seu Error Facti* vero est, quando, quod in casu vel natura contingente positum est, accidisse ignoratur; veluti, si quis nesciat mortuum esse, cujus hereditas sibi lege defertur: vel testamentum, quo heres institutus est, conditum esse. v. *l. 1. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 11. De qua hæc *Regula* tradita est: *Facti ignorantia neque in compendiis, neque damnis nocet. l. 9. pr. D. h. t.*

§. 12. Quæ Regula locum habet in *Errore facti alieni*; l. 3. pr. l. 5. *D. h. t.* dummodo non sit supinus. Nec enim supina ignorantia ferenda est factum ignorantis; ut nec scrupulosa inquisitio exigenda. *Scientia* enim hoc modo æstimanda est: ut neque negligentia crassa, aut nimia securitas satis expedita sit, neque delatoria curiositas exigatur. l. 6. l. 9. §. 2. l. 3. §. 1. *D. h. t.*

§. 13. Non etiam in *Ignorantia facti proprii*, quæ plerumque supina est, & vix ulla ratione prætendi potest. l. 7. *D. ad SCt. Vellej. l. ult. §. 1. in f. D. pro suo.*

§. 14. Nisi forte factum & negotium antiquum sit, l. 44. *D. de acq. poss. vel intricatum*, qualis est calculus rationum reddendarum, v. l. 47. §. 1. *D. de pass. l. 7. D. de confess.* ut oblivio veniam mereatur.

LIBER XXIII. TITUL. I.

DE SPONSALIBUS.

C. V. I.

§. 1. **E**xpositis Contractibus & Actionibus ex iis descendantibus, eorumque Adminiculis, sequuntur Actiones, quæ ratione *Matrimonii*, *Tutellæ* & *Succeſſionis* locum habent.

§. 2. *Matrimonium* præcedunt *Sponsalia*, quæ sunt *Mentio* & *Repronſſio futurarum nuptiarum*. l. 1. *D. h. t.*

§. 3. Dicta sunt *Sponsalia* a *spondendo*; nam moris fuit veteribus stipulari & spondere sibi uxores futuras. l. 2. *D. h. t.* *Plaut. Aulular. Act. II. Sc. II. v. 77. 78. Curcul. Act. V. Sc. II. v. 74. Pæn. Act. V. Sc. III. v. 37. 38. Trinum. Act. V. Sc. II. v. 33. 34. Gell. L. IV. c. 4.* Unde & *Sponsæ* *Sponsæque* appellatio nata est. l. 3. *D. h. t.* *Gell. d. l.*

§. 4. Sed jure novo nudus consensus sufficit ad constituenda *Sponsalia*; l. 4. l. 11. *pr. D. h. t.* ut & inter præſentes sine scriptura, l. 7. *D. h. t.* & inter abſentes per nuncium, vel per epistolam, contrahi possint. l. 4. §. 1. l. 5. l. ult. *D. h. t.*

§. 5. Dividi solent *Sponsalia* in *Sponsalia de præſenti*, ſcil. tempore, & *de futuro*. v. c. *pen. x. de sponsal. c. 1. x. de spons. duor.*

§. 6. Sed jure Romano omnia *Sponsalia* sunt de futuro, l. 1. l. 6. *D. h. t.* & *Sponsalia de Præſenti* ipsum constituunt matrimonium. arg. l. 30. *D. de R. J.*

§. 7. *Contrahere possunt Sponsalia*, quicumque consentire possunt, l. 7. §. 1. l. 11. *D. h. t.* neque legibus prohibentur; etiam impuberes. In *Sponsalibus*
enim

enim contrahendis ætas contrahentium definita non est, ut in matrimoniis; quapropter & a primordio ætatis Sponsalia effici possunt, si modo id fieri ab utraque persona intelligatur, i. e. si septem annis non sint minores. *l. 14. D. h. t.*

§. 8. Sine consensu contrahentium enim Sponsalia fieri nequeunt; *l. 7. §. 1. l. 11. l. 13. D. h. t. ut & liberos, qui in potestate sunt, vel expresse, vel tacite, consentire oporteat. l. 11. l. 12. pr. D. h. t.*

§. 9. *Impediuntur* itaque Furiosi, & Mente capti, *l. 8. D. h. t. nec non Infantes. l. 14. D. h. t. §. 9. I. de inut. stip.*

§. 10. *Prohibentur* autem Tutores & Curatores, qui neque sibi, neque filio suo, Sponsalia cum pupilla, vel adulta, contrahere possunt; *l. 14. D. h. t. junct. l. 36. l. 59. D. de rit. nupt. l. 1. C. de interdict. matr. int. pup. & tut. omnesque, inter quos nuptiæ interdictæ sunt. l. 15. l. 16. D. h. t. l. 60. §. 5. D. de rit. nupt.*

§. 11. Plane solus consensus contrahentium semper non sufficit. In Sponsalibus enim omnium eorum consensus exigitur, quorum in nuptiis desideratur. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 12. Unde, si liberi sunt in potestate patris, consensus patris etiam necessarius est; *d. l. 7. §. 1. junct. pr. I. de nupt. qui tamen, nisi evidenter dissentiat, consentire videtur. d. l. 7. §. 1. junct. l. 5. C. de nupt.*

§. 13. Quod si pupilli sint, tutorum quoque consensus requiritur; *l. 6. D. h. t. non vero etiam curatorum, si adulti sint. arg. l. 20. D. de R. N. l. 8. C. de nupt.*

§. 14. *Effectus Sponsaliorum* est, quod inducant spem nuptiarum, *l. 1. l. 6. D. h. t. adeoque & quibus-*

busdam casibus vim matrimonii obtineant. v. l. 1. *D. de his qui not. infam.* l. 13. §. 3. *D. ad L. Jul. de adult.* l. 5. *C. de bon. quæ lib.*

§. 15. Dabatur etiam olim, si sponsa uxor non dabatur, aut non ducebatur, stipulantibus *Adio ex Sponso*, contra spondentem aut stipulantem, ad id quod interfuerat eam uxorem accipi, aut dari. Gell. *L. IV. c. 4.* Sed postea apud Romanos receptum, ut Sponsalibus libere renunciare liceret; l. 1. *C. h. t. l. 2. §. 1. 2. D. de div. l. 2. C. de repud.* adeo, ut ne pœnæ quidem in stipulatum deductæ petitio daretur. arg. *dd. ll. l. 2. C. de inut. stip.*

§. 16. Dissolvuntur itaque Sponsalia: I. Renunciatione. l. 1. *C. h. t. l. 2. §. 1. 2. D. de div. l. 2. C. de rep.* Quod postea mutavit Imp. Leo *Nov. 74.*

II. Ob Fornicationem, arg. *Deut. XXII. v. 20. 21. Nov. Leon. 93.* Furorem, arg. l. 22. §. 7. *D. sol. matr.* similesve causas.

III. Morte sponsi, vel sponsæ. Quo casu arrhæ Sponsaliorum nomine datæ restituendæ sunt; nisi causam, ut nuptiæ non celebrarentur, defuncta persona præbuit. l. 3. *C. h. t.*

IV. Si sponsus in eadem provincia intra biennium, in diversis intra triennium, nuptias exequi supersederit; l. 2. *C. h. t. l. 2. C. de rep. c. 5. X. h. t.* nisi justæ causæ excusationi locum faciant. l. pen. *D. h. t.*

TITUL. II.

DE RITU NUPTIARUM.

C. V. 4.

§. 1. **N**uptiæ (quæ a nubendo seu obnubendo, eo quod caput nubentis flammeo obvolvebatur, sic dictæ sunt, Varr. de L. L. L. IV. Fest. in voc. Nuptias. Obnubit. & Flameo. Isidor. L. IX. c. 8.) non semper eodem modo accipiuntur.

§. 2. Aliquando enim festivitatem significant nuptialem. l. 22. l. 24. C. h. t. Phædr. L. I. Fab. 6.

Nonnunquam conjunctionem corporum. Apul. 7. Metam. Plaut. Cist. Act. I. Sc. I. v. 45. 46. Cas. prol. Horat. L. III. Od. 11.

Plerumque vero conjunctionem animorum.

§. 3. Quo sensu Nuptiæ & Matrimonium pro eodem accipiuntur, l. 10. l. 65. §. 1. D. h. t. §. 1. I. de patr. pot. & a Modestino in l. 1. D. h. t. describuntur, Conjunctio maris & femine, & consortium omnis vitæ, divini & humani juris communicatio: ab Imp. Justiniano vero in §. 1. I. de patr. pot. Viri & mulieris conjunctio, individuum vitæ consuetudinem continens. add. l. 1. D. rer. amot. l. 22. §. 7. D. solut. matr.

§. 4. Dicuntur Nuptiæ seu Matrimonium Conjunctio; maxime scil. animorum. Nuptias enim non concubitus, sed consensus facit: l. 30. D. de R. J. l. 15. D. de cond. & dem. licet per consequentiam ad consummandum Matrimonium corporum conjunctio accedat.

§. 5. Viri & Mulieris; prohibita enim est nefanda libido, l. 31. C. ad L. Jul. de adult. & Polygamia simultanea. v. Matth. XIX. v. 8. junct. Genes. II. v. 18. & seqq. Maleach. II. v. 14. & seqq. Lev. XVIII.

v. 18.

v. 18. I. ad Cor. VII. v. 14. §. 6. 7. I. h. t. l. 1. D. de his qui not. inf. l. 2. C. de inc. nupt. l. 7. C. de Judæis.

§. 6. Individuam vitæ consuetudinem continens; quoad votum scilicet contrahentium: v. l. 1. D. de jur. dot. cui contrarium est, si fiat divortium.

§. 7. Excluditur autem per ultima hæc verba *Concubinatus*, qui est conjunctio maris cum fœmina libera eaque unica, N. 18. c. 5. circ. fin. l. un. C. de concub. citra affectionem maritalem; l. 4. D. de concub. ut & *Contractus*, cæteraque negotia.

§. 8. Sed *communione bonorum* non inferunt, quæ jure nostro est incognita; adeo, ut & constante matrimonio acquisita solius sint mariti. l. 51. D. de don. int. vir. & ux.

§. 9. Nisi forte Societas omnium bonorum inter conjuges expresse contracta sit. l. 16. §. ult. D. de alim. legat. l. 17. §. 1. D. solut. matr.

§. 10. In Nuptiis contrahendis olim solennis observabatur *Ritus*, h. t. maxime *deductionis sponsæ in domum mariti*; l. 5. D. h. t. sed successu temporis abiit in desuetudinem, neque ad substantiam matrimonii pertinet.

§. 11. Ut autem *Nuptiæ* sint *justæ*, i. e. legitimæ, requiritur I. *Ut contrahentes sint Cives*; pr. I. h. t. inter servos enim non nuptiæ sunt, sed contubernium. l. 14. §. 3. D. de iust. nupt. l. 3. C. de incest. nupt.

§. 12. II. *Puberes*, & ad generandum habiles. pr. I. h. t. l. 39. §. 1. D. de jur. dot. l. 14. §. 7. D. de AEd. ed. l. pen. D. quand. dies legat.

§. 13. Sunt autem masculi puberes post annum XIV. fœminæ post annum XII. pr. I. quib. mod. tut. fin. Nov. 100. c. 2. Sed Canones habitudinem corporum considerant. c. 3. X. de despons. impub.

§. 14. III. *Consentiant libere*; l. 2. l. 21. D. h. t. l.

134. *D. de V. O.* & proinde contrahentes non sint furiosi; *l. 16. §. 2. D. h. t. Absit Error Substantialis*, arg. *l. 15. D. de jurisdict. in sexu scil. persona*, vel virginitate; v. *Deut. XXII. v. 21. Matth. I. v. 19. & seqq. l. 11. §. 5. D. de aff. emt. Nov. Leon. 93. (Accidentalis in divitiis sc. vel forma non nocet;)* nec non *Vis* atque *Metus*, qui matrimonium reddit ipso jure nullum. *l. 21. D. h. t. l. 14. C. h. t. l. 134. D. de V. O.*

§. 15. IV. *Ut, si in potestate parentum sint, eorum consensum habeant.* *Exod. XXII. v. 17. Deut. VII. v. 3. I. Cor. VII. v. 36. 38. l. 2. l. 3. l. 16. §. 1. l. 18. D. h. t. pr. I. h. t.*

§. 16. In tantum, ut patris consensus præcedere vel concomitari debeat, *d. pr. I. h. t. l. 5. C. h. t.* adeoque ratihabitio hic non sufficiat.

§. 17. Si pater furiosus sit, ut consentire nequeat, adhibenda est auctoritas Curatorum, & Nobiliorum totius familiæ, nec non Magistratus vel Episcopi loci. *l. 25. C. h. t. l. 28. C. de Episc. aud. pr. I. h. t.*

§. 18. Si pater apud hostes sit vel absit, neque intra triennium revertatur, liberi matrimonium legitime contrahunt; *l. 9. §. 1. l. 10. D. h. t.* quin & aliquando ante triennium: dummodo eam filius ducat uxorem, vel filia tali nubat, cujus conditionem certum sit patrem non repudiaturum. *l. 11. D. h. t.*

§. 19. Quod si parentes sine causa consentire noliint, & injuria liberos prohibeant ducere uxores, vel nubere, ex L. Julia & Papia & Constitutione Divorum Severi & Antonini, per Proconsules, Præfidesque Provinciarum, in matrimonium collocare, & dotare coguntur. *l. 19. D. h. t.*

§. 20. Consensus autem Matris, & Curatorum, ordinario non est necessarius. *l. 20. C. l. 20. D. h. t.*

§. 21.

§. 21. V. *Non obſit ratio Cognationis, Affinitatis, Honeſtatis, Delicti, aliave Civilis.*

§. 22. Ratione Cognationis, in *Linea Recta*, prohibentur nuptiæ inter *Parentes & Liberos*, in infinitum. *l. 53. D. h. t. §. 1. I. h. t. l. 17. C. h. t. Levit. XVIII. v. 7. & ſeq.*

§. 23. Et ſi tales perſonæ inter ſe coierint, nefarias atque inceſtas nuptias contraxiſſe dicuntur. *§. 1. I. h. t. l. 39. §. 1. l. ult. D. h. t.*

§. 24. Neque intereſt ex juſtis nuptiis cognatio deſcendat, an non: *l. 54. D. h. t. ut & ſerviles cognationes nuptiis impedimento ſint; l. 8. l. 14. §. 2. D. §. 10. I. h. t. quoniam in contrahendis matrimoniis naturale juſ & pudor inſpiciendus eſt. d. l. 14. §. 2.*

§. 25. Quin etiam nefas exiſtimatur eam uxorem ducere, quæ per adoptionem filia neptiſve eſſe cœperit: in tantum, ut, etſi per emancipationem adoptio diſſoluta ſit, idem juris maneat. *l. 55. pr. D. §. 1. I. h. t.*

§. 26. In *Linea Collaterali Œquali* nuptiæ prohibentur in gradu ſecundo, inter *Fratres & Sorores*, non tantum germanos, ſed & conſanguineos & uterinos: *§. 2. l. 17. C. h. t. Lev. XVIII. v. 9. 11. non tantum legitimos, ſed & vulgo quæſitos; l. 54. D. h. t. imo & adoptivos, quamdiu conſtat adoptio. l. 17. pr. §. 1. D. d. §. 2. I. h. t.*

§. 27. Inter *Conſobrinos & Conſobrinas* in gradu quarto, nuptiæ ſunt permiſſæ: *l. 3. D. §. 4. l. 19. C. h. t. Num. XXXVI. v. 11. junct. v. 6. l. 78. §. 8. D. ad SCt. Treb. licet Jure Can. ſecus ſit. c. 8. X. de conſang.*

§. 28. In *Linea Collaterali Inæquali* nuptiæ prohibentur inter eas perſonas, quæ ſibi liberorum & parentum loco ſunt. *§. 3. 5. l. 1. 39. pr. D. h. t.*

§. 29. *Parentum autem loco sunt*, non quicumque propius contingunt stipitem quam alter, sed ii demum, qui stipiti, a quo alter originem trahit, immediate subsunt; Patruus scil. & Avunculus, Amita & Matertera: quos *Thios* vocat Imp. N. 118. c. 3. pr.

§. 30. Hinc nuptiæ sunt prohibitæ inter *Patruos*, *Avunculos* & *neptes*; *Amitas*, *Materteras* & *nepotes*; Lev. XVIII. v. 12. 13. l. 17. §. ult. l. 39. pr. D. §. 3. 5. l. h. t. l. 17. C. h. t. ut & ulterius sequentes. Cujus enim fratris vel sororis filiam quis ducere non potest, ejus neque neptem permittitur. d. §. 3. l. h. t.

§. 31. Adeo, ut ne quidem concubinatus inter eas personas subsistere possit. l. 56. D. h. t.

§. 32. Licet ob errorem juris, aliasque circumstantias, iis quandoque ignoscatur, & status liberorum ex talibus nuptiis procreatorum confirmetur, perinde ac si legitime concepti fuissent. l. 57. §. 1. D. h. t. v. Dissert. N. IX. ad Const. Marci.

§. 33. Sed & prohibitæ sunt nuptiæ quædam ob *Cognitionem Spiritualem*; inter Susceptorem scil. & eam, quæ ex sacro baptisinate suscepta est. l. 26. C. h. t.

§. 34. Ratione *Affinitatis* eodem fere gradu prohibentur nuptiæ, quo ratione cognitionis: quia Vir & Uxor una sunt caro. Gen. II. v. 24. Matth. XIX. v. 5. c. 8. X. de consang.

§. 35. Hinc illicitæ sunt nuptiæ inter *Vitricum* & *Privignam*, *Socerum* & *Nurum*, l. 14. §. 4. D. §. 6. l. h. t. l. 17. C. h. t. *Novercam* & *Privignum*, *Socrum* & *Generum*. d. l. 14. §. 4. D. h. t. §. 7. l. l. 17. C. h. t. Levit. XVIII. v. 15. 17. I. Cor. V. v. 1.

§. 36. Ut & inter *Fratrem* & *Fratris Viduam*, *Affinem* & *defunctæ Uxoris Sororem*. Levit. XVIII. v. 16. l. 5. l. pen. l. ult. C. de incest. nupt.

§. 37.

§. 37. Nec non inter *Nepotem & defuncti Patru*
Viduam; Levit. XVIII. v. 14. XX. v. 24. eademque ra-
 tione, quantum quidem ad jus Divinum attinet,
 inter *Viduum & defunctæ Uxoris Sororis filiam*.

§. 38. Idemque, quod in servilibus cognationi-
 bus constitutum est, etiam in servilibus affinitatibus
 servandum est. l. 14. §. 3. *D. h. t.*

§. 39. Inter privignos autem, cum inter eos ne-
 que cognatio sit, neque affinitas, nuptiæ contrahi
 possunt: etsi fratrem communem ex novo paren-
 tium matrimonio susceptum habeant. l. 34. §. 2. *D.*
 §. 8. l. h. t. l. 134. pr. *D. de V. O.* Non obst. Le-
 vit. XVIII. v. 11.

§. 40. Unde & Titius filiam Mæviæ ducere, &
 Mævia filio Titii nubere, & duo viri alter alte-
 rius filiam ducere possunt: l. ult. §. 14. *D. de grad.*
 & aff. licet hæ nuptiæ quandam nominum confu-
 sionem pariant.

§. 41. *Ratione Honestatis* non licet ducere *quasi*
privignam, i. e. filiam uxoris per divortium dimis-
 sæ, ex alio procreatam; *quasi nurum*, i. e. sponsam
 filii; *quasi novercam*, i. e. sponsam patris: §. 9. l. h.
 t. l. 12. §. 1. 2. 3. *D. h. t.* intercedit enim Affinitas
 quasi quædam imperfecta, & quod non vetat fieri
 Lex, hoc vetat fieri pudor. l. 42. *D. h. t.*

§. 42. *Ratione Delicti* non potest quis ducere
 adulterii ream vel damnatam; l. 26. *D. h. t.*
 l. 29. §. 1. *D. ad L. Jul. de adult.* l. 9. *C. eod.*
 nec de adulterio accusatus accusatam; l. 11. §.
 11. *D. l. 34. C. ad L. Jul. de adult.* N. 134. c.
 12. neque raptor raptam. l. un. §. 1. in f. *C. de*
rapt. virg.

§. 43. *Ratione* denique *Civili* prohibitæ sunt Nu-
 ptiæ: I. Inter Senatores vel amplissimis dignitatibus
 præditos, & libertinas, aliasque humiles & abjectas

personas. l. 23. l. 27. l. 34. in f. l. 42. §. 1. l. 43. §. 10. l. 47. l. 49. D. l. 3. C. h. t. l. 7. C. de incest. & inut nupt.

§. 44. De quo fragmentum *Legis Juliae & Papiae* superest, quod ita habet: QUI SENATOR EST, QUIVE FILIUS, NEPOSVE EX FILIO, PRONEPOSVE EX FILIO NATO, CUJUS EORUM EST, ERIT; NE QUIS EORUM SPONSAM UXOREMVE SCIENS DOLO MALO HABETO LIBERTINAM; AUT EAM, QUAE IPSA, CUJUSVE PATER MATERVE, ARTEM LUDICRAM FACIT, FECERIT; NEVE SENATORIS FILIA, NEPTISVE EX FILIO, PRONEPTISVE EX NEPOTE, FILIO, NATO, NATA, LIBERTINO, EIVE, QUI IPSE, CUJUSVE PATER, MATERVE ARTEM LUDICRAM FACIT, FECERIT; SPONSA, NUPTAVE SCIENS DOLO MALO ESTO. NEVE QUIS EORUM DOLO MALO SCIENS SPONSAM UXOREMVE EAM HABETO. V. l. 44. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.

§. 45. Quo & ejus, quæ palam corpore quæstum, vel lenocinium facit vel fecit, mentionem factam esse docet Ulp. *Fragm. Tit. 13. §. 1. l. 43. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. add. l. 41. pr. D. h. t.*

§. 46. Sed Jus illud *Legis Juliae & Papiae*, licet per Orationem D. Marci, eamque secutum Senatusconsultum, l. 16. D. h. t. ut & Constantinum, l. 1. C. de nat. lib. confirmatum sit, postea tamen per Justinum in l. 23. C. h. t. (ubi in inscr. leg. *Justinus*) & Justinianum in l. ult. C. h. t. & Nov. 78. c. 3. abrogatum est. add. *Auth. Sed novo. C. de nat. lib.*

§. 47. II. Prohibitæ sunt nuptiæ inter Eum, qui officium in aliqua Provincia administrat, & Provinciale; l. 38. l. 57. D. h. t. ob rationem potentatus. l. 63 D. h. t. l. un. C. si rect. prov. vel ad eum pertinent. sponsalit. ded. arrh.

§. 48. III. SCto, Antonini & Commodi temporibus facto, inter Tutorem ejusque filios & nepotes & Pupil-

Pupillam, nec non Curatorem & Adultam; l. 36. l. 59. l. 60. l. 62. §. 2. l. 64. §. 1. l. 66. l. 67. D. h. t. t. t. C. de interdict. matr. int. pup. & tut. seu curat. filiosque eor. ne pupillæ in re familiari circumscribantur ab his, qui rationes eis gestæ tutelæ vel curæ reddere compelluntur, & rationum redditio intervertatur. d. l. 64. §. 1. D. h. t.

§. 49. Nisi pupilla vel adulta a patre tutore vel curatori ejusve filio desponsa, vel in testamento destinata sit. *l. 36. l. 65. pr. D. h. t.*

§. 50. IV. Inter Christianos & Judæos. *l. 6. C. de Judæis.*

§. 51. V. Ob clericatum, & votum castitatis; *Nov. 6. c. 1. §. 7. N. 123. c. 12. 14. 29. N. 89. c. 9. l. 44. C. de Ep. & Cler. licet aliud obtinuerit sub Constantino, l. 2. §. 4. C. de Ep. & Cler. & secundum Jus Divinum nulli hominum ordini matrimonio interdicendum sit. Ep. ad Hebr. XIII. v. 4. I. Tim. III. v. 2. & IV. v. 3. add. Nov. Leon. 2. 3.*

§. 52. Benedictio Ecclesiastica jure nostro ad nuptias non requiritur; sed deinceps a Leone Imp. introducta est, *Nov. 89. & Jure Can. c. 1. caus. 30. q. 5. c. 13. x. de præf. ut & moribus fere recepta.*

§. 53. *Effectus Nuptiarum seu Matrimonii justii & legitimi, alius est utriusque conjugis communis, alius Mariti, vel Uxoris proprius.*

§. 54. *Communis utriusque est cohabitatio, conjugalis debiti exhibitio. v. I. Cor. VII. v. 3. 4. Genes. II. v. 24. utriusque fortunæ participatio, l. 22. §. 7. D. sol. matr. ut & bonorum communicatio, quantum scil. ad promiscuum usum rerum attinet. l. 1. D. h. t. l. 1. D. rer. am. l. 4. C. de crim. expil. hered.*

§. 55. *Specialis seu proprius ratione Mariti est, I. Potestas maritalis in uxorem. v. Genes. III. v. 16. I. Cor.*

XI. v. 3. & XIV. v. 34. Ephes. V. v. 22. I. Tim. II. v. 11. 12. Tit. II. v. 5. I. Petr. III. v. 1. & *seqq.*

§. 56. Quæ ex Lege Romuli maxima fuit, ut, si quid uxor peccasset, pœnam lueret ex mariti læsi arbitrio; Dion. Hal. *L. II. c. 26.* v. Plin. *L. XIV. c. 13.* Val. Max. *L. VI. c. 3. n. 9.* sed successu temporis imminuta & mitigata est.

§. 57. Hinc uxor marito debet obsequium & reverentiam, *l. 14. §. 1. D. sol. matr. l. un. §. 7. C. de rei ux. act. l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. nec non operas & auxilium; l. 48. D. de op. lib. sequiturque maritum, tum ratione fori, l. pen. D. de jurisd. l. ult. C. de incol. tum ratione domicilii: d. l. ult. l. 5. D. h. t. l. 65. D. de jud. l. 1. §. 15. D. ad Sc. Silan. ut, si ille domicilium mutaverit, & ipsa sequi teneatur.*

§. 58. II. Potestas patria in liberos, quæ soli patri non matri competit. v. *supr. ad t. de his, qui sunt sui vel alien. jur. §. 4. & seqq.*

§. 59. *Effectus autem specialis ratione Uxoris* in eo maxime consistit, quod maritus uxori alimenta præstare debeat, *l. 22. §. 8. D. sol. matr. c. 11. dist. 31. eam defendere, l. 2. D. de injur. ægrotam & furiosam curare, d. l. 22. §. 8. D. sol. matr. &, si dotem non habeat, propriis sumtibus sepelire; l. 16. D. de relig. ut &, quod non tantum vivo marito, sed & eo mortuo, quamdiu ad secunda vota non transit, dignitate mariti gaudeat. l. 8. D. de Senat. l. 10. C. h. t. l. 13. C. de dign. v. Differt. N. VIII. de *Caus. Obl. C. II. §. 3. & seqq.**

§. 60. Ad quæ consequenda, cum non semper sponte præstentur, *Actio* competit *Extraordinaria*, quæ ex sola æquitate nascitur. d. Differt. N. VIII. C. II. §. 18. & *seqq.*

§. 61. Quod si vero adversus præscripta Legum aliqui colerint, nec vir nec uxor, nec nuptiæ nec matrimonium, nec dos intelligitur, §. 12. *I. h. t.*
fed

sed matrimonium ipso jure nullum est; *l. 5. C. de ill. adeoque liberi non sunt in potestate patris, sed pro spuris habentur. d. §. 12. l. 23. D. de stat. hom. & insuper pœna arbitraria pro qualitate delicti locum habet. d. §. 12. l. ult. D. h. t. N. 12. c. 1. Auth. Incestas nuptias. C. de incest. nupt.*

§. 62. Sunt autem Nuptiæ vel *Primæ*, vel *Secundæ* seu posteriores, post primas contractæ. *t. t. & l. 8. C. de sec. nupt. junct. l. 4. pr. C. de bon. quæ lib.*

§. 63. Quæ, priori matrimonio legitime soluto, jure tum Naturali, tum Divino, tum Civili sunt licitæ. *v. Genes. XXV. v. 1. I. Sam. XXV. v. 42. Rom. VII. v. 1. 2. I. Cor. VII. v. 39. I. Tim. V. v. 14. Matth. XXII. v. 25. & seqq. t. t. C. de sec. nupt. l. 4. pr. C. de bon. quæ lib.*

§. 64. Non tamen simpliciter & indistincte, statim ab omnibus contrahi possunt.

§. 65. Vidua enim intra annum luctus alteri nubere nequit, sed maritum, tum propter sanguinis turbationem, *l. 11. §. 2. D. de his qui not. infam.* tum propter reverentiam marito debitam, *l. 1. l. 2. C. de sec. nupt. l. 4. C. ad SCt. Tertull. l. 14. §. 1. D. sol. matr. jure novo per integrum annum lugere debet. l. 2. C. de sec. nupt. v. supr. ad t. de his qui not. infam. §. 14. & seqq.*

§. 66. Si contra fecerit, & intra annum luctus alii nupserit, si quidem sui juris fuerit, I. Infamia notatur. *l. 1. pr. D. de his qui not. inf. l. 1. l. 2. C. de sec. nupt. N. 22. c. 22.*

II. Secundo viro ultra tertiam partem bonorum in dotem dare nequit. *l. 1. C. de sec. nupt. d. N. 22. c. 22.*

III. Neque ei testamento plus quam tertiam partem relinquere. *d. l. 1. d. N. 22. c. 22.*

IV. Omnium hereditatum, legatorum, fideicom-

missorum, suprema voluntate relictorum, ut & donationis mortis causa, expers est. *d. l. 1. d. N. 22. c. 22.*

V. Amittit, quæ prior maritus ei suprema voluntate reliquit, *d. l. 1.* vel ipsa jure sponsalium acquisivit. *l. 2. C. eod. d. N. 22. c. 22.*

VI. Neque hereditates ab intestato, vel legitimas, vel honorarias, ultra tertium gradum vindicare permittitur. *d. l. 1. C. de sec. nupt. d. Nov. 22. c. 22.*

§. 67. Quæ pœnæ etiam locum habent, si mulier intra annum luctus stuprum passa peperit; modo indubitati juris sit, partum ex priori marito non esse conceptum: qualis censetur undecimo mense post mortem mariti editus. *Nov. 39. c. 2. Auth. Eisdem. C. de sec. nupt. Auth. Quod hodie. C. de repud.*

§. 68. Sed & si viduus quandocunque, vel vidua post annum luctus secundas nuptias contrahat, beneficia quædam in favorem liberorum prioris matrimonii introducta sunt, quæ minus accurate pœnæ secundarum nuptiarum dici solent.

§. 69. Secundas enim nuptias contrahens, sive vir, sive mulier, I. Amittit non solum proprietatem rerum a priore conjugè sibi relictarum, sive illæ donatæ sint propter nuptias, sive mortis causa, sive simplici donatione inter vivos; sed etiam earum rerum, quæ ex successione liberorum sibi acquisivit: *l. 3. §. 1. C. de sec. nupt. Auth. Ex testamento. C. eod. solo usufructu apud eum remanente. d. l. 3. C. de sec. nupt. Nov. 22. c. 32.*

§. 70. II. Non potest ex bonis suis, ullo titulo, sive inter vivos, sive per ultimam voluntatem, plus relinquere novo conjugì, quam in unum ex liberis prioris matrimonii contulit, cui minimum relictum est. *l. 6. C. de sec. nupt. N. 2. c. 3. N. 22. c. 27.*

§. 71.

§. 71. Quod ultra datum est, secundo conjugī auferitur, & ex æquo inter liberos prioris matrimonii, non etiam posterioris, dividitur. *Nov. 22. c. 25. Abrogata l. 9. C. de sec. nupt.*

§. 72. III. Amittit bona sub conditione viduitatis relicta. *Nov. 22. c. 43. Auth. Cui relictum. C. de indict. vid. toll. Quo c. 43. derogatur l. pen. & ult. C. h. t.*

§. 73. IV. Conjux heres institutus, & legato conditionali in gratiam liberorum prioris matrimonii oneratus, cautionem legatorum servandorum causa præstare tenetur; *Nov. 22. c. 41. l. 6. §. 1. C. ad SCt. Treb. quæ cæteroquin a patre exigī nequit. l. 7. D. ut legator. seu fideic. servand. caus. cav.*

§. 74. V. Quod mater dedit filio, per occasionem ingratitude nequit revocare. *Nov. 22. c. 35. l. 7. C. de rev. don.*

§. 75. Non enim ex pura videtur voluntate ingratitude introducere, sed secundas nuptias considerans ad hanc venisse cogitationem putabitur. *d. N. 22. c. 35.*

§. 76. Nisi tamen aperte filius aut circa vitam ipsam insidians matri, aut manus inferens impias, aut circa substantiæ totius ablationem agens adversus eam aliquid declaretur. *d. N. 22. c. 35.*

§. 77. VI. Mater amittit tutelam, *N. 22. c. 40. N. 94. c. 3. Auth. Sacramenta. C. quand. mul. off. tut. & educationem liberorum. N. 22. c. 38. l. 1. C. ubi pup. educ. deb.*

§. 78. Ut & VII. Dignitatem & privilegia prioris mariti. *l. 10. C. h. t. Nov. 22. c. 36. l. 22. §. 1. D. ad mun. l. 8. D. de Sen.*

§. 79. Quæ tamen beneficia cessant, I. Si omnes
Qq 5
liberi

liberi specialiter iis renunciaverint. *l. pen. C. de pact. l. 41. D. de min. l. 69. D. de R. J.*

II. Si nulli liberi ex priori matrimonio extent. *l. 3. C. de sec. nupt. Nov. 22. c. 22. & 25.*

§. 80. Non etiam, si conjux defunctus, vel liberi prioris matrimonii, in secundas nuptias superstitis conjugis, vel parentis sui, consentiant.

TITUL. III.

DE JURE DOTIUM.

C. V. 12.

§. 1. **N**uptiis five Matrimonio solet accedere, *Dos*, quæ sine matrimonio esse non potest. *l. 3. l. 39. in f. D. h. t.*

§. 2. *Dos* est bonorum quantitas, seu id, quod a muliere datur marito, ad sustinenda onera matrimonii. *l. 7. pr. l. 56. §. 1. l. 76. D. l. 20. C. h. t. l. 21. §. 1. D. de don. int. vir. & ux.*

§. 3. Dividitur I. In *Profectitiam*, & *Adventitiam*. *Ulp. Fragm. T. VI. §. 3. l. 5. pr. §. 9. 11. D. h. t.*

§. 4. *Dos Profectitia* est, quæ a patre vel parente profecta est, de bonis vel facto ejus. *Ulp. d. l. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 5. Sive ipse Pater dederit, sive Procurator ejus, sive jussu vel contemplatione ejus alius, nihil interest. *d. l. 1. §. 5. & seqq. D. h. t.*

§. 6. Non etiam interest, an pater pro filia sua dotem dederit, an pro emancipata? quia non jus potestatis, sed parentis nomen dotem *profectitiam* facit, si scilicet ut pater dederit. *d. l. 5. §. 11. D. h. t.*

§. 7. *Adventitia* est, quam ipsa mulier, vel extraneus pro ea dat. *Ulp. d. l. d. l. 5. §. 9. 11. D. h. t.*

§. 8. II. In *Voluntariam*, & *Necessariam*.

§. 9.

§. 9. *Voluntaria est, quam mater, aliusve dat pro libitu.*

§. 10. *Necessaria, quam Lex imperat, Et pater dare cogitur. l. 19. in f. D. de R. N. l. ult. C. de dat. promiss.*

§. 11. III. *In Promissam & Constitutam. t. t. C. de dot. promiss. Et nud. pollicit.*

§. 12. *Promissa est, quam præstari placuit, sed nondum præstita vel tradita est. l. 1. l. 6. C. de dot. promiss.*

§. 13. *Constituta, cum possessio tradita est. l. 5. D. sol. matr. l. 13. §. 2. D. de fund. dot. l. 1. C. de dot. caut. non num.*

§. 14. IV. *In Cautam, & Numeratam. t. t. C. de dot. caut. non numerat.*

§. 15. *Dos Cauta est, quam maritus, spe futuræ numerationis, instrumento se accepisse fatetur, l. 1. l. 2. C. de dot. caut. non num.*

§. 16. *Cui opponitur Exceptio non numeratæ dotis. l. f. Et Auth. seq. C. eod. Quæ, si matrimonium intra biennium solutum fuerit, a marito vel ejus herede, intra annum opponenda est; si autem solutum fuerit post biennium, usque ad annum decimum, intra tres menses opponi debet: si vero post decennium solvatur matrimonium, plane opponi nequit, nisi maritus sit minorennis, qui adversus lapsum temporis restitui debet. d. l. fin. & Auth. seq. C. de dot. caut. non num.*

§. 17. *Numerata est, quæ re ipsa data & annumerata est. l. 1. l. 3. C. de dot. caut. non num.*

§. 18. V. *In Æstimatam, & Inæstimatam. l. 10. §. 4. Et seqq. D. l. 5. l. 10. C. h. t.*

§. 19. *Dos Æstimata est, cum res æstimatæ in dotem dantur. dd. ll.*

§. 20.

§. 20. Eaque æstimatio vel *Venditionis causa* fit, vel *Taxationis*.

§. 21. *Æstimatio Venditionis causa* facta dicitur, cum res ad valorem iusti pretii exacta ita datur, ut maritus soluto matrimonio non ipsam rem restituere cogatur, sed præstando dictum pretium seu æstimationem satisfacere possit. *d. l. 10. §. 4. & seqq. l. 17. §. 1. D. l. 10. C. h. t.*

§. 22. *Taxationis*, vero causa, cum soluto matrimonio res ipsæ æstimatæ restituendæ sunt, & certi pretii ideo fit mentio, ut constet, quanti res sit, & ne, si species aliqua deminuta vel perdita sit, alio pretio, quam quo taxata fuerat, reposci queat. *l. 69. §. 7. D. l. 21. C. h. t. l. 50. D. sol. matr.*

§. 23. *Dotem dare possunt* quicumque volunt, sed Pater cogitur; nam Legibus cautum est, omnino paternum esse officium, dotem vel ante nuptias donationem pro sua dare progenie. *l. 19. D. de R. N. l. ult. C. de dot. promiss.*

§. 24. An filia sua sit & in potestate, an emancipata; an egena, an locuples, nihil interest. *d. l. ult. C. de dot. promiss.* licet liberis locupletibus alimenta præstare pater non teneatur. *l. 5. §. 7. D. de agn. & al. lib.*

§. 25. Dummodo filia sit iusto matrimonio quæfita, non naturalis seu illegitime nata; v. *l. 41. §. 11. D. de leg. 3. d. l. ult. C. de dot. promiss.* neque indigna aut ingrata. arg. *l. 3. §. 5. D. de bon. poss. contr. tab. N. 115. c. 3. §. 11.*

§. 26. Mater pro filia dotem dare non cogitur: nisi ex magna & probabili causa, veluti, si pater forte inops sit; vel lege specialiter expressa, *l. 14. C. h. t.* veluti, si mater sit hæretica, quæ una cum patre dotes pro filiabus & neptibus orthodoxis dare teneatur.

tur. l. 19. §. 1. *Auth. Gazaros. C. de hæret. & manich.*

§. 27. Neque ad id obstringitur frater vel soror, arg. l. 12. §. pen. l. 13. §. f. *D. de admin. tut. l. 1. §. 2. D. de tut. & rat. distr.*

§. 28. *In dotem dari possunt res omnes, quæ sunt in rerum natura & hominum commercio: five illæ corporales sint, five incorporales, veluti nomina, l. 2. C. de O. & A. l. 77. D. h. t. & usufructus; l. 7. §. 2. l. 66. D. h. t. five mobiles, five immobiles. l. 42. D. h. t. l. 7. §. 12. D. sol. matr. t. t. D. & C. de fund. dot.*

§. 29. Quantitas autem dotis fere ex facultatibus & dignitate patris, vel mulieris, nec non mariti, statuitur. l. 69. §. 4. l. 60. *D. h. t.*

§. 30. Unde & *Generalis* dotis promissio, non expressa quantitate, a patre facta valet; *d. l. 69. §. 4. D. h. t. l. 47. D. de leg. 3.* non vero ab extraneo: l. 1. *C. de dot. promiss.* nili promiserit, quodcumque arbitratus fuisset, quo casu boni viri arbitrium stipulationi insertum videtur. l. 3. *C. de dot. prom.*

§. 31. Plane, si velit fœmina universa bona marito in dotem dare; nulla lege prohibetur. l. 4. *C. l. 72. D. h. t.*

§. 32. Quo tamen casu, si læsa vel circumventa est, in integrum restitui potest. l. 6. §. ult. l. 61. *D. h. t. l. 9. §. 1. D. de min. l. 1. C. si adv. dot.*

§. 33. Constituitur vero dos per traditionem, cum possessio marito traditur. l. 5. in f. *D. sol. matr. l. 13. §. 2. D. de fund. dot.*

§. 34. *Effectus dotis promissæ* est, quod marito contra promissorem, ad dotem promissam præstandam, vel *Actio ex Stipulatu* competat, vel *Condictio ex Lege*. l. un. §. 1. *C. de rei ux. act. l. 6. C. de dot. prom. add. Caj. Inst. L. III. T. II. §. 1.*

§. 35.

§. 35. Ita tamen, ut focer gaudeat beneficio competentiae. *l. pen. D. h. t. l. 17. D. sol. matr. l. 21. l. 22. D. de re jud.*

§. 36. Constitutæ vero, quod res dotalis transeat in dominium mariti, qui constante matrimonio dotis est dominus. *l. 7. §. 3. D. l. 3. l. 23. C. h. t. l. 13. §. 2. D. de fund. dot. pr. l. quib. alien. lic. l. 9. C. de R. V.*

§. 37. Quin & in perpetuum dominus manet, si res venditionis causa æstimata in dotem data sit. *l. 10. pr. §. 1. 5. l. 17. §. 1. D. l. 5. l. 10. C. h. t.*

§. 38. Unde Maritus fructus, tum naturales, tum civiles, ex re dotali, constante matrimonio, perceptos lucratur. *l. 7. pr. §. 1. l. 10. §. 3. D. l. 20. C. h. t.*

§. 39. Non etiam alias accessiones, quæ fructuum nomine non veniunt, veluti partum ancillæ, *l. 10. §. 2. D. h. t. & thesaurum; l. 7. §. 12. D. sol. matr.* quæ marito tanquam domino quidem acquiruntur, & dotem augment, sed soluto matrimonio una cum dote restitui debent. *d. l. 10. §. 2. D. h. t. l. 7. §. 12. D. sol. matr.*

§. 40. Cumque maritus sua causa dotem accipiat, in re dotali dolum & culpam præstare debet; *l. 17. pr. D. h. t. l. 18. §. 1. D. de sol. matr.* nec non stipendia & tributa, quæ fructuum sunt onera. *l. 13. D. de imp. in res dot. fact.*

§. 41. Quod si dos æstimata venditionis causa evicta sit, *Actiōni de Evictione* locus est; *l. 1. C. h. t.* quia talis dotis constitutio venditionis vicem obtinet. arg. *l. 4. C. de evict.*

§. 42. Si vero dos inæstimata evicta sit, non item; nisi evictio a focero vel muliere promissa sit, vel dolus dantis intercefferit. *l. 1. C. h. t.*

TITUL.

TITUL. IV.

DE PACTIS DOTALIBUS.

C. IV. 14.

§. 1. **E**t hæc quidem ita sese habent, nisi dotis dationi singularia *Pacta* adjecta sint, quæ legem dant doti, & servanda sunt. l. 1. C. de pact. conv. tam. sup. dot. l. 10. C. de pact. l. 48. D. eod.

§. 2. Nisi I. *Bonis moribus sint contraria*: quale est *Pactum*, *Ne de moribus agatur*; l. 5. pr. D. h. t. *Ne ob res donatas, vel amotas agatur*: quia altero pacto ad furandum mulieres invitantur, altero jus civile impugnatur; d. l. 5. §. 1. *Ne dolus præstetur*; l. 27. §. 3. D. de pact. l. 23. D. de R. J. nec non *Pactum de futura successione conjugum*. l. 5. C. de pact. conv. l. ult. D. de suis & legit. her. l. 15. C. de pact.

§. 3. II. *Contraria sint ipsius dotis naturæ*: quale est *Pactum*, *Ut fructus in dotem convertatur, vel maritus fructus reddat*; l. 4. D. h. t. & *Ne ob impensas necessarias agatur*: quia tales impensæ dotem ipso jure minuunt. l. 5. §. 2. D. h. t.

§. 4. III. *Causam dotis reddant deteriore*; l. 17. D. h. t. vel *Mulierem indotatam faciant*: arg. l. 2. D. de jur. dot. quale est *Pactum*, *Ut minus exigatur, quam maritus accepit*; l. 5. pr. D. h. t. *Ut maritus dolum solummodo, non culpam præstet*; l. 6. D. h. t. *Ut maritus dotem reddat die ulteriori*; l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. D. h. t. nec non, *Ut dos ad defuncti mariti heredes devolvatur, neque uxori restituatur*. l. 2. D. h. t.

§. 5. Sed & illicitum est *Pactum* ratione mariti, si convenerit, *Ut a marito fidejussores dotis dentur*; t. t. C. ne fidej. dot. dent. quia, cui se ipsam credit mul-
lier,

lier, & merito dotem credere debet. *l. 2. C. ne fidej. dot. dent. l. 8. C. de pact. conv.*

§. 6. *Effectus Pactorum licitorum* est, quod & exceptionem producant, & actionem: *l. 1. C. de pact. conv.* & quidem ratione uxoris, & per virilem sexum ascendentium, *Actionem ex Stipulatu; l. un. §. 1. 13. C. de rei ux. act.* respectu extranei autem, vel *Actionem ex Stipulatu*, si stipulatio intercefferit, vel *Præscriptis verbis*, si stipulatio non intercefferit. *l. 6. C. de jur. dot.*

§. 7. Dissolvuntur vero *Pacta dotalia*, uti aliæ conventiones, solo contrario paciscentium consensu. *l. 58. D. de pact. l. 5. C. de O. & A. l. 35. D. de R. J.*

TITUL. V.

DE FUNDO DOTALI.

C. V. 23.

§. 1. **L**icet autem maritus rei dotalis fiat dominus, *l. 13. §. 2. D. h. t.* & dominii fructus sit alienatio, *l. 21. C. mand. l. 72. D. de R. J.* Fundum tamen dotalem alienare nequit, propter *Legem Juliam de adulteriis*, per quam dotale prædium maritus alienare prohibetur. Paul. II. *Sent. T. XXI. §. 2. pr. l. quib. alien. lic.*

§. 2. Quæ inter alia tale caput habuisse videtur: *Fundum Italicum dotalem maritus invita muliere ne alienato; neve consentiente ea obligato.* arg. *l. un. §. 15. C. de rei ux. act. Rubr. D. & C. de fund. dot.* Paul. d. l.

§. 3. Loquitur *Lex Julia de Fundo*, seu prædio; *l. 4. D. l. 1. C. h. t.* non etiam de rebus mobilibus, quas marito, si quidem solvendo sit, *l. 1. C. de serv. pign.*

pign. dat. man. alienare licet. l. 3. §. 2. D. de suis & legit. her. l. 3. C. de jur. dot. l. 1. l. ult. C. de serv. pign. dat. man. l. 42. D. de jur. dot.

§. 4. Et quidem de *Fundo Italico*: sed Justinianus Imp. differentiam inter *prædia Italica & Provincialia* fustulit. *l. un. §. 15. C. de rei uxor. act. pr. l. quib. alien. lic. add. l. un. C. de usuc. transform. §. 40. l. de R. D.*

§. 5. Ut adeo jure novo non intersit, an fundus dotalis *Italicus* sit, an *Provincialis*; *d. l. un. §. 15. d. pr. l. quib. alien. lic. an prædium rusticum, an urbanum. l. 13. pr. D. h. t.*

§. 6. Prohibet autem, *Ne maritus fundum dotalem invita muliere alienet, vel consentiente ea pignori obliget*; *l. un. §. 15. C. de R. U. A. pr. l. quib. alien. lic. quod iterum mutavit Imp. Justinianus, ut non tantum invita muliere non possit alienare vel pignori obligare, sed ne quidem ea consentiente possit vel alienare vel pignori obligare. d. l. un. §. 15. C. de R. U. A. pr. l. quib. alien. lic. Ne muliebris sexus fragilitas in perniciem substantiæ earum convertatur; d. pr. l. quib. alien. lic. dum uxor, vel mariti reverentia, vel amore, rerum suarum alienationi facile dat consensum.*

§. 7. Quæ prohibitio etiam ad sponsum extenditur. *l. 4. D. h. t.*

§. 8. Si contra factum fuerit, alienatio nulla est, *l. 42. D. de usucap. l. 5. C. de ll. fundumque alienatum mulier soluto matrimonio, vi domini ad eam reversi, vindicare potest. l. 30. C. de jur. dot.*

§. 9. *Cessat autem Lex Julia I. Si fundus seu prædium dotale Venditionis causa æstimatum in dotem datum sit, l. 10. §. 4. D. l. 5. l. 10. C. de jur. dot.*

Rr

II. Si

II. Si alienatio non fit voluntaria, sed necessaria.
l. 1. pr. D. l. 2. C. h. t.

III. Si alienatio in utilitatem uxoris facta sit. *l. 26. l. ult. D. de jur. dot.*

§. 10. Quin & alienatio nulliter facta quandoque convalescit, si scil. dos lucro mariti cessit, ejusque dominus maritus factus sit irrevocabiliter. *l. pen. D. h. t. l. 42. D. de usuc.*

LIBER XXIV. TITUL. I.

DE DONATIONIBUS INTER VIRUM ET UXOREM.

C. V. 16.

§. 1. Cum autem *Dos* detur ad sustinenda onera matrimonii, *l. 7. pr. l. 76. D. l. 20. C. de jur. dot. l. 21. §. 1. D. h. t.* etiam constante matrimonio constitui potest; §. 3. *I. de don.* sed aliæ *Donationes* inter *Virum & Uxorem*, constante matrimonio, sunt prohibitæ. *l. 1. l. 2. pr. D. h. t.*

§. 2. Et primum quidem moribus receptum, ne inter *Virum & Uxorem* donationes valerent. *l. 1. D. h. t. Ulp. Fragm. T. VII. Paul. L. II. Sent. T. XXIII.* Ne mutuato amore invicem spoliarentur, donationibus non temperantes, sed profusa erga se facilitate; nec esset eis studium liberos potius educendi: ut &, quia sæpe futurum esset, ut discuterentur matrimonia, si non donaret is, qui posset; atque ea ratione eventurum, ut venalicia essent matrimonia. *l. 1. l. 2. D. h. t.*

§. 3. Quod postea in jus abiit, & Oratione Antonini (Caracallæ scil.) Augusti confirmatum est; cujus fragmentum exhibet Ulp. in *l. 3. pr. D. h. t.* quod ita habet: MAJORES NOSTRI INTER VIRUM ET UXOREM DONATIONES PROHIBUERUNT, AMOREM HONESTUM SOLIS ANIMIS ÆSTIMANTES, FAMÆ ETIAM CONJUNCTORUM CONSULENTES, NE CONCORDIA PRETIO CONCILIARI videretur, (sic leg.) NEVE MELIOR IN PAUPERTATEM INCIDERET, DETEIOR DITIOR FIERET.

§. 4. Prohibentur itaque inter *Virum & Uxorem* *Donationes*; non etiam Emptio Venditio, similesve contractus: nisi in fraudem S^CTi aliquid factum sit. *l. 5. §. 5. l. 7. §. 6. l. 31. §. 3. l. 52. D. h. t.*

Rr 2

§. 5.

§. 5. Prohibentur sibi donare *Vir & Uxor*, seu conjuges, omnesque, qui in ejusdem potestate sunt. *l. 3. §. 1. 2. & seqq. D. h. t.* Ad Sponsum & Sponsam vero hæc prohibitio non pertinet. *l. 5. l. 27. l. 65. D. h. t.*

§. 6. Sive per se donent, *l. 3. §. 9. D. h. t.* sive per interpositam personam, & brevis manus fictionem, nihil interest. *l. 3. §. 12. 13. l. 4. l. 5. D. h. t.*

§. 7. Generaliter enim tenendum est, id, quod inter ipsos conjuges, aut qui ad eos pertinent, aut per interpositas personas agitur, non valere. *l. 5. §. 2. & seqq. D. h. t.*

§. 8. Et ita quidem inter *Virum & Uxorem* interdicta est Donatio, ut ipso iure nihil valeat, quod actum est, & id, quod inter eos donationis causa geritur, nullius momenti sit. *l. 3. §. 10. D. h. t.*

§. 9. Unde & revocatur donum ab eo, cui donatum est: ut, si quidem extet, res vindicetur; si vero consumpta sit, condicatur, quatenus locupletior factus est. *l. 5. §. 18. l. 6. D. h. t.* Qua in re tempus litis contestatæ spectandum est. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 10. Non tamen omnes *Donationes* prohibentur, sed illæ demum, quæ donantem pauperiorem, accipientem vero faciunt locupletiores. *l. 5. §. 8. 16. D. h. t.*

§. 11. Hinc *Valet Donatio*, I. Si maritus heres institutus repudiet hereditatem donationis causa; neque enim pauperior fit, qui non acquirit, sed qui de patrimonio suo deposuit. *l. 5. §. 13. D. h. t.*

II. Si legatum repudiet. *l. 5. §. 14. D. h. t.*

III. Si rogatus uxori restituere, integrum fidei commissum, sine ulla deductione, restituat. Quia magis pleniori officio fidei præstandæ functus maritus, quam donasse videtur; nec de suo profisciscitur, quod de

de alieno plenius restituunt, voluntatem defuncti secuti. *l. 5. §. 15. D. h. t.*

IV. Si res aliena donata sit. *l. 25. D. h. t.*

V. Si Donatio sepulturæ causa facta sit. *l. 5. §. 8. 9. 10. 11. D. h. t.*

VI. Si maritus ad Oblationem Dei uxori donavit; vel locum, in quo opus publicum, quod promiserat facere; vel ædem publicam dedicaret. *l. 5. §. 12. D. h. t.*

VII. Si mulier acceptam a marito pecuniam in sportulas pro cognato suo erogaverit. *l. 5. §. 17. D. h. t.*

VIII. Si maritus pecuniam uxori in unguenta, vel similia dederit. *l. 7. §. 1. l. 31. §. 9. D. h. t.*

IX. Si Vir & Uxor tantundem sibi donaverint. *l. 7. §. 2. l. 32. §. 14. D. h. t.*

Quibus posterioribus casibus donatarii non fiunt locupletiores. *dd. ll.*

§. 12. Sed & X. *admissa est Donatio inter Virum & Uxorem*; Si vir uxori ad refectiorem ædium donaverit. *l. 14. D. l. 21. C. h. t.*

XI. Si honoris causa, puta adipiscendæ dignitatis gratia, ab uxore Donatio facta sit. Ulp. *T. VII. §. 1. l. 40. l. 41. l. 42. D. h. t.*

XII. Si vir uxori Kalendis Martiis, aut natali die, modicum munus dederit. *l. 31. §. 8. D. l. 21. C. h. t. add. l. 1. §. 1. l. 7. §. 1. D. ad L. Jul. repet.*

XIII. Si usuræ ex sorte donata, fructus ex fundo donato percepti sint; *l. 15. §. 1. l. 16. l. 17. D. h. t. impensæ in itinere præstitæ, l. 21. pr. D. h. t. vel in doctrinam servorum factæ, l. 28. §. 1. D. h. t. vel operæ servorum, familiæ minoris momenti concessa sint: l. 28. §. 2. D. h. t. non enim*

Rr 3

amare,

amare, nec tanquam inter infestos, jus prohibitæ Donationis tractandum est, sed ut inter conjunctos maximo affectu, & solam inopiam timentes. *d. l. 28. §. 2.*

XIV. Si manumissionis causa facta sit. Paul. *L. II. Sent. T. XXIII. §. 2. l. 7. §. ult. l. 8. D. l. 22. C. h. t.*

XV Si sit donatio mortis causa; quia in hoc tempus excurrit donationis eventus, quo vir & uxor esse definunt. *l. 9. §. 2. l. 10. l. 11. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

XVI. Si fiat exilii causa. *l. 43. D. h. t.*

XVII. Si divortii causa, *l. 60. §. 1. D. h. t.* vel post divortium facta sit. *l. 64. D. h. t.*

XVIII. Si ab Imperatore Reginæ conjugii, vel vice versa facta sit. *l. 26. C. h. t.*

XIX. Si morte donatoris confirmata sit. *l. 32. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 13. Idem enim Imperator Antoninus Caracalla, ante excessum Divi Severi patris sui, (qui etiam jam ea de re caverat, v. *l. 23. D. h. t.*) auctor fuit Senatui censendi, Fulvio Æmiliano & Nummio Albino Consulibus, A. U. C. 959. Post N. C. 206. ut aliquid laxaret ex juris rigore. *l. 32. pr. D. h. t.*

§. 14. Quæ Oratio seu SCtum de *Confirmandis Donationibus* non solum ad ea pertinet, quæ nomine uxoris a viro comparata sunt, sed ad omnes donationes inter virum & uxorem factas; ut & ipso jure res fiant ejus, cui donatæ sunt, & Obligatio sit civilis. *d. l. 32. §. 1. 2. 3. l. 33. pr. D. h. t.*

§. 15. Ait autem Oratio: FAS ESSE, EUM QUIDEM, QUI DONAVIT, POENITERE, HEREDEM VERO ERIPERE, FORSITAN ADVERSUS VOLUNTATEM SUPREMAM EJUS, QUI DONAVERIT, DURUM ET AVARUM ESSE. *l. 32. §. 2. D. h. t.*

§. 16.

§. 16. *Pœnitentiam* accipere debemus supremam; proinde, si uxori donavit, deinde eum pœnituit, mox desiit pœnitere, dicendum est Donationem valere: ut supremum ejus spectemus judicium. Quemadmodum circa fideicommissa solemus, vel in legatis cum de doli exceptione tractamus; ut sit ambulatoria voluntas ejus usque ad vitæ supremum exitum. *l. 32. §. 3. D. h. t.*

§. 17. Sed ubi semel donatorem pœnituit, etiam heredi revocandi potestatem tribuimus, si appareat defunctum evidenter revocasse voluntatem. Quod si in obscuro sit, proclivior esse debet judex ad comprobandam Donationem. *d. l. 32. §. 4. D. h. t.*

§. 18. Adjectum etiam fuit in Oratione: SI PRIOR VITA DECESSERIT, QUI DONATUM ACCEPIT. Adeoque, si ante mors contigerit ei, cui donatum est, nullius momenti donationem esse voluit. *l. 32. §. 14. D. h. t.*

§. 19. Non solum autem *Virum & Uxorem* complectitur, sed etiam cæteros, qui propter matrimonium donare prohibentur. *d. l. 32. §. 16. & seqq. D. h. t.*

§. 20. Dummodo, si talis donatio D. aureos excedat, Actis insinuetur, vel per supremam voluntatem specialiter confirmetur. *l. 25. C. h. t. junct. l. 36. §. ult. C. §. 2. l. de don. N. 162. c. 1. §. 1. 2.*

§. 21. Permissa denique etiam inter conjuges est *Donatio Propter nuptias*. §. 3. *l. de don.*

§. 22. Quæ est *Donatio*, quam maritus facit uxori, vel sponsus sponsæ, in securitatem dotis. *d. §. 3. l. de don.*

§. 23. Olim vocabatur *Donatio ante nuptias*, & tacitam in se conditionem habebat, ut tum rata esset, cum matrimonium esset infecutum. *d. §. 3.*

§. 24. Cum vero D. Justinus permisisset, eam

etiam post nuptias augeri posse, Imp. Justinianus ulterius constituit, ut tales donationes non augeantur tantum, sed etiam constante matrimonio initium accipiant, & non *Ante*, sed *Propter nuptias* vocentur; *d. §. 3. l. ult. C. de don. ant. nupt.* dotique tum quoad quantitatem, tum quoad pacta respondeant, *d. l. ult. C. de don. ant. nupt. Nov. 97.*

§. 25. Rerum autem sic donatarum mulier constante matrimonio non est domina, neque fructus ex iis percipit, sed habet in iis tantum jus pignoris. *l. 29. C. de jur. dot. N. 61. c. 1. pr. c. f. x. h. t.*

TITUL. II.

DE DIVORTIIS, ET REPUDIIS.

C. V. 17.

DE DIVORTIIS.

§. 1. **E**t hæc fere jura sunt *constantis Matrimonii*: sequuntur ea, quæ *solutio Matrimonio* locum habent.

§. 2. *Dirimitur autem Matrimonium Divortio, Morte, Captivitate, vel alia contingente Servitute* utrius eorum. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. I. *Matrimonium ordinario solvitur Morte naturali alterutrius conjugum.* *d. l. 1. D. h. t. N. 22. c. 20. Ep. ad Rom. VII. v. 2. 3. I. Cor. VII. v. 39.*

§. 4. Adeo, ut Viro superstiti pro lubitu, arg. *l. 9. D. de his qui not. infam. fœminæ post annum luctus, ad secunda vota transire liceat.* *v. l. 11. §. 3. D. de his qui not. infam. l. 1. l. 2. C. de sec. nupt. v. supr. ad t. de R. N. §. 63. 65.*

§. 5. II. *Solvitur Matrimonium Captivitate, si alteruter in hostium potestatem venerit;* *l. 1. D. h. t. l. 10.*

l. 10. l. 56. D. sol. matr. l. 12. §. 4. D. de capt. & postl. rev. adeo, ut matrimonium nec jure postliminii redintegretur, nisi novus intercedat consensus matrimonialis. *l. 8. l. 14. §. 1. D. de capt. & postl. rev.*

§. 6. Ei tamen, qui in civitate mansit, secundis nuptiis, altero vivente, interdicitur, si constet captivum vivere. Sin autem in incerto sit, an vivus apud hostes teneatur, vel morte præventus, tunc, si quinquennium a tempore captivitatis excesserit, ad secundas nuptias migrare potest. *l. 6. D. h. t. N. 22. c. 7.*

§. 7. Sed jure novo id sublatum videtur: ut mulier, licet nec responsum, nec literas a marito susceperit, simpliciter teneatur expectare, donec maritus vel mortuus, vel a captivitate liberatus est. *arg. Nov. 117. c. 11. Auth. Hodie. C. de rep. **

§. 8. III. Alia quacunque *Servitute*, *l. 1. D. h. t.* quæ mors civilis est: *l. 32. §. 6. D. de don. int. vir. & ux. l. 63. §. ult. D. pro soc.* veluti, si alteruter conjugum ob ingratitudinem in servitutem redigatur; *Nov. 22. c. 9.* aut propter crimen servus pænæ fiat. *l. 24. C. de don. int. vir. & uxor.*

§. 9. Cumque deportatus etiam pro mortuo habeatur, §. 1. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv. l. 63. §. ult. D. pro soc.* per *Deportationem* mariti quoque solvebatur matrimonium; *l. 56. D. sol. matr.* nisi mulier uxoris affectionem retinuisse. *l. 1. C. de rep.*

§. 10. Sed servitus pænæ jure novo quoque abrogata est; *Nov. 22. c. 8.* neque per deportationem matrimonium amplius solvitur. *Nov. 22. c. 13.*

§. 11. IV. *Divortio*; *l. 1. D. h. t.* quod, (a diversitate mentium sic dictum, vel quia in diversas partes eunt, qui distrahunt matrimonium, *l. 2. pr. D. h. t. l. 191. in f. D. de V. S.*) vel late accipitur, vel *strictè*.

§. 12. *Divortium* latius acceptum etiam inter *Sponsum* & *Sponsam* fieri potest; l. 8. *D. de condit. caus. dat. caus. non sec.* sed *strictius* acceptum tantum inter *Virum* & *Uxorem* fieri dicitur. l. 101. §. 1. l. 191. *D. de V. S.*

§. 13. Quo sensu *Divortium* est *Dissolutio* *matrimonii*, eo animo facta, ne *divertentes* unquam iterum *conjungantur*. l. 2. pr. l. 3. *D. h. t.*

§. 14. Si quid enim in calore *iracundiæ* vel fit, vel dicitur, non prius ratum est, quam si *perseverantia* apparuit *judicium* animi fuisse. d. l. 3. *D. h. t.* l. 48. *D. de R. J.*

§. 15. Quod primis DXX. annis in Urbe Romana fuit incognitum. Primus Sp. Carvilius Ruga uxorem ob sterilitatem dimisisse legitur. Dion. Hal. L. II. c. 26. Gell. L. XVII. c. 21. Postea etiam sine causa id facere permissum: Plutarch. in *Æmil. Paulo*, sed solis viris. Plaut. in *Mercat. Act.* IV. Sc. VI. v. 6. 7. Tandemque etiam uxoribus. v. Juven. *Sat.* VI. v. 224. & seqq. Sen. de *Ben.* L. III. c. 16.

§. 16. Ut *Divortia* posterioribus temporibus non tantum mala gratia & ex justa causa, sed & ex *leviori*, v. l. 60. §. 1. l. 61. *D. de don. int. vir. & ux.* & bona gratia fieri possent. l. 6. *D. h. t.* l. 32. §. 10. l. 62. *D. de don. int. vir. & ux.*

§. 17. Sive inter *præsentes*, *adhibitis* præter *libertum* (qui hisce fere verbis, *Tuas res tibi habeto*, vel *Tuas res tibi agito*, *divortium* renunciabat, l. 2. §. 1. *D. h. t.*) septem testibus civibus Romanis: l. 2. §. ult. l. 9. *D. h. t.* Juven. *Sat.* VI. v. 145. sive inter *absentes*, per *libellum repudii*. l. 2. §. ult. l. 7. *D. h. t.* add. *Matth.* XIX. v. 7.

§. 18. Sed deinceps id displicuit. Primique *Theodosius* & *Valentinianus Imp.* sine justa causa dissolvi *matrimoni-*

matrimonium prohibuerunt, certasque causas, ob quas divortium fieri posset, præscripserunt, in *l. 8. §. 2. 3. C. de repud.* Quibus aliam adjecit Justinianus in *l. 10. C. eod.* & iterum tres alias in *l. 11. §. 2. C. eod.* quas simul exhibet in *Nov. 22. c. 5. 6. 7. 8. 14. & 15. §. 1.* Ita tamen, ut, quod jam iterum admiserat Anastasius, *l. 9. C. h. t.* Divortium mutuo conjugum consensu fieri posset. *d. Nov. 22. c. 4.* Sed postmodum id iterum prohibuit, nisi castitatis concupiscentia id fiat, *N. 117. c. 13. Auth. Quod hodie. C. h. t.* causasque Divortii contraxit, & ad pauciores redegit in *Nov. 117. c. 8. 9.*

§. 19. Ut scil. maritus uxori repudium mittere possit, I. Si contra imperium cogitantibus aliquibus conscia est mulier, aut etiam viro suo non indicet. *d. N. 117. c. 8. §. 1.*

II. Si uxor sit adultera. *d. c. 8. §. 2.*

III. Si vitæ mariti infidiata sit. *d. c. 8. §. 3.*

IV. Si cum viris extraneis nolente marito convivatur, aut cum iis lavat. *d. c. 8. §. 4.*

V. Si nolente marito foris domum manserit. *d. c. 8. §. 5.*

VI. Si ignorante marito ludis spectandis interfuerit. *d. c. 8. §. 6.*

§. 20. Et contra marito uxor repudium mittere possit, I. Si maritus contra imperium aut ipse cogitaverit aliquid, aut cogitantibus conscius non indicaverit imperio, aut per se, aut per quamcunque personam. *d. N. 117. c. 9. §. 1.*

II. Si vitæ uxoris infidatus sit. *d. c. 9. §. 2.*

III. Si uxorem aliis adulterandam velit tradere. *d. c. 9. §. 3.*

IV. Si uxorem adulterii accusaverit, neque probaverit. *d. c. 9. §. 4.*

V. Si maritus præter uxorem aliam mulierem domi

mi habeat, vel cum ea in alia domo frequenter manere convincatur. *d. c. 9. §. 5.*

§. 21. Adeo, ut, si sine justa causa Divortium fiat, ex constitutione Theod. & Valentin. uxor dotem, maritus donationem propter nuptias amittat, iisque matrimonium interdicator in quinquennium. *l. 8. §. 4. C. de repud.* Ex constitutione autem Justiniani, dos aut donatio propter nuptias cedat communibus liberis, vel, iis non existentibus, conjugi innocenti. *v. N. 117. c. 13. N. 127. c. 4. N. 134. c. 11.*

§. 22. Quod jus tamen, licet summa ratione introductum sit, postmodum iterum mutavit Justinus in *Nov. 140. c. 1.* dum concedit, ut, prout olim juris fuit, matrimoniorum solutiones ex consensu fieri possint.

§. 23. Jus Divinum autem, quod nunc fere servatur, duas agnoscit Divortii causas, *Adulterium* scil. *Matth. V. v. 12. XIX. v. 9. & Malitiosam Desertionem.* *I. Cor. VII. v. 15.* Jus Canonicum vero nullas, *c. 4. 10. 22. Q. 7. Caus. 32.* permittens tantum *Separationem quoad thorum & mensam*; quod proprie Divortium non est.

§. 24. Quod si vero Divortium ex justa causa, veluti ob *Adulterium*, factum sit, solutum est matrimonium, ejusque vinculum; *N. 117. c. 8. §. 1. 2. c. 9. §. 5. Matth. V. v. 32. XIX. v. 9. I. Cor. VII. v. 10.* adeoque conjuges separati ad alias nuptias transire possunt. *Matth. d. c. XIX. v. 9. l. 8. §. 4. l. 9. C. de rep.* Et quidem *Pars innocens* quandocunque visum fuerit, dummodo mulier per annum expectet: *d. l. 8. §. 4. l. 9. C. de rep. Nov. 22. c. 18. in f. Pars nocens* vero demum post quinquennium. *d. l. 8. §. 4. C. de rep. Nov. 22. c. 15. §. 1.*

DE REPUDIIS.

§. 25. *Repudium* similiter vel *latius* accipitur, vel *strictius*.

§. 26. *Repudium latius* acceptum idem est cum *Divortio*. l. 2. §. 1. *D. h. t. l. 12. pr. D. de rit. nupt. l. pen. D. ad L. Jul. de adult. l. 101. §. 1. D. de V. S. Suet. in Cæs. c. 1.*

§. 27. *Strictius* autem acceptum est *Dissolutio Sponsaliorum*. *Repudium* enim proprie sponsæ vel sponso mitti videtur: l. 101. §. 1. l. 191. *D. de V. S. in quo hæc verba probata sunt, Conditione tua non utor. l. 2. §. 2. D. h. t. add. supr. ad t. de sponsal. §. 15. 16.*

TITUL. III.

SOLUTO MATRIMONIO DOS QUEMAD-
MODUM PETATUR.

C. V. 18.

§. 1. *Solutio Matrimonio* variæ nascuntur *Actiones*, tum a parte *Mulieris*, tum a parte *Viri*, tum ab utraque.

§. 2. A parte *Mulieris* instituitur fere *Dotis repetitio*.

§. 3. *Constante enim Matrimonio* *Dos* repeti nequit. l. un. *C. si dos const. matr. sol. fuer. l. 7. §. 4. C. de præscr. XXX. ann. Nov. 22. c. 39.* Nisi I. *Uxor* dote ad causas justas & necessarias indigeat; scil. ut se suosque alat, relegato parenti alimonia præstet, aut egentem virum, fratrem, sororemve sustineat. l. 73. §. 1. *D. de jur. dot. l. 20. l. 21. D. h. t.*

II. *Maritus* ad inopiam vergat: l. 24. *pr. D. h. t. l. 29. C. de jur. dot. quo casu exinde dotis exactio com-*

competit, ex quo evidentissime apparuit, mariti facultates ad exactionem dotis non sufficere. *d. l. 24. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

III. Maritus deportatus fit. *l. 1. C. de repud.*

§. 4. Soluta autem matrimonio, five per mortem, five per divortium, *l. 240. D. de V. S. l. 56. D. h. t.* Dos maxime repetitur vel per *Rei vindicationem*, *v. l. 30. C. de jur. dot. vel per Actionem pro dote ex stipulatu. v. §. 29. I. de act.*

§. 5. Olim ad repetendam dotem *Rei uxoriæ Actio* locum habebat: sed Imp. eam sustulit, omneque jus, quod *Res uxoria* antea habebat, in *Actionem ex Stipulatu* transtulit, omnesque dotes per *ex Stipulatu Actionem* exigere voluit. *l. un. C. de rei uxor. act. in ex stip. act. transfus. §. 29. I. de act.*

§. 6. Eique *Actioni* quatuor singularia concessit: I. Ut *Actio* hæc sit *ex Stipulatu*, quamvis nulla de dote reddenda stipulatio sit interposita. *l. un. pr. C. de rei uxor. act.*

II. Ut sit bonæ fidei. *d. l. un. §. 2. §. 29. I. de act.*

III. Ut adjunctam habeat tacitam hypothecam in bonis mariti. *d. l. un. §. 1. C. de rei ux. act. d. §. 29. I. de act.*

IV. Ut ex hac causa mulier præferatur omnibus aliis mariti creditoribus, etiam anteriorem expressam hypothecam habentibus. *l. ult. §. 1. C. qui pot. in pign. v. supr. ad t. qui pot. in pign. §. 9. n. III.*

§. 7. Datur hæc *Actio*, soluto per divortium matrimonio, *Mulieri*, si sui juris sit, *l. 2. pr. l. 30. D. h. t. l. un. §. 11. C. de rei uxor. act. ejusque heredi. l. 27. D. h. t.*

§. 8. Si vero in *Patris* sit potestate, & dos ab eo profecta sit, *Pater* agit *ex filiæ voluntate*. *l. 2. §. 1. l. 3. D. h. t. l. un. §. 13. 14. C. de rei uxor. act.*

§. 9.

§. 9. *Voluntatem* autem filiae, cum pater agit de dote, non sic accipimus, ut consentiat, sed ne evidenter contradicat, l. 2. §. 2. *D. h. t.* tempore scilicet contestatae. l. 22. §. 5. *D. h. t.*

§. 10. *Extraneo*, i. e. omni, citra parentem per virilem sexum ascendentem, dotem danti *Actio ex Stipulatu* non competit; nisi expresse sibi dotem reddi pactus vel stipulatus sit. l. 29. §. 1. *D. h. t. l. un.*

§. 13. *C. de rei uxor. act.*

§. 11. Quod si vero morte mulieris solutum sit matrimonium, olim dos a patre profecta ad patrem revertebatur; quintis in singulos liberos relictis penes virum: quod si pater non esset, apud maritum remanebat. *Adventitia* autem dos semper penes maritum remanebat, præterquam si is, qui dederat, ut sibi redderetur, stipulatus esset, quæ dos specialiter *Receptitia* dicebatur. Ulp. *Fragm. T. VI. §. 4. 5.*

§. 12. Jure novo vero mortua filia dotem vel repetit pater, licet liberi ex filia defuncta supersint; l. 6. *D. de jur. dot. l. 12. l. 26. pr. §. 2. D. de pact. dot. l. 5. D. de divort. l. 48. l. 59. D. h. t.* vel heredes, ad quos nunc dos transmittitur. l. un. §. 6. *C. de rei ux. act.*

§. 13. Datur hæc *Actio contra Maritum*, si ipsi dos data sit, si alii ex voluntate mariti, vel subiecto juri ejus, vel non subiecto; l. 22. §. 12. *D. h. t. ejusque Heredes*; l. 46. *D. l. 9. C. h. t.* ut & quandoque contra *Socerum*, si scilicet filiusfam. sit maritus, & dos focero data sit; d. l. 22. §. 12. *D. h. t.* nec non contra *Fiscum*, si bona mariti publicata sunt. l. 31. *D. l. 2. C. h. t.*

§. 14. *Ad Dotem restituendam*, l. 2. *pr. D. h. t. l. 21. C. de jur. dot.* licet res aliena sit. l. 11. *D. h. t.* vel tantundem ejusdem generis, si res in dotem data, quæ

quæ pondere, numero & mensura constant; *l. 42. D. de jur. dot.* vel etiam pretium, si dos æstimata venditionis gratia data sit. *l. 5. l. 10. C. de jur. dot.*

§. 15. Restituenda autem erat dos olim, si pondere, numero, mensura contineretur, annua bima trima die; Ulp. *Fragm. T. VI. §. 8.* Jure novo, si res immobilis est, statim, si mobilis vel incorporalis intra annum, *l. un. §. 7. C. de rei ux. act.* una cum accessionibus, *l. 10. §. 1. D. de jur. dot.* & fructibus ante & post matrimonium perceptis. *l. 7. l. 11. l. 31. §. f. D. h. t. l. 7. §. 1. D. de jur. dot. l. 38. §. 12. D. de usur. l. un. §. 7. C. de rei ux. act.*

§. 16. Fructus constante matrimonio percepti, ad maritum (qui onera matrimonii subit) pertinent; *l. 7. pr. §. 1. D. de jur. dot.* fructus vero ultimi anni dividuntur, pro rata temporis, quo mulier in matrimonio fuit. *l. 7. §. 1. Et seqq. l. 11. l. 31. §. ult. D. h. t. l. un. §. 9. C. de rei ux. act.*

§. 17. Qui annus non ex die matrimonii, sed ex die traditæ dotis initium sumit; *l. 5. D. h. t.* nisi dos ante nuptias tradita sit: quo casu ex die nuptiarum computandus est. *l. 6. D. h. t.*

§. 18. Datur etiam ad præstandum dolum & culpam, scil. levem; *l. 18. §. 1. l. 25. §. 1. l. 66. pr. l. 67. D. h. t. v. supr. ad t. de jur. dot. §. 40.* nisi mulier in mora fuerit, quo minus dotem reciperet: quo casu maritus tantum de dolo tenetur. *l. 9. pr. D. h. t.*

§. 19. Non etiam ad præstandum casum fortuitum. *l. 23. D. de R. J. l. 6. C. de pign. act.* Nisi I. Vir in reddenda dote moram fecerit. *l. 25. §. 2. l. 26. D. h. t.*

II. Res in dotem datæ sint, quæ pondere, numero, & mensura constant. *l. 42. D. de jur. dot.*

III. Dos æstimata venditionis causa data sit. *l. 10. pr. D. de jur. dot.*

§. 20.

§. 20. Datur autem hæc Actio contra maritum, tantum in id quod facere potest; *l. 12. l. 28. D. h. t. l. 17. D. de re jud. l. un. §. 7. C. de rei ux. act. i. e. quatenus facultates ejus patiuntur, §. 37. l. de act. ne egeat: l. 173. pr. D. de R. J. qua in re tempus rei judicatæ spectandum est. l. 15. pr. D. h. t.*

§. 21. Adeo, ut, si paciscatur maritus, ne in id quod facere possit condemnetur, sed in solidum, id pactum servari non oporteat. Quia contra bonos mores est id pactum, & reverentiam, quæ maritis exhibenda est. *l. 14. §. 1. D. h. t.*

§. 22. Quod *beneficium Competentiæ* quoque competit liberis ejusdem matrimonii, qui patri heredes extiterunt, *l. 18. pr. D. h. t. ut & socero; l. 15. §. ult. D. h. t. quia parentis locum socer obtinet. l. 16. D. h. t. Non etiam extraneis mariti heredibus; l. 12. D. h. t. l. 24. §. 1. l. 25. D. de re jud. quia tale beneficium personale est, & cum persona exstinguitur. l. 13. D. h. t.*

§. 23. *Cessat* vero Dotis repetitio, I. Si maritus dotem non acceperit. *l. 52. D. h. t.*

II. Si dos sine dolo vel culpa mariti perierit. *l. 10. pr. §. 1. l. 17. D. de jur. dot. l. 49. §. 1. D. h. t.*

III. Si conventum sit, ut mortua uxore dos apud virum maneret. *l. 12. pr. D. de pact. dot. l. 6. C. de pact. conv. l. 48. D. h. t.*

IV. Si culpa uxoris, v. c. ob ejus adulterium, solutum sit matrimonium. *l. 8. §. 5. C. de repud. Nov. 117. c. 8. §. 2.*

LIBER XXV. TITUL. I.

DE IMPENSIS IN RES DOTALES FACTIS.

§. 1. **A** parte Viri soluto matrimonio locum sæpe habet *Reputatio & Actio ratione impensarum in res dotales factarum*, quæ Repetitioni dotis non raro opponitur.

§. 2. Fiunt autem impensæ vel fructuum, præsentis scil. anni, percipiendorum causa, l. 3. §. 1. *D. h. t. v. l. 7. §. ult. D. sol. matr.* quæ (ut & onera realia, v. l. 13. *D. h. t.*) cum fructibus compensantur, d. l. 3. §. 1. l. ult. *D. h. t. d. l. 7. §. ult. D. sol. matr.* vel in ipsas res dotales. l. 1. §. 2. d. l. 3. l. pen. *D. h. t.*

§. 3. Quarum quædam sunt *Necessariæ*, quædam *Utiles*, quædam *Voluptariæ*. l. 1. pr. *D. h. t. l. 79. pr. §. 1. 2. D. de V. S. l. 38. l. 39. pr. & §. 1. D. de pet. her. l. 38. D. de R. V.*

§. 4. *Necessariæ* hæ dicuntur, quæ habent in se necessitatem impendeendi; l. 1. §. 1. *D. h. t.* quibus non factis dos imminuitur, l. 14. pr. *D. h. t.* vel res peritura, vel deterior futura fit. l. 79. pr. *D. de V. S.*

§. 5. Quales sunt moles in mare vel flumen projectæ; si pistrinum vel horreum necessario factum sit; si ædificium ruens, quod habere mulieri utile erat, refecerit; aut si oliveta restauraverit; vel ex stipulatione damni infecti, ne committatur, præstiterit; l. 1. §. ult. *D. h. t.* vel in valetudinem fervorum impenderit; l. 2. *D. h. t.* vel si vites propagaverit; vel arbores curaverit; vel seminaria pro utilitate agri fecerit. l. 3. pr. *D. h. t.*

§. 6. Et in totum id videtur *Necessariis impensis* contineri, quod si a marito omissum sit, iudex tantum
eum

eum damnabit; quanti mulieris interfuerit eas impensas fieri. l. 4. D. h. t.

§. 7. Impensæ autem *Necessariæ dotem ipso jure minuant*, si sit pecunia; cæteroquin faciunt, ut v. c. fundus vel in totum, vel pro parte, se indivisa, dotalis esse definat, & retentioni locus sit. l. 5. D. h. t. l. 1. §. 4. D. de dot. præleg. l. 56. §. ult. D. de jur. dot. l. un. §. 5. C. de rei uxor. act.

§. 8. Quod si vero tota dos soluta sit, non habita ratione impensarum, vel *Conditione indebiti*, l. 5. §. 2. D. h. t. vel *Actione Mandati*, aut *Negotiorum gestorum*, repeti possunt. l. 7. §. ult. D. sol. matr. l. 12. D. h. t.

§. 9. Nisi hæ impensæ sint modicæ, l. 12. D. h. t. vel ad necessariam tutelam rei pertineant; quas ipse maritus præstare debet. l. 15. D. h. t.

§. 10. *Impensæ Utiles* sunt, quas maritus utiliter fecit, quibusque rem uxoris, hoc est dotem, meliorem fecit. l. 5. §. ult. D. h. t. l. 79. §. 1. D. de V. S.

§. 11. Veluti, si novelletum in fundo factum sit, aut si in domo pistrinum aut tabernam adjecerit; si servos artes docuerit. l. 6. D. h. t. d. l. 79. §. 1. D. de V. S. add. l. 14. §. 1. D. h. t. l. 39. D. de her. pet.

§. 12. Quarum nomine, si voluntate mulieris factæ sunt, olim etiam *Deductio* & *Retentio* locum habebat; l. 7. §. 1. l. 8. D. h. t. l. un. §. 5. C. de rei uxor. act. sed jure novo tantum *Actione Mandati*, vel *Negotiorum gestorum*, contra mulierem conceditur. d. l. un. §. 5. C. de rei ux. act.

§. 13. *Voluptariæ* vero sunt, quas maritus ad voluptatem fecit, & quæ speciem exornant; l. 7. pr. D. h. t. non etiam fructum augment. l. 79. §. ult. D. de V. S.

§. 14. Cujusmodi sunt balnea non necessaria; l. 14. §. 2. D. h. t. picturæ; l. 39. D. de pet. her. tecto-

LIBER XXV. TITUL. I.

DE IMPENSIS IN RES DOTALES FACTIS.

§. 1. **A** parte Viri soluto matrimonio locum sæpe habet *Reputatio & Adio ratione impensarum in res dotales factarum*, quæ Repetitioni dotis non raro opponitur.

§. 2. Fiunt autem impensæ vel fructuum, præsentis scil. anni, percipiendorum causa, l. 3. §. 1. *D. h. t. v. l. 7. §. ult. D. sol. matr.* quæ (ut & onera realia, v. l. 13. *D. h. t.*) cum fructibus compensantur, d. l. 3. §. 1. l. ult. *D. h. t. d. l. 7. §. ult. D. sol. matr.* vel in ipsas res dotales. l. 1. §. 2. d. l. 3. l. pen. *D. h. t.*

§. 3. Quarum quædam sunt *Necessariæ*, quædam *Utiliter*, quædam *Voluptariæ*. l. 1. pr. *D. h. t. l. 79. pr. §. 1. 2. D. de V. S. l. 38. l. 39. pr. & §. 1. D. de pet. her. l. 38. D. de R. V.*

§. 4. *Necessariæ* hæc dicuntur, quæ habent in se necessitatem impendendi; l. 1. §. 1. *D. h. t.* quibus non factis dos imminuitur, l. 14. pr. *D. h. t.* vel res peritura, vel deterior futura sit. l. 79. pr. *D. de V. S.*

§. 5. Quales sunt moles in mare vel flumen projectæ; si pistrinum vel horreum necessario factum sit; si ædificium ruens, quod habere mulieri utile erat, refecerit; aut si oliveta restauraverit; vel ex stipulatione damni infecti, ne committatur, præstiterit; l. 1. §. ult. *D. h. t.* vel in valetudinem fervorum impenderit; l. 2. *D. h. t.* vel si vites propagaverit; vel arbores curaverit; vel seminaria pro utilitate agri fecerit. l. 3. pr. *D. h. t.*

§. 6. Et in totum id videtur *Necessariis impensis* contineri, quod si a marito omissum sit, iudex tantum
eum

eum damnabit; quanti mulieris interfuerit eas impensas fieri. l. 4. D. h. t.

§. 7. Impensæ autem *Necessariæ dotem ipso jure minuant*, si sit pecunia; cæteroquin faciunt, ut v. c. fundus vel in totum, vel pro parte, se indivisa, dotalis esse definat, & retentioni locus sit. l. 5. D. h. t. l. 1. §. 4. D. de dot. præleg. l. 56. §. ult. D. de jur. dot. l. un. §. 5. C. de rei uxor. act.

§. 8. Quod si vero tota dos soluta sit, non habita ratione impensarum, vel *Conditione indebiti*, l. 5. §. 2. D. h. t. vel *Actione Mandati*, aut *Negotiorum gestorum*, repeti possunt. l. 7. §. ult. D. sol. matr. l. 12. D. h. t.

§. 9. Nisi hæ impensæ sint modicæ, l. 12. D. h. t. vel ad necessariam tutelam rei pertineant; quas ipse maritus præstare debet. l. 15. D. h. t.

§. 10. *Impensæ Utiles* sunt, quas maritus utiliter fecit, quibusque rem uxoris, hoc est dotem, meliorem fecit. l. 5. §. ult. D. h. t. l. 79. §. 1. D. de V. S.

§. 11. Veluti, si novellæ tum in fundo factum sit, aut si in domo pistrinum aut tabernam adjecerit; si servos artes docuerit. l. 6. D. h. t. d. l. 79. §. 1. D. de V. S. add. l. 14. §. 1. D. h. t. l. 39. D. de her. pet.

§. 12. Quarum nomine, si voluntate mulieris factæ sunt, olim etiam *Deductio & Retentio* locum habebat; l. 7. §. 1. l. 8. D. h. t. l. un. §. 5. C. de rei uxor. act. sed jure novo tantum *Actio Mandati*, vel *Negotiorum gestorum*, contra mulierem conceditur. d. l. un. §. 5. C. de rei ux. act.

§. 13. *Voluptariæ* vero sunt, quas maritus ad voluptatem fecit, & quæ speciem exornant; l. 7. pr. D. h. t. non etiam fructum augent. l. 79. §. ult. D. de V. S.

§. 14. Cujusmodi sunt balnea non necessaria; l. 14. §. 2. D. h. t. picturæ; l. 39. D. de pet. her. tecto-

ria, incrustationes, pavimenta; *l. 7. §. ult. D. de usufr. viridia, aquæ salientes, & similia. l. 79. §. ult. D. de V. S.*

§. 15. *Voluptariæ* autem, nec si voluntate mulieris factæ sunt, exactionem pariunt; *l. 11. pr. D. h. t.* sed tantum tolli possunt: si modo separationem recipiant, & sine detrimento rei id fieri possit. *l. 9. D. h. t. l. un. §. 5. C. de rei uxor. act.*

§. 16. Nisi mulier maritum tollemtem non patitur, quo casu exactionem patitur: *d. l. 9. D. h. t.* vel impensæ voluptariæ in res promercales factæ sint; quia hoc casu non *Voluptariæ* sed *Utiles* sunt. *l. 10. D. h. t.*

TITUL. II.

DE ACTIONE RERUM AMOTARUM.

C. V. 21.

§. 1. **A** *b utraque parte, tum Viri, tum Mulieris, Actiones* competunt, partim *Rerum*, partim *Liberorum* nomine.

§. 2. *Rerum* nomine ab utraque parte locum habet *Actio Rerum Amotarum. l. 6. §. 2. l. 7. l. 11. l. 14. D. h. t.*

§. 3. Ob quas olim etiam Retentio dotis concessa erat marito; Ulp. *Fragm. T. VI. §. 9.* sed Retentione abrogata, nunc solum *Rerum Amotarum Judicium* superest. *l. un. §. 5. C. de rei uxor. act.*

§. 4. De quo tale Edictum propositum fuisse videtur: *Si uxor res mariti, vel maritus res uxoris constante matrimonio divortii causa amovisse dicatur, & divortium secutum sit, in eam eumve Rerum Amotarum Actionem dabo, & iurjurandum deferre permittam. arg. l. 2. C. l. 11. §. 1. & seqq. l. 12. l. 13. D. h. t.*

§. 5.

§. 5. *Introductum est hoc singulare Rerum Amotarum Judicium* adversus eam, quæ uxor, eumve qui maritus fuit: quia non placuit cum ea eove furti agere posse, & in honorem matrimonii turpis actio adversus uxorem maritumve negatur. l. 1. l. 2. D. h. t. l. 52. §. 1. 2. D. l. ult. §. ult. C. de furt.

§. 6. Ait Prætor, *Si uxor res mariti, vel maritus res uxoris; ut enim Rerum Amotarum Actio* locum habeat, *Uxor* vel *Maritus* amovisse debet. l. 1. l. 6. §. 2. l. 11. pr. D. h. t. five simul, five separatim habita-
verint, nihil interest. l. 15. D. h. t.

§. 7. Si concubina res amoverit, vel ea, cum qua licitum non est matrimonium, non *Rerum Amotarum*, sed *furti* agendum est; ubicunque enim cessat matrimonium, cessat etiam *Rerum Amotarum Actio*, quia divortii causa competit. l. 17. pr. D. h. t.

§. 8. *Amovisse dicatur; Res amotas* dicimus non solum eas, quas mulier amovit, cum divortii consilium inisset; sed etiam eas, quas nupta amoverit, si, cum discederet, eas celaverit. l. 17. §. 1. D. h. t.

§. 9. Continentur etiam sub rebus amotis res, quas divortii tempore mulier comederit, vendiderit, donaverit, vel qualibet alia ratione consumserit. l. 3. §. 3. D. h. t.

§. 10. Sed & si divortii tempore fures in domum mariti induxerit, & per eos res amoverit, ita, ut ipsa non contrectaverit, vel furi opem tulerit, *Rerum Amotarum Judicio* tenebitur. l. 19. l. 20. D. h. t.

§. 11. *Constante matrimonio; si enim mulier post divortium res contrectet, furti tenebitur; l. 3. pr. D. h. t.* si vero mortuo viro amoverit, aut vindicari poterunt, aut in hereditatis petitionem venient. l. 6. §. ult. D. h. t.

§. 12. *Divortii causa, & divortium secutum sit;*

SS 3 Re-

Rerum amotarum enim *Judicium* sic habet locum, si divortii consilio res amotæ fuerint, & secutum divortium fuerit. *l. 24. l. 25. l. 17. pr. D. h. t. l. ult. §. ult. D. de divort. l. 2. C. h. t.*

§. 13. Si mulier mortis causa res amoverit, deinde mortuus est maritus, *Hæreditatis petitione*, vel *Actiōe ad exhibendum* consequi poterit heres id, quod amotum est. *l. 22. §. 1. D. h. t.*

§. 14. Si vero sine causa in matrimonio uxor marito res subtraxerit, *Vindicatio* vel *Condictio* viro adversus mulierem competit: *l. 24. l. 25. D. h. t.* nam *Jure Gentium* condici potest res ab his, qui non ex justa causa possident. *d. l. 25. D. h. t.*

§. 15. *In eam eumve Rerum Amotarum Actiōnem dabo. l. 2. C. h. t.* Quæ est *Actio personalis*, rei persecutoria; Quæ soluto matrimonio datur conjugi, ejusque heredi; Contra conjugem, ejusque heredem; Ad res divortii causa amotas cum omni causa restituendas.

§. 16. Est hæc *Actio personalis*; quia ex delicto fraudulentæ amotionis nascitur: *l. 1. l. 2. l. 21. §. pen. D. h. t.* unde & *Condictio* dicitur. *l. 26. D. h. t. l. pen. D. de cond. furt.*

§. 17. *Rei persecutoria*; licet enim ex delicto nascatur, tamen rei persecutionem continet: & ideo non anno finitur, sicut & *Condictio furtiva. l. 21. §. 5. D. h. t.*

§. 18. Quæ soluto matrimonio; nam constante matrimonio non hæc *Actio*, sed *Rei Vindictio*, vel *Condictio* seu *Actio in factum* locum habet: *l. 24. l. 25. D. l. 2. C. h. t.* quæ tamen ipsa latiori sensu & *Rerum amotarum* dicitur in *l. ult. §. ult. C. de furt.*

§. 19. Datur conjugi; tum marito, tum uxori, cui aliquid amotum est. *l. 1. l. 6. §. 2. l. 11. pr. l. 14. D. l. 2. C. h. t.*

§. 20.

§. 20. *Ejusque heredi; l. 6. §. 3. l. 21. §. 5. D. h. t.*

§. 21. *Contra conjugem; tum maritum, tum uxorem, qui quæve amovit. l. 1. l. 6. §. 2. l. 11. pr. l. 14. D. l. 2. C. h. t.*

§. 22. *Ejusque heredem; l. 6. §. 4. D. h. t. & quidem in solidum, si solus heres est. arg. l. 9. D. de cond. furt. Est enim hæc actio rei persecutoria, sicut & Conditio Furtiva; l. 21. §. 5. D. h. t. & heres ex hac causa tenetur, sicut Conditiois nomine ex causa furtiva: d. l. 6. §. 4. D. h. t. si vero pro parte heres est, pro ea parte; pro qua heres est, & ex hereditate ad eum pervenit. d. l. 9. D. de cond. furt. Ita accip. l. ult. C. h. t.*

§. 23. *Datur etiam quandoque contra patrem, si scil. filiasam. vel filiusfam. amoverit; quatenus est in peculio, vel locupletior factus est. l. 3. §. ult. l. 4. l. 5. l. 6. §. 2. D. h. t. l. 3. §. pen. D. de pecul. l. pen. D. de cond. furt.*

§. 24. *Ad res divortii causa amotas, cum omni causa restituendas. l. 1. l. 3. §. 3. l. 17. §. 1. l. 25. D. l. 2. C. h. t. l. 21. §. 4. D. h. t. Sive illæ mariti vel uxoris propriæ sint, sive alienæ, titulo sc. pignoris, commodati, aliove possessæ. l. 17. §. ult. D. h. t. l. ult. §. ult. C. de furt.*

§. 25. *Quod si res amotæ non extent, præstanda est æstimatio; l. 17. §. 2. D. h. t. quæ ad tempus, quo amotæ sunt, referri debet. l. pen. D. h. t.*

§. 26. *Quod si vero per contumaciam non redantur, æstimari debent, quanti in litem juratur; l. 8. §. 1. D. h. t. non enim æquum est, invitum suo pretio res suas vendere. l. 9. D. h. t.*

§. 27. *Daturque hæc Actio inter conjuges in solidum, licet maritus vel uxor nihil retineat, ex quo alimenta habere possit. l. 21. §. ult. D. h. t. l. 52. D. de re jud. Licet in aliis actionibus inter conjuges bene-*

ficio Competentiæ locus fit. *l. 12. D. sol. matr. l. 17. l. 20. D. de re jud. §. 37. I. de act.*

§. 28. *Et jusjurandum deferre permittam.* Qui enim rerum amotarum instituit actionem, si velit magis jusjurandum deferre, cogitur adversarius (non pater, neque heres) jurare, nihil divortii causa amotum esse; dum prius de calumnia juret, qui jusjurandum defert. *l. 11. §. 1. Et seqq. l. 14. D. h. t.*

§. 29. Sed si quis delatum sibi jusjurandum referre velit, non videtur Prætor permisisse; non magis, quam si quis ei, qui furti agat, jusjurandum deferat, an ipse fur sit. *l. 11. §. 3. l. 12. D. h. t.*

§. 30. *Cessat autem Rerum Amotarum Actio*, I. Si non sit matrimonium. *l. 17. pr. D. h. t.*

II. Si non divortii causa aliquid subtractum sit. *l. 25. D. h. t.*

III. Si conjuges sibi mutuo furtum fecerint; quo casu compensatio locum habet. *l. 7. D. h. t.*

TITUL. III.

DE AGNOSCENDIS, ET ALENDIS LIBERIS, VEL PARENTIBUS, VEL PATRONIS, VEL LIBERTIS.

C. V. 12.

DE AGNOSCENDIS ET ALENDIS LIBERTIS.

§. 1. **L**iberorum nomine utrimque Actiones competunt, non tantum *Natorum & Susceptorum*, sed & *Suscipiendorum*, seu *in utero existentium*.

§. 2. Et quidem *Liberorum Natorum* seu *Susceptorum* nomine, cum olim etiam Retentiones ex dote marito concederentur, *Ulp. Fragm. T. VI. §. 9.* nunc abrogatis illis retentionibus, *l. un. §. 6. C. de rei ux. act.* Uxori contra Maritum competit *Actio Præjudi-*

judicialis de partu agnoscendo, §. 13. l. de aſſ. ſeu de Agnoſcendis liberis.

§. 3. De qua (poſtquam *Ediſſo Prætoris* jam introducta erat, v. §. 13. *l. de aſſ.*) duo Senatus-conſulta condita fuere, alterum *Plancianum*; v. *l. 1. §. 10. l. 3. §. 1. D. h. t.* alterum vero, quod temporibus *Hadriani* factum eſt. *d. l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Senatusconſultum Plancianum* ad eos partus per-tinet, qui poſt divortium eduntur: *d. l. 3. §. 1. D. h. t.* cujus duo fuere capita. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 5. *Primum caput* permittit mulieri, parentive, in cujus poteſtate eſt, vel ei, cui mandatum ab eis eſt, ſi putet prægnantem, denunciare, intra dies triginta (con-tinuos, *l. 1. §. 9. D. h. t.*) poſt divortium connumerandos, ipſi marito, vel parenti, in cujus poteſtate eſt; aut do-mum denunciare, ſi nullius eorum copiam habeat. *l. 1. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 6. Qua denunciatione facta pœna mariti ea eſt, ut, niſi cuſtodes ad ventrem cuſtodiendum inſpicien-dumque miſerit, aut contra denunciaverit non eſſe ex ſe prægnantem, cogatur maritus partum agnoſcere; &, ſi non agnoverit, extra ordinem coër-cetur *l. 1. §. 4. 12. D. h. t.*

§. 7. Sed ſi maritus ultro cuſtodes offerat, & ea non admittat; vel ſi non denunciaverit mulier, aut ſi denunciaverit quidem, cuſtodes autem arbitrio judicis non amiſerit, liberum eſt marito parentive ejus partum non agnoſcere. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 8. Plane, ſi mulier poſt XXX. dies demum nun-ciaverit ſe prægnantem eſſe, cauſa cognita audiri debet. *l. 1. §. 7. D. h. t.*

§. 9. Quinimo &, ſi in totum omiſerit denuncia-tionem, nihil hoc ei nocet, quod editur; ſi modo ſe filium filiamve eſſe poſtea probare poſſit. *l. 1. §. 8. 13. 14. D. h. t.*

§. 10. Quemadmodum per contrarium, si maritus uxore denunciante custodes non miserit, neque contra denunciaverit mulierem ex se prægnantem non esse, non ultra sibi præjudicat, quam ut interim alere cogatur, si modo postea probare possit partum suum non esse. *l. 1. §. 12. 14. 15. D. h. t.*

§. 11. Quod & procedit, licet uxore denunciante custodes miserit, ut nihilominus partum suum esse negare possit; maxime si missurus id ipsum protestetur. *l. 1. §. 11. D. h. t.*

§. 12. *Altero S^Cti Planciani capite* de iis actum est, quæ falsum partum subjiciunt. *l. 1. pr. D. h. t.* Quod & in crimen falsi incidit; *l. 19. §. 1. l. 30. D. l. 1. l. 10. C. ad L. Corn. de fals. publice* enim interest partus non subjici, ut ordinum dignitas familiarumque salva sit. *l. 1. §. 13. D. de inspic. ventr.*

§. 13. *Senatusconsulto vero temporibus Hadriani facto* cautum est, ut, etiamsi constante matrimonio partus sit editus, de eo agnoscendo agi possit. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 14. Quod si itaque constet, aliquem filium vel filiam alicujus esse, hic omni jure partum seu liberos agnoscere, & alere tenetur. *l. 1. §. 13. l. 5. pr. §. 1. D. h. t. v. Dissert. N. I. de Port. Legit. C. V. §. 5. & seqq. Dissert. N. VIII. de Caus. Obl. C. 3.*

§. 15. Licet enim primis temporibus liberos recte natos exponere, imo & occidere permissum fuerit; v. *Dion. Hal. L. II. c. 27. 28. Suet. in Aug. c. 65. Calig. c. 5. l. 11. D. de lib. & post. her. inst. l. ult. C. de patr. pot. successu temporis tamen aliud receptum, & expositio infantum sub gravi pœna prohibita est. v. l. 2. C. de infant. expos. l. un. C. de his qui par. vel lib. occ. N. 153. præf.*

§. 16. Adeo, ut necare videatur non tantum is, qui partum perfocat, sed & is, qui abjicit, & qui alimo-

monia denegat, & qui publicis locis misericordiæ causa exponit, quam ipse non habet. *l. 4. D. h. t. Lact. Inst. L. VI. c. 20.*

§. 17. Et quidem *Pater* liberos natos statim, non demum post triennium, agnoscere & alere debet. *l. 5. pr. §. 1. 10. D. h. t. l. 3. 4. C. de ulend. lib. l. 5. D. de ventr. in poss. mitt.*

§. 18. Neque interest, quales sint liberi, an masculi, an foeminae, an in potestate, an sui juris constituti, an legitime, an illegitime nati. *d. l. 5. §. 1. 4. D. h. t. N. 89. c. 12. §. 4. c. ult. Auth. Licet. C. de nat. lib.*

§. 19. Idque non tantum incumbit patri, sed & patri mortuo omnibus in linea paterna ascendentibus. *d. l. 5. §. 2. 3. l. pen. D. h. t.*

§. 20. Quod si vero pater decesserit, vel si non sit sufficiens, neque alii per virilem sexum ascendentes; *Mater*, eaque mortua vel non sufficiente, parentes in linea materna, liberos alere necesse habent. *d. l. 5. §. 2. 3. l. pen. D. h. t. N. 117. c. 7.*

§. 21. Nam alimenta, quæ vivente & sufficiente patre subministravit, si non donandi animo, sed ex pietate præstitit, (de quo ex circumstantiis, veluti, si de eo protestata sit, vel ea in rationes intulerit, judicandum,) *Actione Negotiorum gestorum* a marito repetere potest. *l. 5. §. 14. D. h. t. l. 11. C. de neg. gest. junct. l. 34. D. eod.*

§. 22. Excipitur tamen, I. Si liberi sint locupletes, & se ipsos exhibere possint. *l. 5. §. 7. D. h. t.*

II. Si sint ingrati, & aliquid commiserint, ob quod a parentibus exheredari possint. *l. 5. §. 11. D. h. t. Nov. 115. c. 3. §. 1. & seqq.*

DE ALENDIS PARENTIBUS.

§. 23. Quemadmodum autem *Parentes* liberis ad ali-

alimenta præstanda obstricti sunt, sic & *Liberi* (etiam milites, l. 5. §. 15. *D. h. t.*) parentes suos egenos alere tenentur. l. 5. §. 1. 2. 13. *D. h. t. l. 5. C. de patr. pot. l. 2. C. de alend. lib.* Differt. N. I. *de Port. Leg. C. 5. §. 10. & seqq.* Differt. N. VIII. *de C. O. C. III. §. 20. & seqq.*

§. 24. Quales sint *Parentes*, an pater an mater, an in paterna an materna linea ascendentes, an legitimi an illegitimi, nihil interest. d. l. 5. §. 1. 2. 4. 13. 15. *D. h. t. Nov. 89. c. 15. N. 12. c. 2. Auth. Incestas. C. de incest. nupt.*

§. 25. Nisi forte & ipsi habeant, unde se exhibere possint; arg. l. 5. §. 7. *D. h. t.* vel contra liberos aliquid commiserint, ob quod exheredari possint. arg. l. 5. §. 11. *D. h. t. N. 115. c. 4. §. 1. & seqq.*

§. 26. Non etiam idem juris est in *Fratribus* & *Sororibus*, quibus neque *Jure Naturæ*, neque *Civili* alimenta competunt. v. Differt. N. I. *de Port. Legit. C. V. §. 15. & seqq.*

DE ALENDIS PATRONIS, VEL LIBERTIS.

§. 27. Parentibus tamen similes sunt *Patroni*; v. l. 9. *D. de obseq. parent. & patr. præst.* quos, ut & liberos, & parentes eorum, liberti alere coguntur. l. 5. §. 18. *& seqq. l. 9. D. h. t.*

§. 28. Patronus *libertos* alere necesse non habet, etiamsi possit; qui tamen, si alimenta non præstiterit, amittit jus Patronatus. l. 6. *D. h. t. l. 5. §. 1. D. de jur. patr. l. 33. D. de bon. libert.*

§. 29. Si quis autem ex his, qui ad hoc obstricti sunt, alere detrectet, pro modo facultatum alimenta constituuntur. Quod si non præstentur, pignoribus captis & distractis cogetur sententiæ satisfacere. l. 5. §. 10. 19. 25. *D. h. t.*

§. 30. Ad quod consequendum *Remedium Alimentum*

mentorum. l. 9. C. de patr. pot. seu Actio Extraordinaria, quæ ex sola æquitate nascitur, competit. v. Dissert. N. VIII. de Caus. Obl. C. III. §. 26. 27.

TITUL. VI.

DE INSPICIENDO VENTRE, CUSTODIENDOQUE PARTU.

C. IV. 14.

§. 1. **L**iberorum Suscipiendorum seu in utero existentium nomine, vel de *Ventre Inspiciendo custodiendoque partu*, vel in *Possessionem mittendo* agitur.

§. 2. *Inspiciendus venit venter*, i. e. mulier gravida (v. l. 1. pr. §. 6. 7. 10. *D. h. t. l. i. §. 1. 2. D. de ventr. in poss. mitt.*) examinanda, v. l. 22. §. 1. *D. qui test. fac. poss. l. 23. D. quand. dies legat. l. 1. C. ubi pup. educ. l. 1. §. ult. D. h. t. custodiendusque partus*, vel *Vivo marito*, vel *Mortuo*.

§. 3. Et quidem *Vivo marito*, I. Si mulier post divortium dicat se ex viro prægnantem, idque maritus neget. l. 1. §. 1. 12. *D. de agnosc. & al. lib.*

II. Si mulier se neget ex viro prægnantem.

§. 4. Quo casu cum *SCta de Liberis agnoscendis* locum non haberent, & incidisset, ut maritus quidem prægnantem mulierem diceret, uxor vero negaret, Divi Fratres Valerio Prisciano Prætori Urbano ita rescripserunt: **NOVAM REM DESIDERARE RUTILIUS SEVERUS VIDETUR, UT UXORI, QUÆ AB EO DIVERTERAT, ET SE NON ESSE PRÆGNATEM PROFITEATUR, CUSTODEM APPONAT: ET IDEO NEMO MIRABITUR, SI NOS QUOQUE NOVUM CONSILIUM ET REMEDIUM SUGGERAMUS. IGITUR SI PERSTAT IN EADEM POSTULATIONE, COMMODISSIMUM EST, FELIGI HONESTISSIMÆ FOEMINÆ DOMUM, IN QUAM DOMITIA VENIAT: ET IBI TRES OBSTETRICES, PROBATAE**

TÆ

TE ET ARTIS ET FIDEI, QUÆ A TE ASSUMPTÆ FUE-
RINT, EAM INSPICIANT. ET SI QUIDEM VEL OMNES,
VEL DUM RENUNCIAYERINT, PRÆGNATEM VIDE-
RI, TUNC PERSUADENDUM MULIERI ERIT, UT PER-
INDE CUSTODEM ADMITTAT, ATQUE SI IPSA HOC
DESIDERASSET. QUOD SI ENIXA NON FUERIT, SCIAT
MARITUS, AD INVIDIAM, EXISTIMATIONEMQUE SUAM
PERTINERE: UT NON IMMERITO POSSIT VIDERI CA-
PTASSE HOC AD ALIQUAM MULIERIS INJURIAM. SI
AUTEM VEL OMNES, VEL PLURES, NON ESSE GRAVI-
DAM RENUNCIAYERINT, NULLA CAUSA CUSTODIEN-
DI ERIT. *l. 1. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. v. Differt. N. X. ad Const. Marci.*

§. 5. *Mortuo marito* inspiciendus venter, partus-
que custodiendus, si mulier dicat se ex defuncto præ-
gnantem esse. De quo sic Prætor ait: SI MULIER
MORTUO MARITO PRÆGNATEM SE ESSE DICET; HIS,
AD QUOS EA RES PERTINEBIT, PROCURATORIBUSVE
EORUM BIS IN MENSE DENUNCIANDUM CURET, UT MIT-
TANT, SI VELINT, QUÆ VENTREM INSPICIENT.
MITTANTUR AUTEM MULIERES LIBERÆ DUNTA-
XAT QUINQUE: HEQUE SIMUL OMNES INSPICIANT;
DUM NE QUA EARUM, DUM INSPICIT, INVITA MU-
LIERE VENTREM TANGAT. MULIER IN DOMU HO-
NESTISSIMÆ FOEMINÆ PARIAT, QUAM EGO CONSTI-
TUAM. MULIER ANTE DIES TRIGINTA, QUAM PA-
RITURAM SE PUTAT, DENUNCIET HIS, AD QUOS EA
RES PERTINET, PROCURATORIBUSVE EORUM, UT
MITTANT, SI VELINT, QUI VENTREM CUSTODIANT.
IN QUO CONCLAVI MULIER PARITURA ERIT, IBI NE
PLURES ADITUS SINT, QUAM UNUS. SI ERUNT, EX
UTRAQUE PARTE TABULIS PRÆFIGANTUR. ANTE
OSTIUM EJUS CONCLAVIS LIBERI TRES, ET TRES LI-
BERÆ CUM BINIS COMITIBUS CUSTODIANT. QUO-
TIESCUNQUE EA MULIER IN ID CONCLAVE, ALIUD-
VE

VE QUOD, SIVE IN BALINEUM IBIT: CUSTODES SI VOL-
LENT, ID ANTE PROSPICIANT; ET EOS, QUI INTROIE-
RINT, EXECUTIANT. CUSTODES, QUI ANTE CONCLA-
VE POSITI ERUNT, SI VOLUNT, OMNES, QUI CON-
CLAVE AUT DOMUM INTROIERINT, EXECUTIANT.
MULIER CUM PARTURIRE INCIPIAT, HIS, AD QUOS
EA RES PERTINET, PROCURATORIBUSVE EORUM
DENUNCIET, UT MITTANT, QUIBUS PRESENTIBUS
PARIAT. MITTANTUR MULIERES LIBERÆ DUNTA-
XAT QUINQUE: ITA, UT PRETER OBSTETRICES DUAS
IN EO CONCLAVI NE PLURES MULIERES LIBERÆ
SINT, QUAM DECEM: ANCILLÆ QUAM SEX. HÆ, QUÆ
INTUS FUTURÆ ERUNT, EXECUTIANTUR OMNES IN
EO CONCLAVI, NE QUA PRÆGNANS SIT. TRIA LU-
MINA, NE MINUS, IBI SINT: SCILICET QUIA TENE-
BRÆ AD SUBJICIENDUM APTIORES SUNT. QUOD NA-
TUM ERIT, HIS, AD QUOS EA RES PERTINET, PRO-
CURATORIBUSVE EORUM, SI INSPICERE VOLENT,
OSTENDATUR. APUD EUM EDUCATUR, APUD QUEM
PARENS JUSSERIT. SI AUTEM NIHIL PARENS JU-
SERIT, AUT IS, APUD QUEM VOLUERIT EDUCARI,
CURAM NON RECIPET: APUD QUEM EDUCETUR,
CAUSA COGNITA CONSTITUAM. IS, APUD QUEM
EDUCABITUR, QUOD NATVM ERIT, QUOAD TRIUM
MENSIVM SIT, BIS IN MENSE: EX EO TEMPORE
QUOAD SEX MENSIVM SIT, SEMEL IN MENSE: A SEX
MENSIBUS QUOAD ANNICULUS FIAT, ALTERNIS
MENSIBUS: AB ANNICULO QUOAD FARI POSSIT, SE-
MEL IN SEX MENSIBUS, UBI VOLET, OSTENDAT.
SI CUI VENTREM INSPICI, CUSTODIRIVE, ADESSE
PARTUI LICITUM NON ERIT; FACTUMVE QUID ERIT,
QUO MINUS EA ITA FIAN'T, UTI SUPRA COMPREHEN-
SUM EST; EI QUOD NATUM ERIT, POSSESSIONEM CAU-
SA COGNITA NON DABO. SIVE QUOD NATUM ERIT, UT
SUPRA CAUTUM EST, INSPICI NON LIQUERIT: QUAS
UTI-

UTIQUE ACTIONES ME DATURUM POLLICEOR HIS, QUIBUS EX EDICTO MEO BONORUM POSSESSIO DATA SIT: EAS, SI MIHI JUSTA CAUSA VIDEBITUR ESSE, EI NON DABO. V. l. 1. §. 10. *Et seqq. D. h. t.*

TITUL. V.

SI, VENTRIS NOMINE MULIERE IN POSSESSIONEM MISSA, EADEM POSSESSIO DOLO MALO AD ALIUM TRANSALATA ESSE DICATUR.

§. 1. **Q**uod si vero constet mulierem esse prægnantem, *Venter seu Mulier Ventrìs nomine*, etiam antequam partus edatur, in possessionem bonorum defuncti mitti potest. l. 1. pr. §. 1. *D. de ventr. in poss. mitt.* v. l. 1. §. 10. in f. *Et §. ult. D. de insp. ventr.*

§. 2. Qua parte tamen ne fraudibus mulierum locus sit, cavit Prætor, ne mulier in possessionem missa, eam in alium dolo malo transferat, neve calumniæ causa in possessionem veniat.

§. 3. Et quidem de priori causa ita edixisse videtur: *Si ventris nomine muliere in possessionem missa, eadem possessio ad alium dolo malo translata esse dicatur; tam adversus mulierem, quam adversus eum, in cujus potestate ea fuerit, quanti actoris interfuerit, actionem dabo. Eum quoque, qui per dolum in possessionem venerit, ab ea decedere cogam.* arg. *Inscr. Et l. 1. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 4. Quo Edicto rectissime Prætor prospexit, ne, dum in favorem partus possessionem polliceatur, aliis prædæ occasionem præbeat. l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 5. Idcirco constituit actionem in mulierem, quæ in alium hanc possessionem dolo malo transtulit. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 6. *Dolo malo* autem facit mulier, non quæ in possessionem venientem non prohibet; sed quæ circumscribendi alicujus causa, clam & per quandam machinationem in possessionem introducit. l. 2. *D. h. t.*

§. 7.

§. 7. Neque solum mulierem Prætor coërcet, verum eum quoque, in cuius potestate fuerit; scilicet si dolo ipsorum alius in possessionem fuerit admissus. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 8. In quos omnes Actionem pollicetur, quanti interfuerit ejus qui experitur: l. 1. §. 1. 3. l. 2. §. 1. D. h. t. quæ etiam post annum datur, quia rei persecutionem habet. l. 1. §. 4. D. h. t.

§. 9. Necessario etiam Prætor adjecit, *Ut, qui per dolum venit in possessionem, cogatur decedere.* l. 1. §. 2. D. h. t. Coget autem eum decedere non Prætoria potestate, vel manu ministrorum; sed melius & civilius faciet, si eum per interdictum ad jus ordinarium remiserit. l. 1. §. 2. D. h. t.

TITUL. VI.

SI MULIER, VENTRIS NOMINE, IN POSSESSIONE
CALUMNIÆ CAUSA ESSE DICETUR.

§. 1. **D**e posteriori causa autem Prætor tale Edictum proposuit: *Si mulier ventris nomine in possessione calumniæ causa esse dicetur, quanti agentis interfuerit, intra annum, quo agendi potestas erit, actionem dabo, etiam adversus parentem, si per eum factum sit, ut in possessionem per calumniam iretur.* arg. Inscr. l. un. §. 2. 3. 4. 5. D. h. t.

§. 2. Hoc edictum ex eadem causa proficiscitur, ex qua superius; debet enim Prætor, quemadmodum facilis est circa bonorum possessionem dandam mulieri ventris nomine, ita calumniam ejus impunitam non relinquere. l. un. §. 1. D. h. t. l. 110. §. ult. D. de R. J.

§. 3. *Per calumniam autem in possessione fuisse videtur,*

T t

detur, quæ, sciens prudensque se prægnantem non esse, voluit in possessionem venire. *l. un. §. 2. D. h. t.*

§. 4. Contra quam, ei cujus interest, *l. un. §. 6. 7. D. h. t. intra annum utilem, d. l. un. §. 3.* simili modo Prætor Actionem pollicetur, in id quanti ejus interfuit. *d. l. un. §. 4. 7. 8.*

§. 5. In Parentem etiam Prætor actionem pollicetur; si modo per eum factum sit, ut in possessionem per calumniam veniret. *d. l. un. §. 5. 12.*

§. 6. In qua Actione illud singulare est, quod damnatos sequatur infamia. *l. 15. l. 17. l. 19. D. de his qui not. infam.*

TITUL. VII.

DE CONCUBINIS.

C. V. 26.

§. 1. Similis matrimonio est *Concubinatus*, unde de *Concubinis* ultimo loco subjicitur.

§. 2. Est autem *Concubinatus* conjunctio maris cælibis & feminae, liberae, & unicae, citra affectionem maritalem. Paul. *L. II. Sent. T. 20. l. un. C. h. t. Nov. 18. c. 5. circa fin. l. 4. D. h. t.*

§. 3. Qui per leges nomen assumpsit, & extra legis poenam est: *l. 3. §. 1. D. h. t.* unde & inæquale conjugium, *l. 3. C. de nat. lib. & licita consuetudo dicitur. l. 5. in f. C. ad Sc. Orfit. add. Nov. 18. c. 5.*

§. 4. *Concubina*, vera est, quæ cum uxor non sit, cum aliquo tamen vivit, & uxoris loco in domo est ac corpus miscet. *l. 144. D. de V. S.*

§. 5. Non tamen omnes in concubinato esse possunt; sed tantum libertæ, & ingenuæ, quæ obscuro loco natæ sunt, vel quæstum corpore fecerunt

Alio

Alioquin si honestæ vitæ & ingenuam mulierem in concubinato habere maluerit, sine testatione hoc manifestum faciente non conceditur: sed necesse est ei, vel uxorem eam habere, vel hoc recusantem stuprum cum ea committere. *l. 3. pr. D. h. t. l. 24. D. de rit. nupt.*

§. 6. Plane *Concubinatus* Jure Divino, v. I. ad Cor. V. v. 9. II. VII. v. 2. Ep. ad Hebr. XIII. v. 4. & Canonico, *c. nemo.* 4. *c. meretrices.* II. *Caus.* 32. Q. 4. nec non *Nov. Leonis* 91. est prohibitus.

DE TUTELIS.

§. 1. Sequuntur *Tutela*, *Actionesque*, quæ ratione
Tutela & *Curæ* locum habent.

§. 2. Et quidem olim *Tutela*, vel *Sexus* erat seu
Muliebris, vel *Ætatis*. Ulp. *Fragm. Tit. XI. §. 1.*

§. 3. Sed *Tutela* *Sexus* seu *Muliebris*, in qua per-
petuo erant fœminæ seu mulieres, etiam postquam
puberes factæ erant, Ulp. *d. §. 1. Liv. l. XXXIV. c.*
2. 7. l. XXXIX. c. 9. Gell. l. X. c. 23. Boeth. in
Top. Cic. l. II. deinceps abrogata est. v. pr. l. quib.
mod. tut. fin. pr. l. de curator.

§. 4. Ut adeo maxime considerata veniat *Tutela*
Ætatis, quæ, ut Servius definit, est *vis ac potestas*
in capite libero, ad tuendum eum, qui propter ætatem
suam sponte se defendere nequit, jure civili data ac per-
missa. l. 1. pr. D. §. 1. l. h. t.

§. 5. Est *Vis ac potestas*; i. e. facultas & jus pro
auctoritate quid faciendi. Unum enim idemque
hæc verba significant, & ita etiam alibi simul po-
nuntur. §. 3. *l. de interd. l. 17. D. de ll. l. 1. D. de*
noxal. act. l. 7. C. de codicill. Ut adeo hic nihil corri-
gendum, neque pro *Vis ac potestas*, ex Theoph.
ad §. 1. *l. h. t. Jus ac potestas* legendum sit. v.
l. 1. §. 1. D. §. 2. l. h. t.

§. 6. *In capite libero*; i. e. in Pupillo. v. Gell.
l. V. c. 19. Ulp. T. XI. §. 5.

§. 7. Est autem hic *Pupillus* homo impubes sui ju-
ris; *l. 239. D. de V. S.* qui cæteroquin alibi tantum
ratione ætatis ita vocatur, licet sit in potestate pa-
tris. *l. ult. §. 2. D. de V. O.*

§. 8. *Ad tuendum eum, qui propter ætatem suam spon-*
te se defendere nequit; l. 30. D. de adm. tut. l. pen. D. de
in

in rem vers. naturali juri enim conveniens est, ut is, qui perfectæ ætatis non sit, alterius tutela regatur.

§. 6. *I. de Attil. tut. add. Cic. L. I. de Off. c. 25.*

§. 9. *Jure Civili data ac permiffa. Datur enim, i. e. defertur immediate ex L. XII. Tab. Tutela Legitima; l. 5. pr. l. 6. D. de leg. tut. Permittitur Testamentaria & Dativa.*

§. 10. Sunt itaque Tutores, qui eam vim ac potestatem habent; exque re ipsa nomen ceperunt; nam Tutores appellantur quasi tuitores atque defensores: sicut Æditui dicuntur, qui ædes tuentur. l. 1. §. 1. D. §. 2. *I. h. t.*

§. 11. *Dantur Tutores Pupillis sul juris; l. 239. D. de V. S. non servis, l. 17. D. de tut. dat. aut filiisfamilias. pr. l. h. t. l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 12. Et quidem principaliter personis, non rebus; §. 4. *I. qui testam. tut. l. 12. l. 14. D. de testam. tut. nisi forte detur ad Actum adeundæ hereditatis; l. 10. pr. de test. tut. l. 17. §. 1. D. de appell. l. 9. l. 13. D. de tutor. vel curator. dat. vel rei Africanæ vel Syriacæ, si sc. magnæ sint pupilli facultates. l. 15. D. de testam. tut. l. 27. pr. D. de tut. dat.*

§. 13. *Dari possunt, quicunque non impediuntur, neque prohibentur.*

§. 14. *Impediuntur furiosi, mente capti, l. pen. D. h. t. l. 40. D. de R. J. ut & furdi & muti. l. 1. §. 2. 3. l. pen. D. h. t. l. 8. D. de auct. tut.*

§. 15. *Prohibentur I. Prodigii. l. 1. D. de curat. fur. l. 12. §. 2. D. de tut. & cur. dat. l. f. C. de legit. tut.*

II. Impuberes, & Minores. §. 13. *I. de excus. tut. l. f. C. de legit. tut.*

III. Mulieres; *l. ult. D. h. t. quia Tutela virile officium, & mundus masculorum est: l. 16. pr. l. ult.*

D. h. t. l. 2. D. de R. J. excepta secundum jus Novum Matre & Avia. Nov. 118. c. 5.

IV. Milites. *l. 1. C. locat. l. 4. C. qui dar. tut. poss.*

V. Episcopi & Monachi; *l. 52. pr. & Auth. seq. §. 1. C. de Ep. & Cler. non etiam indistincte reliqui Clerici, qui ad Tutelam Legitimam volentes admittuntur. N. 123. c. 5. Auth. Presbyteros. C. de Ep. & Cler.*

VI. Debitores ac creditores pupillorum; *Nov. 72. c. 1. 2. 4. Nov. 34. præf. Auth. Minoris debitor. C. qui dar. tut. secus ac jure priori. v. l. 8. C. qui dar. tut. l. 7. C. de excus.*

VII. Quos pater aut mater tutores esse testamento prohibuit *l. 8. pr. D. de test. tut. l. 21. §. 2. D. de tut. dat. l. un. C. si contr. matr. volunt.*

VIII. Qui se ipsos ingerunt & nummis datis tutelam occupant. *l. 21. §. ult. D. de tut. dat. l. 9. D. h. t. l. 3. §. 15. D. de susp. tut.*

IX. Servi; *l. 22. D. de test. tut. l. 32. D. de R. J. l. 7. C. qui dar. tut. quamdiu scil. in eodem statu sunt. v. §. 1. l. qui test. tut. l. 10. §. ult. D. de test. tut.*

§. 16. Dantur autem Tutores vel *Testamento*, vel a *Lege*, vel a *Magistratu*; unde *Tutela* est vel *Testamentaria*, vel *Legitima*, vel *Dativa*. *l. 52. C. de Ep. & Cler. Auth. Matri. C. quand. mul. off. tut.*

TITUL. II.

DE TESTAMENTARIA TUTELA.

C. V. 28.

§. 1. **T**utela Testamentaria est vel *Propria*, vel *Impropria* seu *Quasi talis*. arg. *l. 3. D. de conf. tut. d. Auth. Matri. C. quand. mul. off. tut.*

§. 2.

§. 2. *Tutela Testamentaria Propria* est, cum parentes liberis suis impuberibus, quos proxime in potestate habent, tutores dant testamento, vel codicillis testamento confirmatis. l. 1. pr. l. 3. D. h. t. §. 3. I. de tut. l. 1. §. 1. D. de conf. tut.

§. 3. Lege duodecim tabularum enim permissum est parentibus, liberis suis, sive fœminini, sive masculini sexus, si modo in potestate sint, tutores testamento dare. d. l. 1. pr. D. h. t. §. 3. I. de tutel. Ulp. T. XI. §. 14.

§. 4. Et hoc in filios filiasque procedit omnimodo: nepotibus vero neptibusque ita demum parentes possunt testamento tutores dare, si post mortem eorum in potestatem patris sui non sint recasuri. d. §. 3. I. de tutel. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 5. Cumque exheredati non desinant esse in potestate, §. 4. I. de pup. subst. iis quoque testamento tutor dari potest. l. 4. D. h. t.

§. 6. Ut & postumis nondum natis, si modo in ea causa sint, ut, si vivis parentibus nascerentur, sui heredes & in potestate eorum fierent. l. 1. §. 1. D. h. t. §. 4. I. de tutel. Quia, qui in utero est, habetur pro nato, quoties de commodo ipsius agitur. l. 7. D. de stat. hom. d. §. 4. I. de tutel.

§. 7. Adeo, ut si quis *Filiabus suis* vel *Filiis* tutores dederit, etiam *Postumæ* vel *Postumo* dedisse videatur, quia *Filiæ* vel *Filii* appellatione etiam *Postuma* & *Postumus* continentur. l. 5. D. h. t. §. ult. I. qui testam. tut. l. 164. pr. D. de V. S.

§. 8. Quod si *Nepotes* sint, & ipsis tutores dati videntur, si modo *Liberos* dixit; cæterum si *Filios*, non continebuntur: aliter enim *Filii*, aliter *Nepotes* appellantur. Plane, si *Postumis* dederit, tam filii posthumi, quam cæteri liberi continebuntur. l. 6. D. h. t.

§. ult. *I. qui testam. tut. dar. poss.* add. l. 16. *D. h. t.*

§. 9. Sive autem testamento dentur, sive codicillis testamento confirmatis, nihil interest; l. 3. *pr. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de conf. tut. dummodo jure dati sint, d. l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 10. *Dari vero hi possunt*, cum quibus est testamenti factio, l. 21. *D. h. t.* scil. passiva.

§. 11. I. Non tantum Liberi, sed etiam Servi; adeo, ut & sine libertate datus, tacite nihilominus directam libertatem accipiat. §. 1. *I. qui test. tut. dar. poss. l. 32. §. 2. D. h. t. l. pen. C. de necess. serv. hered.*

§. 12. Sed hoc verum est quoad servum proprium; servus enim alienus quoad verba & mentem pure inutiliter datur: sed sub conditione dari potest. d. §. 1. *I. qui testam. tut. dar. poss.* Ita acc. l. 10. §. ult. *D. h. t.*

§. 13. II. Non tantum Patresfam. sed & Filiisfam. *pr. I. qui testam. tut. dar. poss.* Tutela enim est munus publicum; *pr. I. de excuf. tut.* in publicis autem causis filiusfam. habetur pro patrefamilias, l. 9. *D. de his qui sunt sui vel alien. jur.*

§. 14. III. Neque tantum Privati, sive ejusdem civitatis cives sint, sive alterius; l. 32. *pr. D. h. t.* sed & Magistratus, sive ii Prætores sint, sive Consules, l. 20. §. 1. *D. h. t.*

§. 15. Quin & Furiosi & Minores testamento dari possunt; l. 10. §. 3. *D. h. t. §. 2. I. qui testam. tut.* sed tutores tum demum erunt, ubi furiosus compos mentis, minor autem major factus erit: d. l. 10. §. 3. d. §. 2. medio tempore curator datur a Magistratu. l. 10. §. 7. *D. de excuf.*

§. 16. Non autem incertus tutor dari potest; l. 20. *pr. l. 30. D. h. t. §. 27. I. de legat.* neque, ex sententia

tentia *SCti Liboniani*, tutor erit, qui se testamento pupillo tutorem scripsit: *l. 29. D. h. t.* nisi de alia voluntate patris, hoc ipsum manu sua declarantis, aperte constet. *d. l. 29.*

§. 17. Sive pure testamento tutor detur, sive a certo tempore, vel usque ad certum tempus; sive sub conditione, vel usque ad conditionem, nihil interest: *l. 8. §. 2. D. h. t. §. 3. I. qui testam. tut. dar. poss.* licet a Magistratu ad diem vel sub conditione dari nequeat, *l. 6. §. 1. D. de tutel. l. 77. D. de R. J.*

§. 18. Quo casu, si scil. sub conditione vel ex die tutor datus sit, medio tempore alius datur a Magistratu: quamvis Legitimum tutorem pupillus habeat. Quamdiu enim *Testamentaria* speratur, *Legitima* tutela cessat. *l. 11. pr. D. h. t.*

§. 19. Illud etiam in hac Tutela singulare est, quod Tutores testamento dati *Rem pupilli salvam fore* satisfacere non cogantur; *l. 17. pr. D. h. t. pr. I. de satisf. tut. vel cur.* quia fides eorum & diligentia ab ipso testatore approbata est, *d. pr. I. de satisf. tut. l. 7. §. 5. C. de curat. fur.*

§. 20. Nisi unus reliquis offerat satisfactionem, ut solus administret; qui causa cognita audiendus est. *l. 17. pr. §. 1. 2. l. 18. l. 19. pr. §. 1. D. h. t. §. 1. I. de satisf. tut.*

§. 21. De quo etiam Edicto, & forte hisce verbis, cautum est; *Si quis ex pluribus tutoribus satisfactionem obtulerit, ut solus administret, an ille audiri, cæterisque nihilominus eadem conditio deferri debeat, causa cognita constituam.* arg. *d. l. 17. & seqq. D. h. t.*

§. 22. Quod *Edictum de Satisfactione*, licet ad Tutores *Testamentarios* proprie pertineat, ad eos tamen, qui ex inquisitione dati sunt, etiam extenditur. *l. 19. §. 1. D. h. t. I. de satisf. tut.*

TITUL. III.

DE CONFIRMANDO TUTORE, VEL CURATORE.

C. V. 29.

§. 1. **T**utela Testamentaria Impropria seu Quasi talis est, I. cum Pater liberis emancipatis; vel II. Codicillis testamento non confirmatis; vel III. Mater liberis suis heredibus institutis, aliusve extraneus, pupillo heredi instituto, dat Tutorem. l. 1. §. 1. l. 3. D. h. t. §. ult. I. de tutel. l. 32. D. de excuf.

§. 2. Quo casu, quod deficit, replendum a Magistratu, ab eoque tales tutores confirmandi sunt. dd. ll.

§. 3. Unde, cum hi tutores jure dati non sint, l. 1. §. 1. l. 3. D. h. t. & tamen ex voluntate testatoris magis, quam magistratus, adeoque ex juris necessitate fiat confirmatio, l. 1. §. 1. 2. l. 3. l. 6. D. h. t. §. ult. I. de tutel. l. 32. D. de excuf. hæc tutelæ species potius Testamentaria Impropria seu Quasi talis, quam Dativa, dicenda videtur. arg. d. l. 3. D. l. 3. C. h. t. Auth. Matri. C. quand. mul. off. tut.

§. 4. Et quidem, si Tutor ita datus est a Patre, confirmandus est omnimodo, i. e. sine inquisitione & satisfactione. l. 1. §. 2. l. 3. l. 6. D. h. t. §. ult. I. de tutel. l. 4. D. de test. tut.

§. 5. Nisi justa causa intercedat, quæ confirmationem dissuadeat: veluti, si, ex quo tempore tutor datus est, magna facultatum tutoris facta sit diminutio; vel morum ante celata vel ignorata emerferit improbitas; vel inimicitiae cum patre exarserint; vel tutor cum Fisco contractum aliquem damnosum miscuerit. l. 8. l. 9. D. h. t. l. 4. D. de test. tut.

§. 6.

§. 6. Quibus similibusque casibus Prætor utilitatem pupillorum, non vero scripturam testamenti vel codicillorum sequitur. *l. 10. D. h. t.*

§. 7. Si vero datus sit a *Matre*, aliove *Extraneo*, ita confirmatur, si & pupillus heres institutus sit. *l. 4. C. de testam. tut. l. 4. D. h. t.* Et quidem cum inquisitione, si fuerint Magistratus majores; *l. 2. pr. D. h. t. l. 4. D. de test. tut. v. l. 7. §. 1. l. 8. D. h. t.* si vero minores, etiam cum satisfactione. *l. 5. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE LEGITIMIS TUTORIBUS.

C. V. 30.

§. 1. **T**utela Legitima est, quæ omnino deficiente (ut ne quidem amplius speretur, *l. 11. pr. D. de testam. tut.*) Testamentaria, sine facta hominis, ex Legis dispositione, defertur proximis successoribus ab intestato.

§. 2. Eaque vel *Vetus* est, vel *Nova*.

§. 3. *Vetus* erat quadruplex, I. *Legitima Agnatorum Tutela*; II. *Patronorum*; III. *Parentum*; & IV. *Fiduciaria*.

§. 4. *Legitima Agnatorum Tutela* est, quæ deficiente Testamentaria, defertur proximis Agnatis.

§. 5. Intestato enim parente mortuo, *Lege duodecim Tabularum* Agnatis defertur tutela. *l. 6. l. 1. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 6. Summa providentia; ut, qui sperarent hanc successionem, iidem tuerentur bona, ne dilapidarentur. *d. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 7. *Intestatus* autem hic videtur, non tantum is, qui testamentum non fecit, sed & is, qui testamento libe-

liberis suis tutores non dedit: quantum enim ad tutelam attinet, intestatus est. Idemque dicendum, si tutor testamento datus adhuc impubere manente filio decesserit. *l. 6, D. h. t. §. 2. I. de legit. agnat. tut.*

§. 8. *Agnati* vero sunt, *cognati per virilis sexus cognationem conjuncti*, quasi a patre cognati. *l. 7. D. h. t. §. 1. I. de legit. agn. tut. l. 10. §. 2, D. de grad. & affin.*

§. 9. *Cognati contra, qui per feminini sexus personarum cognatione junguntur.* *d. §. 1. d. l. 10. §. 2.*

§. 10. Non tamen omnes *Agnati* ad tutelam vocantur, sed si plures sint *Agnati*, *proximus tutelam nanciscitur*; si vero plures eodem gradu sunt, omnes tutelam nanciscuntur: *l. 9. D. h. t. §. ult. I. de cap. dem. ita tamen, ut uni decerni possit administratio. l. 5. §. 2, D. h. t.*

§. 11. *Legitima Patronorum Tutela* est, quæ ex interpretatione *Legis XII. Tab.* per consequentias scil. hereditatum, defertur Patronis, eorumque liberis, in liberos manumissos impuberes. *l. 3. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. §. un. I. de legit. patr. tutel.*

§. 12. *Legitima Parentum Tutela* est, quæ exemplo *Legitimæ Patronorum tutelæ* (quia Pater in filium emancipatum jus Patroni habet, §. 6. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv.*) defertur Patri in liberos emancipatos impuberes. *l. 3. §. ult. D. h. t. §. un. I. de legit. parent. tut. add. §. ult. I. de legit. agnat. success. Ulp. Tit. XI. §. 3.*

§. 13. *Legitima Fiduciaria Tutela* est, quæ post mortem Patris emancipatoris, defertur liberis perfectæ ætatis, in emancipatos impuberes. *l. 4. D. h. t. §. un. I. de fiduc. tut.*

§. 14. Quod nomen inde haud dubie originem trahit, quod emancipatio contracta fiducia fieri solebat.

bat. §. ult. *l. de legit. agnat. success.* Ulp. Tit. XI. §. 5. Ut adeo *Legitima Parentum Tutela* recte etiam *Fiduciaria* dici potuisset. v. Ulp. *d. l.*

§. 15. Sed cum illa satis commode *Legitima Parentum Tutela* diceretur, hic autem aliud nomen deficeret, hæc Tutela *Fiduciaria* vocata est.

§. 16. *Tutela Legitima Nova* subdividi potest, in *Ordinariam*, & *Extraordinariam*, seu, ut alii loqui malunt, in *Regularem*, & *Irregularem*.

§. 17. *Ordinaria* est, quæ, sublata differentia inter *Agnatos* & *Cognatos*, Nov. 118. c. 4. secundum ordinem *d. Nov. 118. c. 1. 2. 3.* deferitur proximis, sive *Cognatis*, sive *Agnatis*, ab intestato succedentibus. Dummodo masculi sint, & XXV. annis majores. *l. 1. §. 1. D. h. t. §. un. in fin. l. de legit. patron. tut. l. ult. C. h. t.*

§. 18. *Extraordinaria* est, quæ Matri & Avix volentibus deferitur; dummodo renuncient SCto Vellejano & secundis nuptiis. Nov. 118. c. 5. *Auth. Matri & Avix. C. quand. mul. off. tut.*

§. 19. Adeo, ut non tantum omnibus a latere cognatis præponantur, sed & Mater Avo paterno præferenda videatur. *d. N. 118. c. 5. junct. Auth. Matri & Avix. C. quand. mul. tut. off.* Solis Testamentariis tutoribus eas præcedentibus, ut servetur voluntas Testatoris. *d. N. 118. c. 5. Auth. Matri & Avix. C. quand. mul. off. tut.*

TITUL. V.

DE TUTORIBUS ET CURATORIBUS DATIS AB HIS,
QUI JUS DANDI HABENT; ET QUI, ET IN QUI-
BUS CAUSIS SPECIALITER DARI POSSUNT.

C. V. 34.

§. 1. **T**utela Dativa est, quando deficiente Testamentaria & Legitima, vel etiam suspensa Testamentaria, §. 1. *I. de Attil. tut. Magistratus, ex potestate speciali lege sibi concessa, dat tutorem.*

§. 2. Tutoris datio enim neque imperii est, neque jurisdictionis, scil. Ordinariæ; sed ei soli competit, cui nominatim hoc dedit vel Lex, vel Senatusconsultum, vel Princeps: *l. 6. §. 2. D. de tut. v. Diff. N. XI. ad Const. Marci, §. 4. & seqq. ut nec mandante Præsidente alius tutorem dare possit. l. 8. pr. D. h. t.*

§. 3. Et quidem primum ex *Lege Attilia* tutor in Urbe dabatur a Prætore Urbano, & majore parte (i. e. sex, v. *l. 2. §. 34. D. de O. J.*) Tribunorum plebis, ex *Lege Julia & Titia* vero in Provinciis a Præsidibus Provinciarum. *pr. I. de Attil. tut.*

§. 4. Deinde ex his legibus tutores pupillis defierunt dari; & Consules ex inquisitione, posteaque Prætores ex Constitutionibus dederunt. §. 3. *I. de Attil. tut. v. Capit. in Marc. c. 10.*

§. 5. Postmodum Romæ Præfectus Urbi vel Prætor secundum suam jurisdictionem; in Provinciis autem Præsides vel Proconsules, nec non Legati Proconsulum ex Oratione Divi Marci, vel Magistratus Municipales, si non magnæ essent pupilli facultates, tutores creantur. §. 4. *I. de Attil. tut. l. 1. pr. §. 1. l. 3. l. 19. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Tandemque Imp. Justinianus Magistratibus municipalibus id concessit, etiam non expectata justificatione Præsidum, dummodo facultates pupilli non excedant D. solidos, & adhibeatur Episcopus loci. §. 5. *I. de Attil. tut. l. 30. C. de Ep. aud.*

§. 7. Quibus itaque specialiter hoc concessum est, tutores dare possunt Pupillis, ratione domicilii; v. *l. 3. C. de municip. vel bonorum sibi subjectis; l. 27. D. h. t. l. un. in f. C. ubi pet. tut.* non tantum præsentibus, sed & absentibus, neque tantum scientibus, sed & ignorantibus & invitis, *l. 5. l. 6. D. h. t.*

§. 8. Dare autem possunt, præmissa inquisitione in voluntatem parentum, moresque & facultates dandorum, v. *l. 21. §. 2. §. 6. D. h. t. l. 7. §. 1. l. 3. D. de confirm. tut.* omnes sibi subjectos; *l. 1. §. f. l. 3. l. 24. l. 27. D. h. t. l. 5. C. qui dar. tut.* tum præsentibus, tum absentibus: *l. 5. D. h. t.* qui scilicet neque impediuntur, neque prohibentur. v. *l. 7. C. qui dar. tut. v. supr. ad t. de tutel. §. 14. 15.*

§. 9. Quin & Magistratus municipalis collegam dare potest; *l. 19. §. 1. D. h. t. l. 3. D. qui pet. tut.* licet cum invitum ad suscipiendam tutelam cogere nequeat, *l. 13. §. 4. D. ad SCt. Trebell. l. 14. D. de manum.* neque Magistratus se ipsum dare possit. *l. 4. D. h. t.*

§. 10. Quod si vero desint in civitate, ex qua pupilli oriundi sunt, qui idonei videantur esse tutores, officium erit Magistratuum, inquirere ex vicinis civitatibus honestissimum quemque, & nomina Præfidi Provinciæ mittere, non vero arbitrium dandi sibi vindicare. *l. 24. D. h. t. v. Dissert. N. XI. ad Const. Marci.*

§. 11. Et quidem dari possunt a Magistratu omni tempore & loco; *l. 8. §. 2. D. h. t. l. 3. §. 3. D. de tutel. l. 2. D. de fer. dummodo dentur pure,*

re, non sub die vel conditione. l. 6. §. 1. *D. de tutel. l. 77. D. de R. J.*

§. 12. Pro qua tamen non habenda adjectio, quam Præfides Provinciarum faciunt, *Tutorem do si satisdederit*. Quæ non conditionem in se habet, sed admonitionem, non aliter ei tutelam committi, quam si satisdederit, hoc est, non aliter ei gerere permitendum, quam si rem salvam fore caverit. d. l. 6. §. 1. *D. de tutel.*

§. 13. Neque tantum generaliter, si nullus omnino tutor sit, dari possunt, sed & in quibusdam causis specialiter. h. t.

§. 14. Si enim in testamento tutor sub conditione, aut ex certo die datus sit; vel pure quidem, sed ex testamento hereditas nondum sit adita; §. 1. *I. de Attil. tut. l. 10. pr. D. de testam. tut.* vel nomine impuberis hereditas adeunda sit; l. 9. *D. h. t.* vel tutores dati appellent, vel absint; l. 2. *D. h. t.* vel ab hostibus capti sint; §. 2. *I. de Attil. tut.* interim a Magistratu tutor dari debet. dd. ll.

TITUL. VI.

QUI PETANT TUTORES, VEL CURATORES;
ET UBI PETANTUR.

C. V. 31. 32.

§. 1. Solent autem Magistratus Pupillis Tutores dare, ad petitionem propinquorum; quorum alii voluntate petunt tutores, alii vero petere necesse habent. l. 2. §. 1. *D. h. t.*

§. 2. Voluntate petunt tutores cognati, affines, familiares & amici. l. 2. pr. *D. h. t.*

§. 3. Necesse habent petere, Mater, Cognati, & Liberti. d. l. 2. §. 1. *D. h. t.*

§. 4.

§. 4. Ex his enim illa damnum patitur; hi autem & puniuntur. *Mater* enim expellitur a legitima filii hereditate, quasi existens indigna accipere hereditatem legitimam, negligens ei constitui tutorem; *Liberti* autem ex his causis accusati apud Præsidem puniuntur, ut emendentur, si apparuerint, vel propter negligentiam, vel propter malitiam, non petiisse. *d. l. 2. §. 1. D. h. t. l. 2. §. 23. D. ad SCt. Tertull. l. 10. C. de legit. hered.*

§. 5. Et quidem quantum ad *Matrem* attinet, extat ea de re *Epistola seu Rescriptum Divi Severi*, ad *Cuspium Rufinum*, quod ita habet: OMNEM ME RATIONEM ADHIBERE SUBVENIENDIS PUPILLIS, CUM AD CURAM PUBLICAM PERTINEAT, LIQUERÉ OMNIBUS VOLO. ET IDEO QUÆ MATER VEL NON PETIERIT TUTORES IDONEOS FILIIS SUIS; VEL PRIORIBUS EXCUSATIS, REJETISVE, NON CONFESTIM ALIORUM NOMINA DEDERIT; JUS NON HABEAT VINDICANDORUM SIBI ROMANORUM INTESTATORUM FILIORUM. *l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 6. Ait Imp. QUÆ MATER VEL NON PETIERIT; a Prætorē scil. vel Præside, vel etiam Magistratibus municipalibus. *l. 2. §. 23. D. ad SCt. Tertull.*

§. 7. TUTORES IDONEOS; facultatibus scil. si enim moribus forte non sint idonei, matri ignoscitur. *d. l. 2. §. 37.*

§. 8. FILIIS SUIS; vel filiabus, vel etiam nepotibus: qui ob paritatem rationis hic sub *filiis* continentur. *d. l. 2. §. 28. 30. 31. D. ad SCt. Tertull. l. 201. D. de V. S.*

§. 9. Non solum autem, quæ non petiit, coërcetur, sed & quæ defunctorie petiit, vel privilegio munitum, vel oneratum tribus tutelis; sed ita demum, si data opera hoc fecit. *d. l. 2. §. 32. 33. 34. D. ad SCt. Tertull. l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 10. VEL PRIORIBUS EXCUSATIS, REJECTISVE; si-
ve a Prætorè dati non sint, si-ve ut suspecti remoti:
si-ve omnes excusati rejective sint, si-ve quidam tan-
tum. *d. l. 2. §. 38. 39. 40. 41. D. ad SCt. Tertull.*
l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 11. NON CONFESTIM ALIORUM NOMINA DEDERIT;
Confestim sic erit accipiendum, ubi primum potuit,
i. e. Prætoris copiam habuit huic rei sedentis: nisi
forte infirmitate impedita est, vel alia magna causa,
quæ etiam mandare eam ad petendos tutores impedi-
ret; ita tamen, ut nullo modo annale tempus exce-
deret. *d. l. 2. §. 43. D. ad SCt. Tertull. l. 10. C. de leg.*
her. §. ult. I. de SCt. Tertull.

§. 12. JUS NON HABEAT VINDICANDORUM SIBI BO-
NORUM INTESTATORUM FILIORUM. Sed matre remo-
ta admittuntur, qui venirent, si mater non fuisset.
d. l. 2. §. ult. D. ad SCt. Tertull.

§. 13. Si vero maritus ei fideicommissum a filio
reliquerit, cui mulier non petit tutorem, *si sine li-*
beris decesserit; vel sub hac ipsa conditione, *si intesta-*
tus mortuus erit, fideicommissi petitio, quæ ex alie-
no judicio descendit, non est perempta. *l. 4. §. 3.*
D. h. t.

§. 14. Sed & continetur eadem constitutione *Ma-*
ter, quæ a Patre non legitime tutores testamento, vel
codicillis datos filiis impuberibus, non postulavit de-
creto confirmari. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 15. Ut &, si, cum suspecto tutore pupilli accu-
sato decretum sit illi adjungi alios, ipsa eos non pe-
tierit. *d. l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 16. Quæ autem suspectum tutorem non fecit,
nec verbis, nec sententia constitutionis in pœnam
incidit; quod ejusmodi facta dijudicare & æstimare
virilis animi est: & potest etiam delicta ignorare ma-
ter; satisque est eam petiisse talem, qui inquisitione
per

per Prætozem habita idoneus apparuit. *d. l. 4. §. ult. D. h. t.*

§. 17. *Excusatur autem Mater*, I. Si penitus egenis liberis, vel qui solvendo non sint, tutores non petierit. *d. l. 2. §. 26. 45. D. ad SCt. Tertull.*

II. Si privilegio munitos petierit, iique tutelam suscepserint, vel detenti sint. *d. l. 2. §. 33. D. h. t.*

III. Si pupillo amplum legatum relictum sit, sub conditione, si tutorem non habuerit. *d. l. 2. §. 44.*

IV. Si maritus uxorem heredem scripserit, rogaveritque, remissa satisfactione, ut filio puberi factio hereditatem restitueret. *d. l. 2. §. 46.*

V. Si Mater XXV. annis minor sit. *l. 2. C. si adv. del.*

§. 18. Petuntur tutores vel eo loco, unde liberi originem per patris conditionem ducunt, vel ubi eorum sunt facultates. *l. un. C. ubi pet. tut.*

§. 19. Quod si vero nullus pupillis tutores petat, Magistratus iis ex officio tutores constituit. *l. 11. C. de compens. arg. l. 9. §. 5. D. de off. Proc.*

TITUL. VII.

DE ADMINISTRATIONE ET PERICULO TUTORUM,
ET CURATORUM; QUI GESSERINT, VEL NON;
ET DE AGENTIBUS, VEL CONVENIEN-
DIS, UNO, VEL PLURIBUS.
C. V. 37. 38.

§. 1. **A**tque ita Tutela defertur vel Testamento, vel Lege, vel a Magistratu.

§. 2. Quæ, ubi delata est, necessario suscipienda & administranda est, ut & tutor ad hoc extra ordinem cogi possit: *l. 1. pr. D. h. t. remediis scil. prætoriiis, l. D. 9. de mun. i. e. mulctæ dictione & pignorum capione. l. 1. §. 3. D. de insp. ventr.*

§. 3. Est enim *Tutela* munus publicum; non quidem tam utilitate, l. 2. §. 5. *D. ad municip. l. 6. §. 15. D. de excus. quam auctoritate, pr. l. de excus. tut. l. 9. D. de his qui sunt sui vel alien. jur. & propter curam publicam. l. 2. §. 2. D. qui pet. tut.*

§. 4. Ut autem recte suscipiatur, Tutores I. *Jurjurandum præstare* debent, de tutela fideliter administranda. arg. Nov. 72. c. ult. *Auth. Quod nunc. C. de curat. fur.*

§. 5. II. *Satisdare* rem pupilli salvam fore; pr. l. de *satisdat. tut. l. 1. D. rem pupil. salv. for. l. 1. C. de tut. & cur. qui satis non ded. l. 6. §. 1. D. de tutel. l. 7. D. de præst. stip. exceptis tutoribus Testamentariis, & ex inquisitione datis. d. pr. l. de satisd. tut. l. 3. l. 4. C. de tut. & curat. qui sat. non ded.*

§. 6. Adeo, ut non tantum omnia, quæ ab iis ante præstitam satisfactionem aguntur, nulla sint; l. 3. l. 5. C. de tut. & cur. qui sat. non ded. sed &, si eam non præstent, tanquam suspecti removeri possint: & quidem cum infamia, si dolus intercesserit. l. 2. C. de tut. & cur. qui sat. non ded.

§. 7. III. *Inventarium facere*, seu *Repertorium* omnium bonorum pupilli; l. 7. pr. *D. h. t.* & quidem legitime, i. e. sub præsentia publicarum personarum. l. 24. C. h. t. l. ult. §. 1. C. arb. tut.

§. 8. Adeo, ut non tantum similiter ante inventarium factum nihil gerere possint: l. 7. pr. in f. *D. h. t.* sed &, qui non fecerunt, dolo malo fecisse videantur, & in ea conditione sint, ut tum in id, quod pupilli interest, jurejurando in litem æstimandum, teneantur; d. l. 7. pr. tum quasi suspecti, perpetua infamiæ macula notati, ab officio removeri possint. l. ult. §. 1. C. arb. tut.

§. 9. Nisi testator inventarium conscribi specialiter

ter prohibuerit; *d. l. ult. §. 1. ne scil. secreta patrimonii pandantur. l. 2. C. de alim. pup. præst.*

§. 10. Quo casu tamén, licet solennis *Inventarii* confectio non sit necessaria, nihilominus fidelem descriptionem aliquam rerum pupillarium tutores sibi facere debent; ut postmodum rationes reddere possint. Ut enim *Tutores* sint *Aneclogisti*, i. e. immunes a rationibus reddendis, Testator testamento suo efficere nequit; quia nemo jus publicum remittere, vel formam antiquitus constitutam mutare potest. *l. 5. §. 7. D. h. t. l. 1. §. 3. D. de tut. & rat. distr. v. l. 119. de leg. 1.*

§. 11. *Tutela* porro recte suscepta debite administranda est.

§. 12. Et, si quidem plures sint tutores, omnesque administrare & tutelam dividere velint, audiendi sunt. *l. 3. §. pen. & ult. l. 4. D. h. t.*

§. 13. Si vero hoc agatur, ut tutela per unum administraretur, quia unus tutor actiones facilius exercet & excipit; *l. 3. §. 6. D. h. t.* potest unus cæteris offerre satisfactionem de indemnitate pupilli, & contutori præferri, ut solus administret. *v. supr. ad t. de test. tut. §. 20. 21.* Quod si nemo eorum satis offerat, si quidem adscriptum fuerit a testatore quis gerat, ille gerere debet: quod si non fuerit adscriptum, quem major pars elegerit, ipse gerere debet, ut *Edicto Prætoris* cavetur. *§. 1. l. de satisfat. tut.*

§. 14. Quod ita conceptum videtur: Si plures tutores testamento dati fuerint, ei potissimum tutelæ administrationem committam, quem parens testamento destinauerit. Quod si nullus à testatore electus fuerit, aut qui electus est gerere nolit, tum cum gerere cogam, cui major pars tutorum tutelam decreverit. *arg. l. 3. §. 1. seqq. & §. 7. D. h. t.*

§. 15. Sin autem ipsi tutores dissenserint circa eligendum, Prætor partes suas interponere debet. Idemque in pluribus ex inquisitione datis comprobandum est. §. 1. *l. de satisfat. tut. l. 3. §. 7. D. h. t. l. 19. §. 1. D. de testam. tut.*

§. 16. Quantum autem ad ipsam *Administrationem Tutorum* attinet, principaliter ea versatur circa personam pupilli; *l. 14. D. de test. tut.* tutoris enim præcipuum est officium, ne indefensum pupillum relinquat, *l. 30. D. h. t.* adeoque curet, ut bene educetur, & bonis moribus, & artibus, secundum dignitatem familiæ, & quantitatem facultatum, imbuatur. *l. 12. §. 3. D. h. t. l. 3. §. 5. l. 4. D. ubi pupill. educ. deb.*

§. 17. Sed *per consequentiam* versatur etiam circa bona. *d. l. 12. §. 3. D. h. t.*

§. 18. Quæ, eum, quantum ad providentiam pupillarem attinet, tutor domini loco habeatur, *l. 27. D. h. t. l. 7. §. 3. D. pro emt. l. 56. §. 4. D. de furt. l. 157. D. de R. J.* in genere tanquam bonus paterfam. administrare debet, *l. 10. l. 33. pr. D. h. t. N. 72. c. ult.*

§. 19. Hinc debet res fartas conservare; *l. 22. C. h. t.* curare, ut reditus ex bonis pupillaribus percipiat, *l. 32. §. 1. 2. D. h. t.* & fructus, aliasque res, quæ tempore depereunt, in utilitatem pupilli opportune vendat; *l. 7. §. 1. D. h. t.* debitum exigere, *l. 15. D. l. 45. §. ult. D. h. t.* etiam a se ipso, si pupilli debitor sit; *l. 9. §. 1. D. h. t.* (ante *Nov. scil. 72. c. 1. 2. 4.*) & pecunias pupillares vel in emtionem prædiorum, vel sub usuris collocare. *l. 3. §. 2. l. 5. l. 13. §. 1. l. 15. D. l. 24. C. h. t.*

§. 20. Adeo ut, si illud neglexerit, ipse usuras præstare teneatur; *l. 7. §. 3. 11. l. 15. l. 58. §. 3. D. h. t. l. 3.*

l. 3. C. de usur. pupill. ab initio sc. ex quo constitutus est post sex menses, *d. l. 15. D. h. t.* suscepta vero administratione post duos menses, ex tempore factæ solutionis: *d. l. 7. §. 11. D. h. t.* &, si ad eas præstandas idoneus non sit, extra ordinem coërceatur. *l. 49. D. h. t.*

§. 21. Quod tamen, cum quodammodo durum videretur, postea mutatum est, ut jure Novo sufficiat pecuniam pupillarem caute reponere & reservare; nisi forte alii defint redditus, qui ad præbendam vitæ dispensationem sufficiant. *Nov. 72. c. 5. 6. 7.*

§. 22. Quod si tutor pecuniam pupillarem in usus suos convertat, usuras præstat *Legitimas*, i. e. gravissimas; seu centesimas. *l. 7. §. 4. 5. 8. 9. 10. l. 54. D. h. t. l. 1. C. de usur. pupill. l. 38. D. de neg. gest.*

§. 23. Debet etiam tutor debita pupillariaolvere; *l. 9. §. 1. 5. l. 13. §. 2. D. h. t.* ut &, si creditor esset pupilli, sibi ipsiolvere posset; *d. l. 9. §. 5. D. h. t.* (ante *Nov. sc. 72. c. 1. 2. 4.*) & necessarias erogationes facere. *l. 12. §. 2. l. 32. §. 6. 7. D. h. t.*

§. 24. Cumque tutor non rebus duntaxat, sed etiam moribus pupilli præponatur, in primis mercedes præceptoribus, non quas minimas poterit, sed pro facultate patrimonii, pro dignitate natalium constituet. Alimenta servis libertisque, nonnunquam etiam exteris, si hoc pupillo expediet, præstabit. Solenniaque munera parentibus cognatisque mittet. *l. 12. §. 3. D. h. t. v. Mart. L. IX. Ep. 55. 56.*

§. 25. Sed non dabit dotem forori alio patre natæ, etiam si aliter ea nubere non potuit. Nam etsi honeste, ex liberalitate tamen sit, quæ servanda arbitrio pupilli est. *d. l. 12. §. 3. D. h. t.* Nec nuptiale munus matri pupilli vel forori mittet; *l. 13. §. 2. D. h. t.* multoque minus ex bonis pupilli aliis donabit. *l. 22. D. h. t.* Quia tutor in re pupilli tunc do-

mini loco habetur, cum tutelam administrat, non cum pupillum spoliat. *l. 7. §. 3. D. pro emt. add. l. 4. C. de præd. & al. reb. min. fin. decret. non alien.*

§. 26. Debet denique tutor pupillum, sive ipse iudicium suscipiat, sive pupillus ipso auctore, si quidem justam litigandi causam habeat, in iudicio defendere. *l. 1. §. 2. 3. l. 9. §. 6. D. l. 11. l. 28. C. h. t.*

§. 27. Quod si tutor tutelam administrare cesset, vel non ut oportet administret, ipsius est periculum. *l. 1. §. 1. l. 5. §. ult. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 28. A tutoribus enim eadem diligentia exigitur circa administrationem rerum pupillarium, quam paterfamilias rebus suis ex bona fide præbere debet; *l. 33. pr. D. h. t.* ut non tantum dolum & latam culpam, sed & levem præstare debeant. *l. 7. C. arb. tut. l. 1. pr. D. de tut. & rat. distr.*

§. 29. Non etiam levissimam, *d. l. 7. C. arb. tut.* neque casum fortuitum; *l. 4. C. de peric. tut.* quia ex necessitate officium suscipiunt. *l. 1. junct. l. 20. C. de neg. gest.*

TITUL. VIII.

DE AUCTORITATE ET CONSENSU TUTORUM, ET CURATORUM.

C. V. 59.

§. 1. **A**d Officium Tutorum pertinet, ut in negotiis, quæ a pupillo geruntur, Auctoritatem interponant. *v. l. 17. D. h. t.*

§. 2. Quæ est Approbatio negotii, quod a pupillo (non tamen infante, *l. 1. §. 2. D. de adm. tut. §. 9. l. de inut. stip. l. 5. D. de R. J.*) cum extraneo geritur,

tur, a præsente tutore, in ipso negotio interposita. l. 3. D. h. t. l. 25. §. 4. D. de acq. vel om. her.

§. 3. *Auctoritas* autem tutoris, in quibusdam causis necessaria est pupillis, in quibusdam non est necessaria. *pr. l. h. t.*

§. 4. Namque placuit, meliorem quidem conditionem licere eis facere, etiam sine tutoris auctoritate; deteriorem vero non aliter, quam cum tutoris auctoritate. *d. pr. l. l. 9. pr. D. h. t. l. 28. D. de pact. l. 11. D. de A. R. D.*

§. 5. Imò, licet pupillus pubertati proximus naturaliter se obligare possit; *l. 1. §. 1. D. de novat. l. 25. §. 1. D. quand. dies leg. ced. §. 3. l. quib. mod. toll. obl.* non tamen sine tutoris auctoritate obligare se potest civiliter. *l. 5. §. 1. l. 9. pr. D. h. t. l. 8. D. de acq. vel om. her.*

§. 6. Unde neque hereditatem adire, neque bonorum possessionem petere, neque hereditatem ex fideicommissio aliter suscipere potest, nisi tutoris auctoritate; quamvis illis lucrosa sit, neque ullum damnum habeat. *l. 9. §. 3. 4. D. §. 1. l. h. t. l. 8. D. de acq. her.*

§. 7. Nisi forte pupillus locupletior factus sit, *l. 1. pr. l. 5. §. 1. D. h. t.* vel ex re nascatur obligatio: *l. 46. D. de O. & A.* quo casu etiam sine tutoris auctoritate civiliter obligatus est. *dd. ll. add. l. 14. D. de cond. indeb.*

§. 8. *Auctoritatem* interponunt tutores, qui tutelam gerunt; *l. 4. D. h. t.* non etiam illi, quibus administratio concessa non est. *d. l. 4. l. 6. D. h. t.*

§. 9. Sive omnes interponant, si plures sint, sive unus ex iis, nihil interest; unius enim ex pluribus auctoritas sufficit. *l. 4. l. 5. pr. l. 7. §. 1. D. l. ult. C. h. t.*

§. 10. Ut autem recte interponatur *Auctoritas*, debet tutor esse præsens, non corpore tantum, sed & animo; (ut scil. non retineatur invitus, & intelligat quid agatur;) *l. 1. §. 1. l. 14. D. h. t.* & statim in ipso negotio, *l. 9. §. 5. D. §. 2. l. h. t.* seu jam jam perfecto negotio, *l. 25. §. 4. D. de acq. her. add. l. 1. in f. D. de solut. pure, non conditionaliter, auctor fieri. l. 8. D. h. t.*

§. 11. Post tempus, vel per epistolam, vel per nuncium, interposita auctoritas nihil agit: *l. 9. §. 5. D. §. 2. l. h. t.* adeoque Ratihabitio hic non sufficit.

§. 12. Nulla enim differentia est, non interveniat Auctoritas tutoris, an perperam adhibeatur. *l. 2. D. h. t.*

§. 13. Contrahentis tamen cum pupillo præsentia præcise non est necessaria; etiamsi enim non exaudiat tutoris auctoritatem is, qui cum pupillo contrahit, scriptis tamen hoc approbetur, recte negotium geritur: veluti, si absenti pupillo per epistolam vendam aliquid, aut locem, & is tutoris auctoritate consentiat. *l. 9. §. ult. D. h. t.*

§. 14. Si tutor pupillo nolit auctor fieri, non debet eum Prætor cogere. Primum quia iniquum est, etiamsi non expedit pupillo, auctoritatem eum præstare: deinde etsi expedit, tutelæ judicio pupillus hanc jacturam consequitur. *l. 17. l. 21. D. h. t.*

§. 15. Plane tutor in rem suam, vel filius in rem patris auctor fieri nequit. *l. 1. l. 7. pr. §. 2. D. h. t. §. 3. l. h. t.*

§. 16. Unde si inter tutorem pupillumque judicio agendum sit, olim *Prætorius Tutor* constituebatur. Ulp. Tit. XI. §. 24. §. ult. *l. h. t. l. 3. §. 2. D. de tutel. l. 1. C. de in lit. dand. tut.*

§. 17. Sed id jure novissimo vix ullam difficultatem habet; quia qui debitor vel creditor pupilli est, ejusdem tutor fieri non potest. *Nov. 72. c. 1. 2. 4. Nov. 94. Auth. Minoris debitor. C. qui dar. tut.*

§. 18. Quod si tamen tutor post cceptam tutelam pupilli debitor vel creditor fiat, perpetuus curator ei adjungendus est. *d. Nov. 72. c. 2,*

TITUL. IX.

QUANDO EX FACTO TUTORIS, VEL
CURATORIS, MINORES AGERE,
VEL CONVENIRI POSSUNT.

C. V. 39.

§. 1. **Q**uamvis autem Pupilli non semper tutore auctore negotia gerant, sed pleraque solus tutor agat; v. l. 15. *D. de pass. l. 35. D. de jurejur. l. 4. D. de in lit. jur. pupilli tamen ex facto tutorum plerumque agere, quin & vice versa quandoque conveniri possunt.*

§. 2. Licet enim ordinario alteri, ex contractu alterius, neque obligatio, neque actio acquiratur; §. 4. 18. *l. de inut. stip. l. 38. §. 17. D. de V. O. l. 11. D. de O. & A. l. 73. §. ult. D. de R. J. neque alter ex facto vel contractu alterius obligari possit. d. l. 11. D. de O. & A. §. 3. l. de inut. stip. l. 3. C. ne ux. pro marit. aliud tamen hic; (uti & alibi, v. supr. ad t. de exercit. act. §. 1.) in utilitatem Minorum, (sub quibus hoc loco Pupilli continentur, v. §. 2. l. quib. alien. lic. l. 2. in f. C. quand. mul. tut. off. Auth. Minoris. C. qui dar. tut.) in quibusdam causis admissum est. l. ult. C. h. t.*

§. 3. Nam si tutor pecuniam pupilli mutuam dederit,

derit, vel ejus pecunia prædia emerit, *l. 2. D. l. 2. C. h. t.* vel prædia pupilli locaverit, *l. 4. C. h. t.* vel tutori constitutum fuerit; *l. 5. §. 9. D. de pec. const. Utilis Actio* pupillo conceditur; *d. l. 2. D. d. l. 4. C. h. t.* & si tutor egerit & vicerit, *Actio Judicati* ad pupillum transfertur. *l. 6. D. h. t.*

§. 4. Sed dolus tutoris pupillo non prodest; *l. 3. D. h. t.* quia alterius circumventio alii Actionem non præbet. *l. 49. D. de R. J.*

§. 5. Quemadmodum autem Pupilli dictis casibus ex facto seu contractu tutorum agere possunt; sic & ex contractu eorundem quandoque conveniri possunt.

§. 6. Si enim tutori nomine minoris pecunia mutua data, eaque in rem minoris versa sit, merito personalis in minorem actio danda est. *l. 3. C. h. t.*

§. 7. Idemque dicendum, si tutor tutorio nomine aliquid caverit, vel promiserit; *l. 5. §. 1. l. ult. D. h. t.* vel mandato ejus negotia pupilli gesta sint. *l. 4. C. de neg. gest.*

§. 8. Quin & si tutor pupillum in judicio defendat, & condemnatus sit, *Actio Judicati* in pupillum exercenda est. *l. 5. l. 7. D. l. 1. C. h. t. l. 4. §. 1. D. de re jud. l. 2. D. de adm. tut.* nam tutores curatoresque finito officio non esse conveniendos, ex administratione pupillorum vel adolescentum, sæpe decretum est. *d. l. 1. C. h. t. l. 26. in f. C. de adm. tut.*

§. 9. Uti vero dolus tutoris pupillo non prodest, ita quoque eidem nocere non debet. *l. 4. D. h. t.*

§. 10. Et, si quidem extrinsecus seu extra rem pupilli tutor aliquid dolo admiserit, pupillo nihil nocere oportet. *l. 4. D. h. t. l. 198. D. de R. J. l. un. §. 2. D. si quis jus dic. non obtemp. l. 4. D. de tab. exhib. l. 11. §. 6. D. quod vi aut clam. l. 6. C. de adm. tut.*

§. 11.

§. 11. Quod si in administratione, similiter dolus tutoris pupillo non nocet; *l. 3. D. h. t. nisi pupillus ex illius fraude locupletior factus sit, d. l. 3. vel rem a tutore servare possit. l. 1. D. h. t.*

TITUL. X.

DE SUSPECTIS TUTORIBUS, ET CURATORIBUS.

C. V. 43.

§. 1. Cessat autem Administratio & officium Tutorum finita Tutela; quæ finitur vel *Ipso jure*, vel *Facto hominis*.

§. 2. *Ipso jure*, vel modis omnibus tutelæ speciebus communibus, vel ad species quasdam pertinentibus. Et vel omnimodo, vel non omnimodo.

§. 3. *Omnimodo* & *omnis Tutela* finitur, *I. Pubertate* pupilli; quæ in masculis annis XIV. in fœminis XII. definita est. *pr. l. quib. mod. tut. fin. l. ult. C. quand. tut. vel curat. esse defn. l. 4. pr. D. de tut. & rat. distr.*

§. 4. II. *Morte naturali & civili*, imo & *omni capitis deminutione Pupilli*. §. 1. 3. 4. *I. quib. mod. tut. fin. l. 14. pr. §. 1. 2. D. de tutel. l. 4. pr. D. de tut. & rat. distr.*

§. 5. *Morte naturali & civili Tutoris* omnis quidem tutela perit, §. 3. 4. *I. quib. mod. tut. fin. d. l. 14. §. 2. D. de tutel. d. l. 4. pr.* sed non omnimodo; quamdiu enim impubes est pupillus, alius deinde tutor dandus est a Magistratu. *pr. §. 1. 2. I. de Attil. tut.*

§. 6. *Minima capitis deminutione Tutoris* tantum finitur Legitima Agnatorum tutela; quia tum non manet proximus in familia; §. 4. *I. quib. mod. tut. fin.* quod tamen post *Nov. 118. c. 5.* amplius usum non habet.

§. 7.

§. 7. *Tutela Testamentaria* in specie finitur per conditionis vel temporis existentiam, si tutor usque ad certam conditionem, vel ad certum tempus in testamento datus sit. §. 2. 5. *I. quib. mod. tut. fin. l. 14. §. 3. 5. D. de tutel.*

§. 8. Quod in tutela dativa locum non habet, cum tutores a Magistratu ita dari non possint. l. 6. §. 1. *D. de tutel. l. 77. D. de R. J.*

§. 9. Facto hominis vero finitur tutela vel per *Suspecti Remotionem*, (de qua *h. t.*) vel per *Excusationem*, (de qua *t. seq. de excus. tut.*) l. 14. §. 4. *D. de tutel. §. ult. I. quib. mod. tut. fin.*

§. 10. *Suspectus tutor est, qui non ex fide tutelam gerit*; §. 5. *I. h. t. vel qui moribus talis est, ut suspectus sit.* l. 8. *D. §. ult. I. h. t.*

§. 11. Non tantum enim qui fraudulententer, sed & qui negligenter, neque ea sollicitudine, qua oportet, tutelam gerit, suspectus est. l. 3. §. 5. 12. 17. 18. *D. junct. §. ult. I. h. t. l. 5. l. ult. C. eod.*

§. 12. Sola autem paupertas neminem, si modo fidelis & diligens est, suspectum facit. l. 8. *D. h. t. §. ult. I. h. t. l. 31. §. 1. D. de reb. auct. jud. poss.*

§. 13. Potest tamen ei curator adjungi, si substantia pupilli periclitetur; l. 6. *C. h. t. aut removeri ex eo capite, quod non fatisset.* l. 2. *C. de tut. vel cur. qui satis non ded.*

§. 14. *Suspecti crimen*, i. e. accusatio, l. 7. §. 1. *D. de accus. l. 109. D. de R. J. Theoph. ad pr. I. h. t. ex Lege XII. Tab. descendit.* l. 1. §. 2. *D. pr. I. h. t. Cic. L. III. de Offic. c. 15.*

§. 15. Jus removendi tutores suspectos datum est Romæ Prætoribus, in Provinciis Præsidibus earum; l. 1. §. 3. *D. §. 1. I. h. t. ut & Legato Proconsulis, aliisque, quibus mandata est jurisdictio:* l. 1. §. 4. *D. h. t. l. 4. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. vi scil. Ju-*

Jurisdictionis ordinariæ. *dd. ll. junct. l. i. pr. §. i. D. de off. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 16. *Suspecti fieri possunt omnes tutores, sive testamentarii sint, sive non sint, sed alterius generis tutores: l. i. §. 5. D. h. t. §. 2. I. h. t. etiam ii, qui satis dederunt, vel nunc offerunt: quia expedit pupillo rem suam potius salvam, quam tabulas rem salvam fore cautionis habere. l. 5. l. 6. D. h. t. §. ult. I. h. t.*

§. 17. Legitimis tamen potius curator adjungendus; *l. 9. D. h. t. famæque Parentis & Patroni semper parcendum est d. l. i. §. 5. D. §. 2. I. h. t. l. 5. §. i. l. 9. D. de obseq. par. & patr. præst.*

§. 18. *Suspectos postulare possunt omnes; est enim quasi publica hæc accusatio, i. e. omnibus patens: l. i. §. 6. D. §. 3. I. h. t. adeoque & contutores, l. 3. pr. D. h. t. & liberti, d. l. 3. §. 1. imo & ipsæ mulieres; d. l. i. §. 7. D. d. §. 3. I. h. t. quæ cæteroquin ad accusandum non admittuntur. l. i. l. 2. D. de accus.*

§. 19. Impuberes tamen non possunt tutores suos suspectos postulare; *l. 7. pr. D. §. 4. I. h. t. quia nondum tantum eorum animi judicium est, ut perpendere possint, an quid fraudulenter vel segniter geratur, quod perpendi oportet: l. 5. C. h. t. licet puberibus curatores suos, ex consilio necessariorum, arguere concessum sit. d. l. 7. D. §. 4. I. h. t.*

§. 20. Quin & si nullus accuset, Prætori tamen liqueat, ex apertissimis rerum argumentis, tutorem suspectum esse, ex officio eum repellere potest. *l. 3. §. 4. D. h. t.*

§. 21. *Effectus autem Accusationis est, I. Quod accusato statim administratio interdicitur, quoad finiatur cognitio. §. 7. I. h. t. l. 7. C. h. t.*

§. 22. II. Quod, si tutor nullo accusatus sit, quia copiam sui non facit, ut alimenta decernantur pupillo, (quæ decernuntur a Præторе pro quantitate patri-

trimonii pupilli, quam tutor profiteri debet, l. 2. §. 1. l. 3. pr. §. 1. *Et seqq. D. ubi pup. educ. deb. v. infr. ad d. t. §. 10. 11.*) interim pupillus in possessionem bonorum ejus mittatur, &, quæ mora deteriora futura sunt, distrahantur. §. 9. l. h. t. l. 3. §. 14. l. 7. §. 2. D. h. t. Cum aliis creditoribus missio custodiam tantum concedat. l. 12. D. quib. ex caus. in poss.

§. 23. III. Quod, si suspectus reperiatur, removeatur: veluti, si dolum in tutela admiserit, vel grassatus sit, aut sordide vel perniciose aliquid egerit; l. 3. §. 5. D. l. 5. C. h. t. vel alia justa causa intercedat, ut in ea tutela versari non debeat. d. l. 3. §. 12. *Et seqq. D. h. t.*

§. 24. Quæ remotio fit vel simpliciter, vel ita, ut simul pœna infamiæ, vel etiam corporalis infligatur.

§. 25. Famofus fit tutor remotus ob dolum, §. 6. l. h. t. l. ult. C. h. t. vel latam culpam; quæ ordinario pro dolo habetur, l. 226. D. de V. S. l. 8. §. 3. D. de prec. l. 1. §. 5. D. de O. *Et A. l. 32. D. de pos. etiam in causis famosis, l. 11. §. f. D. de his qui not. infam. d. l. 32. nec non in hac ipsa materia. l. 7. §. 1. D. h. t. l. ult. D. ubi pup. educ. deb. junct. l. 2. C. de tut. *Et cur. qui sat. non ded. v. Cic. pro Rosc. Com. c. 6. pro Cæcin. c. 3. pro Rosc. Am. c. 38. junct. l. 1. D. de his qui not. inf. supr. ad d. t. §. 40.**

§. 26. Qui ob segnitiam, rusticitatem, inertiam, simplicitatem, ineptiam, negligentiam, seu culpam levem, remotus est, in hac causa est, ut integra existimatione tutela abeat. l. 3. §. ult. D. l. ult. C. h. t. junct. §. pen. l. de obl. quæ rē contr. §. ult. l. de soc. §. 6. l. h. t. junct. l. 5. §. 2. D. commod. l. 23. D. de R. J.

§. 27. Unde Decreto debet causa removendi significari, ut appareat de existimatione. Quæ si significata non sit, tutor remotus integræ famæ manebit. l. 4. §. 1. 2. D. h. t.

§. 28.

§. 28. *Pœna corporalis* autem locum habet, I. Si quis de plebeis, ob facta atrociora in tutela admissa, remotus sit. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 29. II. Si libertus, tutelam filiorum, vel libertorum patroni sui, fraudulenter gessisse probetur. *l. 2. D. h. t.*

§. 30. III. Si tutor per mendacium neget, propter inopiam alimenta posse decerni. Quo casu, *non* tantum tanquam suspectus removeri potest, *sed* etiam pœna corporali puniendus ad Præfectum Urbi remittendus est. §. 10. *I. h. t.* Ita acc. *l. 3. §. 15. D. h. t. v. l. 5. §. 2. D. de injur. junct. §. 8. I. eod. l. ult. §. 2. D. de æd. ed.*

§. 31. IV. Si quis tutelam corruptis ministeriis Prætoris redemerit. *d. l. 3. §. 15. in f. D. h. t. §. 10. I. h. t.*

§. 32. Si vero tutor ante sententiam decesserit, aliove modo tutela finita sit, exstinguitur suspecti cognitio. §. 8. *I. h. t. l. pen. D. l. 1. C. h. t.* Accusatione enim suspecti id tantum agitur, ut tutor removeatur; cum autem aliter remotus est, ut tutelæ judicio agi possit, cessat suspecti accusatio. arg. *l. 3. §. 6. D. h. t.*

LIBER XXVII. TITUL. I.

DE EXCUSATIONIBUS.

C. V. 62.

§. 1. **E**xcusatio est justæ causæ allegatio, propter quam quis tutelæ vel curæ munus deprecatur.

§. 2. Ut autem quis se juste excuset, requiritur, I. Ut hoc faciat ex justâ causa; II. Modo; & III. Tempore legitimo.

§. 3. Causæ excusationum sunt variæ.

§. 4. I. Causa est, Numerus liberorum; si quis enim tres liberos superstites Romæ habeat, vel in Italia quatuor, vel in Provinciis quinque, a tutela potest excusari, exemplo cæterorum numerum personalium. l. 2. §. 2. 8. D. pr. I. h. t. l. 1. C. qui num. lib.

§. 5. A Muneribus enim Realibus seu Patrimonialibus numerus liberorum non excusat; l. 2. §. 1. D. de vac. mun. nisi major esset, puta sedecim, ob quorum educationem & munera realia remitti rationabile est. l. 5. §. 2. D. de jur. imm. vel saltem XII. l. 24. C. de Decur. nisi forte numerus ibi corruptus, & pro XII. legendum videatur XVI.

§. 6. Ut autem Liberi profint ad excusationem, debent esse nati, l. 2. §. 6. D. h. t. legitimi, l. 2. §. 3. D. h. t. naturales, superstites & incolumes. pr. I. h. t. l. 2. §. 4. D. h. t. l. 2. §. 5. D. de vacat. & exc. ~~mun.~~

§. 7. Non enim profunt, qui in ventre sunt, l. 2. §. 6. D. h. t. nec illegitimi, d. l. 2. §. 3. D. h. t. nec adoptivi, pr. I. h. t. add. l. 76. D. de cond. & dem. neque defuncti: pr. I. h. t. nisi in bello amissi sint, d. pr. I. h. t. l. ult. D. de vac. & excus. mun. i. e. in acie

acie pro Rep. ceciderint; *l. 18. D. h. t. v. Flor. L. I. c. 18.* hi enim, qui pro Rep. ceciderunt, in perpetuum per gloriam vivere intelliguntur. *pr. in f. l. h. t. add. Cic. pro Planc. c. 37. & Philipp. IX. c. 2.*

§. 8. II. *Administratio rei fiscalis*; §. 1. *I. h. t.* vel etiam rei privatæ Principis. *l. 41. D. h. t.* Qua ratione etiam excusantur Exactores tributorum; *l. 10. C. h. t. Coloni Patrimoniales*; *l. ult. C. qui dar. tut.* omnesque, quibus Princeps curam alicujus rei in-junxit. *l. 22. §. 1. D. h. t.*

§. 9. Non etiam Administratores Civitatum; quibus jus fisci non competit. *l. 15. §. 7. 10. D. h. t. l. 2. C. de jur. Reip. l. 15. l. 16. l. 17. §. 1. D. de V. S.*

§. 10. III. *Absentia Reip. causa.* §. 2. *I. l. 41. §. 2. D. h. t. v. l. 32. l. 36. l. 38. D. ex quib. caus. maj.*

§. 11. Sed absentia hæc ita excusat, ut, si quis jam fit tutor, & abesse cœperit, excusetur quamdiu abest; si autem absens ad novam tutelam vocetur, reversus anni habeat vacationem. *d. §. 2. I. l. 10. pr. §. 2. l. 45. D. h. t.*

§. 12. IV. *Potestas major*; §. 3. *I. l. 6. §. 14. D. h. t. v. l. 32. D. de injur.* quam non habent Ædiles *l. 17. §. 4. D. h. t. Gell. L. XIII. c. 13.* Habent tamen οἱ στρατηγοὶ τῶν πόλεων seu Magistratus civitatum. *l. 6. §. 16. l. 15. §. 9. D. h. t.*

§. 13. Qui vero jam se miscuerunt administrationi, se excusare, propter potestatem postea adeptam, non possunt. *d. §. 3. I. l. 17. §. 5. D. h. t.*

§. 14. V. *Tria onera tutelæ non affectatæ*, §. 5. *I. l. 2. §. 9. l. 3. l. 15. §. 15. D. h. t.* neque tenuissimæ, quæ affectata videtur: *d. l. 15. §. 15. D. h. t.* licet non excusent a reliquis muneribus civilibus. *l. 3. C. de excusat. mun.*

mento est, quo minus quis suis rebus supereffe possit: *d. l. 10. §. 8. D. h. t.* ne impossibile injungatur tutelæ munus, quod obiri a tutore non potest, cum incommodo pupilli & adversus utilitatem ejus. *l. 45. §. ult. D. h. t.*

§. 21. VIII. *Imperitia literarum*; §. 8. *I. h. t.* si scil. tanta sit, ut tutor datus neque legere, neque scribere possit. *v. l. 3. §. 2. D. de accus. l. 21. l. 30. C. de testam.* propter difficultatem conficiendarum, & reddendarum rationum. Nisi tutela sit modica, & tutor non sit expers negotiorum; quo casu hæc excusatio non est recipienda. Ita accip. *l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 22. IX. *Major ætas*, scil. annorum septuaginta; §. 13. *I. h. t.* quos implevisse oportet. *l. 2. pr. §. 1. D. h. t. l. 3. D. de jur. immun. l. un. C. qui ætat.* Et ita numerus in *l. ult. C. qui ætat. vel prof.* (ut scil. pro LV. legamus LXX.) restituendus; uti ex ipso textu apparet. *add. l. 3. D. de jur. immun.*

§. 23. X. *Profectio Artium liberalium*; §. 15. *I. l. 6. §. 1. & seqq. D. h. t.* quia juventutem informantes utilitati publicæ inserviunt, *l. 6. §. 5. D. h. t.* aliisque rebus vacare nequeunt.

§. 24. Quod privilegium primum Grammaticis, Sophistis, Rhetoribus, Medicis circulatoribus, *l. 6. §. 1. 5. 7. 8. D. §. 15. I. h. t.* & Legum Doctoribus, Romæ docentibus, nominatim datum; *l. 6. §. 12. D. h. t.* & postea omnibus Professoribus indistincte concessum est. *l. 6. C. de Prof. & Med.*

§. 25. Dummodo I. Has artes exerceant in patria; §. 15. *I. l. 6. §. 9. 11. D. h. t.* II. Sint intra numerum; *d. §. 15. I. d. l. 6. §. 2. 3. 4. D. h. t.* & III. Bene seduloque munere suo fungantur. *l. 6. §. 4. 5. 6. D. h. t. l. 2. l. 8. C. de Prof. l. 11. §. 3. D. de mun. & hon.*

§. 26. XI. *Victoria Athletarum*, qui sacris certa-

minibus coronati sunt. *l. 6. §. 13. D. h. t. v. l. un. C. de athlet.*

§. 27. XII. *Translatio Domicilii*, jussu Principis facta. *l. 12. §. 1. D. h. t.*

§. 28. XIII. *Dignitas Senatoria*; si scil. quis tutor sit pupillorum, qui non sunt Senatorii ordinis. *l. 15. §. 3. D. h. t.*

§. 29. XIV. *Jus Corporis vel Collegii*, puta Fabrorum, Pistorum, (quibus scil. nominatim id privilegium indultum est) circa tutelam exterorum. *l. 17. §. 2. 3. l. 41. §. ult. l. ult. pr. §. 1. D. l. pen. C. h. t.*

§. 30. XV. *Officium mensorum frumentariorum*. *l. 26. D. h. t.*

§. 31. XVI. *Assumptio in Consilium Principis*. *l. 30. pr. D. h. t.*

§. 32. XVII. *Tutela denique ante gesta*, quæ excusat a Cura. §. 18. *l. h. t. l. 20. C. h. t.* Excepto liberto, quem patronus liberis suis tutorem curatoremque dedit. *l. 5. C. h. t. v. l. 14. §. 3. l. 24. D. h. t.*

§. 33. Sunt etiam quidam, qui excusatione non indigent, cum ne quidem volentes tutores vel curatores esse possint.

§. 34. Quales sunt: Qui litem cum pupillis habent super omnibus bonis, vel maxima bonorum parte; §. 4. *l. junct. l. 20. l. 21. D. h. t.* Inimici Capitales, si reconciliatio non intervenerit; §. 9. *l. 12. l. 6. §. 17. 18. D. h. t. l. 3. §. 12. D. de susp. tut.* Minores XXV. annis; §. 13. *l. l. 10. §. 7. D. h. t.* Milites; §. 14. *l. h. t. l. 4. C. qui dar. tut. l. 8. C. de legat.* Mariti; §. 19. *l. h. t.* Luminibus capti, surdi, muti, furiosi, nec non perpetua valetudine tenti; *l. un. C. qui morb. se excus.* qui omnes improprie se excusare dicuntur. *d. §. 4. 9. 11. 12. 19. l. h. t. d. l. un.*

§. 35. Qui autem se excusare volunt, falsis allegationibus uti non debent cæteroquin enim non tan-

tantum non liberantur onere tutelæ, §. 20. *I. h. t. l. ult. C. si tut. fals. alleg.* sed & periculum administrationis ex eo tempore, ex quo dati sunt, ad eos pertinet. *dd. ll.*

§. 36. Modus excusandi in eo est, I. Ut quis se excuset a tota tutela, non pro parte patrimonii: nisi bona quædam ultra centesimum lapidem sita sint. *l. 21. §. 2. D. §. 17. I. h. t.*

§. 37. II. Ut, si plures habeat excusationes, omnibus quidem uti possit; *l. 21. §. 1. D. §. 16. I. h. t.* (est enim *Excusatio* species exceptionis, & proinde defensionis; v. *l. 5. l. 8. D. de exc. l. 43. D. de R. J.*) omnes tamen statim nominare necesse habeat. *l. 13. §. 8. D. h. t.*

§. 38. III. Ut a datione seu nominatione non statim appellet; sed demum a rejectione causæ. §. 16. *I. h. t.* Hoc enim Divus Marcus effecit, ut tutor intra tempora præstituta excusationem allegandam habeat, &, si fuerit repulsa, tunc demum appellare debeat. *l. 1. §. 1. D. quand. appelland.*

§. 39. Licet alia causa sit eorum, qui ad aliud aliquod munus vel honorem vocantur; qui non aliter allegare possunt causas immunitatis suæ, quam si appellationem interposuerint. *d. l. 1. §. 2. D. quand. appelland.*

§. 40. IV. Ut se coram tribunali, non per libellum excuset; *l. 25. D. h. t.* quæcunque enim causæ cognitionem desiderant, per libellum expediri nequeunt: *l. 9. §. 1. D. de offic. Procons. l. 71. D. de R. J.* licet submovendæ præscriptionis causa, intra L. dies, causam aliquam per libellum testari sufficiat. *l. 13. §. 10. D. h. t.*

§. 41. *Tempus* Excusationi proponendæ constitutum est quinquaginta dierum continuorum; §. 16.

I. l. 13. §. 1. Et seqq. D. h. t. peragendo vero negotio quatuor mensium. l. 38. D. h. t.

§. 42. Qui quatuor menses currunt a die nominationis, si statim sciverint se nominatos esse; *d. l. 38. cæteroquin haud dubie, quemadmodum & L. dies, ex quo cognoverint, se tutores vel curatores datos esse, i. e. ex tempore notitiæ. d. §. 16. I. h. t.*

§. 43. Hæc vera sunt, si tutor datus habitet intra centesimum lapidem, i. e. milliare; *l. 1. §. 4. D. de off. Praef. Urb. v. l. 154. D. de V. S. si enim ultra centesimum lapidem habitet, singulis diebus absolvet iter XX. milliarium, i. e. X. circiter horarum, & insuper habebit XXX. dies: qui tamen sic debent computari, ne minus sint quam L. dies. d. §. 16. I. l. 13. §. 1. Et seqq. D. h. t. l. 3. D. de V. S.*

§. 44. Excusare autem se possunt omnes, cujuscunque generis sint, id est, qualitercunque dati fuerint tutores, sive Testamento, sive a Lege, sive a Magistratu. *d. §. 16. I. l. 2. §. 5. D. h. t. l. 3. §. 8. D. de legit. tut. l. 1. C. eod. l. 9. C. qui dar. tut.*

TITUL. II.

UBI PUPILLUS EDUCARI, VEL MORARI DEBEAT; ET DE ALIMENTIS EI PRÆSTANDIS.

C. V. 49. 50.

UBI PUPILLUS EDUCARI, VEL MORARI DEBEAT.

§. 1. **C**um vero frequentissime Prætor adiri soleat, ut constituat, ubi filii vel alantur, vel morentur; *l. 1. pr. l. ult. D. h. t. sive tutor tutelam suscipiat, sive de excusando eo agatur, de eo hoc loco simul monendum visum est.*

§. 2.

§. 2. Et quidem solet Prætor vel Præses, ex persona, ex conditione, & ex tempore varie statuere, ubi pupillus potius alendus sit. *l. 1. §. 1. l. 5. D. h. t.*

§. 3. Ita tamen, ut in primis sequatur voluntatem patris; nisi iusta causa adfit, ob quam ab ea recedendum putet. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Si Pater ea de re nihil disposuerit, educatio pupillorum nulli magis quam Matri committenda est; *l. 1. C. h. t. N. 22. c. 38. l. 11. C. comm. utr. jud. l. un. §. 5. C. de rei ux. act. nisi mater vitricum eis induxerit, d. l. 1. C. h. t. N. 22. c. 18. vel inhoneste vivat. arg. l. 5. D. h. t.*

§. 5. Deficiente vero matre committi solet Ascendentibus; *l. 2. C. h. t. Collateralibus, l. 1. §. 2. D. h. t. aliisve, inspecta personarum qualitate & conjunctione: l. 1. l. 2. C. h. t. ut sine ulla maligna suspicione partus educetur, l. 1. §. 1. D. h. t. & evitentur, qui pudicitiae impuberis insidiari possint. l. 5. D. h. t.*

§. 6. Quod si Prætor vel Præses æstimaverit, apud quem pupillus educari debeat, quamvis Prætor recusantem non polliceatur se coacturum, habebit tamen is necessitatem hoc facere, & ex causa ad hoc cogi poterit. *l. 1. §. 2. D. l. 1. C. h. t.*

§. 7. Certe non male dicetur, si legatarius vel heres educationem recuset testamento sibi injectam, denegari ei actiones debere, exemplo tutoris testamento dati. *l. 1. §. 3. D. h. t. v. l. 28. D. de test. tut. supr. ad t. de excus. §. ult.*

DE ALIMENTIS PUPILLO PRÆSTANDIS.

§. 8. Ut autem Pupillus recte educari possit, simul discernenda *Alimenta*, Pupillo præstanda.

§. 9. Quæ si Pater statuit, tutor præstare poterit: nisi forte ultra vires facultatum statuerit; tunc

enim imputabitur ei, cur non adito Prætoris desideraverit alimenta minui. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 10. Cæteroquin jus alimentorum decernendorum pupillis Prætori competit. Qui modum patrimonii spectare debet, & alimenta tam moderate statuere, ut non universum relictum patrimonii in alimenta decernat, sed semper ita, ut aliquid ex rediv superfit. *l. 3. pr. §. 1. 2. 3. D. h. t. l. 2. C. de al. pup. præst.*

§. 11. Quem in finem exigere potest, ut proficteatur tutor, quænam sint pupilli facultates. *l. 3. §. 4. D. h. t. v. l. 3. §. 14. 15. D. de susp. tut. §. 9. 10. l. eod.*

§. 12. Plane non stricte hoc loco *Alimenta* accipienda sunt, ut iis tantum contineantur cibaria, vestitus, & habitatio; sed latius, ut & sumtus ad instructionem & disciplinam comprehendant: *l. 3. §. 5. l. 4. D. h. t. l. 3. C. de alim. præst.* Licet in *Legato alimentorum* secus sit. *l. 6. D. de alim. leg.*

§. 13. Non tamen semper a Prætoris alimenta decernuntur, sed ea aliquando etiam arbitrio tutoris relinquuntur; si scilicet vir bonus sit & innocens, & pupilli interfit, ne secreta patrimonii & suspectum æs alienum pandatur. *l. 2. C. h. t.*

§. 14. Quo casu similiter pro modo facultatum pupilli, erogationes in alimenta, & disciplinas, seu studia pupilli, faciendæ sunt. *l. 2. pr. §. 1. D. l. 2. C. h. t.*

§. 15. Sed si egeni sunt pupilli, de suo eos alere tutor non compellitur. *l. 3. §. ult. D. h. t.*

TITUL. III.

DE TUTEŁE, ET RATIONIBUS DISTRAHENDIS, ET
UTILI CURATIONIS CAUSA ACTIONE.

C. V. 51.

DE ACTIONE TUTEŁE.

§. 1. **F**inita autem Tutela variæ *Actiones* locum habent.

§. 2. Et quidem I. *Actio Tutelæ Directa*; v. §. 2. *I. de oblig. quæ quas. ex contr.* quam Prætor hisce similibusve verbis Edicto quoque pollicitus est: *Eum, qui tutelam gessit, tutelæ judicio rationem reddere cogam.* arg. l. 1. pr. *D. h. t. l. 1. pr. D. de contr. tut.* §. ult. *I. de Attil. tut.*

§. 3. Est itaque hæc *Actio personalis, Civilis, bonæ fidei*; *Quæ datur Pupillo, ejusque heredi, finita tutela*; *Adversus Tutorem, ejusque heredem*; *Ad rationes reddendas, & reliqua præstanda, nec non dolum & levem culpam.*

§. 4. Dicitur hæc *Actio Personalis, Civilis*; nascitur enim ex obligatione, quæ quasi ex contractu oritur: §. 2. *I. de obl. quæ quas. ex contr.* licet & Edicto inclusa sit.

§. 5. *Bonæ fidei*; §. 28. *I. de act.*

§. 6. *Quæ datur Pupillo*; §. 2. *I. de obl. quæ quas. ex contr.* §. ult. *I. de Attil. tut.*

§. 7. *Ejusque heredi*; l. 1. §. 17. *D. h. t.*

§. 8. *Finita tutela*; l. 4. pr. *D. h. t. l. 1. §. 3. D. de contr. tut. act.* absurdum enim erat, a tutore rationem administrationis negotiorum pupilli reposci, in qua adhuc perseveraret. l. 9. §. 4. *D. h. t.*

§. 9. *Adversus Tutorem*; §. 2. *I. de obl. quæ quas. ex contr.* §. ult. *I. de Attil. tut. l. 1. pr. §. 10. & seqq. D. h. t.*

§. 10.

§. 10. Si plures sint dati tutores, ita, ut quidam sint *Administratores*, quidam *Honorarii*, v. l. 14. §. 1. *D. de solut. l. 3. §. 2. D. de adm. tut.* primum conveniendi *Administratores*, qui gesserunt; quibus excussis, conveniri possunt *Honorarii*, si, cum male versari *Administratores* viderent, eos suspectos non fecerint. *d. l. 3. §. 2. D. de admin. tut.*

§. 11. Si vero omnes sint *Administratores*, & *pro indiviso* omnes tutelam administraverint, singuli tenentur in solidum. l. 55. *D. de admin. tut. l. 2. C. de divid. tut.* si tamen omnes solvendo sint, æquissimum erit dividi actionem inter eos, pro portionibus virilibus, exemplo fidejussorum. l. 1. §. 11. 12. *D. h. t.*

§. 12. Sin *pro diviso*, & divisio tutelæ facta sit a testatore vel Magistratu, unusquisque pro sua administratione conveniendus est, periculum invicem tutoribus non sustinentibus; nisi per dolum aut culpam suspectum non removerunt, vel tarde suspitionis rationem moverunt. l. 2. *C. de divid. tut. l. 4. l. 5. D. de adm. tut. l. 2. C. de peric. tut.*

§. 13. Sed si ipsi tutores res administrationis inter se dividerunt, similiter singuli in solidum obligati sunt; *d. l. 2. C. de divid. tut.* ita tamen, ut is, qui administravit, ejusque successores, primo loco conveniendi sint. l. 3. *C. de divid. tut.*

§. 14. *Ejusque heredem*; l. 1. §. 16. *D. h. t. l. 12. l. 49. D. de O. & A.*

§. 15. Ob dolum scil. & latam culpam defuncti. l. 4. *D. de mag. conven.* Heredes enim tutorum, ob negligentiam, quæ non latæ culpæ comparari possit, condemnari non oportet: Si non contra tutorem lis inchoata est, neque ex damno pupilli lucrum captatum, aut gratia præstitum sit. l. 1. *C. de hered. tut.* Ubi nihil mutandum est.

§. 15.

§. 16. *Ad rationes reddendas, & reliqua præstanda;*
l. 1. §. 3. l. 9. §. 4. D. h. t. l. 9. C. arb. tut. add. l. 69.
§. 4. D. de evict. l. 9. l. 20. §. 1. l. 28. §. 4. D. de liber. leg.

§. 17. Quod ut recte fiat, exhibendum Inventarium; v. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. 7. pr. D. de adm. tut.* Rationes legendæ, offerendæ, & deinde computandæ sunt: ut explorari possit, imputationes probe, an improbe referantur, accepta recte relata, an non recte. Neque enim in folle reliqua offerre sufficit. *l. 82. l. 111. D. de cond. & dem.*

§. 18. Competit etiam nonnunquam ad reliquorum usuras, si scil. tutor in mora sit; *l. 32. §. 2. D. de usur. junct. §. 28. l. de Ad. vel pecuniam pupillarem in usus suos converterit: quo casu ad usuras tenetur centesimas. l. 7. §. 4. l. 54. D. de adm. tut. l. 1. C. de usur. pup. l. 38. D. de neg. gest. v. supr. ad t. de adm. tut. §. 22.*

§. 19. *Nec non dolum, & levem culpam.* In omnibus enim, quæ fecit tutor, cum facere non deberet; item in his, quæ non fecit, rationem reddet hoc judicio; præstando dolum, culpam, & quantam in suis rebus diligentiam. *l. 1. pr. D. h. t. l. 7. C. arb. tut.*

§. 20. Non etiam levissimam; arg. *d. l. 1. pr. D. h. t. neque casum fortuitum. l. 4. C. de peric. tut. v. supr. ad t. de admin. tut. §. 28. 29.*

§. 21. Illud tamen etiam hic speciale est, quod condemnatus ob dolum & latam culpam notetur infamia. *l. 1. D. de his qui not. infam. §. 2. l. de pæn. tem. litig. Cic. pro Rosc. Am. c. 6. pro Cæcin. c. 3. v. supr. ad t. de his qui not. inf. §. 39. 40.*

DE RATIONIBUS DISTRAHENDIS.

§. 22. II. Locum habet Actio de Rationibus distrahendis. Quæ est Actio personalis Civilis; Quæ datur Pupillo, ejusque heredibus, finita tutela; Contra Tutor-
 rem,

rem, qui rem quandam ex bonis pupilli abstulit, neque in rationes retulit; In duplum.

§. 23. Dicitur hæc *Actio de Rationibus distrahendis*, i. e. rescindendis. arg. l. 2. *D. de divort.* l. 7. *C. de don. ant. nupt.*

§. 24. Est autem *Personalis*; quia nascitur ex delicto, fraudulenta scil. rei pupillaris ablatione. l. 1. §. 22. 23. l. 2. pr. §. 1. *D. h. t.*

§. 25. *Civilis*, quia *Lege XII. Tab.* proposita est: l. 55. §. 1. *D. de admin. tut.* licet & Prætor eam Edicto inclusisse videatur. arg. l. 1. §. 19. & seqq. *D. h. t.*

§. 26. *Quæ datur Pupillo, ejusque heredi*; l. 1. §. 23. *D. h. t.*

§. 27. *Finita tutela*; hæc *Actio* enim tunc competit, cum & *Tutelæ Actio* est, hoc est, finita demum tutela. l. 1. §. ult. junct. l. 4. pr. *D. h. t.*

§. 28. *Contra Tutorem*, qui rem quandam ex bonis pupilli abstulit, neque in rationes retulit; l. 1. §. 19. 22. 23. l. 2. pr. §. 1. *D. h. t.* non etiam heredem, quia pœnalis est. l. 1. §. 23. *D. h. t.*

§. 29. *In duplum.* l. 1. §. 20. l. 2. §. 2. *D. h. t.* Quod tamen de duplo pretii rei, non ejus quod interest, accipiendum; l. 1. §. 20. *D. h. t.* neque totum pœna est, sed etiam rei persecutionem continet. l. 2. §. ult. *D. h. t.*

§. 30. *Quæ*, quatenus rei persecutoria est, cum *Actiōe Tutelæ Directa* concurrit elective; quatenus vero pœnalis, etiam cumulative: ut, licet *Actiōe Tutelæ* actum sit, hac nihilominus pœna peti possit. arg. l. 7. §. 1. *D. de cond. furtiv.* l. 7. §. 1. *D. commod.* Ita accip. l. 1. §. 21. *D. h. t.*

DE UTILI CURATIONIS CAUSA ACTIONE.

§. 31. Ad exemplum autem *Actiōis Tutelæ Directæ*

rectæ introducta est *Actio Tutelæ Utilis Curationis causa*: Quæ datur *Minori*, contra *Curatorem*, similiter ad rationes reddendas, & reliqua præstanda. *Inscr. l. 20. D. h. t. l. 2. l. 14. C. de adm. tut. De qua infr. ad t. de curat. fur. §. 22. & seqq.*

TITUL. IV.

DE CONTRARIA TUTELÆ, ET UTILI
ACTIONE.

C. V. 58.

§. 1. **Q**uemadmodum vero pupillus cum tutore habet *Actionem Tutelæ Directam*, sic III. Tutor cum pupillo habet *Actionem Tutelæ Contrariam*.
§. 2. *I. de obl. quæ quas. ex contr.*

§. 2. De qua Prætor ita edixisse videtur: *Si quid ex administratione bonorum pupilli debetur, eo nomine in eum Contrariam Actionem dabo.* arg. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Est itaque hæc *Actio personalis, Civilis, bonæ fidei*; Quæ datur Tutori, ejusque heredi, finita tutela: *Contra Pupillum, ejusque heredem; Ut indemnis servetur, seu ad omne id, quod ipsi ratione tutelæ abest, vel abfuturum est.*

§. 4. Dicitur hæc *Actio Personalis, Civilis*; quia ex quasi contractu nascitur: §. 2. *I. de obl. quæ quas. ex contr.* §. ult. *I. de Attil. tut.* licet & Prætor eam in Edicto proposuerit, *l. 1. pr. D. h. t.* ut scil. tutores facilius ad administrationem accederent. *d. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 5. *Bonæ fidei*; §. 28. *I. de act.*

§. 6. Quæ datur Tutori; *l. 1. pr. §. 1. 3. D. h. t. §. 2. I. de obl. quæ quas. ex contr.*

§. 7. *Ejusque heredi*; *t. 3. §. ult. D. h. t.*

§. 8.

§. 8. *Finita tutela*; finito enim demum officio competit, uti Directa. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 9. *Contra Pupillum*; l. 1. pr. D. h. t. §. 2. I. de obl. quæ quas. ex contr.

§. 10. *Ejusque heredem*; l. 3. §. ult. D. h. t.

§. 11. *Ut indemnus servetur*; adeoque consequatur id, quod in rem pupilli utiliter impendit, l. 1. §. 4. l. 3. pr. §. 8. D. h. t. ejusque usuras: l. 3. §. 1. 4. D. h. t. etsi eventum adversum habuit, quod gestum est. l. 3. §. 7. D. h. t. l. 10. §. 1. D. de neg. gest.

§. 12. *Seu ad omne id, quod ipsi ratione tutelæ abest, vel abfuturum est.* l. 3. §. 1. l. 4. l. ult. D. h. t.

§. 13. Non etiam ad salarium; nisi ab eo, qui dat tutorem, certum solatium ei constitutum sit. l. 33. §. 3. D. de admin. tut.

§. 14. *Quæ Contraria Tutelæ Actio* etiam locum habet, etsi Tutelæ judicio directo non agatur; si forte pupillus idcirco agere nolit, quia nihil ei debetur, vel plus impensum est, quam ei abest. l. 1. §. ult. D. h. t.

§. 15. *Quemadmodum autem ad exemplum Actionis Tutelæ Directæ, Utilis Curationis causa datur, sic & Contraria Utilis Curatori, contra adolescentem competit.* l. 1. §. 2. D. h. t.

TITUL. V.

DE EO, QUI PRO TUTORE, PROVE CURATORE,
NEGOTIA GESSIT.

C. V. 45.

§. 1. **Q**uod si non verus tutor, sed quasi tutor *pro tutore* negotia gerat, I. Conceditur *Actio Protutelæ*.

§. 2.

§. 2. Quam, quia plerumque incertum est, utrum quis tutor sit, an vero quasi tutor pro tutore negotia administret, etiam Prætor Edicto proposuit, quod forte ita conceptum est: *Sive tutor aut curator negotia gesserit; sive quis pro tutore aut pro curatore ad ea gerenda accesserit, adversus eum, qui gessisse dicitur, Actionem dabo.* arg. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Est autem *Actio Protutelæ* similiter *Directa*, & *Contraria*.

§. 4. *Actio Protutelæ Directa* datur Pupillo contra eum, qui pro tutore negotia gessit. l. 1. pr. D. h. t.

§. 5. Pro tutore autem negotia gerit, qui munere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putet tutorem, sive se esse fingat. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 6. Datur hæc Actio non tantum finita administratione, sed & durante ea, ante pubertatem; quia, qui pro tutore negotia gerit, tutor non est. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 7. Datur etiam ad rationes reddendas, & reliqua præstanda, arg. d. l. 1. pr. D. h. t. eorumque usuras; l. 1. §. 8. D. h. t. nec non præstandum dolum, culpam latam, & levem. arg. l. 1. §. ult. D. h. t. Qui enim pro tutore negotia gerit, eandem fidem & diligentiam præstat, quam tutor præstaret. l. 4. D. h. t.

§. 8. *Actio Protutelæ Contraria* vero datur ei, qui pro tutore negotia gessit, contra pupillum, ut indemnis servetur. l. ult. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de contr. tut. act.

TITUL. VI.

QUOD FALSO TUTORE AUCTORE GESTUM ESSE
DICETUR.

§. 1. **P**ræter quam *Protutelæ* Actionem, Prætor, si *falso tutore* auctore aliquid gestum esse dicitur, insuper duo alia remedia, *Restitutionis* scil. in integrum, & *Actionis in factum*, Edicto proposuit, quod ita habet: QUOD EO AUCTORE, QUI TUTOR NON FUERIT, cum pupillo gestum esse dicitur, (sic leg. vid.) SI ID ACTOR IGNORAVIT, DABO IN INTEGRUM RESTITUTIONEM. IN EUM, QUI, CUM TUTOR NON ESSET, DOLO MALO AUCTOR FACTUS ESSE DICETUR, JUDICIUM DABO; UT, QUANTI EA RES ERIT, IN TANTAM PECUNIAM CONDEMNETUR. l. 1. §. 1. 6. l. 7. pr. D. h. t.

§. 2. Cujus Edicti æquitas non est ambigua; ne scil. contrahentes decipiantur, dum falsus tutor adhibetur. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Ait Prætor, QUOD EO AUCTORE, QUI TUTOR NON FUERIT, GESTUM ESSE DICETUR; siue falsus tutor sit, siue verus, sed talis, qui auctoritatem accomodare non potest: siue unus, siue plures interveniunt. l. 1. §. 1. 2. 3. 4. 5. D. h. t.

§. 4. SI ID ACTOR IGNORAVIT, DABO IN INTEGRUM RESTITUTIONEM; scienti non subvenit: merito, quoniam ipse se decipit. l. 1. §. ult. l. 2. D. h. t. Nisi minor XXV. annis sit, cui, etiamsi scierit, succurritur. l. 3. l. 4. D. h. t.

§. 5. Novissime Prætor ait, IN EUM, QUI, CUM TUTOR NON ESSET, DOLO MALO AUCTOR FACTUS ESSE DICETUR; non semper enim tutor convenitur, nec sufficit, si sciens auctor fuit, verum ita demum, si dolo malo auctor fuit. l. 7. §. 1. l. 9. §. 1. l. 11. pr. §. 1. D. h. t.

§. 6.

§. 6. JUDICIUM DABO; concedendo scil. *Actionem in factum*. l. 9. §. 1. l. II. pr. *D. h. t.*

§. 7. UT, QUANTI EA RES ERIT, IN TANTAM PECUNIAM CONDEMNETUR. Quibus verbis non pœna, sed veritas continetur, seu id quod intèrest. l. 7. §. 2. *D. h. t.*

§. 8. Datur autem hæc *Actio in factum* læso, ejusque heredi, contra falsum tutorem; non etiam heredem, neque post annum, quia ratione rei pœnalis est. l. 9. §. 1. *D. h. t.*

§. 9. Quin & *Utilis* datur pupillis, si & ipsi ex ea re damnum senferint. l. ult. *D. h. t.*

TITUL. VII.

DE FIDEJUSSORIBUS, ET NOMINATORIBUS, ET HEREDIBUS TUTORUM, ET CURATORUM.

C. V. 57. 54.

§. 1. Quia vero dictæ Actiones sæpe non sufficiunt, Pupillis porro V. consulitur *Actione ex stipulatu* contra *Fidejussores tutorum*: sive per stipulationem, rem pupilli salvam fore, sese obligaverint; l. 5. *D. h. t.* sive a tutoribus nominati præsentés non contradixerint, & nomina sua referri in acta publica passi sint: qui perinde, ac si stipulatio interposita fuisset, tenentur. l. 4. §. ult. *D. h. t.*

§. 2. Ita ut, si plures fidejussores ab uno tutore dati sint, singuli teneantur in solidum; l. ult. *D. rem pup. salv. for.* si vero a pluribus tutoribus, gaudeant beneficio Divisionis. l. 6. l. 7. *D. h. t.*

§. 3. Eadem causa est VI. *Nominatorum* seu *Affirmatorum*, qui idoneos esse tutores affirmarunt, & fidejussorum vicem sustinent. l. 4. §. ult. *D. h. t.*

§. 4. Quin & VII. Tenentur *Heredes Tutorum*, non tantum ex obligatione defuncti, ob dolum scil. ejus & latam culpam; l. 4. *D. de mag. conv.* l. 1. *C. de hered. tut. l. ult. pr. D. h. t. v. supr. ad t. de tutel. & rat. distr.* §. 14. 15. sed & quandoque ex persona propria: Veluti I. Si, quæ per defunctum inchoata sunt, heres legitimæ ætatis non explicaverit, vel negotia pupilli gerere perseveraverit. l. 1. *pr. l. 4. pr. D. h. t. l. 60. D. de admin. tut.*

II. Si res pupillares, quæ penes tutorem fuerunt, possideat. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

III. Si in arca tutoris, pupilli pecuniam invenerit, & consumserit. l. 4. *pr. D. h. t.*

IV. Si pecuniam, quam tutor stipulatus est, exegerit. d. l. 4. *pr. D. h. t.*

§. 5. Ita tamen, ut tantum ob dolum & latam culpam, non etiam levem, conveniri possint. l. 4. *pr. §. 1. D. h. t.*

TITUL. VIII.

DE MAGISTRATIBUS CONVENIENDIS.

C. V. 75.

§. 1. Quod si neque illæ Actiones sufficiant, excussis tutoribus, eorumque heredibus & fidejussoribus, VIII. & ultimo loco subvenitur Pupillis per *Actionem Subsidiariam*.

§. 2. Quæ datur Pupillo; *Adversus Magistratus minores, qui vel nullo modo, vel non idonee caveri curarunt; Ad id, quod ob tutorum, fidejussorumve inopiam, ab iis servare non potuit.* §. 2. 4. *I. de satisd. tut. l. 1. pr. §. 4. 6. D. l. 5. C. h. t.*

§. 3.

§. 3. Vocatur hæc Actio *Subsidiaria*; quia pupillis in subsidium indemnitatis nomine data est, & ultimum ipsis affert præsidium: *l. 5. C. h. t. §. 2. I. de satisd. tut.* excussis scil. prius facultatibus tutorum, eorumque fidejussorum & heredum. *l. 46. §. 6. D. de adm. tut. l. 1. l. 4. C. h. t.*

§. 4. Dicitur etiam *Utilis*; *l. 1. pr. D. l. 1. l. 5. C. h. t.* non oppositive ad *Directam*, est enim ex verbis SCti: sed quod cæteris actionibus, quibus indemnitati pupilli consulitur, per interpretationem adjecta, & ad exemplum *Actionis Tutelæ* concepta sit.

§. 5. Introducta est SCto, *l. 2. D. h. t.* quod tempore Trajani Imp. factum est. *l. 5. C. h. t.*

§. 6. Idque suavit æquitas & favor pupillorum, ut scil. ea ætate, qua ipsi rebus suis superesse non possunt, quovis modo indemnes serventur. arg. §. 6. *I. de Attil. tut. v. l. 6. D. h. t.*

§. 7. Datur Pupillo, ejusque heredi. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 8. *Contra Magistratus*; non Majores, puta Prætorem vel Præsidem, *l. 1. §. 1. D. h. t. §. ult. I. de satisd.* (qui tantum ex inquisitione dant tutores, quales satisdatione non onerantur, *pr. I. de satisd.*) sed tantum *Minores*, ut sunt in Urbe scriba summus scil. seu Vir Clarissimus, *l. ult. C. h. t. junct. Nov. 94. in f. in Civitatibus Magistratus municipales, Duumviri scil. & Defensores: l. 5. C. h. t. l. 3. §. ult. D. de pecul.* qui satisdationem exigere solent. *§. ult. I. de satisdat.*

§. 9. Datur etiam *contra heredes Magistratuum*; sed non nisi ob dolum & latam culpam defuncti. *l. 4. l. 6. D. l. 2. C. h. t.*

§. 10. Non vero contra eorum fidejussores; *l. 1. pr. D. h. t.* licet pater teneatur de peculio, si filius-

fam. Duumvir non caverit rem pupilli salvam fore.
l. 1. §. ult. D. h. t. l. 3. §. ult. D. de pecul.

§. 11. Datur autem ad id, quod pupillus ob tutorum fidejussorumve inopiam ab iis servare non potuit; seu ad refarciendum damnum, quod passi sunt, eo quod nullos aut non idoneos fidejussores exegerunt. *l. 1. §. 6. D. h. t. §. 2. l. de satisd.* aut non idoneos tutores constituerunt: *l. 3. C. h. t.* non tantum si dolo, sed & si culpa levi aliquid neglexerint. *l. 4. l. 6. l. 7. D. l. 2. C. h. t.*

§. 12. Quæ Actio, si levis tantum culpa intercedat, ex mera æquitate descendit. v. Dissert. N. VI. de *Caus. Obl. C. 4. §. 9. & seqq.*

TITUL. IX.

DE REBUS EORUM, QUI SUB TUTELA, VEL CURA SUNT, SINE DECRETO NON ALIENANDIS,
 VEL SUPPONENDIS.
 C. V. 71.

§. 1. **Q**uin & denique *Rei Vindicatione* Pupillis contra quoscunque possessores consultum est, si res pupillorum illegitime alienatæ sint. *l. 1. pr. §. 2. l. 5. §. 14. D. h. t. l. 4. l. 10. C. de præd. min. & al. reb. fin. decr. non alien.*

§. 2. Cum enim olim tutores, quippe qui domini loco habentur, *l. 27. D. de admin. tut. l. 7. §. 3. D. pro emt. l. 157. D. de R. J. res quas-* cunque pupillorum libere alienare possent, *l. 8. §. 1. D. h. t. l. 20. D. de auct. tut. l. 47. §. 1. D. de min. l. 22. C. de adm. tut.* Imperatoris Severi Oratione prohibiti sunt tutores & curatores prædia rustica, vel suburbana, sine decreto distrahere. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3.

§. 3. Quæ Oratio in Senatu recitata est, Tertyllo & Clemente Consulibus. A. U. C. 948. post C. N. 195. Idibus Junii. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 4. Et sunt verba ejus hujusmodi: PRÆTEREA, PATRES CONSCRIPTI, INTERDICAM TUTORIBUS ET CURATORIBUS, NE PRÆDIA RUSTICA VEL SUBURBANA DISTRAHANT: NISI, UT ID FIERET, PARENTES TESTAMENTO VEL CODICILLIS CAVERINT. QUOD SI FORTE RES ALIENUM TANTUM ERIT, UT EX REBUS CÆTERIS NON POSSIT EXSOLVI: TUNC PRÆTOR URBANUS VIR CLARISSIMUS ADEATUR, QUI PRO SUA RELIGIONE ÆSTIMET, QUÆ POSSINT ALIENARI, OBLIGARIVE DEBEANT: MANENTE PUPILLO ACTIONE, SI POSTEA POTUERIT PROBARI, OBREP-
TUM ESSE PRÆTORI. SI COMMUNIS RES ERIT, ET SOCIUS AD DIVISIONEM PROVOCET; AUT SI CREDITOR, QUI PIGNORI AGRUM A PARENTE PUPILLI ACCEPERIT, JUS EXEQUETUR: NIHIL NOVANDUM CEN-
SEO. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 5. Ait Imp. PRÆTEREA, PATRES CONSCRIPTI, INTERDICAM TUTORIBUS ET CURATORIBUS; etiamsi patër vel parens tutor sit. l. 7. §. 2. D. h. t. Neque id tantum ad curatores Minorum, sed & Furiosorum, aliorumque, ex sententia Orationis pertinet. l. 8. §. 1. D. h. t.

§. 6. NE PRÆDIA RUSTICA VEL SUBURBANA; Quæ hic ab *Urbanis* non loco, sed qualitate feceruntur; l. 16. C. h. t. Qualia distrahere, hoc SCtum non prohibet. v. l. 22. C. de admin. tut. l. 11. §. 5. D. de min.

§. 7. Quod autem de prædiis *Rusticis* dicitur, pertinet etiam ad Jus Emphyteuticum; l. 3. §. 4. D. h. t. Usumfructum; l. 3. §. 5. D. h. t. Lapidicinas, aliasve Metallum fodinas, nec non Salinas. l. 3. §. ult. l. 4. l. 5. pr. §. 1. D. h. t.

§. 8. DISTRAHANT, seu vendant; *l. 22. C. de admin. tut.* aliove modo alienent: puta in solutum dando, *l. 15. C. h. t.* vel pignori obligando. *Inscr. l. 1. §. 2. ult. l. 2. l. 5. §. 10. 11. 13. D. h. t. add. l. ult. C. de reb. alien. non alienand.*

§. 9. NISI, UT ID FIERET, PARENTES TESTAMENTO VEL CODICILLIS CAVERINT; quod nisi caverint, abstinendum est a venditione, licet defunctus, dum viveret, res venales habuerit. *l. 1. §. 2. D. h. t. add. l. 3. C. quand. decr. opus non est.*

§. 10. QUOD SI FORTE ÆS ALIENUM TANTUM ERIT, UT, EX REBUS CÆTERIS NON POSSIT EXSOLVI, TUNC PRÆTOR URBANUS VIR CLARISSIMUS ADEATUR, QUI PRO SUA RELIGIONE ÆSTIMET, QUÆ POSSINT ALIENARI, OBLIGARIVE DEBEANT; ob æs alienum enim prædium rusticum minoris distrahi permittitur. *l. 12. C. h. t.*

§. 11. Sed causa demum cognita, & intercedente detreto Prætoris, vel Prædis; *d. l. 12. C. h. t.* non enim passim tutoribus, sub obtentu æris alieni, permitti debuit venditio: & ideo Prætori arbitrium hujus rei Senatus dedit. Cujus officio in primis hoc convenit excutere, an aliunde possit pecunia ad extenuandum æs alienum expediri. *l. 5. §. 9. D. h. t.*

§. 12. Idem Prætor æstimare debebit, utrum vendere potius, an obligare permittat. Nec non illud vigilanter observare, ne plus accipiatur sub obligatione prædiorum scænoris, quam quod opus sit ad solvendum æs alienum; aut si distrahendum arbitrabitur, ne propter modicum æs alienum magna possessio distrahatur. *d. l. 5. §. 10. Et seq. D. h. t.*

§. 13. Et ne titulo tenus tutores ære alieno allegato, pecunia abutantur, quam mutuam acceperunt, oportebit Prætorem curare, ut pecunia accepta creditoribus solvatur, & de hoc discernere, dareque via-

viatorem, qui ei renunciaret pecuniam ad hoc conversam, propter quod desiderata est alienatio, vel obligatio. *l. 5. §. 13. D. h. t.*

§. 14. Non tantum tamen ob æs alienum, sed & ob dotem, *l. 61. §. 1. D. de jur. dot. l. 22. C. de admin. tut. donationem propter nuptias, d. l. 22. C. de adm. tut. sumtus in studia, arg. l. 3. §. 5. l. 4. D. ubi pup. educ. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr. similesve iustas causas, distractio prædiorum pupilli, vel minoris, permitti potest. arg. dd. ll. l. 12. D. de ll. Non obft. l. 5. §. 9. 14. D. h. t. l. 12. l. ult. C. h. t.*

§. 15. Non vero ob solam utilitatem; *l. 5. §. 14. D. h. t. licet fundus sit sterilis, faxofus, vel pestilens. l. ult. pr. D. h. t.*

§. 16. MANENTE PUPILLO ACTIONE, SI POSTEA POTUERIT PROBARI OBREPTUM ESSE PRÆTORI; ut scil. pupillo vel minori non tantum competat Actio in personam, contra tutores vel curatores: sed & in rem, contra quemcunque rei possessorem. *l. 5. §. 15. D. h. t.*

§. 17. SI COMMUNIS RES ERIT, ET SOCIUS AD DIVISIONEM PROVOCET; *Communia prædia* accipere debemus, si pro indiviso communia sint: cæterum, si pro diviso communia sint, cessante Oratione decreto locus erit. *l. 5. §. ult. add. l. 6. l. 7. D. h. t.*

§. 18. AUT SI CREDITOR, QUI PIGNORI AGRUM A PARENTE PUPILLI ACCEPERIT, JUS EXEQUATUR, NIHIL NOVANDUM CENSEO. Pignori enim capi, jussu Magistratus, vel Præsidis, vel alterius potestatis, & distrahi fundus pupillaris potest. Sed & in possessionem mitti rerum pupillarum a Præto- re quis potest, & jus pignoris contrahitur, sive legatorum servandorum causa, sive damni infecti causa missio facta sit. Hæ enim obligationes sive alienationes locum habent, quia non ex tutoris vel

curatoris voluntate id fit, sed ex Magistratuum auctoritate. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 19. Sed hæc Oratio seu Lex minorum utilitati multum adversa visa est Constantino Imp. qui prædia non tantum Rustica & Suburbana, sed & Urbana, & aurum, argentum, gemmas, vestes, cæteraque mobilia pretiosa, & quæ servando servari possunt, vendi vel pignorari prohibuit. *l. 22. C. de admin. tut.*

§. 20. Nisi id fiat ea necessitate & lege, qua rusticum prædium atque mancipium vendere vel pignorare, vel in donationem propter nuptias, vel in dotem dare in præteritum licebat: scilicet per inquisitionem Judicis, & probationem causæ, interpositionemque decreti, ut fraudi locus non sit. *d. l. 22. C. de admin. tut.*

§. 21. Adeo ut, si contra factum fit, alienatio nulla sit, *d. l. 22.* & pupillus vel minor res alienatas a quocunque possessore vindicare possit; *l. 5. §. 15. D. h. t.* restituto tamen cum usuris pretio, quatenus in rem ejus versum est. *l. pen. §. 1. D. h. t. l. 10. l. 14. l. 16. C. h. t.*

§. 22. Non pauci tamen sunt casus, (uti ex dictis ultro intelligitur,) quibus earum rerum alienatio fieri potest.

§. 23. *Cessat enim Prohibitio:* I. Si pater pupilli vel minoris alienationem permiserit. *l. 1. §. 2. l. ult. D. h. t. l. 1. l. 13. quand. decr. op. non est.*

II. Si grande æs alienum, similisve justa causa alienationem exigat, & intercedat decretum Prætoris. *l. 1. §. 2. D. h. t. l. 22. C. de adm. tut.*

III. Si communis res fit, & focius ad divisionem provocet. *d. l. 1. §. 2. D. l. pen. C. h. t.*

IV. Si res a patre creditori pignori obligata sit. *d. l. 1. §. 2. D. h. t.*

V. Si

V. Si Pater stipulanti fundum sponderit. *l. 5. §. 6. D. h. t. l. 3. C. quand. decret. opus non est.*

VI. Si fundus, vel a patre, vel a pupillo, sub lege de retrovendendo emptus sit. *arg. l. 2. C. de pact. int. emt., l. 3. §. 2. D. l. ult. C. h. t. l. 1. C. quand. decret. opus non est.*

VII. Si pupillus permissu Prætoris rem pignori dederit. *l. 7. §. 2. D. h. t.*

VIII. Si Princeps alienationem concefferit. *l. 2. C. quand. decret. op. non est.*

IX. Si res sint minoris momenti, & quæ servando fervari nequeunt. *l. 22. l. ult. §. ult. C. de adm. tut. l. ult. C. quand. decret. op. non est.*

§. 24. Quin & alienatio illegitime facta quandoque convalescit; si scil. minor major factus alienationem ratam habuerit: *t. t. C. si maj. fact. alien. fact. fin. decret. rat. hab.* five expresse id fiat; *l. 2. C. d. t.* five tacite, tacendo scil. per quinquennium in causis onerosis: per decennium vero inter præsentis, & vicennium inter absentes, in causis lucrativis. *l. ult. C. si maj. fact. alien. fact. fin. decret. rat. hab.*

TITUL. X.

DE CURATORIBUS FURIOSO, ET ALIIS EXTRA
MINORES DANDIS.

C. V. 70.

§. 1. **D**icta de Tutoribus fere etiam ad Curatores pertinent; in paucissimis enim distant Curatores a Tutoribus: *l. 13. pr. D. de excusat.* unde & in plerisque titulis, tum hujus, tum superioris libri, Tutoribus Curatores conjuncti sunt. Quia vero Curatores non tantum minoribus, sed & aliis extra minores dantur, de iis hoc loco separatim subjicitur.

§. 2.

§. 2. Ut autem utrumque Caput, & de *Tutoribus*, & de *Curatoribus*, eo rectius intelligatur, de *Cura*, & *Curatoribus*, tum *Minorum*, tum *aliorum* hoc loco paulo plenius videndum est.

§. 3. *Cura seu Curatio est potestas jure constituta, ad administrandas res ejus, qui quoquo modo rebus suis superesse non potest. l. 20. D. de R. N. l. 8. C. de nupt.*

§. 4. *Curatores dantur vel ob ætatem, vel ob animi corporisve vitium, vel ob alias justas rationes.*

§. 5. *Ob ætatem Curatores dantur Minorennibus; nam masculi puberes, & fœminæ viripotentes, usque ad vicesimum quintum annum completum, curatores accipiunt: quia, licet puberes sint, adhuc tamen ejus ætatis sunt, ut sua negotia tueri non possint. pr. l. de curator.*

§. 6. Olim quidem Minores ex Lège Lætoria, non nisi dictis causis, *Curatores* accipiebant; sed id mutavit Imp. Marcus, qui constituit, ut omnes adulti *Curatores* acciperent, non redditis causis. Capitolin. in *Marc. cap. 10.*

§. 7. Unde hodie in hanc usque ætatem adolescentes *Curatorum* auxilio reguntur, neque ante rei suæ administratio eis committi debet, quamvis bene rem suam gerentibus: l. 1. §. ult. *D. de min.* adeoque ex Constitutione D. Marci omnes adolescentes *Curatores* accipiunt, etiam inviti.

§. 8. Nisi quis veniam ætatis impetraverit. Quod conceditur iis, quos morum honestas mentisque solertia commendat; & quidem masculis anno ætatis vigesimo, fœminis vero anno decimo octavo completo; si eam ætatem, & fœminæ quidem per 5. testes probaverint. l. 2. pr. §. 1. *C. de his qui ven. æt.*

§. 9. Quo casu ipsi res suas administrant; sed immobilia alienare nequeunt. l. 3. *C. eod.*

§. 10. *Ob vitium animi* Curatores dantur *Furiis*, licet majores viginti quinque annis sint: *l. 1. pr. D. §. 3. I. h. t.* qui in curatione sunt Agnatorum, ex Lege duodecim Tabularum. *d. §. 3. I. h. t. Cic. ad Herren. L. 1. c. 13.* Sed jure novo *Curatores*, causa cognita, *l. 6. D. h. t. a Magistratu* accipiunt. *d. §. 3. I. h. t.* Qui tamen, si qui sint habiles in familia, eos præterire non solet. *l. 13. D. h. t. l. 5. C. eod. l. 27. C. de Ep. aud.*

§. 11. In eadem causa sunt *Mente capti*, & *Prodigi*; qui, quod ad bona ipsorum pertinet, furiosum faciunt exitum. *l. 12. §. 2. D. de tut. & cur. dat. l. 1. pr. D. h. t. §. 3. 4. I. h. t.*

§. 12. Sunt autem *Prodigi*, qui (sive masculi sint, sive fœminæ, *l. 15. pr. D. h. t.*) neque tempus, neque finem expensarum habent, sed bona sua dilacerando & dissipando profundunt. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 13. Quales non censentur ipso jure, sed tum demum, cum per decretum Prætoris tales declarati sunt, & ob id ipsis bonis interdictum est. *l. 10. l. 15. D. h. t. l. 6. D. de V. O. l. 27. pr. D. de min. Paul. III. Sent. T. IV. §. 7. Horat. I. Serm. Sat. III. v. 217. 218.*

§. 14. *Ob vitium Corporis* Curatores dantur *Surdis*, *Mutis*, perpetuo morbo laborantibus, omnibusque, qui rebus suis superesse nequeunt. *§. 4. I. h. t. l. 12. pr. D. de tut. & curat. dat.*

§. 15. Non etiam *Cæcis*, qui, si nihil aliud impediat, rei familiari præesse possunt. arg. *l. 1. §. 5. D. de postul. l. 6. D. de jud.*

§. 16. *Ob alias rationes* Curatores quandoque dantur pupillis, si scil. vel tutor, sive legitimus, sive testamentarius, non sit idoneus; vel ad tempus a tutela excusetur. *§. 5. I. h. t.* Quoniam habenti tutorem, (nisi casibus exceptis, v. *l. 21. §. ult. D. de excus.*)

cuf. l. 39. §. 8. D. de admin. tut. l. 17. D. de tutel. l. 15. D. de tut. dat.) tutor dari non potest. d. §. 5. l. h. t. l. 27. D. de testam. tut. l. 9. C. qui dar. tut.

§. 17. Dantur etiam non raro bonis: si v. c. heredes deliberent; *l. 3. D. h. t. si claræ personæ bona distrahenda sint, l. 5. l. 9. D. h. t. ut & si venter in possessionem missus sit; l. 8. D. h. t. l. 1. l. 17. D. de ventr. in poss. mitt. & curat. ejus & si debitor non sit solvendo. v. infra ad t. de curat. bon. dand.*

§. 18. Dantur autem Curatores ab iisdem Magistratibus, a quibus dantur & tutores. §. 1. *l. h. t. v. §. 4. §. 1. de Attil. tut. l. 3. D. de tut. dat. supr. ad t. de tutor. dat. §. 5. 6. 7.*

§. 19. Sed Curator testamento non datur; §. 1. *l. h. t. l. 7. C. de testam. tut. datus tamen confirmatur decreto Prætoris vel Præsidis. d. §. 1. l. h. t. l. 1. §. f. l. 6. D. de conf. tut. l. 2. C. eod.*

§. 20. Dari possunt, quicumque non prohibentur, & tutores esse possunt; v. supr. *ad t. de tutel. §. 13. & seqq. etiam filius patri furioso vel prodigo, si filius probus sit. l. 1. §. 1. l. 2. l. 4. D. h. t. l. 12. §. 1. D. de tut. vel curat. dat.*

§. 21. Curatorum officium fere idem est, quod tutorum; arg. *l. 13. pr. D. de excus. tut. & quidem in specie Curatoris furioso dati, non solum patrimonium, sed & corpus ac salutem furiosi consilio & operaturi. l. 7. pr. D. h. t.*

§. 22. Unde & ex Administratione Curatorum nascitur *Actio Tutelæ Utilis Curationis causa Directa, & Contraria.*

§. 23. *Actio Tutelæ Utilis Curationis causa Directa est, Quæ datur minori, eive, qui sub cura fuit; l. 3. C. arb. tut. Contra Curatorem; Ad rationes reddendas, & reliqua præstanda. Inscr. & l. 20. D. de tut. & rat. distr. l. 2. l. 14. C. de admin. tut. v. supr. ad d. t. §. 31.*

§. 24.

§. 24. Quæ sicut & *Actio Tutelæ Directa*, non nisi finita curatione locum habet: l. 2. l. 14. *C. de adm. tut.* l. 19. *D. eod.* licet certæ rei vel causæ nomine, etiam durante curatione, agi possit. l. 26. *D. de admin. tut.* l. 4. §. 3. l. 16. §. 1. *D. de tut. & rat. distr.* l. 1. §. 3. *D. de contr. tutel. act.* l. 4. §. 4. *D. rem pup. salv. for.*

§. 25. *Actio Tutelæ Utilis Curationis causa Contraria* est, Quæ datur Curatori; Contra Minorem, eosve, qui sub cura fuerunt; Ut indemnis servetur. l. 1. §. 2. *D. de contrar. tutel. act.* v. l. 47. §. 1. *D. de neg. gest. supr. ad t. de contrar. tut. act.* §. 15.

§. 26. Differunt tamen *Curatores* & *Tutores*; I. Quod *Tutores* principaliter dentur personis; §. 4. *I. qui test. tut.* *Curatores* vero rebus. §. 2. l. h. t. l. 20. *D. de R. N.* l. 8. *C. de nupt.*

II. Quod *Tutores* dentur pupillis; §. 1. l. de tutel. §. 5. l. h. t. *Curatores* vero Minoribus, Furiosis, similibusque. pr. l. h. t. *Inscr. h. t.*

III. Quod *Tutores* etiam dentur testamento; §. 3. l. de tutel. *Curatores* non item. §. 1. l. h. t.

IV. Quod aliis modis desinant esse *Tutores*; v. supr. ad t. de susp. tut. §. 1. & seqq. aliis *Curatores*.

§. 27. *Curatio* enim fere finitur, I. Si Minor major annis XXV. factus sit. l. 1. §. ult. *D. de min.*

II. Si Furiosus ad sanam mentem, Prodigus ad sanos mores redierit. l. 1. pr. *D. h. t.*

III. Si Vitium corporis, vel causa, ob quam Curator datus est, cessaverit.

PARS QUINTA.

LIBER XXVIII. TITUL. I.

QUI TESTAMENTA FACERE POSSUNT, ET QUEMADMODUM TESTAMENTA FIANI.

C. VI. 22. 23.

§. 1. **E**xhibitis Actionibus, quæ ratione *Tutelæ* & *Curæ* locum habent, transit Imp. ad Actiones, quæ ratione *Sucessionis* seu *Hereditatis acquisitionis* competunt.

§. 2. Est autem *Hereditas*, *Sucessio* (i. e. jus succedendi, l. 1. §. 1. *D. de R. D.* §. un. *I. de reb. corp. & incorp.*) in *Univerſum jus*, quod defunctus tempore mortis habuit. l. 24. *D. de V. S.* l. 62. *D. de R. J.*

§. 3. Eaque duobus modis defertur, ex *Testamento* scil. & dispositione privatorum, vel ab *Intestato* & ex dispositione Legis. §. ult. *I. per quas person. cuique acq.*

§. 4. Cum vero hereditas ab *Intestato* non deferatur, quamdiu ex testamento adiri potest, l. 39. *D. de acq. her.* l. 89. *D. de R. J.* prius de *Testamento* videndum est. d. §. ult. *I. per quas person.*

§. 5. *Testamentum* (quod quali *testatio mentis* dicitur, pr. *I. de test. ord.*) est voluntatis nostræ *iusta sententia*, de eo, quod quis post mortem suam fieri velit. l. 1. *D. h. t.*

§. 6. Dicitur *Iusta Sententia*; i. e. Legibus conveniens, seu ad juris regulas conformata. l. 4. *D. h. t.*

§. 7. *Voluntatis nostræ*; hinc debet abesse vis atque metus, quæ voluntati sunt contraria: l. 116. *D. de R. J.* adeo, ut *Testamentum*, quod quis coactus fecit,

fecit, sit ipso jure nullum. arg. l. 1. C. de SS. Ecclef. l. 32. D. de hered. instit. l. 20. §. f. D. h. t.

§. 8. Hinc etiam nemo alieno nomine testari potest; d. l. 32. D. de hered. instit. neque ad interrogationem alterius testamentum recte conditur. arg. l. 21. pr. D. h. t.

§. 9. De eo quod quis post mortem suam fieri velit. Viventis enim non est hereditas. l. 1. D. de hered. vel act. vend. add. Ep. ad Hebr. IX. v. 16. 17. Diff. N. de Jurispr. Paul. Ap. p. 63. & seqq.

§. 10. Testamentorum genera olim fuere quatuor: I. Testamentum Calatis Comitibus, seu in concione populi factum. §. 1. I. de testam. ordin.

II. In Prociūtu; cum viri ad prælium committendum in aciem vocabantur. d. §. 1. Plut. in Camill. Fest. in voc. Prociūta classis.

III. Per æs & libram; quod per emancipationem, i. e. imaginariam venditionem agebatur. d. §. 1. Theoph. ibid. Gell. L. XV. c. 27.

IV. Factum Jure Prætorio coram septem testibus, & ab iis signatum. §. 2. I. de testam. ordin.

§. 11. Sed hæc genera Testamentorum in usu esse desierunt, & jure novo aliæ species introductæ sunt.

§. 12. Secundum quod Testamenta dividi possunt in Publica, & Privata.

§. 13. Publica sunt, quæ fiunt fide & auctoritate publica; coram Principe scil. vel apud Acta. Quando neque testes, neque solennia desiderantur. l. 19. C. de testam. add. l. 31. C. de don.

§. 14. Privata, quæ fiunt fide privata; cum privatorum auribus suprema voluntas committitur. d. l. 19. C. de testam.

§. 15. Privata sunt Solennia, vel Minus solennia seu Privilegiata.

§. 16. *Testamenta Solennia* sunt, ad quæ condenda solennitates legibus præscriptæ necessariae sunt.

§. 17. *Minus solennia* seu *Privilegiata*, ad quæ vel nullæ, vel non omnes solennitates sunt necessariae.

§. 18. Utraque vero sunt vel *Scripta*, vel *Nuncupativa*.

§. 19. Quod si vero quærat, an valeat testamentum? in primis animadvertere debemus, an is, qui fecerit testamentum, habuerit testamenti factionem? deinde, si habuerit, requiremus, an secundum regulas Juris Civilis testatus sit? l. 4. D. h. t.

QUI TESTAMENTA FACERE POSSUNT.

§. 20. *Testamenti factio* alia *Activa* dici solet, alia *Passiva*. l. 16. pr. D. h. t. §. 4. I. de hered. qual. & diff.

§. 21. *Testamenti factionem Activam* habere dicuntur, qui testamentum facere possunt. d. l. 16. pr. D. h. t. d. §. 4. I. de hered. qual. & diff.

§. 22. *Passivam* vero, qui quidem ipsi testamentum facere non possunt, sed tamen ex alieno testamento vel sibi, vel aliis acquirere possunt. d. l. 16. pr. d. §. 4.

§. 23. Licet autem *Testamenti factio Activa* origine haud dubie sit Juris Gentium, l. 1. C. de SS. Eccles. §. 40. I. de R. D. Ep. ad Gal. III. v. 9. determinatione tamen Juris Publici est & Civilis. l. 3. D. h. t. v. d. Diff. N. de Jurispr. Paul. Ap. p. 55. & seqq.

§. 24. Nam non omnibus Testamentum facere licet. pr. l. quib. non est perm. fac. test. Prohibentur enim quidam I. Propter *Statum*; II. Quidam propter *Defectum judicii*; III. Quidam propter *Vitium corporis*; & IV. Quidam propter *Delictum*.

§. 25. I. Propter *Statum* prohibentur Servi. l. 19. D. h. t.

§. 26.

§. 26. Unde & ejus, qui apud hostes est, testamentum, quod ibi fecit, quamvis redierit, non valet. *l. 8. pr. D. h. t. §. ult. I. quib. non est permiff. fac. testam.*

§. 27. Sed quod dum in civitate fuerat fecit, sive redierit, valet jure postliminii, sive illic decesserit, valet ex Lege Cornelia. *d. §. ult. l. 12. D. h. t. l. 6. l. 13. D. de captiv. & postl. rev.*

§. 28. Codicilli etiam scripti in captivitate, ab eo, qui in civitate testamentum fecerat, eo reverso convalescunt. *l. 12. §. 5. D. de capt. & postl. rev.*

§. 29. Qui vero a Latronibus capti sunt, cum liberi maneant, possunt facere testamentum; ut & qui apud exteros legatione funguntur. *l. 13. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 30. Similiter propter *Statum* testari non possunt Peregrini; quibus aqua & igni interdictum est, seu Deportati; *l. 8. §. 1. 2. D. h. t. l. 1. §. 2. D. de leg. 3.* Obsides, nisi hoc eis permittatur; *l. 11. D. h. t.* De statu suo dubitantes, quia, qui incerti de suo statu sunt, certam legem testamento dicere non possunt; *l. 14. l. 15. D. h. t.* Filiifam. denique, qui in patris sunt potestate. *l. 6. l. 19. D. l. pen. C. h. t. pr. I. quib. non est permiff. fac. test.*

§. 31. Adeo quidem, ut quamvis pater eis permittat, nihilo magis tamen jure testari, *d. l. 6. pr. D. h. t. d. pr. I. quib. non est permiff. fac. test.* codicillos facere, legatumve, (quoad donationem mortis causa secus est, *l. 25. §. 1. D. de mort. caus. don.*) aut fideicommissum relinquere possint. *l. 6. §. 3. D. de jur. codicill.*

§. 32. Adeo etiam, ut, licet postea suæ potestatis facti decesserint, testamentum antea factum tamen non valeat; *l. 19. D. h. t. pr. in f. I. quib. non est perm. fac. testam.* propter Regulam Catonianam, quæ non

patitur, id, quod ab initio vitiosum est, tractu temporis convalescere. *l. 1. D. de reg. Cat. l. 29. l. pen. D. de R. J.*

§. 33. Excipiuntur tamen Filiifam. qui *peculium Castrense* habent, vel *Quasi Castrense*; *pr. l. quib. non est perm. fac. test.* quia in iis vice Patrum familias funguntur. *l. 2. D. ad SCt. Maced.*

§. 34. De *Adventitio* filiusfam. ne quidem eo casu testari potest, quando plenum ejus habet dominium; *pr. in f. l. l. pen. C. h. t. qua explicatur. l. ult. §. 5. v. Filius autem. C. de bon. quæ lib.* quamvis de iis inter vivos disponendi libera filiofam. majori XXV. annis facultas concessa sit. *Nov. 117. c. 1. §. 1.*

§. 35. II. *Ob Defectum judicii* testari non possunt Furioli; §. 1. *l. quib. non est permiff. fac. test. l. 9. C. h. t.* (nisi tempore dilucidi intervalli; *d. §. 1. d. l. 9.*) Mente capti; *l. 17. D. h. t. l. 2. l. 13. in f. D. de inoff. test.* Impuberes, masculi scil. qui nondum impleverunt annum decimum quartum, & fœminæ, quæ nondum impleverunt annum duodecimum: *l. 5. D. h. t.* quia nullum eorum animi judicium est, i. e. nullum tale, quale hic requiritur. §. 1. *l. quib. non est permiff. fac. test.*

§. 36. In eadem causa sunt Prodigii, quibus bonis interdictum est; *l. 18. pr. D. h. t. §. 2. l. quib. non est perm. fac. test.* quia furiosis similes sunt. *l. 12. §. 2. D. de tut. dat. l. 6. D. de V. O.* Quod tamen interdictione vetustius habuerunt testamentum ratum est. *d. l. 18. pr. D. h. t. §. 2. l. quib. non est perm. fac. test.*

§. 37. III. *Ob Vitium corporis* testari nequeunt Surdi & Muti; *l. 6. §. 1. D. h. t.* nisi, ut liceret sibi testamentum facere, a Principe impetraverint. *l. 7. D. h. t. junct. l. 7. §. 1. D. und. cogn.*

§. 38.

§. 38. Quod tamen postea mutavit Imp. Justinianus; ut etiam sine ea impetratione testari possint, dummodo lingua vel scriptura voluntatem suam exprimere queant: *l. 10. C. h. t. §. 3. I. quib. non est perm. fac. test.* quod in eos, qui simul furdi & muti nati sunt, vix cadere potest. *v. d. l. 10. C. h. t.*

§. 39. Cæci etiam non possunt facere testamentum, nisi per observationem, quam Lex D. Justinii introduxit. §. 4. *I. quib. non est permiff. fac. test.* Qua cautum, ut cæcus heredem nuncupet, & præter septem testes tabularium adhibeat, qui voluntatem nuncupantis scriptura excipiat; aut si tabularii copia non sit, octavum testem, omnesque subscribant & signent. *l. 8. C. h. t.*

§. 40. IV. Denique ob Delictum testari prohibentur Rei læsæ Majestatis, *l. 5. C. ad L. Jul. Maj. Apostatæ, l. 3. C. de apost.* Hæretici improbiores, *l. 4. C. de hæret.* Incestas nuptias contrahentes, qui extraneis nihil relinquere possunt, *l. 6. Et Auth. Incestas. C. de incest. nupt.* Ob crimen famosum damnati, aliique Intestabiles, *l. 18. §. 1. l. 26. D. h. t.* Omnesque, qui capitis damnati sunt. *l. 8. §. ult. l. 13. §. ult. D. h. t. l. 6. §. 6. D. de inj. rupt. irr. test.*

§. 41. Quod, licet servitus pænæ, & publicatio bonorum, in gratiam propinquorum, sublata sit, *Nov. 22. c. 8. Auth. Sed hodie. C. de don. int. vir. Et ux. N. 134. c. ult.* jure novo tamen mutatum non videtur.

§. 42. Plane, si quis post accusationem in custodia fuerit defunctus indemnatus; vel si quis in capitali crimine damnatus appellaverit, & medio tempore pendente appellatione fecerit testamentum, & ita decesserit, valet ejus testamentum. *l. 9. l. 13. §. ult. D. h. t.*

§. 43. Reliqui testamenta facere possunt, five sano corpore sint, five non sint; *l. 2. l. 17. D. l. 3. C. h. t.* five adolescentes, five mediæ ætatis, five senes: *l. 5. D. l. 3. l. 4. C. h. t. junct. l. 16. C. de don. dummodo secundum regulas Juris Civilis testentur. l. 4. D. h. t.*

QUEMADMODUM TESTAMENTA FIAN'T.

§. 44. Ut enim Testamentum Solenne Scriptum recte fiat, requiritur I. *Ut condatur uno eodemque tempore, §. 3. l. de testam. ord. l. 21. pr. C. de testam. & uno contextu. l. 21. §. ult. D. h. t.*

§. 45. Est autem uno contextu, nullum actum alienum testamento miscere. *d. l. 21. §. ult. l. 28. C. h. t.* Quod si aliquid pertinens ad testamentum faciat testator, veluti, si filio substituatur, *l. 16. §. 1. l. 20. §. 1. D. de vulg. & pup. subst. testamentum non vitatur. d. l. 28. §. ult.*

§. 46. Quin & si quid necessarium evenerit, & ipsum corpus laborantis respiciens contigerit, id est vel victus necessarii, vel potionis oblatio, vel medicaminis datio vel impositio; quibus relictis ipsa sanitas testatoris periclitetur; vel si quis necessarius naturæ usus ad depositionem superflui ponderis immineat, vel testatori, vel testibus: ex hac causa testamentum non subvertitur. *l. 21. pr. C. de testam.*

§. 47. Cum itaque Contractus ab actu testandi plane alienus sit, arg. *l. 21. §. 3. D. h. t. l. 1. §. 3. D. de pact. l. 5. C. de O. & A. l. 4. D. de adim. leg. l. 20. D. de V. S.* neque ratio necessitatis pro eo militet, inter testandum celebrari non poterit.

§. 48. II. *Ut adsint septem testes; §. 3. l. de testam. ordin.* (quoad declarationem, post testamentum conditum factum, duo sufficiunt, *l. 21. §. 1. D. h. t.*) specialiter rogati seu certiorati ad testamentum se ad-

adhiberi, *l. 21. §. pen. D. h. t.* (quod in aliis negotiis secus est, *l. 11. D. de testib.*) simul & non inviti præsentes, *l. 8. C. de testam. l. 20. §. ult. D. h. t.* nec non testatorem videntes. *l. 9. C. de testam.*

§. 49. Adhibendi autem sunt testes idonei, cum quibus scil. est testamenti factio, §. 6. *l. de testam. ord.* quique non sunt prohibiti.

§. 50. Quales sunt, Mulier, §. 6. *l. de testam. ord. l. 20. §. 6. D. h. t. v. Gell. L. V. c. 19.* Impubes, Servus, *d. §. 6. l. 20. §. 7. D. h. t.* Furiosus, Mutus, *d. §. 6.* quia testimonium eloqui non potest; Surdus, *d. §. 6.* quia non intelligit quid dicatur, licet intelligentia sermonis testantis hic non sit necessaria; *l. 20. §. pen. D. h. t.* Cæcus, *l. 9. C. de testam.* quia neque testatorem agnoscere, neque signa recognoscere potest; *v. l. 4. D. testam. quemadm. aper. Prodigus, & Intestabilis. d. §. 6. l. de testam. ordin. junct. l. 18. §. 1. l. 26. D. h. t.*

§. 51. Quæ testium conditio tempore facti & signati testamenti, non mortis testatoris, inspicitur. *l. 22. §. 1. D. h. t.* Ut & occulta testium vitia, si modo testamenti facti tempore publice pro idoneis habeantur, testamento non officiant. §. 7. *l. h. t.*

§. 52. In testibus etiam non debet esse is, qui in potestate testatoris est; §. 9. *l. de testam. ord.* unde Filiusfam. non potest esse testis in testamento patris, neque contra: licet filiusfam. de castrensi peculio, sive ante, sive post missionem, faciat testamentum; reprobatur enim hic est domesticum testimonium: *d. §. 9. licet aliud aliis visum sit. v. l. 20. §. 2. D. h. t.*

§. 53. Pater tamen & Filius, qui in ejus potestate est, item duo Fratres, qui in ejusdem patris potestate sunt, in testamento tertii testes esse possunt. Quia nihil nocet, ex una domo plures testes alieno nego-

tio adhiberi. §. 8. *I. de testam. ord. l. 17. D. de testib.*

§. 54. Sed neque heres scriptus, neque is, qui in potestate ejus est, neque pater ejus, qui eum in potestate habet, neque fratres, qui in ejusdem patris potestate sunt, testes adhiberi possunt; quia sibi ipsi quodammodo testimonia præstarent. *l. 20. pr. D. h. t. §. 10. I. de testam. ord.*

§. 55. Quod in Legatariis & Fideicommissariis contra habetur, qui testes esse possunt; *l. 20. pr. D. h. t. §. 11. I. de testam. ord.* non tantum in testamento Scripto, sed etiam Nuncupativo.

§. 56. Licet enim nemo in propria causa testis esse possit; *l. 10. D. l. 10. C. de testib.* & propria causa dicatur, cujus commodum vel damnum ad aliquem pertinet: *l. 1. §. 11. D. quand. appell.* non tamen istud hic obstat. Legatarii enim non sunt juris successores; *d. §. 11. I. de testam. ordin. l. 9. §. 1. D. de edend.* tum & Testes causa sunt, ut testamentum subsistat: improbe ergo faceret heres, si illos repudiaret, quibus pro se usus est. *v. l. 14. D. de reb. dub.*

§. 57. III. *Ut testes subscribant & signacula apponant;* *l. 30. D. h. t. §. 3. I. de testam. ord.* suo vel alieno annulo, *l. 22. §. 2. 7. D. h. t. l. 12. C. de testam.* vel alio instrumento. Magis enim est, ut non tantum (sic leg. v.) annulo quis possit signare; dum tamen habeat *χαράκτῆρα*, i. e. formam, insculptamque signi imaginem. *l. 22. §. 5. D. h. t.*

§. 58. Sive autem de die, sive nocte testamentum fingitur, nihil interest. *l. 22. §. 6. D. h. t.*

§. 59. IV. *Ut ipse testator subscribat,* vel, si scribere nequeat, octavum testem in eum finem adhibeat: nisi forte testamentum sit *Holographum*,
i. e.

i. e. integrum manu testatoris scriptum. l. 28. §. 1. *C. de testam.*

§. 60. Constitutum etiam erat, ut nomen heredis, per manus testatoris, vel testium, exprimeretur; §. 4. l. de test. ord. l. 29. *C. de testam.* sed id postea per Nov. 119. c. 9. abrogatum est.

§. 61. In qua materia testamentum scribatur, an in tabulis, an in chartis, membranisque, nihil interest. §. 12. l. de test. ord. l. 1. l. 4. *D. de bon. poss. sec. tab.*

§. 62. Nihil etiam refert, qua lingua, quibusve verbis, solennibus, an non solennibus, fiat. l. 21. §. ult. l. 15. *C. de testam.*

§. 63. Dummodo literis perscribatur, non notis: v. l. 6. §. ult. *D. de bon. poss.* nisi forte portio hereditaria notis expressa sit; l. 9. §. 4. *D. de hered. inst.* vel miles testatus sit. l. 40. pr. *D. de testam. mil.*

§. 64. Cum duobus pluribusve testamentis nemo paganus potest decedere; l. 19. *D. de testam. mil.* sed unum testamentum pluribus exemplis, seu codicibus, conficere quis potest. l. 24. *D. h. t.* §. 13. *I. de testam. ord.*

§. 65. Dummodo omnia exemplaria secundum obtinentem observationem facta sint; d. §. 13. l. ult. *D. quæ in test. del.* neque unum quasi testamentum sit, aliud quasi exemplum. l. 1. §. 7. *D. de bon. poss. sec. tab.*

§. 66. Ut autem Testamentum solenne Nuncupativum recte fiat, requiritur, ut Testator, coram septem testibus idoneis, specialiter rogatis, simul presentibus, ac testatorem videntibus, atque intelligentibus, unico contextu, voluntatem viva voce declaret. §. 14. *I. de testam. ord.* l. 21. pr. §. pen. & ult. *D. h. t.* l. 21. §. 2. l. 26. *C. de testam.*

§. 67. Quo casu heredes *palam* nuncupandi sunt. Quod tamen non accipiendum in publicum; sed ut testator exaudiri possit. Exaudiri autem non ab omnibus, sed a testibus: & si plures fuerint testes adhibiti, sufficit solennem numerum exaudire. *l. 21. pr. D. h. t.*

§. 68. Debet etiam Testator ultimam voluntatem plene pronunciare. Si enim heredibus primis nuncupatis, prius, quam secundos exprimeret heredes, obmutuisset, & aliquid desit ex his, quæ testator dicere voluit, ne quidem ea, quæ dicta sunt, subsistunt. *l. 25. D. h. t.*

§. 69. Quod si vero vel una dictarum solennitatum omissa sit, Testamentum (utpote non jure factum, *l. 1. D. de injust. rupt. irr.*) in foro externo nullum producit effectum. *l. 17. l. 23. C. de fideic.* In foro tamen conscientiae, si modo constet de seria voluntate defuncti, heredem ab intestato, ad relicta præstanda obligat. arg. *l. 32. l. 2. C. de fideic. l. 38. D. de fideic. lib. l. 5. §. 15. D. de don. int. vir. & ux. §. 40. I. de R. D. v. Plin. L. IV. Ep. 10. Dissert. N. I. de C. O. C. IV. §. 11. & seq.*

TITUL. II.

DE LIBERIS ET POSTUMIS HEREDIBUS INSTITUENDIS, VEL EXHEREDANDIS.

C. VI. 28. 29.

§. 1. **N**on tamen, ut omnino valeat Testamentum, sufficit hæc observatio, quam supra exposuimus, sed omnino curare debet Testator, ut *Heredem instituat*; quia testamenta vim ex *Institutione heredis* accipiunt, & ob id veluti caput atque fundamentum intelligitur totius testamenti *Heredis institutio*. §. 34. *I. de legat.*

§. 2.

§. 2. Est autem *Heredis institutio, Designatio successoris, in universum jus, quod defunctus tempore mortis habuit.* arg. l. 24. *D. de V. S.* l. 62. *D. de R. J.*

§. 3. Eaque non male dividitur in *Voluntariam, & Necessariam.*

§. 4. *Voluntaria* est earum personarum, quas quis instituere potest, vel præterire pro lubitu.

§. 5. *Necessaria* vero eorum est, qui necessario instituendi sunt vel exheredandi: quales sunt Liberi, (de quibus hic tantum agitur) Parentes, nec non casu quodam Fratres & Sorores.

§. 6. *Exheredatio* autem est, *Hereditatis Lege data, rite facta adentio:* l. 19. *D. h. t.* §. 5. *I. de exher. lib.* l. 8. §. 2. *D. de bon. poss. contr. tab.*

§. 7. Quæ ut rite fiat, requiritur I. Ut fiat *nominatim*, i. e. ut prænomen, nomen, cognomen, vel agnomen dicatur; vel certa demonstratione, filius v. g. significetur. l. 1. l. 2. l. 3. *pr. D. h. t. pr. in f.* §. 5. *I. de exher. lib.*

§. 8. II. Ut fiat *pure*, non sub conditione; l. 3. §. 1. *D. h. t.* nisi in defectum conditionis quoque exheredatio facta sit. l. 4. *C. de instit. & subst.*

§. 9. III. Ut fiat a tota hereditate, l. 19. *D. h. t.* a cunctis heredibus, & ab omni gradu. l. 3. §. 2. & *seqq. D. h. t.*

§. 10. Non etiam, ut causa exheredationis exprimatur; quod nusquam dicitur. Licet, ut exheredatio cum effectu fiat, Jure novo causa exheredationis testamento nominatim inferenda sit. *Nov. 115. c. 3. pr.*

§. 11. Quantum autem ad *exheredationem Liberiorum* attinet, jure antiquo multa fuit differentia, inter *Filios & Filias, Filios & Nepotes, Natos & Postumos.*

§. 12.

§. 12. Qui enim *Filium* in potestate habebat, curare debebat, ut eum heredem institueret, vel exheredem nominatim faceret. Alioqui, si eum silentio præteriisset, inutiliter testabatur, & Testamentum ipso jure nullum erat. *pr. l. de exher. lib. l. 30. D. h. t. l. 1. D. de inj. rupt. irr.* Quia filiusfam. etiam vivo patre quodammodo dominus existimatur, & post mortem patris, hereditatem non percipere, sed magis liberam bonorum administrationem consequi videtur. *l. 11. D. h. t. §. 2. l. de hered. qual. & diff.*

§. 13. Adeo ut, si vivo patre filius mortuus sit, Jure Civili nemo heres ex eo testamento existere possit; quia scil. non substiterit ab initio. *d. pr. l. de exher. lib. l. 7. D. h. t. l. 1. D. de reg. Caton. l. 29. l. pen. D. de R. J.*

§. 14. Licet secus sit jure Prætorio; v. *l. 1. D. de bon. poss. contr. tab. l. 2. pr. D. de bon. poss. secund. tab.* quo etiam, si filius patri superstes bonis paternis se abstineat, voluntas ex bono & æquo sustinetur. *l. 17. D. de injust. rupt. irr.*

§. 15. Sed aliud juris erat quoad *Filias*, reliquosque per virilem sexum descendentes liberos, i. e. *Nepotes*, utriusque sexus. Neque enim nominatim eos exheredare necesse erat, sed licebat inter cæteros hoc facere; neque præteriti testamentum infirmabant; sed jus accrescendi habebant: *pr. l. de exher. lib. quo suis heredibus accrescebant ad virilem, extraneis ad partem dimidiam. Ulp. T. XXII. §. 16. 17. Caj. L. II. T. III. §. 1. Paul. L. III. Sent. IV. §. 21.*

§. 16. *Postumi* olim; utpote incerti, ne quidem institui poterant. *§. 25. l. de legat. Ulp. T. XXII §. 4.* Sed quia, si natus fuerit postumus, vivus, & perfecta humana specie, testamentum rumpitur, *l. 12. D. h. t. l. 2. l. 3. C. de post. her. instit. receptum est,*
ut

ut postumi quoque heredes instituantur, vel exheredentur. l. 10. D. h. t. §. 1. l. de exher. lib. l. 3. pr. D. de injust. rupt. irr.

§. 17. Ut & quis postumum heredem instituere possit, licet nondum uxorem duxerit; l. 4. D. h. t. dummodo ejus conditionis sit, ut naturaliter generare possit. v. l. 6. pr. §. 1. 2. l. 9. pr. D. h. t.

§. 18. Sed si ex ea, quæ alii nupta sit, postumum quis heredem instituerit, ipso jure non valet, quod turpis sit institutio: ut &, si ex ea, quam nefas sit uxorem ducere. l. 9. §. 1. 3. D. h. t.

§. 19. Inter *Natos* autem, & *Postumos*, non una erat differentia.

§. 20. I. *Filio* enim *suo nato præterito* testamentum est ipso jure nullum; l. 1. l. 3. §. 3. D. de inj. rupt. irr. *Postumo præterito* testamentum ab initio subsistit. §. 1. l. de exher. lib.

II. *Postumi omnes*, sive masculi, sive fœminæ, præteriti agnascendo testamentum totum rumpunt; *Fœminæ natæ* non item. d. §. 1.

III. *Postumis filiabus* inter cæteros exheredatis pater aliquid legare cogitur, ne per oblivionem videantur præteritæ; *Natis* non item. d. §. 1.

IV. *Omnes masculi postumi* nominatim exheredandi sunt; quod quoad *Nepotes natos* secus est. d. §. 1.

§. 21. Sunt autem *Postumi* vel *Veri*, vel *Quasi* tales.

§. 22. *Postumi Veri* sunt, qui post mortem patris nascuntur sui; l. 3. §. 1. D. de injust. rupt. irr. test. l. 6. pr. D. de inoff. test. Varr. de L. L. L. 8. Fest. in voc. *Postumus*. sic dicti, non quod *post humatum patrem* nati sint, uti vult Isid. L. XIX. c. 5. sed quod *postremi*, seu *postremo loco nati* sint. v. Plaut. in *Aul. Act.* II. Sc. I. v. 40. 41. 42. Virgil. L. VI. *Æn.* v.

763. Gell. *L. II. c. 16.* Unde & alio nomine *posteriores* vocantur. *l. 3. §. 3. D. de injust. rupt. irr. test.*

§. 23. *Quasi postumi* sunt I. Nepotes post mortem avi sui nati, præmortuo filio, instituendi ex formula Galli Aquilii Jcti, quæ ita habet: SI FILIUS MEUS, VIVO ME, MORIETUR, TUNC SI QUIS MIHI EX EO NEPOS, SIVE QUÆ NEPTIS, POST MORTEM MEAM, IN DECEM MENSIBUS PROXIMIS, QUIBUS FILIUS MEUS MORERETUR, NATUS NATA ERIT, HEREDES SUNTO. *V. l. 29. pr. & §§. seqq. D. h. t. Qui Aquiliani dici solent.*

§. 24. II. Postumi, qui sui nascituri sunt post testamentum, patre mortuo, vivo testatore avo, instituendi ex *Legis Julæ Vellejæ capite primo*; *l. 29. §. II. 12. D. h. t. quod ita fere conceptum videtur: QUI TESTAMENTUM FACIET, IS OMNES VIRILIS SEXUS, QUI EI SUI HEREDES FUTURI ERUNT, heredes instituendi, vel nominatim exheredandi, jus habeto; id nisi fiat, testamentum ejus ruptum esto. arg. d. l. 29. §. 12. l. 3. pr. §. 1. D. de injust. rupt. irr. test.*

§. 25. III. Nepotes, qui ante testamentum Avi nati, succedentes postea in locum patris sui demortui, quasi sui heredes agnascuntur; qui, ne quasi agnascendo rumpant testamentum, instituendi, vel exheredandi sunt ex *Legis Vellejæ Capite secundo*. *l. 29. §. 13. D. h. t. §. 2. I. de exher. lib. l. 13. D. de injust. rupt. irr.* Quod ita conceptum est: SI QUIS EX SUI HEREDIBUS SUUS HERES ESSE DESIERIT, LIBERI EJUS, ET CÆTERI, IN LOCUM SUORUM HEREDUM SUCCEDUNTO; qui nisi instituti vel exheredati sint, ad exemplum postumorum, testamentum ruptum esto. *d. l. 29. §. 13. 14. D. h. t. Qui utrique Quasi postumi Vellejani dici solent.*

§. 26. IV. Nepotes, qui post testamentum Avi vivo patre suo nati, mox patre decedente in ejus locum

cum succedunt; duobus quasi capitibus Legis Vellejæ commixtis, instituendi *ex sententia Juliani*. l. 29. §. 15. *D. h. t.*

§. 27. V. Qui ante captivitatem patris concepti, capto ab hostibus patre, in civitate nati sunt; instituendi vel exheredandi *ex fideione L. Corneliæ*. l. 15. *D. de injust. rupt. irr. testam.* Unde & *Corneliani* vocari solent.

§. 28. *Emancipatos*, aliisve modis a patria potestate liberatos, l. 1. §. 6. *D. de bon. poss. contr. tab.* Jure Civili necesse non est heredes instituere, vel exheredare, quia non sunt amplius sui heredes; §. 3. *I. de exher. lib.* sed Prætor, quasi rescindens eorum capitis deminutionem, l. 6. §. 1. *D. de bon. poss.* eos vel institui, vel masculos nominatim, fœminas inter cæteros, exheredari jubet, cæteroquin Bonorum possessionem contra tabulas promittit. §. 3. *I. de exher. lib.* l. 4. l. 6. *D. de bon. poss. contr. tab.* Quam dum tribuit, re ipsa hereditatem dare videtur. l. 1. l. 2. *D. de bon. poss.*

§. 29. *Adoptivi liberi*, quamdiu sunt in potestate patris adoptivi, similiter instituendi vel exheredandi sunt; ejusdem enim juris habentur, cujus ex justis nuptiis quæsit. §. 4. *I. de exher. lib.* l. 1. *D. de adopt.* §. 8. *I. eod.*

§. 30. *Emancipati autem a patre Adoptivo*, neque Jure Civili, quia desinunt esse sui heredes; neque Jure Prætorio, quia simul nomen liberorum amittunt, l. 4. *D. si tab. testam. null. extab.* l. 1. §. 6. l. 3. §. 2. *D. de bon. poss. contr. tab.* inter liberos connumerabantur. §. 4. *I. de exher. lib.*

§. 31. Cum vero emancipati fuerint a patre adoptivo, vivo patre naturali, §. 10. *I. de hered. quæ ab intest.* tunc incipiebant in ea causa esse, in qua fu-

turi

turi essent, si a naturali patre emancipati essent. §. 4. *I. de exher. lib.* Hoc enim casu, né utriusque parentis exciderent successione, volebat Prætor eos jus naturale liberorum recuperare. l. 4. *D. si tab. testam. null. extab.*

§. 32. Sed hæc quidem vetustas introducebat: §. 5. *I. de exher. lib.* Imp. autem Justinianus *Jure novo* omnem istam differentiam juris antiqui, quoad sexum & gradum, fustulit, & constituit, *Ut omnes, five sui, five emancipati, a Patre vel heredes instituantur, vel nominatim exheredentur, five jam nati, five in utero constituti postea nati sint.* l. 4. *C. de lib. præter.* §. 5. *I. de exher. lib.*

§. 33. Adeo ut, eo in *suis* non observato, Testamentum, & quoad institutiones, & quoad legata, nullum sit; l. 17. *D. de inj. rupt. irr. test.* etiam jure novissimo. Nov. 115. c. 3. *Auth. Ex causa C. de lib. præter.*

§. 34. Differentia enim inter *Suos* & *Emancipatos* non est sublata neque *emancipati* exæquati sunt *suis*, ut & ipsis præteritis testamentum non subsistat; sed habent bonorum possessionem contra tabulas. d. l. 4. *C. de lib. præter.*

§. 35. Circa *Adoptivos* jure novo distinguitur, an ab Ascendente adoptati sint? quales similiter instituendi vel exheredandi sunt; an vero ab extraneo? quales præteriri possunt. v. §. 5. in f. *I. de exher. lib. l. pen. C. de adopt. §. 2. I. eod.*

§. 36. Ut autem *instituti* dicantur liberi, institutio verbis dispositivis & expressis facienda est. In conditione positos esse non sufficit; veluti, si quis testamento dixerit, *Si filius meus me vivo decedat, Cajum instituo.* Liberi enim positi in conditione, non sunt positi in dispositione, seu institutione. l. 16. §. 1. *D. de vulg. & pup. subst. l. 3. D. si quis omiff. caus. testam.*

§. 37. Plane Miles necesse non habet liberos suos in-

instituere, vel nominatim exheredare, sed silentium ejus pro exheredatione valet. §. 6. *I. de exher. lib. l. 12. D. de bon. lib. l. 9. l. 10. C. de test. mil.*

§. 38. Ut testamentum militis non tantum non sit nullum, sed nec per Bonorum possessionem contra tabulas, nec per Querelam inofficiosi infirmari possit, *l. 9. C. de inoff. test. etiam post Nov. 115. c. 3.*

§. 39. Dummodo sciverit miles se liberos habere. *d. §. 6. I. de exher. lib. l. 9. C. de test. mil.*

§. 40. Quibus tamen Portionem Legitimam, per Conditionem ex Lege petendam, non negamus. arg. *Auth. Presbyteros. C. de Episc. & Cler. l. 30. l. 32. C. de inoff. test. N. 18. c. 1. v. Dissert. N. II. de Port. Legit. C. 2. §. 29.*

§. 41. Similiter Mater, vel Avus Maternus, necesse non habent liberos suos heredes instituere, vel exheredare, sed possunt eos silentio omittere; nam silentium Matris, & Avi Materni, & cæterorum per matrem ascendentium, tantum facit, quantum exheredatio patris: quia Matri & Avo Materno neque sui heredes sunt, neque esse desierunt. §. 7. *I. de exher. lib. l. 4. §. 2. D. de bon. poss. contr. tab. l. 13. D. de suis & legit. her.* Quod per *Nov. 115. c. 3.* mutatum non videtur.

§. 42. Licet autem testamentum, in quo Liberi dicto modo instituti vel exheredati sunt, ab initio subsistat, non tamen effectum habebit, si sine justa causa exheredatio vel præteritio facta sit, sed per Querelam Inofficiosi Testamenti rescindi poterit, de qua, ut & causis exheredationum, actum supra ad *Tit. de inoff. testam.*

TITUL. III.

DE INJUSTO, RUPTO, IRRITO FACTO
TESTAMENTO.

§. 1. **Q**uemadmodum vero Testamentum ipso jure nullum est, si filius, qui est in potestate patris, præteritus est; *l. 1. D. h. t. sic & ab initio non subsistit, & Injustum dicitur seu non jure factum, si externa solennia juris defint. d. l. 1.*

§. 2. Quod autem ab initio subsistit & juste factum est, infirmatur aliquando, vel *Ipso jure*, vel *Officio Judicis*.

§. 3. *Ipso jure*, dum testamentum *Rumpitur*, vel *Irritum fit. pr. l. quib. mod. test. inf.*

§. 4. *Officio Judicis*, cum rescinditur per *Querelam inofficiosi*, de qua actum supr. ad *T. de inoff. test.* vel *Bonorum possessionem contra tabulas*, de qua infr. ad *T. de bon. poss. cont. tab.*

§. 5. *Rumpitur Testamentum*, cum, in eodem statu manente Testatore, ipsius testamenti jus vitatur. §. 1. *l. quib. mod. testam. infirm.*

§. 6. Quod contingit per *Agnationem sui heredis*, vel *Mutationem voluntatis. l. 1. D. h. t.*

§. 7. *Agnatio sui heredis vel Naturalis est & Vera*, vel *Civilis & Quasi talis.*

§. 8. *Agnatio Naturalis & Vera est*, cum heres suus post factum testamentum naturaliter natus est. *l. 3. §. 1. D. h. t. §. 1. l. de exher. lib. l. 3. C. de post. her. inst.*

§. 9. *Agnatio Civilis* contingit tripliciter: I. Cum testator, qui ex ascendentibus est, aliquem adoptat. §. 1. *l. quib. mod. test. infirm. l. pen. C. de adopt.*

II. Cum

II. Cum liberi naturales legitimantur. §. 2. *I. de hered. quæ ab intest.*

III. Cum nepos succedit in locum sui heredis, & ita testatori quasi agnoscitur. §. 2. *I. de exher. liber.*

§. 10. Quibus casibus testamentum rumpitur; l. 1. *D. h. t.* quia incidit in casum, a quo non potest incipere. v. l. 98. pr. in f. *D. de V. O. junct. pr. I. de exher. lib. l. 1. D. h. t.*

§. 11. *Mutatio Voluntatis* fit, vel per *Posterius testamentum*, vel *Rebus ipsis & factis*.

§. 12. *Per Posterius testamentum* fit mutatio voluntatis, & prius rumpitur, si posterius rite seu jure perfectum est. l. 1. l. 2. *D. h. t.* §. 2. §. 7. *I. quib. mod. test. infirm.*

§. 13. Usque adeo, ut, licet prius nominatim non revocetur, tamen per posterius perfectum ipso jure tollatur; l. 27. *C. de testam.* ea enim voluntas rata esse debet, quæ est novissima. l. 4. *D. de adim. leg.*

§. 14. Adeo etiam, ut, licet in priori testamento *clausula* inveniretur *Derogatoria*, in posteriori tamen non requiratur *Cassatoria*. l. 6. §. 2. *D. de jur. codicill.* Non obstat. l. 22. pr. *D. de leg. 3.* quæ de eodem testamento loquitur.

§. 15. Imo nec interest, an ex posteriori testamento heres extiterit, an non? §. 2. *I. quib. mod. test. infirm. l. 16. D. h. t.* Aditio enim hereditatis, ad substantiam, vel perfectionem testamenti, non pertinet.

§. 16. Dummodo ex posteriori testamento heres existere potuerit; l. 1. *D. h. t.* nam si posteriores tabulæ vacuæ sint, id est, nihil scriptum habeant, prioribus stabitur: l. 11. *D. h. t.* ut &, si posteriori testamento sit inserta conditio de præterito vel præ-

fenti, nec ea existat; *l. 16. D. h. t. vel posterius ob filii præteritionem nullum fit. l. 16. §. 1. in f. D. de vulg. & pup. subst.*

§. 17. Idemque dicendum, licet in posteriori testamento heres ex re certa institutus sit: §. 3. *l. quib. mod. testam. infirm.* nisi forte testator in posteriori testamento expresse addat, *Se velle ut & prius valeat.* Quo casu ex re certa scriptus fideicommissio gravatus videtur. *d. §. 3. l. 29. D. ad SCt. Trebell.*

§. 18. Nuda declaratione voluntatis contraria, qua testator dicit, *Se testamentum factum nolle valere*, etiam coram VII. testibus facta; vel testamento posteriori imperfecto, prius non rumpitur. §. 7. *l. quib. mod. testam. infirm.*

§. 19. Nisi I. Testator voluntatem suam revocaverit coram tribus ad minimum testibus, & accesserit lapsus decennii. *l. 27. C. de testam.*

Vel II. Testamenta imperfecta ea sint, quæ pro perfectis habentur; puta Militum, Parentum inter liberos, posteriora, in quibus scripti, qui ab intestato veniunt. *l. 2. D. h. t. l. 21. §. 1. Auth. seq. & §. 2. §. 3. C. de testam.*

§. 20. Quod si duo adsint testamenta æque perfecta, neque constat, utrum sit prius, utrum posterius? ex utroque quasi ex uno competit hereditas; quia pro unis tabulis habendum est, & supremum utrumque accipiemus. arg. *l. 1. §. 6. D. de bon. poss. sec. tab.*

§. 21. Irritum fit testamentum, quoties ipsi testatori aliquid contigit, cum scil. capite minutus est; *l. 6. §. 5. & seqq. D. h. t. §. 4. l. quib. mod. testam. infirm.* sive maxima sit, sive media, sive minima capitis deminutio. Testamentum enim non est, nisi hominis Liberi, Civis Romani, & Patrisfamilias.

§. 6.

§. 6. *I. quib. mod. testam. inf.* & proinde per capitis deminutionem testatoris semper incidit in casum, a quo non potest incipere. v. l. 98. in f. pr. *D. de V. O.*

§. 22. Excipitur Miles, cujus testamentum per capitis deminutionem minimam non fit irritum. l. 6. §. ult. *D. h. t.* §. 5. *I. de mil. testam.* l. 22. l. 23. *D. eod.*

§. 23. Non tamen per omnia inutilia sunt testamenta *Irrita*; nam si septem testium signis signata sunt, potest scriptus heres secundum tabulas bonorum possessionem agnoscere: si modo defunctus & civis Romanus, & suæ potestatis mortis tempore fuerit, §. 6. *I. quib. mod. testam. infirm.* l. 12. pr. in f. *D. h. t.* & nova voluntatis declaratio, cum minimam capitis deminutionem passus est, (quoad maximam & mediam secus est, l. 6. §. pen. l. 9. *D. h. t.*) accesserit, l. 10. §. 2. *D. de bon. poss. sec. tab.*

§. 24. Sed neque in causa testamenti *Rupti* semper obstat vitium, quo minus ex eo Bonorum possessio peti possit; veluti si postumus præteritus vivo testatore (mortuo testatore natus ut suus statim sibi acquirit, & transmittit, de quo casu accip. l. 2. *C. de post. her. inst.*) decefferit. d. l. 12. *D. h. t.* Item, si testator supremas tabulas incidit, ut priores supremas relinqueret. l. pen. §. 2. *D. de bon. poss. sec. tab.*

§. 25. Sed & si filius præteritus hereditate paterna abstineat, voluntas ex bono & æquo sustinetur. l. 17. *D. h. t.*

§. 26. Non vero idem juris est, si testamentum non consistat, propter inhabilitatem personæ testatoris, aut defectum solennium. l. 1. §. 8. *D. de bon. poss. sec. tab.* l. 12. *C. de testam.*

TITUL. IV.

DE HIS, QUÆ IN TESTAMENTO DELENTUR,
INDUCUNTUR, VEL INSCRIBUNTUR.

§. 1. **R**ebus ipsis & factis autem mutatio voluntatis significatur, & testamentum rumpitur vel pars ejus, si quid deletum, inductum, vel inscriptum sit, vel alia ratione, puta incidendo, vel signa turbando, tabulæ corruptæ sint. *l. ult. D. de injust. rupt. irr. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 2. D. h. t. l. 22. §. 3. D. qui test. fac. poss. l. 1. §. pen. l. pen. D. de bon. poss. sec. tab. l. 1. §. 3. D. si tab. test. null. extab. unde lib.*

§. 2. *Deleri* autem hoc loco dici videntur, quæ lituris corrumpuntur; *l. 1. §. 1. D. h. t. v. Cic. XIV. Ep. 13. ad Heren. L. III. c. 18. Induci*, quæ perducuntur; *l. 1. pr. in f. D. h. t. Inscribi* vero, quæ superscribuntur. *l. 1. §. 1. D. h. t. Gell. L. XX. c. 5. add. Suet. in Neron. c. 52.*

§. 3. Sed hoc ita demum procedit, si testator, cum v. c. incidit, sanæ mentis fuerit, *l. ult. D. de injust. rupt. irr. testam. & deletio vel inductio consulto facta sit. l. 1. pr. §. 3. D. h. t. l. 12. l. pen. C. de testam.*

§. 4. Si inconsulto facta, sive ab ipso testatore, sive ab alio, dummodo, quæ deleta vel inducta sunt, legi possint, non nocet. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 5. Si legi non possint, & ante consummationem testamenti deletio vel inductio inconsulto facta sit, non debentur; *l. 1. §. 2. D. h. t. etiamsi aliunde probari possint. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 6. Si vero post consummationem testamenti dele-

deletio vel inductio inconsulto facta sit, & aliunde probari possint, deleta debentur. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. 5. C. de fid. instrum.*

§. 7. Sed si in Codicillis aliquid deletum sit, licet legi possit, non debetur. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 8. Si testator unius ex heredibus nomen induxerit, cætera pars testamenti valet, & ipsi soli denegantur actiones. *l. 2. D. h. t.* Idemque dicendum, licet omnia nomina induxerit, si adscripsit, idcirco se id fecisse, quia unum heredem offensum habuit. Nisi probari possit, testatorem ob unius malum meritum, totum testamentum ruptum voluisse. *d. l. 2. D. h. t.*

§. 9. Quod si plures sint tabulæ eodem exemplo scriptæ, seu codices, uno inciso vel deleto, testamentum non constituetur irritum: nisi probetur, testatorem id eo consilio fecisse, ut intestatus moreretur. *l. ult. D. h. t.*

§. 10. Rupto autem, per deletionem, vel simili modo, testamento, hereditas non fisco, sed heredibus ab intestato competit. *l. ult. D. h. t. l. pen. C. de testam. l. 1. §. pen. D. si tab. test. null. extab.*

TITUL. V.

DE HEREDIBUS INSTITUENDIS.

C. VI. 24.

§. 1. **Q**uod si nulli extent, quos Lex vel institui vult, vel ex justa causa exheredari, *Voluntariæ Heredis institutioni* locus est, qua testator heredes potest instituere quoslibet extraneos pro lubitu.

§. 2. Nisi alia ratione vel *Simpliciter*, vel *ad certum modum* prohibeantur.

§. 3. *Simpliciter prohibentur filii perduellium, l. 5. §. 1. C. ad l. Jul. Maj. Apostatae, l. 3. C. de apost. Hæretici, l. 4. §. 2. l. 5. C. de hæret. nec non Peregrini; l. 6. §. 2. D. h. t. adeoque & per Deportationem ad peregrinitatem redacti. l. 1. C. h. t. add. l. 17. §. 1. D. de pæn.*

§. 4. Non etiam ob carmen famosum damnati, aliive intestabiles: quibus quidem testimonium non dicitur, l. 26. *D. qui test. fac. poss.* ut testamentum facere possint; l. 18. §. 1. *D. eod.* sed testamenti factio passiva tamen nusquam negatur.

§. 5. *Ad certum modum prohibentur, I. Princeps litis causa: Imperatorem enim litis causa heredem institui invidiosum est; nec calumniæ facultatem ex Principali majestate capi oportet. l. pen. D. h. t. §. ult. l. quib. mod. test. infirm.*

II. Conjux secundas nuptias contrahens; qui secundo conjugi plus relinquere nequit, quam uni ex liberis prioris matrimonii. l. 6. *C. de sec. nupt.*

III. Parentes, & liberi incestuosi, qui se invicem instituere nequeunt. l. 6. *& Auth. Ex complexu. C. de incest. nupt.*

IV. Liberi Naturales; qui, cum olim, non tantum ab extraneis, sed & a patre simpliciter institui possent, l. 16. §. 1. *D. de his quæ ut indign. jure novo tamen a patre, non nisi deficientibus liberis legitimis, & parentibus, in solidum institui possunt. v. l. 1. l. 2. C. de nat. lib. N. 82. c. 12. Auth. Licet. C. de nat. lib.*

§. 6. Reliqui, qui non sunt prohibiti, pro libitu institui possunt, non tantum liberi, sed & servi, five sint proprii, five alieni; ex persona scil. dominorum. l. 3. *pr. §. 1. l. 31. pr. D. pr. §. 1. l. h. t.*

§. 7. Quin & Servi hereditarii, qui sunt in hereditate jacente, institui possunt; nondum enim adita

adita hereditas defuncti vicem sustinet; *l. 31. §. 1. l. 52. D. §. 2. I. h. t.* licet adita retro repræsentasse videatur personam heredis. *l. 54. D. de acq. her. l. 24. D. de novat.*

§. 8. Nec non servi plurium; qui singulis dominis acquirunt pro portione dominica. *§. 3. I. h. t.*

§. 9. Nisi servus communis ab uno ex dominis institutus sit; quo casu & liber & heres est. *§. ult. I. de don. l. 1. pr. & §. 1. C. de comm. serv. manumiss.*

§. 10. An noverit testator eum, quem heredem instituit, an non noverit, nihil interest; ignorantia enim testatoris inutilem institutionem non facit. *§. ult. I. h. t. l. 11. C. eod.*

§. 11. Imo & incerti (licet jure antiquo secus fuerit, *§. 25. I. de legat.*) institui possunt; si modo in præsens, vel ex futuro eventu, certitudo aliqua apparere possit. *§. 27. I. de legat.*

§. 12. Multoque magis Pauperes, *l. 24. C. de Episc. & Cler. Civitates, l. 25. D. ad SCt. Trebell. l. 22. D. de legat. 1. l. 12. C. h. t.* Corpora & Collegia licita. *l. 1. §. 15. ad SCt. Trebell.*

§. 13. Exceptis Judæis, quibus, licet licitum eorum sit corpus, *l. 15. §. 6. D. de excus. tut. l. 3. §. ult. D. de Decur. l. 11. D. ad L. Corn. de sic.* hereditates tamen vel legata relinqui nequeunt. *l. 1. C. de Judæis.*

§. 14. An autem sit cum heredibus institutis testamenti factio, duo maxime tempora inspicienda sunt: tempus scil. facti testamenti, ut constiterit institutio; & mortis testatoris, ut effectum habeat. *l. 49. §. 1. D. h. t. §. 4. I. de hered. qual. & diff.*

§. 15. Si medio tempore mutatio juris contingat, ut heres sit incapax, id non nocet heredi. *d. l. 42. §. 1. d. §. 4.*

§. 16. Et quidem in *Institutione pura* duo sunt tempora extrema, quibus heres capax esse debet, facti scil. testamenti, & mortis testatoris; unum medium, quo mutatio juris non nocet, inter factum scil. testamentum, & mortem testatoris. Tempus enim aditæ hereditatis hic diversum a tempore mortis concipi nequit, quia, si vel uno momento post mortem testatoris incapax fuerit, heres hereditatem acquirere nequit. *d. l. 49. §. 1. l. 138. pr. l. 193. D. de R. J.*

§. 17. In *Conditionali* vero *Institutione extrema* tempora sunt tria, facti scil. testamenti, mortis, & conditionis existentis; *Intermedia*, quæ non nocent, duo, alterum scil. inter factum testamentum, & mortem testatoris; alterum inter mortem testatoris, & conditionem existentem.

§. 18. Quantum ad numerum attinet, potest testator vel unum, vel plures, quot velit, heredes facere, usque in infinitum; §. 4. *l. h. t. i. e.* in indefinitum, ut certo numero non sit adstrictus: qui tamen ita accipiendus, ne multitudo institutionem reddat derisoriam. *add. l. 4. §. 2. D. de in lit. jur. l. 9. D. de serv. l. 91. in f. D. de cond. & dem. l. 7. §. 1. junct. l. 1. §. 1. D. ad L. Jul. rep.*

§. 19. Quibus verbis fiat heredis institutio, five solennibus, five non solennibus, nihil interest. *l. 15. C. de testam.* Ut &, qui sine scriptura testatur, & nihil legaturus est, *quinque* vel *tribus* verbis, veluti, si dicat *Lucius heres esto*, testari possit. *l. 1. §. 3. 5. 6. 7. D. h. t.*

§. 20. Dummodo constet, qui heres institutus sit; quotiens enim non apparet, quis heres institutus sit, institutio non valet. *l. 62. §. 1. D. h. t.*

§. 21. Unde & nomen exprimi semper necesse non

non est, sed sufficit, si testator heredem indubitabili signo demonstraverit, quod pene nihil a nomine distat. *l. 9. §. 8. D. h. t.*

§. 22. Ut & valeat institutio, si demonstratio cum maledicto *objurgandi* gratia facta sit. *l. 48. §. 1. D. h. t.* Non etiam, si maledictum *contumeliæ* causa additum sit. *d. l. 9. §. 8. D. h. t. l. 54. D. de leg. 1.*

§. 23. Quin nec error in nomine, neque falsa demonstratio institutionem vitiat, si modo de persona constet; *l. 48. §. 3. D. l. 4. C. h. t. l. 72. §. 8. & seq. D. de cond. & dem.* si enim in persona erratum sit, secus est. *l. 9. pr. l. 26. §. 1. D. l. 4. C. h. t.*

§. 24. Sed illa institutio *Quos Titius voluerit*, vitiosa est, quod alieno arbitrio permixta est. Nam factis constanter Veteres decreverunt, Testamentorum jura ipsa per se firma esse oportere, non ex alieno arbitrio pendere. *l. 32. pr. D. h. t.* Licet, si quis Sempronium heredem instituerit, *Si Titius in Capitulum ascenderit*, & hoc ipsum in potestate Titii repositum sit, secus sit; quædam enim, si in testamentis exprimantur, effectum nullum habent, quæ si verbis tegantur, licet eandem significationem habeant, momentum habent. *l. 68. D. h. t. l. 52. D. de condit. & demonstr.*

§. 25. *Captatorias* etiam *institutiones* Senatus improbavit, quarum scil. conditio confertur ad secretum alienæ voluntatis. *l. 70. D. h. t. l. 64. D. de leg. 1. l. 11. C. de test. mil.* Veluti, si dicat testator, *Qua ex parte Titius me heredem faciet, ex eadem mihi heres esto.*

§. 26. Illæ enim *Institutiones Captatoriæ* non sunt, si ita heredem quis instituat, *Qua ex parte Titius me heredem instituit, ex ea parte heres esto.* Quia in præteritum institutio collata est. *l. 71. pr. D. h. t. add. l. 81. §. 1. D. eod.*

§. 27.

§. 27. Neque Heres tantum pure, sed & sub conditione institui potest. §. 9. *I. h. t. tt. D. de condit. instit.*

§. 28. Sed ex certo tempore, aut ad certum tempus, non potest: veluti, *Post quinquennium quam moriar*; vel *Ex calendis illis*; vel *Usque ad calendas illas heres esto*; quod tempus pro supervacuo habetur. d. §. 9. *I. h. t. l. 34. D. h. t.* Regula enim l. 7. *D. de R. J.* quod nemo pro parte testatus, pro parte intestatus decedere possit, etiam ad spatium temporis pertinet; l. 41. *D. de test. mil.* neque heredem temporarium quis habere potest. l. 88. *D. h. t. l. 7. §. 10. in f. D. de min.*

§. 29. Solennis autem *Divisio Hereditatis* (ut & aliarum rerum, v. l. 8. *D. de R. V. l. 39. §. 2. D. de evict.*) apud Romanos in duodecim uncias fiebat, quæ *Affis* appellatione continentur. l. 13. §. 1. l. 50. §. ult. *D. §. 5. I. h. t.* Horat. *de Art. Poët.* v. 326. *Et seqq.*

§. 30. Quarum duæ pluresve conjunctæ propria nomina habent, usque ad *Affem*. Duæ enim unciae dicuntur *Sextans*, quasi *sexta pars affis*; Tres dicuntur *Quadrans*, quasi *quarta pars affis*; Quatuor *Triens*, quasi *tertia pars affis*; Quinque *Quincunx*, a numero unciarum; Sex *Semis*, quasi *semi as*; Septem *Septunx*, similiter a numero unciarum; Octo *Bes*, quasi *bis triens*; Novem *Dodrans*, quasi *quadrans de asse*, ex de & *quadrans*; Decem *Dextans*, quasi *sextans de asse*; Undecim *Deunx*, quasi *unum de asse*, vel *Decunx*, quasi *decem Et uncia*. d. l. 50. §. ult. *D. h. t. §. 5. I. h. t.* Hor. d. l.

§. 31. Non tamen necessaria est solennis hæc divisio, sed potest testator hereditatem in plures vel pauciores uncias dividere pro lubitu. d. §. 5. *I. h. t. l. 13. §. 1. 2. 3. ult. l. 18. D. h. t. l. 13. D. de lib. Et post. her.*

§. 32.

§. 32. Imo licet unum tantum in *Semisse* v. c. vel *Re certa* heredem scripserit, totus *As* in *Semisse* vel *Re certa* erit; & heres jure accrescendi totam hereditatem habebit: *l. 1. §. 4. l. 9. §. 13. D. h. t.* licet testator forte aliud jufferit. arg. *l. 55. D. de leg. 1.* Neque enim idem pro parte testatus, pro parte intestatus potest decedere; nisi sit miles, cujus sola voluntas in testando spectatur. §. 5. *l. h. t. l. 7. D. de R. J.*

§. 33. Si autem heres ex *Re certa* coheredem habeat, legatarii loco habetur. *l. 13. C. h. t.*

§. 34. Neque in *uncias* testator hereditatem dividere necesse habet, sed & in partes naturales eam dividere potest. *l. 47. §. 1. l. 81. pr. D. h. t. l. 76. pr. D. de acq. her. l. 2. §. 7. D. de collat.*

§. 35. Quam divisionem ex ipsa institutione, etiam si partium *Affis* facta sit mentio, aliquando fieri necesse est: si enim ita scriptum sit, *Si filius mihi natus fuerit, ex besse heres esto; ex reliqua parte uxor mea heres esto: Si vero filia mihi nata fuerit, ex triente heres esto; ex reliqua parte uxor heres esto; & filius & filia nati essent, dicendum est, Affem distribuendum esse in septem partes, ut ex his Filius quatuor, Uxor duas, Filia unam partem habeat.* Ita enim secundum voluntatem testantis, Filius altero tanto amplius habebit, quam Uxor; Item Uxor altero tanto amplius, quam filia. Licet enim subtili juris regulæ conveniebat, ruptum fieri testamentum, attamen, cum ex utroque nato testator voluerit uxorem aliquid habere, ideo ad hujusmodi sententiam humanitate suggerente decursus est. *l. 13. pr. D. de lib. & post. add. l. 47. §. 1. l. 81. D. h. t.* Dummodo filia non minus accipiat Portione Legitima: v. *l. 32. C. de inoff. testam.*

§. 36. Pluribus autem heredibus institutis, si quidem nullis partes adscriptæ sunt, ex æquis partibus here-

heredes erunt; *l. 9. §. 12. D. §. 6. I. h. t.* ita tamen, ut conjuncti unius tantum personæ potestate fungantur: *l. 15. pr. l. 59. §. 2. D. h. t. l. 34. D. de legat. 1. l. un. §. 10. C. de cad. toll. nisi celeritatis gratia conjunctio facta sit, & alia sit voluntas testatoris. l. 66. D. h. t. l. 88. §. 6. D. de leg. 2.*

§. 37. Quod si partes in omnium personis expressæ sint, & *Asses* æquent, res dubium non habet. Sed si in *Asses* aliquid superfit, hoc singulis pro rata accrescit; si vero plures quam duodecim unciae distributæ sint, istæ, quæ *Asses* superant, pro rata singulis decrescunt. §. 7. *I. h. t. l. 13. §. 2. 3. 4. D. h. t.*

§. 38. Partibus vero in quorundam personis expressis, in quorundam non expressis, isti, qui sine parte scripti sunt, vacantem portionem habebunt, vel alium *Asses* occupant, seu quod *Dupondio*, vel *Tripondio* dceft. Quæ tamen omnes partes ad *Asses* postea revocantur, quamvis sint plurium unciarum. §. 6. 8. *I. h. t. l. 17. pr. §. 3. 4. l. 18. D. h. t. l. ult. D. de bon. poss. sec. tab.*

TITUL. VI.

DE VULGARI, ET PUPILLARI SUBSTITUTIONE.

C. V. 25. 26.

§. 1. **P**otest autem Testator in suo testamento, non tantum primo gradu aliquem instituere, sed & plures gradus heredum facere, & in casum deficientis alium heredem substituere. *l. 1. pr. l. 36. pr. D. h. t. pr. l. de vulg. subst.*

§. 2. Et quidem *Substitutio*, quatenus in genere pro quacunque heredum subordinatione accipitur, vulgo dividi solet in *Directam*, & *Fideicommissariam*.

§. 3. *Directa est, quæ fit verbis directis & civilibus; v. l. 7. l. 15. D. h. t. l. 5. l. 7. C. de imp. & al. subst. Fideicommissaria verò, quæ fit verbis indirectis & precariis. v. l. 64. l. 77. §. 32. D. de leg. 2. l. 57. §. 1. D. ad SCt. Treb.*

§. 4. *Sed de Fideicommissaria substitutione & Fideicommissis infra separatim agitur, sub Tit. ad SCt. Trebell.*

§. 5. *Ut adeo hoc loco Substitutio fit secundi vel ulterioris gradus heredis institutio. l. 1. pr. l. 36. pr. l. 43. §. 2. D. h. t.*

§. 6. *Quæ communiter dividi solet in Vulgarem, Pupillarem, Breviloquam (quæ rectius Reciproca dicitur. v. l. 4. §. 1. D. h. t. §. 1. I. h. t.) & Compendiosam. v. l. 8. C. de impub. & al. subst.*

§. 7. *Alii Breviloquam & Compendiosam omittunt, sed addunt reliquis Militarem.*

§. 8. *Sed dictæ species ad Vulgarem, & Pupillarem, satis commode referri possunt, & Militaris privilegiata est. Ut satius sit sequi Imp. qui ipse h. t. & tt. I. de vulg. & pup. subst. Substitutionem in Vulgarem & Pupillarem dividit.*

DE SUBSTITUTIONE VULGARI

§. 9. *Substitutio Vulgaris est, cum a quolibet testatore, cuilibet heredi substituitur, in casum primum, v. l. 8. C. de imp. & al. subst. seu Vulgarem, si heres institutus heres non erit. pr. I. de vulg. subst. l. 45. D. h. t.*

§. 10. *Quæ verba Si heres non erit, in suo herede sic accipiuntur, si paterna hereditate abstinuerit, & ex necessario faciunt voluntarium; l. 12. D. de cond. inst. in extraneo, si neque ipse heres erit, neque alium heredem effecerit. §. ult. I. de vulg. subst.*

§. 11. *Casumque continent & Noluntatis, si heres esse nolit; & Impotentiae, si heres esse non possit. l. 3. C. de hered. inst. add. l. 56. D. sol. matr.*

§. 12.

§. 12. Adeo, ut casus *Noluntatis* expressus tacite contineat casum *Impotentiae*, & vice versa. arg. d. l. 3. *C. de hered. inst.* l. 4. pr. *D. h. t.* l. 4. *C. de impub. & al. subst.* Ob præsumtam voluntatem defuncti, quæ in ultimis voluntatibus semper attendenda est. l. 25. §. 1. *D. de lib. & post.* l. 35. §. 3. *D. de hered. inst.* add. l. 12. *D. de R. J.*

§. 13. Eaque substitutio vel *Expressa* est, de qua adhuc actum; vel *Tacita*, quæ sub expressa *Pupillari* continetur. l. 4. pr. *D. h. t.* junct. l. 42. *D. de acq. her. Quintil. L. VII. c. 6.*

§. 14. Possunt autem plures in locum unius substitui, vel unus in locum plurium, vel singuli in singulorum, vel invicem ipsi, qui heredes instituti sunt. l. 36. §. 1. *D. h. t.* §. 1. *I. de vulg. subst.* Quæ ultima substitutio est, quæ *Reciproca*, l. 4. §. 1. *D. h. t.* nec non *Mutua* dicitur. l. 64. *D. de leg. 2.*

§. 15. Et si ex disparibus partibus scriptos invicem substituerit, & nullam mentionem partium in substitutione habuerit, eas videtur in Substitutione partes dedisse, quas in Institutione expressit. l. 24. *D. h. t.* §. 2. *I. h. t.*

§. 16. Non enim verisimile est, Testatorem plures eos fecisse in substituendo, quam instituendo. v. l. 74. *D. de legat. 1.*

§. 17. Nisi forte alia mens testatoris fuerit, d. l. 24. *D. h. t.* vel substitutio facta sit repetitis singulorum nominibus. Quia repetens in substitutione propria nomina, jam non ad partes in institutione datas, sed ad personas & numerum substitutorum, substitutionem retulisse videtur. arg. l. 124. *D. de leg. 1. l. 24. D. ad Sc. Treb.*

§. 18. Sed si heredi instituto coheres substitutus sit, & coheredi substituto alius substitutus fuerit, secun-

cundus substitutus ad utriusque partem admittitur. l. 41. D. h. t. §. 3. I. de vulg. subst. Substitutus enim substituto, intelligitur etiam substitutus instituto. Non obſt. l. 47. D. h. t. quæ casum diverſum continet.

§. 19. Exspirat vero *Substitutio Vulgaris*, I. Si heres substitutus ante institutum mortuus sit. l. un. §. 5. C. de cad. toll.

II. Si heres institutus hereditatem adierit. l. 5. C. de impub. & al. subst.

§. 20. Adeo ut, licet minor, qui hereditatem adiit, contra aditionem reſtitutus sit, substitutus nihilominus excludatur. d. l. 5. C. de impub. & al. subst. l. ult. D. de ſucceſſ. ed. l. 7. §. 10. verb. *ſi non eſt ſolvendo hereditas*. l. 3. §. 4. D. de min.

§. 21. Quod ſi tamen quis ſervum alienum, quem patremſam. eſſe arbitrabatur, heredem ſcripſerit, & ſi heres non eſſet, ei Mævium ſubſtituerit, iſque ſervus juffu domini hereditatem adierit, hac aditione non obſtante Mævius ſubſtitutus in partem, ſc. dimidiam, admittitur. §. ult. I. de vulg. subst. l. 41. D. de hered. inſt. v. l. 43. D. de uſufr. l. 164. §. 1. D. de V. S. Non obſt. l. 40. D. de hered. inſt. ubi cum Cuj. ad d. l. 40. & ad d. §. ult. pro alter ſemis, AS legendum videtur.

DE SUBSTITUTIONE PUPILLARI.

§. 22. *Substitutio Pupillaris* eſt, cum a Patre liberis impuberibus, quos in poteſtate habet gradu proximo, ſubſtituitur in caſum ſecundum, ſeu pupillarem, ſi heres erit, & intra pubertatem deceſſerit. pr. I. de pupill. subst. l. 8. C. de impub. & al. subst.

§. 23. Introducſta eſt *Substitutio Pupillaris* conſuetudine; l. 2. pr. D. h. t. nam moribus (in utilitatem ſcil. pupillorum) inſtitutum eſt, ut, cum ejus

ætatis sint filii, in qua ipsi sibi testamentum facere non possunt, parentes eis faciant. *pr. in f. I. de pup. subst. l. 2. pr. D. h. t.*

§. 24. Pupillariter substituere tantum potest Pater, qui liberos in potestate habet; *pr. I. de pup. subst. non Mater: licet Tabulæ, quibus mater filio impuberi vulgariter substituit, ratione ætatis pupillares dici possint. l. 33. D. h. t.*

§. 25. Substituere ita potest pater Liberis impuberibus, proxime in potestate, & facti testamenti, & mortis tempore, constitutis; *l. 2. pr. l. 41. §. 2. D. h. t. pr. I. de pupill. subst. §. 2. I. de hered. qual. & diff. etiam Postumis; ut & Nepotibus, & deinceps, qui in patris potestatem non sunt recasuri. d. l. 2. pr. D. h. t.*

§. 26. Non etiam Emancipatis; neque Nepotibus, quos patres præcedunt: nisi ex formula Legis Vellejæ. *d. l. 2. pr.*

§. 27. Neque liberis tantum heredibus institutis, sed etiam exheredatis. *l. 1. §. 2. l. 10. §. 5. D. h. t. §. 4. I. de pup. subst. Exheredatus enim suus esse non definit, quamdiu testator vivit; l. 20. D. de bon. poss. cont. tab. add. l. 4. D. de test. tut. sed si iusta sit exhereditio, per testamentum, post mortem testatoris, ab hereditate excluditur. Ita acc. l. 1. §. pen. D. de suis & legit. her.*

§. 28. Quo casu, si quid exheredato pupillo, ex hereditatibus legatisve, aut donationibus propinquorum, atque amicorum, acquisitum fuerit, id omne ad substitutum pertinebit. *§. 4. I. h. t. l. 10. §. 5. D. h. t.*

§. 29. Legata tamen pater neque ab exheredato, *l. 41. §. 3. D. h. t.* neque a substituto exheredati relinquere potest. *l. 41. §. 3. D. de testam. mil.* Legatum enim onus est; Heredem habere non est.

§. 30.

§. 30. Substituitur vero ita in *Casum secundum* seu *Pupillarem*, Si filius heres erit, & intra pubertatem decesserit. *pr. l. de pupill. subst. l. 8. C. de imp. & al. subst.*

§. 31. Et solent quidem Parentes, cum filiis testamentum faciunt, eos heredes scribere, iisque in utrumque casum expresse substituere: veluti, si quis dicat hoc modo, *Titius filius meus heres mihi esto; & si filius meus heres mihi non erit; sive heres erit, & prius moriatur, quam in suam tutelam venerit, id est, antequam pubes factus sit, tunc Sejus heres esto. d. pr. l. de pup. subst. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 32. Sed utrumque casum exprimi jure novo non est necesse. Jam enim hoc jure utimur, ex *Divi Marci & Veri* constitutione, ut, cum pater impuberi filio in alterum casum substituisset, in utrumque casum substituisse intelligatur; sive *Filius heres non extiterit*, sive *extiterit & impubes decesserit. l. 4. pr. D. h. t. l. 4. C. de impub. & al. subst.*

§. 33. Quemadmodum enim casus *secundus* extenditur ad primum, ob præsumtam voluntatem testatoris; sic & *Primus* extenditur ad secundum, tum ob eundem affectum testatoris, tum quia filio utile est habere heredem ex testamento paterno. *l. 42. D. de acq. her. pr. in f. l. de pup. subst.*

§. 34. Nisi tamen voluntas testatoris aperte sit contraria; *l. 4. §. 2. D. h. t. l. 4. C. de impub. & al. subst.* vel extraneus coheres datus sit, in quo substitutio pupillaris locum habere nequit. *d. l. 4. §. 2. l. 45. D. h. t.*

§. 35. Ut adeo *Substitutio Pupillaris* etiam sit *Expressa*, vel *Tacita*, quæ sub expressa *Vulgari* continetur. *d. l. 4. pr. D. h. t. l. 4. C. de impub. & al. subst.*

§. 36. Ut autem pupillaris substitutio effectum habeat, necesse est, ut pater, qui filio impuberi sub-

stituit, & sibi testamentum faciat. Nam pupillare testamentum pars & sequela est paterni testamenti, adeo ut, si patris testamentum non valeat, nec filii subsistat. *l. 2. §. 1. D. h. t. §. 5. I. de pup. subst. l. 129. §. 1. l. 178. D. de R. J.*

§. 37. Neque sufficit, si & pater sibi testamentum faciat, sed insuper requiritur, ut primum sibi, deinde filio heredem scribat. Constat enim unum esse testamentum, licet duæ sint hereditates. *l. 2. §. 4. & ult. l. 16. §. 1. l. 20. §. 1. D. h. t. §. 2. I. de pup. subst.*

§. 38. Plane, si eodem tempore & contextu utrumque factum sit, non nocet, si inverso ordine testatus sit. *d. l. 2. §. 5. D. h. t.* In conjunctis enim ordo semper accurate non servatur. *l. 14. D. de pecul. legat.*

§. 39. Quod si itaque *Casus Pupillaris* existat, & filius intra pubertatem decesserit, Substitutus filio fit heres, exclusis filii legitimis heredibus, ipsa etiam Matre; *l. 8. §. 5. D. de inoff. test. five Substitutio Pupillaris Expressa* sit, five *Tacita*. arg. *l. 4. pr. D. h. t. l. 2. l. 4. C. de impub. & al. subst.*

§. 40. Adeo, ut mater neque *Querelam* habeat, *d. l. 8. §. 15. D. de inoff. test.* neque *Portionem Legitimam* petere possit; nisi filius bona habeat *Adventitia*, ex quibus matri *Portio Legitima* competere videtur. arg. *l. 30. l. 32. C. de inoff. test. v. Dissert. N. II. de Port. Legit. C. 3. §. 6. & seqq.*

§. 41. *Casus Pupillaris* autem, propter pupilli utilitatem, non tantum extitisse intelligitur, si filius paternæ hereditati se miscuerit, sed & si bonis paternis se abstinerit. *l. 12. D. h. t. l. 42. D. de acq. her. l. 28. D. de reb. auct. jud. poss.* Ut recte dicatur, per *Nudam sui heredis existentiam confirmari tabulas pupillares*. add. *l. 44. D. de re jud. l. 41. D. de acq. her.*

§. 42. *Evanescit vero Substitutio Pupillaris; I. Si filius*

filius tempore mortis patris non sit in ejus potestate.
l. 4. §. 2. D. h. t. l. 17. §. 1. D. de adopt.

II. Si Testamentum patris infirmatum sit; *l. 2. pr. D. h. t. §. 5. I. de pup. subst.* nisi forte rescindatur per *Querelam inofficiosi*: quo casu *Substitutio Pupillaris* jure novo salva manet. *Nov. 115. c. 3. §. ult.*

III. Pubertate; licet longius tempus comprehensum sit: *l. 14. D. h. t. §. 8. I. de pup. subst.* ut ne quidem in vim fideicommissi ultra pubertatem extendatur.

IV. Lapso tempore; si scil. brevius adjectum sit.
l. 21. D. h. t.

§. 43. *Ad Substitutionem Pupillarem* referri potest *Substitutio Exemplaris* seu *Quasi Pupillaris*, quæ ad exemplum *Pupillaris* introducta est; §. 1. *I. de pup. subst.* cum scil. *Parentes utriusque sexus, liberis mente captis*, (& ob eandem rationem prodigis, furdis & mutis, arg. *l. 43. pr. D. h. t. l. 25. C. de nupt. l. 2. C. de cur. fur.*) etiam *pueribus & majorennibus*, substituunt in casum, *Si dementes, vel in illo vitio decesserint. l. 9. C. de impub. & al. subst. §. 1. I. de pup. subst.*

§. 44. Inter quam, & *Veram Pupillarem*, hæ maxime intercedunt differentiæ.

I. *Pupillariter* tantum substituit pater; *Exemplariter* etiam mater.

II. *Pupillariter* tantum substituitur impuberi; *Exemplariter* etiam puberi.

III. *Pupillariter* substitui potest quilibet; *Exemplariter* primo substituendi sunt liberi mente capti: si liberos non habet, fratres & sorores: si nec fratres sunt, permissum demum substituere quemlibet. *d. l. 9. C. de impub. & al. subst.*

§. 45. Quemadmodum autem *Pupillaris* substitutio evanescit pubertate, ita *Exemplaris* mente capti res-

piscentia, d. §. 1. *I. de pup. subst. d. l. 9. C. de impub. & al. subst. vel vitio sublato.*

§. 46. Est denique *Substitutio Militaris* seu *Privilegiata*, qua miles substituit heredi instituto, in casum, *Quandocunque decesserit. l. 15. D. h. t. l. 8. C. de impub. & al. subst.*

TITUL. VII.

DE CONDITIONIBUS INSTITUTIONUM.

C. VI. 25.

§. 1. Cum vero omnes Substitutiones sub conditione fiant, iisque ut & Institutionibus (uti jam supra ad *T. de hered. inst. §. 27. monitum*) etiam aliæ conditiones adjici possint, de *Conditionibus Institutionum* hoc loco subjicitur.

§. 2. *Conditio* est *adjectio*, quæ negotium differt in casum aliquem futurum incertum. §. 4. *I. de V. O. l. 39. D. de reb. cred. l. 9. §. 1. D. de novat.*

§. 3. *Adjectiones*, quæ ad præsens vel præteritum tempus referuntur, proprie *Conditiones* non sunt, sed tantum figura verborum. l. 10. §. 1. *D. h. t. l. 120. D. de V. O. §. 6. l. eod. l. 37. D. de R. C.*

§. 4. Est autem *Conditio* vel *Possibilis*, vel *Impossibilis*.

§. 5. *Possibilis* est vel *Potestativa*, quæ a voluntate instituti; vel *Casualis*, quæ a casu fortuito; vel *Mixta*, quæ partim a voluntate instituti, partim a casu pendet. v. l. 13. *D. de acq. her. l. un. §. 7. C. de cad. toll.*

§. 6. *Conditio Possibilis* Extraneo adjecta indistincte implenda est. l. 8. *pr. in f. l. 13. D. h. t. Heredi suo enim alia quam potestativa adscribi nequit. l. ult. D. h. t. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 6. pr. l. 86. D. de her. inst.*

§. 7.

§. 7. Et si quidem *plures conjunctim* seu *copulative* adjectæ sint, omnibus parendum est, quia unius loco habentur. Si vero *disjunctim*, cuilibet obtemperare fatis est. l. 5. D. h. t. §. 11. l. de her. inst.

§. 8. Sed si plures institutiones ex eadem parte sub diversis conditionibus fuerint, conditio, quæ prior extiterit, occupabit institutionem. l. 17. D. h. t.

§. 9. Plane si conditio ea sit, ut simul etiam conferatur in arbitrium alterius, & per heredem non stet, quominus impleatur, sed per eum, in cujus persona jussus est parere conditioni, aut alium, pro impleta habetur. l. 3. l. 23. D. h. t. l. 5. §. 5. D. quand. dies leg. l. 161. D. de R. J.

§. 10. *Conditio Impossibilis* talis est, vel *Natura*, vel *Lege* & *moribus*, vel *Perplexitate verborum*.

§. 11. *Conditio autem impossibilis* in institutionibus, & legatis, nec non fideicommissis & libertatibus, (non etiam in contractibus, §. 10. l. de inut. stip. l. 31. D. de O. & A.) pro non scripta habetur. l. 1. l. 20. pr. in f. D. h. t. l. 45. D. de hered. instit. l. 3. l. 6. §. 1. l. 20. D. de cond. & dem.

§. 12. Sive *Conditio impossibilis* sit *Natura*; veluti, si quis institutus sit sub conditione, *Si monumentum post mortem testatoris in triduo proximo mortis ejus fecisset*, & id monumentum in triduo perfici nequeat. l. 6. D. h. t.

§. 13. Sive *impossibilis* sit *Lege* & *moribus*. Conditiones enim contra *Edicta Imperatorum*, aut contra *leges*, aut quæ legis vicem obtinent, scriptæ, vel quæ contra bonos mores, vel *derisorie* sunt, aut hujusmodi, quas *Prætores improbaverunt*, pro non scriptis habentur; & perinde, ac si conditio hereditati live legato adjecta non esset, capitur hereditas legatumve. l. 14. l. 9. D. h. t. Nam quæ facta lædunt pietatem, existimationem, verecundiam nostram, &

contra bonos mores fiunt, nec facere nos posse credendum est. l. 15. D. h. t.

§. 14. Talis est *Conditio Jurisjurandi*, l. 20. *D. de cond. & dem.* quæ Edicto Prætoris reprobatur; quod ita conceptum videtur: *Eum, cui sub conditione jurisjurandi quid relictum est, ita capere finam, ut capiunt hi, quibus nulla talis jurisjurandi conditio inferitur. arg. l. 8. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. l. 26. D. de cond. & dem. l. 29. §. 2. D. de test. mil.*

§. 15. Quo Edicto providit Prætor, ne is, qui sub *Jurisjurandi conditione* quid accipit, aut omittendo conditionem perderet hereditatem, legatumve; aut cogeretur turpiter accipiendi conditionem jurare. Voluit ergo eum, cui sub *Jurisjurandi conditione* quid relictum est, ita capere, ut capiunt hi, quibus nulla talis jurisjurandi conditio inferitur, & recte; cum enim faciles sint nonnulli hominum ad jurandum contentu religionis, alii perquam timidi metu Divini numinis, usque ad superstitionem, ne vel hi, vel illi, aut consequerentur, aut perderent, quod relictum est, Prætor consultissime intervenit. Etenim potuit is, qui voluit factum, quod religionis conditione adstringit, sub conditione faciendi relinquere: ita enim homines aut facientes admitterentur, aut non facientes deficerentur conditione. *d. l. 8. pr. & §§. seqq. D. h. t.*

§. 16. Quoties tamen heres jurare jubetur, *se daturum vel facturum, quod non improbum est*, Actiones hereditarias non alias habebit, quam si dederit vel fecerit id, quod jussus erat jurare. *d. l. 8. §. 6. D. h. t. l. 26. pr. D. de cond. & dem.*

§. 17. Talis etiam est *Conditio*, quæ libertati matrimonii contraria est. *l. 22. l. 72. §. 4. l. 77. §. 2. l. 100. D. de cond. & dem. l. 134. D. de V. O. l. 2. C. de inut. stip.*

§. 18. Similiter *Derisoria* & inepta est *conditio*, si quis heredem in testamento scripserit, *Si reliquias ejus in mare abjiciat*. Laudandus enim est magis, quam accusandus heres, qui reliquias testatoris non in mare secundum ipsius voluntatem abjecit, sed memoria humanæ conditionis sepulturæ tradidit. *l. 27. pr. D. h. t. add. l. 113. §. ult. D. de leg. 1.*

§. 19. Si vero *Conditio impossibilis* sit *Perplexitate verborum*, veluti, si dicat testator, *Si Titius heres erit, Sejus heres esto: Si Sejus heres erit, Titius heres esto*; inutilis est institutio, cum *conditio* existere non possit. *l. 16. D. h. t. junct. l. 188. D. de R. J.*

§. 20. Idemque juris est, si qualiscunque *impossibilis conditio* adscribatur heredi suo, quem quis in potestate habet. *l. 15. D. h. t. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 6. pr. l. 86. D. de hered. inst. l. 4. C. de inst. & subst.* Nisi in defectum conditionis exheredatus sit. *d. l. 4. C. de inst. & subst.*

§. 21. Pro *Conditione* autem in testamento etiam habetur *Dies incertus*. *l. 75. D. de condit. & dem. l. 21. D. quand. dies leg. ced.* Utique si incertum sit, *an sit extiturus?* Si enim certum sit, *an sit extiturus*, incertum *quando?* Distinguendum, an *Heredi* adscriptus sit? an *Extraneo?* Si *Extraneo*, similiter conditionem facit; Si *Heredi*, non item. *l. 9. C. de her. inst. l. 1. §. 1. l. 79. D. de cond. & dem. l. 4. §. 1. D. quand. dies leg. ced.*

TITUL. VIII.

DE JURE DELIBERANDI.

C. VI. 30.

§. 1. **I**nter *Conditiones Institutionum* olim etiam frequens erat *Conditio Cretionum*: qua certorum dierum spatium instituto heredi a testatore præstuebatur ad deliberandum, velletne adire hereditatem, an non; velut, *Titius heres esto, cernitogue in diebus centum proximis, quibus scieris poterisque: nisi ita creveris, exheres esto.* Ulp. T. XXII. §. 27. & seqq. add. l. 72. D. de acq. her. *

§. 2. Sed *Jus Cretionum* postea abrogatum est; l. 17. C. h. t. &, siue testator tempus ad deliberandum præscripserit, siue non, Prætor *Jus deliberandi* Edicto promisit, cujus priora verba ita concepta fuisse videntur: *Heredem institutum intra certum tempus hereditatem adire jubebo.* SI TEMPUS AD DELIBERANDUM PETET, DABO. V. l. 23. §. 1. D. de hered. inst. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Est itaque *Jus Deliberandi*, quo instantibus creditoribus, aliisve, petit heres, si hereditatem statim adire nolit, ut spatium sibi ad deliberandum concedatur. l. 9. C. h. t.

§. 4. Quod tempus primum fuit arbitrarium. Cum enim Prætor dicit tempus, nec adjicit diem, sine dubio ostendit, esse in jus dicentis potestate, quem diem præstituat: l. 1. §. 2. D. h. t. ita tamen, ut non pauciores dies darentur, quam centum. l. 2. D. h. t.

§. 5. Sed Jure novo a Principe ad deliberandum annus conceditur; a Judicibus vero novem menses. l. ult. §. 13. C. h. t.

§. 6.

§. 6. Tempus ad deliberandum ubi impetratum est, potest heres instrumenta hereditaria & rationes inspicere, & se instruere, an expediat, nec ne, agnoscere hereditatem. *l. 5. pr. D. h. t. l. 28. D. de acq. her.*

§. 7. Potest etiam res hereditarias, quæ ex tractu temporis deteriores fiunt, vel nimium sumtuosæ sunt, adhibito decreto Prætoris, justis pretiis vendere; *l. 5. §. 1. l. 6. D. h. t. æs alienum, quod sub pœna vel pretiosis pignoribus debetur, solvere; d. l. 5. §. 1. l. 6. D. h. t. &, si filius est, interim alimenta ex hereditate capere. l. 9. D. h. t.*

§. 8. Quod si heres intra præstitutum tempus voluntatem non declaraverit, hereditas respectu substituti & legitimi pro repudiata; *l. 69. D. de acq. her. respectu creditorum vero pro adita habetur. l. ult. §. pen. C. h. t.*

§. 9. Sed si intra tempus deliberandi decesserit, id quod ex anno reliquum est, ad suum heredem transmittit. *l. 19. C. de jur. delib.*

§. 10. Subjecit Prætor in specie caput de Pupillis, quod ita habet: Si PUPILLI, PUPILLÆ NOMINE POSTULABITUR TEMPUS AD DELIBERANDUM, AN EXPEDIAT, EUM HEREDITATEM RETINERE; ET HOC DATUM SIT, SI JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR: BONA INTEREA DIMINUI, NISI SI CAUSA COGNITA BONI VIRI ARBITRATU, VETABO. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 11. Et merito quidem Prætor impedit interim deminutionem, quamdiu nomine pupilli petitur tempus ad deliberandum. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 12. Dum autem Prætor Bona interim *diminui vetat*, non tantum alienationem impedit, verum etiam actiones exerceri non patitur: est enim absurdum, ei, cui alienatio interdicitur, permitti actiones exercere. *l. 7. §. 2. D. h. t.*

§. 13.

§. 13. Nisi iusta causa aliud exigat; veluti funeris, alimentorum, æris alieni: ob quas, similesque, Prætor aditus diminutionem permittet. *d. l. 7. §. ult. D. h. t.*

§. 14. Cum vero heres, qui hereditatem adiit, eam repudiare nequeat, & licet ea non sit solvendo, nihilominus obligetur in solidum; *l. 4. C. de rep. her. l. 8. D. de acq. her. l. 10. l. ult. §. pen. C. h. t. §. 5. I. de hered. qual. & diff.* adeoque heres, quantumvis deliberet, propter latens sæpe æs alienum, in damnum incidere possit: Imp. Justinianus in *l. ult. C. h. t.* aliud Beneficium introduxit, quod Inventarii dici solet, quod heredi instituto plenissimam præstat securitatem.

§. 15. Est autem Beneficium Inventarii, Jus, quo heres, Inventario legitime facto, hereditatem statim, sine ullo suo periculo, adire potest, ut ultra vires hereditatis non teneatur. *d. §. 5. I. de hered. qual. & diff. l. ult. §. 4. C. h. t.*

§. 16. Inventarium hic est repertorium, seu legitima descriptio omnium rerum hereditariarum. *arg. l. 7. pr. D. de admin. tut.*

§. 17. Quod ut legitime fiat, requiritur, ut intra triginta dies, ex quo heres delatam sibi novit hereditatem, inchoetur, & intra alios sexaginta dies, si res propinquæ sint, vel intra annum a prima scientia, si res longius absint, perficiatur; præsentibus tabulariis, citatis item & præsentibus legatariis & creditoribus, omnibusque quorum interest, aut istis absentibus, coram tribus optimæ opinionis testibus: nec non, ut heres manu sua subscribat, rerumque quantitatem exprimat; vel si scribere non possit, a tabulario subscribi jubeat. *l. ult. §. 2. 3. C. h. t. N. 1. c. 2. §. 1.*

§. 18.

§. 18. Inventario legitime factō, heres plurima & maxima ex eo consequitur beneficia.

§. 19. Præter hoc enim, quod eo tempore, quo Inventarium conficitur, neque a creditoribus conveniri, neque ulla molestia affici possit; *d. l. ult.*

§. 11. I. Hereditatem sine ullo suo periculo adire potest, ut non teneatur ultra vires hereditatis. *d. l. ult.*

§. 4. §. 5. *I. de hered. qual. & diff.*

II. Falcidiam ex Legatis, *d. l. ult. §. 4. C. h. t.* Trebellianicam ex fideicommissis detrahere potest. *arg. Nov. 1. c. 2.*

III. Satisfacere potest creditoribus, qui primi venerint. *d. l. ult. §. 4.*

IV. Impensas in funus, confectionem inventarii, aliasve necessario factas, deducit. *d. l. ult. §. 9.*

V. Actiones, quas & ipse contra defunctum habet, non confunduntur, sed ei similiter ac aliis creditoribus reservantur: temporum tamen prærogativa inter creditores servanda. *d. l. ult. §. 9.*

§. 20. Quo ipso tamen *Jus deliberandi* non est abrogatum: *d. l. ult. §. 13. §. 5. in f. I. de hered. qual. ac diff.* sed si heres *Beneficium Inventarii* neglexerit, & *Jus Deliberandi* petere maluerit, non solum creditoribus in solidum tenetur, sed & integra legata & fideicommissa præstare debet, neque beneficio L. Falcidiæ vel S^Cti Trebelliani uti potest. *l. ult. §. pen. C. h. t. N. 1. c. 2. §. 2.* Quod ad detractionem *Portionis Legitimæ* non recte extenditur. v: *Nov. 1. c. 1. §. 1. 3. c. 4. §. 1. Dissert. N. IV. de Port. Leg. C. 5. §. 10. & seqq.*

§. 1. **E**t hæc quidem de *Testamentis Solennibus*; sequuntur *Minus Solennia*, seu *Privilegiata*: inter quæ cum excellat *Testamentum Militis*, de eo separatim agendum visum est.

§. 2. Est autem proprie *Testamentum Militare*, quod a milite, in numeros relato, l. 42. D. h. t. in expeditione factum est, jure militari. l. 3. l. 4. l. 7. l. 10. D. l. 1. l. 15. l. pen. C. h. t. pr. §. 3. l. h. t. l. 11. pr. D. h. t.

§. 3. Concessit autem Militibus liberam testamenti factionem primus quidem Divus Julius Cæsar. Sed ea concessio temporalis erat. Postea vero primus Divus Titus dedit; post hoc Domitianus. Postea Divus Nerva plenissimam indulgentiam in milites contulit, eamque & Trajanus secutus est; ut, quoquo modo testati essent, voluntas eorum rata esset. l. 1. pr. D. h. t. Ulp. T. XXIII. §. 2. Quam & Prætor, & Proconsul Edicto confirmavit. arg. *Inscr.* l. 1. l. 2. D. h. t.

§. 4. Ut adeo omnes solennitates, & quæcunque subtilitatem magis, quam naturalem rationem habent, militibus remissa sint. l. 1. l. 34. §. 2. l. 35. l. 40. D. h. t. l. 15. C. h. t. pr. l. h. t.

§. 5. Tum propter simplicitatem & nimiam imperitiam eorum; l. 1. pr. D. l. 3. C. pr. l. h. t. (arma enim magis quam jura sciunt milites; l. 22. C. de jur. delib.) tum, & quidem maxime propter periculorum functionem. l. un. pr. D. de bon. poss. ex test. mil.

§. 6. Propter quam privilegium hoc etiam ad non milites, in hostico degentes, iisdemque periculis
ex-

expositos, postmodum extensum: *l. 44. D. h. t. d. l. un. D. de bon. poss. ex testam. mil.* neque militibus aliter, quam in expeditione & castris degentibus concessum est. *l. 1. l. 15. l. pen. C. pr. §. 3. l. h. t.*

§. 7. Hinc I. Surdus & Mutus Miles, ante caufariam missionem, jure militari testamentum facere potuit; *l. 4. D. h. t. cum pagani id impetrare deberent. l. 7. D. qui testam. fac. poss.* Quod tamen jure novo, post *l. 10. C. qui testam. fac. poss.* privilegium militare esse desiit.

II. Testamentum facere potest ex militari delicto capitis damnatus; dummodo sacramenti fides non sit rupta, *l. 11. pr. D. h. t. & miles id impetrauerit. l. 32. §. 8. D. de don. int. vir. & ux.*

Ut & III. De statu suo dubitans. *d. l. 11. §. 1. D. h. t.*

IV. Heredes instituere potest deportatos, & fere omnes, cum quibus non est testamenti factio. *l. 13. §. 2. D. h. t. l. 5. C. eod.*

V. Liberos suos in testamento præterire, & silentio exheredare potest; *l. 9. l. 10. C. h. t. §. 6. l. de exher. lib. l. 12. D. de bon. lib.* dummodo se liberos habere non ignoraverit. *d. l. 9. C. h. t. d. §. 6. l. de exher. lib. v. supr. ad i. de lib. & post. §. 37. & seqq.*

VI. Testamentum ejus (actu scil. militantis) inofficiosum *Querela inofficiosi* non rescinditur. *l. 29. D. h. t. l. 27. §. 2. D. l. 9. C. de inoff. test. l. 12. pr. l. 47. §. ult. D. de bon. lib.* Quibus ll. per Nov. 115. c. 4. minime derogatum est.

VII. Pro parte testatus, pro parte intestatus potest decedere; *l. 6. l. 18. pr. l. 37. D. h. t.* adeoque & ex rebus certis, *l. 17. pr. D. h. t.* (cessante jure accrescendi, *l. 37. D. h. t.*) nec non ad tempus, vel post tempus, ex conditione, vel in conditionem, heredes instituere. *l. 15. §. 4. l. 41. pr. D. h. t.*

VIII. Pot-

VIII. Potest substituere his, qui heredes extiterunt, in iis, quæ ex testamento ejus consecuti sunt; *l. 5. D. h. t. nec non soli filio testamentum facere, eique etiam emancipato in secundum casum substituere. l. 15. §. 3. l. 28. l. 41. §. ult. D. h. t.*

IX. Ultra dodrantem legare; ut in legatis Legi Falcidiae non sit locus. *l. 17. §. ult. D. l. 12. C. h. t. l. 7. C. ad L. Falcid.*

X. Plura testamenta facere, *l. 19. pr. D. h. t.*

XI. Ut & Codicillis hereditatem relinquere. *l. 36. pr. D. h. t.*

XII. Testamentum Militis agnatione sui heredis, vel vera, vel quasi tali, non rumpitur; *l. 7. l. 8. l. 9. pr. D. h. t. neque minima capitis deminutione fit irritum. l. 22. D. h. t. §. 5. I. h. t. l. 6. §. ult. D. de inj. rupt. irr. test.*

Et uti hereditatem miles nuda voluntate dare, sic &

XIII. Sola contraria voluntate adimere potest. *l. 15. §. 1. D. h. t.*

§. 8. Quod privilegium militare non tantum pertinet ad testamentum in militia factum, sed & ad id, quod ante militiam non jure factum est; dummodo miles factus, vel verbis, vel factis, novam voluntatem declaraverit, *l. 9. §. 1. l. 20. §. 1. l. 25. D. §. 4. I. h. t. quæ scil. priori non sit contraria. Ita accip. l. 15. §. 2. D. h. t.*

§. 9. Quod si tamen miles missus sit de militia, testamentum jure militari factum, post missionem, *honestam* scil. vel *causariam*, (non *ignominiosam*), intra annum valebit. *l. 26. pr. §. 1. D. h. t. §. 3. I. h. t. v. l. 2. §. 2. D. de his qui not. infam. Ut tamen conditio post annum existens retrahatur. d. §. 3. I. h. t. l. 26. D. de cond. inst. l. 11. §. 1. D. qui pot. in pign.*

§. 10. Potest autem Testamentum Militare etiam dividi in *Scriptum*, & *Nuncupativum*.

§. 11.

§. 11. Ad *Scriptum* nulli requiruntur testes; si quid enim in vagina aut clypeo, literis sanguine suo rutilantibus, adnotaverint, aut in pulvere inscripserint gladio suo, ipso tempore, quo in prælio vitæ sortem derelinquunt, hujusmodi voluntatem stabilem esse oportet: *l. 15. C. h. t. dummodo militem scripisse constet. l. 40. in f. pr. D. h. t.*

§. 12. Ad *Nuncupativum* vero duo sufficiunt, arg. *l. 12. D. de testib.* etiam specialiter non rogati; arg. *l. ult. §. ult. C. de codicill.* (non obst. §. 1. verb. *Convocatis ad hoc hominibus. l. h. t. quibus factum, non jus significatur;*) si modo ferio coram iis miles locutus sit. *l. 24. D. §. 1. l. h. t.*

§. 13. Præter *Testamentum Militis* vero II. *Minus solenne* seu *Privilegiatum* est *Testamentum Parentum inter liberos*; quod similiter nullas solennitates requirit. *l. ult. C. fam. ercisc. l. 21. §. 1. & Auth. Quod sine. C. de testam. Nov. 107. c. 1.*

§. 14. Si enim Pater, in *Scriptura* inter liberos testetur, sufficit, si vel propria manu testamentum scribat, arg. *l. 28. §. f. C. de testam.* vel subscribat, & simul exprimat, quod in præcedentibus ultima sua voluntas contineatur; *Nov. 107. c. 1.* quo casu testes non sunt necessarii. *d. c. 1.*

§. 15. Si vero per *Nuncupationem*, sufficit, si coram duobus testibus voluntatem declaret. *d. c. 1.* arg. *l. 12. D. de testib.* Quin enim *Nuncupativum testamentum Parentum inter liberos* etiam valeat, ne quidem dubitandum videtur. *d. Nov. 107. c. 1. v. l. 16. C. fam. ercisc.*

§. 16. III. *Testamentum tempore contagionis factum*; ad quod simultanea testium præsentia non est necessaria, ob timorem contagionis. *l. 8. C. de testam.*

§. 17. IV. *Testamentum Rusticorum*; ad quod quinque testes sufficiunt, si plures haberi nequeunt. Neque

que testium subscriptiones requiruntur, si scribere nequeant. Sufficitque, si quidam literati adsint, & pro aliis subscribant. *l. ult. C. de testam.*

§. 18. V. Testamentum posterius imperfectum, in quibus scripti sunt heredes ab intestato venturi, qui in prioribus prateriti; ad quod similiter V. testes sufficiunt. *l. 21. §. pen. C. de testam.*

§. 19. VI. Testamentum Principi oblatum: nec non VII. Actis insinuatum; quæ nullas omnino solennitates desiderant. *l. 19. C. de testam.*

TITUL. II.

DE ACQUIRENDA VEL OMITTENDA HEREDITATE.

C. VI. 30.

§. 1. **A**tque ita Testamento Solenni vel Minus solenni legitime defertur Hereditas; quæ delata vel Acquiratur, vel Omittitur.

DE ACQUIRENDA HEREDITATE.

§. 2. Acquiratur autem diversimode, pro diversa heredum qualitate & differentia.

§. 3. Sunt enim heredes vel *Necessarii*, vel *Voluntarii*; *l. 15. l. 16. D. h. t.* *Necessarii* vero vel *Necessarii tantum*, vel *Sui & Necessarii. pr. l. de her. qual. & diff.*

§. 4. *Necessarii* heredes sunt *servi a Dominis suis heredes instituti*; ideoque sic appellantur, quia, si velint, si vel nolit, omnino post mortem testatoris protinus liberi & *necessarii* heredes fiunt. §. 1. *l. de her. qual. & diff. l. 57. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Quod summa ratione dominis concessum est; arg. *l. 11. D. de lib. & post. maxime si facta-*

cultates suas suspectas habeant: ut bona potius heredis, quam defuncti nomine distrahantur. *d. §. 1. I. de her. qual. & diff.*

§. 6. *Sui & Necessarii sunt Liberi, in potestate testatoris, mortis tempore, gradu proximo, constituti. §. 2. I. de hered. qual. & diff. l. 33. §. 1. D. de test. mil. l. 6. D. de injust. rupt. irr. test.*

§. 7. Qui *Sui heredes* ideo appellantur, quia *Domestici* heredes sunt, & vivo quoque patre quodammodo domini æstimantur, & proinde *sibi ipsi* quasi heredes existunt. *d. §. 2. I. de her. qual. & diff. v. l. 11. D. de lib. & post.*

§. 8. *Necessarii* vero ideo dicuntur, quia omnino, five velint, five nolint, tam ab intestato, quam ex testamento, ex Lege duodecim Tabularum heredes fiunt. *d. §. 2. I. de hered. qual. & diff.*

§. 9. *Heredes Voluntarii* vero sunt *Extranei*, qui in potestate testatoris non sunt. *pr. §. 3. I. de hered. qual. & diff.*

§. 10. *Necessarii tantum Ipso jure* sunt heredes; §. 1. *I. de hered. qual. & diff. §. 1. I. de hered. inst. adeo* quidem, ut ipsis abstinendi potestas non permittatur. *l. 57. §. 2. D. h. t.*

§. 11. *Sui & Necessarii* similiter *Ipso jure* heredes sunt; §. 2. *I. de hered. qual. & diff. §. 3. I. de hered. quæ ab intest. l. 14. D. de suis & leg. hered. neque jure Civili* ab hereditate paterna abstinere possunt: nisi id pater eis vel expresse, vel tacite, sub conditione scil. potestativa eos instituendo, *l. 86. D. de her. inst. l. 12. D. de cond. inst. vel vulgariter* iis substituendo, permiserit. *§. ult. I. de vulg. subst.*

§. 12. Idque non tantum in natis procedit, sed etiam in postumis. §. 2. *in f. I. de hered. quæ ab intestat.* Adeo quidem, ut uxore prægnante, proximus a postumo hereditatem adire nequeat; de quo Prætor

ita edixit: PROXIMUS A FILIO POSTUMO HERES, DUM MULIER PRÆGNAS EST, AUT PUTATUR ESSE, ADIRE HEREDITATEM NON POTEST: SED, SI SCIT NON ESSE PRÆGNATEM, POTEST. l. 30. §. 1. *Et seqq. D. h. t.*

§. 13. Sed Prætor & Proconsul iis fecerunt abstinendi potestatem; ut potius scil. parentis, quam ipsorum nomine, bona a creditoribus possideantur, & vendantur. §. 2. *I. de hered. qual. Et diff. l. 57. pr. D. h. t.*

§. 14. Qua de re Prætor ita edixisse videtur: *Suo Et necessario heredi, tam masculo, quam sæminæ, abstinendi se ab hereditate potestatem faciam: Impuberi, etiamsi se immiscuerit hereditati; Puberi, si se non immiscuerit. SI PER EUM EAMVE FACTUM ERIT, QUO QUID EX EA HEREDITATE AMOVERETUR, abstinendi beneficium non dabo.* arg. l. 11. l. 12. l. 57. *pr. l. 71. §. 3. D. h. t.*

§. 15. Si quis enim *suus* se dicit retinere hereditatem nolle, aliquid autem ex hereditate amoverit, abstinendi beneficium non habebit. *d. l. 71. §. 6. D. h. t.*

§. 16. *Amovisse* autem eum accipimus, qui sive per se, sive per alium, callido animo, quid celaverit, aut interverterit, aut consumserit; non etiam, si putaverit rem non esse hereditariam. *d. l. 71. §. 5. Et seqq. D. h. t.*

§. 17. Licet autem Prætor ita ex *Necessariis* revera fecerit *Voluntarios*; non tamen *Sui* esse desierunt, neque *jus Sui* tatis per id sublatum est.

§. 18. Unde *Sui* etiamnum hereditatem paternam *Ipso Jure* acquirunt, §. 3. *I. de hered. quæ ab intest.* eamque non aditam ad quoslibet heredes, non tantum suos, sed & extraneos transmittunt. l. 3. l. 19. *C. de jur. delib. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 19. Quod secus est in *Extraneis*, qui hereditatem

tem non aditam non transmittunt; *l. 7. C. de jur. delib. l. un. §. 5. C. de cad. toll. exceptis liberis, qui sunt sui juris, quibus postmodum per Impp. Theodosium & Valentinianum concessum est, ut hereditatem sibi relictam, in descendentes, non alios, transmittere possint. l. un. C. de his qui ant. apert. tab. hered. transmitt.*

§. 20. *Voluntarii seu Extranei hereditatem acquirunt Adeundo. §. 5. l. de hered. qual. & diff. l. ult. §. 2. 12. C. de jur. delib. l. 12. §. f. D. de bon. lib.*

§. 21. *Quæ Aditio in genere nihil aliud est, quam Declaratio voluntatis, de hereditate sibi delata suscipienda.*

§. 22. *Estque vel Aditio in specie sic dicta, vel Pro herede gestio.*

§. 23. *Aditio hereditatis in specie sic dicta, est Declaratio voluntatis, de hereditate suscipienda, verbis facta. §. 6. l. de hered. qual. & diff.*

§. 24. *Pro herede gestio autem, est Declaratio voluntatis, de suscipienda hereditate, rebus ipsis & facto significata. d. §. 6. l. de hered. qual. & diff.*

§. 25. *Pro herede gerere enim videtur is, qui aliquid facit quasi heres, & animo heredis. l. 20. pr. §. 4. l. 88. D. h. t. §. ult. l. de hered. qual. & diff.*

§. 26. *Cæterum, si quid pietatis causa fecit, si quid custodiæ causa fecit, si quid quasi non heres egit, sed quasi alio jure dominus, apparet non videri pro herede gessisse. d. l. 20. pr. D. h. t.*

§. 27. *Et ideo solent testari liberi, non animo heredis se gerere, quæ gerunt, sed aut pietatis, aut custodiæ causa, aut pro suo. d. l. 20. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 28. *Hereditatem adire possunt, quicunque tempore mortis testatoris & aditæ hereditatis capaces sunt; l. 49. §. 1. D. de hered. instit. §. 4. l. de her. qual. & diff. & sese obligare possunt. l. 8. D. h. t.*

§. 29. Non Furiosi, Mente capti, l. 63. *D. h. t. l. 40. D. de R. J. vel Infantes*; §. 9. *I. de inut. stip. quorum Parentes, vel Tutores, Curatoresve adeunt: l. 18. pr. §. 1. 2. C. de jur. delib. l. ult. §. 3. C. de curat. fur. neque Infantiae Pubertative proximi, vel Minores, sine Parentum, Tutorum, Curatorumve auctoritate. l. 18. §. f. C. de jur. delib. l. 8. l. 9. D. h. t. l. 3. C. de in int. rest.*

§. 30. Quod si Filiusfam. integræ ætatis sit, non tantum consentiente, sed & jure novo invito Patre hereditatem adire potest; adeo, ut eo casu plenam ejus proprietatem sibi acquirat. *l. ult. pr. §. 1. 2. C. de bon. quæ lib.*

§. 31. Qui vero hereditatem adire volet, certus esse debet, defunctum esse testatorem, *l. 19. l. 32. pr. D. h. t. sibi que hereditatem, ex causa v. gr. testamenti, l. 22. D. h. t. §. 6. I. de her. qual. & diff. pure, vel sub conditione, delatam esse. l. 32. §. 1. D. h. t.*

§. 32. Et quidem adire debet volens, non metu verborum vel aliquo timore coactus; *l. 6. §. ult. D. h. t. l. 16. C. de jur. delib. ipse, non per Procuratorem; l. 90. D. h. t. l. 123. junct. l. 77. D. de R. J. totam hereditatem, non partem, si quidem totam acquirere possit. l. 1. l. 2. l. 55. D. h. t. l. un. §. 10. C. de cad. toll. & pure, non sub conditione. l. 51. §. f. D. h. t. l. 77. D. de R. J.*

§. 33. Non tamen necesse habet heres statim adire, sed, si nemo sit, qui urgeat, etiam intra triginta annos adire potest. *l. 8. C. de jur. delib. l. 7. C. de pet. her.*

§. 34. Quandocunque autem fiat *Aditio*, ea ad tempus mortis revocatur. *l. 54. D. h. t. l. 138. l. 193. D. de R. J.*

§. 35. Cujus effectus est, quod, qui adiit, vel in totum, vel pro parte heres fiat, & in universum Jus defuncti, (quod morte non est extinctum, v. l. 196. D. de R. J. §. 1. I. de perp. & temp. act.) succedat; l. 37. D. h. t. l. 24. D. de V. S. l. 62. D. de R. J. & si coheredes deficient, deficientium portiones ei etiam invito accrescant. l. 31. l. 53. §. 1. l. 80. §. 1. D. h. t.

§. 36. Licet aliud sit in Possessione, quæ nisi naturaliter apprehensa sit, in heredem non transit. l. 23. pr. D. de acq. vel am. poss.

§. 37. Non tantum autem in jus defuncto competens succedit, sed & in onera & æs alienum; l. 8. D. h. t. ut, licet hereditas non sit solvendo, a creditoribus tamen pro portione hereditaria conveniri possit. d. l. 8. l. 10. C. de jur. delib.

§. 38. Nascitur denique ex Additione hereditatis Obligatio, qua heres quasi ex contractu Legatariis & Fideicommissariis ad Legata & Fideicommissa præstanda obstrictus est. §. 5. I. de obl. quæ quas. ex contr. l. 5. §. 2. D. de O. & A.

DE OMITTENDA HEREDITATE.

§. 39. Quod si vero Heres institutus heres esse nolit, hereditatem omittere potest. Quo casu Sui se abstinere, Extranei repudiare dicuntur. l. 11. l. 12. l. 57. D. h. t. t. t. C. de repud. vel abstin. her.

§. 40. Est itaque Repudiatio, Declaratio voluntatis, de hereditate delata non suscipienda, vel verbis, vel re ipsa, facta. l. 95. l. 77. in f. D. h. t.

§. 41. Repudiare potest, qui & acquirere potest. l. 18. D. h. t. Non Furiosus vel Mente captus; arg. l. 47. D. h. t. non Pupillus, sine tutore; l. 5. C. de rep. her. l. 11. D. de auct. tut. neque Filius, sine patre, ut scil. patri noceat. l. 13. §. 3. D. h. t. l. 8. §. 2. C. de bon. quæ lib.

§. 42. Ut autem repudiare possit, debet certus esse, testatorem defunctum, & hereditatem sibi delatam esse. *l. 13. §. 1. l. 23. l. 15. l. 16. D. h. t.*

§. 43. *Repudiationis vero effectus est, ut is, qui repudiavit, hereditatem amittat; l. 13. pr. D. h. t. adeo, ut hereditatem semel repudiatam postmodum amplius adire nequeat. l. 4. C. de rep. hered. l. ult. §. ult. C. de bon. quæ lib.*

TITUL. III.

TESTAMENTA QUEMADMODUM APERIANTUR, INSPICIANTUR, ET DESCRIBANTUR.

C. VI. 32.

§. 1. **U**t autem certo sciat Heres, an, & quo modo institutus sit, hereditatemque delatam recte acquirere vel omittere possit, *aperiendæ & inspicendæ sunt Testamenti tabulæ.*

§. 2. De quo Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Testamenti tabulas, quodve ad causam testamenti pertinere dicetur, inspicere ac describere desideranti, suo vel alieno nomine, si prius de calumnia juraverit, præter eam partem supremarum tabularum, quam aperiri defunctus vetuit, vel ad ignominiam alicujus pertinere dicetur, inspiciendi describendique, præter diem & Consulem, potestatem faciam. arg. l. 1. l. 2. D. l. 3. C. h. t.*

§. 3. Cujus Edicti ratio manifesta est; neque enim sine Judice transigi, neque apud Judicem exquiri veritas de his controversiis, quæ ex testamento proficiscerentur, aliter potest, quam inspectis cognitisque verbis testamenti. *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 6. D. de transact.*

§. 4.

§. 4. Ait Prætor, *Testamenti tabulas, quodve ad testamenti causam pertinere dicitur; Testamentum proprie illud dicitur, quod jure perfectum est. Sed abusive Testamenta ea quoque appellamus, quæ falsa sunt, vel injusta, vel irrita, vel rupta: itemque imperfecta solemus testamenta dicere. l. 2. §. 1. D. h. t. v. l. 1. §. 3. 5. D. de tab. exhib.*

§. 5. *Ad causam autem Testamenti pertinere videtur id, quodcunque quasi ad testamentum factum est, in quacunque materia fuerit scriptum, quod contineat supremam voluntatem; & non tantum principales, sed & secundæ tabulæ, & codicilli Edicto continentur. l. 2. §. 2. l. 11. D. h. t. l. 3. §. 25. 27. D. de SCt. Silan. v. l. 1. §. 2. 5. D. de tab. exh.*

§. 6. Si plura sint testamenta, quæ quis exhiberi desideret, univerforum ei facultas facienda est. l. 2. §. 3. D. h. t.

§. 7. Si vero dubitetur, utrum vivat, an decesserit is, cujus quis quod ad causam testamenti pertinet, inspicere describique postulat, dicendum est, Prætorem causa cognita id statuere debere; ut, si liquerit eum vivere, non permittat inspicere tabulas. l. 2. §. 4. D. h. t.

§. 8. *Inspicere ac describere desideranti, suo vel alieno nomine; omnibus enim, quicunque desiderant tabulas testamenti inspicere, vel etiam describere, inspiciendi (sic leg.) describendique potestatem factorum se Prætor pollicetur. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 9. Si prius de calumnia juraverit; l. 3. C. h. t. neque enim omnibus omnino hoc conceditur, sed iis tantum, quorum interest. v. l. 3. §. 10. D. de tab. exhib.

§. 10. *Præter eam partem supremarum tabularum, quam aperiri defunctus vetuit, vel ad ignominiam alij*

cujus pertinere dicitur; d. l. 3. C. h. t. quod & ad Tabulas pupillares pertinet: quas, etiam si non fuerit superscriptum, ne aperirentur, attamen, si seorsum eas signatas testator reliquerit, Prætor aperiri, nisi causa cognita, non patietur. *l. 8. D. h. t. add. §. 3. l. de pup. subst.*

§. 11. *Inspiciendi describendique; l. 1. pr. D. h. t.* quod cum (si testamentum clausum sit, v. *l. 21. pr. C. de testam.*) sine apertura tabularum fieri nequeat, testamentum prius aperiendum esse ultro intelligitur.

§. 12. Et quidem ex *Lege Julia Vicefimarum*, v. *Inscr. l. 68. D. ad L. Falcid. l. 37. D. de relig. l. 154. D. de V. S.* aperiendum erat testamentum statim, id est, a præsentibus intra triduum, vel quinque dies, a morte testatoris; ab absentibus vero intra eosdem dies, ex quo supervenerint. *Paul. Sent. L. IV. T. VI. §. ult. Ex constitutione vero Valeriani & Gallieni tempore usitato, & moribus locorum recepto. l. 2. C. h. t.*

§. 13. Cum autem aperitur, Prætoris est officium, ut cogat signatores convenire, & figilla sua recognoscere, vel negare se signasse; quorum si major pars fuerit inventa, poterit ipsis intervenientibus resignari testamentum & recitari. *l. 4. 5. D. h. t. Paul. Sent. L. IV. Tit. VI. §. 1. v. l. 3. §. 9. D. de tab. exh.*

§. 14. Sed si quis ex signatoribus aberit, mitti debent tabulæ testamenti, ubi ipse sit, uti agnoscat; nam revocari eum agnoscendi causa onerosum est. *l. 7. D. h. t.*

§. 15. Quod si vero omnes absint, & causa aliqua aperire tabulas urgeat, debet Prætor vel Proconsul curare, ut intervenientibus optimæ opinionis viris aperiantur, & post descriptum & recognitum factum,
ab

ab iisdem, quibus intervenientibus apertæ sunt, ob-
signentur. *d. l. 7. D. h. t.*

§. 16. Et si quidem duobus exemplariis scriptum
sit testamentum, alterutrum aperiri sufficit: *l. 10.
pr. D. h. t.* si vero quis fecerit testamentum *Authen-
ticum & Exemplum*, exemplo aperto nondum apertum
est testamentum; sed si *Authenticum* patefactum sit,
totum apertum est. *l. ult. D. h. t.*

§. 17. Dum autem Prætor inspiciendi describen-
dique potestatem facit, etiam lectionem concedit;
inspectio enim tabularum lectionem earum indicat.
l. 2. §. 5. D. h. t.

§. 18. *Præter diem & Consulem, potestatem faciam.*
l. 3. C. h. t. Diem & Consulem tabularum non pa-
titur Prætor describi vel inspicere, idcirco, ne quid
falsi fiat, namque etiam inspectio materiam falso
fabricando instruere potest. *l. 2. §. 6. D. h. t.*
add. *l. 1. §. 2. D. de edend.*

§. 19. Quod si quis, non negans apud se tabulas
esse, non patiatur inspicere & describi, omnimodo ad
hoc compellatur: si vero neget, penes se tabulas esse,
dicendum est, ad *Interdictum* remitti, quod est de
Tabulis exhibendis. *l. 2. §. ult. D. h. t. l. 2. §. 1.
D. de tab. exhib.*

§. 20. Ipsi heredi autem *Vindicatio* tabularum,
sicut cæterarum hereditariarum rerum, competit,
& ob id ad *Exhibendum* quoque agere potest. *l. 3.
D. h. t.*

TITUL. IV.

SI QUIS, OMISSA CAUSA TESTAMENTI, AB
INTESTATO, VEL ALIO MODO POSSI-
DEAT HEREDITATEM,

C. VI. 39.

§. 1. **N**on tamen potest *Heres Testamento institu-*
tus hereditatem pro lubitu omittere; si
quis enim, qui & ex Testamento, & ab Intestato
potest succedere, *omissa causa Testamenti*, heredita-
tem ab intestato possideat, Legata & Fideicommissa
testamento relicta nihilominus præstare tenetur. l. 1.
pr. D. l. 1. l. 2. C. h. t.

§. 2. De quo Prætor ita edixisse videtur: *Si quis,*
omissa causa testamenti, ab intestato hereditatem partem-
ve ejus possideat, quo eos circumveniat, quibus quid ex
judicio defuncti deberi potuit, in eum causa cognita Actio-
nem dabo. arg. l. 1. *pr. l. 6. §. 3. D. h. t.*

§. 3. Quo Edicto Prætor voluntates defunctorum
tuetur, & eorum calliditati occurrit, qui, omissa
causa testamenti, ab intestato hereditatem partemve
ejus possident, ad hoc, ut eos circumveniant, qui-
bus quid ex judicio defuncti deberi potuit, si non
ab intestato possideretur hereditas. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor, *Si quis omissa causa testamenti;*
omittere seu prætermittre causam testamenti videtur,
qui hereditatem testamento delatam repudiavit, vel,
cum posset, non acquisivit: sive per se, sive per alium
acquirere potuerit. l. 1. §. 1. 2. 6. *D. h. t.*

§. 5. *Ab intestato hereditatem partemve ejus possi-*
deat, quo eos circumveniat, quibus quid ex judicio de-
functi deberi potuit; sive jure legitimo hereditatem
possi-

possideat, five non: totiens enim Edictum Prætoris locum habebit, quotiens aut quasi legitimus heres possidet, aut quia *Bonorum possessionem* accipit ab intestato, aut si forte quasi prædo possideat hereditatem, fingens sibi aliquem titulum ab intestato possessionis. *l. 1. §. 9. D. h. t.* Qua in re tempus litis contestatæ spectandum est. *l. 6. §. 6. D. h. t.*

§. 6. Sive etiam possideat, five dolo malo fecerit, quo minus possideat, nihil interest. *l. 1. §. 10. D. h. t.*

§. 7. *Dolo autem malo fecisse videtur, quominus possideat*, non tantum, qui ad alium transtulit possessionem per fraudem, ut legatarii, cæterique, qui quid in testamento acceperunt, careant his, quæ sibi relicta sunt; *l. 1. §. 11. D. h. t.* sed &, qui malitiose fecit, ne inciperet possidere, & per fraudem hereditatem omisit, ut ad legitimum perveniat. *d. l. 1. §. 12. 13. D. h. t.*

§. 8. Idemque dicendum, si quis pretio accepto prætermisit hereditatem. *l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 9. Quin & si pecuniam non acceperit, sed simpliciter omisit causam testamenti, dum vult præstitum ei, qui substitutus est; vel legitimo, si liquido constiterit in necem legatariorum hoc factum, dicendum est, locum esse *Utili Actioni* adversus eum, qui possidet hereditatem. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 10. *Causa cognita*; non simpliciter enim Prætor pollicetur se actionem daturum. Nam si invenerit, testatorem hujus rei auctorem esse, ipsumque permisisse ab intestato succedere, aut si qua alia justa causa omittendi intervenerit, vel bona ad alium pertineant, Actio non dabitur. *l. 6. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 11. *Actionem dabo. Legatorum* scil. *d. l. 6. §. 3. D. h. t.* quæ datur Legatariis & Fideicommissariis, contra eum, qui hereditatem ab intestato possidet, ejusque

matur; *l. 1. §. 26. D. h. t. Tacit. Annal. L. XIV. c. 42. & seqq.* & si ante quæstionem de familia habitam, suppliciumque sumtum, hereditatem adierit, hereditas publicetur & Fisco addicatur. *l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Quod confirmatum est SC^{to} Claudiano, quod conditum est sub Nerone, Nerone Claudio Cæs. & L. Calpurnio Pisone Coss. A. U. C. 810. post N. Ch. 57. unde & alio nomine *Neronianum*, Paul. *Sent. L. III. T. V. §. 5.* ut & *Pisonianum* dictum videtur. *l. 8. D. h. t.*

§. 4. Quo insuper cautum, ut, si quis a suis servis interfectus esset, ii quoque, qui testamento manumissi sub eodem testamento mansissent, inter servos supplicia penderent; Tacit. *Annal. L. XIII. c. 31. 32. l. 3. §. 16. 17. D. h. t.* nec non, ut, occisa uxore, de familia viri quæstio haberetur, idemque, si vir dicatur occisus, in uxoris familia observaretur. Paul. *Sent. d. L. III. T. V. §. 5. l. 1. §. 15. D. h. t.*

§. 5. Cum enim aliter nulla domus tuta esse possit, nisi periculo capitis sui custodiam Dominis, tam a domesticis, quam ab extraneis, præstare servi cogantur, ideo hæc SC^{ta} introducta sunt, de publica quæstione a familia necatorum habenda. *l. 1. pr. l. 19. D. h. t.*

§. 6. Ut itaque hisce SC^{tis} locus sit, ante omnia requiritur, ut constet dominum v. *l. 1. §. 1. & seqq. D. h. t.* occisum, & scelere interemtum esse. *l. 1. §. 24. D. h. t.*

§. 7. *Occisorum* autem appellatione hic veniunt, qui per vim aut cædem sunt interfecti, ut puta jugulati, strangulati, præcipitati; vel saxo, vel fuste, vel lapide percussi; vel quo alio telo necati. *l. 1. §. 17. D. h. t.*

§. 8. Quod si quis veneno, vel etiam quo alio, quod

quod clam necare soleat, interemtus sit, ad hæc SCta vindicta mortis ejus non pertinebit: hoc idcirco, quia toties puniendi sunt servi, qui auxilium domino non tulerunt, quoties potuerunt ei adversus vim opem ferre, & non tulerunt. *l. 1. §. 18. D. h. t.*

§. 9. Plane, si venenum per vim infusum sit, SCtum Silanianum locum habet. *l. 1. §. 19. 20. D. h. t.*

§. 10. Non etiam ad omnes servos. *v. l. 1. §. 3. 4. 5. D. h. t.* hoc SCtum pertinet; sed eos tantum, qui sub eodem tecto fuerunt, omnimodo punit: eos vero, qui non sub eodem tecto, sed in eadem regione fuerunt, non aliter, nisi conscii fuissent. *l. 1. §. 26. D. h. t.*

§. 11. Eodem tecto autem sic accipiendum, ut, quicunque eo loci fuerint, unde vocem exaudire potuerunt, hi puniantur, quasi sub eodem tecto fuerint. *l. 1. §. 27. Et seqq. D. h. t.*

§. 12. Quin & licet sub eodem tecto fuerint, nonnunquam excusandi sunt; veluti, si sint impuberes, *l. 1. §. 32. 33. D. h. t.* gravi valetudine affecti, *l. 3. pr. D. h. t. clausi, d. l. 3. §. 6.* ætate defecti, *d. l. 3. §. 7.* furdi, cæci, muti, vel furiosi, *d. l. 3. §. 8. 9. 10. 11. qui opem ferre nequeunt.*

§. 13. Excusantur etiam servi, qui domino auxilium tulerunt sine dolo malo. Nam si finxit se quis auxilium ferre, vel dicis gratia tulit, nihil hoc commentum ei proderit. *l. 1. §. 34. D. h. t.*

§. 14. Tulisse autem auxilium non tantum is videtur, qui servavit dominum, hoc est, qui potuit ita opem ferre, ut salvus esset dominus; verum is quoque, qui, quicquid potuit, fecit, tametsi dominus interfectus est. *l. 1. §. 35. 36. 37. D. h. t.*

§. 15. Quod maxime procedit, si dominus ipse officium

officium fervorum suorum, vel expresse, vel tacite purgaverit; veluti, si mortifere vulneratus supervixerit, nec de quoquam fervorum suorum conquestus sit. *l. 1. §. ult. l. 2. D. h. t.*

§. 15. Secundum quæ SCTa postea Prætor etiam Edictum proposuit, quod ita conceptum videtur: *Quod ad causam testamenti pertinens relictum erit ab eo, qui occisus esse dicetur, id ne quis sciens dolo malo aperendum, recitandum, describendumve curet, priusquam de ea familia quæstio ex SCTo habita, suppliciumque de noxiis sumtum fuerit, vetabo. Bonorum quoque possessionem petere non permittam. Quod si quis aperuisse, aut quid aliud eorum, quæ supra dicta sunt, fecisse dicetur, in centum aureos eum condemnabo, cujus dimidiam partem ei, cujus opera convictus erit, dabo, alteram in publicum cogam.* *arg. l. 3. §. 18. l. 5. §. 1. l. 25. §. 2. D. h. t.*

§. 17. *Aperire autem hic ille videtur, qui naturaliter aperit; sive sint signatæ, sive non sint ligatæ, sed tantum naturaliter clausæ.* *l. 3. §. 19. D. h. t.*

§. 18. *Sive palam vel publice id fiat, sive secreto, nihil interest.* *l. 3. §. 20. D. h. t.*

§. 19. *Non etiam interest, an totum testamentum, an pars aperta sit.* *l. 3. §. 24. D. h. t.*

§. 20. *Idemque juris est, si quis codicillos aperuerit; nam & codicilli ad causam testamenti pertinent.* *l. 1. §. 25. D. h. t.*

§. 21. *Nec denique interest, an jure valeat id, quod apertum est, an non valeat.* *l. 1. §. 26. D. h. t.*

§. 22. *Si quis autem ignorans occisum aperuerit, hoc Edicto non tenetur.* *l. 3. §. 21. D. h. t.*

§. 23. *Et si sciens, non tamen dolo, aperuit, æque non tenebitur; si forte per imperitiâ, vel rusticitatem, ignarus Edicti Prætoris vel SCTi aperuit.* *l. 3. §. 22. D. h. t.*

§. 24. Similiter, si quis tabulas naturaliter non aperuit, sed linum tantum inciderit, excusatus erit; quia dolo caret, qui ipsas tabulas non aperuit. *l. 2.*

§. 23. *D. h. t.*

§. 25. *Cessat* denique *Edictum*, si quinquennium præterlapsum sit. Quod huic cognitioni præstitutum est SCto, quod T. Statilio Tauro & M. Æmilio Lepido Coss. A. U. C. 764. post N. Ch. II. factum est. *l. 13. D. h. t.*

§. 26. Quod tamen ad extraneos pertinet: namque eos, qui parricidii pœna teneri possunt, eodem SCto *semper*, i. e. intra vicennium, *l. 12. C. ad L. Corn. de fals. v. l. ult. D. ad L. Pompej. de parricid. accusare permittitur. d. l. 13. D. h. t.*

§. 27. Delictum etiam coheredis, coheredi ignorant vel invito non nocere, nemo non intelligit. *l. ult. D. h. t.*

TITUL. VI.

SI QUIS ALIQUEM TESTARI PROHIBUERIT,
VEL COEGERIT.

C. VI. 34.

§. 1. **S**imiliter hereditas tanquam indigno aufertur ei, *Qui aliquem testari prohibuit.*

§. 2. Si quis enim, dum captat hereditatem legitimam, vel ex testamento, prohibuit testamentarium introire, volente eo facere testamentum, vel mutare, Divus Hadrianus constituit, denegari ei debere actiones, denegatisque ei actionibus Fisco locum fore. *l. 1. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 3. Idem dicendum, si quis dolo malo fecerit, ut testes non veniant, & per hoc facultas testamenti faciendi deficiat. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 4.

§. 4. Sed si vir, non per vim nec dolum, quo minus uxor contra eum mutata voluntate codicillos faceret, intercefferit, &, ut fieri adfolet, offensam ægræ mulieris maritali sermone placaverit, in crimen non incidit; nec ei, quod testamento fuerat datum, auferendum est. *l. ult. D. l. ult. C. h. t.*

§. 5. Plane factum coheredis, coheredi innocenti non nocet. *l. 2. §. 1. junct. l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 6. Quod Si vero quis aliquem testari coegerit, testamentum ipso jure nullum est: arg. *l. 15. D. de jurisd. l. 1. §. 3. D. de serv. corr. l. 20. §. f. D. qui test. fac. poss. l. 1. C. de SS. Eccl. l. 5. C. de ll. adeoque eo casu hereditas non Fisco, sed heredibus Legitimis, ab intestato succedentibus, competit. arg. l. 155. D. de R. J.*

TITUL. VII.

DE JURE CODICILLORUM.

C. VI. 36.

§. 1. Cum autem ad causam Testamenti etiam Codicilli pertineant, *l. pen. D. testam. quemadm. aper. l. 3. §. 25. D. de SCt. Silan. l. 1. §. 2. D. de tab. exhib.* iisque hereditas per fideicommissum relinqui possit, de Jure Codicillorum hoc loco subjiciendum visum est.

§. 2. Qui describi possunt, quod sint Testati, vel Intestati ultima voluntas minus solennis, non in hoc comparata, ut sit testamentum. *l. 1. l. 13. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Et quidem Jus Codicillorum ante Augusti tempora non fuit in usu; sed occasione Lucii Lentuli, ex cujus persona etiam fideicommissa cœperunt,

Ddd 2

ob

ob utilitatem maxime peregrinantium, temporibus Augusti introductum est. *pr. l. h. t.*

§. 4. Ex quo jus Codicillorum cœpit singulare esse, ut, quæcunque in his scriberentur, perinde haberentur, ac si in testamento scripta essent. *l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Quin & receptum, ut *Codicilli* non tantum *Scripti* valerent, sed & *Non scripti* effectum haberent. *l. 13. C. de SS. Eccles. l. ult. §. ult. C. h. t.*

§. 6. Ut adeo *Codicilli* I. *Sint* vel *Scripti*, in quibus ultima voluntas scripta est; vel *Nuncupativi*, cum viva voce nuncupata est. *d. l. 13. C. de SS. Eccles. l. ult. §. ult. C. h. t.*

§. 7. II. Vel *Testato*, vel ab *Intestato* facti. *l. 3. pr. l. 8. pr. §. 1. l. 16. D. h. t. §. 1. l. h. t.*

§. 8. *Codicilli ab Intestato* facti vicem testamenti exhibent, suisque viribus subsistunt; & proinde, quicumque *Intestati* successor erit, etiam postea natus, *Codicillis* relicta præstabit. *d. l. 3. pr. §. 1. l. 8. pr. §. 1. l. 16. D. h. t.*

§. 9. *Testato vero facti*, five ante testamentum, five post illud sint compositi, vires ex testamento accipiunt, & jus ejus sequuntur. *l. 3. §. ult. l. 16. D. h. t.*

§. 10. Quod &, rejecta sententia Papiniani, v. *l. 5. D. h. t.* ex Rescripto Divi Severi & Antonini procedit, licet *Codicilli* testamentum præcedentes, testamento postea facto specialiter non sint confirmati. *§. 1. l. h. t.*

§. 11. Conveniunt *Codicilli* cum *Testamento* in eo, quod *Codicillos* is demum facere possit, qui & testamentum facere potest. *l. 6. §. 3. l. 8. §. 2. D. h. t. v. l. 2. §. 3. l. 7. pr. D. eod.*

§. 12. Quod tamen non ita intelligimus, ut exigamus,

gamus, potuisse eum eo tempore, quo scribit Codicillos, testamentum facere; quid enim, si sufficientium testium facultatem non habuit? sed ut jure testamenti factionem habeat. *l. 8. §. 2. D. h. t.*

§. 13. Differunt vero *Codicilli* a *Testamentis*. I. Quod in *Codicillis* hereditas directo (per fideicommissum potest) neque dari, neque adimi, & proinde nec exhereditatio scribi, nec conditio adjici, nec heredi substitui possit. *l. 6. pr. l. 10. D. l. 2. C. §. 2. I. h. t.* Tum ne per Codicillos, qui ex testamento valerent, ipsum testamentum, quod vires per institutionem heredum accipit, v. §. 34. *I. de legat.* confirmari videatur; *l. 10. D. h. t.* tum ne *Jus Testamentorum* & *Codicillorum* confundatur. *d. §. 2. l. l. 7. C. h. t.*

§. 14. II. Quod *Codicillos* etiam plures, si modo sibi non sint contrarii, quis facere possit: *l. 6. §. 1. D. §. 3. l. l. 3. C. h. t.* licet in prioribus adjecerit, sese alios neque facere, neque valere velle. arg. *l. 6. §. 2. D. h. t.*

§. 15. III. Quod nullam fere solennitatem ordinationis desiderent. §. 3. *I. h. t.* Quinque enim testes, etiam fœminæ, arg. *l. 20. §. 6. D. qui test. fac. poss. l. 18. D. de testib.* eorumque subscriptio, si scripti sunt *Codicilli*, unitasque Actus, hic sufficiunt. *l. ult. §. ult. C. h. t.*

§. 16. Quæ secus sese habent in testamentis; §. 3. & ult. *I. de testam. ordin.* adeo ut, si quædam solennia juris desint, testamentum tanquam injustum non subsistat. *l. 1. D. de injust. rupt. irrit. testam.*

§. 17. Nisi forte adjecta sit *Clausula Codicillaris*, qua Testator dicit, *Sese velle, ut, si testamentum non valeat tanquam testamentum, valeat jure Codicillorum, & Scriptura vim Codicillorum obtineat.* *l. 41. §. 3. D.*

de vulg. & pup. subst. l. 3. in f. D. de testam. mil. l. ult. §. 1. C. h. t. add. l. 29. §. 1. D. qui testam. fac. poss. l. 88. §. ult. D. de leg. 2.

§. 18. Quæ Testamentum, ratione solennitatum invalidum, in vim Fideicommissi sustinet. *d. l. 29. §. 1. D. qui testam. fac. poss. d. l. ult. §. 1. C. h. t.* Non etiam, quod invalidum est ratione voluntatis testatoris, exheredationis vel præteritionis, vel non aditæ hereditatis. *l. 25. D. qui testam. fac. poss. l. 3. D. de vulg. & pup. subst.*

DE LEGATIS ET FIDEICOMMISSIS.

C. VI. 37. 42.

§. 1. **C**um vero tam *Codicillis*, l. 8. §. 1. ult. l. ult. *D. de jur. codicill.* l. 43. *D. de man. test.* quam *Testamento Legata & Fideicommissa* relinqui soleant, post *tit. de Jure Codicillorum*, de *Legatis & Fideicommissis*, sequentibus Libris, tum in genere, tum in specie, late agitur.

§. 2. *Legatum* varie describitur. Secundum Florentinum enim est *Delibatio hereditatis*, qua testator, ex eo, quod universum heredis foret, alicui quid collatum velit; l. 115. pr. *D. de legat.* 1. secundum Modestinum vero, *Donatio testamento relicta*: l. 36. *D. de leg.* 2. quam sequitur, sed plenius exhibet Imp. Justinianus, pr. l. h. t. cui Legatum est *Donatio quædam, a Defuncto relicta, ab herede præstanda.*

§. 3. Dicitur *Donatio*; quia continet liberalitatem: sed *Quædam*; quia est impropria. *Donatio* enim *propria* non nisi in præsentem & acceptantem confertur; l. 19. §. 2. *D. de don.* *Legatum* vero plerumque absenti & ignoranti relinquitur.

§. 4. *A defuncto relicta*; scil. directe & immediate: in quo differt a *Fideicommisso*, quod etiam a defuncto quidem relinquitur, sed mediate per heredem.

§. 5. *Ab herede præstanda.* Licet enim *Legata ratione domini recta via transeant ad Legatarium*; l. 80. *D. de leg.* 2. l. 64. *D. de furt. Possessio* tamen *Legatorum* ab herede petenda est. l. 1. §. 2. *D. quod. legator.*

§. 6. *Legatorum genera olim erant quatuor, per Vindicationem, per Damnationem, Sinendi modo, & per*

per Præceptionem. §. 2. *I. h. t.* Ulp. *Fragm. T. XXIV.*
§. 2. *Caj. L. II. T. VII. pr. Theoph. ad §. 2. I. h. t.*

§. 7. *Per Vindicationem* legabatur, cum dicebat Testator: *Do; Lego; Capito; Sumito; five Habeto.* Ulp. *d. T. XXIV.* §. 3. *Caj. d. T. VII. §. 1.* Quæ Vindictio dominum faciebat Legatarium, simul atque heres adiisset, ita ut adversus quemvis *Actio in Rem* uti posset. *Theoph. d. l.*

§. 8. *Per Damnationem*, cum dicebat: *Heres meus damnas esto dare; Dato; Facito; Heredem meum dare jubeo.* Ulp. *d. T. XXIV.* §. 4. *Caj. d. T. VII. §. 2.* Unde nascebatur *Actio Personalis ex Testamento.* *Theoph. d. l.*

§. 9. *Sinendi modo*, cum dicebat: *Heres meus damnas esto snere, Lucium Titium snere illam rem, sibi que habere.* Ulp. *d. T. XXIV.* §. 5. *Caj. d. T. VII. §. 6.* Unde similiter competeat *Actio ex Testamento.* *Theoph. d. l.*

§. 10. *Per Præceptionem*, cum dicebat: *Lucius Titius illam rem præcipito, vel præcipuam accipito.* Ulp. *d. T. XXIV.* §. 6. *Theoph. d. l.* Quod non nisi uni ex heredibus relinqui poterat, & locum faciebat *Actio Familiae erciscundæ.* *Caj. d. T. VII. §. 7. Theoph. d. l.*

§. 11. Sed solennitas verborum in ultimis voluntatibus sublata; *l. 15. C. de testam. l. ult. C. qui admitt. ad bon. possess. poss. omnibusque legatis eadem natura data est. l. 1. C. comm. de legat. §. 2. I. h. t.*

§. 12. *Fideicommissum* est, quod non civilibus verbis seu directe, sed obliquis & precative relinquitur. Ulp. *T. XXV. pr.*

§. 13. Idque duplex est, *Universale*, & *Particulare* seu *Singulare.* arg. *t. I. de fideic. hered. & de sing. reb. per fideic. reliçt.*

§. 14. *Fideicommissum Universale* est, cum vel tota hereditas, vel pars hereditatis, relinquitur titulo *universali.* §. 2. *I. de fideic. her.*

§. 15. *Particulare* vero seu *Singulare*, (de quo hic tantum agitur) cum *res singulæ* relinquuntur titulo *singulari*. *pr. l. de sing. reb. per fideic. reliet.*

§. 16. Inter *Legata* autem & *Fideicommissa* olim etiam multum intererat. I. In *Legatis* enim verba *foennia* erant necessaria; in *Fideicommissis* non.

II. *Legata* relinqui tantum poterant in testamento, aut *codicillis* testamento confirmatis; §. 10. *I. de fideic. hered. Fideicommissa* etiam *codicillis* non confirmatis.

III. *Legatorum* stricta; *Fideicommissorum* pinguior erat natura. v. *Ulp. T. XXIV. pr. T. XXV. pr. Caj. L. II. T. VII. §. 3. I. h. t.*

§. 17. Sed & hæc jure novo mutata, omniaque *Legata*, quemadmodum inter se, ita *Fideicommissis Singularibus* exæquata sunt, ut nulla sit (quoad effectum) inter ea differentia, sed quod deest *Legatis*, hoc jam repleatur ex natura *Fideicommissorum*, & si quid amplius est in *Legatis*, per hoc crescat *Fideicommissorum* natura. *l. 1. D. de leg. 1. l. 2. C. comm. de legat. §. 3. I. h. t.*

§. 18. *Legata* & *Fideicommissa* relinquere possunt, quicunque testandi jus habent: *l. 2. D. l. 114. pr. §. 1. D. de leg. 1. l. 1. pr. l. 22. §. 1. D. de leg. 3. junct. l. 1. D. de leg. 1.* Non etiam filii familias, servi, deportati, similesque. *d. l. 1. pr. §. 1. & seqq. D. de leg. 3.*

§. 19. Relinqui possunt illis, cum quibus est testamenti factio, sc. passiva: §. 24. *I. h. t.* Non in metallum damnatis, deportatis, similibusque; *l. 3. pr. D. quæ pro non script. l. 16. D. de interd. & releg. exceptis alimentis, quæ relicta præstanda sunt. dd. ll. l. 11. D. de aliment. leg.*

§. 20. Incertis personis, quas incerta opinione testator animo suo subjicit, olim legari non poterat; §. 25. *I. h. t. Ulp. T. XXIV. §. 18.* certum enim debet

bet esse confilium testatoris. Ulp. *T. XXII. §. 4. Licet Pauperibus, l. 24. C. de Episc. & Cler. Civitatibus, l. 117. l. 122. D. de leg. 1. l. 12. C. de her. inst. l. 26. D. ad SCt. Treb. Vicis, l. 73. §. 1. D. de leg. 1. Corporibus & Collegiis licitis relicta rata essent. l. 1. §. 15. D. ad SCt. Treb.*

§. 21. Postumo etiam alieno, i. e. ei, qui natus inter suos heredes futurus non est, (quia similiter quodammodo incertus est,) inutiliter antea legabatur. §. 26. *I. h. t.*

§. 22. Sed utrumque mutatum est; §. 27. *I. h. t.* dummodo in præsens, vel ex futuro eventu certitudo aliqua apparere, & voluntas defuncti exitum habere possit.

§. 23. Servo heredis pure inutiliter legatur; §. 32. *I. h. t.* vi ipsa enim heredi a semet ipso legatur, quod fieri nequit, cum nemo sibi ipsi possit esse creditor & debitor. *l. 18. l. 116. §. 1. D. de legat. 1.* Nec quicquam proficit, si vivo testatore de potestate heredis exierit, propter *Regulam Catonianam. d. §. 32. l. 1. D. de reg. Caton.*

§. 24. Sub conditione vero servo legari potest; *d. §. 32. I. h. t.* ad conditionalia enim *Regula Catonis* non pertinet. *l. 4. D. de reg. Caton.*

§. 25. Quin autem, herede instituto servo, Domino ejus recte legetur, non dubitatur; quia per eum servum alius heres effici potest, quo casu legatum utile est. §. 33. *I. h. t.*

§. 26. Relinqui possunt *Legata & Fideicommissa* ab iis, ad quos vel ex expressa, vel ex tacita voluntate defuncti, aliquid perventurum est: *l. 92. §. ult. D. de leg. 1. l. 1. §. 6. D. de leg. 3. l. 9. C. de fideic. l. 8. §. 1. D. de jur. codicill. puta ab herede instituto, d. l. 9. C. de fideic. & substituto; l. 74. D. de legat. 1. l. 34. §. ult. D. de vulg.*

vulg. & pup. subst. l. 11. §. 5. D. ad L. Falcid. nec non ab ipso Legatario & Fideicommissario, pr. l. de sing. reb. per fideic. rel. eorumque herede. l. 5. §. 1. D. de leg. 3.

§. 27. Ita tamen, ut nemo onerari possit ultra, quam ipsi relictum est. §. 1. l. de sing. reb. per fideic. relict. l. 114. §. 3. l. 122. §. ult. in f. D. de leg. 1.

§. 28. Legari & per Fideicommissum relinqui possunt res omnes, quæ sunt in rerum natura, vel esse possunt, & quæ sunt in commercio. §. 4. l. h. t.

§. 29. Res vero, quæ in rerum natura non sunt, neque esse possunt, legari nequeunt. arg. §. 1. l. de inut. stip.

§. 30. Sed si futuræ sunt, veluti *Fructus*, qui in illo fundo nati erunt, recte legantur. §. 7. l. h. t. l. 24. D. de leg. 1. l. 17. D. de leg. 3.

§. 31. Quarum rerum legatum purum habetur, quoad transmissionem; l. 25. §. 1. D. quand. dies leg. ced. l. 99. D. de cond. & dem. pro conditionali, quoad obligationem. l. 5. D. de trit. vin. ol. l. 1. §. ult. D. de cond. & dem.

§. 32. Si enim nihil natum est, nihil debetur: utique si fundus taxationis gratia adjectus sit; d. l. 5. D. de trit. vin. ol. l. 8. §. 2. D. de leg. 2. si vero tantum demonstrationis gratia, secus est. l. 12. D. de alim. leg. l. 13. D. de trit. leg. l. 17. §. 1. D. de ann. leg.

§. 33. Res, quæ in commercio non sunt, vel absolute & simpliciter non sunt in commercio, veluti Campus Martius, Basilicæ, Tempia, quarum rerum legatum prorsus inutile est, adeo, ut ne quidem æstimatio debeatur. §. 4. l. h. t. l. 39. §. 8. & seqq. D. de leg. 1.

§. 34. Vel non sunt in commercio certo modo & secundum quid, veluti ædibus junctæ, quamdiu junctæ sunt: l. 41. §. 1. & seqq. l. 43. D. de leg. 1. quarum

rum rerum legatum pure relictum propter *Regulam Catonianam* inutile est; sub conditione, si ædibus juncta non sint, relictum valet. *d. l. 41. §. 2.*

§. 35. Vel sunt quidem *in commercio quorundam*, sed non omnium; quo casu distinguendum. Si enim testator & heres rei legatæ commercium habeant, Legatarius non habeat, legatum non subsistit; *l. 49. §. 2. D. de leg. 2.* quia ei, qui dominium acquirere non potest, legari nequit: *l. 9. §. ult. D. de don.* si vero Legatarius rei commercium habeat, legatum valet. *d. l. 49. §. 3. D. de leg. 2.* Non obstat. *l. 40. D. de leg. 1.* ubi secunda negatio delenda videtur.

§. 36. Quæcunque res itaque sunt in commercio Legatarii, legari possunt, siue illæ sint *Corporales*, siue *Incorporales*; veluti Nomina & Servitutes: *l. 41. pr. D. de leg. 1. §. 21. I. h. t. t. t. D. de usu & usufr. leg. 1. D. de serv. leg.* siue *Mobiles* sint, siue *Immobiles*: siue testatoris *Propriæ* sint, siue *Alienæ*. *l. 39. §. 7. l. 40. D. de leg. 1. §. 4. I. h. t.*

§. 37. Lege XII. Tab. quidem de *suo* tantum disponendi potestas testatori concessa est; *l. 120. D. de V. S.* sed, qui legat rem alienam, de *suo* legare intelligitur.

§. 38. Debet enim heres eam redimere & præstare, etiamsi difficilis ejus sit paratio. *d. l. 39. §. 7. D. de leg. 1.* Vel si eam non potest redimere, eo quod dominus eam vendere nolit, aut immodicum pretium exigat, *l. 14. §. ult. l. 30. §. ult. D. de leg. 3. l. 71. §. 3. D. de leg. 1.* æstimationem ejus, Judicis arbitrio statuendam, *d. l. 71. §. 3. D. de leg. 1.* dare tenetur. *§. 4. I. h. t.*

§. 39. Si tamen defunctus sciebat (quod legatarius probare debet, *d. §. 4. I. h. t. l. 21. D. de prob.*) rem alienam esse; non si ignorabat. Forsitan enim,
fi

si scivisset alienam rem esse, non legasset. *d. §. 4. I. h. t.* Nisi forte proximæ personæ reliquerit, i. e. tali, cui verisimile sit quovis modo legaturum fuisse. *l. 10. C. de legat.*

§. 40. Quod si res aliena legata fuerit, & ejus rei vivo testatore Legatarius dominus factus fuerit, si quidem ex *Causa Onerosa*, puta emtionis, ex *Testamento actione* pretium consequi potest; si vero ex *Causa Lucrativa*, veluti ex donatione, agere non potest. Duæ enim lucrativæ causæ in eundem hominem & eandem rem concurrere non possunt. §. 6. *I. h. t. l. 108. §. 4. D. de leg. 1. l. 17. D. de O. & A.*

§. 41. Ratio est, quia, cum res creditoris jam esse cœpit, in eum casum devenit obligatio, a quo incipere non potuit. §. 10. *I. h. t. §. 2. I. de inut. stip. §. 14. I. de auct.*

§. 42. Diversa ratio est *Causæ Onerosæ*, quia, cui pretium abest, ei adhuc res abesse videtur. *l. 14. D. de V. S.*

§. 43. Unde, si ex duobus testamentis (ex eodem testamento, licet bis relictum, semel tantum debetur, *l. 34. §. 1. D. de leg. 1.* nisi alia fuerit voluntas testatoris, *l. 53. §. 2. D. de legat. 1.*) eadem res seu species eidem debeatur, interest, utrum *Rem*, an *Æstimationem*, ex testamento consecutus sit? Nam si *Rem* habet, agere non potest, quia habet ex causa lucrativa: si *Æstimationem*, agere potest. §. 6. *I. h. t.* Ita accip. *l. 34. §. 2. D. de leg. 1.* *Æstimatio* enim *Re*, non vero *Res* *Æstimatione* continetur. *l. 88. D. de V. S.*

§. 44. Si quis v. c. fundum communem legaverit, non adjecta portione, sed *Meum* nominaverit, portio ejus tantum debetur; *l. 5. §. ult. D. de leg. 1. arg. l. 67. §. 8. D. de leg. 2.* si vero *Omnem* dixerit, totus debetur. *l. 68. pr. D. de leg. 3.*

§. 45.

§. 45. Similiter, si quis rem obligatam creditori alicui legaverit, necesse habet heres (nisi aliud testator voluerit) eam luere seu liberare. §. 5. *I. h. t. l. 57. D. de leg. 1. l. 6. C. de fideic.* Si modo defunctus obligatam sciverit; si enim nesciverit, Legatarius luere debet: nisi testator etiam relicturus fuisset, si scivisset obligatam. *l. 57. D. de leg. 1. l. 6. C. de fideic. l. 10. C. de legat.*

§. 46. Sed si rem Legatarii quis ei legaverit, inutile est legatum; quia, quod proprium est ipsius, amplius ejus fieri non potest. §. 10. *I. h. t.* Unde etiam stipulatio & emptio rei suæ inutilis est; *l. 82. D. de V. O. l. 16. D. de contr. empt.* quia Dominium non nisi ex una causa acquiri potest. *l. 3. §. 4. D. de acq. poss.*

§. 47. Adeo ut, licet Legatarius alienaverit eam, non debeatur, nec ipsa res, nec ejus æstimatio. *d. §. 10. l. 41. §. 2. D. de leg. 1.* Rejecta sententia Celsi, quæ extat in *l. 1. §. ult. D. de reg. Cat.*

§. 48. Neque tantum res legari possunt, sed etiam *Facta*: dummodo juri non sint contraria, *l. 112. §. 3. D. de leg. 1.* & tertio sint utilia. *l. 114. §. 14. D. eod.* Alias enim tale legatum, tanquam nudum præceptum, & inepta voluntas impune contemnitur. *l. 113. §. 5. D. de leg. 1.*

§. 49. Relinqui autem possunt *Legata* & *Fideicommissa* non tantum in *Testamento*, sed & *Codicillis*. *l. 8. §. 1. 5. 6. l. ult. D. de jur. codicill. l. 43. D. de man. test.* Non tantum *pure*, sed & *sub conditione*. arg. §. 9. *I. de hered. instit.* Nec verbis tantum directis & solennibus, sed & quibuscunque aliis: dummodo ex iis de voluntate defuncti constare possit. §. 3. *I. h. t.*

§. 50. Adeo ut, licet in nomine erratum sit, legatum nihilominus utile sit. §. 29. *I. h. t. l. 6. D. de reb. cred.*

§. 51.

§. 51. Si quidem erratum sit in *Nomine proprio*, five *Hominis*, puta *Prænomine*, i. e. proprio in specie, *Nomine*, i. e. totius generis, *Cognomine*, i. e. familiæ, vel *Agnomine*, i. e. ab eventu imposito; d. §. 29. *I. h. t. l. 4. C. de testam.* five *Rei*, puta, si quis fundum *Cornelianum* pro *Semproniano* nominaverit. *l. 4. D. de leg. 1.*

§. 52. Secus enim est, si erratum sit in nomine rei appellativo: puta, si, cum *Vestem* legare vellet, *Suppellectilem* dixerit. Quia rerum vocabula naturæ consona publica ac immutabilia, alia autem mutabilia sunt. *l. 4. D. de leg. 1. l. 7. §. 2. D. de suppellect. leg. add. l. 3. D. de reb. dub.*

§. 53. An uni res plures, an una eademque res pluribus conjunctim relinquatur, nihil interest. Quo casu, si omnes perveniant ad legatum, scinditur inter eos legatum, seu concursu partes faciunt. §. 8. *I. h. t. l. 3. pr. D. de usufr. accresc. l. 80. D. de leg. 3.*

§. 54. Sed si alter deficiat, quia spreverit legatum, aut vivo testatore (mortuo enim eo cedit dies legati, *l. un. §. 5. C. de cad. toll.* ideoque non ad collegatarium, sed ad heredes transmittit, *l. 5. D. quand. dies leg. ced.*) decesserit, vel alio quoquo modo defecerit, totum ad collegatarium pertinet. d. §. 8. *I. h. t. Jure scil. Accrescendi*, quod inter omnes conjunctos, etiam eos, qui *verbis tantum conjuncti* sunt, locum habet. *l. 89. D. de leg. 3. vid. supr. ad t. D. de usufr. accr. §. 2. & seqq.*

§. 55. Cavendum tamen, ne legatum conferatur in arbitrium heredis, vel tertii; *l. 43. §. 2. D. de leg. 1. l. 52. D. de cond. & dem.* licet in arbitrium Legatarii conferri possit. *l. 65. §. 1. D. de leg. 1. l. 69. D. de cond. & dem.*

§. 56.

§. 56. *Captatoria* etiam *scriptura*, quemadmodum locum non habent in hereditatibus, sic nec in legatis valent. *l. 64. D. de leg. 1.*

§. 57. *Effectus* autem *Legatorum* & *Fideicommissorum* legitime relictorum est, quod ea ab herede *Legatariis* & *Fideicommissariis* præstanda sint. *pr. l. h. t.*

§. 58. Quem in finem *Legatariis* & *Fideicommissariis* triplex competit *Actio*, *Rei* scil. *Vindictio*, *Actio in personam ex Testamento*, & *Hypothecaria*. *l. 1. C. comm. de legat. §. 2. l. h. t.*

§. 59. *Rei Vindictio* nascitur ex dominio, *l. 23. pr. D. de R. V.* quod recta via transit in *Legatarium* & *Fideicommissarium*; *l. 80. D. de leg. 2. l. 64. D. de furt.* eaque tum locum habet, cum legatum est certum corpus, seu species *Testatoris* propria. *arg. l. 54. D. de R. J.*

§. 60. *Actio in Personam ex Testamento* nascitur ex quasi contractu *Additionis hereditatis*; §. 5. *l. de obl. quæ quas. ex contr.* quæ tantum contra heredem locum habet: *d. §. 5. & si plures sint*, contra singulos competit pro partibus hereditariis. *l. 33. pr. D. de leg. 2. l. 17. D. de duob. reis.*

§. 61. *Actio Hypothecaria* vero nascitur ex jure pignoris, quo omnia bona *Testatoris* *Legatariis* & *Fideicommissariis* tacite pignori obligata sunt. *l. 1. C. comm. de legat.*

§. 62. Quæ *Actiones* non tantum ad ipsas res legatas petendas competunt, sed & ad fructus & accessiones, nec non usuras ex tempore moræ. *l. 39. §. 1. D. de leg. 1. l. 42. D. de usur. l. 78. §. 2. l. 87. §. 1. D. de leg. 2. l. 1. l. 2. C. de usur. & fruct. legat.*

LIBER XXXIII. TITUL. I.

DE ANNUIS LEGATIS, ET FIDEICOM-
MISSIS.

§. 1. **E**xpositis Legatis & Fideicommissis in genere, subjiciuntur, ob Jus singulare, quod in iis obtinet, *Legata quædam Specialia*.

§. 2. Quale I. est *Annuum Legatum & Fideicommissum*: cum scil. in singulos annos aliquid relinquitur. *l. 1. l. 2. l. 4. D. h. t.*

§. 3. Quod vel *Expresse* relinquitur, *d. l. 1. l. 2. l. 5. l. 7. pr. l. 10. pr. l. 12. l. 13. pr. §. 1. l. 18. pr. §. 1. l. 19. pr. D. h. t.* vel *Tacite*; veluti, si ita legatur, *Atticæ; donec nubat, quinquaginta damnas esto heres meus dare*. Licet enim non sit adscriptum in annos singulos, in annos singulos tamen relictum intelligitur. *l. 17. pr. D. h. t. add. l. 58. §. 1. D. de usufr.*

§. 4. Est autem *Legatum Annuum* non unum, sed multiplex: *l. 4. l. 11. D. h. t. l. un. pr. D. quand. dies usufr. leg. ced. l. 10. D. quand. dies leg. & quidem primi anni purum, sequentium vero conditionale; quia huic legato tacite inest conditio, si vivat. d. l. 4. l. 11. D. h. t.*

§. 5. Unde & non semel, sed sæpius hujus legati dies cedit; *primi* scil. anni ex die mortis testatoris, *sequentium* vero ex initio singulorum annorum. *l. 12. pr. §. 1. 3. D. quand. dies leg. ced.* Et si ingressu cujuslibet anni decesserit Legatarius, ejus anni legatum heredi suo relinquit. *l. 8. D. h. t.* Quod in usufructu non ita est; cum Fructuarius, etiam si maturis fructibus, nondum tamen perceptis, decesserit, heredi suo non relinquat. *l. 8. D. h. t. §. 36. I. de R. D.*

§. 6. Præstandum est legatum annuum eo loco, qui a testatore adscriptus est; vel si non adscriptus sit, quocunque loco petetur. *l. 1. D. h. t.*

§. 7. Et quidem ea quantitate, quæ a testatore expressa est; licet minus natum sit. *l. 17. §. 1. D. h. t. l. 12. D. de alim. leg.*

§. 8. Si vero quantitas expressa non sit, id relictum videtur, quod testator præstare solitus est; vel modus ex facultatibus defuncti, & caritate ac dignitate Legatarii, statuendus. *l. 14. D. h. t. l. 22. D. de alim. leg.*

§. 9. Finitur autem hoc legatum, I. Tempore adjecto. *l. 17. pr. l. 18. pr. D. h. t.*

II. Morte Legatarii: *l. 4. l. 8. D. h. t. l. 20. D. quand. dies leg. ced.* licet in *Stipulatione*, in annos singulos concepta, secus sit. *l. 16. §. 1. D. de V. O.*

III. Præscriptione XXX. annorum: ita tamen, ut singulorum annorum legatum tanto tempore præscribi debeat. *l. 7. §. 4. f. C. de præscr. XXX. vel XL. annor.*

§. 10. II. *Menstruum Legatum*, cum in singulos menses aliquid relinquitur: cujus eadem, quæ *Annui Legati*, ratio est. *v. l. 18. §. 1. D. h. t. l. 12. §. 6. D. quand. dies leg. ced. l. 7. §. ult. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.*

TITUL. II.

DE USU, ET USUFRUCTU, ET REDITU,
ET HABITATIONE, ET OPERIS, PER
LEGATUM, VEL FIDEICOMMISSUM
DATIS.

§. 1. III. **L**egatum *Ufus*: qui non tantum pactio-
nibus & stipulationibus constitui, sed
&

& legari potest; *pr. l. de usu. junct. §. 1. l. de usufr. l. 3. §. 3. D. eod.* & ordinario minus continet, quam *Ususfructus. §. 1. l. de usu & hab.*

§. 2. IV. *Legatum Ususfructus*: qui similiter testamento recte relinquitur; §. 1. *l. de usufr. dum modo relinquatur Ususfructus fundi vel similis rei, non itineris, actus, viæ, aquæductus: quia servitus servitutis esse non potest. l. 1. D. h. t.* Licet incerti actio sit cum herede, ut Legatario, quamdiu vixerit, eundi, agendi, ducendi facultatem præstet. *d. l. 1.*

§. 3. Sive autem *Ususfructus*, sive *Fructus annui fundi*, v. c. *Corneliani*, legentur, nihil interest; *l. 41. D. h. t. l. 20. D. de usufr. nisi alia sit mens testatoris. d. l. 41. l. un. pr. D. quand. dies usufr. leg. ced.*

§. 4. Quod Legatum simplex est, non multiplex, uti *Annuum*: nisi *Ususfructus alternis annis* legetur: quo casu non unum, sed plura legata sunt. *l. 13. D. h. t.*

§. 5. Sive uni *Ususfructus* legetur, sive pluribus, similiter non interest. Ubi tamen sciendum, quod, si quis alicui usumfructum separatim a proprietate relinquere velit, *detracto usufructu* proprietatem legare debeat, hoc modo: *Titio fundum detracto usufructu lego; Sejo ejusdem fundi usumfructum heres dato.* Quod nisi fecerit, ususfructus inter eos communicabitur. *l. 19. l. 26. §. 1. D. h. t. l. 58. D. de V. O.*

§. 6. Non etiam interest, an unius pluriumve rerum ususfructus relinquatur, an omnium bonorum. *l. 24. l. 37. D. h. t.* Quo casu omnium rerum, etiam *Calendarii*, ususfructus ad Legatarium pertinet. *d. l. 37. D. h. t.*

§. 7. Quemadmodum autem *Annuum legatum*, sic & *Ususfructus* morte *Fructuarii* extinguitur. *l. 8. D. de ann. leg.*

§. 8. V. *Legatum Reditus*: quo continetur annua

præstatio fructuum, ex re quadam hereditaria proveniente. *l. 38. D. h. t. l. 6. D. usufr. quemadm. cav.*

§. 9. Quod a *Legato Ususfructus* in multis differt; *Reditu* enim legato, non Legatarius, sed Heres fructus percipit, eosque Legatario præstat. Unde & Heres fundum, cujus reditus legatus, vendere potest, neque habitationem Legatario præstare cogitur. *l. 38. D. h. t.*

§. 10. Quod si legatum Civitati relictum est, ut ex redditibus quotannis, in ea civitate, memoriæ conservandæ defuncti gratia, spectaculum celebretur, quod illic celebrare non licet, quantitas, quam in spectaculum defunctus destinavit, non cedit lucro heredum; sed adhibitis heredibus, & primoribus civitatis, dispiciendum est, in quam rem converti debeat fideicommissum, ut memoria testatoris alio & licito genere celebretur. *l. 16. D. h. t. l. 4. D. de adm. rer. ad civ. pert.*

§. 11. VI. *Legatum Habitationis*: quod, si in singulos annos relictum est, multiplex est, & ab initio cujusque anni debetur. *l. 11. D. h. t. l. 12. §. 1. D. quand. dies leg. ced.* Si vero simpliciter, vel *Quoad vivet*, unum est legatum, & semel tantum dies cedit. *l. 15. pr. D. h. t.*

§. 12. VII. *Legatum Operarum*: quo continetur jus percipiendi omnem utilitatem ex operis alterius, *l. 3. l. 4. l. 5. D. de op. serv. l. 2. D. h. t.* sive servi, sive hominis liberi. *l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 13. Cujus legati dies cedit non ex quo adita est hereditas, sed ex die petitionis. *l. 7. D. h. t.*

§. 14. Idque capitis deminutione, vel non utendo non amittitur; *l. 2. D. de op. serv. l. 2. D. h. t.* & ad heredes transmittitur. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. III.

DE SERVITUTE LEGATA.

§. 1. VIII. **L**egatum Servitutis, scil. Realis: quo sensu Servitus simpliciter posita non semel accipitur. v. *Inscr.* l. 4. l. 8. *D. de servit.* l. 2. *D. si serv. vind.* §. un. in f. *I. de reb. corp. & incorp.* §. ult. *I. de usu.*

§. 2. Quæ illis demum legari potest, quibus utilis esse potest, prædium scil. vicinum habentibus. l. 1. l. 2. l. 3. *D. h. t.*

§. 3. Dies autem hujus legati cedit a morte testatoris; l. 3. *D. h. t. junct. l. un. §. 5. 6. C. de cad. toll.* neque morte Legatarii finitur, sed ad heredes transmittitur. l. 6. *D. h. t. l. 4. D. de S. P. R.* Quod utrumque in *Usufructu* legato secus est. l. un. §. 2. *D. quand. dies usufr. leg. ced. §. 3. I. de usufr.*

TITUL. IV.

DE DOTE PRÆLEGATA.

§. 1. IX. **L**egatum Dotis, cum Maritus uxori dotem legat: l. 1. pr. *D. h. t. §. 15. I. de legat.* quæ non tantum legari, d. §. 15. *I. de legat.* sed & prælegari, *Inscr. h. t. l. 77. §. 12. D. de leg. 2. & relegari* dicitur; l. 1. pr. §. 1. 2. 11. l. 2. l. 5. *D. h. t.* quia reddi potius, quam dari videtur. d. l. 77. §. 12. *D. de leg. 2.*

§. 2. Est tamen nihilominus utile hoc legatum, quia plenius est *Legatum Dotis*, quam *de Dote Actio*. d. §. *I. de legat.*

§. 3. I. Propter repræsentationem in dote pecuniaria; *l. 1. §. 2. D. h. t.* quæ olim annua bima trima die, i. e. tribus annuis pensionibus reddebatur: Ulp. *Fragm. T. VI. §. 8.* Jure novo vero annua demum die restituitur. *l. un. §. 7. C. de rei uxor. act.*

§. 4. II. Quia excludit Pacta Dotalia mulieri damnosa. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 5. III. Quia solutio ejus differri nequit ob donationes in mulierem factas, vel impensas non necessarias. *l. 5. D. h. t.*

§. 6. Sed si Maritus, quam non accepit, Dotem legaverit, videndum, an simpliciter legaverit? Quo casu inutile est legatum; §. 15. *I. de legat.* quia non apparet, quid vel quantum legatum sit: *l. 75. §. 1. D. de leg. 1.* an vero certa pecunia, vel certum corpus, aut instrumentum demonstratum sit? Quo casu legatum valet; *d. §. 15. I. de legat. l. 6. §. 1. l. 8. D. h. t.* quia falsa demonstratio legatum non vitiat. §. 30. *I. de legat. l. 75. §. 1. D. de leg. 1.*

§. 7. Differt autem a *Dote Relegata*, *Legatum Dotis*; cum non maritus uxori, sed alius aliquis Virgini vel Viduæ, certam quantitatem, dotis nomine, relinquit. *l. 71. §. 3. D. de cond. Et dem.*

§. 8. Quod tacitam in se continet conditionem, si nuptiæ sequantur: *l. 3. l. 21. l. 41. §. 1. D. de jur. dot. l. 21. D. de V. O.* iisque non secutis exstinguitur. *l. 71. §. 3. D. de cond. Et dem.*

TITUL. V.

DE OPTIONE VEL ELECTIONE LEGATA.

§. 1. X. **L**egatum Optionis seu Electionis, (quæ sunt synonyma, *Inscr. l. 2. pr. l. 4. l. 8. pr. D. h. t. l. 5. pr. D. de leg. 1.*) ubi testator ex servis suis, vel aliis rebus, Legatarium rem quandam optare, seu eligere jubet. §. 23. *l. de legat.*

§. 2. Quod olim in se conditionem habebat, ut, nisi ipse Legatarius vivus optasset, ad heredem legatum non transmitteret. *d. §. 23.* Sed ex Constitutione Imp. Justiniani heredi Legatarii optare etiam licet. *l. ult. C. comm. de leg. d. §. 23. l. de legat.*

§. 3. In qua *l. ult.* & illud constitutum est, ut, si forte plures sint Legatarii, vel unius plures heredes, & in eligendo dissentiant, forte hoc dirimatur: ut unus rem habeat, reliquis portionum suarum pretium præstetur. *d. §. 23.*

§. 4. Optare itaque seu eligere potest tum Legatarius, tum heres ejus; *d. l. ult. d. §. 23.* ipse scil. non etiam per procuratorem. *l. 77. l. 123. D. de R. J.*

§. 5. Post aditam hereditatem; *l. 16. D. h. t.* intra tempus a Testatore vel Prætorè præfinitum. *l. 6. l. 8. D. h. t.*

§. 6. Estque hæc Electio liberrima, ut Legatarius id optare possit, quod velit, *l. 2. §. 1. D. h. t.* quodque optimum est. *l. 9. §. 1. D. de dol. mal.*

§. 7. Ubi autem semel optavit, mutare voluntatem amplius non potest, quia omne jus legati prima testatione consumpsit. *l. 20. l. 2. §. 2. 3. l. 3. l. 4. l. 5. l. 10. l. 16. D. h. t. l. 5. pr. D. de leg. 1.*

§. 8. Non tantum vero Legatarius eligere potest,

Eee 4

fi

fi *Optio* expresse legata sit; sed & si *Homo*, aliave res in *Genere* relicta sit. *l. 2. §. 1. D. h. t. §. 22. I. de legat.*

§. 9. Quod tamen legatum indistincte non procedit.

§. 10. Legatum enim *Generis Summi*, puta *Substantiæ*, ut & *Subalterni*, puta *Animalis*, inutile est; quia redigi potest ad minimum.

§. 11. Legatum vero *Generis Infimi* seu *Speciei*, si certam determinationem a natura habeat, & utilitatem contineat, qualis est *bos*, *equus* &c. valet. *v. l. 13. l. 37. D. de leg. 1.*

§. 12. Quod si certam determinationem a natura non habeat, uti *fundus*, *domus* &c. *v. l. 24. §. 3. D. de leg. 1. l. 60. D. de V. S.* videndum, an testator talem rem in bonis habeat? & valet: an non habeat? & non valet, sed magis derisorium est. *l. 69. §. 4. D. de jur. dot. l. 71. pr. D. de leg. 1.*

§. 13. Ubi igitur legatum *Generis* valet, electio (etiam cum domus legata est, *l. 71. pr. D. de leg. 1.*) quoque Legatarii est, non heredis: *l. 2. §. 1. D. h. t. §. 22. I. de legat. l. 108. §. 2. D. de leg. 1.* nisi forte aliud testator dixerit, vel voluerit, *d. §. 22. I. de legat. l. 37. §. 1. D. de leg. 1.*

§. 14. Sed hæc electio non est libera; id enim, quod optimum est, eligere nequit: licet nec id, quod pessimum est, accipere cogatur. *d. l. 37. pr. D. de leg. 1.*

§. 15. Ex quibus differentiæ, inter *Legatum Optionis*, & *Generis*, simul manifestæ sunt.

TITUL. VI.

DE TRITICO, VINO, VEL OLEO LEGATO.

§. 1. Sunt etiam quædam Legata, quæ singulari jure censentur, tum ex verborum usu & proprietate, tum ex consuetudine testatoris; ita tamen, ut ante omnia ad voluntatem testatoris attendendum sit. *l. 1. l. 9. pr. §. 1. l. 13. D. h. t. l. 7. l. 8. D. de supell. leg. l. 69. D. de leg. 3. l. 35. §. 3. D. de her. inst. l. 12. §. 3. in f. D. de leg. 1.*

§. 2. Tale est I. Legatum Tritici: quod, uti varii generis est, *l. 94. D. de V. O.* ita omne frumentum continere non videtur. *v. l. 77. D. de V. S.*

§. 3. Si quis vero Tritici modios centum Titio legaverit, qui singuli pendeant pondo centum, legatum inutile est; quoniam ejusmodi triticum in rerum natura non est. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 4. II. Legatum Vini: quo omne id continetur, quod ex vinea natum vinum permanfit, vel quod testator Vini nomine habuit. *l. 1. l. 9. pr. D. h. t.*

§. 5. Non etiam mulsum, zythum, camum, cervesia, hydromeli, defrutum, cydoneum, nec acetum; nisi & ea Vini numero a testatore sint habita. *l. 9. pr. l. 1. D. h. t. add. l. 9. §. ult. D. de contr. emt.*

§. 6. Si Vinum Vetus legatum sit, ex usu testatoris legatum æstimabitur, id est, quot annorum vino pro vetere utebatur; quod si non appareat, Vetus accipiendum, quod non est novum, & anni prioris vinum appellatione Veteris continebitur. *l. 9. §. ult. l. 10. l. 11. l. 12. D. h. t. add. l. 10. C. de erog. mil. ann.*

§. 7. Quod si certus numerus amphorarum vini legatur,

gatur, ex eo, quod in fundo Semproniano natum esset, & ibi minus natum sit, non plus debetur, quam natum est; quia taxationis vicem obtinent verba, quod natum erit: l. 5. D. h. t. licet, si in annos singulos decem v. c. amphoræ relictæ sint, secus sit. l. 13. D. h. t. v. supr. ad t. de leg. & fideic. §. 31.

§. 8. Legato vino autem non tantum ipsum vinum continetur, sed etiam vasa, scil. minora; non etiam majora, quæ per magnitudinem difficile moveri possunt. v. l. 3. §. 1. l. 6. l. 14. l. 15. D. h. t.

§. 9. III. *Legatum Olei*: cujus si certum pondus, non adjecta qualitate, legetur, non solet quæri, cujus generis oleo uti solitus fuerit testator, aut cujus generis oleum istius regionis homines in usu habeant; & ideo liberum est heredi, cujus velit generis oleum Legatario solvere. l. 4. D. h. t.

§. 10. Quod si vero *Vinum, Oleum, Frumentum, Acetum, Mella, Salsamenta*, sine quantitate legata sint, omne, quantum paterfam. reliquit, legatum videtur. l. 7. pr. D. h. t.

TITUL. VII.

DE INSTRUCTO, VEL INSTRUMENTO LEGATO.

§. 1. IV. *Legatum Fundi instructi*: quo continetur non tantum instrumentum agri, sed & proprium patrisfamilias, omniaque, quæ eo collata sunt, ut instructior esset paterfamilias; sive usus, sive ornatus causa ibi habeantur: ut supellex, mensæ etiam eboreæ, vitrea, aurum & argentum, vinum, oleum, cibaria, vestis, pædagogium, bibliotheca, imagines, ministeria, medicamenta &c. l. 12. §. 27. & seqq. D. h. t. quæ scil. ibi sunt
eo

eo tempore, quo dies legati cedit. *l. 28. D. h. t. l. 29. D. quand. dies leg. ced.*

§. 2. Non etiam res venales; pecunia fœnori destinata; *l. 12. §. 30. D. h. t. l. 44. D. de leg. 3. l. 1. C. de V. S.* quæ propter tutelam, custodiam, vel securitatem, vel ad tempus eo translata sunt; *l. 1. l. 2. C. de V. S. d. l. 12. §. 29. 30. 37.* imagines, quæ in ornatu villæ non fuerunt; frumentum; nec denique vina in horreis reposita, quibus paterfamilias alibi instrueretur. *d. l. 12. §. 36. 39. D. h. t.*

§. 3. Nisi fundus cum omnibus, quæ in eodem erunt, legatus sit; quo casu & hæc præstanda sunt. *l. 27. §. 3. D. h. t.*

§. 4. *V. Legatum fundi cum Instrumento:* quod tantum comprehendit Instrumentum fundi ad agriculturam necessarium; non vero supellectilem, cæteraque, quæ forte in fundo sunt, quo instructior esset paterfamilias. *l. 12. §. 15. 16. 27. D. h. t.*

§. 5. *Instrumentum Fundi* enim est *Apparatus rerum diutius mansurarum, sine quibus exerceri nequiret possessio;* *l. 12. pr. §. 1. Et seqq. D. h. t.* seu, quod fructus quærendi, cogendi, conservandi gratia, paratum est. *l. 8. pr. D. h. t.*

§. 6. *Quærendi;* veluti homines, qui agrum colunt, & qui eos exercent, præpositive sunt his: quorum in numero sunt villici & monitores; præterea boves domiti, & pecora stercorandi causa parata; vasaque utilia culturæ, quæ sunt aratra, ligones, farculi, falces putatoriaræ, bidentes, & si qua similia dici possunt.

Cogendi; quemadmodum torcularia, corbes, falcesque messoriaræ, falces fenariæ, quali vindemiatorii, exceptoriique, in quibus uvæ comportantur.

Conservandi; quasi dolia, licet defossa non sint, & cupæ.

cupæ. d. l. 8. pr. D. h. t. add. l. 13. l. 14. l. 16. l. 17. l. 18. D. h. t.

§. 7. Sed optimum hic est, non propriam verborum significationem scrutari, sed imprimis observare, quid testator demonstrare voluerit; deinde, in qua præsumptione sint, qui in quaque regione commorantur. l. 18. §. 3. D. h. t.

§. 8. *Exstinguitur* autem hoc Legatum, ut & *Fundi instructi*, si fundus extinctus vel alienatus sit; l. 1. §. 1. D. h. t. §. 17. I. de legat. nisi constet, testatorem *Instrumentum* non tanquam accessorium, sed tanquam principale legasse. l. 5. D. h. t.

TITUL. VIII.

DE PECULIO LEGATO.

§. 1. VI. **L**egatum Peculii scil. servi: l. 1. l. 24. D. h. t. §. 20. I. h. t. quod vel *ipfi servo* testamento manumisso expresse relinquitur, vel tacite; si scil. Dominus vivus eum manumiserit, neque peculium ademerit. §. 20. I. de legat. Vel *Extraneo*; d. §. 20. cui tamen, si servus simpliciter legatus sit, Peculium non debetur. l. 24. D. h. t.

§. 2. Ubi vero *Peculium* legatum est, sine dubio, quicquid peculio accedit, vel decedit vivo testatore, Legatarii lucro vel damno est. d. §. 20.

§. 3. Quod si post mortem testatoris, distinguitur. Si enim *Peculium ipfi servo* fuerit legatum, omne, quod ante aditam hereditatem accedit, Legatario cedit; quia hujusmodi legati dies ab adita demum hereditate cedit. l. 8. §. 8. D. h. t. d. §. 20. l. 7. in f. l. 8. D. quand. dies leg. ced. Si vero *Extraneo*, non item, nisi ex rebus peculiaribus auctum sit peculium;

ex-

extraneo enim dies legati cedit statim a morte testatoris. *l. 5. §. 1. & seqq. D. quand. dies leg. ced. l. un. §. 1. 5. 6. C. de cad. toll.*

§. 4. Si vero *Servus cum Peculio legatus sit*, & servus vel alienatus, vel manumissus, vel mortuus sit, legatum peculii exstinguitur. Nam quæ accessionum locum obtinent, exstinguuntur, cum principales res peremptæ sunt. *l. 1. l. 2. D. h. t. §. 17. l. de leg. l. 178. D. de R. J.*

TITUL. IX.

DE PENU LEGATA.

§. 1. VII. **L**egatum *Penus* seu *Penoris*: nomen *penus* enim omnibus generibus dictum est. *l. 4. §. 3. D. h. t. Gell. L. IV. c. 1.* Quo continentur, quæ in futurum *esui potuique, vel alendi causa sunt*; *l. 3. l. 5. pr. D. h. t.* in usum patrisfamilias, uxoris, liberorum, vel familiæ, amicorum, clientum, & univerforum, quos circa se habet: ut & jumentorum, quæ dominici usus causa comparata sunt, non quæ agris deferviunt, vel locantur. *l. 3. pr. §. 6. 7. D. h. t. Gell. L. IV. c. 1.*

§. 2. Continentur etiam sub *Penu* ligna, & *carbones*, cæteraque, per quæ *penus* conficitur: ut & *thus*, & *cerei*; in domesticum usum parati, *l. 3. §. 9. D. h. t. Gell. d. l.* nec non *unguentum*, *odores*, *chartæ epistolares*, & ad ratiunculam vel logarium paratæ. *d. l. 3. §. 10. D. h. t.*

§. 3. Quin & *Vasa penuaria* continentur, sine quibus *penus* recte haberi non potest. *l. 3. §. ult. l. 4. pr. D. h. t.*

§. 4. Non etiam huc pertinent ea, quæ testator pro-

promercii causa habuit; l. 4. §. 2. *D. h. t.* nec medicamenta; l. 5. *pr. D. h. t.* neque dolia, leguminum thecæ, arcule forte vel sportæ, aliaque, quæ horrei penuarii, vel cellæ penuariæ instruendæ gratia habentur; l. 3. §. ult. *D. h. t.* nec denique instrumentum pistrini, neque vasa cocatoria. l. 6. *D. h. t.*

§. 5. Quod si *Penus sit legata, & si ea non detur, certa pecunia*; penus duntaxat in præstatione est, sed quantitas etiam peti potest. Habebit igitur heres oblationem tamdiu, quamdiu lis cum eo de pecunia contestetur; nisi forte aliud tempus, vel mente, vel verbis, testator præstituit. l. 1. *D. h. t.*

§. 6. Quod si vero *Penus in annos singulos una summa legata sit*, & primo penus non sit præstita, tota summa illico, postquam cessavit heres penum dare, præstari debet, heredis indevotione coercenda. d. l. 1. in f. *D. h. t.*

TITUL. X.

DE SUPELLECTILE LEGATA.

§. i. VIII. **L**egatum *Supellectilis*: cujus originem Labeo fuisse ait, quod olim his, qui in Legationem proficiscerentur, locari solerent, quæ sub pellibus usui forent. l. 7. *pr. D. h. t.*

§. 2. Est autem *Supellex*, auctore Pomponio, *Domesticum patrisfamilias instrumentum, quod neque argento, aurove factum, vel vesti annumeratur*: l. 1. *D. h. t.* seu uti Tubero volebat, *Instrumentum quoddam patrisfamilias rerum ad cottidianum usum paratarum, quod in aliam speciem non caderet; ut verbi gratia penum,*
argen-

argentum, vestem, ornamenta, instrumenta agri, aut domus. l. 7. §. 1. *D. h. t. add. l. 6. pr. D. h. t.*

§. 3. Unde *Supellectili legata* hæc continentur, *mensa, trapezophora, delficæ, subsellia, scamna, lecti* etiam *inargentati, culcitæ, toralia, impelia, vasa aquaria, pelves, aquimitalia, candelabra, lucernæ, trullæ;* l. 3. *pr. D. h. t. vasa ænea vulgaria;* d. l. 3. §. 1. *capsæ, armaria, nisi librorum, vestium, aut armamentorum gratia parata sunt;* d. l. 3. §. 2. *vitrea, escaria, & patoria, sicut fittilia;* d. l. 3. §. 3. *rhedæ & sedularia;* l. 4. *-D. h. t. nec non tapeta,* l. 5. *pr. D. h. t. & similia.*

§. 4. Non res animales; l. 2. *D. h. t. penus, vestis, ornamentum, instrumenta agri aut domus;* l. 1. l. 7. §. 1. l. 10. *D. h. t. quæ ad artificii genus aliquod pertinent, l. 6. pr. D. h. t. pugillares, codices, libri;* l. 6. §. 1. l. 3. §. 2. *D. h. t. neque vasa ænea, salientis aquæ causa posita.* l. 11. *D. h. t.*

§. 5. Non etiam priscis temporibus instrumentum ex auro argenteve factum, secundum seculi severitatem, nondum admittentis supellectilem argenteam. l. 1. l. 3. §. ult. l. 7. §. 1. *D. h. t.*

§. 6. Sed posterior ætas supellectilem etiam argenteam, imo auream recepit: l. 7. §. 1. l. 9. §. 1. *D. h. t. ut nunc non intersit, cujus materiæ sint res, quæ sunt in supellectili;* l. 3. §. ult. l. 7. §. 1. l. 9. §. 1. *D. h. t. & pelves, aquimitalia, candelabra, mensæ, lecti, tum argentei, tum aurei, imo & gemmati, Supellectili annumerentur.* d. l. 3. §. 3. l. 7. §. 1. l. 9. §. 1. *D. h. t.*

§. 7. Plane, quid proprie hujus legati nomine præstandum sit, non tam ex usu aliorum, quam ex sententia testatoris æstimandum est; l. 7. §. 2. *D. h. t. adeo, ut & error testatoris hic jus faciat.* l. 3. §. ult. *D. h. t.*

§. 8.

§. 8. Nisi forte ea, de quibus non ambigeretur, quin in alieno genere essent, *Supellectili* adscripserit; quæ hoc legato non continentur. Non enim ex opinionibus singulorum, sed ex communi usu nomina exaudiri debent. *d. l. 7. §. 2. D. h. t.*

LIBER XXXIV. TITUL. I.

DE ALIMENTIS, VEL CIBARIIS
LEGATIS.

§. 1. Singularem etiam interpretationem recipiunt
Legata quædam favorabilia, puta *Alimento-*
rum & Cibariorum.

§. 2. Si *Alimenta* fuerint legata, non tantum aqua debetur, (si scil. in ea regione, veluti Africa, Ægypto, l. 14. §. 3. *D. h. t.* fuerint legata, ubi aqua venundari solet,) l. 1. *D. h. t.* sed & *Cibaria*, & vestitus, & habitatio; quia sine his ali corpus non potest. l. 6. *D. h. t.*

§. 3. Cætera, quæ ad disciplinam pertinent, legato non continentur; nisi aliud testatorem sensisse probetur. d. l. 6. l. 7. *D. h. t.* l. 12. *D. de leg. 3.* Licet in *Alimentis* liberis & pupillis præstandis secus sit. l. 5. §. 12. *D. de agn. & al. lib.* l. 6. §. 5. *D. de Carbon. ed.* l. 12. §. 3. *D. de adm. tut.* l. 4. *D. ubi pup. educ. deb.* l. 2. *C. de alim. pup. præst.*

§. 4. Præstantur alimenta omnibus, quibus relicta sunt, etiam incapacibus, velut in metallum damnatis, l. 11. *D. h. t.* l. 3. *pr. D. de his quæ pro non script hab.* & servis testatoris propriis, l. 17. *D. h. t.*

§. 5. Præstantur ea quantitate, quam testator expressit; licet in fundis, quos testator simul pignoris causa obligavit, minus natum sit. l. 12. *D. h. t. v. supr. ad t. de ann. leg.* §. 7.

§. 6. Quod si quantitas non sit adjecta, ante omnia inspicendum est, quæ defunctus solitus fuerat ei præstare; deinde quid cæteris ejusdem ordinis reliquerit: si neutrum apparuerit, tum ex facultatibus defuncti & caritate ejus, cui legatum vel fidei-

Fff

com-

commiffum datum est, modus statuendus est. *l. 22. pr. D. h. t. l. 14. D. de ann. leg. l. 8. §. 10. D. de transact. add. l. 10. §. ult. D. h. t.*

§. 7. Præstantur autem tamdiu, quamdiu testator voluit, &, si non paret, quid sentiat, per totum tempus vitæ debentur. *l. 14. pr. D. h. t. l. 8. §. 10. D. de transact.*

§. 8. Si vero usque ad pubertatem *Alimenta* relinquuntur, sciendum, Hadrianum constituisse, ut pueri usque ad decimum octavum, puellæ usque ad quartum decimum annum alantur. Etsi enim generaliter pubertas non sic definiatur. v. *pr. l. quib. mod. tut. fin.* tamen pietatis intuitu, in sola specie *Alimentorum*, hoc tempus ætatis esse observandum non est incivile. *l. 14. §. 1. D. h. t.*

§. 9. Illud etiam hic singulare est, quod de *Alimentis legatis*, non nisi Prætor auctore transigere liceat. *l. 8. pr. §. 1. & seqq. D. de transact. v. supr. ad d. t. §. 17. & seqq.*

§. 10. Sive autem *Alimenta* relinquuntur, sive *Educatio*, v. *l. f. D. h. t.* sive *Victus* legetur, nihil interest; verbo *Victus* enim continentur, quæ esui, potuique, cultuique corporis, quæque ad vivendum homini necessaria sunt: ut & vestis, & cætera, quibus tuendi curandive corporis nostri gratia utimur, ea appellatione significantur. *l. 43. l. 44. l. 234. §. 2. D. de V. S.*

§. 11. Sed si *Diaria* vel *Cibaria* relicta sint, neque habitatio, neque vestiarius, neque calciarius debetur; quoniam de *cibo* tantum testator sensisse videtur. *l. 21. D. h. t.*

TITUL. II.

DE AURO, ARGENTO, MUNDO, ORNAMENTIS, UNGUENTIS, VESTE VEL VESTIMENTIS, ET STATUIS LEGATIS.

§. 1. Sunt denique Legata, quæ interpretationem recipiunt ex varietate circumstantiarum, quale est *l. Legatum Auri, & Argenti.*

§. 2. Quo simpliciter legato continetur, quicquid auri argentique relictum est, sive id factum, sive infectum sit; *l. 19. pr. D. h. t.* quia ea, quæ talis naturæ sunt, ut sæpius in sua redigi possint initia, materiæ potentia victa, nunquam vires ejus effugiunt. *l. 78. §. 4. D. de leg. 3.*

§. 3. Non etiam pecunia signata; quia nemo facile auro vel argento nummos computat, & pecunia publica forma percussa in aliam speciem quodammodo transit: *l. 19. pr. l. 27. §. 1. 4. D. h. t. arg. l. 9. §. 3. Da ad exhib.* nisi evidenter contra sensisse testatorem appareat. *d. l. 27. §. 1.*

§. 4. Similiter sub *Auro* non continentur inaurata, nec aurea emblemata, quæ sunt in absidibus argenteis; *l. 19. §. 6. D. h. t.* neque sub *Argento* lecti argentei, vel si qua alia supellex argentea fuit: si modo non in *Argenti* numero habita sint. *l. 19. §. 8. l. 32. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Si *Aurum* vel *Argentum Factum* legatum sit, omne ad eum pertinet, cui legatum est, ex quo auro vel argento aliquid effectum est; sive id suæ, sive alterius usionis causa paratum est, veluti vasa aurea & argentea, emblemata, signa, aliaque his similia, quæ supellectilis non sunt. *l. 27. §. 4. l. 19. §. 9. D. h. t.*

§. 6. *Aurum* enim & *Argentum Factum* est, quod neque in massa, neque in lamina, neque in signato, neque in suppellectili, neque in mundo, neque ornamentis inest; quoque commode uti possumus. l. 27.

§. 6. 3. *D. h. t.*

§. 7. Unde & si aurum vel argentum fractum aut collisum sit, ut eo uti non possumus, sub *Auro* vel *Argento Facto* non continebitur. d. l. 27. §. 3. *D. h. t.*

§. 8. Si vero *Infectum* legatum sit, id ad Legatarium pertinet, quod ita factum est, ut eo non possis uti sine refectione, quodque patrifamilias *infecti* nomine fuit. l. 27. §. 4. *D. h. t.*

§. 9. *Auri* enim & *Argenti Infecti* appellatio rudem materiam, i. e. non factam, continet. l. 19. §. 11. *D. h. t.*

§. 10. Quod si *Aurum* vel *Argentum Signatum* legatum est, id paterfamilias videtur legasse, quod ejus aliqua forma est expressum; veluti, quæ Philippi sunt, itemque nomismata similia. d. l. 27. §. 4. *D. h. t.*

§. 11. Si quis *Aurum* vel *Argentum* legaverit, quod suum est, legatum videtur, quod testamenti tempore ejus fuit; non etiam, quod in credito est: quia non videtur suum esse, quod vindicari non potest. l. 7. l. 27. §. 2. l. 34. pr. *D. h. t.*

§. 12. Si vero *Certum pondus auri vel argenti* legatum sit, si non certa species designata sit, non tam materia, quam pretium præsentis temporis, seu quantitas legata videtur. l. 1. §. 1. l. 7. l. 19. §. 2. *D. h. t.*

§. 13. II. *Legatum Mundi muliebris*: quo scil. mulier (sive infans, sive puella, sive virgo sit, l. 25. §. 9. *D. h. t.*) mundior fit. l. 25. §. 10. *D. h. t.* Quo continentur specula, matulae, unguenta, (quibus scil. voluptatis causa unguntur feminae, l. 21. §. 1. *D. h. t.* Esther.

Esther. II. v. 12.) *vasa unguentaria*, & si qua familia dici possunt, veluti *lavatio*, *riscus*, l. 25. §. 10. *D. h. t.* ut & argentum balneare. l. 32. §. 7. *D. h. t.*

§. 14. Non etiam ornamenta, Tertull. *de Hab. Muliebr.* c. 3. monilia, annuli & vestes: d. l. 32. §. 7. quoniam mulier munda esse potest, licet non sit ornata, & contra. l. 25. §. 10. *D. h. t.*

§. 15. III. *Legatum Ornamentorum*: qualia sunt, quibus mulieres venustatis & ornatus causa utuntur. Veluti *inaures*, *armillæ*, *viriolæ*, *annuli*, præter signatorios, & omnia, quæ ad aliam rem nullam parantur, nisi corporis ornandi causa: quo ex numero etiam hæc sunt, *aurum*, *gemmæ*, *lapilli*, quia nullam aliam in se utilitatem habent; *vittæ*, *mitræ*, *semimitræ*, *calautica*, *acus cum margarita*, *reticula*, *crocusantia*, & similia. l. 25. §. 10. l. 32. §. 8. 9. *D. h. t.*

§. 16. Sed annuli signatorii, lapilli, margaritæ, & gemmæ rudes, *Ornamentorum* loco non sunt; nisi alias mens fuerit testantis. l. 25. §. 10. 11. *D. h. t.* Neque vestes *Ornamentorum* appellatione continentur, adeo ut ne error quidem jus heredis mutare queat. l. 37. *D. h. t.*

§. 17. IV. *Legatum Unguentorum*: quo omnia continentur unguenta, non tantum ea, quibus unguimur voluptatis causa, sed & munditiei & valetudinis; qualia sunt *commagena*, *glaucina*, *crina*, *rosa*, *mura*, & *nardum purum*. l. 21. §. 1. *D. h. t.*

§. 18. V. *Legatum Vestis, vel Vestimentorum*: *Vestis* enim an *Vestimenta* legentur nihil refert. l. 23. *D. h. t.*

§. 19. *Vestimentorum* autem sunt omnia lanæa, lineæque, vel serica, vel bombucina, quæ induendi, præcingendi, amiciendi, insternendi, injiciendi, incubandive causa parata sunt; & quæ his accessio-

nis vice cedunt, quæ sunt insitæ picturæ, claviq̃ue, qui vestibus insuuntur. l. 23. §. 1. ult. l. 24. l. 25. pr. §. 1. 3. 4. 5. 7. 8. D. h. t.

§. 20. Eaque aut *Virilia* sunt, aut *Puerilia*, aut *Muliebria*, aut *Communia*, aut *Familiarica*. l. 23. §. 2. D. h. t.

§. 21. *Virilia* sunt, quæ ipsius patrisfamilias causa parata sunt, veluti *togæ*, *tunicæ*, *palliola*, *vestimenta*, *stragula*, *amfitapa*, *saga*, reliquaque similia. d. l. 23. §. 2.

§. 22. *Puerilia*, quæ ad nulum alium usum pertinent, nisi puerilem, veluti *togæ prætextæ*, *aliculæ*, *chlamydes*, *pallia*, quæ filiis nostris comparamus. d. §. 2.

§. 23. *Muliebria*, quæ matrisfamilias causa sunt comparata, quibus vir non facile uti potest sine vituperatione; v. Deut. XXII. v. 5. veluti *stolæ*, *pallia*, *tunicæ*, *capitia*, *zonæ*, *mitræ*, quæ magis capitis tegendi, quam ornandi causa sunt comparatæ, *plagulæ*, *penulæ*. d. §. 2.

§. 24. *Communia*, quibus promiscue utitur mulier cum viro, veluti, si ejusmodi *penula palliumve* est, & reliqua hujusmodi, quibus sine reprehensione vel vir vel uxor utatur. d. §. 2.

§. 25. *Familiarica* denique sunt, quæ ad familiam vestiendam parata sunt; sicuti *sagæ*, *tunicæ*, *penulæ*, *lintea*, *vestimenta*, *stragula*, & consimilia. d. l. 23. §. 2. D. h. t.

§. 26. In quibus tamen maxime ad mentem testatoris; l. 33. D. h. t. nec non ad conditionem & qualitatem Legatarii, attendendum est. l. 39. D. h. t. l. pen. D. de alim. leg.

§. 27. VI. *Legatum Statuarum*: quo non tantum ipsæ statuæ continentur, sed & earum accessiones; veluti, si ex alia statua brachium adjectum fit. d. l. 14. D. h. t.

D. h. t. l. 23. §. 2. D. de R. V. Quod & in Imaginibus obtinet. l. 12. D. h. t.

TITUL. III. |

DE LIBERATIONE LEGATA.

§. 1. VII. **L**egatum Liberationis: cum debitori legatur id, quod testatori debet. *l. 1. pr. l. 3. pr. D. h. t. §. 13. l. de legat.*

§. 2. Quod, licet debitor dominus sit ejus, quod debetur, & legatum rei suæ non valeat, §. 10. *l. de leg. nihilominus utile est; l. 1. pr. l. 3. pr. D. h. t. §. 13. l. de legat.* non enim tam consideratur id, quod debetur, quam obligatio, quæ in bonis est creditoris. *l. 49. l. 143. D. de V. S.*

§. 3. Non tantum si *expresse* relinquatur; v. *l. 1. pr. l. 15. D. h. t.* sed & si *tacite*: quod factum censetur, si testator chirographum debitori dederit, vel legaverit. *l. 3. §. 1. D. h. t. l. 44. §. 5. D. de leg. 1. l. 59. D. de leg. 3.*

§. 4. Non etiam, si res pignori data debitori legata sit; quo casu debitor quidem actionem habet ad pignus recipiendum, priusquam pecuniam solvat, sed ipsum debitum non lucratur: nisi alia sit voluntas testatoris. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Cujus legati effectus est, ut heres testatoris neque a debitore, neque ab herede ejus, neque alio, qui heredis loco est, cum effectu petere possit, sed petens per exceptionem (ipso jure enim obligatio non tollitur) repellatur. *l. 3. §. 3. D. h. t. §. 13. l. de legat.*

§. 6. Sed & potest heres testatoris conveniri a debitore, ejusque herede, ut liberet eum per acceptila-

ptilationem. l. 3. §. 3. l. 22. D. h. t. §. 13. I. de legat.

§. 7. Dummodo verba liberationis in rem collata sint. l. 8. §. 4. D. h. t. Si enim testator a solo Lucio Titio peti vetuerit, id heredi Lucii Titii non prodest; quotiens enim cohæret personæ id, quod legatur, veluti personæ servitus, ad heredem ejus non transit. d. l. 8. §. 3. D. h. t.

§. 8. Neque etiam necesse est, ut in perpetuum Liberatio legetur; sed & damnari potest heres, ne ad certum tempus a debitore petat: l. 8. §. 1. D. h. t. §. 13. I. de legat. quo tamen casu intra id tempus debitorem liberare non compellitur. d. l. 8. §. 1. D. h. t.

§. 9. Quemadmodum autem creditor debitori legare potest, quod sibi debetur, sic & debitor creditori recte legat, quod ipsi debet; dummodo plus sit in legato, quam in debito: §. 14. I. de legat. l. 11. D. h. t. Debet enim legatum semper aliquid utilitatis continere; l. 29. D. de leg. 1. l. 1. §. 10. D. ad L. Falcid. cæteroquin enim non ex testamento, sed ex pristina obligatione agitur.

§. 10. Est autem plus in legato, quam in debito, si id, quod in diem, vel sub conditione debetur, pure legatur, propter representationem, §. 14. I. de legat. l. 14. D. h. t. i. e. solutionem ante tempus faciendam; l. 8. §. 6. D. de transact. l. 36. §. 1. D. de cond. & dem. l. 24. §. 2. D. sol. matr. l. 1. §. 2. D. de dot. prælegat. l. 3. §. 5. D. de Carbon. ed. Suet. in Aug. c. ult. vel si creditori, tutus adversus eum exceptione, legat quod debet; l. 13. D. h. t. l. 28. pr. D. de leg. 1. vel alio modo, Actio Legati melior est. v. l. 28. l. 29. D. de leg. 1.

§. 11. Imo post l. 1. C. comm. de legat. qua lega-

gatorum nomine hypotheca datur in bonis defuncti, tale legatum plerumque utile est.

§. 12. Licet etiam vivo testatore dies venerit, vel conditio extiterit, nihilominus utile est legatum, quia semel constitit. *l. 5. D. ad L. Falcid.* Non enim placuit sententia Pauli, v. *l. 82. pr. D. de leg. 2.* aliorumque, existimantium extinctum esse legatum, quia in eam causam pervenerit, a qua incipere non potest. §. 14. *I. de legat.* Ubi jus est novissimum.

§. 13. Quin & valet *Legatum debiti, cum testator tertio legat, quod sibi v. c. Titius debet. l. 21. pr. D. h. t. §. 21. I. de legat. l. 75. §. 1. 2. D. de leg. 1.* Quod in specie legatum *Nominis* dici solet. *l. 44. §. 6. D. de leg. 1. l. 59. D. de leg. 3. l. 18. C. de legat.*

§. 14. Quo legato continetur, ut actiones suas adversus debitorem heres Legatario præstet. *d. §. 21. I. de legat. l. 44. §. 6. l. 75. §. 2. D. de leg. 1.* Ulterius non obligatur. *l. 105. D. de leg. 1. Utilibus* tamen Legatarius, etiam non expectata cessione actionum directarum, suo nomine experiri potest. *l. 18. C. de legat.*

§. 15. Nisi sine necessitate exegerit vivus testator pecuniam, nam hoc casu legatum extinguitur; *d. §. 21. I. de legat. l. 75. §. 2. D. de leg. 1.* perinde ac si rem legatam alienasset. *l. 11. §. 12. 13. D. de leg. 3.* Idemque juris est, si debitor testatori ultro solvit, quia utroque modo legati substantia perit: *d. §. 13. l. 21. D. h. t.* nisi forte utroque casu testator pecuniam pro deposito servaverit. *d. l. 11. §. 13. D. de leg. 3.*

TITUL. IV.

DE ADIMENDIS VEL TRANSFERENDIS LEGATIS,
VEL FIDEICOMMISSIS.

§. 1. Semel autem data legata non raro *exstinguuntur*, *adimuntur*, vel *transferuntur*.

§. 2. *Exstinguuntur*, I. Si res legata ex alia causa lucrativa ad Legatarium pervenerit. §. 6. *I. de legat.*

II. Si res legata sine facto heredis perierit, vel commercio hominum exempta sit. §. 16. *I. de legat. l. 36. §. ult. l. 47. §. ult. D. de leg. 1.*

III. Si conditio defecerit. *l. un. §. 2. 4. 7. C. de cad. toll.*

IV. Si testamentum ruptum vel irritum sit. *l. 17. D. de injust. rupt. irr.* Sed si rescissum sit per *Querelam inofficiosi*, jure novo secus est. *Nov. 115. c. 3. §. ult. c. 4. §. ult. Auth. Ex causa. C. de lib. præter. junct. l. 8. §. pen. l. 28. D. de inoff. test.*

V. Si Legatarius ante testatorem mortuus sit. *l. un. §. 2. C. de cad. toll.*

§. 3. *Adimuntur* vel *Ipso Jure*, vel *Ope Exceptionis*.

§. 4. *Ipso Jure*, cum testator eodem testamento, vel codicillis testamento confirmatis, voluntatem de adimendo legato, vel parte ejus, v. *l. 2. pr. §. 1. 4. D. h. t. expresse declarat; pr. l. h. t. ambulatoria* enim est voluntas defuncti usque ad vitæ supremum exitum: *l. 4. l. 6. §. 2. l. 17. D. h. t. l. 12. §. 3. D. de leg. 1. neque potest aliquis sibi eam legem ponere, ut a priore voluntate ei recedere non liceat. l. 22. pr. D. de leg. 3.*

§. 5. Idque non tantum procedit, si testator contrariam

trariam voluntatem *verbis*, sed etiam si *factis* eam declaraverit: veluti, si legatum induxerit; l. 16. *D. h. t. rem legatam destruxerit*; l. 65. §. 2. *D. de leg. 1. in aliam formam mutaverit*, ut ad pristinam speciem reduci nequeat, l. 88. §. 2. *D. de leg. 3. nulla urgente necessitate distraxerit*; §. 12. *I. de legat. aliis donaverit*; l. 18. *D. h. t. vel nomen legatum exegerit*. §. 21. *I. de legat.*

§. 6. *Opè Exceptionis* vero adimuntur legata, si quid contigerit, ob quod ademptio præsumi debeat: veluti, si inimicitie capitales intercefferint, neque reconciliatio secuta sit; l. 3. §. ult. l. 4. *D. h. t. vel testator codicillis testamento non confirmatis*, l. 4. §. 10. *D. de dol. mal. & met. except.* aliove modo, coram duobus testibus, vel in schedula, contrariam voluntatem testatus sit, arg. d. l. 3. §. ult. l. 13. *D. h. t. l. 27. C. de fideic. junct. l. 12. D. de testib.*

§. 7. *Transferuntur* autem legata fere quatuor modis: aut enim I. *a Persona in Personam* transfertur legatum; aut II. *ab eo, qui dare jussus est*, transfertur, *ut alius det*; aut III. cum *Res* pro *Re* datur, ut pro fundo decem aurei; aut IV. quod *Pure* datum est, transfertur sub *Conditione*; l. 6. pr. *D. h. t. aut contra. l. 89. D. de cond. & dem.*

§. 8. Ubi vero a *Persona in Personam* translatio fit, veluti, si ita quis dixerit, *quod Titio legavi, id Sejo do lego*, simul tacita ademptio intercedit, idque, quod *Titio* relictum erat, *Sejo* dari videtur: l. 5. *D. h. t. §. 1. I. h. t. licet in eum, cum quo non est testamenti factio, translatio facta sit. l. 20. D. h. t.*

TITUL. V.

DE REBUS DUBIIS.

§. 1. Sed & ob varias causas, legata quandoque sunt inutilia, ut effectum non habeant; & quidem I. Si *res sit dubia*.

§. 2. Quod maxime contingit *ob dubium & ambiguum sermonem testatoris*. Qui, si adeo dubius & ambiguus sit, ut nullo modo intelligi possit, nihil debetur: quæ enim in testamento scripta sunt, neque intelliguntur, quid significant, ea perinde sunt, ac si scripta non essent. *l. 2. D. de his quæ pro non script. hab.*

§. 3. Idem est, si testator aliud dixerit, vel scripserit, quam voluit; in ambiguo sermone enim non utrumque dicimus, sed id duntaxat, quod volumus. Itaque, qui aliud dicit, quam vult, neque id dicit, quod vox significat, quia non vult, neque id, quod vult, quia id non loquitur. *l. 3. D. h. t.*

§. 4. Adeo ut, licet utcumque constet de voluntate testatoris, si tamen verba ad eam accommodari nequeant, voluntas quoque deficiat. *l. 4. pr. D. de leg. 1. l. 7. §. 2. D. de supell. leg.*

§. 5. Si vero sermo ambiguus commodam recipiat interpretationem, humaniorem sententiam sequi oportet; *l. 10. §. 1. l. 24. D. h. t. l. 56. D. de R. J. & id agendum, ut res, de qua agitur, magis valeat, quam pereat. l. 12. D. h. t. l. 67. D. de R. J.*

§. 6. Adeoque secundum id, quod credibile est cogitatum, credendum, *l. 24. D. h. t.* & ad voluntatem usumque testatoris maxime attendendum est: licet quodammodo improprie, & minus apte, vel
impe-

imperite locutus sit. *d. l. 24. D. h. t. l. 3. §. ult. D. de supell. leg. l. 50. §. ult. D. de leg. 1. l. 18. §. 3. D. de instr. vel instrum. leg. l. 19. D. de cond. & dem. v. supr. ad t. de trit. vin. vel ol. leg. §. 1. & ad t. de supell. leg. §. 7. 8.*

§. 7. Sed si non constet de voluntate testatoris, significationem verborum sequi oportet; *l. 69. pr. D. de leg. 3.* quia præsumitur testator secundum consuetudinem locutus fuisse. *l. 7. §. 2. in f. D. de supell. leg.*

§. 8. Non tantum autem ob sermonem ambiguum res dubia est, sed & ob alias sæpe circumstantias.

§. 9. Ut puta, si ambiguitas sit circa personam Legatarii, ut non constet, cui legatum relictum sit. Quod contingit I. Si personæ prorsus incertæ legatum sit. *v. §. 25. 27. l. de legat.*

II. Si legatum relictum sit ex cognatis, qui primus Capitolium ascenderit, & duo simul venisse dicantur; ut non appareat, quis prior venerit. *l. 10. pr. D. h. t.*

III. Vel ei, qui monumentum fecerit, & plures fecerint. *d. pr.*

IV. Vel ei, qui maximus natu est, & duo pares ætate sint. *d. pr.*

V. Si legatum relictum sit Sempromio amico, & duo sint æqua caritate conjuncti. Quibus similibusque casibus legata impediuntur. *d. l. 10. pr. l. 27. D. h. t.*

§. 10. Quemadmodum & ambiguitas nascitur, si duo simul mortui sint, nec appareat, quis supervixerit? Quo casu fere eodem tempore mortui, neque alter alteri supervixisse censetur. *v. l. 8. l. 16. l. 17. l. 18. pr. D. h. t.*

§. 11. Nisi libertus cum filio simul perierit; qui filio supervixisse creditur, reverentia patronatus. *l. 9. §. 2. D. h. t.* Vel pater, vel mater, naufragio, ruina, alio-

aliove modo, una cum filio occubuerit: quo casu, si filius *pubes* fuerit, filius intelligitur supervixisse patri; si vero *impubes*, pater creditur supervixisse filio. *l. 9. §. ult. l. 22. l. 23. D. h. t. l. 26. pr. D. de pact. dot. add. l. 17. §. 7. l. 34. D. ad Sct. Treb.*

TITUL. VI.

DE HIS QUÆ PŒNÆ CAUSA RELINQUUNTUR.
C. VI. 41.

§. 1. II. **I**nutile erat *Legatum*, *Pœnæ causa seu nomine relictum*: quod scil. coërcendi heredis causa relinquitur, quo magis aliquid faciat, vel non faciat. Ulp. *Tit. XXIV. §. 17. §. 36. l. de legat. l. un. C. h. t.*

§. 2. Si enim pœna adjiciatur Legatarii causa, ut eo facilius legatum obtineat: v. *l. 1. D. de pen. leg. l. 1. §. 8. D. ad L. Falc. l. 19. D. quand. dies leg. ced.* vel etiam testatoris gratia, ut provocetur heres ad faciendum id, quod testator voluit; v. *l. 6. l. 27. D. de cond. Et dem.* non est legatum pœnæ nomine relictum, semperque valuit. *dd. ll.*

§. 3. Sed Imp. Justinianus jus antiquum hac in parte mutavit, ut legatum pœnæ nomine relictum jure novo valeat: *l. un. C. h. t. §. 36. in f. l. de legat.* si modo nihil impossibile, vel legibus interdictum, vel alias probrosum, adjectum sit. Si quid enim ejusmodi *heredi* adscriptum sit, etiamnum inutile est legatum; *d. l. un. d. §. 36. l. 1. D. h. t.* quæ a Triboniano, in verbis *illicite vel probrose*, haud dubie secundum jus novum inflexa est; si vero *Legatario*, pro non scripto habetur. *§. 10. l. de hered. instit.*

TITUL. VII.

DE REGULA CATONIANA.

§. 1. Ad legata autem, quæ ab initio sunt inutilia, pertinet *Regula* seu *Sententia Catoniana*, v. l. 86. *D. de cond. & dem.* a M. Porcio Catone sic dicta. l. 4. *D. h. t.* l. 2. §. 38. *D. de O. J.* Gell. L. XIII. c. 18.

§. 2. Quæ sic definit: Quod, si testamenti facti tempore decessisset testator, inutile foret, id legatum quandoque decesserit, non valere; l. 1. pr. *D. h. t.* seu, Quod ab initio vitiosum est, tractu temporis non convalescere. l. 41. §. 2. *D. de leg. 1.* l. 29. l. pen. *D. de R. J.*

§. 3. Et non tantum in legatis, sed & institutionibus obtinet. d. l. pen. *D. de R. J.*

§. 4. Dummodo legata & hereditates pure relictæ sint. Ad hereditates enim & legata, quorum dies non mortis tempore, sed post aditam cedit hereditatem, quæve sub conditione relictæ sunt; l. 3. l. 4. *D. h. t.* l. 41. §. 2. *D. de leg. 1.* ut & novas Leges, Julianam scil. & Papiam, secundum quas dies legatorum ex apertis tabulis cedebat, Ulp. T. XXIV. §. 31. Paul. III. Sent. T. VI. §. 7. l. 44. §. 1. *D. de bon. lib. Regula Catoniana* non pertinet. l. ult. *D. h. t.*

TITUL.

TITUL. VIII.

DE HIS QUÆ PRO NON SCRIPTIS HABENTUR.

§. 1. III. **I**nutilia sunt Legata, quæ pro non scriptis habentur.

§. 2. Qualia sunt: I. Quæ quis sibi, vel ei, quem in potestate habet, in testamento adscripsit. *l. 1. l. ult. D. h. t. l. 4. l. 5. l. ult. C. de his qui fib. adscrib. in testam. l. 14. l. 15. l. 10. D. ad L. Corn. de fals.*

II. Quæ intelligi non possunt. *l. 2. D. h. t. l. 73.*

§. 3. *l. 188. pr. D. de R. J.*

III. Quæ incapacibus palam relicta sunt; *l. 3. pr. l. 4. §. 1. D. h. t. l. 101. §. 1. D. de leg. 1. l. 40. D. de jur. fisc. si enim ipsis clam aliquid relinquatur, tanquam indignis aufertur, & fisco cedit. l. 10. l. 23. D. de his quæ ut indign. l. 103. D. de leg. 1. l. 1. l. 3. D. de jur. fisc. v. ad t. seq. §. 4.*

IV. Quæ in eam causam pervenerunt, a qua incipere non possunt. *l. 3. §. 1. 2. D. h. t.*

Nec non V. Quæ iis relicta sunt, qui eo tempore, quo legabatur, non erant in rebus humanis. *l. 4. D. h. t.*

VI. Turpia legata, quæ denotandi magis Legatarii gratia scribuntur, odio scribentis. *l. 54. D. de leg. 1.*

§. 3. Quæ non ad fiscum, sed vel ad coheredem, vel substitutum, vel collegatarium pertinent. *l. 3. pr. D. h. t. l. un. §. 2. 3. 4. C. de caduc. toll.*

TITUL. IX.

DE HIS QUÆ UT INDIGNIS AUFERUNTUR.

C. VI. 35.

§. 1. IV. Denique inutilia sunt quædam Legata ratione effectus, Quæ scil. Legatariis ut indignis auferuntur: quæ antiquis *Ereptitia* dicta sunt. Ulp. *Fragm. Tit. XIX. §. 17. l. pen. D. de jur. fisci. l. 26. D. ad L. Corn. de fals.*

§. 2. Sunt autem hoc loco *Indigni*, qui quidem testamenti factionem habent passivam, sed tamen propter delictum adversus testatorem, ejusve voluntatem commissum, vel similem ob causam, legatis, aut hereditatibus indigni censentur.

§. 3. Et quidem ob delictum, contra Testatorem commissum, indigni habentur: I. Qui testatorem occiderunt, vel interim curarunt; *l. 10. C. h. t. l. 7. §. 4. D. de bon. damn. vel per negligentiam causam mortis præbuerunt. l. 3. D. h. t.*

II. Qui vindictam defuncti scientes insuper habuerunt, neque necem defuncti ulti sunt. *l. 17. l. 20. l. 21. D. l. 6. C. h. t.*

III. Qui palam & aperte testatori maledixerunt, & infaustas voces adversus eum jactarunt. *l. 9. §. 1. D. h. t.*

IV. Qui testatori status controversiam moverunt. *d. l. 9. §. 2.*

V. Qui eum post mortem ob crimen quoddam detulerunt, *l. 1. D. h. t. vel accusantem adjuvarunt. l. 5. §. 10. D. h. t.*

VI. Qui de hereditate viventis & ignorantis pacti sunt, eamque vel partem ejus alicui donarunt. *l. 2. §. 3. D. h. t. l. 29. §. f. l. 30. D. de don.*

G g g

§. 4.

§. 4. *Ob commissum contra ultimam voluntatem defuncti*; I. Qui aliquem testari, aliudve testamentum mutata voluntate facere, prohibuerunt. *l. 1. §. 1. 2. l. 2. D. si quis aliq. test. prohib. & supr. ad d. t. §. 1. 2. 3. l. 19. D. h. t.*

II. Qui testamentum falsum, vel inofficiosum ac-
cusarunt, neque obtinuerunt; *l. 5. pr. §. 1. & seqq. l. 15. D. l. 8. C. h. t. d. l. 5. §. 8. D. h. t. l. 8. §. 14. D. de inoff. testam. nisi tutor, pupilli sui nomine, falsum vel inofficiosum testamentum dixerit: quia officii necessitas, & tutoris fides excusata esse debet. l. 22. D. h. t. l. 30. §. 1. D. §. 5. l. de inoff. test.*

III. Qui Bonorum possessionem contra tabulas petierunt, & ex substitutione impuberis hereditatem adierunt. *l. 2. pr. D. h. t.*

IV. Qui testamentum celarunt. *l. pen. C. de legat.*

§. 5. *Ob alias vero justas causas indigni censentur*:
v. c. I. Qui contra mandata uxorem duxerunt. *l. 2. §. 1. 2. D. h. t.*

II. Qui tutores dati se excusarunt a tutela. *l. 5. §. 2. D. h. t.*

III. Qui res hereditarias amoverunt. *v. l. 6. D. h. t.*

IV. Qui in fraudem juris fidem accommodarunt, & tacite, sive chirographo, sive domestica cautione, sive nuda pollicitatione, se incapaci restitutos promiserunt. *l. 10. pr. l. 18. pr. l. 23. D. h. t. l. 103. D. de leg. 1.*

V. Adulteri, quibus ab adultero vel adultera aliquid relictum est. *l. 13. D. h. t. add. l. 14. D. eod.*

VI. Quorum nomen a testatore inductum est. *l. 12. l. 16. §. 2. D. h. t.*

§. 6. Ea autem, quæ ut indignis auferuntur, ple-
rumque Fisco cedunt. *l. 2. §. 1. l. 6. l. 13. l. 16. §. 2. D. h. t. l. 11. D. de jur. fisc. l. 96. §. 1. D. de leg. 1.*

§. 7.

- §. 7. Nisi aperte aliud constitutum sit: veluti,
 I. Si tutor datus se excusaverit. *l. 5. §. 2. D. h. t.*
l. 32. v. Reſte. D. de excuſ.
 II. Si inimicitiae capitales interceſſerint. *l. 9. pr.*
D. h. t.
 III. Si legatarius teſtatori maledixerit. *d. l. 9.*
§. 1.
 IV. Si legatarius teſtamentum celaverit. *l. pen. C.*
de legat. Quibus ſimilibusque caſibus Fiſcus excludi-
tur. dd. ll.

LIBER XXXV. TITUL. I.

DE CONDITIONIBUS, ET DEMONSTRATIONIBUS,
ET CAUSIS, ET MODIS EORUM, QUÆ
IN TESTAMENTO SCRIBUNTUR.

C. VI. 46. 45. 44.

§. 1. Cum autem Legatis & Fideicommissis, quæ relinquuntur, non raro *Conditio*, vel *Demonstratio*, vel *Causa*, vel *Modus* adscribatur, v. l. 1. pr. D. h. t. eaque & ob eas adjectiones quandoque intercidant, de hisce separatim hoc loco subjicitur.

§. 2. De *Conditionibus*, ut & *die incerto*, actum supra, ad tit. de condit. inst.

§. 3. *Demonstratio* est *adjectio*, quæ, præter nomen, rei vel personæ designandæ causa adhibetur. l. 34. pr. D. h. t.

§. 4. Inter quam & *Conditionem* hoc interest, quod *Demonstratio* plerumque rem factam ostendit, *Conditio* futuram. d. l. 34. §. 1. D. h. t.

§. 5. Sive Vera, sive Falsa *Demonstratio* sit, nihil interest; falsa enim demonstratione legatum vel fideicommissum non perimitur: l. 17. pr. l. 33. l. 40. §. 4. D. h. t. §. 30. l. de legat. dummodo constet, de qua re vel persona testator senserit. d. l. 17. l. 34. pr. D. h. t. §. 30. l. de leg. v. l. 108. §. 10. D. de leg. 1. l. 1. §. 7. D. de dot. præleg. junct. l. 34. §. 4. l. 75. §. 1. 2. D. de leg. 1. l. 40. §. 4. D. h. t.

§. 6. Nam *Demonstratio* vice *Nominis* fungitur; l. 34. pr. D. h. t. l. 6. D. de reb. cred. error autem in nomine proprio legatum non vitiat. l. 4. D. de leg. 1.

§. 30

§. 30. *I. de legat. v. supr. de legat. & fideic. §. 49. & seqq.*

§. 7. *Causa est ratio legandi, propter quam legatum vel fideicommissum relinquitur. l. 72. §. 6. D. h. t. §. 31. I. de leg. l. 52. D. de cond. ind. Unde in præteritum confertur, l. 12. D. h. t. & per verba Quoniam, Quia, exprimi solet. d. l. 12. §. 31. I. de leg. l. 52. D. de cond. indeb.*

§. 8. *Quemadmodum autem non Falsa Demonstratio, sic nec Falsa Causa legatum vitiatur. l. 17. §. 2. l. 72. §. 6. D. h. t. §. 31. I. de leg.*

§. 9. *Ratio enim legandi legato non cohæret; l. 72. §. 6. D. h. t. i. e. legatum, cum sit donatio & liberalitas, pr. I. de legat. etiam sine ratione legandi subsistit. arg. l. 82. D. de R. J.*

§. 10. *Nisi I. Heres probet, testatorem alias legaturum non fuisse; quo casu exceptio locum habet. d. l. 72. §. 6. D. h. t.*

Vel II. Causa conditionaliter adjecta fit. l. 17. §. 3. D. h. t. §. 31. I. de leg.

§. 11. *Modus est adjectio, qua testator indicat, quid post acceptum legatum fieri velit: isque exprimitur per particulam Ut. l. 17. §. ult. D. h. t.*

§. 12. *Ubi vero Modus adjectus est, legatum statim peti potest; dummodo Legatarius de modo adimplendo caveat. l. 40. §. ult. l. 80. D. h. t.*

§. 13. *Quod si Modus non impleatur, vel Legatarius ad implendum cogi, l. 17. §. 4. D. h. t. junct. l. 1. C. de his quæ sub mod. vel legatum repeti potest: arg. l. 1. C. de don. quæ sub mod. eaque ratione Modus pro conditione observatur. l. 1. C. de his quæ sub mod. l. 92. D. h. t.*

TITUL. II.

AD LEGEM FALCIDIAM.

C. VI. 50.

§. 1. **Q**uemadmodum vero legata & fideicommissa dictis casibus infirmantur, sic & quandoque minuuntur, propter *Legem Falcidiam* scil. & *SCtum Trebellianum*.

§. 2. Cum enim *Lege XII. Tab.* libera esset legandi potestas, ut liceret vel totum patrimonium legatis erogare; *pr. I. h. t. l. 120. D. de V. S.* eoque non semel contingeret, ut testatores intestati morerentur, recusantibus scriptis heredibus, pro nullo aut minimo lucro, hereditates adire: *d. pr. I. h. t.* liberam hanc legandi licentiam coarctare visum est. *d. pr. I. h. t.*

§. 3. Et primum quidem super hac re a C. Furio lata est *Lex Furia*, v. *Cic. pro Balb. c. 8. pr. I. h. t.* qua cavebatur, ne supra mille asses legare liceret, & si plus acceptum esset, quadruplum redderetur. *Ulp. T. I. §. 2. T. XXVIII. §. 7.* Deinceps vero a Q. Voconio Saxa *Lex Voconia*, v. *Cic. pro Balb. d. c. 8. in Verr. de Præt. Urb. l. c. 42. Epit. Liv. L. XLI. pr. I. h. t.* qua cautum, ne quis census plus cuiquam legaret, quam ad heredem perveniret. *Cic. d. l. c. 43. Theoph. ad I. h. t.*

§. 4. Sed neutra sufficiens ad rei consummationem videbatur; *d. pr. I. h. t.* quia neutra finem legandi faciebat, & utraque de singulis tantum Legatariis cavebat: ut variis legatis tota fere hereditas adhuc exhauriri posset.

§. 5. Novissime itaque lata est *Lex Falcidia*, a P. Falcidio Tribuno Plebis, A. U. C. 714. ante Nat. Chr. 39. *Dion. Cass. L. 48.*

§. 6.

§. 6. Quæ *Primo Capite* liberam legandi facultatem dedit, usque ad dodrantem, his verbis: QUI CIVES ROMANI SUNT, QUI EORUM POST HANC LEGEM ROGATAM TESTAMENTUM FACERE VOLET, UT *quam pecuniam, quasque res*, (sic leg. v.) QUIBUSQUE DARE LEGARE VOLET, JUS POTESTASQUE ESTO, UT HAC LEGE SEQUENTI LICEBIT. *Secundo vero Capite* modum legatorum constituit his verbis: QUICUNQUE CIVIS ROMANUS, POST HANC LEGEM ROGATAM, TESTAMENTUM FACIET, IS QUANTAM CUIQUE CIVI ROMANO PECUNIAM, JURE PUBLICO, DARE LEGARE VOLET, JUS POTESTASQUE ESTO; DUM ITA DETUR *legetur*, (sic leg.) NE MINUS QUAM PARTEM QUARTAM HEREDITATIS EO TESTAMENTO HEREDES CAPIANT. EIS, QUIBUS QUID ITA DATUM LEGATUMVE ERIT, EAM PECUNIAM SINE FRAUDE SUA CAPERE LICETO. ISQUE HERES, QUI EAM PECUNIAM DARE JUS-SUS DAMNATUS ERIT, EAM PECUNIAM DEBETO DARE, QUAM DAMNATUS EST. *l. i. pr. D. h. t.*

§. 7. Ait Lex, QUI CIVES ROMANI SUNT; soli enim Cives testamenti faciendi jus habent. §. *ult. l. qui testam. fac. poss.*

§. 8. QUI EORUM POST HANC LEGEM ROGATAM; quia Leges futuris dant formam negotiis. *l. 7. C. de ll.*

§. 9. TESTAMENTUM FACERE VOLET; quo solo scil. olim legata relinqui poterant. §. 10. *l. de fideic. her.*

§. 10. UT *quam pecuniam, quasque res*, QUIBUSQUE DARE LEGARE VOLET, JUS POTESTASQUE ESTO, UT HAC LEGE SEQUENTI LICEBIT. Sive pecunia hereditaria sit, sive res extra computationem patrimonii sint; v. *l. i. §. 6. D. h. t. l. 5. pr. D. de V. S.* sive testator *det* per modum *vindicationis*, sive alio modo *leget*. v. §. 2. *l. de legat.*

§. II. QUICUNQUE CIVIS ROMANUS POST HANC LEGEM ROGATAM TESTAMENTUM FACIET; five postmodum in civitate, five apud hostes mortuus sit. *Lex Falcidia* enim etiam ad eos, qui apud hostes moriuntur, propter *Legem Corneliam* pertinere videtur; quod ea Lex perinde eorum testamenta confirmat, atque si in civitate decessissent. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 12. D. qui testam. fac. poss. §. ult. l. eod.

§. 12. Ad eos, qui omissa causa testamenti, possident hereditatem, non pertinet *Lex Falcidia*; sed per *Edictum Prætoris* inducitur potestas Legis. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 13. IS QUANTAM CUIQUE CIVI ROMANO PECUNIAM, JURE PUBLICO, DARE LEGARE VOLET, JUS POTESTASQUE ESTO; licet enim libera testandi facultas permittatur, non tamen conceditur potestas recedendi a Juris publici forma. v. l. 3. D. qui testam. fac. poss. l. 35. pr. C. de inoff. test.

§. 14. DUM ITA DETUR LEGETUR; pertinet scilicet hæc Lex proprie ad *Legata*, qualiacunque ea sint, etiam ad legata municipum, nec non ea, quæ Deo relinquuntur. l. 1. §. 5. & seqq. l. 28. l. 68. l. 89. D. l. 4. l. 6. §. 1. C. h. t. Sed ob similitudinem rationis, postmodum extensa est ad fideicommissa singularia, & successiones ab intestato; l. 18. D. h. t. donationes mortis causa; l. 5. C. h. t. l. 2. C. de don. caus. mort. nec non donationes inter virum & uxorem. l. 12. C. h. t.

§. 15. NE MINUS, QUAM PARTEM QUARTAM HEREDITATIS, EO TESTAMENTO HEREDES CAPIANT add. Ulp. T. XXIV. §. 32. Prospicit scilicet hæc Lex heredibus, l. 71. D. h. t. & proprie quidem testamentariis; d. l. 1. pr. D. h. t. tum primis, tum secundis; l. 1. §. 13. l. 11. §. 5. D. h. t. per extensionem vero quoque ab intestato succedentibus: l. 18. D. h. t. non etiam Lega-

Legatariis & Fideicommissariis; licet totum legatum vel fideicommissum ab iis aliis relictum sit. *l. 47. §. 1. D. h. t.*

§. 16. Neque tantum omnibus heredibus in genere, si plures sint, consultum vult, sed & in singulis ratio ejus ponenda est. *l. 77. D. h. t. §. 1. I. h. t.*

§. 17. Unde si duo heredes instituti sint, & alterius pars legatis exhausta, ab altero autem vel nulla vel pauca admodum legata relicta sint, ut partem quartam hereditatis salvam habeat, potest nihilominus ille, cujus pars legatis exhausta est, quartam partem suæ partis detrahere. *d. l. 77. d. §. 1.*

§. 18. Quo tamen casu, si, altero deficiente, alter solus heres existat, distinguendum: *An portio onerata accrescat non onerata?* & quarta adhuc detrahi poterit: *An vero non onerata accrescat onerata?* & detrahi nequit. *l. 78. l. 87. §. 4. v. Si vero. D. h. t.*

§. 19. In Quantitate autem patrimonii exquirenda, ad quam ratio Legis Falcidiæ redigitur, mortis tempus spectandum est; *l. 56. præ l. 73. præ. D. §. 2. I. h. t.* ex quo scil. cedit dies legatorum. *l. un. §. 1. 5. C. de cad. toll.*

§. 20. Adeo ut, si mortis tempore hereditas tanta fuerit, ut heres Quartam salvam haberet, licet postea deminuta sit, integra nihilominus legata præstanda sint. Et contra, si tantum mortis tempore in bonis defuncti non fuerit, licet postea hereditas aucta sit, Quarta detrahi possit. *d. l. 73. præ. §. 2. I. h. t.*

§. 21. Et quidem ex iis, quæ mortis tempore inveniuntur, I. *Deducitur* æs alienum; §. 3. *l. 1. 6. C. h. t. i. e.* omne, cujus præstandi necessitate defunctus obstrictus fuit: *v. l. 54. in f. l. 72. D. h. t.* quia Falcidia detrahitur ex bonis, *Bona* autem non intelliguntur, nisi quæ deducto ære alieno supersunt. *l. 39. §. 1. D. de V. S.*

Ggg 5

II. Fu-

II. Funeris impensa, *d. §. 3. I. h. t.* sine qua scil. funus honeste duci & sepeliri non potuit. *l. 14. §. 3. D. de relig.*

III. Pretia fervorum manumissorum. *d. §. 3. I. l. 39. D. h. t.*

Nec non IV. omnis impensa suscipiendæ hereditatis causa facta. arg. *l. ult. §. 9. C. de jur. delib.*

§. 22. Quibus deductis in reliquo ita ratio habetur, ut ex eo quarta pars apud heredem remaneat, tres vero partes inter Legatarios distribuantur; pro rata scil. portione ejus, quod cuique eorum legatum fuerit. *d. §. 3. I. h. t.* Facienda æstimatione rerum ex veritate, *l. 42. D. h. t.* secundum præsens, non secundum *formale pretium*; *l. 62. §. 1. D. h. t.* neque ex affectu vel utilitate singulorum. *l. 63. pr. §. 2. D. h. t.* vid. *l. 1. §. 9. l. 80. §. 1. l. 81. l. 68. pr. D. h. t.*

§. 23. In quam *Quartam Falcidiam* tantum imputantur res, quas heres jure hereditario capit, non quas jure legati vel fideicommissi, vel implendæ conditionis causa accepit: licet in *Quarta Trebellianica* secus sit. *l. 74. l. 76. l. 91. D. h. t.*

§. 24. Eis, QUIBUS QUID ITA DATUM LEGATUMVE ERIT, EAM PECUNIAM SINE FRAUDE SUA CAPERE LICETO; i. e. sine pœna quadrupli ex *Lege Furia*, v. *Ulp. T. I. §. 2. & supr. §. 3.* vel simili. ISQUE HERES, QUI EAM PECUNIAM DARE JUSSUS DAMNATUS ERIT, EAM PECUNIAM DERETO DARE, QUAM DAMNATUS EST. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 25. Quod si exceßerit quis dodrantem, legata pro rata portione per legem ipso jure minuuntur. *l. 73. §. ult. D. h. t.*

§. 26. De quo hisce similibusve verbis subjectum videtur: *Si quis aliter, quam hac Lege liceat, pecuniam dederit, legaverit, heredi Quartam partem ejus*
pe-

pecuniæ, quæ data, legata erit, ex eo testamento retinere licet. Præterquam si dos mulieris, aut res ipsius causâ paratæ ipsi legatæ fuerint. arg. Caj. Inst. L. II. T. VIII. d. l. 73. §. ult. l. 81. §. 1. 2. D. h. t.

§. 27. Ut adeo hoc casu heres, si quidem adhuc possideat totam hereditatem, Quartam jure *Retentionis* deducere possit. *Caj. d. L. II. T. VIII. l. 73. §. ult. D. l. pen. C. h. t.*

§. 28. Quod si vero in possessione legatorum jam sint Legatarii, Heres eam vindicare; *l. 26. pr. l. pen. C. h. t. vel Actione in factum, l. 77. §. 2. D. de leg. 2. vel etiam Interdicto Quod legatorum agere potest. l. 1. D. quod legat.*

§. 29. Plane non pauci sunt casus, quibus *Quarta Falcidia* detrahi nequit. Cessat enim I. *Lex Falcidia* (uti ipsa *Lege Falcidia* nominatim expressum est, *l. 81. §. 2. D. h. t.*) in Dote mulieri relegata, aliisque rebus, quæ mulieris causâ emtæ vel paratæ sunt. *d. l. 81. §. 1. 2. D. h. t.*

II. In Testamento militis. *l. 17. l. 92. l. 96. D. l. 7. C. h. t.*

III. In Libertate legata. *l. 33. l. 34. l. 43. D. h. t. l. 8. §. 9. D. de inoff. testam.*

IV. Si heres mortuo testatore sponderit, sese integra legata daturum; *l. 46. l. 71. D. l. ult. C. h. t. l. 20. §. 1. D. de don. vel sciens, vel jus ignorans integra legata solverit. l. 9. C. h. t.*

V. In Legatis ab ipso Legatario relictis. *l. 47. §. 1. D. h. t.*

VI. In ea re, quæ ita relictæ est, ne alienetur. *l. 54. D. h. t. N. 119. c. 11. Auth. Sed Et. C. h. t.*

VII. Si vivus Testator heredi Quartam dederit, seu quantitatem Quartæ æquivalentem. *l. 56. §. ult. l. 91. D. h. t.*

VIII. Si

VIII. Si heres id egerit, ut legatum vel fideicommissum intercidat. *l. 59. pr. l. 68. §. 1. D. h. t.*

IX. Si heres ex iudicio defuncti jure hereditario Quartam habeat. *l. 74. D. h. t.*

X. In mortis causa capione. *l. 76. pr. l. 93. D. h. t.*

XI. In Instrumentis prædiorum domino relictis. *l. 15. C. h. t.*

XII. In Portione legitima. *l. 36. C. de inoff. testam.*

XIII. In legatis ad Pias causas, si heres in mora sit solvendi, vel dolo malo negaverit sufficere vires hereditatis. *Nov. 131. c. 12. Auth. Similiter. C. h. t.*

XIV. Si heres Inventarium facere neglexerit. *l. ult. §. pen. C. de jur. delib.*

XV. Si Testator expresse prohibuerit heredem beneficio Legis uti; *Nov. 1. c. 2. §. 2. Auth. Sed cum. C. h. t. mutato jure antiquo. l. 15. §. ult. D. h. t.*

TITUL. III.

SI CUI PLUS, QUAM PER LEGEM FALCIDIAM LICUERIT, LEGATUM ESSE DICETUR.

§. 1. **Q**uod si, ob legata forte conditionalia, vel æs alienum latens, juste dubitetur, an *Lex Falcidia* locum habeat, heres integra legata solvere non cogitur, priusquam a Legatariis, datis fidejussoribus, *l. 3. §. 1. D. h. t.* cautum sit, sese, si postea apparuerit, *Legi Falcidiæ* locum esse, id quod amplius legatorum nomine ceperint, quam per *Legem Falcidiam* liceat, reddituros. *l. 1. §. 16. l. 45. §. 1. l. 72. §. 3. & seqq. D. ad L. Falcid. l. 1. pr. §. 4. 7. 9. 11. l. 3. §. 1. l. 4. pr. l. 5. D. h. t.*

§. 2. De quo tale Edictum Prætor proposuisse videtur: *Si cui plus, quam per Legem Falcidiam liceat,*
lega-

*legatum esse dicetur, & dubitari julte possit, utrum Lex Falcidia locum habitura sit, nec ne, causa cognita sub-
veniam heredi, ut ei legatarius satisfidet, si apparuerit,
eum amplius legatorum nomine cepisse, quam e Lege Fal-
cidia capere licebit, quanti ea res erit, tantam pecuniam
daturum, dolumque malum ab eo absfuturum. arg. Inscr.
l. 1. pr. §. 11. l. 4. pr. l. 5. D. h. t. l. 1. §. 16. D.
ad L. Falcid.*

§. 3. Quin & non tantum ante præstita legata, sed
& postea hæc satisfactio exigi potest, si scil. per *erro-
rem facti* ommissa sit. l. 3. §. ult. D. h. t.

§. 4. Eaque ab omnibus Legatariis & Fideicom-
missariis, paucis tamen exceptis, præstanda est. l. 3.
§. 4. D. h. t.

§. 5. Remittitur enim, I. Ex rescripto Divorum Fra-
trum iis, quibus minuta alimenta relicta sunt. d. l. 3.
§. 4. D. h. t. v. Diff. N. XII. ad Const. Marc. §. 13. & seqq.

II. Fisco, qui tamen perinde, ac si cavisset; con-
veniri potest. d. l. 3. §. 5. D. h. t.

III. Iis, qui satisfactioem non facile præstare pos-
sunt. l. 6. D. h. t.

Nec non IV. Iis, qui annua legata ad distribuen-
dum præcipere jussi sunt; a quibus vetatur cautio
exigi *cessantium partes reddi*. l. 7. D. h. t.

LIBER XXXVI. TITUL. I.

AD SENATUSCONSULTUM TREBELLIANUM.

C. VI. 49.

§. 1. **E**xplicito Tractatu, qui ad *Legata & Fidei-*
commissa singularum rerum pertinet, transit
 Imp. ad interpretationem *Senatusconsulti Trebelliani*,
 quod de *Fideicommissis Universalibus* factum est. l. 1. pr.
 D. h. t.

§. 2. Est autem *Fideicommissum Universale*, cum vel
tota hereditas, vel pars hereditatis, verbis precariis relin-
quitur titulo universali. §. 2. l. de fideic. hered. v. supr.
 ad L. XXX. & seqq. de legat. & fideic. §. 13.

§. 3. Quod subdividi potest, In *Expressum*, quod
 expressa, & *Tacitum*, quod tacita voluntate testato-
 ris relinquitur: veluti, si roget heredem, *Ut alium*
heredem faciat; l. 17. pr. D. h. t. vel si mandet, *Ne*
heres testamentum faciat, donec liberos suscepit; l. 74.
 D. h. t. *Neve hereditas, vel pars ejus, alienetur, sed ut*
in familia relinquatur. v. l. 69. §. 3. D. de leg. 2. l. 114.
 §. 14. D. de leg. 1.

§. 4. Quo casu, si non paruerit heres voluntati
 testatoris, sed hereditatem vel partem ejus alienave-
 rit, *Proximis in familia competit Actio in rem* ad res
 alienatas vindicandas: d. l. 69. §. 3. D. de leg. 2. l. 1.
 C. comm. de leg. l. 23. pr. D. de R. V. iis scil. qui
 testatorem, non qui gravatum, proximo gradu con-
 tingunt. arg. l. f. C. de V. S.

§. 5. II. In *purum, ex die, & sub conditione* relictum.
 §. 2. in f. l. de fideic. hered.

§. 6. Qualis est conditio, *Si heres sine liberis deces-*
serit, l. 17. §. 4. D. h. t. i. e. sive legitimis, sive na-
 turalibus; l. 6. §. 1. v. Cum autem. C. de instit. & subst.
 (qua

(qua derogatur *d. l. 17. §. 4.*) non etiam adoptivis.
l. 76. D. de cond. & dem.

§. 7. Quæ ipsa conditio & aliquando tacite inest, si quis scil. filium vel nepotem heredem instituerit, eumque rogaverit, *Ut hereditatem post mortem alteri restituat. l. 102. D. de C. & D. l. 30. C. de fideicomm.*

§. 8. Fideicommissum relinquere possunt, qui testamenti faciendi jus habent. *l. 2. D. de leg. 1.*

§. 9. Ab omnibus, ad quos hereditas ejusve pars perventura est. *l. 1. §. 17. D. h. t. l. 9. C. de fideic.*

§. 10. *Iis*, cum quibus est testamenti factio; arg. §. 24. *l. de legat. sive certi sint, sive incerti. l. ult. C. de V. S.* Non etiam incapacibus: *l. 67. §. ult. D. h. t. l. 103. D. de leg. 1. l. 1. D. de jur. ffr. l. 1. C. de delator. l. 10. C. de his quib. ut indign. licet olim secus fuerit. Ulp. Fragm. T. XXV. §. 7. §. 1. l. de fideic. her.*

§. 11. Non tantum proximis cognatis, sed & totæ familiæ; *l. 32. §. ult. D. de leg. 2. etiam ultra quartum gradum, in infinitum. d. l. 32. §. ult. l. 67. §. 5. l. 69. §. 3. D. de leg. 2. Non obstat. Nov. 159. c. 2.*

§. 12. Neque tantum in Testamento fideicommissa relinqui possunt, sed etiam ab Intestato. §. 10. §. ult. *l. de fideic. hered. l. ult. l. 22. C. de fideic.*

§. 13. Licet enim fidei ejus, qui a defuncto nihil accepit, committi non possit; *l. 9. C. de fideic.* hic tamen illud non obstat: tacite enim ab intestato datur hereditas, eo ipso, quod non adimitur. *l. 8. §. 1. D. de jur. codicill.*

§. 14. Effectus autem Fideicommissi est: I. Quod Fiduciarius bona fideicommissaria (excepto Quadrante) alienare nequeat: *l. 3. §. 3. D. h. t. nisi ex causa dotis vel propter nuptias donationis; Nov. 39. c. 1. Auth. Res quæ. C. commun. de legat. vel quis rogatus sit ex hereditate restituere, quod ex hereditate, cum morie-*

morietur, superfuert. v. Nov. 108. c. 1. Auth. Contra. C. h. t.

§. 15. II. Quod teneatur de dolo & lata culpa. *l. 22.*

§. 3. *D. h. t.*

§. 16. III. Quod hereditatem fideicommissariam, ejusve partem, tempore a defuncto definito, vel statim, si nullum tempus expressum sit, fideicommissario restituere debeat. *l. 41. §. ult. D. de leg. 3.*

§. 17. Licet enim Fideicommissa primis temporibus infirma essent, & tantum pudore eorum, qui rogabantur, continerentur; §. 1. *I. de fideic. hered.* postea tamen temporibus Augusti vim juris acceperunt, *d. §. 1. I. de fideic. hered. pr. I. de codicill.* tantusque eorum favor paulatim factus est, ut & Prætor proprius crearetur, qui de Fideicommissis jus diceret: indeque *Fideicommissarius* appellatus est. *d. §. 1. I. de fideic. hered. l. 2. §. 32. D. de O. J.*

§. 18. Cum vero heres fiduciarius, qui rogatus erat hereditatem restituere, restituta hereditate nihilominus adhuc heres permaneret; §. 3. *I. de fideic. hered.* quia, qui semel heres est, heres esse desinere nequit: *l. 38. D. de hered. inst. l. 7. §. 10. D. de min.* adeoque non raro hereditatem adire recusaret; *l. 1. §. 2. D. h. t.* factum est *SCtum Trebellianum*, temporibus Neronis, octavo Calendas Septembris, Annæo Seneca & Trebellio Maximo Consulibus, non ordinariis, sed suffectis. A. U. C. 814. post C. N. 62. *l. 1. §. 1. D. h. t. §. 4. I. de fideic. hered.* Quo cautum, *Ut, si hereditas ex causa fideicommissi restituta sit, omnes actiones, quæ jure Civili heredi & in heredem competere, ei & in eum darentur, cui ex fideicommissio restituta esset hereditas. d. §. 4.*

§. 19. Verba *SCti* hæc sunt: *CUM ESSET AEQUISSIMUM, IN OMNIBUS FIDEICOMMISSARIIS HEREDITATIBUS,*

BUS, SI QUA DE HIS BONIS JUDICIA PENDERENT, EX HIS EOS SUBIRE, IN QUOS JUS FRUCTUSQUE TRANSFERRETUR, POTIUS QUAM CUIQUE PERICULOSAM ESSE FIDEM SUAM: PLACET, UT ACTIONES, QUÆ IN HEREDEM, HEREDIBUSQUE DARI SOLENT, EAS NEQUE IN EOS, NEQUE HIS DARI, QUI FIDEI SUÆ COMMISSUM, SICUTI ROGATI ESSENT, RESTITUISSENT; SED HIS, ET IN EOS, QUIBUS EX TESTAMENTO FIDEICOMMISSUM RESTITUTUM FUISSET: QUO MAGIS IN RELIQUUM CONFIRMANTUR SUPREMÆ DEFUNCTORUM VOLUNTATES. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 20. Ait Senatus, CUM ESSET ÆQUISSIMUM, IN OMNIBUS FIDEICOMMISSARIIS HEREDITATIBUS, SI QUA DE HIS BONIS JUDICIA PENDERENT, EX HIS EOS SUBIRE, IN QUOS JUS FRUCTUSQUE TRANSFERRETUR, POTIUS QUAM CUIQUE PERICULOSAM ESSE FIDEM SUAM; secundum naturam enim est, incommoda cujusque rei eum sequi, quem sequuntur commoda. *l. 10. D. de R. J.*

§. 21. PLACET, UT ACTIONES, QUÆ IN HEREDEM, HEREDIBUSQUE DARI SOLENT; five Civiles sint, de quibus proprie loquitur SCtum, five Honorariæ, seu Prætoriaræ: *l. 40. pr. D. h. t.* non etiam jura sepulchrorum. *l. 42. §. 1. D. h. t.*

§. 22. EAS NEQUE IN EOS, NEQUE HIS DARI, QUI FIDEI SUÆ COMMISSUM, SICUTI ROGATI ESSENT, RESTITUISSENT; cum effectu scil. Nam summo jure Actiones heredi, & in heredem competunt, arg. *l. 88. D. de hered. inst. v. supr. §. 18.* sed per exceptionem eliduntur. *l. 1. §. 4. D. h. t. v. l. 112. D. de R. J.*

§. 23. SED HIS, ET IN EOS; quemadmodum enim Senatus subventum voluit heredibus, sic subvenit & Fideicommissario. Nam in eo, quod heredes, si conveniantur, exceptione uti possunt, heredibus sub-

Hhh

ven-

ventum est; in eo vero, quod, si agant heredes, repelluntur per exceptionem: quodque agendi facultas fideicommissariis competit, procul dubio consultum est fideicommissariis. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 24. QUIBUS EX TESTAMENTO; si scil. testamento, uti fere solet, fideicommissum relictum sit. Senatusconsultum enim hoc locum habet, five ex testamento quis heres sit, five ab intestato, rogatusque sit restituere hereditatem. *l. 1. §. 5. 6. 7. D. h. t.*

§. 25. FIDEICOMMISSUM RESTITUTUM FUISSET; quod sit vel *re ipsa*, si scil. passus est heres possideri res hereditarias, vel totas, vel aliquas earum, hac mente, ut vellet restituere, & ille suscipere, posteave id ratum habuit: vel *verbo*, si scil. dixerit, se restituere, vel per epistolam, vel nuntium, voluntatem declaraverit. *l. 37. pr. D. h. t.*

§. 26. QUO MAGIS IN RELIQUUM CONFIRMENTUR SUPREMÆ DEFUNCTORUM VOLUNTATES. Ut adeo hoc SCtum tum in favorem heredum, *l. 1. §. 2. 4. D. h. t.* tum Testatorum introductum sit. *d. l. 1. §. 2. in f.*

§. 27. Sed quia heredes scripti, quum aut totam hereditatem, aut pene totam plerumque restituere rogabantur, adire hereditatem ob nullum vel minimum lucrum recusabant, atque ob id exstinguebantur fideicommissa, adeoque SCtum *Trebellianum* non sufficeret, postea Vespasiani Augusti temporibus, Pegaso & Pusione Coss. (scil. suffectis) Senatusconsultum *Pegasianum* factum est, quo cautum I. *Ut ei, qui rogatus esset hereditatem restituere, perinde liceret Quartam partem retinere, atque ex Lege Falcidia ex Legatis retinere conceditur.* §. 5. I. *de fideic. hered.* & II *Ut, si ea non contentus heres adire nolle, ad adeundum & restituendum cogi posset.* §. 6. v. *Sed fi. I. de fideic. hered.*

§. 28. Post quod SCtum, si quidem non plus, quam

quam dodrantem hereditatis, scriptus heres rogatus esset restituere, tunc ex *Trebelliano SCto* restituebatur hereditas, & in utrumque Actiones hereditariæ dabantur: at si plus quam dodrantem, vel totam hereditatem restituere rogatus esset, restituebatur ex *SCto Pegasiano*; eoque casu *Quarta* retenta quasi partis, & pro parte stipulationes interponebantur, tanquam inter *Legatarium partiarium* & *Heredem*: quemadmodum, si tota hereditas restituta esset, stipulationes *Emtæ* & *Venditæ hereditatis* intercedere solebant. §. 6. *I. de fideic. hered.* Paul. IV. *Sent.* III. Ulp. Tit. XXV. §. 15. Theoph. ad d. §. 6.

§. 29. Cum autem & hæc stipulationes quibusdam calibus captiosæ, i. e. damnosæ essent; v. l. 14. §. 5. *D. quod met. caus.* l. 6. §. 10. *D. quæ in fraud. cred.* placuit, expulso *SCto Pegasiano*, omnem auctoritatem *Trebelliano* præstare, ut ex eo solo deinceps hereditates fideicommissariæ restituerentur. §. 7. *I. de fideic. hered.*

§. 30. Ut adeo *SCTi Trebelliani* jam tria sint capita: quorum *Primo* continetur, *Ut liceat heredi Fiduciario Quartam partem fideicommissi, vel quod deest retinere, vel per errorem facti solutum repetere.* §. 7. *I. de fideic. hered.* l. 9. C. ad *L. Falcid.* Sive totam hereditatem, sive partem quis restituere rogatus sit. §. 8. *I. de fideic. hered.*

§. 31. Quod cum ad imitationem *Falcidiæ* concessum sit, §. 5. *I. de fideicom. hered.* hæc *Quarta* ab antiquis fere etiam *Falcidia*, v. l. 16. §. 9. l. 22. §. 2. l. 30. pr. *D. h. t.* l. 41. §. 3. *D. de vulg. & pup. subst.* l. 30. §. 7. l. 47. §. 1. l. 85. *D. ad L. Falcid.* nunc vero *Trebellianica* vocari solet.

§. 32. Illud tamen interest, quod in hanc *Quartam* impotentur omnia ea, quæ heres quocunque titulo habet ex iudicio defuncti; etiam fructus, ex bonis,

H h h 2

quæ

quæ extra Quartam sunt, percepti: *l. 18. §. 1. l. 22. §. 2. D. h. t. l. 91. D. ad L. Falcid. in Quartam Falcidiam* vero tantum ea, quæ habet jure hereditario titulo institutionis. *d. l. 91. D. ad L. Falcid.*

§. 33. Detrahit autem hanc Quartam solus *heres Fiduciarius*; non etiam *Fideicommissarius*, licet is totum alteri iterum restituere (uti fieri potest, §. 11. *I. de fideic. hered.*) rogatus sit. *l. 22. §. ult. l. 55. §. 2. D. h. t. l. 47. §. 1. D. ad Sct. Treb.* Semel enim adita hereditate voluntas defuncti rata constituitur. *d. l. 55. §. 2.*

§. 34. Nisi forte I. *Fiduciarius* in gratiam *Fideicommissarii* Quartam non detraxerit; *l. 1. §. 19. D. h. t.* vel II. *Fiduciarius* coactus adierit, & totam hereditatem restituerit. *l. 55. §. 2. D. h. t.*

§. 35. Neque præter hanc Quartam aliud quid deducere permittitur. Ut adeo liberi, *Fideicommissi* Universali ultra dodrantem onerati, *Portionem Legitimam & Quartam Trebellianicam* simul detrahere nequeant. *l. 6. pr. C. h. t. l. 24. C. fam. erisc. l. 10. C. ad L. Falcid. Nov. 1. c. 1. §. 1.*

§. 36. *Secundo Capite Scti Trebelliani* continetur, *Ut pro rata portione Actiones tum Activæ, tum Passivæ, in Fideicommissarium transeant.* §. 7. *I. de fideic. hered. l. 1. C. h. t.*

§. 37. Exceptis oneribus legatorum, quæ ad solum *Fideicommissarium* pertinent: *l. 1. §. ult. D. h. t.* nisi minus dodrante heres restituere rogatus sit. *d. l. 1. §. pen. Ita accip. l. 2. C. h. t.*

§. 38. *Tertio* vero, *Ut heres Fiduciarius, ejusque successores, l. 40. §. 1. D. h. t. ad adeundum, & restituendum cogi possit.* §. 7. *I. de fideic. her. l. 4. D. h. t.* Quo casu nullum neque commodum, neque damnum apud heredem remanet. *d. §. 7. d. l. 4.*

§. 39.

§. 39. *Cessat itaque Detractio Quartæ Trebellianicæ,*
I. Si heres coactus adeat. d. §. 7. *I. de fideic. hered. d.*
l. 4. D. h. t.

II. In Testamento Militis. arg. *l. 7. C. ad L. Falcid.*

III. Si heres Fiduciarius sciens, v. *l. 45. D. h. t.*
vel jus ignorans, integrum Fideicommissum resti-
tuerit. *l. 9. C. ad L. Falcid.*

IV. Si heres Inventarium facere neglexerit. arg.
l. ult. §. 12. 14. v. Si quid. C. de jur. delib. N. 1. c. 2. §. 2.
v. supr. ad T. de jur. delib. §. ult.

V. Si testator detractioem Quartæ Trebellianicæ
expresse prohibuerit. *Nov. 1. c. 2. §. 2.* Exceptis
tamen liberis, quibus prohibitio illa paterna non
præjudicat. *l. 6. C. h. t.*

TITUL. II.

QUANDO DIES LEGATORUM VEL FIDEICOM- MISSORUM CEDAT.

C. VI. 53.

§. 1. **E**xposito etiam *Senatusconsulto Trebelliano*, sub-
jiciuntur denique tria *Legatis & Fideicom-*
missis communia.

§. 2. Quorum Primum est, Quando dies Legatorum
vel Fideicommissorum cedat, i. e. quando Legata &
Fideicommissa deberi incipiant. v. *l. 213. D. de V. S.*

§. 3. Et *Jure antiquo* quidem, legatorum, quæ
pure vel *in diem certum* relicta erant, dies cedebat
ex tempore mortis testatoris. Ulp. *T. XXIV. §. 31.*
Per *Legem autem Papiam Poppæam* ex apertis tabulis
testamenti; Ulp. *d. l. l. un. §. 1. C. de cad. toll.* eorum
vero, quæ *sub conditione* relicta, cum conditio exti-
terit. Ulp. *d. l.*

§. 4. Sed postea Jus antiquum reductum est; *Jure Novo* enim, *Si purum est legatum*, dies ejus cedit ex die seu tempore mortis testatoris. *l. 5. §. 1. D. h. t. l. un. §. 1. 5. C. de cad. toll.*

§. 5. Ut, si post diem legati cedentem Legatarius decesserit, ad heredem suum transferat legatum. *d. l. 5. pr. D. l. 3. C. h. t.*

§. 6. Excepto Legato Ususfructus, Usus, Habitationis, *l. 2. l. 3. l. 9. D. h. t. l. un. §. 2. D. quand. dies ususfr. leg. ced. v. supr. ad d. t. §. 1. Libertatis, l. 8. D. h. t. l. un. §. 6. C. de cad. toll. Optionis, l. 16. D. de opt. vel elect. leg. & similibus; quorum dies non prius cedit, quam ex tempore aditæ hereditatis. dd. ll.*

§. 7. Si vero legatum post diem, vel ex die, certo scil. relictum sit, simili modo atque in puro dies cedit, i. e. ex tempore mortis: *l. 5. §. 1. l. 21. D. h. t. licet ante diem existentem peti nequeat. d. l. 21. l. 203. D. de V. S.*

§. 8. Si enim ex die incerto, qui conditionem facit, *l. 75. D. de cond. & dem.* dies non cedit, nisi dies adjectus extiterit. *d. l. 21. l. 22. pr. D. h. t.*

§. 9. Sed Si sub conditione legatum sit, non prius dies legati cedit, quam conditio fuerit impleta; ne quidem, si ea sit conditio, quæ in potestate sit Legatarii: *l. 5. §. 2. D. h. t. l. 41. D. de cond. & dem. neque antea quicquam transmittitur. l. 4. pr. D. h. t. l. un. §. 7. C. de cad. toll.*

§. 10. Nisi I. Ea sit conditio, quam Prætor remittit; *l. 5. §. 3. D. h. t. vel impossibilis: quia pro puro hoc legatum habetur. d. l. 5. §. 4.*

II. Quæ per Legatarium non stat, quo minus impleatur, sed aut per heredem, aut per ejus personam, in cujus persona jussus est parere conditioni: quoniam

niam pro impleta habetur. *D. l. 5. §. 5. D. h. t. l. 161. D. de R. J.*

III. Quæ non expresse adjecta, sed tacite inest. *l. 99. D. de cond. & dem. l. 6. §. 1. l. 22. §. 1. D. h. t.*

IV. Quæ non in futurum, sed præsens, vel præteritum collata est; quæ proprie *Conditio* dici nequit. *l. 10. §. 1. D. de cond. inst. l. 120. D. de V. O. §. 6. I. eod.*

Vel nisi V. Officio seu Ministerio magis relictum sit, quam personæ. v. *l. 56. D. de leg. 2. l. 20. §. 1. D. de ann. leg.*

TITUL. III.

UT LEGATORUM SEU FIDEICOMMISSORUM SERVANDORUM CAUSA CAVEATUR.

C. VI. 54.

§. 1. Secundum commune est *Cautio, Legatorum seu Fideicommissorum servandorum causa*, si forte, ob diem vel conditionem adjectam, mora injiciatur, *ab herede præstanda*.

§. 2. De quo Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Legatorum & Fideicommissorum nomine satisfacere jubebo, ut, quibus testator diebus dari fieri voluit, iisdem detur vel fiat, dolumque malum abesse absuturumque esse, inter se stipulari cogam. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Nec sine ratione hoc Prætori visum est. Sicut enim heres incumbit possessioni bonorum, ita Legatarii quoque carere non debent bonis defuncti; sed aut satisfacitur eis, aut, si satis non datur, in possessionem bonorum Prætor venire voluit. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

Hhh 4

§. 4.

§. 4. Locum habet hæc Satisfactio in Legatis & Fideicommissis, ex die vel sub conditione relictis, quæ scilicet probabiliter debentur. *l. 1. pr. l. 5. §. 2. l. 14. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Non etiam in puris, nisi præstatio eorum moram quandam contineat; *l. 14. pr. D. h. t.* neque tum, si certum sit, Legato vel Fideicommissio locum non esse: perquam enim iniquum esset supervacua cautione onerari heredem. *d. l. 14. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Præstant Satisfactionem heredes, cujuscunque sint dignitatis, vel quarumcunque facultatum, *l. 1. §. 1. D. h. t.* eorumque successores; *d. l. 1. §. 6. ut & quibus ex SCto Trebelliano restituta est hereditas, quique per alios heredes existunt. d. l. 1. §. 7. 8. D. h. t.*

§. 7. Præstatur Legatariis & Fideicommissariis, eorumque heredibus & procuratoribus: *l. 1. §. 3. 4. D. h. t.* dummodo ante litem contestatam cautionem exegerint. *l. 1. §. 9. D. h. t.*

§. 8. Eum in finem, ut, non solutis suo tempore Legatis vel Fideicommissis, heredes vel fidejussores ex hac stipulatione conveniri possint. *v. l. 5. pr. l. 10. D. h. t.*

§. 9. Cessat vero, I. Si a Testatore remissa sit; *l. 12. l. 18. pr. D. h. t. l. 1. pr. D. ut in poss. legat. l. 2. l. 7. C. h. t. l. 41. §. ult. D. de leg. 3.* vel a Legatariis & Fideicommissariis ei renunciatum sit. *l. 46. D. l. pen. C. de pact.*

II. Si Legatum vel Fideicommissum relictum sit a Fisco vel Rep. *l. 1. §. 18. l. 6. §. 1. D. h. t.*

III. Si relictum sit Filio vel Servo, a Patre vel Domino herede instituto. *l. 7. D. h. t. l. 50. D. ad SCt. Trebell.*

IV. Si lis contestata sit. *l. 1. §. 9. D. h. t.*

V. Si heres paratus sit statim iudicium pati & probare, nihil deberi, vel per calumniam aliquid peti. *l. 14. §. 1. D. h. t. l. 3. pr. §. 1. D. ut in poss. leg.*

TITUL.

TITUL. IV.

UT IN POSSESSIONEM LEGATORUM VEL
FIDEICOMMISSORUM SERVANDORUM
CAUSA ESSE LICEAT.

C. VI. 54.

§. 1. **T**ertium vero est *Missio in possessionem Bonorum, Legatorum & Fideicommissorum servandorum causa.*

§. 2. Si enim heres Legatariis & Fideicommissariis dicto modo non caveat, neque per eos stet, quo minus caveatur, mittuntur illi in possessionem hereditatis. *l. 1. §. 2. D. ut legat. seu fideic. serv. caus. cav. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 3. De quo Prætor ita edixisse videtur: *Si legatorum fideicommissorumve nomine satisdatum non erit, neque per eos stet, quo minus eis caveatur, in possessionem bonorum iri jubebo. arg. d. l. 1. §. 2. D. ut legat. seu fideic. serv. caus. cav. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Non exigit Prætor, ut per heredem stet, quo minus caveat; sed contentus fuit per Legatarium vel Fideicommissarium non stare, quo minus ei caveatur. Quare, si non fuerit, qui interpelletur cautionis nomine, hoc est is, a quo legatum fidei-ve commissum relictum est, omnimodo poterit Legatarius & Fideicommissarius in possessionem ex hoc Edicto mitti. Quia verum est, per eum, cui caveri oportebat, non fieri, quo minus caveatur. *d. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Plane necesse non habet heres offerre Satisfactionem, sed requiritur, ut Edicto huic locus sit, ut Legatarius cautionem desideraverit, vel nullus sit, a quo desiderari possit. *d. l. 1. §. 1. in f. D. h. t.*

Hhh 5

§. 6.

§. 6. Mittuntur autem hoc casu Legatarii & Fideicommissarii, in possessionem bonorum seu rerum hereditariarum defuncti, l. 5. §. 5. 6. *Et seqq. l. ult. D. h. t.* & quidem omnium, licet minima res legata sit. l. 13. *D. h. t. l. 5. §. 1. D. ut legat. seu fideic. caus. cau.* Non obstat. *N. 53. c. 4. §. 1.*

§. 7. Non etiam in possessionem propriorum bonorum heredis; nisi dolo vel lata culpa fecerit, quo minus res in causa hereditaria maneat; l. 5. §. 13. 14. 15. *D. h. t.* vel per sex menses continuos ab eo in satisfactione cessatum sit. l. 5. §. 16. *Et seqq. D. h. t.*

§. 8. Si missus in possessionem non admittatur, habet interdictum propositum, l. 5. §. 27. *D. h. t.* Ne scil. *vis fiat ei, qui in possessionem missus est*; v. l. 3. in f. *D. ne vis fiat ei.* aut per Magistratus introducendus est in possessionem. d. l. 5. §. 27. *D. h. t. d. l. 3. pr. D. ne vis fiat ei.*

§. 9. Ubi vero admittitur, missus non dominium acquirit, nec tam possessio rerum ei datur, quam custodia, & jus pignoris. Neque enim expellendi heredem jus habet, sed simul cum eo possidere jubetur, ut saltem tædio perpetuæ custodiæ extorqueat heredi cautionem. l. 5. pr. *D. h. t. l. 3. l. 5. C. h. t.*

§. 10. Quæ tamen legatorum servandorum causa in bonis est, in causa vescendi deminuet, si filia, neptis, proneptis, uxore esset, nec nupta sit, nec suum quicquam habeat. l. 14. *D. h. t.*

PARS SEXTA.

LIBER XXXVII. TITUL. I.

DE BONORUM POSSESSIONIBUS.

§. 1. **A**ctum adhuc est de *Succeſſione* ſeu *Hereditate* *Civili*, quæ *Teſtamento* deſertur, aliisque eo pertinentibus; ſequitur *Hereditas Prætoria*, ſeu *Bonorum Poſſeſſio*. De qua, cum ſimiliter & *Teſtamento* factò, & ab *Inteſtato* locum habeat, ante *Succeſſionem ab Inteſtato Civilem* agendum viſum eſt.

§. 2. Eſt autem *Bonorum Poſſeſſio*, *Jus perſequendi retinendique Patrimonii*, ſive rei, quæ cujuſque, cum moritur, fuit. l. 3. §. 2. *D. h. t.*

§. 3. Dicitur *Jus*; *Bonorum enim Poſſeſſio*, non uti rerum poſſeſſio accipienda eſt, quia juris magis eſt, quam corporis: adeo ut, etſi nihil corporale ſit in hereditate, attamen recte ejus bonorum poſſeſſio agnita dicatur. l. 3. §. 1. *D. h. t.*

§. 4. *Jus* vero intelligendum non *Civile*, ſed *Prætorium*; quia *Bonorum Poſſeſſio* *Juris Civilis* adjuvandi, ſupplendi, & emendandi gratia, a *Prætor*e introducta eſt. pr. l. h. t. l. 6. §. 1. *D. h. t.*

§. 5. Additur *Perſequendi retinendique patrimonii*, ſive rei, quæ cujuſque, cum moritur, fuit. *Bona* enim hic non ea accipienda, quæ deducto ære alieno ſuperſunt, uti fere alibi; v. l. 39. §. 1. *D. de V. S.* ſed univerſitatis cujuſque ſucceſſio, qua ſucceditur in jus demortui, ſuſcipiturque ejus rei commodum & incommodum. Nam ſive ſolvendo ſunt bona, ſive non ſunt, ſive damnum habent, ſive lucrum, ſive in corporibus ſunt, ſive in actionibus, in hoc loco proprie

prie bona appellabuntur. l. 3. pr. D. h. t. l. 119. l. 208. D. de V. S.

§. 6. Bonorum Possessionis autem beneficium multiplex est. l. 6. §. 1. D. h. t. Est enim Bonorum Possessio vel Edictalis seu Ordinaria, vel Decretalis seu Extraordinaria. l. 1. §. 4. D. unde lib. l. 30. §. 1. D. de acq. her. l. 5. §. 3. D. de legat. præst. l. 3. §. 14. 15. 16. D. de Carb. ed. l. 1. §. 7. D. de success. ed.

§. 7. Bonorum Possessio Edictalis seu Ordinaria est, quæ Edicto Prætoris defertur, & sine causæ cognitione de plano peti potest. l. 30. §. 1. D. de acq. her. l. 2. §. 1. D. quis ord. in bon. poss.

§. 8. Decretalis vero seu Extraordinaria, quæ causa pro tribunali cognita datur Decreto Prætoris: d. l. 2. §. 1. D. quis ord. in bon. poss. qualis est Carboniana; l. 1. pr. D. de Carbon. ed. Ventris nomine; l. 1. pr. §. 7. & seqq. D. de ventr. in poss. mitt. nec non Litis ordinandæ gratia data. l. 8. pr. D. de inoff. testam.

§. 9. Bonorum Possessio Edictalis iterum est Ordinaria, vel Extraordinaria.

§. 10. Ordinaria est, quæ Edicto Prætoris, certis personis, certo ordine, vel Facto Testamento, vel ab Intestato defertur. l. 6. §. 1. D. h. t.

§. 11. Facto testamento datur Bonorum Possessio vel Secundum Tabulas, vel Contra Tabulas. d. l. 6. §. 1. D. h. t. §. 1. 2. I. h. t. T. T. D. de bon. poss. sec. & contr. tab.

§. 12. Ab Intestato defertur Bonorum Possessio Unde Liberi, Unde Legitimi, Unde Cognati, Unde Vir & Uxor. d. §. 1. 2. I. h. t.

§. 13. Edictalis vero Extraordinaria est, quæ ex Lege, SCto, Constitutione Principis, aliove novo Jure, extra ordinem conceditur. §. 3. I. h. t. t. t. ut ex leg. SC. bon. poss. detur.

§. 14.

§. 14. Datur *Bonorum Possessio* tam *Patrisfamilias*, quam *Filiifamilias*, si modo jus testandi habuit, de peculio castrensi, vel quasi castrensi. l. 3. §. 5. *D. h. t.*

§. 15. Datur iis, qui delatam agnoscunt; v. l. f. *C. qui admitt. ad bon. poss.* invito enim nemini Bonorum *Possessio* acquiritur. l. 3. §. 3. *D. h. t.*

§. 16. Agnoscere autem possunt, *quicunque non impediuntur*: quales sunt *Furiosi*, *Infantes*, quorum nomine *Tutores*, *Curatores*, vel *Parentes* agnoscunt; l. 1. *D. de bon. poss. fur. neque prohibentur*, quales sunt *Pupilli* & *Minores* sine *Tutorum* *Curatorumve* auctoritate; l. 7. §. 1. *D. h. t. arg. l. 3. C. de in int. rest. min.* nec non qui rei capitalis damnati sunt. l. 13. *D. h. t.*

§. 17. De quibus inter alia *Prætor* nominatim ita edixisse videtur: *Iis, qui rei capitalis damnati sunt, neque in integrum restituti sunt, bonorum possessionem non dabo.* arg. d. l. 13. *D. h. t.*

§. 18. Dummodo agnitio fiat intra *tempus legitimum*: quod respectu *Liberorum* & *Parentum* annus est; respectu aliorum vero spatium centum dierum. §. 1. 4. *I. h. t. l. 1. §. 9. 12. D. de success. ed. v. infr. ad t. de Succ. Ed. §. 2.*

§. 19. Quod tempus cedit, ex quo quis scivit aliquem mortuum, seque proximum cognatum esse; l. 10. *D. h. t.* adeo, ut juris ignorantia hic non profit, d. l. 10. *D. h. t. l. 2. §. ult. D. quis ord. & dies*, quibus tutor aut pater scit, cedere placeat. l. 7. §. 2. *D. h. t.*

§. 20. Effectus agnitionis & admissionis est, quod *Bonorum Possessio* commoda & incommoda hereditaria, itemque dominium rerum, quæ in his bonis sunt, tribuat. l. 1. *D. h. t. l. 40. §. 1. D. de pign. act.* In omnibus enim fere vice heredum Bonorum Possessores habentur. l. 2. *D. h. t. l. 1. l. 2. D. de poss. hered. pet. l. 117. D. de R. J.*

§. 21.

§. 21. *Cessat* vero *Bonorum Possessio*: I. Si quis eam repudiaverit. *l. 3. §. 3. D. h. t.*

II. Si tempus præscriptum transactum sit. *l. 1. C. qui admitt. ad bon. poss.*

III. Si Lex, vel Senatus, vel Constitutio, hereditatem capere prohibeat. *l. 12. §. 1. D. h. t.*

TITUL. II.

SI TABULÆ TESTAMENTI EXTABUNT.

§. 1. **U**bi igitur petitur *Bonorum Possessio*, in primis videndum, an Testamentum factum sit, & Tabulæ Testamenti mortis tempore extiterint? *l. 1. pr. D. und. lib. l. un. D. h. t. l. 19. D. de bon. poss. contr. tab.*

§. 2. Nam si Tabulæ Testamenti mortis tempore non extent; vel extent quidem, sed in iis nomen heredis, licet inconsulto, ita deletum sit, ut penitus legi non possit, *Bonorum Possessio* minime dari potest: quia ex conjectura non proprie scriptus videtur. *l. un. D. h. t.*

§. 3. Si vero mortis tempore tabulæ fuerint, licet post eas prolatas & publicatas deletum sit Testamentum, vel postea Tabulæ interierint, competet *Bonorum Possessio*: quia verum fuit Tabulas extitisse. *d. l. un. D. h. t.*

§. 4. Quæ Prætor in Edicto hisce similibusve verbis complexus videtur: *Si Tabulæ testamenti extabunt, in quibus heredis nomen ita deletum sit, ut penitus legi nequeat, Bonorum Possessionem non dabo. Si tamen post prolatas tabulas deletum fuerit testamentum, aut tabulæ deinde interierint, secundum eas nihilominus Bonorum Possessionem dabo.* arg. *d. l. un. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. III.

DE BONORUM POSSESSIONE FURIOSO,
INFANTI, MUTO, SURDO, COEBO,
COMPETENTE.

§. 1. **I**llud etiam considerandum, an tempus petendæ Bonorum Possessionis præstitutum forte transactum sit? Quo casu, si vel maxime Tabulæ Testamenti extant, Bonorum Possessionis etiam locus non est. *l. 1. C. qui admitt. ad bon. poss. v. supr. ad t. de bon. poss. §. ult.*

§. 2. Nisi Furioso vel Infanti competat, qui, licet Curator vel Pater Bonorum Possessionem intra præstitutum tempus non petierint, tamen non excluduntur. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Sed secus est in Muto, Surdo, Cæco: dummodo quid agatur intelligant. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE BONORUM POSSESSIONE CONTRA
TABULAS.

C. VI. 12.

§. 1. **T**abulis autem extantibus, neque tempore legitimo præterlapso, locum habet Bonorum Possessio vel Contra Tabulas, vel Secundum Tabulas.

§. 2. Bonorum Possessio Contra Tabulas in primis competit Liberis emancipatis, a Patre in Testamento præteritis. §. 1. *I. de bon. poss.* §. 3. *I. de exher. lib.*

§. 3. De quo Prætor ita edixisse videtur: Si Liberi sui juris facti neque instituti, neque qui masculini
sexus

sexus sunt nominatim, vel fœminini inter cæteros exheredati sint, iis Contra Tabulas Bonorum Possessionem dabo; exceptis iis, qui jure heredes institui non possunt. l. 1. pr. §. 6. l. 3. §. 10. D. h. t. §. 3. I. de exher. lib. §. 12. I. de her. quæ ab int.

§. 4. Datur itaque hæc Bonorum Possessio *Liberis*: five naturales sint, five adoptivi, five nati, five postumi; l. 1. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. five primi, five secundi, vel ulterioris gradus sint. l. 3. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.

§. 5. Datur autem *Liberis sui juris factis*: five emancipati sint, five alias exierint de patris potestate. l. 1. §. 6. l. 3. pr. D. h. t. §. 3. I. de exher. lib.

§. 6. *Qui neque instituti, neque exheredati sunt*; l. 1. pr. D. h. t. d. §. 3. I. de exher. lib. d. §. 12. I. de her. quæ ab intest. vel quod idem est, qui non rite exheredati sunt. l. 8. §. 2. D. h. t. §. 12. I. de hered. quæ ab intest.

§. 7. Non datur proprie *Suis*; qui præteriti testamentum nullum dicunt: pr. I. de exher. lib. l. 1. D. de injust. rupt. irr. testam. ob æquitatis tamen rationem & ad eos extenditur. arg. l. 2. C. h. t. §. 12. I. de hered. quæ ab intest.

§. 8. Non etiam *Institutis*; cum enim tales possint *Secundum tabulas* habere *Possessionem*, quo bonum est iis *Contra tabulas* dari? Plane si alius committat *Edictum*, & ipse ad *Contra tabulas Bonorum Possessionem* admittetur. l. 3. §. 11. l. 10. §. ult. D. h. t.

§. 9. Neque rite *Exheredatis*; quibus sola competit *Querela Testamenti inofficiosi*. l. 8. pr. §. 2. l. 10. §. pen. D. h. t.

§. 10. Nec denique *Liberis, qui heredes institui non possunt*; in quo mortis tempus spectandum est. l. 3. §. 10. D. h. t.

§. 11. Quin & ad Testamenta fœminarum *Edictum contra*

contra Tabulas Bonorum Possessionis, non pertinet; quia suos heredes non habent, *l. 4. §. 2. D. h. t.* & earum præteritio pro exheredatione habetur. §. ult. *I. de exher. lib.*

§. 12. Cum autem emancipatus *Bonorum Possessionem Contra Tabulas* accipit, scriptus heres ei hereditatem petenti cogendus est, & prædia, & servos hereditarios præstare: omne enim Jus transferri æquum est, quod per causam hereditariam scriptus heres nanciscitur, ad eum, quem Prætor heredis loco constituit. *l. 13. pr. D. h. t.*

TITUL. V.

DE LEGATIS PRÆSTANDIS, CONTRA TABULAS BONORUM POSSESSIONE PETITA.

§. 1. Licet autem per *Bonorum Possessionem Contra Tabulas* testamentum Patris rescindatur, *l. 1. pr. D. h. t.* adeoque & Legata in eo relicta summo jure corruant; *l. 181. D. de R. J.* Prætor tamen, ex æquitate, quibusdam personis Legata relicta præstari voluit. *d. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. De quo sic forte edixit: Qui *Judicia patris rescindunt per contra tabulas Bonorum Possessionem*, ex *judicio ejus Legata & Fideicommissa*, liberis, parentibus, uxori, nurui quoque dotis nomine relicta, eos præstare cogam. Non tamen iis liberis, quibus ex superioribus causis *Bonorum Possessionem polliceor*, si eam petierint, aut si quid aliud ex defuncti voluntate obtinuerint. arg. *l. 1. pr. l. 5. §. 2. 4. D. h. t.*

§. 3. Generaliter autem *Parentes & Liberos* Prætor exceptit; nec gradus liberorum parentumve enu-

meravit: in infinitum igitur eis præstabitur. *l. 1. §. 1. Et seqq. D. h. t.*

§. 4. Sed *Uxori, Nuruque*, tantum *dotis* nomine relicta præstari voluit. Si quid enim *Uxori, Nuruque* fuerit legatum, præter dotem, accepta *Contra Tabulas Bonorum Possessione*, non præstabitur. *l. 8. §. 3. D. h. t.*

§. 5. Plane non solum *Dotem* prælegatam Prætor complectitur, verum etiam, si pro dote aliquid fuerit relictum; ut puta, si dos in rebus sit, & pro rebus ei quantitas relinquatur, vel contra: dum tamen hoc nominetur, quod pro dote relinquitur, *l. 8. §. ult. D. h. t. & Uxor, Nurusve* vera dotem habeat. *l. 15. §. 3. D. h. t.*

§. 6. Non tamen præstanda veniunt Legata iis liberis, quibus *Bonorum Possessio contra tabulas* data est; quive aliud quid ex voluntate defuncti acceperunt: *l. 5. §. 2. 4. D. h. t. l. 18. §. 1. D. de bon. poss. contr. tab.* uti neque Fratribus vel Sororibus, quibus Prætor non prospexit. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Quod Edictum per *Nov. 115. c. 3.* minime mutatum videtur.

TITUL. VI.

DE COLLATIONE.

C. VI. 20.

§. 1. Cum vero Prætor, ad *Bonorum Possessionem Contra Tabulas* emancipatos admittendo, eos participes faciat cum his, qui sunt in potestate, consequens etiam esse credidit, ut sua quoque bona in medium conferant, qui appetunt paterna. *l. 1. pr. §. 5. 6. l. 2. §. 5. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. De quo ita edixisse videtur: *Filios emancipatos, quibus Bonorum Possessio dabitur, sua bona in medium conferre filiis in potestate existentibus, boni viri arbitratu jubebo; ita ut Collatio fieri censeatur, si re-
de eo nomine cautum fuerit.* arg. l. 1. pr. §. 1. 9. l. 2. §. 2. l. 5. §. 1. D. h. t. l. 20. §. 1. D. de bon. poss. contr. tab. Ulp. Tit. XXVIII. §. 4.

§. 3. Est itaque hoc loco Collatio, Confusio priorum bonorum cum paternis; seu Actus, quo coheredes Ascendentibus succedentes, res, quas ab ipsis vivis acceperunt, in communem hereditatem inferunt. l. 1. pr. D. l. 17. C. h. t.

§. 4. Introducta est primum a Prætorē: d. l. 1. pr. D. h. t. sed deinceps, tum interpretatione Prudentum, tum maxime constitutionibus Principum, aucta & confirmata. v. l. 10. D. h. t. l. 1. pr. D. de dot. coll. l. 17. l. ult. C. h. t. Nov. 18. c. 6.

§. 5. Summa æquitatis ratione, sive jus antiquum consideremus, sive novum. Ratio enim, quæ Præto-
rem movit ad jus Collationis introducendum, in eo consistit, ne, dum Emancipatos cum Suis ad successionem admittit, Sui injuria afficerentur; d. l. 1. pr. l. 10. D. h. t. quæ vero Imp. ad illud augendum & extendendum induxit, in æqualitate inter liberos servanda sita est. l. 17. C. h. t. Nov. 18. c. 6.

§. 6. Conferunt secundum Edictum Prætoris & jus antiquum Liberi Emancipati, qui per Bonorum Possessionem contra tabulas, ab intestato ad Ascendentium hereditatem admittuntur; & quidem tantum Suis, non Sui Suis, nec Emancipati Emancipatis. l. 1. pr. §. 5. 6. l. 2. §. 5. D. h. t. Sed Jure novo omnes Descendentes Ascendentibus succedentes; non tantum Emancipati Suis, sed & Sui Suis, & Emancipati Emancipatis: cujuscunque sexus vel gradus sint; sive

ab Intestato, five ex Testamento succedentes. l. 17. l. 19. C. h. t. Nov. 18. c. 6.

§. 7. Ut & Nepotes, ea, quæ parentes eorum acceperunt, conferre debeant, licet parentibus suis heredes non existant. l. 7. D. l. 17. l. 19. C. h. t.

§. 8. Non etiam Ascendentes; arg. l. 1. pr. §. 5. D. l. 17. l. 19. v. *Eo quod nulla*. C. h. t. Collaterales, vel Extranei; v. l. f. C. comm. utr. jud. nec Successores singulares, Legatarii scil. & Fideicommissarii. l. 12. l. 16. C. h. t. v. infr. §. 16.

§. 9. Conferenda sunt omnia, quæ computantur in Portionem Legitimam; l. pen. pr. C. h. t. adeoque omnia *Profectitia*, quæ scil. a vivis parentibus, de quorum successione agitur, ad liberos pervenerunt, l. 1. pr. §. 19. D. l. 6. l. 12. l. 13. l. 17. C. h. t. & in eorum bonis tempore mortis patris v. c. inveniuntur. l. 6. l. 20. pr. C. h. t.

§. 10. *Excipiuntur* tamen I.) Sumtus in studia, peregrinationem, & dignitatem liberorum subministrati. l. 50. D. fam. erc. l. 1. §. 16. D. h. t. l. 3. §. ult. D. de mun. l. un. C. de peric. success. par.

§. 11. Nisi I. Pater, non donandi, sed credendi animo, istos sumtus fecerit; d. l. 50. D. fam. erc. quo casu tamen sumtus in alimenta prius detrahendi sunt. arg. l. 11. C. de neg. gest.

II. Filius habeat bona Adventitia, eaque pater administret. arg. l. 3. D. de neg. gest. l. ult. D. de pet. her. l. 5. §. 7. D. de agn. & al. lib.

III. Reliqui liberi salvam non habeant Portionem Legitimam. v. l. 7. pr. D. de bon. damnat. l. 7. §. 1. D. si tab. test. null. extab.

Vel IV. Sumtus isti a liberis male impenfi sint. arg. l. 1. §. 23. l. 2. §. 2. D. h. t.

§. 12. II.) *Exc.* Si quid ex alia singulari pietate, veluti ad redimendum captivum, datum sit. l. 17. C. de postlim.

§. 13.

§. 13. III.) Si quid ob bene merita ad remunerandum datum sit. arg. l. 10. C. h. t.

§. 14. IV.) Si quid ex mera liberalitate datum sit. l. pen. §. 1. C. h. t. l. 18. C. fam. ercisc. Non obft. l. 13. C. h. t.

§. 15. Nifi aliud Pater voluerit; vel plures fint liberi, & quidam habeant donationem simplicem, quidam vero donationem propter nuptias: quo casu utrique conferre debent. d. l. pen. §. 1. C. h. t.

§. 16. V.) Si legatum, vel fideicommissum, vel, quæ iis similis est, mortis causa donatio relicta sit. l. 1. §. 19. D. l. 10. l. 12. l. 13. l. 15. C. h. t.

§. 17. Non etiam conferuntur Bona Adventitia, mutato jure antiquo; l. ult. C. h. t. neque Castrensia, vel Quasi Castrensia. l. 1. §. 15. D. l. 12. C. h. t.

§. 18. Facienda Collatio tempore divisionis; ita tamen, ut omnia conferant liberi, quæ habuerunt tempore mortis ejus, de cujus successione agitur. l. 6. l. 20. pr. C. h. t.

§. 19. Facienda autem vel *Re*, bona scil. realiter inferendo & communicando; l. 1. §. 11. D. h. t. vel *Cautione*, d. l. 1. §. 11. præstando scil. *satisfactionem*: l. 1. §. 9. D. h. t. quæ tamen hic ita accipitur, ut & pignoribus caveri sufficiat. d. l. 1. §. 9.

§. 20. Sed &, si tantum forte in bonis paternis emancipatus v. c. remittat, quantum ex collatione suus habere debet, dicendum est, emancipatum factis contulisse videri. Idemque juris est, si nomen paterni debitoris delegaverit, vel fundum remve aliam dederit pro portione bonorum, quæ conferri debuit. l. 1. §. 12. D. h. t.

§. 21. Quod si non fiat Collatio ab eo, qui conferre debet, vel denegantur ei Actiones hereditariæ,

donec contulerit; *l. 1. §. 10. D. l. 14. C. h. t. vel Actione Extraordinaria* (quæ ex mera æquitate descendit) ad hoc cogitur. *l. 8. C. h. t. l. 1. pr. D. de dot. coll. v. Disert. N. VIII. de Caus. Obl. (C. l. §. 21. & seqq.*

§. 22. *Cessat vero Collatio, (præter casus exceptos)*
I. Si defunctus eam expresse prohibuerit. *Nov. 18. c. 6. Auth. Ex testamento. C. h. t.*

II. Si liberi paternæ hereditati renunciaverint, *l. pen. & ult. D. de dot. coll. N. 92. c. 1.*

TITUL. VII.

DE DOTIS COLLATIONE.

§. 1. **Q**uemadmodum autem Filii omnia Profecititia, adeoque & Donationem propter nuptias conferunt; *l. 29. C. de inoff. test. l. 17. l. 19. §. 1. l. pen. C. de collat. sic & Filix Dotem conferre tenentur. l. 1. pr. D. h. t. l. 12. l. 19. C. de collat.*

§. 2. De quo Prætor sic locutus videtur: *Filiam, quæ Bonorum Possessionem petit, Dotem conferre cogam. arg. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Confert itaque *Dotem* secundum Edictum *Filia emancipata*, quæ petit Bonorum Possessionem contra tabulas. *d. l. 1. pr. D. h. t.* Sed extensum id est etiam ad Filias Neptesque *Suas*, quæ in potestate sunt, si scil. bonis paternis sese misceant. *l. 1. pr. l. ult. D. h. t.*

§. 4. Adeo ut, si Patri succedant, siue matri; *l. 17. C. de collat.* siue facto testamento, siue ab intestato, nihil intersit. *l. 1. §. 8. D. h. t. d. l. 17. C. de coll.*

§. 5. Et olim quidem conferenda erat *Dos* non solum *Profecititia*, sed etiam *Adventitia*; *l. 1. §. 7. D. h. t.*

D. h. t. sed Jure novo confertur tantum *Profectitia*. arg. *l. ult. C. de collat.*

§. 6. Confertur autem non tantum *tradita*, sed & *promissa*: *l. 1. §. 1. D. h. t.* ita scil. ut pro portionibus fratres a necessitate præstandæ dotis liberentur; *l. 2. C. de collat.* neque tantum soluto, sed & constante matrimonio. *l. 5. C. de collat.*

§. 7. Si enim adhuc perseveret matrimonium, ita fit collatio, ut filia tanto minus ex successione patris capiat. *d. l. 5. C. de collat.*

§. 8. Si vero v. c. jam factum sit divortium, & maritus non sit solvendo, non debet integra dos computari mulieri, sed id, quod ad mulierem potest pervenire, hoc est, quod maritus facere potest. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 9. Nisi mulieri imputari possit, quare marito ad inopiam vergente, etiam constante matrimonio, dotem non exegerit. *Nov. 97. c. 6. Auth. Quod locum. C. de collat.*

§. 10. Quod autem de *Dote* dictum est, etiam locum habet in aliis pretiosis, tempore nuptiarum filiae datis. *l. 8. D. h. t. Nov. 18. c. 6. Auth. Ex testamento. C. de collat.*

§. 11. *Cessat* vero *Dotis collatio*, I. Si maritus non sit solvendo. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

II. Si filia dote contenta paterna hereditate sese abstineat. *l. pen. & ult. D. h. t.*

III. Si parentes *Dotis Collationem* prohibuerint. *Nov. 18. c. 6. Auth. Ex testamento. C. de collat.*

TITUL. VIII.

DE CONJUNGENDIS CUM EMANCIPATO
LIBERIS EJUS.

§. 1. **Q**uod si filius emancipatus, qui petit Bonorum Possessionem contra tabulas, liberos habeat, qui sunt in potestate avi, non solus admittitur, sed liberi ejus cum ipso conjunguntur, ex novo capite Edicti, quod a Juliano introductum est. *l. 3. D. h. t. l. 1. §. 13. D. de ventr. in poss. mitt.*

§. 2. Quod ita conceptum videtur: *Si quis ex his, quibus Bonorum Possessio datur, in potestate parentis cum moritur non fuerit, ei, liberisque, quos in ejusdem parentis familia habet, si ad eos hereditas suo nomine pertineat, neque notam exheredationis meruerint, Bonorum Possessionem ejus partis dabo, quæ ad eum pertineret, si in potestate permanisset, ita ut ex ea parte demidiam ipse, reliquam liberi ejus habeant, hisque duntaxat bona sua conferat.* *arg. l. 1. pr. §. 7. 13. D. h. t.*

§. 3. Cujus Edicti ratio in æquitate posita est, ut scilicet neque *Filius Emancipatus* solus veniat, & excludat *Nepotes in potestate manentes*; neque *Nepotes* jure potestatis objiciantur patri suo. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Sed hoc Edictum post *Nov. 118. c. 1.* usum amplius non habet, quo filius emancipatus liberis suis in potestate avi positus præfertur.

TITUL. IX.

DE VENTRE IN POSSESSIONEM MITTENDO,
ET CURATORE EJUS.

§. 1. Sicuti autem liberorum eorum, qui jam in rebus humanis sunt, curam Prætor habuit, ita etiam eos, qui nondum nati sunt, propter spem nascendi non neglexit, dum *Ventrem* mittit in possessionem vice contra tabulas Bonorum Possessionis. *l. 1. pr. D. h. t.*

• §. 2. Quæ pars Edicti ita concepta videtur: Si mulier prægnans esse dicetur mortis tempore, & non sit exheredatus, qui in utero erit, sitque inter suos heredes futurus, cum iis, quibus possessio data erit, causa cognita, ventrem in possessionem esse jubebo. arg. *l. 1. pr. §. 1. 2. l. 7. §. 2. D. h. t. l. 13. §. ult. D. de man. test.*

§. 3. Prægnantem esse mulierem oportet omnimodo, nec dicere se prægnantem sufficit, quare nec tenet datio Bonorum Possessionis, nisi vere prægnans fuit, & mortis tempore, & eo, quo mitti in possessionem petit. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Totiens autem mittitur in possessionem *Venter*, si non est exheredatus, (quod jure novo cum effectu fieri nequit, v. *N. 115. c. 3. pr.*) & id, quod in utero erit, inter suos heredes futurum erit; sed &, si incertum sit, aliquo tamen casu possit existere, quo qui editur suus futurus sit, *Ventrem* mitemus: æquius enim est vel frustra nonnunquam impendia fieri, quam denegari aliquando alimenta ei, qui dominus bonorum aliquo casu futurus est. *l. 1. §. 2. & seqq. D. h. t.*

§. 5. Unde si ea, quæ in possessionem vult ire, uxor negetur, vel nurus, vel esse, vel fuisse, vel ex

eo prægnans non esse contendatur, non nisi causa cognita, an mulier forte calumniatrix sit, & interpolito decreto, ad exemplum *Carboniani Edicti*, mittenda est. *l. 1. §. 14. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Ex quibus enim causis *Carbonianam Bonorum Possessionem* Prætor dare solitus est, ex iisdem causis *Ventri* subvenire debet. *l. 1. §. 15. D. h. t.*

§. 7. Quotiens autem *Venter* in possessionem mittitur, Curator *Ventri* & bonis constituitur. Qui interim bona administrat, & cibum, potum, vestitum, tectum mulieri præstat, pro facultatibus defuncti; & pro dignitate ejus atque mulieris: *l. 1. §. 17. 19. D. h. t.* ad exemplum Tutorum & Curatorum. *l. 1. §. 22. D. h. t.*

§. 8. Manetque *Venter* tamdiu in possessione, quamdiu aut pariat, aut abortum faciat, aut certum sit, eam prægnantem non esse. *l. 1. §. 27. D. h. t.*

§. 9. Quæ, si sciens prudensque se prægnantem non esse consumserit, de suo id consumsisse intelligitur. Sumtus autem ab ea bona fide facti non repetuntur. *l. 1. §. ult. l. 3. D. h. t.*

TITUL. X.

DE CARBONIANO EDICTO.

C. VI. 17.

§. 1. **Q**uod si jam nato controversia fiat, an inter liberos sit, & impubes sit, causa cognita ei datur *Bonorum Possessio Decretalis ex Edicto Carboniano*.

§. 2. Quod a Cn. Carbone Prætor sic dictum, v. Val. Max. *L. V. c. III. n. 5. L. VI. c. II. n. 8. & L. IX. c. XIII. n. 8. Diff. N. XVI. ad Const. Marci.* §. 4. & ita conceptum videtur: *Si cui controversia fiat, an inter liberos sit,*

fit, isque impubes esse dicatur, causa cognita, intra annum, ei Bonorum Possessionem dabo, ac si nulla ea de re controversia esset, eumque eo nomine satisdare jubebo: Judicium vero causa cognita in tempus Pubertatis differam. arg. l. 1. pr. l. 3. §. 4. 5. D. h. t. l. 1. l. 2. C. h. t.

§. 3. Datur ex hoc Edicto Bonorum Possessio Liberis impuberibus, quibus de bonis simul & statu controversia movetur; five ex liberis esse negentur, five servi esse dicantur. l. 1. pr. §. 5. l. 2. §. 2. l. 6. §. 3. D. h. t. v. d. Diff. N. XVI. §. 8.

§. 4. Datur autem *causa cognita*. l. 1. pr. D. h. t. Summatim enim debet Prætor cognoscere: & si quidem absolutam causam invenerit, evidenterque probetur filium non esse, negare debet ei *Bonorum Possessionem Carbonianam*; si vero ambiguam causam, hoc est vel modicum pro puero facientem, ut non videatur evidenter filius non esse, dabit ei *Carbonianam Bonorum Possessionem*. l. 1. §. ult. l. 3. §. 4. 5. D. h. t. d. Diff. §. 5.

§. 5. Eoque casu Judicium in tempus pubertatis differtur. l. 1. pr. D. h. t. Nisi pupillorum interfit, statim potius ea de re judicari, quam in tempus pubertatis cognitionem differri. d. l. 2. §. 5. D. h. t.

§. 6. Sed hæc ita demum procedunt, si adversario pupilli nomine satisdatum sit, de bonis restituendis, si appareat, eum filium non esse. l. 1. C. h. t.

§. 7. Si enim adversario non satisdetur, is, licet extraneus sit, (si enim ex liberis sit, semper simul mittitur, l. 5. pr. D. h. t.) simul cum pupillo in bonorum possessionem mittitur. l. 1. §. 1. l. 5. §. 2. D. l. 1. C. h. t.

§. 8. Cui satisdanti ipsa quoque administratio committitur; si vero non satisdet, Curator constituitur, per quem bona administrantur. l. 5. §. 1. 2. ult. D. h. t.

§. 9.

§. 9. Si vero pupilli nomine satisdatum fit, Tutores administrant; qui pupillo non tantum alimenta præstant, sed & sumtus in studia, aliasque impensas necessarias, pro modo facultatum. l. 5. §. 3. ult. l. 6. §. 5. l. 15. D. h. t.

§. 10. Datur autem *Bonorum Possessio ex hoc Edicto*, non tantum *contra tabulas*, sed & *secundum tabulas*, & *ab intestato*. l. 3. pr. §. 2. l. 6. §. 2. D. h. t.

§. 11. *Cessat vero Edictum Carbonianum*, I. Si filius heres, vel exheres scriptus est. l. 1. §. 8. l. 11. D. h. t.

II. Si mater subjecti partus arguatur, & id ipsum probetur. l. 1. §. ult. l. 3. §. 4. 5. D. h. t.

TITUL. XI.

DE BONORUM POSSESSIONIBUS SECUNDUM TABULAS.

C. VI. II.

§. 1. **U**bi vero non petitur, vel peti nequit *Bonorum Possessio contra tabulas*, locum habet *Bonorum Possessio Secundum Tabulas*. l. 2. pr. D. h. t. Ulp. T. XXVIII. §. 1.

§. 2. De qua Prætor sic edixisse videtur: Si de hereditate ambigitur, & tabulæ testamenti septem testium signis obsignatæ extabunt, secundum tabulas testamenti potissimum hereditatem dabo, si Testator civis Romanus, & suæ potestatis, & cum facit testamentum, & cum moritur, fuerit. arg. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 7. D. l. 2. C. h. t. Ulp. T. XXIII. §. 6.

§. 3. Ut itaque hæc Bonorum Possessio locum habeat, necesse est, ut tabulæ testamenti extent tempore mortis testatoris. l. 1. §. 23. D. h. t. l. 11. D. de tab. testam. extab.

§. 4. *Tabulas testamenti* accipere debemus omnem materiæ figuram; siue tabulæ sint lignæ, siue cuiuscunque alterius materiæ, siue chartæ, siue membranæ. *l. 1. §. 1. l. 4. D. h. t.*

§. 5. Non autem omnes Tabulas Prætor sequitur hac Edicti parte, sed *supremas*; hoc est eas, quæ novissime ita factæ sunt, ut post eas nullæ factæ sint. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Sufficit autem extare tabulas, etsi non profertur, si certum sit, eas extare. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 7. Semel autem extitisse tabulas mortuo testatore desideratur, tametsi extare desierint; quare & si postea interciderunt, Bonorum Possessio peti poterit. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. un. D. si tab. test. extab.*

§. 8. *Scientiam* tamen exigimus, ut sciat heres extare tabulas, certusque sit delatam sibi Bonorum Possessionem. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 9. Si quis in duobus exemplaribus fecerit testamentum, & aliud extet, aliud non extet, tabulæ extare videntur, petique potest Bonorum Possessio. *l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 10. Sed etsi in duobus codicibus simul signatis alios atque alios heredes scripserit, & utrumque extet, ex utroque quasi ex uno competit Bonorum Possessio; quia pro unis tabulis habendum est, & supremum utrumque accipiemus. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 11. Sed si unum fecerit testator quasi testamentum, aliud quasi exemplum, siquidem id extat, quod voluit esse testamentum, Bonorum Possessio petetur; si vero id, quod exemplum erat, Bonorum Possessio peti non poterit. *l. 1. §. 7. D. h. t.*

§. 12. Plane Tabulas testamenti extare non sufficit, sed insuper requiritur, ut *septem testium signis signatae sint*; *l. 7. l. 9. D. h. t. & testator utroque tempore*

Et quo facit testamentum, Et quo moritur, jus testamenti faciendi habuerit. l. 1. §. 8. D. h. t.

§. 13. Datur autem hæc *Bonorum Possessio Secundum Tabulas* heredibus Scriptis; *l. 2. pr. §. 4. D. h. t. §. 1. l. de bon. poss. pro ea parte, ex qua scripti sunt. l. 2. §. 2. l. 12. D. h. t.*

§. 14. Et quidem *emendandi juris Civilis gratia* datur iis, qui juris subtilitate heredes esse non poterant, veluti postumo alieno. *pr. l. de bon. poss. v. l. 2. §. 1. 5. l. 10. D. h. t. l. 12. l. 17. D. de inj. rupt. irr. test. §. 6. l. quib. mod. testam. inf.*

§. 15. *Confirmandi vero juris Civilis gratia*, reliquis omnibus in testamento scripto recte hereditibus institutis. *pr. l. de bon. poss.*

§. 16. Non etiam secundum hoc Edictum institutis in testamento Nuncupativo; *l. 2. C. h. t. ad quos tamen, si septem testium numerum adfuisse doceri potest, id etiam postmodum extensum est, ut tali casu Bonorum Possessio Secundum Nuncupationem locum habeat. l. 8. §. f. D. l. 2. C. h. t. l. f. pr. in f. C. de codicill.*

TITUL. XII.

SI A PARENTE QUIS MANUMISSUS SIT.

§. 1. **B**onorum Possessio autem contra tabulas non tantum datur Liberis Emancipatis, sed & exemplo Patroni Parentibus Emancipatoribus præteritis. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. De quo Prætor ita edixisse videtur: *In eo, qui a patre, avove paterno, proavove paterni avi patre, manumissus erit, idem jus constituam, eandemque contra tabulas Bonorum Possessionem dabo, quam Patrono in bonis*

bonis liberti. arg. l. 1. pr. §. 1. D. h. t. §. 6. l. quib. mod. jus patr. pot. solv.

§. 3. Emancipatus enim a parente in ea causa est, ut in *Contra Tabulas Bonorum Possessione* liberti patiat exitum. Quod æquissimum Prætori visum est, quia a parente beneficium habuit bonorum quærendorum: quippe, si filiusfamilias esset, quodcunque sibi acquireret, ejus emolumentum patri quæreret; & ideo itum est in hoc, ut parens exemplo patroni ad *Contra Tabulas Bonorum Possessionem* admittatur. *l. 1. pr. D. h. t. add. d. §. 6. l. quib. mod. jus patr. pot. solv.*

§. 4. Et quidem totorum bonorum, si filius emancipatus turpes personas scripserit heredes; vel constitutæ partis seu Legitimæ, si non turpis heres institutus sit. *l. 3. D. h. t. junct. §. 3. l. de success. libertor.*

§. 5. Nisi I. Parens vel acceperit pecuniam, ut emanciparet; vel postea vivus in eum filius quantum satis est contulit, ne judicia ejus inquietet. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

II. Filius militare cœperit. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

III. Pater filium, quem male contra pietatem adficiēbat, emancipare coactus sit. *l. ult. D. h. t.* Quibus casibus huic Bonorum Possessionis locus non est.

§. 6. Sed & Jure novo post *Nov. 115. c. 4.* hoc Edictum in totum cessare videtur.

TITUL. XIII.

DE BONORUM POSSESSIONE EX TESTAMENTO MILITIS.

§. 1. Illud singulare est in *Testamento Militis*, quod I quidem *Bonorum Possessio* secundum tabulas testamenti militis locum habeat, l. un. pr. D. h. t. non vero *Bonorum Possessio* contra tabulas. l. 29. §. 3. D. de testam. mil. Quemadmodum nec contra testamentum militis locum habet *Querela inofficiosa*. l. 27. §. 2. D. l. 9. C. de inoff. test.

§. 2. De quo Prætor hisce similibusve verbis edixisse videtur: Si miles testamentum fecisse dicatur, quocunque modo testatus fuerit, Et qualemcunque hereditatis partem aut legatum cuicumque reliquerit, in scriptis, aut sine scriptis, eo in militia defuncto, aut intra annum post missionem, ex Principum constitutionibus, juxta eorum voluntatem *Bonorum Possessionem* dabo. arg. l. 1. 2. 13. 15. 17. 19. 38. & 40. D. de testam. mil.

§. 3. Sed non solis militibus hoc tributum est, verum etiam omnibus aliis, qui in hosticolo versantur. De quo Prætor ita subjecisse videtur: Si qui in hosticolo suprema sua judicia quoquo modo ordinasse, ibidemque supremum diem functi esse dicantur, etiam si milites non fuerint, secundum eorum voluntatem *Bonorum Possessionem* dabo. arg. l. un. pr. D. h. t.

§. 4. Quanquam enim distet conditio militum ab his personis, quas constitutiones Principales separant; tamen, qui in procinctu versantur, cum eadem pericula experiantur, jura quoque eadem merito sibi vindicant. Omnes igitur omnino, qui ejus sunt con-

con-

conditionis, ut jure militari testari non possint, si in hosticolo deprehendantur, & illic decedant, quomodo velint, & quomodo possint, testabuntur; si-
ve Præses quis sit Provinciæ, si-ve Legatus, si-ve quis alius, qui jure militari testari non potest. *d. l. un. pr. D. h. t.*

TITUL. XIV.

DE JURE PATRONATUS.

C. VI. 4.

§. 1. **E**t hæc quidem ratione Testamentorum *In-
genueorum* locum habent. Sequitur *Bono-
rum Possessio Contra Tabulas* testamenti *Liberti*, *Pa-
trono* competens; quæ cum ex *Jure*, quod *Patronus*
habet in libertum, descendat, de *Jure Patronatus*
præmittendum visum est.

§. 2. Quod hic est *Jus*, quod *Patronus seu Manu-
missor*, ex *manumissione*, in personam, & bona *Liberti*,
seu manumissi, consequitur.

§. 3. Acquiritur hoc *Jus Patronatus* *manumissio-
ne servi*, non tantum *proprii*, sed & *alieni*, ea
conditione legati, ut *manumittatur*. *l. 3. §. 1. &
segg. D. de suis & legit. her. l. 3. D. h. t. §. 2. I.
de sing. reb. per fideic. rel.*

§. 4. Amittitur vero, I. Si *Patronus libertum non
aluerit*. *l. 5. §. 1. D. h. t. l. 8. §. 1. D. de in jus voc.*

II. Si *libertum libertamve jurejurando adegerit*,
ne uxorem ducat, *neve nubat*. Quod & *Lege Ju-
lia de maritandis ordinibus libertis* remittitur. *l. 6. pr.
§. ult. D. h. t. l. 24. D. de bon. libert.*

III. Si *libertum capitis accusaverit*. *l. 9. §. ult.
l. 10. D. h. t.*

IV. Si Patronus id liberto remiserit. *l. 3. C. de bon. libert.* quod tamen ita accipiendum, ut reverentia Patrono debita, & jus ipsi adversus libertum ingratum competens, salva maneant. *d. l. 3.*

TITUL. XV.

DE OBSEQUIIS PARENTIBUS, ET PATRONIS PRÆSTANDIS.

C. VI. 6.

§. 1. **V**ersatur autem *Jus Patronatus* tum circa *Personam*, tum circa *Bona Liberti*.

§. 2. Quantum ad *Personam Liberti* attinet, obstrictus est Libertus: I.) Ad Obsequium & reverentiam Patrono præstandam. *h. t.*

§. 3. Hinc I. Liberti non possunt sine venia Patronos suos in jus vocare. *l. 4. §. 1. l. ult. D. de in jus voc.*

§. 4. II. Non possunt contra Patronos instituere *Actionem de Dolo*, aut *Injuriarum*, aut *Interdictum unde vi*, aut ullas famosas, vel quæ doli vel fraudis habent mentionem; *l. 2. pr. §. 1. l. 5. §. 1. l. 6. l. 7. pr. D. h. t. l. 11. §. 1. D. de dol. neque Exceptiones Doli, Vis, Metusve causa*, vel fimiles, quæ opinionem Patroni apud bonos viros fugillent, iis opponere. *d. l. 7. §. 2. D. h. t. l. 4. §. 16. D. de dol. mal. & met. exc.*

§. 5. III. Patroni deferentes libertis jusjurandum non jurant de calumnia. Quia libertus de calumnia Patroni queri non debet. *l. 7. §. 3. 4. D. h. t. l. 16. D. de jurejur.*

§. 6. IV. Damnantur tantum Patroni, in quantum facere possunt: *l. 7. §. 1. D. h. t. l. 17. D. de re jud. §. 38. l. de act. quin & egentes a libertis alendi sunt. l. 5. §. 18. 20. D. de agn. & alend. lib.*

§. 7.

§. 7. V. Denique Persona Patroni liberto semper honesta & sancta videri debet. *l. 9. D. h. t.*

§. 8. Quod si ingratus sit libertus, neque debitum obsequium & reverentiam Patrono præstet, v. *l. 19. D. de jur. patr. secundum delictum admissum a Præfecto Urbi vel Præsidi coerceri, v. l. 1. l. 7. §. 1. D. de jur. patron. l. 1. §. 10. D. de off. Præf. Urb. vel etiam in servitutem a Patrono revocari potest. l. 5. pr. D. de jur. patr. l. 30. pr. §. 1. Et seqq. D. qui Et a quib. man. l. 70. D. de V. S. Sueton. in Claud. c. XXV. l. 2. C. de libert. Et lib. eor.*

§. 9. Quemadmodum autem obsequium & reverentia a Libertis debentur Patronis, sic eadem Parentibus a Liberis, & quidem multo magis, præstanda, Parentisque persona ipsis sancta habenda est: *Infer. l. 9. D. h. t. ut & militibus pietatis ratio in parentes constare debeat. l. 1. pr. D. h. t. neque rusticitati in ea re venia præbeatur. l. 2. C. de in jus voc.*

LIBER XXXVIII. TITUL. I.

DE OPERIS LIBERTORUM.

C. VI. 3.

§. 1. II.) **O**bstrietus est Libertus ad præstandas *Operas*. De quo Prætor sic edixisse videtur: *Si operæ, a Patrono Patrona, liberisque eorum, petantur, adversus liberos & libertas ea de re iudicium dabo.* arg. l. 2. §. 1. *D. h. t.*

§. 2. *Operæ sunt diurnum officium.* l. 1. *D. h. t.*

§. 3. *Eæque sunt vel Officiales, vel Fabriles.* l. 6. l. 9. §. 1. *D. h. t.* l. 26. §. 12. *D. de cond. indeb.*

§. 4. *Officiales sunt, quæ in officio personæ consistunt, & ad personam Patroni referuntur; ut adesse, comitari &c.* l. 9. §. 1. l. 20. §. 1. l. 38. §. 1. *D. h. t.*

§. 5. *Fabriles vero seu Artificiales, quæ in artificio, & pecuniæ quasi præstatione, consistunt; l. 6. D. h. t. veluti pingere, scribere &c.* l. 26. §. 12. *D. de cond. indeb.* l. 7. §. 5. l. 23. *pr. D. h. t.*

§. 6. *Operas Officiales natura debet libertus, adeoque indistincte, siue eas promiserit, siue non promiserit.* d. l. 26. §. 12. *D. de cond. indeb.*

§. 7. *Fabriles vero non debentur nisi promissæ, stipulatione scil. vel iurejurando.* l. 3. *pr. l. 5. l. 7. pr. D. h. t. l. ult. D. de lib. caus.* Quo modo &, præter operas, *Donum, munus*, non raro promittebatur. v. l. 7. §. 3. l. 37. *D. h. t.* Gaj. *L. II. Inst. T. IX.* §. 4. Adeo, ut non promissæ solutæ tanquam indebitæ condici & repeti possint. l. 26. §. 12. *D. de cond. indeb.*

§. 8. *Operæ Officiales soli debentur Patrono; l. 9. §. 1. D. h. t. neque ad heredes transeunt.* l. 6. *D. h. t.*

§. 9. *Fabriles vero iubente Patrono etiam aliis*
edi

edi possunt; *d. l. 9. §. 1. & ad heredes transeunt. d. l. 6. D. h. t.*

§. 10. *Definunt autem deberi operæ I. Ex Lege Julia & Papia*, si libertus duos filios vel unum quinquennem in potestate habeat. Quod caput *L. Juliae Papiae* extat in *l. 37. pr. D. h. t.* & ita habet: QUI LIBERTINUS DUOS PLURESVE A SE GENITOS, NATASVE, IN SUA POTESTATE HABEBIT: PRÆTER EUM, QUI ARTEM LUDICRAM FECERIT; QUIVE OPERAS SUAS, UT CUM BESTIIS PUGNARET, LOCAVERIT; NE QUIS EORUM OPERAS, DONUM, MUNUS, ALIUDVE QUICQUAM, LIBERTATIS CAUSA, PATRONO PATRONÆ, LIBERISVE EORUM, DE QUIBUS IURAVERIT, VEL PROMISERIT, OBLIGATUSVE ERIT, DARE, FACERE, PRÆSTARE DEBETO. ETSI NON EODEM TEMPORE DUOS IN POTESTATE HABUERIT, SED VEL UNUM QUINQUENNEM, LIBERABITUR OPERARUM OBLIGATIONE.

II. Ob infirmitatem, vel senium liberti. *l. 15. l. 17. l. 34. l. 35. D. h. t.*

III. Si Libertus operarum obligatione dimissus sit. *l. 41. D. h. t.*

TITUL. II.

DE BONIS LIBERTORUM.

C. VI. 4.

§. 1. **Q**uantum vero ad *Bona Liberti* attinet, Patrono ratione eorum *Jus* competit *Bonorum Possessionis*.

§. 2. Qua in re distinguendum inter tempora. Nam olim licebat liberto Patronum suum impune testamento præterire; quia *Lex XII. Tab.* ad hereditatem

tem liberti tum demum vocabat Patronum, si intestatus mortuus esset libertus, herede suo nullo relicto. *pr. l. de success. libert. Ulp. T. ult. §. 1.*

§. 3. Qua de causa postea Prætoris Edicto hæc juris iniquitas emendata est. Sive enim faciebat testamentum libertus, jubebatur ita testari, ut Patrono partem dimidiam bonorum suorum relinqueret; & si aut nihil, aut minus parte dimidia reliquerat, dabatur Patrono contra tabulas testamenti partis dimidiæ Bonorum Possessio. Sive intestatus moriebatur, suo herede relicto filio adoptivo, dabatur æque Patrono contra hunc suum heredem partis dimidiæ Bonorum Possessio. Sed liberi naturales ad excludendum Patronum liberto prodesse solebant. §. 1. *l. de success. libert. Ulp. d. Tit. ult. §. 1. 3.*

§. 4. Quod Edictum sic conceptum fuisse probabile est: *Libertus, qui Testamentum faciet, ita testari debet, ut partem dimidiam bonorum suorum patrono relinquat. Si nihil, aut minus parte dimidia, reliquerit, Patrono contra tabulas testamenti, heredi scripto secundum tabulas partis dimidiæ Bonorum Possessionem dabo. Si libertus intestatus mortuus esse dicetur, suo herede relicto filio adoptivo, Patrono itidem partis dimidiæ Bonorum Possessionem dabo. Si naturales liberos reliquerit, sive ii in potestate mortis tempore fuerint, sive emancipati, sive etiam in adoptionem dati, modo ex aliqua parte scripti heredes fuerint, Patrono Bonorum Possessionem non dabo.* arg. d. §. 1. *l. de success. libert. l. 6. D. de bon. poss.*

§. 5. Postea vero *Lege Papia* adaucta sunt jura Patronorum, qui locupletiores libertos habebant. Cautum est enim, ut ex bonis ejus, qui sestertium centum millium patrimonium reliquerat, & pauciores

res

res quam tres liberos, (five is testamento facto, five intestatus mortuus erat) virilis pars Patrono deberetur. §. 2. *I. de success. libert.*

§. 6. Novissime autem Imp. Justinianus constituit, ut, si quidem libertus vel liberta *Minores centenariis* sint, i. e. minus centum aureis habeant substantiam, nullum locum habeat Patronus in eorum successione; si tamen *Testamentum* fecerint: *sin* autem *Intestati* decesserint, nullo liberorum relicto, jus Patronatus integrum reservetur, & Patronus secundum *Leg. XII. Tab.* totam hereditatem accipiat. Cum vero *Majores centenariis* sunt, si liberos habeant, ad eos successiones parentum deducuntur, Patronis omnibus modis cum sua progenie semotis: *sin* autem *sin* liberis decesserint, si quidem *Intestati*, ad omnem hereditatem Patroni Patronæque vocantur; si vero *Testamentum* fecerint, & Patronos Patronasque præterierint, Patroni Patronæque, per Bonorum Possessionem contra tabulas, non dimidiam, ut antea, sed *tertiam* partem bonorum consequuntur. §. 3. *I. de success. libert.*

§. 7. Quod jus tamen Bonorum Possessionis cessat
I. Si Patronus heres institutus, vel debita portio ejusve pars ei relicta sit. l. 3. §. 10. 15. & seqq. l. 19. §. 1. l. 50. pr. D. h. t. l. 21. §. 1. D. de jur. patr.

II. Si Patronus majorennis libertum capitis-accusaverit. l. 14. pr. §. 1. & seqq. l. 48. D. h. t.

III. Si Patronus libertatis causa imposita liberto revendiderit; l. 37. pr. D. h. t. de quo Prætor ita subjecisse videtur: Si donum, munus, operas, redemerit libertus, contra tabulas testamenti, Patrono, cui nihil relictum erit, Bonorum Possessionem non dabo. arg. d. l. 37. D. h. t. l. 53. pr. D. de V. S.

TITUL. III.

DE LIBERTIS UNIVERSITATUM.

§. 1. **Q**uemadmodum autem privatis, sic & *Universitatibus*, Municipiis, & Collegiis, datur *Bonorum possessio Contra Tabulas Testamenti libertorum. l. un. D. h. t. arg. l. 15. D. de V. S.*

§. 2. De quo Prætor sic edixisse videtur: *Quod jus Patrono in libertorum & libertarum bonis tributum est, idem Municipibus acquisitum esto. arg. d. l. un. pr. D. h. t.*

§. 3. Neque movet, quod Municipes consentire non possint; qua ratione enim fideicommissum ipsis restitui & hereditas acquiri potest, eadem ratione eos & Bonorum Possessionem petere dicendum est. *l. un. §. 1. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE ADSIGNANDIS LIBERTIS.

§. 1. **D**icta vero de Patronis ad omnes etiam eorum liberos pertinent; §. 3. *l. de succession. libert. pr. l. de assignat. libertor.* nisi Patronus uni ex liberis Libertum assignaverit, i. e. testificatus sit, cujus ex liberis libertum eum esse voluerit. *l. 107. D. de V. S.*

§. 2. Senatus enim Claudianis temporibus, Veljeo Rufo & Osterio Scapula Coss. Suff. A. U. C. 798. Post natum Chr. 46. censuit, ut, quamvis ad omnes Patroni liberos, qui ejusdem gradus sint, æqualiter bona libertorum pertineant, tamen liceat Parenti

renti uni ex liberis assignare libertum, ut post mortem ejus solus is Patronus habeatur, cui assignatus est; & cæteri liberi, qui ipsi quoque ad eadem bona, nulla assignatione interveniente, pariter admitterentur, nihil juris in his bonis habeant, sed ita demum pristinum jus recipiant, si is, cui assignatus est, decesserit, nullis liberis relictis. *pr. l. de assign. libertor.*

§. 3. Cujus SCti verba hæc sunt: Si, qui duos pluresve liberos justis nuptiis quæsitos in potestate haberet, de liberto libertave sua significasset, cujus ex liberis suis eum libertum eamve libertam esse vellet; is eave, quandoque is, qui eum eamve manumisit inter vivos vel testamento, in civitate esse desisset, solus ei patronus solave patrona esset, perinde atque si ab eo eave libertatem consecutus consecutave est. Utique si ex liberis quis in civitate esse desisset, neque ei liberi ulli essent; cæteris ejus liberis, qui manumisit, perinde omnia jura servantur, ac si nihil de eo liberto eave liberta is parens significasset. *v. l. i. pr. §. 1. & seqq. l. ult. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

TITUL. V.

SI QUID IN FRAUDEM PATRONI FACTUM SIT.

C. VI. 5.

§. 1. Sed & ille egregius *Juris Patronatus*, ratione *Bonorum Liberti*, effectus est, quod libertus in fraudem Patroni nihil alienare, &, si contra factum sit, Patronus in fraudem suam alienata revocare possit.

§. 2. Qua de re Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Si quid dolo malo liberti factum esse dicetur, sive testamento facto, sive intestatus decesserit libertus, quo minus pars debita bonorum ad eorum quem perveniat, quibus contra tabulas Bonorum Possessio competit, de ea re cognoscam, operamque dabo, ne ea res cuiquam fraudi sit.* arg. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Sive a liberto aliquid alienatum sit, sive quid aliud in fraudem Patroni gestum sit, nihil interest. l. 4. pr. l. 1. §. 1. 3. 7. 13. 18. 19. 20. D. h. t.

§. 4. Alienasse autem hic censetur, uti alibi, qui de bonis quid deminuit & dominium transtulit; l. 1. C. de fund. dot. non etiam, qui non acquisivit, seu acquirendi conditione usus non est. l. 1. §. 6. & seqq. D. h. t. l. 6. D. quæ in fraud. cred. l. 119. l. 134. D. de R. J.

§. 5. Dolum vero accipere oportet ejus, qui alienavit, non ejus, cui alienatum est; l. 1. §. 4. D. h. t. eumque, qui in damno pecuniario consistit. l. 1. §. 15. D. h. t.

§. 6. Et si quidem Testatus decesserit libertus, ad revocandum, quod in fraudem Patroni gestum est, competit *Actio Faviana*, a Fabio Prætoris forte sic dicta; v. l. 1. §. 5. 6. & seqq. l. 4. pr. D. h. t. si vero Intestatus, *Actio Calvisiana*, a Prætoris Calvisio haud dubie sic vocata. l. 3. §. 3. D. l. 2. C. h. t.

§. 7. Quæ utraque est *Actio in personam*, l. 1. §. 26. D. h. t. arbitraria; l. 1. §. 12. l. 5. §. 1. D. h. t. Competens Patrono ejusque heredibus; d. l. 1. §. 26. D. h. t. Contra quemcunque etiam b. f. possessorem, d. l. 1. §. 4. D. h. t. ejusque heredes; d. l. 1. §. 26. Ad res in fraudem patroni alienatas, pro parte debita, l. 1. §. 11. 21. D. l. 1. C. h. t. una cum fructibus & accessio-

cessionibus, revocandas: l. 1. §. ult. l. 2. D. h. t. l. 38. §. 4. D. de usur. vel, si res non restituatur, ad id, quanti Actor in litem juraverit. l. 5. §. 1. D. h. t. §. 8. Utraque autem cessat, l. Si libertus filiam dota- verit. l. 1. §. 10. D. h. t.

II. Si vivus amicis bene merentibus donaverit. *l. 9. D. h. t.*

III. Si id, quod a liberto in fraudem Patroni alie- natum est, non extet. *l. 10. D. h. t.*

IV. Si Patronus in alienationem consenserit. *l. 11. D. h. t.*

§. 9. Affinis est Actio *Quasi Faviana, & Calvisiana*, quæ datur *Impuberi arrogato, ad revocandum id, quod in fraudem Quartæ ipsi debitæ, a Patre arrogatore alie- natum est. l. ult. D. h. t.*

TITUL. VI.

SI TABULÆ TESTAMENTI NULLÆ EXTABUNT, UNDE LIBERI.

C. VI. 14.

§. 1. **Q**uod si Tabulæ testamenti nullæ extent, locum habet *Bonorum Possessio ab Intestato. l. 1. §. 2. l. 3. D. h. t.* Posteaquam enim Prætor locutus est de Bonorum Possessione ejus, qui testatus est, transitum fecit ad intestatos; cum ordinem secutus, quem & *Lex XII. Tab.* secuta est. *l. 1. pr. D. h. t. §. 1. l. de bon. poss.*

§. 2. Sed successionem ab Intestato in plures partes divisit. Fecit enim gradus varios: Primum *Liberorum*, Secundum *Legitimorum*, Tertium *Cognatorum*; Deinde *Viri & Uxoris. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Recte autem Prætor a *Liberis* initium fecit
*ab

ab *Intestato* *successionibus*; ut, sicuti *Contra tabulas* ipsis defert, ita & ab *Intestato* ipsos primo loco vocet, *l. 1. §. 5. D. h. t.* quos scil. naturæ simul & *Parentum* commune votum ad bona admittit. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 4. De quibus *Prætor* ita edixisse videtur: *Si Tabulæ Testamenti nullæ extabunt, Unde liberi Bonorum Possessionem petent; sive sui sint, sive emancipati, aut capite minuti, itemque civitate donati, eis ab Intestato Bonorum possessionem dabo. Si quis ex iis in potestate Parentis, cum is moritur, non fuerit, ei, liberisque, quos in ejusdem familia habebit, si ad eos hereditas suo nomine pertinebit, neque nominatim exheredes scripti erunt, Bonorum Possessionem ejus partis dabo, quæ ad eum pertineret, si in potestate mansisset, ita, ut ex ea parte dimidium ipse habeat, reliquum liberi ejus; hisque duntaxat bona sua conferat.* arg. *Inscr. l. 1. §. 5. 6. l. 4. l. 5. pr. D. h. t. Collat. Leg. Mosaic. & Rom. Tit. ult. §. 5. & seqq.*

§. 5. Et *Emancipatos* quidem, quia jure *Civili* nihil juris habebant, *Prætor* vocat ex necessitate; §. 9. *l. de hered. quæ ab intest. l. 1. §. 7. 9. l. 2. l. 4. D. h. t. Suos vero adjuvandi juris Civilis gratia. l. 1. §. 6. 9. l. 7. pr. D. h. t. §. 1. l. de bon. poss.*

§. 6. Sed hæc *Bonorum Possessio* post *Nov. 118. c. 1.* quo differentia, quæ ratione successionis erat inter *Suos* & *Emancipatos*, sublata est, amplius non est necessaria.

TITUL. VII.

UNDE LEGITIMI.

C. VI. 15.

§. 1. **P**ost *Liberos*, *Secundo loco* ad *Bonorum Possessionem* Prætor vocat *Legitimos*. v. l. 5. §. 1. *D. h. t.* §. 1. 2. *I. de bon. poss.*

§. 2. De quibus sic edixisse videtur: *Unde Legitimi Bonorum Possessionem petent, si nullæ inde testamenti tabulæ proferantur; tum quem ei heredem esse oporteret, si intestatus mortuus esset, eum bonorum possessorem faci-ant: ita ut consanguinei cæteris præferantur.* arg. l. 1. l. 4. *D. h. t. Collat. Leg. Mos. & Rom. T. ult.* §. 6. 8.

§. 3. Quæ *Bonorum possessio* omnem vocat, qui ab intestato potuit esse heres, sive *Lex XII. Tab.* eum legitimum heredem faciat, sive alia *Lex Senatusve* consultum: l. 2. §. 4. l. 3. *D. h. t.* maxime *Agnator* seu *Consanguineos*, qui per virilis sexus personas cognatione conjuncti sunt; v. pr. §. 1. 2. *I. de legit. agn. succ.* l. 5. pr. *D. h. t.* l. 2. §. 1. *D. de suis & legit. her.* §. 1. *I. de leg. agn. tut.* secundum prærogativam gradus, tempore petitiæ *Bonorum Possessionis* spectandam. l. 1. l. 4. *D. h. t.*

TITUL. VIII.

UNDE COGNATI.

C. VI. 15.

§. 1. **P**ost *Legitimos* vero *Tertio loco* vocat *Cognatos*. pr. §. 1. *I. de success. cognat.* §. 2. *I. de bon. poss.*

§. 2.

§. 2. De quibus ita edixisse videtur: *Unde Cognati Bonorum Possessionem petent, si nullæ inde testamenti tabulæ proferantur, eis, qui defuncto mortis tempore cognati fuerunt, proximitatis nomine, usque ad sextum gradum cognationis, Bonorum Possessionem dabo, & septimo sobrino sobrinaque nato natae. Agnatis capite minutis, exceptis fratre & sorore emancipatis, nisi sint in adoptiva familia, itemque liberis naturalibus, ex hac parte eandem Bonorum Possessionem dabo. arg. Inscr. l. 1. §. 3. & seqq. l. 2. D. h. t. §. 1. & seqq. l. de succ. cogn. l. 8. D. de suis & leg. her.*

§. 3. Quæ Bonorum Possessio nudam habet Prætoris indulgentiam, neque ex jure Civili originem habet, quia Cognati jure Civili ad successionem non admittebantur. l. 1. pr. D. h. t. l. 2. l. ult. C. und. legit.

§. 4. Cognati autem appellati sunt quasi ex uno nati, aut quasi commune nascendi initium habuerint; d. l. 1. §. 1. D. h. t. suntque proprie qui per feminini sexus personas conjuncti sunt. §. 1. l. de legit. agn. tut. l. 10. §. 2. D. de grad. & affn.

§. 5. Plane non omnes omnino admittuntur Cognati, sed ii, qui proximi sunt; eo scil. tempore, quo Bonorum Possessio defertur. l. 1. §. 5. 6. D. h. t.

§. 6. Sed neque dictæ Bonorum Possessiones, Unde Legitimi scil. & Unde Cognati, post Nov. 118. c. 4. amplius sunt necessaria.

TITUL. IX.

DE SUCCESSORIO EDICTO.

C. VI. 16.

§. 1. **C**um igitur plures species successionum Prætor introduxerit, easque per ordinem disposuerit, & in unaquaque specie successionis sæpe plures extent dispari gradu personæ, ne actiones creditorum differrentur, sed haberent, quos convenirent, & ne facile in possessionem bonorum defuncti mitterentur, & eo modo sibi consulerent, ideo petendæ *Bonorum Possessionis* certum tempus præfinivit.

§. 4. *I. de bon. poss. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Et *Liberis* quidem & *Parentibus*, tam naturalibus, quam adoptivis, in petenda *Bonorum Possessionis* anni spatium, cæteris autem agnatis vel cognatis *centum dierum* dedit. d. §. 4. *I. de bon. poss. l. 1. §. 8. 9. 12. 16. D. h. t. v. supr. ad t. de bon. poss. §. 18.*

§. 3. Et si quis intra hoc tempus *Bonorum Possessionem* non petierit, ejusdem gradus personis accrescit; vel si nullus sit, deinceps cæteris *Bonorum Possessionem* perinde ex *Successorio Edicto* pollicetur, ac si is, qui præcedebat, ex eo numero non esset.

§. 5. *I. de bon. poss.*

§. 4. Quod ita conceptum videtur: Qui ad *Bonorum Possessionem* ex superioribus capitibus vocantur, eam petant *liberi* & *parentes* intra annum; cæteri intra *centesimum diem*. Si quis eorum eam *Bonorum Possessionem* dari sibi noluerit, aut diebus statis non admiserit, tunc cæteris *Bonorum Possessionem* ita dabo, ac si prior ex eo numero non fuisset. arg. d. §. 4. 5. *I. de bon. poss. l. 1. pr. §. 8. 9. 10. 12. D. h. t.*

§. 5.

§. 5. Ut adeo, si proximus Bonorum Possessionem repudiaverit, vel intra legitimum tempus non petierit, non tantum de gradu in gradum in eodem ordine, *l. 1. §. 6. 10. D. h. t. §. 5. I. de bon. poss. l. 1. l. 2. C. h. t.* sed & de ordine in ordinem, successioni locus sit. *l. 1. §. 11. D. h. t. t. t. D. quis ord. in bon. poss. serv.*

§. 6. Secus ac jure antiquo, quo, proximo deficiente, hereditas tanquam caduca fisco cedebat. *l. 2. D. h. t. Ulp. T. XXVI. §. 5. Paul. L. IV. Sent. T. VIII.*

TITUL. X.

DE GRADIBUS, ET AFFINIBUS, ET NOMINIBUS EORUM.

§. 1. **U**t autem intelligatur, quis sit proximior, *Gradus Cognationum* nosse oportet. *l. 10. pr. D. h. t.*

§. 2. *Cognatio* triplex est, *Naturalis, Civilis, & Mixta.* *l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 3. *Cognatio Naturalis* est, quæ per Fœminam descendit, quæ vulgo liberos peperit. *d. l. 4. §. 2. ut &, quæ inter servos intercedit. l. 10. §. 5. D. h. t.*

§. 4. *Civilis* (quæ etiam *Legitima* dicitur) est, quæ per Adoptionem contrahitur. *d. l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 5. *Mixta* vero, quæ justis nuptiis contractis copulatur. *d. l. 4. §. 2.*

§. 6. Quæ hic maxime consideratur, & nihil aliud est, quam *Vinculum personarum, ab eodem stipite descendentium, carnali propagatione contractum.*

§. 7. In *Cognitione* autem considerandæ veniunt *Lineæ*, & in *Lineis Gradus.*

§. 8. *Linea* est collectio personarum ab eodem stipite

stipite descendendum, gradus continens, & cognationes distinguens. v. l. 9. *D. h. t. pr. l. h. t.*

§. 9. Estque duplex, *Recta*, & *Transversa* seu *Obliqua*. d. l. 9. *D. h. t. d. pr. l. h. t. Paul. L. IV. Sent. T. XI. §. 1. & seqq.*

§. 10. *Recta* continet *Ascendentes*, & *Descendentes*, seu eos, quorum alter alterum genuit; & proinde iterum duplex est, *Superior*, & *Inferior*. d. l. 9. *D. h. t. d. pr. l. h. t. Paul. d. l.*

§. 11. *Transversa* seu *Obliqua* vero eos, qui a latere veniunt; d. l. 9. unde & *A latere*, d. pr. l. l. 1. pr. *D. h. t.* seu *Collateralis* dici solet.

§. 12. Eaque *Æqualis* est, vel *Inæqualis*.

§. 13. *Æqualis* est, quæ eos continet, qui æqualiter a communi stipite distant.

§. 14. *Inæqualis* vero, quæ eos continet, quorum alter communi stipiti propior, alter remotior est.

§. 15. *Gradus* est distantia personarum a se invicem. *Gradus* enim dicti sunt a similitudine scalarum, locorumve proclivium; quos ita ingredimur, ut a proximo in proximum, id est, in eum, qui quasi ex eo nascitur, transeamus. l. 10. §. 10. *D. h. t.*

§. 16. Quantum autem ad computationem graduum attinet, hæc tenenda regula: Quot sunt generatæ personæ, totidem sunt gradus, demto stipite communi. d. l. 10. §. 9. 16. *D. h. t. §. 7. l. de grad. cogn.*

§. 17. Hinc *Filius* a *Patre* distat gradu primo, *Frater* a *Fratre* gradu secundo, *Consobrinus* a *Consobрино* gradu quarto, & sic ulterius cæteri. d. l. 10. §. 9. & seqq. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 2. l. 3. *D. h. t.*

§. 18. Eandemque Regulam servat *Jus Canonicum*, in *Linea Recta*.

§. 19. Sed in *Linea Obliqua* *Æquali* hanc habet regulam: Quoto gradu singuli distant a stipite communi,

eodem inter se distant. Uti ex graduum computatione, quæ est in *c. 2. Caus. 35. Q. 5.* manifestum est.

§. 20. In *Linea Obliqua Inæquali* vero hanc: *Quoto gradu remotior distat a stipite communi, eodem inter se distant. c. 9. X. de consang.*

§. 21. Et hæc quidem in *Cognitione* procedunt, non etiam in *Affinitate*; *Affinitati* enim *Gradus* proprie nulli sunt. *l. 4. §. 5. D. h. t.* licet improprie & analogice *Gradus* quoque *Affinium* quandoque dicantur. *l. 10. pr. D. h. t.*

§. 22. Est autem *Affinitas Vinculum inter conjugem unum, & alterius conjugis cognatos. l. 4. §. 3. D. h. t.*

§. 23. Adeoque *Affines* sunt *Viri & Uxoris cognati*; dicti ab eo, quod duæ *cognitiones*, quæ diversæ inter se sunt, per *nuptias* copulantur, & altera ad alterius *cognitionis* finem accedit. *d. l. 4. §. 3.*

§. 24. *Nomina* vero eorum hæc sunt, *Socer Socrus, Gener Nurus, Noverca Vitricus, Privignus Privigna. l. 4. §. 4. 6. D. h. t.*

TITUL. XI.

UNDE VIR ET UXOR.

C. VI. 18.

§. 1. **Q**uod si deficient *Cognati*, Prætor *Quarto loco* ad *Bonorum Possessionem* ab *Intestato* vocat *Virum & Uxorem. §. 2. l. de bon. poss. l. un. C. h. t.*

§. 2. De quibus ita edixisse videtur: *Unde Vir & Uxor Bonorum Possessionem petent, si nullæ inde testamenti tabulæ proferantur, eis, qui petent, ab intestato Bonorum Possessionem dabo. arg. h. t. §. 2. l. de bon. poss.*

§. 3. Ut autem hæc *Bonorum Possessio* locum habeat, *justum matrimonium*, & quidem *mortis tempore* esse oportet. *l. un. pr. §. 1. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. XII.

DE VETERANORUM ET MILITUM
SUCCESSIONE.

§. 1. **D**eficientibus vero quoque *Viro & Uxore*, denique bona tanquam vacantia *Fisco* deferuntur; *l. 1. pr. l. 2. D. de success. ed.* cui etiam locus est, si is, de cujus bonis agitur, capitis damnatus sit. *l. 1. pr. D. de bon. damn.*

§. 2. Nisi *Miles* sit, vel *Veteranus*: cui damnato non tantum concessum est, ut de bonis castrensis testamentum facere possit; *l. 11. pr. D. de testam. mil. l. 1. D. h. t.* sed & ut, si intestatus moriatur, bona ejus castrensia ad heredes ejus legitimos, vel cognatos, ad finem quinti gradus pertineant, *l. 1. l. 2. D. h. t.* & post quintum gradum demum *Fisco* locus sit. *d. l. 2. D. h. t.*

§. 3. Dummodo ex militari delicto, non ex communi, punitus, neque sacramenti fides rupta sit. *l. 1. D. h. t. l. 11. pr. D. de testam. mil.*

§. 4. De quo forte *Prætor* ita edixit: *Si miles aut veteranus intestatus mortuus esse dicatur, cui sint castrensia bona; legitimo heredi, aut si is non erit, proximo cognato usque ad quintum gradum, Bonorum Possessionem dabo: post eum gradum fisco vindicabuntur.* arg. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. XIII.

QUIBUS NON COMPETIT BONORUM
POSSESSIO.

§. 1. **S**ed & Fisco locus est, si cui tanquam indigno non competat Bonorum Possessio, veluti, si servo vel filio herede instituto, dominus vel pater dolo fecerit, ne testamentum mutaretur. *l. un. D. h. t. l. l. §. 1. D. si quis aliq. test. prohib.* Cui enim tanquam indigno auferitur hereditas, is neque ad Bonorum Possessionem admittitur. *arg. l. 12. §. 1. D. de bon. poss.*

TITUL. XIV.

UT EX LEGIBUS, SENATUSVE CONSULTIS, BONORUM
POSSESSIO DETUR.

§. 1. **E**t hæc quidem de Bonorum Possessione Ordinaria: sequitur Bonorum Possessio Extraordinaria, quæ sc. ex Legibus, SCtis, Constitutionibus Principum, aliove novo jure extra ordinem conceditur. §. 3. *l. de bon. poss. v. §. 2. l. de success. libert. l. 2. D. de vet. & mil. succ. junct. l. 6. §. 6. D. de injust. rupt. irr. test.*

§. 2. De qua Prætor ait: UTI ME QUÆQUE LEGE, SENATUSCONSULTO, BONORUM POSSESSIONEM DARE OPORTEBIT; ITA DABO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 3. Quam neque Bonorum Possessionibus, quæ ab intestato veniunt, neque iis, quæ ex testamento, Prætor stabili jure connumeravit, sed quasi ultimum & extraordinarium auxilium, prout res exigit, accommodavit; scil. iis, qui ex Legibus, SCtis, Con-

Constitutionibusve Principum, ex novo jure, vel ex testamento, vel ab intestato veniunt. §. 3. *I. de bon. poss.*

TITUL. XV.

QUIS ORDO IN POSSESSIONIBUS SERVETUR.

§. 1. **Q**uis itaque Ordo in Bonorum Possessionibus servandus sit, ex dictis facile intelligitur.

§. 2. Si enim Testamentum factum sit, & tabulæ testamenti extent, locum habet Bonorum Possessio vel Contra tabulas, vel Secundum tabulas. l. 1. §. 1. D. h. t. t. t. D. & C. de bon. poss. cont. tab. & sec. tab. v. supr. ad T. de bon. poss. §. 11.

§. 3. Si vero Testamenti tabulæ non extent, vel Bonorum Possessionem contra vel secundum tabulas nemo acceperit, Bonorum Possessio q̄b Intestato locum habet. d. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 4. Intestati autem hi gradus vocantur: Primum Sui heredes; Secundo Legitimi; Tertio Proximi cognati; & Quarto denique Vir & Uxor. l. 1. pr. D. h. t.

TITUL. XVI.

DE SUIS, ET LEGITIMIS HEREDIBUS.

C. VI. 55. 58.

§. 1. **A**tque ita exposita etiam Successione Prætoriana, subjicitur porro Legitima ab Intestato. v. l. 8. C. comm. de success.

§. 2. Intestati proprie appellantur, qui, cum possent testamentum facere, testati non sunt. Sed & is, qui testamentum fecit, si ejus hereditas adita non est, vel ruptum, vel irritum est testamentum, intestatus non improprie dicitur decessisse. Plane qui testari non

potuit, proprie non est *intestatus*, puta impubes, furiosus, vel cui bonis interdictum est; sed hos quoque pro *intestatis* accipere debemus. l. 1. pr. D. h. t. pr. l. de hered. quæ ab intest.

§. 3. Et quidem Hereditas ab *Intestato* ex *Lege XII. Tab.* primo defertur *Suis*. Ulp. T. XXXVI. §. 1. §. 1. l. de hered. quæ ab intest.

§. 4. Sunt autem *Sui heredes Liberi*, qui sunt in potestate morientis, gradu proximo; sive naturales, sive adoptivi. §. 2. 7. l. de hered. quæ ab intest. l. 1. §. 9. D. h. t. §. 2. l. de hered. qual. & diff. l. 33. §. 1. D. de testam. mil. v. supr. ad t. de acq. her. §. 6. 7. pr. l. de legit. agn. success.

§. 5. Post *Suos* vero defertur *Legitimis*, *Consanguineis* scil. & *Agnatis*. Ulp. d. l. l. 1. §. 9. D. h. t.

§. 6. *Consanguinei* sunt, qui sanguine inter se conexi sunt, proprie fratres ex eodem patre nati. l. 1. §. 10. 11. D. h. t. §. 1. l. de legit. agnat. success.

§. 7. *Agnati*, reliqui cognati virilis sexus ab eodem orti; l. 2. pr. §. 1. D. h. t. seu *Cognati per virilis sexus personas cognatione juncti*, quasi a patre cognati. §. 1. l. de legit. agn. success. §. 1. l. de legit. agn. tut.

§. 8. *Sui* autem heredes statim ipso jure heredes sunt, sed in cæteris aditio est necessaria. l. 14. D. h. t.

TITUL. XVII.

AD SC^TUM TERTYLLIANUM, ET
ORPHITIANUM.

C. VI. 56. 57.

§. 1. Quod si neque *Sui*, neque *Agnati* existent, reliqui excludebantur. *Lex* enim XII. Tab. ita stricto jure utebatur, & præponebat masculorum progeniem; & eos, qui per foeminini sexus necessitudinem sibi junguntur, adeo expellebat, ut

ut ne quidem inter matrem & filium filiamve ultro citroque hereditatis capiendæ jus daret; nisi quod Prætores, ex proximitate cognatorum, eas personas ad successionem, Bonorum Possessione *Unde Cognati* accommodata, vocabant. *pr. I. de SCt. Tertull. Ulp. Tit. XXVI. pr. §. 6. & seqq.*

§. 2. Sed hæc juris angustia postea emendatæ sunt. Et primus quidem *Divus Claudius* Matri ad solatium liberorum amissorum legitimam eorum detulit hereditatem. *§. 1. I. de SCt. Tertull.*

§. 3. Postea *SCto Tertulliano*, quod Divi Adriani, seu potius D. Pii temporibus, Q. Flavio Tertullo & Licinio Sacerdote Coss. A. U. C. 911. post N. C. 153. factum est, plenissime de tristi successione *Matri*, non etiam avia, deferenda, cautum est: ut mater ingenua trium liberorum jus habens, libertina quatuor, ad bona filiorum filiarumve admittatur intestato mortuorum; licet in potestate parentis sit: ut scil. cum alieno juri subjecta est, jussu ejus adeat hereditatem, cujus juri subjecta est. *§. 2. I. de SCt. Tertull. l. 2. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. Paul. IV. Sent. IX, Ulp. Tit. XXVI. §. ult.*

§. 4. Imperator autem *Justinianus* respiciens ad naturam & puerperii periculum, impium credidit casum fortuitum in matris admitti detrimentum, adeoque Matri jus legitimæ successionis omnimodo concessit, licet ingenua tres, libertina quatuor liberos non pepererit. *l. 2. C. de jur. liberor. l. ult. C. ad SCt. Tertull. §. 4. §. 1. eod.*

§. 5. Per contrarium autem *Liberi* ad bona materna intestatarum admittuntur ex *SCto Orphitiano*, quod Orphito & Rufo Coss. Divi Marci temporibus A. U. C. 931. post N. C. 178. lātum est: quo, si ve ingenua sit mater, si ve libertina, tam filia quam

filio, etiam vulgo quæsitis, legitima matris hereditas data est. *pr. §. 3. l. de SCto Orfit. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 6. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Sed cum ex hoc SCto *nepotes & neptes* ad *avix* successionem legitimo jure non vocarentur, postea hoc Constitutionibus Principalibus emendatum est, ut, ad similitudinem filiorum filiarumque, & *nepotes & neptes* vocarentur. *§. 1. l. de SCt. Orfit.*

• DE SUCCESSIONE AB INTESTATO SECUNDUM ORDINEM N. 118. C. 1. 2. 3.

§. 7. Cum autem ne sic quidem *Successio ab Intestato* satis expedita esset, Imp. Justinianus, prioribus legibus abrogatis, necessarium censuit, omnes simul ab intestato cognationum successiones, per *Nov. 118.* clara compendiosaque divisione disponere.

§. 8. Ubi *Gradus* seu *Ordines succedendi ab Intestato* tres constituuntur, *Descendentium*, *Ascendentium* & *Collateralium*. *d. Nov. 118. præf.*

§. 9. *Primus Ordo* est *Descendentium*, seu *Liberiorum*. *d. N. 118. præf.*

§. 10. Ratio enim naturalis, tanquam lex quædam tacita, liberis parentum bona addicit, velut ad debitam successionem eos vocando. *l. 7. pr. D. de bon. damn. l. 7. §. 1. D. und. lib. unde & filii, vivo quoque patre, quodammodo domini dicuntur rerum paternarum, l. 11. D. de lib. & post. her. inst. & tanquam immotam regulam ponit Apostolus, Si filii ergo heredes, Ep. ad Rom. VIII. v. 17.*

§. 11. Si quis igitur *Descendentium* fuerit ei, qui intestatus moritur, cujuslibet naturæ aut gradus, five ex masculorum genere, five ex scæminarum descendens, & five suæ potestatis, five sub potestate sit, omnibus *Ascendentibus* & ex latere cognatis præponitur. *d. Nov. 118. c. 1.*

§. 12.

§. 12. An Pater mortuus sit, an Mater? an liberi masculi sint, an foeminae? an primi, an ulterioris gradus? an ex filio, an ex filia nati? an denique sui sint, an emancipati? nihil interest. *d. c. 1.*

§. 13. Adeo ut, licet defunctus sub alterius potestate fuerit, tamen ejus filii, cujuslibet sexus sint aut gradus, etiam ipsis parentibus praepoantur, quorum sub potestate fuerit, qui defunctus est; in illis videlicet rebus, quae secundum Leges patribus non acquiruntur. *d. N. 118. c. 1.*

§. 14. Et quidem, si *Descendentes* omnes sint *primi gradus*, filii scil. vel filiae, succedunt in *Capita*, i. e. aequaliter, seu in tot partes, quot sunt personae. *Auth. In Successionem. C. de suis & leg. lib.*

§. 15. Si partim sint primi, partim ulterioris gradus, tunc, qui primi sunt, succedunt in *Capita*, qui vero ulterioris gradus, in *Stirpes*.

§. 16. Sed si omnes ulterioris gradus sint, succedunt in *Stirpes*, i. e. tantum ex hereditate defuncti consequuntur, quantum parens (qui defuncto immediate potuisset succedere) accepturus fuisset, si vixisset. *d. N. 118. c. 1. §. 6. l. de hered. quae ab intest.*

§. 17. Jure scil. *Repraesentationis*: quod est Jure, quo intrant filii filiaeque in locum patris & matris praedefunctorum, personamque eorum ita repraesentant juris fictione, ut tantum ex hereditate capiant, quantum parens, si vixisset, accepturus fuisset. *arg. d. c. 1.*

§. 18. Quod juri Divino, nec non rectae rationi, & aequitati conveniens est, §. 6. *l. de hered. quae ab intest.* l. 1. §. 4. *D. de suis & legit. hered.* & locum habet in omnibus Nepotibus & Descendentibus in infinitum: §. ult. v. *Nostra autem. l. de hered. quae ab intest.* *N. 118. c. 1. l. 220. §. 3. D. de V. S.* non tantum in privatorum, sed & Regum & Principum successionebus. *arg. d. N. 118. c. 1.*

§. 19. Quod si defunctus *Descendentes* non relinquat, *Secundus Ordo* succedit, qui est *Ascendentium* sive *Parentum*. *N. 118. c. 2.*

§. 20. Et si enim Parentibus non sic liberorum, ut liberis parentum debetur hereditas, propter votum parentum & naturalem erga liberos charitatem, ratio tamen miserationis parentes ad bona liberorum admittit, & turbato ordine mortalitatis, non minus parentibus, quam liberis, pie relinqui debet. *l. 15. pr. D. de inoff. test. l. 7. §. 1. D. unde lib. add. l. 6. pr. D. de jur. dot. l. ad Tim. c. V. v. 4.*

§. 21. Sive Pater, sive Mater sit, sive alii parentes, qui supersunt, sive masculi, sive foeminae; sive suae potestatis, sive sub potestate fuerit is, cui succedunt, nihil interest. *N. 118. c. 2.*

§. 22. Si autem plurimi *Ascendentium* vivunt, hi praeponuntur, qui proximo gradu reperiuntur, masculi & foeminae, sive paterni, sive materni sint. *d. N. 118. c. 2. Auth. Defuncto. C. ad SCt. Tert. neque Juri Repraesentationis hic locus est.*

§. 23. Si vero eundem habent gradum, ex aequo inter eos dividitur hereditas: ut medietatem quidem accipiant omnes a Patre Ascendentes, quancunque fuerint; medietatem vero reliquam a matre Ascendentes, quantosque eos inveniri contigerit. *d. N. 118. c. 2. d. Auth. Defuncto.*

§. 24. Ut adeo inter bona paterna & materna non sit distinguendum; ut scil. bona paterna parentibus paternis, materna maternis deferantur: quae distinctio per *d. c. 2.* plane excluditur.

§. 25. Et quidem haec ita procedunt, ut *Ascendentes* seu *Parentes* omnibus ex latere cognatis praeponantur; exceptis *Fratribus* & *Sororibus* ex utroque Parente defuncto conjunctis. *d. N. 118. c. 2. d. Auth. Defuncto.*

§. 26.

§. 26. Qui si extant, cum proximis gradu *Ascendentibus* admittuntur, dividenda hereditate secundum personarum numerum, uti & *Ascendentium* & *Fratrum* singuli æqualem habeant portionem; nullum usum ex filiorum aut filiarum portione in hoc casu valente patre sibi penitus vindicare. *d. N. 118. c. 2.*

§. 27. Quod si cum *Ascendentibus* seu *Parentibus* inveniantur *Fratres Germani*, aliorumque *Germanorum defunctorum liberi*, hi per *d. N. 118. c. 2. v. Si vero. c. 3. v. Si autem.* excluduntur; sed per *Nov. 127. c. 1.* una cum prædictis personis, ad hereditatem patrui sui admittuntur.

§. 28. Et quidem ita, ut, quantum ad *Parentes* & *Fratres* attinet, hereditas dividatur in *Capita*; quantum ad hos *liberos* vero, in *Stirpes*, quia veniunt *Jure Repræsentationis.* *d. N. 127. c. 1.*

§. 29. Sed quid si dubium sit, an parens, an filius prior mortuus sit? si forte naufragio vel quo alio modo simul perierint, quid ratione successionis statuendum? hoc casu distinguendum est; an filius *pubes* fuerit, an *impubes*? si *pubes*, patri supervixisse præsumitur; si *impubes*, contra. *v. l. 9. §. ult. l. 22. l. 23. D. de reb. dub. supr. ad d. t. §. 10. 11.*

§. 30. Si vero defunctus neque *Descendentes* neque *Ascendentes* reliquerit, locus fit *Tertio Ordini*, qui est *Collateralium*, seu ex latere venientium. *N. 118. c. 3.*

§. 31. Et quidem *primi* ad hereditatem defuncti vocantur *Fratres* & *Sorores Germani*, seu ex eodem patre & eadem matre nati. *d. N. 118. c. 3.*

§. 32. Optima sane ratione: æquissimum enim videtur, ut parentibus deficientibus bona defuncti concedantur eorum liberis; ita enim defunctis refertur gratia in personis liberorum, qui pars quasi sunt

sunt parentum, & quibus, si viverent, parentes maxime relinqui vellent.

§. 33. Si defunctus relinquat Fratres Sororesve Germanos, & defunctorum Germanorum Filios, hi ad defuncti hereditatem cum de patre & matre Thiis masculis & fœminis admittuntur, Jure Repræsentationis; ita ut respectu Fratrum divisio fiat in Capita, liberorum vero in Stirpes. d. N. 118. c. 3.

§. 34. Sunt autem Thii de patre & matre, patris & matris fratres sororesque, Patruus & Amita, Avunculus & Matertera; §. 3. l. de grad. cogn. l. 37. §. 5. D. de leg. 3. quos Græci Οἰς vocarunt, d. §. 3. quasi divinos, & propter ætatem majorem & gradus superioritatem colendos.

§. 35. Quod si fratrum utrimque conjunctorum filii soli inveniantur, neque cum Thiis paternis vel maternis concurrant, hoc casu hereditatem defuncti non in Stirpes dividunt, sed Capita. l. 2. §. 2. D. de suis & legit. her. l. 14. §. 1. in f. C. de legit. her.

§. 36. Cessat enim hoc casu Jus Repræsentationis, quod in hoc ordine Fratrum filiis tantum concessum, cum concurrunt cum propriis Thiis: N. 118. c. 3. v. Hujusmodi. v. Sed & ipsis. & veniunt jure proximitatis ex propria quisque persona.

§. 37. Non existentibus autem Fratribus Germanis eorumque Filiis, ad hereditatem vocantur Fratres Consanguinei, & Uterini, seu qui ex uno parente conjuncti sunt defuncto, sive per patrem solum, sive per matrem. d. N. 118. c. 3. v. His autem. & Unde consequens.

§. 38. Et si ex iis præmortuus forte aliquis reliquerit Filios, hi perinde, ut in Germanorum filiis dictum, Jure Repræsentationis cum Thiis admittendi sunt.

§. 39. Si vero neque Fratres, neque Filios Fratrum defunctus reliquerit, omnes deinceps a latere venientes

tes (sublata *Agnatorum Cognatorumque* differentia) ad hereditatem vocantur, secundum uniuscujusque gradus prærogativam, ut viciniore gradu reliquis præponantur; si autem plurimi ejusdem gradus inveniantur, secundum personarum numerum hereditas inter eos *in capita* dividatur. *d. N. 118. c. 3. §. 1. c. 4.*

§. 40. *Affinitatis* jure successio non conceditur. *l. 7. C. comm. de success. l. 3. l. 5. C. eod.*

§. 41. Deficientibus itaque etiam omnibus *Cognatis*, ad hereditatem defuncti non tantum jure Prætorio, *l. un. D. unde vir & ux.* sed & jure Civili admittuntur *Conjuges*, & quandoque cum liberis. *l. un. C. unde vir & ux. v. Nov. 53. c. 6. N. 117. c. 5. Auth. Præterea. C. unde vir & ux.*

§. 42. Post *Conjuges* hereditas conceditur quibusdam *Collegiis*, veluti *Decurionum, Naviculariorum, Cohortaliū, Militum, & Fabricensium. t. t. C. de hereditat. Decur. Navic. &c.*

§. 43. Tandem vero privato herede nullo existente, bona ut vacantia *Fisco* addicuntur, jure *Regalium*. *l. 1. l. 4. C. de bon. vac.*

§. 44. Dummodo intra quadriennium, ex quo certum esse cœpit, nullum successorem extare, a *Fisco* agnoscantur. *l. 1. §. 2. D. de jur. fisc. l. 10. §. 1. D. de div. temp. præscr.*

§. 45. Quod per *l. un. C. de caduc. toll.* ubi tantum modi quidam, quibus fiunt caduca, tolluntur, minime mutatum est.

§. 46. *Fiscus* tamen *Creditoribus*, utpote de damno vitando certantibus, satisfacit; *l. 11. D. de jur. fisc.* sed ultra quantitatem bonorum non tenetur: arg. *l. 1. §. 1. D. de jur. fisc.* licet *Inventarium* non conferit.

LIBER XXXIX. TITUL. I.

DE OPERIS NOVI NUNCIATIONE.

C. VIII. II.

§. 1. **P**ost Actiones, quæ ratione *Successionis* seu *Hereditatis Acquisitionis* competunt, exhibentur nunc porro secundum ordinem Edicti Perpetui, *Actiones* seu *Remedia*, quæ ratione *Damni nondum dati*, imminuentis tamen, seu ejus, quod metuitur, locum habent.

§. 2. Metuitur autem damnum vel ab *Opere novo Faciendo*, vel jam *Facto*.

§. 3. Si metuatur ab *Opere novo Faciendo*, *Novi operis Nunciatio* locum habet.

§. 4. De qua Prætor ita edixisse videtur: *Si novum opus nunciatum fuerit, ab eo, qui juraverit se non calumniæ causa id facere; ne quidquam novi operis fiat, vetabo; antequam nunciatio missa facta fuerit, vel vice nunciationis missæ de opere restituendo satisfactum sit.* arg. l. 1. pr. l. 5. §. 14. l. 20. §. 1. D. h. t.

§. 5. At Prætor, *Si novum opus nunciatum fuerit; Nunciat novum opus*, qui alteri ne novum opus faciat denunciât & prohibet. l. 5. §. 17. l. 17. l. 20. pr. §. 9. l. 21. pr. D. h. t.

§. 6. Adeoque *Novi operis Nunciatio* nihil aliud est, quam *Legitima prohibitio*, novum opus in alterius præjudicium paranti, cum in finem facta, ne in eo pergat, donec *Nunciatio vel missa facta, vel satisfactio interposita sit.* dd. ll. l. 1. pr. l. 20. §. 1. D. h. t.

§. 7. *Opus novum autem facere* videtur, qui aut ædificando, aut detrahendo aliquid, pristinam faciem operis mutat. l. 1. §. 11. D. h. t.

§. 8.

§. 8. Hoc Edictum enim remediumque *Operis novi Nunciationis* adversus futura opera inductum est, non adversus præterita. Nam si quid operis fuerit factum, quod fieri non debuit, cessat *Edictum de Novi operis Nunciatione*, & transeundum erit ad *Interdictum Quod vi aut clam factum erit*, ut restituatur; & *Quod in loco sacro religiosoque*; & *Quod in flumine publico ripave publica factum erit*. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 9. Et ad ea sola opera pertinet, quæ solo conjuncta sunt; quorum ædificatio vel demolitio videtur opus novum continere: non ad alia, veluti, si quis messem faciat, arborem succidat, vineamve putet. l. 1. §. 12. D. h. t.

§. 10. Sive autem intra oppida, sive extra oppida in villis vel agris, opus novum fiat, sive in privato, sive in publico, nihil interest. l. 1. §. 14. 17. D. h. t.

§. 11. Dividi solet *Novi operis Nunciatio* in *Publicam*, & *Privatam*.

§. 12. *Novi operis Nunciatio Publica* est, quæ fit *publica auctoritate*, seu jussu *Prætoris*. l. 5. §. 10. l. 16. D. h. t.

§. 13. *Privata*, quæ fit *auctoritate privata*. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 14. *Eaque Realis* est, vel *Verbalis*.

§. 15. *Realis* est, quæ fit manu, seu lapilli jactu. l. 5. §. 10. D. h. t. l. 20. §. 1. D. quod vi aut clam.

§. 16. *Verbalis* vero, quæ verbis dicentis se prohibere; d. l. 20. §. 1. D. quod vi aut clam. & *Novi operis nunciatio κατ' ἐξουσίαν* dici solet. d. l. 5. §. 10. D. h. t.

§. 17. Et quidem *Nunciatione Publica* & *Reali* ferre utimur contra ædificantem, vel opus novum facientem, in nostro; *Verbali* vero contra facientem in

in suo; *d. l. 5. §. 10. D. h. t.* quia *Operis novi nuntiatione Verbalis* adversarium possessorem facimus. *d. l. 5. §. 10. l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 18. Fit autem *Nuntiatio* aut *juris nostri conservandi*, aut *damni depellendi*, aut *publici juris tuendi gratia*. *l. 1. §. 16. Et seqq. l. 5. §. 9. D. h. t.*

§. 19. *Publici juris tuendi causa* omnes cives opus novum nunciare possunt; quia Reip. interest, quamplurimos ad defendendam suam causam admittere: *l. 3. §. f. l. 4. D. h. t.* exceptis pupillis, servis, mulieribus, similibusque. *l. 5. pr. §. 1. D. h. t.* arg. *l. 6. D. de pop. act.*

§. 20. *Sui juris* autem *conservandi*, aut *damni depellendi causa*, opus novum nunciare potest is, ad quem res pertinet: *l. 1. §. 19. D. h. t.* puta dominus; *l. un. §. 3. D. de remiss. bonæ fidei possessor;* *l. 136. D. de R. J. superficiarius*, & qui jus habet dominio proximum; *l. 3. §. 3. D. h. t.* qui servitutem habet; *d. l. un. §. 3. D. de remiss. l. 6. §. 1. D. si serv. vind.* sive realem, sive personalem; *d. l. un. §. 4.* nec non creditor, cui pignoris nomine prædium tenetur. *l. 9. D. h. t.*

§. 21. Non etiam inquilini aut coloni; *l. 3. §. 3. D. h. t.* neque servi, neque pupilli sine tutoris auctoritate. *l. 5. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 22. Quibus autem jus nunciandi competit, non tantum per se, sed & per Procuratores novum opus nunciare possunt: dummodo Procurator satisdet dominum rem ratam habiturum. *l. 5. §. 18. l. 13. D. h. t.*

§. 23. *Ab eo, qui juraverit, se non calumniæ causa id facere*; qui enim novum opus nunciat, jurare debet, se non calumniæ causa novum opus nunciare. *l. 14. D. h. t.*

§. 24.

§. 24. Nunciatur autem novum opus Domino, in alterius præjudicium opus novum paranti, eive, qui in re præfenti domini operisve nomine fuit; adeo, ut etiam fabris & opificibus, qui eo loci operantur, opus novum nunciari possit, neque referat, quis sit iste, vel cujus conditionis, qui in re præfenti fuerit. *l. 5. §. 3. l. 10. l. 11. D. h. t.*

§. 25. Et si plurium res sit, in qua novum opus fiat, uni ex dominis nunciassse sufficit. *l. 5. §. 5. D. h. t.*

§. 26. Plane Socio, in loco communi novum opus facienti, non nisi per Prætorem nunciatio fieri potest, & potius communi dividundo judicio prohibitio facienda est. *l. 3. §. 1. 2. D. h. t. l. 28. D. comm. div.*

§. 27. Quo tempore vel die nunciatio fiat, sive feriato, sive non feriato, nihil interest. *l. 1. §. 4. D. h. t. l. 1. §. 2. l. 2. D. de fer.*

§. 28. Dummodo fiat in initio, priusquam opus factum sit; *l. 1. §. 1. l. 21. §. 3. D. h. t. & in re præfenti*, i. e. eo loci, ubi opus paratur. *l. 5. §. 2. 3. 4. 15. 16. D. h. t.*

§. 29. *Ne quidquam novi operis fiat, vetabo, antequam nunciatio missa facta fuerit, vel vice nunciationis missæ de opere restituendo satisdatum sit. Effectus enim Nunciationis est, quod is, cui nunciatum est, facta nunciatione, ab opere inchoato abstinere debeat, neque quicquam operis postea facere possit, donec caveat, vel remissio nunciationis fiat. l. 8. §. 4. l. 20. §. 1. D. h. t.*

§. 30. Si contra fecerit, & post *Nunciationem* ulterius ædificaverit, id destruere cogitur; de quo *Interdictum Restitutorium* proposuit Prætor, quod ita habet: QUEM IN LOCUM NUNCIATUM EST, NE QUID OPERIS NOVI FIERET, QUA DE RE AGITUR;

Mmm

QUOD

QUOD IN EO LOCO, ANTEQUAM NUNCIATIO MISSA FIERET, AUT IN EA CAUSA ESSET, UT REMITTI DEBERET, FACTUM EST, ID RESTITUAS. *l. 20. pr. D. h. t.*

§. 31. Neque interest, jure factum sit, an non; quicquid enim ante remissionem sit, vel illud, quod remissionis loco habetur, pro eo habendum est, ac si nullo jure factum esset. *l. 20. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 32. Quod Interdictum perpetuum est, & heredi cæterisque successoribus competit; non etiam adversus heredem, nisi in quantum ad eum pervenit, vel dolo malo ipsius factum sit, quo minus perveniret. *l. 20. §. 6. 8. D. h. t.*

§. 33. Quod si vero novum opus faciens satisdet, vel per eum non stet, quo minus satisdet, cæptum opus perficere prohiberi nequit; de quo *Interdictum Prohibitorium* proposuit Prætor, quod ita habet: QUEM IN LOCUM NUNCIATUM EST, NE QUID OPERIS NOVI FIERET: QUA DE RE AGITUR, SI, DE EA RE SATISDATUM EST; QUOD EJUS CAUTUM SIT, AUT PER TE STAT, QUO MINUS SATISDEATUR: QUO MINUS ILLI IN EO LOCO OPUS FACERE LICEAT, VIM FIERI VETO. *l. 20. §. 9. D. h. t.*

§. 34. Nec quicquam interest, jure quis ædificet, an non, cum sit securus is, qui opus novum nunciavit, posteaquam ei cautum est. *l. 20. §. 11. D. h. t.*

§. 35. Quod Interdictum etiam post annum, & heredi, cæterisque successoribus competit. *d. l. 20. §. ult. D. h. t.*

§. 36. Sed jure novo limitatum est, ut satisfactio tum demum locum habeat, si lis intra tres menses dirimi nequeat. *l. un. C. h. t.*

§. 37. *Cessat itaque Nunciatio ejusque effectus: I. Si opus jam factum sit. l. 1. §. 1. D. h. t.*

II. Si quis rivos, vel cloacas velit reficere, vel pur-

purgare; vel talia sint opera, quorum mora periculum aliquod allatura est. *l. 5. §. 11. 12. D. h. t.* De quo Prætor in Edicto adjecisse videtur: *Si quis rivos vel cloacas velit reficere aut purgare, aut aliud ejusmodi opus facere, cujus mora periculum aliquod allatura sit, operis novi nunciationem ei fieri non permittam.* arg. *d. l. 5. §. 11. 12. D. h. t.*

III. Si is, cui nunciatum est, satisdederit, aut per eum non stet, quo minus satisdet. *l. 5. §. 17. l. 20. §. 9. D. h. t.*

IV. Si remissio facta sit, five per ipsum nunciantem; *l. 1. §. 10. D. h. t.* five per Prætorem, cum scil. constat, nunciantem jus & causam nunciandi non habuisse. *l. un. §. 2. D. de remiss.*

V. Si Nuncians mortuus sit; *l. 8. §. 6. D. h. t.* non etiam si nunciatus. *d. l. 8. §. 7.*

Ut & VI. Si nuncians rem alienaverit. *d. l. 8. §. 6. D. h. t.*

TITUL. II.

DE DAMNO INFECTO, ET DE SUGRUNDIS, ET PROTECTIONIBUS.

§. 1. Si *damnum ab Opere jam Facto* metuatur, locum habet I. *Cautio de Damno infecto.*

§. 2. Prætor ait: DAMNI INFECTI SUO NOMINE PROMITTI, ALIENO SATISDARI JUBEBO EI, QUI JURAVERIT, NON CALUMNIÆ CAUSA ID SE POSTULARE, EUMVE, CUJUS NOMINE AGET, POSTULATURUM FUISSE, IN EAM DIEM, QUAM CAUSA COGNITA STATUERO. SI CONTROVERSIA ERIT, DOMINUS SIT, NEC NE, QUI CAVEBIT: SUB EXCEPTIONE SATISDARI JUBEBO. DE EO OPERE, QUOD IN FLUMINE PUBLICO, RIPAVE EJUS FIET, IN ANNOS DECEM SATISDARI JUBEBO. EUM, CUI ITA

Mmm 2

NON

NON CAVEBITUR, IN POSSESSIONEM EJUS REI, CUJUS NOMINE, UT CAVEATUR, POSTULABITUR, IRE, ET, CUM JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR, ETIAM POSSIDERE JUBEBO. IN EUM, QUI NEQUE CAVERIT, NEQUE IN POSSESSIONE ESSE, NEQUE POSSIDERE PASSUS ERIT, JUDICIUM DABO, UT TANTUM PRÆSTET, QUANTUM PRÆSTARE EUM OPORTERET, SI DE EA RE EX DECRETO MEO, EJUSVE, CUJUS EA DE RE JURISDICTIO FUIT, QUÆ MEA EST, CAUTUM FUISSET. EJUS REI NOMINE, IN CUJUS POSSESSIONEM MISERO, SI AB EO, QUI IN POSSESSIONE ERIT, DAMNI INFECTI NOMINE NON SATISDABITUR, EUM, CUI NON SATISDABITUR, SIMUL IN POSSESSIONE ESSE JUBEBO. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 3. Inquit Prætor, DAMNI INFECTI SUO NOMINE PROMITTI, ALIENO SATISDARI JUBEBO EI, QUI JURAVERIT, NON CALUMNIÆ CAUSA ID SE POSTULARE, EUMVE, CUJUS NOMINE AGET, POSTULATURUM FUISSE; *Damnum Infectum* est damnum nondum factum, quod futurum veremur: *l. 2. D. h. t. ex vitio scil. Aedium vicinarum ruinosarum, v. l. 5. §. 1. l. 6. l. 7. §. 1. 2. l. 13. §. 2. D. h. t. Suggrundarum, Protectionum, Infr. l. 47. D. h. t. v. l. 5. §. 6. D. de his qui effud. vel dejec. l. 242. §. 1. D. de V. S. alteriusve operis. l. 19. §. 1. l. 30. §. 2. D. h. t.*

§. 4. Vult autem Prætor de damno infecto *caveri*, eamque in rem concedit *Actionem extraordinariam* & subsidiariam, *l. 32. D. h. t.* (ex sola æquitate descendente, *v. l. 7. §. 1. D. h. t. Differt. N. IX. de Car. Obl. C. II. §. 9. & seqq.*) *Damni infecti. l. 33. D. h. t.*

§. 5. Quæ competit non tantum ei, cujus in bonis res est, sed etiam cujus periculo res est; *l. 18. pr. D. h. t. adeoque & Superficiario, Fructuario, l. 13. §. 8. D. h. t. Creditori, l. 11. in f. D. h. t. & in genere*

re omni ei, qui juraverit non calumniæ causa id se postulare; *l. 13. §. 3. D. h. t.* adeo, ut non inquiratur, utrum interlit ejus, an non? vicinas ædes habeant, an non habeant? ita tamen, ut arbitrium Prætoris minime excludatur. *d. l. 13. §. 3. & seqq. D. h. t.*

§. 6. Contra eum, qui jus habet in re illa, a qua damnum timetur. *l. 13. §. 1. l. 19. pr. D. h. t.* Qualis est Dominus, *l. 10. l. 13. §. 1. D. h. t.* Bonæ fidei possessor, *d. l. 13. pr. Superficiarius, l. 9. §. 4. D. h. t.* Creditor pignoratitius, *l. 19. pr. l. 15. §. 25. D. h. t.* nec non qui servitutem habet in re vitiosa: *l. 13. §. 1. D. h. t.* dummodo respectu ipsius servitutis damnum immineat. *l. 30. D. h. t.*

§. 7. Ita quidem, ut, si quis proprio nomine caveat, nuda repromissio sufficiat; *l. 7. pr. l. 13. pr. §. 1. l. 30. §. 1. D. h. t.* si vero alieno, satisfactio præstanda sit. *d. l. 7. pr. d. l. 13. pr. §. 1. l. 15. §. 2. 25. d. l. 30. §. 1. D. h. t.*

§. 8. IN EAM DIEM, QUAM CAUSA COGNITA STATUERO; huic stipulationi enim debet dies esse infertus, intra quem, si quid damni contigerit, cautio locum habet: neque enim in infinitum obligatus esse debet stipulatione. *l. 13. §. ult. D. h. t.*

§. 9. Dabit autem Prætor diem stipulationi, æstimatione habita, ex causa & qualitate ejus damni, quod contingere speratur. *d. l. 13. §. ult. l. 14. D. h. t.*

§. 10. Quod si vero finita sit dies statuta in cautione, iterum ex arbitratu Prætoris ex integro cavendum erit. *l. 15. pr. D. h. t.*

§. 11. SI CONTROVERSIA ERIT, DOMINUS SIT, NEC NE, QUI CAVEBIT: SUB EXCEPTIONE SATISDARI JUBEBO. *v. l. 31. §. 1. l. 22. §. 1. D. h. t.*

§. 12. DE EO OPERE, QUOD IN FLUMINE PUBLICO,

RIPAVE EJUS FIET, IN ANNOS DECEM SATISDARI JUBEBO. Hic exigitur satisfactio, & tempus stipulationi præstituitur idcirco, quia in publico fit; cum autem in alieno fiat, satisfactioem Prætor injungit. *l. 15. §. 2. D. h. t.*

§. 13. Notandum etiam, quod hoc casu non de loci vitio, sed de operis tantum cavetur; quamvis, si in privato fiat, & de loci, & de operis vitio caveatur. *l. 15. §. 3. D. h. t.*

§. 14. Si quid igitur damni intra decem annos acciderit, id stipulatione continetur; verba enim, *de eo opere*, sic accipienda, de eo damno, quod ex opere fiet. *l. 15. §. 4. 5. D. h. t.*

§. 15. Si enim cautio sit præstita & stipulatio intercefferit, damnumque intra præfinitum tempus ex vitio rei datum sit, *Actio ex stipulatu* competit. *l. 15. §. 1. D. h. t.* ad id, quanti ea res est, *l. 28. D. h. t.* modice æstimandum. *l. 39. §. f. l. 40. pr. D. h. t.*

§. 16. EUM, CUI ITA NON CAVEBITUR, IN POSSESSIONEM EJUS REI, CUJUS NOMINE, UT CAVEATUR, POSTULABITUR, IRE, ET, CUM JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR, ETIAM POSSIDERE JUBEBO. Si enim non caveatur, uti oportet, ei, qui cautionem postulat, mittitur is in possessionem rei ruinosa. *l. 4. §. 1. l. 15. §. 11. & seqq. l. 38. §. 1. D. h. t.* & quidem ex *Primo Decreto*, ut una cum domino in possessione sit; non etiam ut dominium habeat, vel dominus excedere cogatur. *l. 15. §. 16. 20. 30. D. h. t. l. 3. §. ult. D. de acq. poss.*

§. 17. Si vero contumax sit, & ne sic quidem caveat, Prætor post intervallum aliquod, causa cognita, petito rem in possessionem mittit ex *Secundo Decreto*; *l. 15. §. 16. 21. D. h. t.* ut jure domini possideat, & effectus domini respectu tertii quidem statim habeat, *l. 15. §. 16. 23. 33. D. h. t. l. 1. D. de fund.*

fund. dot. l. 7. §. 9. D. comm. div. ipsum dominium vero per longam possessionem capiat. *l. 5. pr. l. 15. §. 16. l. 44. §. 1. D. h. t. l. 3. §. ult. D. de acq. poss.*

§. 18. IN EUM, QUI NEQUE CAVERIT, NEQUE IN POSSESSIONE ESSE, NEQUE POSSIDERE PASSUS ERIT, JUDICIUM DABO, UT TANTUM PRÆSTET, QUANTUM PRÆSTARE EUM OPORTERET, SI DE EA RE EX DECRETO MEO, EJUSVE, CUJUS EA DE RE JURISDICTIO FUIT, QUÆ MEA EST, CAUTUM FUISSET. Si quis itaque, ex hoc Edicto a Prætor in possessionem missus, non est admissus, in *Factum Actione* uti poterit, ut tantum præstetur ei, quantum præstari ei oporteret, si de ea re cautum fuisset. *l. 15. §. ult. l. 16. l. 17. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 19. QUÆ *Actio in Factum* perpetuo datur, & heredi, & in heredem competit. *l. 17. §. 3. D. h. t.*

§. 20. Non solum autem eum punit Prætor, qui in possessione esse, sed etiam eum, qui possidere passus non fuerit, cum alioquin, si is, qui jussu Prætoris cœperat possidere, & possidenda dominium capere, aut non admissus, aut ejectus inde fuerit, *Utile Interdictum Unde vi*, vel *Publicianam Actionem* habere possit. *l. 18. §. 15. D. h. t.*

§. 21. Sed si in *Factum Actione* egerit, his actionibus experiri non potest, cum Prætor id agat, ne damnum faciat actor, non ut in lucro versetur. *d. l. 18. §. 15. D. h. t.*

§. 22. EJUS REI NOMINE, IN CUJUS POSSESSIONEM MISERO, SI AB EO, QUI IN POSSESSIONE ERIT, DAMNI INFECTI NOMINE NON SATISDABITUR, EUM, CUI NON SATISDABITUR, SIMUL IN POSSESSIONE ESSE JUBEBO. Unde, si prior possidere jussus sit, & alius damni infecti caveat, posterior mittitur in possessionem. *l. 15. §. 15. D. h. t.*

§. 23. Cum autem res damni infecti celeritatem sæpe desideret, & dilatio periculosa sit, l. 1. *D. h. t.* si de damno infecto in Municipiis agatur, hæc res Magistratibus Municipalibus remittitur, ut apud eos *Cautio damni infecti* postuletur, & si non caveatur, Actor ab iis in possessionem mittatur; adeo quidem, ut, si Magistratus Municipalis cautionis executionem & missionem in possessionem neglexerit, *Actio in Factum* contra eum locum habeat, ad id quod interest. *d. l. 1. l. 4. §. 1. 3. 7. 8. D. h. t.*

§. 24. De quo Prætor ita subjecisse videtur: Si damni infecti nomine agatur, Magistratibus Municipalibus remittam, ut apud eos caveatur damni infecti nomine, fidejussoribus datis, aut sponfione facta, intra eum diem, qui a me constitutus erit. Si intra illum diem non caveatur, eum, cui non cavebitur, in possessionem ejus rei mitti jubebo, dum ei, qui aberit, prius domum denunciari jubeam. In eum Magistratum, qui non curaverit, quæ supra scripta sunt, si ab eo id postulatum fuerit, quanti ea res erit, cujus damni infecti nomine tantum non erit, judicium dabo. l. 4. *pr. §. 1. 5. 7. 8. D. h. t.*

§. 25. Cessat vero Damni infecti Actio ejusque effectus: I. Si Actor id, cui damnum imminet, illicite exstruxerit. l. 13. §. 7. *D. h. t.*

II. Si ipse Actor rei vitiosæ nomine cavere superfederit. *d. l. 13. §. 11.*

III. Si damnum metuatur vel detur ex vitio rei naturali, veluti, quia locus aliquis palustris est vel arenosus; vel casu fortuito. l. 24. §. 2. & *seqq. l. 43. pr. D. h. t.*

IV. Si is, qui opus aliquod fecit, suo jure usus sit. l. 24. §. ult. l. 25. l. 26. *D. h. t.*

V. Si damnum alia actione sarciri possit. l. 32. *D. h. t.*

TITUL.

TITUL. III.

DE AQUA, ET AQUÆ PLUVIÆ ARCENDÆ.

§. 1. II. **A**ctio Aquæ pluviae arcendæ. v. l. 1. pr. l. II.
§. 2. l. 14. §. 1. D. h. t.

§. 2. De qua, L. XII. Tab. jam introducta, l. 21. pr. D. de stat. lib. l. 22. §. f. D. h. t. Prætor etiam sic edixisse videtur: Si cui aqua pluvia damnum dabit opere manu facto, Aquæ Pluviæ Arcendæ ei actionem dabo. arg. l. 1. pr. §. 1. 12. D. h. t.

§. 3. Ait Prætor, Si cui aqua pluvia damnum dabit; Decemviri dixerant, Si aqua pluvia nocet, i. e. nocere poterit: l. 21. pr. D. de stat. lib. hæc enim Actio, uti Actio Damni infecti, in damno nondum facto, sed futuro tantum locum habet. l. 1. §. 1. l. 11. §. 3. in f. l. 14. §. 2. D. h. t. De eo vero; quod ante datum est, Quod vi aut clam agendum est. l. 14. §. 3. D. h. t.

§. 4. Est autem Aqua Pluvia, quæ de cælo cadit, atque imbre excrescit; sive per se hæc aqua cœlestis noceat, sive cum alia mixta. l. 1. pr. D. h. t.

§. 5. Opere manu facto; l. 1. §. 1. 15. l. 11. §. 6. D. h. t. i. e. cum quis manu fecerit, quo aliter fluere aqua, quam natura soleret: si forte immittendo eam aut majorem fecerit, aut citatiorem, aut vehementiorem: aut si comprimendo redundare effecit. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 6. Si aqua sine opere facta natura noceat, id hac actione non continetur. d. l. 1. §. 1. in f. D. h. t.

§. 7. Si vero opus post litem contestatam factum est, novo judicio agendum est. l. 14. §. 4. D. h. t.

§. 8. Aquæ Pluviæ Arcendæ ei actionem dabo. Quæ est Personalis, in rem scripta; Competens domino fundi, ob damnum, quod in agro metuit, ex aqua pluvia,

opere manu facto; Contra dominum loci ubi id factum est; Ad id, ut opus restituatur, & damnum post litem contestatam datum refarciatur.

§. 9. Est hæc Actio *Personalis*; l. 6. §. 5. *D. h. t.* quia ex facto illicito nascitur.

§. 10. *In rem scripta*; quia non tantum contra opus facientem, sed & emtorem, aliosque successores competit. l. 12. *D. h. t.*

§. 11. *Competens Domino fundi*; qui scil. tempore litis contestatæ dominium habet. l. 6. §. 4. *D. h. t.*

§. 12. *Ob damnum, quod in agro metuit, ex aqua pluvia, opere manu facto*; ut enim hæc Actio locum habeat, necesse est, ut aqua pluvia agro nocitura sit: si enim ædificio vel oppido noceat, non hac actione, sed *Negatoria* agendum, scil. jus non esse stillicidia vel flumina immittere. l. 1. §. 17. *D. h. t.*

§. 13. *Contra Dominum loci, ubi id factum est*; hac Actione enim nemo tenetur, nisi dominus, qui in suo opus fecit. l. 3. §. 3. l. 4. §. 2. *D. h. t.*

§. 14. Si colonus vel Procurator ignorante domino opus fecerit, Dominus nihil amplius quam patientiam præstat, colonus autem vel Procurator interdicto *Quod vi aut clam* impensam quoque restituendi operis, & damnum, si quod ex eo datum fuerit, præstare cogitur. l. 4. §. 2. l. 5. *D. h. t.*

§. 15. *Ad id, ut opus restituatur, & damnum post litem contestatam datum refarciatur.* Officium enim Judicis hic est, ut, si quidem a vicino opus factum sit, eum jubeat restituere, damnumque sarcire, si quid post litem contestatam contigit. Quod si ante litem contestatam damnum contigit, tantum opus restituere debet, sed damnum non sarciet. l. 6. §. 6. l. 11. §. 3. *D. h. t.*

§. 16. Et quidem debet dominus, qui ipse fecit, opus sua impensa tollere; si vero alius fecit, qui
ad

ad ipsum non pertinet, sufficit, si patiat ut tollatur. *d. l. 6. §. 7. D. h. t.*

§. 17. Et ita quidem, ut aquam *arceat*, ne influat; *l. 2. §. 9. D. h. t.* non aliter enim *restituisse* videtur is, qui opus fecit, quam si aquam coërceat. *l. 22. §. 1. D. h. t. add. l. 81. D. de V. S.*

§. 18. Est autem hæc Actio *Directa*, vel *Utilis*.

§. 19. *Directa* I. dicitur, quæ datur Domino, cujus agro aqua nocitura est, *l. 6. §. 4. D. h. t.* adversus eum, qui actionis movendæ tempore dominium habet; *l. 16. D. h. t.* *Utilis* vero, quæ Fructuario, similibusque, *l. 3. §. f. l. 21. pr. D. h. t.* contra fructuarium, aliosque non dominos competit. *l. 22. §. 2. D. h. t.*

§. 20. II. *Directa* vocatur, quæ ex verbis Legis vel Edicti oritur; *Utilis* contra, quæ ex mente Legislatoris, & ex sola æquitate nascitur. *v. l. 2. §. 5. 6. D. h. t. Dissert. N. IX. de Caus. Obl. C. III. §. 5. & seqq.*

§. 21. *Cessat* vero hæc Actio, I. Si aqua pluvia non noceat. *l. 1. §. 1. 17. D. h. t.*

II. Si non opere manu facto noceat, sed natura vel vitio loci. *l. 1. §. 1. 10. l. 14. §. 1. D. h. t.*

III. Si opus agri colendi, & fructuum quærendorum causa, factum sit. *l. 1. §. 3. & seqq. D. h. t.*

IV. Si aqua pluvia non agro sed ædificio noceat. *l. 1. §. 17. D. h. t. v. supr. §. 12.*

V. Si opus publica auctoritate factum sit. *l. 2. §. 3. l. 23. D. h. t.*

VI. Si vetustas operis hominum memoriam excedat. *d. l. 2. pr. §. 3. l. 1. §. ult. D. h. t.*

VII. Si fundus vicinus jure servitutis aquam recipiat. *l. 2. §. ult. D. h. t.*

VIII. Si patiente vicino opus factum sit. *l. 19. l. 20. D. h. t.*

IX. Si is, cujus agro nocitum est, dominium ejus ad alium transtulerit. *l. 6. §. 4. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. IV.

DE PUBLICANIS, ET VECTIGALIBUS,
ET COMMISSIS.

C. VI. 61.

DE PUBLICANIS.

§. 1. Imminet etiam quodammodo damnum a *Publicanis*; quantæ enim audaciæ, quantæ temeritatis *Publicanorum* factiones sint, nemo est, qui nesciat: *l. 12. pr. D. h. t. v. l. 9. D. ad L. Rhod. de jact. Tacit. Ann. L. XIII. c. 50. 51. Matth. XVIII. v. 17. Luc. I. v. 13.* unde ad compescendam eorum audaciam Prætor adversus eos speciale Edictum proposuit. *d. l. 12. pr. D. h. t.*

§. 2. Quod ita habet, QUOD PUBLICANUS, *aliusve* (sic leg. v.) PUBLICANI NOMINE VI ADEMERIT, QUODVE FAMILIA PUBLICANORUM; SI ID RESTITUTUM NON ERIT, IN DUPLUM: AUT SI POST ANNUM AGATUR, IN SIMPLUM, JUDICIUM DABO. ITEM, SI DAMNUM INJURIA, FURTUMVE FACTUM ESSE DICTUR, JUDICIUM DABO. Si *hi* (sic leg.) AD QUOS EA RES PERTINEBIT, NON *exhibebuntur*, (sic leg.) IN DOMINOS SINE NOXÆ DEDITIONE JUDICIUM DABO. *l. 1. pr. l. 12. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, QUOD PUBLICANUS, *aliusve* PUBLICANI NOMINE, VI ADEMERIT; *Publicani* sunt, qui *publico fruuntur*, seu qui *publica vectigalia conductâ habent*: *l. 1. §. 1. l. 12. §. 3. D. h. t.* & quidem proprie illi, qui a Fisco seu Rep. conduxerunt; *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 16. D. de V. S.* per extensionem vero etiam qui a municipiis. *l. 13. §. 1. D. l. 10. l. ult. C. h. t.*

§. 4. QUODVE FAMILIA PUBLICANORUM; *Familie* no-

nomen hic non tantum ad servos publicanorum referendum, verum & ad eos, qui in numero familiarium sunt *Publicani*. Sive igitur liberi sint, sive servi alieni, qui *Publicanis* in eo vectigali ministrant, hoc Edicto continebuntur. *l. 1. §. 5. l. 12. §. 2. D. h. t. l. 195. §. 3. D. de V. S.*

§. 5. SI ID RESTITUTUM NON ERIT, IN DUPLUM: AUT SI POST ANNUM AGETUR, IN SIMPLUM JUDICIUM DABO. Scil. restituendi facultas *Publicano* vi abreptum ante judicium acceptum datur; quod si fecerit, omni onere exuitur, & pœnali actione ex hac parte Edicti liberatur: *l. 1. §. 4. l. 5. pr. D. h. t. si vero id non fecerit, Actio contra eum intra annum datur in duplum. Ita tamen, ut duplum non totum pœna sit, sed in duplo sit etiam rei persecutio. l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Si plures sint *Publicani*, omnes partes præstant; quod tamen ab alio præstari non potest, ab alio exigitur. *l. 6. D. h. t. l. 46. §. ult. D. de jur. fife.*

§. 7. Quod si vero *Publicanus*, qui vi ademit, decesserit, contra heredem, non nisi in quantum locupletior factus sit, hæc Actio conceditur. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 8. ITEM SI DAMNUM INJURIA, FURTUMVE FACTUM ESSE DICETUR, JUDICIUM DABO. Similiter scil. in duplum. v. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 9. SI HI, AD QUOS EA RES PERTINEBIT, NON EXHIBEBUNTUR, IN DOMINOS SINE NOXÆ DEDITIONE JUDICIUM DABO. Hoc proprium est hujus Edicti, quod, si non exhibeantur servi, competit judicium sine noxæ deditione; si habeant eos in potestate, si non, si possint exhibere, si non possint. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 10. Idcirco autem tam dura conditio eorum effecta est, quia debent bonos servos ad hoc ministerium eligere. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 11. Plane præter hanc Actionem in duplum,
de

de eo, quod *Publicani* illicite exegerunt, locum etiam habet ordinaria *Actio Vi bonorum raptorum*, *Furti*, & *Legis Aquiliæ*, l. 1. §. 4. l. 9. §. 5. *D. h. t.* nec non *Extraordinaria persecutio* ad publicam vindictam. *d. l. 9. §. 5. D. h. t.* Alterum enim utilitas privatorum, alterum vigor disciplinæ publicæ postulat. *d. l. 9. §. 5.*

DE VECTIGALIBUS.

§. 12. Quemadmodum autem *Publicani*, si quid vi ademerint, vel illicite exegerint, coërcentur, sic debita *Vectigalia* ipsis solvenda, nisi & ipsi, qui ea debent, in pœnam incidere velint.

§. 13. Sunt vero *Vectigalia* alia *Publica*, alia *Privata*.

§. 14. *Privata* tum in genere dicuntur omnes redditus & proventus privati; *Cic. Par. VI. L. II. de Off. c. 25.* tum in specie ea, quæ a Municipiis ex agris vectigalibus seu emphyteuticariis percipiuntur. l. 1. l. 2. *D. si ag. vect.*

§. 15. *Publica* sunt, quæ *Fiscus* capit. l. 17. §. 1. *D. de V. S.*

§. 16. Eaque similiter vel late accipiuntur pro omni redditu Publico: qualia erant *Vectigalia Portus*, *Decumarum*, *Scripturæ*, v. *Cic. pro L. Manil. c. 6. Rerum Venalium*, *Salinarum*, *Metallorum*, *Picariarum*, l. 17. §. 1. *D. de V. S. Cretifodinarum*, l. 13. *D. h. t. & Cotoriarum*; l. 15. *D. h. t. ut & ipsa Tributq* comprehendant: l. 7. *D. h. t. vel stricte* pro iis tantum, quæ *Portorii* nomine veniunt. v. l. 3. *C. de vect. l. 60. §. pen. D. locat. l. 203. D. de V. S.*

§. 17. Quo sensu *Vectigalia* (a *vehendo* sic dicta *Isid. L. XVI. c. 17.*) sunt *pensiones*, quæ pro *invectione* vel *evectione* mercium solvuntur. l. 3. l. 6. *C. de vectig.*

§. 18.

§. 18. Jus imperandi Vectigalia soli competit Principi, iisque, penes quos est τὸ κρείον seu Majestas; l. 10. D. h. t. l. 2. 3. C. vect. nov. inst. non poss. ob utilitatem publicam. Tacit. Ann. I. XIII. c. 50. Hist. L. IV. c. 74. l. 1. §. 20. D. de quæst. Nov. 149. c. 2.

§. 19. Alii vectigalia nova constituere, & constituta minuere vel augere, sub pœna exilii, prohibentur. d. l. 10. pr. D. h. t. l. 3. l. 4. C. vect. nov. inst. non poss.

§. 20. Qui vero jus vectigalia imperandi habent, possunt ea vel per Quæstores similesve exigere, vel Publicanis ea locare; quod fere in usu fuit apud Romanos, qui vectigalia, sub libera maxime Rep. per Censores locare solebant: Liv. L. IV. c. 8. Cic. I. Orat. Agrar. contr. Rull. c. 3. Plin. L. XVIII. c. 3. l. 203. D. de V. S. l. 15. D. h. t. ubi pro Cæsar, Censor legendum videtur.

§. 21. Quæ locatio ut legitime procedat, requiritur I. Ut Locatio hæc publico Ediçto, vel voce Præconis, indicetur. l. 3. C. de locat. præd. civ. II. Ut vectigalia eis addicantur, qui superiores in licitatione fuerint. l. 4. C. de vect. & idoneam præstare cautionem parati sint. l. 3. pr. D. h. t. l. 1. C. de locat. præd. civ. l. 2. C. de præd. decur.

§. 22. Conducere autem Vectigalia possunt, quicumque non prohibentur; etiam mulieres. l. 47. D. de jur. fisc.

§. 23. Prohibentur I. Reliquatores vectigalium, antequam superiori conductioni satisfaciant. l. 9. §. 2. D. h. t.

II. Debitores Fisci & Reip. ne ex alia causa eorum debita onerentur; nisi forte tales fidejussores obtulerint, qui debitis eorum satisfacere parati sint. d. l. 9. §. 3.

III. Qui tutelam vel curam administrant pupillorum minorumve, nec rationem administrationis reddiderunt. *l. un. C. ne tut. vel curat. vect. cond.*

IV. Minores. *l. 45. §. f. D. de jur. fisc.*

V. Filiisfam. arg. *l. 3. §. 1. D. ad SCt. Maced.*

VI. Milites. arg. *l. 31. l. fin. C. locat. cond.*

VII. Magistratus. *l. un. C. quib. ad cond. præd. fisc. acced.*

Nec non VIII. Clerici. *N. 123. c. 6.*

§. 24. Vectigalia præstant omnes, qui specialiter non excipiuntur. *l. 6. C. de vect.*

§. 25. Excipitur I. Princeps. arg. *l. 10. D. h. t. junct. l. 31. D. de ll.*

II. Fiscus. *l. 9. §. f. D. h. t.*

III. Navicularii, cum suas merces vehunt. *l. 6. C. de vect. v. l. 5. §. 3. D. de jur. immun.*

IV. Legati exterarum gentium; ratione rerum scil. quas ex Romano solo ad propria loca deferunt. *l. 8. C. de vect.*

Nec non V. Professores & Studiosi. *l. 5. l. 6. l. 11. C. de Prof. & Med. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.*

§. 26. Similiter præstantur vectigalia pro omnibus mercibus licitis, quæ negotiationis gratia invehuntur vel evehuntur, *l. 5. l. 6. C. de vect.* nisi speciali lege immunitatem habeant, iis maxime, quibus homines facilius carere possunt: quales memorantur *l. 16. §. 7. D. h. t.*

§. 27. Immunes sunt I. Res, quæ non commercii causa, sed ad usum proprium, victus scil. amictusque sui & familiæ causa, inferuntur. *l. 5. C. de vect. junct. l. 203. D. de l. S.*

II. Res ad usum Præsidis, Exercitus, vel Fisci paratæ. *l. 4. §. 1. l. 9. §. 8. D. h. t. l. 5. C. de vectig.*

III. Res ad agriculturam pertinentes. *d. l. 5. C. de vect.*

IV. Res

IV. Res Legatorum, quæ evehuntur. *l. 8. C. de vect.*

Quibus V. annumerari possunt res omnes, quarum nomine vectigal nunquam præstitum est. *l. 9. §. 6. D. h. t.*

§. 28. Quantitas vectigalium apud Romanos fere erat *octava mercium pars*; *l. 7. C. de vect. l. 2. C. de eunuch.* unde *Vectigal Octavarum*, *l. 7. C. de locat. cond.* & qui illud accipiebant, *Octavarii* dicuntur. *l. 8. C. de Vect.* sed pro diversitate regionum variat, ut consuetudo locorum spectari debeat. *l. 4. §. ult. l. 9. §. 6. D. h. t.*

DE COMMISSIS.

§. 29. Ut autem Vectigalia legitime exigere possint, debent illi, qui merces important vel exportant, eas profiteri; *l. ult. §. 3. 12. D. h. t.* hoc enim si factum non fuerit, merces omnes, una cum navi, *l. 11. §. 2. D. h. t. l. 3. C. de naut. fæn.* in *Commisum* cadunt, *d. l. ult. §. 3. 12. i. e.* propter commissum in Legem de Vectigalibus, v. Suet. in *Cal. c. 41. l. 14. D. h. t. junct. l. 39. pr. D. ad L. Jul. de adult. l. ult. D. de leg. commiss.* proprii domini esse desinunt, & Fisco cedunt. *l. 14. D. h. t. l. 11. C. de vect.*

§. 30. Adeoque *Commisæ* sunt merces, quæ, ob vectigalium defraudationem, prioris domini esse desierunt, & Fisco *acquisitæ* sunt. *d. l. 14. D. h. t.*

§. 31. Ut tamen *Commisæ* fiant, requiritur, ut professio dolo malo omiſſa sit; *l. 8. l. 11. §. 2. l. 16. §. 11. D. h. t.* si enim quis non per fraudem, sed per errorem in causam commissi incidat, licet non in totum excusetur, dupli tamen solutione defungi potest: *l. 16. §. 10. D. h. t.* dummodo error sit justus ac probabilis: crassa enim ignorantia veniam non

N n n

mere-

meretur. *l. 6. D. de jur. & fact. ign.* Ita acc. *l. 16. §. 5. D. h. t.*

§. 32. Cadunt etiam in commissum res defraudatoris tantum propriæ, non alienæ. *l. 8. §. 1. l. 11. §. 2. l. 14. D. h. t.* Unde, si unus ex pluribus dominis rem communem celaverit, ejus solius portio committitur, cæteris autem portiones non auferuntur. *d. l. 8. §. 1.*

§. 33. Ad res autem commissas consequendas *Fisco* competit *Rei vindicatio*, arg. *l. 23. pr. D. de R. V. vel loco ejus Publicano. l. 11. C. de vect.*

§. 34. Quæ non tantum adversus defraudatorem, sed & omnem possessorem locum habet; *l. 14. D. h. t.* eaque ratione etiam contra heredem (quatenus scil. possidet, *l. 14. D. h. t.*) competit. *l. 8. pr. l. 11. §. 3. D. h. t. v. l. fin. §. 13. eod.*

§. 35. Cessat vero *Pæna Commissi*; I. In pupillo, dummodo intra diem XXX. vectigal inferat. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

II. In minore, qui ex justa causa restituitur. *l. 16. §. 9. D. h. t. l. 9. §. pen. D. de min.*

III. In milite. *l. 3. C. de vectigal.*

IV. Si per errorem professio omissa sit. *l. ult. §. 10. D. h. t.*

V. Si propter necessitatem adversæ tempestatis onus expositum fuerit. *l. ult. §. 8. D. h. t.*

VI. Si quis merces professus sit, sed concedente Publicano vectigal non solverit. *l. ult. §. 12. D. h. t.*

VII. Si quinquennium præterlapsum sit. *l. 2. C. de vect.*

VIII. Si res, quæ in commissi causam cecidit, sine dolo perierit. *d. l. 2. C. de vect.*

TITUL. V.

DE DONATIONIBUS.

C. VIII. 54.

§. 1. **E**xhibitis etiam *Actionibus*, quæ de *Damno imminenti*, seu *quod metuitur*, competunt, subficiuntur nunc porro *Remedia*, quæ ratione *Donationum* locum habent.

§. 2. *Donatio*, sic dicta quasi *Doni datio*, l. 35. §. 1. *D. de mort. caus. don.* est *Liberalitas*, nullo jure cogente, l. 29. pr. *D. l. 10. C. h. t. in accipientem facta*. l. 19. §. 2. *D. h. t.*

§. 3. *Donationum* autem duo sunt *Genera*, *Mortis causa*, & *Non mortis causa*. pr. *I. h. t.*

§. 4. *Donatio*, quæ *Non mortis causa* fit, non male subdividitur in *Propriam*, l. 1. *D. h. t. Simplicem*, l. 20. §. 3. *D. fam. ercisc.* l. 20. pr. *C. de don. ant. nupt. seu Veram & Absolutam*, l. 35. §. 2. l. 42. §. 1. in f. *D. de mort. caus. don. & Impropiam*, seu *Relatam*, d. l. 1. pr. §. 1. *D. h. t.*

§. 5. *Donatio Propria*, *Simplex*, seu *Absoluta* est, quæ ex nulla alia causa, quam ex mera fit liberalitate. l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 6. Perficitur hæc *Donatio*, simul ac donator suam voluntatem scriptis aut sine scriptis manifestavit, & donatarius acceptavit. §. 2. *I. h. t. l. 19. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Adeoque fieri potest non tantum traditione, five vera, l. 1. pr. *D. h. t. l. 35. §. 2. D. de mort. caus. don. l. 23. D. de don. int. vir. & ux.* five ficta, l. 6. *D. l. 1. l. 28. C. h. t. & stipulatione*; l. 33. *D. h. t.* sed & nudo pacto, (mutato jure antiquo) tum expresso, l. 35. §. 5. *C. §. 2. I. h. t.* tum tacito: v. l. 53.

D. de R. J. l. 2. §. 1. D. de pact. l. 34. D. junct. l. 11. C. de neg. gest. l. 13. §. 2. D. de don. int. vir. & ux. l. 26. D. de prob. tum inter præsentes, tum inter absentes factio. v. l. 6. l. 13. C. h. t.

§. 8. Dummodo constet de voluntate donantis; Donatio enim non præsumitur, sed probanda est. v. l. 25. pr. *D. de prob. junct. l. 7. pr. D. h. t.*

§. 9. *Donare possunt*, quicumque domini sunt, & liberam rerum suarum administrationem habent; §. 40. *I. de R. D. l. 21. C. mand. etiam furdus, mutus, l. 33. §. 2. D. h. t. senex, l. 16. C. h. t. nec non mulier citra consensum mariti. l. 6. C. de rev. don.*

§. 10. Non etiam I. Pater filiosam. l. 1. §. 1. *D. pro don. junct. l. ult. C. de imp. & al. subst. nisi filio in castra eunti donaverit; l. 4. C. fam. erc. l. 1. C. de cast. pecul. vel donatio morte patris confirmata sit. l. 25. C. de don. int. vir. & ux.*

II. Filiusfam. licet liberam peculii administrationem habeat. l. 7. pr. *D. h. t. Nisi I.) Ex justa causa donet; d. l. 7. §. 1. II.) Pater id filio nominatim concefferit; d. l. 7. §. 2. 3. l. 9. §. 2. D. h. t. vel III.) Peculium habeat Castrense, Quasi castrense, d. l. 7. §. ult. vel Adventitium extraordinarium. Nov. 117. c. 1. §. 1.*

III. Tutores, Curatores, & Procuratores. v. l. 22. l. 46. §. ult. *D. l. 16. C. de admin. tut. l. 12. §. pen. l. 13. §. 2. D. eod.*

IV. Reus criminis perduellionis. l. 31. §. ult. *D. h. t.*

V. Reus alterius criminis capitalis, si condemnatio secuta sit. l. 15. *D. h. t. Ubi pro nisi leg. fi.*

VI. Conjuges sibi invicem. t. t. *D. & C. de don. int. vir. & ux.*

§. 11. *Donari potest omnibus non prohibitis; etiam Reij*

Reip. l. 19. pr. D. h. t. imo & meretrici, & concubinæ. l. 5. l. 31. D. h. t. l. 4. §. 3. D. de cond. ob turp. caus.

§. 12. Non vero filiosam. a patre; l. 17. C. h. t. l. 1. §. 1. D. pro don. neque conjugi a conjugē. t. t. D. & C. de don. int. vir. & ux. §. præc. 10. num. 1. 6.

§. 13. Donantur res omnes, quæ sunt in rerum natura, & hominum commercio: arg. §. 4. 7. I. de legat. §. 1. 2. I. de inut. stip. siue illæ corporales sint, siue incorporales; v. l. 9. pr. l. 27. l. 28. D. h. t. siue propriæ, siue alienæ, quoad conditionem scil. usucapiendi. l. 2. l. 3. D. pro don. v. l. 9. §. ult. l. 18. §. ult. D. h. t.

§. 14. Adeo, ut & omnia bona donare liceat, non tantum præsentia, sed & futura. l. 35. §. 4. C. h. t. l. 8. C. de rev. don. l. 17. §. 1. D. quæ in fraud. cred.

§. 15. Dummodo I. Si liberos quis habeat, iis salva sit Portio Legitima; cæteroquin enim Donatio tanquam Inofficiosa per Querelam inofficiosæ Donationis, (quæ ex sola æquitate nascitur) pro modo scil. Portionis Legitimæ rescinditur. l. 5. l. 7. C. de inoff. don. v. Differt. N. IV. de Port. Legit. C. III. §. 1. 2. 3. 4. Differt. IX. de Caus. Oblig. c. IV. Et II. Si Donatio D. solidos seu aureos (v. supr. ad t. de jurisd. §. 79. 80.) excedat, Actis infinuatur, seu in Acta publica referatur. l. 36. §. ult. C. §. 2. I. h. t.

§. 16. Cum enim priores Principes Donationes infinuari Actis intervenientibus voluissent, si majores essent CC. solidorum, Imp. noster eam quantitatem primum ad CCC. l. 34. C. h. t. novissime vero ad D. solidos ampliavit; d. l. 36. §. ult. C. h. t. quam stare sine infinuatione, majorem infinuari voluit. d. l. 36. §. ult. C. §. 2. I. h. t.

§. 17. Quod summa ratione introductum; ne quis scil. temerariis largitionibus patrimonium suum exhauriat, vel clandestinis fraudibus donatio confingatur. *l. 27. C. h. t.*

§. 18. Quod si tamen Donatio definitum D. solidorum modum excedens insinuata non sit, non in totum est irrita, sed quatenus excedit. *d. l. 34. pr. l. 36. §. f. C. h. t.*

§. 19. Sunt etiam quædam Donationes, quæ penitus insinuationem fieri minime desiderant: *d. §. 2. I. h. t.* quales sunt maxime Donationes Principi vel a Principe factæ; quæ fiunt pro redemptione captivorum; nec non pro restitutione ædium incendio vel ruina consumptarum. *d. l. 34. l. 36. pr. §. 1. 2. C. h. t.*

§. 20. *Effectus Donationis* est, quod, *si traditione facta sit, transferatur dominium*, §. 40. *I. de R. D. vel usucapiendi conditio*; *t. t. pro donat. si vero stipulatione, nascatur Actio ex stipulatu*; *pr. l. de V. O. & si nudo pacto, locum habeat Condictio ex Lege. l. 35. §. 4. 5. C. h. t. Nov. 162. c. 1. §. 1.*

§. 21. Quæ datur Donatario ejusque heredi, contra Donatorem, ad tradendas res donatas. §. 2. *I. h. t.*

§. 22. Adeo quidem, ut Donatio hæc semel perfecta a Donatore revocari nequeat; *d. §. 2. I. h. t. l. 3. l. 4. l. 5. C. de rev. don.* nisi forte insigniter ingrati sint Donatarii: *d. §. 2. I. h. t.* quo casu licet Donatoribus, non etiam heredibus, *l. 7. l. ult. C. de rev. don.* propter V. causas, in *d. l. ult. C. de rev. don.* relatas, Donationes revocare. *d. l. ult. C. de rev. don. §. 2. I. h. t.*

§. 23. Ut tamen ingratitude causæ similes vel graviiores, dummodo ejusdem sint generis, etiam admittendæ sint. *l. 12. D. de ll.*

§. 24. Sed & Patrono in specie concessum est, donationem liberto factam revocare, si postea liberos susce-

fufceperit. l. 8. *C. de revoc. don.* Quod Jure nostro ad alios non extenditur.

§. 25. Plane non in solidum tenetur Donator, fed gaudet *Beneficio Competentiæ*, neque in plus conveniri potest, quam facere potest; l. 12. l. 33. *pr. D. h. t. l. 19. §. 1. l. 49. D. de re jud. §. 38. l. de auct. detracto* scil. (quod hic speciale est) primum eo, quod creditoribus debetur. d. l. 12. *D. h. t. d. l. 19. §. 1. l. 49. l. 50. D. de re jud.*

§. 26. *Donatio Impropria seu Relata* est, quæ fit ob respectum aliquem, quo cessante non fieret. l. 1. *pr. §. 1. l. 19. §. 5. 6. D. h. t.*

§. 27. Qualis est I. *Donatio*, quæ fit sub modo; d. l. 1. *pr. d. l. 19. §. 6. D. h. t. t. t. C. de don. quæ sub mod.*

II. *Donatio Remuneratoria.* l. 27. *D. h. t.*

III. *Donatio propter nuptias.* d. l. 1. §. 1. *D. h. t. v. supr. ad t. de don. int. vir. & ux. §. 21. & seqq.*

TITUL. VI.

DE MORTIS CAUSA DONATIONIBUS; ET CAPTIONIBUS.

C. VIII. 57.

DE MORTIS CAUSA DONATIONIBUS.

§. 1. **D**onatio Mortis causa est, quæ propter mortis fit suspicionem, §. 1. *I. de don. seu mortalitatis cogitationem*; l. 2. l. 31. §. 2. *in f. l. 35. §. 4. D. h. t.* cum quis se magis habere vult, quam eum, cui donat, magisque eum, cui donat, quam heredem suum. l. 1. l. 35. §. 2. *D. h. t. §. 1. I. de don.*

§. 2. Cujus species tres sunt: Una, cum quis nullo præsentis periculi metu contreritus, sed sola cogita-

tione mortalitatis donat. *Alia*, cum quis imminente periculo commotus ita donat, ut statim fiat accipientis. *Tertia*, si quis periculo motus non sic det, ut statim fiat accipientis, sed tunc demum, cum mors fuerit insecuta. l. 2. l. 13. §. 1. l. 35. §. 4. *D. h. t.*

§. 3. Quale sit periculum, five adversæ valetudinis, five mortis propinquæ; five hostium, five latronum, five navigationis, vel locorum insidiosorum, vel ætatis, nihil interest. l. 3. 4. 5. *D. h. t.* Hæc enim omnia *instans periculum* demonstrant. l. 6. *D. h. t.*

§. 4. Dummodo, si donatur a morti vicino, exprimatur, *Donationem fieri ob mortis suspicionem*; cæteroquin enim non tam mortis causa, quam moriens donasse censetur. l. 42. §. 1. *in f. D. h. t.*

§. 5. *Mortis causa donare possunt*, qui testamentum facere, & legare possunt. arg. l. 15. *D. h. t.* l. 2. *D. de leg. 1.*

§. 6. Non etiam I. Qui pœna capitis afficiuntur. l. 7. *D. h. t.*

II. Qui non sunt solvendo. l. 17. *D. h. t.*

III. Neque Filiifam. nisi patre permittente. l. 25. §. 1. *D. h. t.* l. 7. §. 4. *D. de don.*

§. 7. *Donari potest* iis, qui legata accipere possunt, seu cum quibus est testamenti factio passiva. l. 35. *pr. D. h. t.* §. 24. *I. de legat.*

§. 8. *Donantur* res omnes, quæ legari possunt, quæ scil. sunt in rerum natura & hominum commercio, non tantum propriæ, sed & alienæ. arg. §. 4. *I. de legat.* l. 13. *pr. D. h. t.*

§. 9. *Donationes enim Mortis Causa*, ad exemplum legatorum redactæ sunt fere per omnia. l. 15. l. 17. l. 35. l. 37. *pr. D. h. t.* §. 1. *I. de don.*

§. 10. Unde & I. Hæc *Donatio V.* requirit testes, qui in omni ultima voluntate sunt necessarii. l. ult. §. ult. *C. de codicill.*

II. Non

II. Non indiget infirmatione. *l. ult. C. h. t.*

III. Dominium sine traditione transfert. *l. 2. D. de publician. in rem act.*

IV. Minuitur Falcidia. *l. 2. C. h. t.*

V. Admittit jus accrescendi. *l. un. §. 14. C. de cad. toll.*

VI. Locum facit substitutioni. *l. 10. D. l. 1. C. h. t.*

VII. Nec non cautioni Mutianæ. *N. 22. c. 44. §. ult. v. l. 7. l. 18. D. de cond. & dem.*

§. 11. Licet in quibusdam a legatis differat. Nam
I. *Donatio Mortis Causa* a præfente in præfentem & acceptantem, non ignorantem confertur. *l. 38. D. h. t.*

II. Non pendet ab additione hereditatis. arg. *l. 25. l. 32. D. h. t. l. 5. §. 17. D. de his quæ ut indign.*

III. Extinguitur etiam reconvalescentia & liberatione donatoris a periculo. §. 1. *I. de don. Quæ secus sunt in Legatis.*

§. 12. *Effectus hujus Donationis* est, quod, si res a Donatore tradita sit, dominium transeat in Donatarium, & quidem vivo Donatore revocabiliter; *l. 2. l. 29. D. h. t.* mortuo vero eo irrevocabiliter: *l. ult. C. h. t.* fin tradita non sit, Donatarius ad eam petendam habeat *Rei vindicationem*, *Actionem Hypothecariam*, nec non *Actionem in personam ex testamento*. arg. *l. 1. C. comm. de leg. §. 2. I. de legat.*

§. 13. *Irrita autem fit Mortis causa Donatio*, I. Si Donator salvus evaserit & supervixerit. *l. 29. D. h. t. §. 1. I. de don.*

II. Si donationis eum pœnituerit. *l. 16. l. 30. D. h. t. §. 1. I. de don. l. 4. D. de adim. leg.*

III. Si Donatarius prior decesserit. *d. §. 1. I. de don.*

§. 14. Quibus casibus non solum retineri potest, quod promissum, sed & repeti, quod datum est, *Con-*

ditione scil. vel *Utili in rem actione*. l. 29. l. 30. l. 35. §. 3. *D. h. t.*

DE MORTIS CAUSA CAPTIONIBUS.

§. 15. Differt autem a *Mortis causa Donatione Mortis causa Captio* seu *Capio*, v. Gell. L. VII. c. 10. quæ nihil aliud est, quam *acquisitio propter mortem alterius obveniens*, *speciali nomine carens*; veluti, cum quis servum suum liberum esse jusserit, si mihi X. dederit. l. 8. l. 18. pr. l. 31. pr. *D. h. t.*

§. 16. Nam *Mortis causa Donatur*, quod præsens præsentati dat, at *Mortis causa Capi* intelligitur, quod in speciem donationis non cadit. d. l. 38. *D. h. t.*

LIBER XL. TITUL. I.

DE MANUMISSIONIBUS.

§. 1. Sequuntur *Actiones Præjudiciales*, v. §. 13. *l. de act.* quibus scil. quæritur: An *Libertus* aliquis sit? An *Servus*? An *Ingenuus*? Cumque *Libertini* maxime fiant *Manumissione*, pr. *l. de libertin. de Manumissionibus* præmittitur.

§. 2. *Manumissio* est *de manu missio*, id est *datio libertatis*. *l. 4. D. de l. & l. pr. l. de libertin.*

§. 3. *Manumittere possunt Domini*, & quidem sine causæ cognitione *XX. annis Majores*, pro quibus etiam habentur supremum diem anni vigesimi agentes; *l. 1. D. h. t. Minores* vero inter vivos manumittentes, adhibita causæ cognitione. v. §. 4. *ult. l. qui & ex quib. caus. man. non poss.*

§. 4. Non etiam *Rei criminum capitalium*; *l. 8. §. 1. 2. D. h. t. neque Filiifam. vel Nepotes*, nisi consentiente *Patre vel Avo*. *l. 16. l. 22. D. h. t.*

§. 5. *Manumittuntur servi manumittentis proprii*, v. *l. 4. C. de his qui a non dom. manumiss.* *l. 2. D. h. t.* etiam *furiosi*, *l. ult. D. h. t. infantes*, *l. pen. D. h. t. nec non in ventre adhuc existentes*. *l. 14. C. de fideic. libert.*

§. 6. Non vero *I. Servi alieni*. *l. 4. C. de his qui a non dom. manumiss.*

II. *Qui pignori specialiter obligati sunt*. *l. 3. D. h. t. l. 1. C. de serv. pign. dat. man.*

III. *Qui conventionem, testamento, vel ob delictum manumitti prohibiti sunt*. *l. 9. D. h. t.*

§. 7. Fiebat autem olim *Manumissio Censu*, *Vindicta*, & *Testamento*. *Cic. in Top. c. 2. Ulp. Fragm. Tit. 1. §. 6. & seqq. Theoph. ad t. l. de libertin.*

§. 8.

§. 8. *Censu* manumittebantur, qui lustrali censu, Romæ, jussu dominorum, inter cives Romanos censum profitebantur. Ulp. d. T. I. §. 8.

§. 9. Sed hic modus manumittendi in defuetudinem abiit, in ejusque locum a Constantino Imp. suscepta est *Manumissio*, quæ fit in Ecclesiis, v. l. 1. 2. C. de his qui in eccles. manumitt.

TITUL. II.

DE MANUMISSIS VINDICTA.

C. VII. 1.

§. 1. *Vindicta* manumitti dicebantur, cum dominus caput servi, aut aliud membrum tenens, cum in gyrum agebat, alapam infligebat, & percussum e manu emittebat, dicens *Hunc hominem liberum esse volo*: quo facto, licetor jussu Prætoris virgula caput servi verberabat, servusque in templum Feroniæ deducebatur, ibique raso capite pileum accipiebat. v. Fest. in voc. *Manumitti*. Boët. ad Top. Cic. c. 2. l. 8. D. h. t.

§. 2. Sed verba illa solennia jure novo non sunt necessaria, &, licet non dicantur, ut dicta tamen accipiuntur. d. l. 8. l. 23. D. h. t.

§. 3. Manumittitur autem *Vindicta* apud Magistratum, apud quem est Legis Actio: arg. l. 2. §. 1. l. 3. D. de offic. Procons. Prætores scil. l. 1. l. 8. D. l. 4. C. h. t. l. 1. D. l. 1. C. de off. Præt. Ulp. Tit. I. §. 7. Consulem, l. 20. §. ult. D. d. l. 4. C. h. t. l. un. D. de off. Cons. Ulp. d. l. Proconsulem, l. 17. pr. D. h. t. Ulp. d. l. ejusque Legatum, ex quo scil. provinciam ingressus est. l. 17. §. 1. D. h. t. Ita acc. l. 2. §. 1. D. de offic. Procons.

§. 4.

§. 4. Non tamen necesse est pro tribunali manumittere, sed & in transitu id fieri potest, cum aut lavandi, aut gestandi, aut ludorum gratia prodierit Prætor, aut Proconsul, Legatusve Cæsaris; *l. 7. D. h. t. §. 2. I. de libertin.* est enim actus voluntariæ jurisdictionis, *l. 2. pr. D. de off. Procons.* qui omni loco & tempore fieri potest. *v. l. 2. l. 8. C. de fer.*

TITUL. III.

DE MANUMISSIONIBUS, QUÆ SERVIS AD
UNIVERSITATEM PERTINENTIBUS
IMPONUNTUR.

C. VII. 9.

§. 1. Cumque *Manumissio*, quæ fit *Vindicta*, actus sit legitimus, *l. 77. D. de R. J. junct. Paul. L. II. Sent. T. XXV. §. pen.* sequitur, aliquem per Procuratorem servum *Vindicta* manumittere non posse. *l. 3. C. de vind.*

§. 2. Sed *Universitatibus* tamen & *Collegiis*, per Actores vel Syndicos manumittendi potestas data est. *l. 1. D. h. t. l. 3. C. de serv. Reip.*

TITUL. IV.

DE MANUMISSIS TESTAMENTO.

C. VII. 2.

§. 1. Testamento datur libertas vel *Directo*, vel per *Fideicommissum*.

§. 2. *Directo* datur, cum Testator verbis directis servum suum liberum esse jubet, neque ab alio eum manumitti rogat, sed velut ex suo testamento libertatem ei competere vult. §. 2. *I. de sing. reb. per fideic. rel. Ulp. T. II. §. 7.*

§. 3.

§. 3. Sive *expresse* id fiat, sive *tacite*; veluti, si servum sine libertate heredem instituat. *l. pen. C. de necess. serv. hered. inst.* §. 2. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss. pr. I. de hered. inst.*

§. 4. Quo casu manumissus ipsius Testatoris libertus fit, & *Orcinus* appellatur, quasi Libertus Patroni ad orcum demissi. *d. §. 2. I. de sing. reb. per fideic. relic. l. 10. C. h. t.*

§. 5. Dummodo servus utroque tempore, & quo testamentum fit, & quo moritur, testatoris fuerit; *l. 35. D. l. 9. C. h. t.* & testamentum valeat, & ex eo adita sit hereditas. *l. 23. pr. D. l. 2. C. h. t.*

§. 6. Quod si tamen heres scriptus, ommissa causa testamenti, ab intestato possideat hereditatem, vel in fraudem libertatis cum legitimo colludat, libertas nihilominus competit. *d. l. 23. pr. D. l. 12. C. h. t.*

§. 7. Quin & ipsi manumissi ex constitutione D. Marci, si ex testamento non adeatur hereditas, petere possunt, ut bona sibi addicantur, *libertatum conservandarum causa. pr. & t. t. I. de eo cui libert. caus. bon. addic. l. ult. C. h. t.*

§. 8. Quot autem testamento manumittantur, jure novo nihil interest; abrogata scil. *Lege Fusia Caninia*, qua certus modus, i. e. numerus in servis testamento manumittendis constitutus erat. v. Suet. in *Aug. c. 40. l. un. C. de L. Fus. Can. toll. §. un. I. eod.*

TITUL. V.

DE FIDEICOMMISSARIIS LIBERTATIBUS.

C. VII. 4.

§. 1. **P**er Fideicommissum datur libertas, cum Testator utitur verbis precariis, & heredem, vel legatarium, vel fideicommissarium rogat, ut servum manumittat. §. 2. *I. de sing. reb. per fideic. rel. Ulp. T. II. §. 7.*

§. 2. Quo casu manumissus non Testatoris fit libertus, sed ejus, qui manumittit. *d. §. 2. l. 7. C. h. t.*

§. 3. Quoad obsequium scil. honorem, & successionem; non vero quoad operas. *l. 5. C. de oper. libert. l. 9. D. de in jus voc. l. 29. D. de bon. libert.*

§. 4. Nisi manumissor filius sit Testatoris, qui etiam operas exigere potest. *l. 33. D. h. t.*

§. 5. Potest autem Libertas Fideicommissaria non tantum Testamento dari, sed & ab Intestato, & Codicillis testamento non confirmatis. *l. 43. D. de manum. test.*

§. 6. Neque servo tantum Testatoris proprio, sed & heredis, & legatarii, & cujuslibet extranei. §. 2. *I. de sing. reb. per fideic. rel.*

§. 7. Adeo, ut Legatarius, qui rogatus est proprium servum manumittere, agnito legato cum manumittere cogatur, licet plus sit in pretio servi, quam est in legato. *l. 24. §. 12. D. h. t. l. 33. D. de minor.*

TITUL. VI.

DE ADEMTIONE LIBERTATIS.

§. 1. **Q**uemadmodum vero Libertas Testamento dari potest, sic & Testamento, nec non Codicillis, adimi potest. *l. un. D. h. t. l. 50. D. de fideic. lib. l. 10. §. 1. D. de manum. testam. l. 4. D. de adim. leg.*

§. 2. Quin & contingit nonnunquam, ut libertas testamento data, manumisso, tanquam indigno, Lege adimatur; veluti *Lege Papia* ei, qui tacitam fidem testatori in fraudem legis accommodavit: quo casu libertas pro non data habetur. *d. l. un. D. h. t.*

TITUL. VII.

DE STATULIBERIS.

§. 1. **N**on tantum etiam pure Libertas in testamento dari potest, sed & in diem, & sub conditione. *l. 23. §. 1. D. de man. testam.* quo casu manumissi fiunt *Statuliberi*.

§. 2. Est enim *Statuliber*, qui *statutam & destinatam in tempus, vel conditionem, libertatem habet.* *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Fiunt autem *Statuliberi*, vel *conditione expressa*, vel *vi ipsa.* *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Conditione expressa*, cum tempus vel conditio expresse adjicitur. *d. l. 1. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 5. *Vi ipsa* vero, cum creditoris fraudandi causa servi manumittuntur; nam dum incertum est, an creditor jure suo utatur, interim *Statuliberi* sunt, quo-

quoniam fraus cum effectu in *Lege Ælia Sentia* accipitur. *d. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Cum itaque hoc casu libertas, nondum existente tempore, vel conditione, in suspenso sit, *Statuliberi* medio tempore revera servi sunt; *l. 9. pr. l. 29. pr. D. h. t.* sed ob spem futuræ libertatis ipsis concessum, ut in quibusdam pro liberis habeantur. *v. l. 14. D. de quæst. l. 9. §. ult. D. de pæn. l. 38. §. 3. D. de sol. l. 63. D. de cond. ind.*

TITUL. VIII.

QUI SINE MANUMISSIONE AD LIBERTATEM PERVENIUNT.

C. VII. 13.

§. 1. **P**lane non tantum dictis modis *Manumissio* procedit, sed & inter amicos, adhibitis V. testibus; nec non per epistolam a domino & V. testibus subscriptam, aliisque: *v. l. un. §. 1. 2. C. de lat. lib. toll. §. 1. l. de libertin.*

§. 2. Quin & Servi quandoque *ipso jure sine manumissione* ad libertatem perveniunt. Veluti, I. Si servus ita venditus sit, ut intra certum tempus manumittatur, nec manumissus sit. *l. 1. l. 3. D. h. t. l. 4. C. si mancip. ita fuer. alien.*

II. Si servus ob gravem infirmitatem pro derelicto habitus sit. *l. 2. D. h. t.*

III. Si servus necem domini detexerit. *l. 5. D. h. t. l. 1. C. pro quib. caus. serv. pro præm. lib. acc.*

IV. Si servus venditus sit ne prostitueretur, & prostitutus sit. *l. 6. §. 1. D. h. t.*

V. Si servus ea lege donatus sit, ut post mortem donatarii liber sit. *l. pen. D. h. t.*

VI. Si servus venditus sit, ut manumitteretur, non

Ooo

addi-

addito tempore, neque intra duos vel quatuor menses manumissus fit. *l. ult. D. h. t. l. 2. l. ult. C. si mancip. ita fuer. alien.*

VII. Si servus adulterinam monetam exercentes, raptum committentes, vel desertores militiæ, detulerit, vel prodiderit. *l. 2. l. 3. l. 4. C. pro quib. caus. serv. pro præm. libert. acc.*

TITUL. IX.

QUI, ET A QUIBUS MANUMISSI LIBERI NON FIUNT, ET AD LEGEM ÆLIAM SENTIAM.

C. VII. II.

§. 1. **N**on tamen manumissi semper liberi fiunt, quandoquidem Leges quibusdam casibus libertates impediunt.

§. 2. Veluti I. Si servus relegatus in urbe moratus fit. *l. 2. D. h. t.*

II. Si servus specialiter pignori datus fit. *l. 4. l. 26. l. 27. §. 1. D. h. t. junct. l. 3. D. de manum. l. 1. C. de serv. pign. dat. man. v. supr. ad t. de manum. §. 6. n. II.*

III. Si servus dominum ad manumittendum coegerit. *l. 9. pr. D. h. t.*

IV. Si servus manumitti prohibitus fit. *d. l. 9. §. 2. D. h. t. l. 9. D. de manumiss.*

V. Si servus manumissus fit a muliere dimissa, & adulterii rea, intra diem sexagesimum; *l. 12. pr. §. 1. Et seqq. l. 13. l. 14. pr. Et §. 1. D. h. t. adeo, ut talis mulier, ne eum quidem servum manumittere possit, qui extra ministerium ejus fuit, vel in agro, vel in provincia: d. l. 12. §. 1. quæ tamen hujus Legis durities postea mutata est, per l. 32. C. ad L. Jul. de adult.*

VI. Si

VI. Si quis manumittat in fraudem creditorum, ob *Legem Æliam Sentiam*. pr. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.* l. 8. pr. l. 16. §. 2. l. 27. pr. l. 29. pr. *D. h. t.*

§. 3. Quæ lata est sub Augusto, v. Dion Cass. L. LV. S. Ælio Cato & C. Sentio Saturnino Coss. A. U. C. 756. post N. C. 4. & duo maxime notanda habuit capita. v. Diff. N. XV. ad *Const. Marci*. §. 6. & seqq.

§. 4. Quorum altero cautum fuit, *Ne quis manumittat in fraudem creditorum*, & si quis contra faciat, nihil agat. pr. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.* l. 16. §. 2. *D. h. t.* l. 1. *C. qui man. non poss.*

§. 5. In fraudem autem creditorum manumittere videtur, qui vel jam eo tempore, quò manumittit, solvendo non est, vel datis libertatibus desiturus est solvendo esse l. 10. *D. h. t.* §. 3. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.*

§. 6. Dummodo & fraudandi consilium manumissor habuerit, & creditores re ipsa fraudentur; d. l. 10. §. 3. l. 79. *D. de R. J.* & utrumque in ejusdem creditoris persona concurrat. l. 15. *D. quæ in fraud. cred.*

§. 7. Licet in *Libertate Fideicommissaria* solum creditorum damnum sufficiat, licet animus fraudandi abfuerit. l. 4. §. 19. in f. *D. de fideic. lib.* l. 1. l. ult. *C. qui man. non poss.*

§. 8. Excipitur tamen casus, quo dominus, qui solvendo non est, in testamento servum suum, cum libertate, vel sine ea, heredem instituit necessarium; si modo alium heredem ex eo testamento non habeat. §. 1. 2. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.*

§. 9. Quod ideo concessum, ne *Injuria*, i. e. ignominia defunctus afficiatur. d. §. 1. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.*

§. 10. *Altero vero capite cautum est, Ne minor XX. annis aliter manumittat, quam vindicta, justa causa manumissionis, (quænam sint justæ causæ? v. §. 5. I. qui & ex quib. caus. man. non poss. l. 9. 11. & seqq. D. de man. vind. l. 21. D. h. t.) apud Consilium probata.*
 §. 4. *I. eod. l. 4. §. ult. D. de man. vind.*

§. 11. Quod Romæ constabat ex V. Senatoribus & V. Equitibus; in Provinciis vero ex XX. Recuperatoribus Civibus Romanis. Ulp. T. I. §. 13. Theoph. ad d. t. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.*

§. 12. Sed caput hoc posterius deinceps in tantum mutatum est, ut minor annis XX. si modo expleverit annum XVII. v. §. ult. *I. qui & ex quib. caus. man. poss.* imo si modo ea ætate sit, ut testamentum facere possit, in testamento etiam manumittere possit. Nov. 119. c. 2.

TITUL. X.

DE JURE AUREORUM ANNULORUM.

C. VI. 8.

§. 1. **Q**uod si vero manumissio cum effectu facta esset, manumissus *Libertinus* fiebat, non *Ingenuus. pr. I. de libertin.*

§. 2. Nisi, consentiente Patrono, l. 3. *D. h. t. Jus aureorum annulorum* impetrasset a Principe; quo casu jura Ingenuitatis adipiscebatur, salvo jure Patronatus. l. pen. l. ult. *D. l. 2. C. h. t. l. 44. §. ult. D. de excus. tut.*

TITUL. XI.

DE NATALIBUS RESTITUENDIS.

C. VI. 8.

§. 1. Sed & ipsam Ingenuitatem accipiebat, sublato jure Patronatus, qui a Principe *Natalibus restituebatur*; l. 2. l. 3. l. ult. §. 1. D. h. t. quandoquidem illis Natalibus restituebatur, in quibus initio omnes homines fuerunt. d. l. 2. D. h. t.

§. 2. Plane Jure novo hisce ad ingenuitatem adipiscendam minime opus est; cum Imp. noster non tantum omnem differentiam, quæ olim inter *Libertos* erat, sustulerit; v. l. un. pr. §. 12. C. de latin. libert. toll. §. 3. l. de libertin. sed & *Jus aureorum annulorum*, & *Natalium restitutionis*, manumissis concesserit, omnesque *Libertos* fecerit *Ingenuos*; Nov. 78. c. 1. §. salvo tamen jure *Patronatus*. d. N. 78. c. 2.

TITUL. XII.

DE LIBERALI CAUSA.

C. VII. 16.

§. 1. Ubi itaque contenditur, an *Libertus*, vel *Liber* quis sit, an *Servus*? *Liberális causa*, seu *Judicium Liberale*, v. l. 24. pr. junct. l. 25. §. 2. D. h. t. Terent. *Adelph. A. II. Sc. I. v. 40.* & ibid. Don. quo *Actione præjudiciali*, de statu libertatis vel servitutis agitur, locum habet. §. 13. l. de act. v. Don. d. l. Diff. N. XVI. ad *Const. Marci*. §. 11.

§. 2. Et olim quidem is, qui ad libertatem proclamabat, per se agere non poterat, sed pro eo *Assertor*, pater scil. vel cognatus, vel alius extraneus, intercedebat. l. un. C. de assert. toll. l. 2. §. 24. D. de O. l. pr. l. de iis per quos ag. poss.

§. 3. Neque tantum petente eo, qui in possessione servitutis constitutus est, Afferitor audiebatur, sed & invito eo, quibusdam personis pro eo litigandi licentia dabatur; parenti scil. liberis & cognatis. *l. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 4. De quo & Prætor sic edixisse videtur: *In liberali causa, Parentibus & Liberis, aliisque necessariis personis, invito eo, qui in servitutem afferitur, causa cognita litigare permittam. arg. d. l. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 5. Sed Assertionem ejusque difficultatem postea sustulit Imp. Justinianus, statuitque, ut, si quis ex libertate ad servitutem vocetur, vel per se, vel per alium causam agere possit; sin ex servitute ad libertatem proclamet, omnimodo ipse causam suam liberalem agat, nec procuratorem dare possit. *l. 1. C. de assert. toll. junct. l. 33. §. 1. D. de procur.*

§. 6. Est autem hæc causa perpétua, ut libertati nullo unquam tempore præscribatur; *l. ult. C. de long. temp. præscr. quæ pro lib. & non adv. libert. opp. & apud maximos tantum Judices agenda. l. 32. §. 7. D. de rec. l. ult. C. ubi caus. stat.*

TITUL. XIII.

QUIBUS AD LIBERTATEM PROCLAMARE NON LICET.

C. VII. 18.

§. 1. **N**on tamen omnibus ad libertatem proclamare licet: quales sunt I. Majores annis XX. qui pretii participandi causa sese venundari passi sunt. *l. 1. l. 3. D. h. t. l. 7. pr. §. 1. de liberal. caus.*

II. Ser-

II. Servus, quem quis per vim ab alio accepit, & testamento liberum esse iussit. *l. 2. D. h. t.*

III. Qui testamento liber esse dicitur, quod aperiri Prætor vetat, quia testator a familia necatus esse dicitur. *l. 7. §. 4. D. de lib. caus.*

TITUL. XIV.

SI INGENUUS ESSE DICETUR.

§. 1. Similiter quotiens de hoc contenditur, an quis *Libertus* sit, an *Ingenuus*? sive operæ petantur, sive obsequium desideretur, sive etiam famosa actio intendatur, sive in jus vocetur, qui se Patronum dicit, sive nulla causa interveniat, redditur *Præjudicium*. *l. ult. D. h. t. l. 5. C. de ingen. manumiss.*

§. 2. Dummodo is, qui ex Libertinitate Ingenuitati se adserit, seu ad Ingenuitatem proclamat, secundum veteres leges, intra quinquennium a die manumissionis computandum, Actionem præjudicialem institueret: *l. 2. §. 1. 2. l. 4. D. h. t.* quod postmodum mutatum per *l. ult. C. ub. caus. stat.*

TITUL. XV.

NE DE STATU DEFUNCTORUM POST QUINQUENNII QUÆRATUR.

C. VII. 21.

§. 1. Illud autem *Actionibus Præjudicialibus* commune est, quod de statu defunctorum post quinquennium quærere non licet, neque privatim, neque Fisci nomine: *l. 1. pr. D. h. t.* si quidem in deteriores conditionem quis statum retractet: *l. 1.*

Ooo 4

§. ult.

§. ult. *D. h. t.* in meliorem enim conditionem status defunctorum vindicari non prohibetur. *d. l. 1. §. ult. l. 3. D. h. t.*

TITUL. XVI.

DE COLLUSIONE DETEGENDA.

C. VII. 20.

§. 1. **D**enique & illud sciendum, *Collusionem* in hisce judiciis fuisse prohibitam.

§. 2. Ne enim quorundam dominorum erga servos nimia indulgentia inquinaret amplissimum ordinem, eo quod paterentur servos suos in ingenuitatem proclamare, liberosque judicari, *Senatusconsultum* factum est Domitiani temporibus, quo cautum est, ut, si quis probasset per collusionem quicquam factum, si iste homo servus sit, fieret ejus servus, qui detexisset collusionem. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Dummodo, secundum constitutionem Divi Marci, *Collusio* detegatur intra quinquennium continuum, ex quo sententia pronunciata est. *l. 2. pr. §. 1. 3. D. h. t.*

LIBER XLI. TITUL. I.

DE ACQUIRENDO RERUM DOMINIO.

§. 1. **E**t hætenus quidem de *Actionibus* seu *Remediis Petitoriis*, tum in *Rem*, tum in *Personam*; videndum nunc porro de *Possessoriis*. Quia autem *Possessio* vel cum *Dominio* conjuncta est, vel sine eo constituta, de *Acquirendo Rerum Dominio* præmittitur.

§. 2. *Dominium* vel *lätius* accipitur, vel *strictius*.

§. 3. *Dominium lätius* acceptum significat omne *Jus in re*. v. l. 48. *D. de hered. inst.* l. 70. §. ult. *D. de V. S.* l. 15. §. 8. *D. quod vi aut clam.* l. 8. *D. de reb. auct. jud. poss.* l. 2. *C. ubi in rem act.*

§. 4. *Strictius* vero acceptum est *Plena in rem potestas*; §. ult. *I. de usufruct.* seu *Jus de re corporali libere disponendi, eamque vindicandi, nisi Lex, Voluntas Testatoris, vel Conventio obstet.* l. 21. *C. mand.* l. ult. *C. de reb. alien. non alienand.* quæ significatio hujus loci est.

§. 5. Dicitur *Jus disponendi*; l. 21. *C. mand.* ut *Dominus* separetur a *Creditore* ratione pignoris. l. 9. *C. de pign. act.*

§. 6. *Libere*; d. l. 21. *C. mand.* ut *Dominus* separetur a *Tutoribus & Curatoribus*. v. l. 56. §. 4. *D. de furt. junct.* l. 7. §. 3. *D. pro emt.*

§. 7. *De re corporali*; quia rei incorporalis proprie neque traditio, l. 43. §. 1. *D. h. t.* neque *Dominium* est. l. 4. *D. comm. div.* l. 13. §. 1. l. 19. pr. *D. de damn. inf.*

§. 8. *Eamque vindicandi.* l. 23. pr. *D. de R. V.*

§. 9. *Nisi Lex, Voluntas Testatoris, vel Conventio obstat.* v. l. ult. C. de reb. alien. non alienand.

§. 10. *Dominium olim duplex erat, Bonitarium scil. seu Naturale, & Quiritarium seu Civile.* v. Ulp. T. I. §. 16.

§. 11. *Dominium Bonitarium seu Naturale erat, quo res per traditionem ex iusta causa factam, citra usucapionem, in jure cessionem, aut mancipationem, acquisita est.* Ulp. T. I. §. 16.

§. 12. *Quiritarium vero seu Civile, quod ex L. XII. Tab. solenni modo per Mancipationem, Cessionem in jure, aut Usucapionem, acquirebatur.* v. Ulp. T. XIX. §. 1. & seqq.

§. 13. *Sed hanc dominii differentiam Justinianus Imp. sustulit.* l. un. C. de nud. jur. Quirit. toll. l. un. C. de usucap. transform.

§. 14. *Unde secundum Jus novum dividi potest I. in Naturale, quod acquiritur modis acquirendi Juris Gentium; & Civile, quod ex Jure Civili descendit: & iterum est vel Civile in Specie, vel Prætorium.* l. 70. §. ult. D. de V. S.

§. 15. II. *In Naturale, quod Mulier constante matrimonio habet ratione dotis; & Civile, quod habet Maritus.* l. 30. C. de jur. dot.

§. 16. III. *In Perpetuum, & Temporale.* v. l. 48. pr. D. h. t. junct. l. 22. C. de R. V. l. 12. §. 2. D. fam. ercisc. l. 66. D. de R. V.

§. 17. IV. *In Plenum, cum quis proprietatem & usumfructum habet; & Minus plenum seu Nudum, cum quis nudam proprietatem, alter vero usumfructum habet.* §. ult. l. de usufr. l. 17. D. quib. mod. usufr. am. l. 17. §. 1. in f. D. de R. V. l. 126. §. 1. D. de V. O.

§. 18. *Dividi etiam V. solet Dominium in Directum, quod habet Dominus, Emphyteuseos, Superficii*

ficiei & Feudi; & *Utile*, quod habet *Emphyteuta*, *Superficiarius*, & *Vasallus*.

§. 19. Sed *Dominium Utile* Leges nostræ ignorant, idque potius *Jus Dominio proximum* dicendum videtur.

§. 20. *Transferunt dominium*, quicumque Domini sunt, & liberam rerum suarum administrationem habent; l. 21. C. mand. §. 40. I. de R. D. vel per se, vel per Procuratorem, speciale mandatum habentem. l. 9. §. 4. D. h. t. §. 42. I. de R. D. l. 63. D. de proc.

§. 21. Non etiam, qui domini non sunt; l. 54. D. de R. J. nisi singulari jure a Lege hanc potestatem acceperint: quales sunt Creditores, Tutores, Curatores. l. 46. D. h. t. §. 1. I. quib. alien. lic. l. 109. D. de V. S.

§. 22. *Dominium acquirere possunt*, quicumque neque impediuntur, neque prohibentur. *Impediuntur*, furiosi, mente capti, infantes; quibus Tutores & Curatores acquirunt. l. ult. §. 3. C. de car. fur.

§. 23. *Prohibentur*, quibus commercium rerum vel in genere ob delictum, v. l. 4. §. 2. 3. l. 20. §. 3. l. 22. C. de hæret. l. 17. §. 1. D. de pæn. l. 15. D. de interd. & releg. aut metum concussionis; v. l. 62. pr. D. de contr. emt. l. un. C. de contr. jud. vel in specie interdictum est. v. l. un. C. ne Christ. manc.

§. 24. Qui vero acquirere possunt, non tantum per semet ipsos acquirunt, sed & per alios: per *Liberos* scil. in causa peculii profectitii; §. 1. I. per quas person. cuique acq. per *Servos* indistincte; §. 3. I. per quas pers. l. 10. pr. §. 1. D. h. t. per eos, in quibus quis usumfructum habet, & qui bona fide serviunt, ex duabus causis, si scil. quid ex re ipsius vel suis operis acquisiverint; §. 4. I. eod. d. l. 10. §. 3. 4. D. h. t.

§. 9. *Nisi Lex, Voluntas Testatoris, vel Conventio obstat.* v. l. ult. C. de reb. alien. non alienand.

§. 10. *Dominium olim duplex erat, Bonitarium scilicet seu Naturale, & Quiritarium seu Civile.* v. Ulp. T. I. §. 16.

§. 11. *Dominium Bonitarium seu Naturale erat, quo res per traditionem ex justa causa factam, citra usucapionem, in jure cessionem, aut mancipationem, acquisita est.* Ulp. T. I. §. 16.

§. 12. *Quiritarium vero seu Civile, quod ex L. XII. Tab solenni modo per Mancipationem, Cessionem in jure, aut Usucapionem, acquirebatur.* v. Ulp. T. XIX. §. 1. & seqq.

§. 13. *Sed hanc dominii differentiam Justinianus Imp. sustulit.* l. un. C. de nud. jur. Quirit. toll. l. un. C. de usucap. transform.

§. 14. *Unde secundum Jus novum dividi potest I. in Naturale, quod acquiritur modis acquirendi Juris Gentium; & Civile, quod ex Jure Civili descendit: & iterum est vel Civile in Specie, vel Prætorium.* l. 70. §. ult. D. de V. S.

§. 15. II. *In Naturale, quod Mulier constante matrimonio habet ratione dotis; & Civile, quod habet Maritus.* l. 30. C. de jur. dot.

§. 16. III. *In Perpetuum, & Temporale.* v. l. 48. pr. D. h. t. junct. l. 22. C. de R. V. l. 12. §. 2. D. fam. erisc. l. 66. D. de R. V.

§. 17. IV. *In Plenum, cum quis proprietatem & usumfructum habet; & Minus plenum seu Nudum, cum quis nudam proprietatem, alter vero usumfructum habet.* §. ult. l. de usufr. l. 17. D. quib. mod. usufr. am. l. 17. §. 1. in f. D. de R. V. l. 126. §. 1. D. de V. O.

§. 18. *Dividi etiam V. solet Dominium in Directum, quod habet Dominus Emphyteuseos, Superficie*

ficiei & Feudi; & *Utile*, quod habet *Emphyteuta*, *Superficiarius*, & *Vasallus*.

§. 19. Sed *Dominium Utile* Leges nostræ ignorant, idque potius *Jus Dominio proximum* dicendum videtur.

§. 20. *Transferunt dominium*, quicumque Domini sunt, & liberam rerum suarum administrationem habent; l. 21. C. mand. §. 40. l. de R. D. vel per se, vel per Procuratorem, speciale mandatum habentem. l. 9. §. 4. D. h. t. §. 42. l. de R. D. l. 63. D. de proc.

§. 21. Non etiam, qui domini non sunt; l. 54. D. de R. J. nisi singulari jure a Lege hanc potestatem acceperint: quales sunt Creditores, Tutores, Curatores. l. 46. D. h. t. §. 1. l. quib. alien. lic. l. 109. D. de V. S.

§. 22. *Dominium acquirere possunt*, quicumque neque impediuntur, neque prohibentur. *Impediuntur*, furiosi, mente capti, infantes; quibus Tutores & Curatores acquirunt. l. ult. §. 3. C. de car. fur.

§. 23. *Prohibentur*, quibus commercium rerum vel in genere ob delictum, v. l. 4. §. 2. 3. l. 20. §. 3. l. 22. C. de hæret. l. 17. §. 1. D. de pæn. l. 15. D. de interd. & releg. aut metum concussionis; v. l. 62. pr. D. de contr. emt. l. un. C. de contr. jud. vel in specie interdictum est. v. l. un. C. ne Christ. manc.

§. 24. Qui vero acquirere possunt, non tantum per semet ipsos acquirunt, sed & per alios: per *Liberos* scil. in causa peculii profectitii; §. 1. l. per quas person. cuique acq. per *Servos* indistincte; §. 3. l. per quas pers. l. 10. pr. §. 1. D. h. t. per eos, in quibus quis usumfructum habet, & qui bona fide serviunt, ex duabus causis, si scil. quid ex re ipsius vel suis operis acquisiverint; §. 4. l. eod. d. l. 10. §. 3. 4. D. h. t.

D. h. t. nec non per Procuratores, per consequentiam possessionis. §. 5. I. per quas pers. l. 13. pr. l. 20. §. 2. D. h. t.

§. 25. *Modi autem acquirendi Domini alii sunt Juris Gentium, alii Juris Civilis. §. 11. I. de R. D.*

§. 26. *Modi acquirendi Juris Gentium ab aliis plures, ab aliis pauciores, sed ab Imp. nostro Sex constituuntur: I. Occupatio. §. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 39. 46. I. de R. D.*

II. *Accessio. §. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 29. 30. 31. 32. 33. I. de R. D.*

III. *Specificatio. §. 25. I. de R. D.*

IV. *Confusio. §. 27. I. de R. D.*

V. *Fructuum Perceptio. §. 35. I. de R. D.*

VI. *Traditio. §. 40. Et seqq. I. de R. D.*

§. 27. *Occupatio est Apprehensio rerum, quæ nullius sunt, cum animo sibi habendi: v. l. 3. §. 3. D. de A. vel A. poss. l. 3. pr. D. h. t. earum scil. quæ nullius sunt Natura, v. §. 12. 22. I. de R. D. Tempore, §. 39. I. eod. & Facto. §. 17. 46. I. eod.*

§. 28. *Species Occupationis tres sunt, I. Venatio. II. Occupatio in bello. III. Inventio.*

§. 29. *Venatio iterum est, I. Venatio in specie sic dicta. II. Aucupium. III. Piscatio.*

§. 30. *Feræ igitur bestię, & volucres, & pisces, & omnia animalia, quæ mari, cœlo, terra nascuntur, simul atque ab aliquo capta fuerint, jure Gentium statim illius esse incipiunt. Quod enim ante nullius est, naturali ratione occupanti conceditur. l. 1. §. 1. l. 3. pr. D. h. t. §. 12. I. de R. D.*

§. 31. *Nec interest, utrum in suo fundo quis capiat, an alieno; l. 3. §. 1. D. h. t. §. 12. I. de R. D. dummodo feræ non sint in vivariis, vel pisces in piscinis. l. 3. §. 14. D. de A. v. A. poss.*

• §. 32.

§. 32. Plane, qui in alienum fundum ingreditur, venandi, aucupandique gratia, potest a domino, si is præviderit, jure prohiberi, ne ingrediatur; l. 3. §. 1. D. h. t. l. 16. D. de S. P. R. & si contra fecerit, *Injuriarum* conveniri potest. l. 13. §. ult. D. de injur.

§. 33. Vulneratio autem animalis non sufficit, sed occupatio requiritur: l. 5. §. 1. D. h. t. §. 13. I. de R. D. five manu fiat, five instrumento. l. 55. D. h. t.

§. 34. Uti neque semel occupasse sufficit, si iterum evaserit, & difficilis sit ejus persecutio. l. 3. §. 2. D. h. t. §. 12. in f. I. de R. D.

§. 35. Occupare vero ita tantum licet *Feras bestias*. l. 1. §. 1. D. h. t. §. 12. I. de R. D.

§. 36. *Manfuescitas* non aliter, quam si animum redeundi deposuerint. l. 4. l. 5. §. 5. D. h. t. §. 15. I. de R. D.

§. 37. *Manfueta animalia*, cum plerumque sint in dominio, occupare non licet; & si quis occupaverit lucrandi animo, furtum committit. l. 5. §. 6. l. 44. D. h. t. §. 16. I. de R. D.

§. 38. *Occupatio Bellica* est, cum quis occasione belli quid capit ab hostibus. l. 5. §. ult. D. h. t. §. 17. I. de R. D.

§. 39. Quæ enim ex hostibus capiuntur, Jure Gentium statim capientium fiunt: d. l. 5. §. ult. l. 7. pr. D. h. t. d. §. 17. I. de R. D. five mobilia sint, five immobilia.

§. 40. Res hostium enim nobis loco rerum nullius sunt. l. 1. §. 1. D. de A. vel A. poss.

§. 41. Et hinc, si quidem extra actum belli publicum singuli quid capiunt, sibi capiunt. v. l. 51. §. 1. D. h. t.

§. 42. Si vero in ministerio & actu belli publico, quia tunc tanquam ministri capiunt, arg. l. 53. D. h. t.
l. 1.

l. 1. §. 20. D. de A. v. A. poss. ei acquirunt, cujus auspiciis bellum geritur.

§. 43. Unde præda, & ager ab hostibus captus, publicantur, & qui prædam furripiunt, peculatus rei sunt: *l. pen. D. ad L. Jul. pec. l. 20. §. 1. D. de capt. nisi præda, uti fere fieri solet, a Duce exercitus militibus donata sit. l. 36. §. 1. C. de don.*

§. 44. *Inventio est apprehensio (vidisse non sufficit, l. 1. §. 1. l. 3. §. 3. D. de A. vel A. poss.) rerum, quæ nullius sunt, vel alicujus esse desierunt.*

§. 45. Per res nullius hic eas etiam intelligimus, quæ nullius sunt natura, sed inanimatas, quales sunt lapilli, gemmæ, & reliqua, quæ in littore maris inveniuntur, *l. 3. D. de R. D. §. 18. l. eod. ab aliis nondum occupata. l. 1. §. 1: D. de A. v. A. poss.*

§. 46. *Res, quæ dominum habere desierunt, sunt Thesaurus, & Res pro Derelicto habitæ.*

§. 47. *Thesaurus (qui donum fortunæ dicitur, l. 63. §. 1. D. h. t.) hic est Vetus quædam depositio pecuniæ, cujus non extat memoria, ut jam dominum non habeat. l. 31. §. 1. D. h. t. l. un. C. de thesaur. Alioquin, si quis aliquid vel lucri causa, vel metus, vel custodiæ causa condiderit sub terra, & de domino constet, thesaurus dici nequit. d. l. 31. §. 1. D. h. t. l. 67. D. de R. V. l. 44. pr. D. de A. vel A. poss.*

§. 48. Non autem indistincte Thesaurus cedit Inventori.

§. 49. *Si quis enim in loco suo invenerit, five fortuito, five data opera, Thesaurus totus Inventoris fiet; §. 39. l. de R. D. l. 63. pr. D. h. t. l. un. C. de thesaur. dummodo sine artibus legibus odiosis inventus sit. d. l. un.*

§. 50. Neque interest, an fundus v. c. avitus sit, an emtus? *l. 67. D. de R. V. Matth. XIII. v. 44.*
reli-

religiosus, an profanus? §. 39. *I. de R. D.* dummodo in loco religioso, casu fortuito, non data opera inventus sit. *d. §. 39.*

§. 51. Quod si locus religiosus publicus sit, de quo agitur in *l. 3. §. pen. D. de jur. fisc.* (ubi pro *vel publicis religiosisque*, legend. *vel publicis religiosis*) aliud juris est.

§. 52. Nam si quis *Thesaurum* in loco alieno invenerit, five privato, five publico Cæsaris, vel Fiscali, *Thesaurus* dimidius inventoris est, dimidius alterius. *d. §. 39. I. de R. D. l. 63. pr. D. h. t. l. un. C. de thesaur.*

§. 53. Sed debet *Thesaurus* in alieno inventus esse, non data ad hoc opera, sed fortuito: *d. §. 39. I. de R. D. l. un. C. de thesaur.* cæteroquin totus cedit domino loci, & inventor insuper puniendus est. *d. l. un.*

§. 54. Et si inventor partem ad Fiscum pertinentem suppresserit, totum cum altero tanto solvere cogitur. *l. 3. §. ult. D. de jur. fisc.*

§. 55. *Res pro Derelicto* habita est, quam dominus ea mente abiecit, ut in numero rerum suarum amplius esse nolit. §. 46. *I. de R. D.*

§. 56. Qualis cum statim destinat esse in dominio, *l. 1. l. 2. §. 1. D. pro derelict.* cedit primum occupanti. *d. §. 46. d. l. 2. §. 1. l. 5. §. 1. D. pro derel.*

§. 57. Pro derelicto autem habitæ non censentur res, quæ in tempestate levandæ navis causa ejiciuntur. Hæ enim dominorum permanent; quia palam est, eas non eo animo ejici, quod quis eas habere nolit, sed quo magis cum ipsa navi maris periculum effugiat, *l. 9. §. ult. l. 44. v. Idem ait. D. h. t. §. 47. I. de R. D. l. 2. §. f. l. 8. D. ad L. Rhod. de jact.*

§. 58. Qua de causa, si quis eas fluctibus expulsas, vel etiam in ipso mari nactus lucrandi animo abstulerit,

rit, furtum committit; *d. l. 9. §. ult. D. h. t. l. 43. §. 4. & seqq. §. pen. D. de furt. siue sciat cuius sint, siue nesciat: d. l. 43. §. 4. quia quilibet scit, vel scire debet, id, quod suum non est, quovis modo alienum esse. l. f. C. unde vi.*

§. 59. Secus est, si ea restituendi animo secum tulerit; *d. l. 43. §. 8. D. de furt. licet iugera, i. e. inventionis præmia, petat. d. l. 43. §. 9.*

§. 60. Eadem causa est bonorum naufragorum, quæ similiter dominorum permanent; *l. 44. D. h. t. l. 1. C. de naufr. Auth. Navigia. C. de furt. neque ex iis Fisco quicquam conceditur. d. l. 1. C. de naufr. d. Auth. Navigia. C. de furt. v. supr. ad t. ad L. Rhod. de jact. §. 10.*

§. 61. Nec non eorum, quæ de rheda currente, non intelligentibus dominis, cadunt, vel iter facientibus excidunt. *§. 47. I. de R. D.*

§. 62. *Accessio est modus acquirendi, quo vi & potestate rei nostræ aliam acquirimus.*

§. 63. Estque vel *Naturalis*, vel *Artificialis* seu *Industrialis*, vel *Mixta*.

§. 64. *Accessio Naturalis* est, quæ contingit citra factum hominis, sola operante natura; per *Faturam* scilicet & *Beneficium Fluminis*.

§. 65. Quicquid enim ex animalibus dominio nostro subjectis nascitur, id nostrum est: *l. 2. l. 6. D. h. t. §. 19. I. de R. D. l. 5. §. 2. D. de R. V. ut & partus ancillarum; §. pen. I. de jur. pers. l. 7. C. de R. V. quia partus, quamdiu nondum editus est, pars est viscerum matris: l. 1. §. 1. D. de ventr. insp.*

§. 66. *Beneficio Fluminis* nobis aliquid acquiritur, I. Per *Alluvionem*. II. Per *Vim Fluminis* & *Avulsionem*. III. Per *Natam Insulam*. & IV. Per *Alvei Mutationem*.

§. 67.

§. 67. Est autem *Alluvio incrementum latens*. §. 20. *I. de R. D. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 68. Quodcunque ergo per *Alluvionem* agro nostro adjicitur, illud nostrum est. *d. l. 7. §. 1. D. h. t. §. 20. I. de R. D. l. 1. C. de alluv.*

§. 69. Sed locum tantum habet in fluminibus, non etiam in lacubus & stagnis; *l. 12. pr. D. h. t. & in agris tantum arcifiniis, non etiam limitatis. l. 16. D. h. t. l. 1. §. 6. D. de flum.*

§. 70. Quod si vero *Vis fluminis* partem aliquam de tuo prædio detraxerit, & meo prædio attulerit, palam est, eam tuam permanere. *l. 7. §. 2. D. h. t. §. 21. I. de R. D.*

§. 71. Plane, si longiore tempore fundo meo hæserit, cum eoque coaluerit, (quod maxime ex eo apparet, si arbores, quas secum traxerit, in eum fundum radices egerint,) ex eo tempore videtur meo fundo acquisita esse. *d. l. 7. §. 2. D. h. t. d. §. 21. I. de R. D. l. 9. §. 2. D. de damn. inf.*

§. 72. *Insula*, (quæ nihil aliud est, quam *terra aquis circumflua*, v. Plin. *L. II. c. 85. 86.*) vel in *Mari* nascitur, & quidem rarius, propter altitudinem maris & perpetuam æstuum reciprocationem; v. Plin. *d. l. 7. §. 3. D. h. t. §. 22. I. de R. D.* vel in *Flumine*. *d. l. 7. §. 3. d. §. 22.*

§. 73. *Insula in Mari nata* nullius est, & proinde cedit primum occupanti. *d. l. 7. §. 3. D. h. t. d. §. 22. I. de R. D.*

§. 74. Sed in *Flumine* nascitur quadrupliciter: vel enim I. Siccum aliquid in medio flumine relinquitur; vel II. Sub flumine paulatim aliquid accrescit, ut deinceps in flumine eminere incipiat. *l. 30. §. 2. D. h. t.*

§. 75. Quibus casibus, si quidem mediam partem fluminis tenet, communis est eorum, qui ab utra-

que parte fluminis prope ripam prædia possident, pro modo latitudinis cujusque prædii, quæ prope ripam fit. *l. 7. §. 3. l. 29. l. 30. §. 2. D. h. t. §. 22. I. de R. D.*

§. 76. Quod si vero alteri parti proximior fit, ejus vel eorum est tantum, qui ab ea parte prope ripam prædia possident. *d. l. 7. §. 3. l. 29. D. h. t.*

§. 77. Adeo ut, si *Insula* nata unius prædio tantum objecta sit, neque latitudinem ejus prædii excedat, ejus solius maneat; licet postmodum paulatim ita accrescat, ut & aliorum prædiis objiciatur, vel alteri ripæ propior fiat. *l. 56. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 78. *Insula* enim censetur pars esse alvei, alveus autem pars vicinorum prædiorum.

§. 79. Vel III. Flumen aliqua parte divisum, deinde infra unitum, agrum alicujus in *Insula* formam redigit. *l. 7. §. 4. l. 30. §. 2. D. h. t. §. 22. I. de R. D.*

§. 80. Quo casu ejusdem permanet is ager, cujus ante fuerat. *d. l. 7. §. 4. l. 30. §. 2. D. h. t. d. §. 22. I. de R. D.*

§. 81. Vel IV. Limo virgultis adhærente ita in flumine *Insula* nascitur, ut flumini innatet, neque ad fundum alvei pertingat. *l. pen. §. 2. D. h. t. v. P. Mel. de Sit. Orb. L. I. c. 9. L. II. c. 5. Plin. L. VIII. Ep. 20. Plin. L. I. Nat. Hist. c. 95. Hygin. Fab. LIII.*

§. 82. Quo casu ejusdem juris est, cujus est flumen, i. e. publica est. *d. l. pen. §. 2. D. h. t.*

§. 83. Quod si flumen *Alveum* mutat, *Alveus* derelictus fit eorum, qui proxima habent prædia, & novus alveus iterum incipit esse publicus. *l. 7. §. 5. D. h. t. §. 23. I. de R. D.*

§. 84. Quod si & novum *Alveum* flumen derelinquat, similiter eorum est, qui proxima habent prædia. *d. l. 7. §. 5. d. §. 23.*

§. 85.

§. 85. Nisi tamen flumen agrum alicujus totum occupaverit, & cum impetu eundem deferuerit: quo casu, licet is, cujus ager fuerat, stricta ratione nihil in eo alveo habere possit, quia ille ager, qui fuerat, desiit esse, amissa propria forma, & dominus aliud vicinum prædium non habens, ratione vicinitatis nullam partem in eo alveo habere potest; vix tamen est, ut id obtineat, & ex æquitate pristino domino restituendus est. l. 7. §. 5. in f. l. 30. §. 3. l. 38. D. h. t.

§. 86. Aliud sane est, si cujus totus ager inundatus fuerit: namque inundatio speciem fundi non mutat; & ob id, si recesserit aqua, palam est, ejusdem esse, cujus & fuit: l. 7. §. 6. D. h. t. §. 24. I. de R. D. l. 1. §. 9. D. de flum. licet quoad possessionem secus sit. l. 3. §. 17. D. de acq. vel am. poss.

§. 87. Est autem *Inundatio*, cum flumen, imbribus, nivibus, vel qua alia ratione auctum, in vicinos campos ita se effundit, ut nec ripas, nec alveum mutet. l. 1. §. 5. D. de flum.

§. 88. *Accessio Artificialis* seu *Industrialis* est, quando interveniente sola industria factoque hominis, vi rei nostræ alia acquiritur.

§. 89. Cujus species sunt *Adjunctio*, *Specificatio*, & *Confusio*.

§. 90. *Adjunctionis* autem species iterum sunt, *Inclusio*, *Intextura*, *Inædificatio*, & *Scriptura*.

§. 91. In quibus in genere notanda regula, quod *Accessorium sequatur suum principale*; v. l. 26. §. 1. D. h. t. l. 19. §. 13. D. de aur. arg. leg. l. 23. §. 3. D. de R. V. c. 42. de R. J. in 6. licet Accessorium sit pretiosius: d. l. 19. §. 13. quia per accessionem extinguere videtur. §. 26. I. de R. D.

§. 92. Quod si igitur gemmæ, vel margaritæ, auro vel argento inclusæ sint, auro argenteve ce-

dent. d. l. 19. §. 13. & seqq. D. de aur. arg. leg.

§. 93. Sic si quis alienam purpuram (licet m. f.) suo vestimento intexuerit, accessionis vice cedit vestimento. §. 26. I. de R. D. l. 7. §. 2. D. ad exhib.

§. 94. Dominus tamen gemmæ, margaritæ, vel purpuræ, licet hoc modo dominium ejus amittat, Actionem habet; & quidem adversus b. f. possessorem Actionem ad exhibendum, l. 23. §. 5. D. de R. V. l. 7. §. 2. D. ad exhib. CondiCTIONem sine causa, d. §. 26. I. de R. D. vel etiam generalem illam Triticariam, l. 1. D. de cond. trit.

§. 95. Contra m. f. possessorem vero Actionem furti, & CondiCTIONem furtivam, d. §. 26. Actionem ad exhibendum, & Rei vindicationem, tanquam adversus eum, qui dolo malo desit possidere. arg. l. 1. §. 2. l. 2. D. de tign. junct. l. 27. §. 3. l. 36. pr. D. de R. V. l. 131. D. de R. J.

§. 96. Similiter, si in suo loco aliquis aliena materia ædificaverit, ipse dominus intelligitur ædificii; quia omne, quod inædificatur, solo cedit: l. 7. §. 10. D. h. t. §. 29. I. de R. D. l. 23. §. pen. & ult. D. de R. V. l. 2. C. eod. l. 2. D. de superf. l. 50. D. ad L. Aquil. etiam si in pariete ædificatum sit. l. 28. D. h. t.

§. 97. Nec tamen ideo is, qui materiæ dominus fuit, definit ejus dominus esse; d. l. 7. §. 10. D. h. t. §. 29. I. de R. D. licet ejusdem rei duo in solidum domini esse nequeant. l. 5. §. ult. D. commod.

§. 98. Aliter enim ædificium tanquam universitatem quandam, aliter materiam, ex qua ædificium constat, tanquam res singulas, consideramus. v. l. 23. §. ult. D. de R. V. l. 23. D. de usuc. l. 7. §. 2. D. de exc. rei jud.

§. 99. Non tamen Dominus materiæ, stante ædificio, eam vindicare, neque ad exhibendum de ea agere

agere potest, propter *Legem XII. Tab.* qua cavetur, ne quis tignum alienum ædibus suis junctum eximere cogatur: *d. l. 7. §. 10. D. h. t. §. 29. I. de R. D. v. Differt. N. VI. de Caus. obl. C. 1. §. 4. & seqq.* ne scil. ædificia rescindi necesse sit; *d. §. 29.* neve ruina ædium publicus deformetur Urbis adspæctus. *l. 2. C. de ædif. priv.*

§. 100. Sed *Actionem* habet, ex eadem *Leg. XII. Tab.* quæ vocatur *de Tigno juncto*, contra Possessorem in duplum. *d. l. 7. §. 10. D. h. t. d. §. 29. I. de R. D.*

§. 101. Et quidem in duplum ideo, quia dominus invitus re sua carere cogitur, contra *l. 9. D. de act. rer. amot.* ut scil. Domino præstetur id, quod ejus interest, quod duplum non excedit. *l. un. C. de sent. quæ pro eo quod interest.*

§. 102. Neque tantum contra *m. f.* possessorem, (a quo & diruto ædificio ipsum tignum repeti potest, licet jam duplum solutum sit, *l. 2. D. de tign. junct.*) sed & contra *b. f.* possessorem. arg. *d. l. 7. §. 10. D. h. t. §. 29. I. de R. D. l. 23. §. 6. D. de R. V. v. d. Differt. N. VI. C. II. §. 4. & seqq.*

§. 103. Quod minime est iniquum; tum per datam rationem, tum quia, si velit, potest tignum eximere, dominoque petenti restituere. *d. Diff. VI. C. II. §. 10. & seqq.*

§. 104. Appellatione autem *tigni* (quod a *tegendo* dictum) omnis materia significatur, ex qua ædificia fiunt. *d. l. 7. §. 10. D. h. t. §. 29. I. de R. D. l. 1. D. de tign. junct. l. 62. D. de V. S.*

§. 105. Ex diverso, si quis in alieno solo sua materia ædificaverit, ædificium similiter solo cedit: *l. 7. §. 12. D. h. t. §. 30. I. de R. D.* nisi horreum positum sit mobile, quod loco moveri queat. *l. 60. D. h. t.*

§. 106. Sed si quidem *bona fide* ædificavit in alie-

no, materiæ proprietatem non amittit: *d. l. 7. §. 12. D. h. t. §. 30. l. de R. D.* potestque, quamdiu in possessione est, soli dominum petentem domum, neque tamen pretium materiæ & mercedes solventem, per exceptionem doli mali repellere, & ita impensas servare. *d. l. 7. §. 12. d. §. 30. add. l. 14. D. de cond. indeb. l. 206. D. de R. J.*

§. 107. Quod si autem non possidet, nulla ei Actio jure prodita est, quia pretium materiæ aut sumtus consequatur, *l. 33. D. de condit. indeb. l. 14. D. de dol. mal. & met. exc. l. 48. D. de R. V. v. supr. ad. d. t. de R. V. §. 38.*

§. 108. *Malæ Fidei* verò ædificator proprietatem materiæ amittit, ut ne quidem soluto ædificio eam vindicare, *l. 7. §. 12. D. h. t. §. 30. l. de R. D. l. 53. D. de R. J.* neque in possessione positus exceptione uti possit; objici enim potest culpa, quod ædificaverit temere in eo solo, quod intelligebat alienum esse. *d. l. 7. §. 12. d. §. 30.*

§. 109. Literæ quoque, licet aureæ sint, perinde chartis membranisque cedunt, ac solo cedere solent ea, quæ inædificantur. *l. 9. §. 1. D. h. t. §. 33. l. de R. D. l. 23. §. 3. D. de R. V.*

§. 110. Sed aliud juris est in Pictura: §. 34. *l. de R. D.* licet enim quidam, & inter eos Paulus Jctus in *l. 23. §. 3. D. de R. V.* per eandem rationem Picturam tabulæ cedere voluerint; aliis tamen, & inter eos Gajo Jcto, propter dignitatem & præstantiam artis, secus visum est, tabulam scil. cedere Picturæ. *l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 111. Quorum sententiam Imp. expressa Decisione confirmat. *d. §. 34. l. de R. D.*

§. 112. Utique tamen conveniens est, domino tabularum adversus eum, qui pinxit, si tabulas possidet, ad consequendum pretium actionem dari. *d. l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 113.

§. 113. Et quidem contra *m. f.* possessorem datur *Actio Furti, Utilis in rem, & Condictio Furtiva: d. §. 34. I. de R. D. d. l. 9. §. 2. D. h. t. contra b. f. possessorem vero Actio in Factum. l. 23. §. 5. D. de R. V.*

§. 114. Quod si vero dominus tabulæ picturam possidet, contra pictorem (licet rei vindicationem habeat) exceptione tutus est. *d. l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 115. *Accessio Mixta* est, quæ fit & natura operante, & intercedente facto hominis. Cujus species sunt *Plantatio, Satio, & Fructuum Perceptio*; de qua infr. §. 132. & seqq. separatim videbimus.

§. 116. Si enim Titius alienam plantam in suo solo posuerit, ipsius erit; & ex diverso, si Titius suam plantam in Mævii solo posuerit, Mævii planta erit: si modo utroque casu radices egerit; *l. 7. §. ult. D. h. t. §. 31. I. de R. D.* tum enim non videtur separatim amplius a solo corpus esse. *l. 40. D. de act. emt.*

§. 117. Quod si arbor prope confinium posita sit, & in vicini fundum etiam radices egerit, communis est *pro diviso*, i. e. regione cujusque prædii: *l. 7. §. ult. l. 8. pr. D. h. t. d. §. 31. I. de R. D.* sed eruta communis est *pro indiviso. l. 19. D. comm. div. d. l. 8. §. 1. D. h. t.*

§. 118. Nisi forte arbor in vicini fundum radices tantum egerit minores: quo casu arbor ejus est, in cujus fundo origo ejus fuerit. Ita acc. *l. 6. §. 2. D. arb. furt. cæs.*

§. 119. Qua ratione autem plantæ, quæ terra coalescunt, solo cedunt, eadem ratione frumenta quoque, quæ sata sunt, solo cedere intelliguntur. *l. 9. pr. D. h. t. §. 32. I. de R. D.*

§. 120. Quæ vero Actiones hoc & superiori casu locum habeant, ex ante dictis facile intelligitur.

§. 121. *Specificatio est modus acquirendi juris Gentium, cum quis ex aliena materia, suo nomine, l. 7. §. 7. l. 25. l. 27. §. 1. D. h. t. & b. f. l. 12. & 3. D. ad exhib. novam speciem facit. §. 25. I. de R. D.*

§. 122. Non tamen nova species indistincte fit specificantis. Cum enim Sabiniani & Proculejani (de quibus v. l. 2. §. ult. D. de O. J. §. 2. I. de emt. vend. §. 8. I. mand.) hac super re dissensissent, l. 7. §. 7. D. h. t. §. 25. I. de R. D. & esset etiam media sententia distinguendum, Caji scil. l. 7. §. 7. D. h. t. Callistrati, l. 12. §. 1. D. h. t. Pauli, l. 24. l. 26. pr. D. h. t. aliorumque, Imp. noster mediam illam sententiam elegit, & confirmavit. §. 25. I. de R. D.

§. 123. Ut si nova species ad priorem & rudem materiam reduci possit, is dominus sit speciei, qui & dominus fuit materiæ; d. §. 25. materia enim potenter manet. l. 24. D. h. t. l. 78. §. 4. D. de leg. 3.

§. 124. Si vero non possit reduci, is potius fit dominus, qui fecerit; d. §. 25. quia materia extingui videtur. l. 26. pr. l. 27. §. 1. D. h. t. add. l. 9. §. 3. D. ad exhib.

§. 125. *Confusio est modus acquirendi, cum diversorum Dominorum res liquidæ casu fortuito ita miscentur, ut separari nequeant. l. 7. §. 9. D. h. t. §. 27. I. de R. D.*

§. 126. Si enim voluntate Dominorum confusæ sint, totum id corpus, quod ex confusione fit, utriusque commune est; l. 7. §. 8. D. h. t. pro rata scil. & bonitate ejus materiæ, quæ cujusque ante confusionem fuit: l. 3. §. ult. D. de R. V. propter mutuum Dominorum consensum.

§. 127. Si vero voluntate unius confundantur, similiter res confusæ, si quidem ejusdem generis sunt, communes fiunt, si vero diversi generis, & separari

ri nequeunt, fiunt specificantis. l. 5. §. 1. D. de R. V.

§. 128. Sed si *fortuito*, & non voluntate dominorum, confusæ fuerint, vel ejusdem generis materiæ liquidæ, vel diversæ, si modo separari non possint, simpliciter fiunt communes. d. l. 7. §. 9. D. h. t. §. 27. l. de R. D. l. 5. §. 1. D. de R. V. Qui casus huc proprie pertinet.

§. 129. Quod si *Commixtio* fiat, (quæ proprie rerum aridarum est, & earum, quarum corpora discreta manent,) si quidem mutuo dominorum consensu res commixtæ, e. gr. frumentum, similiter communes erunt. §. 28. l. de R. D.

§. 130. Si vero voluntate unius, vel casu fortuito, frumentum e. gr. non sit commune, quia singula corpora in sua substantia durant; d. §. 28. & proinde quilibet dominus suum frumentum per *Actionem in rem* vindicare potest. l. 5. pr. D. de R. V.

§. 131. Plane quoad effectum Actionum non multum interest, an *Confusio* fiat, an *Commixtio*? v. l. 3. §. ult. l. 4. D. de R. V. *Confusioque ac Commixtio* promiscue sæpenumero de rebus aridis ac liquidis accipiuntur. l. 7. §. 8. D. h. t. l. 3. §. ult. l. 5. pr. D. de R. V.

§. 132. *Fructuum Perceptio* est modus acquirendi, cum quis ex re aliena, quam bona fide & ex justa causa possidet, fructus percipiendo suos facit. l. 48. pr. D. h. t. §. 35. l. de R. D.

§. 133. Quod ut procedat, requiritur I. Ut quis rem alienam possideat *Bona fide*. d. l. 48. pr. §. 35. l. de R. D. Quæ est *Illæsa conscientia rei alienæ*; si-ve crediderit, eum, a quo rem accepit, dominum fuisse, si-ve putaverit, eum alienandi potestatem habuisse. l. 109. D. de V. S. l. ult. D. pro emt. l. 13.

§. 1. *D. de publician. in rem act. l. 27. D. de contr. emt.*

§. 134. Unde, quæ dubitat, v. l. 32. §. 1. *D. de usucap. l. f. C. unde vi. l. 21. v. Cum igitur. C. de furt. l. 13. §. 1. D. de publician. in rem act. vel in jure errat, pro bonæ fidei possessore hic non habetur. d. l. 32. §. 1. d. l. f. l. 4. l. 7. l. 8. l. 9. D. de jur. Et fact. ign.*

§. 135. II. Ut *Bona fides* adfit continuo & singulis momentis. l. 23. §. 1. *D. h. t.*

§. 136. III. Ut possideat ex *Iusta causa*, i. e. titulo ad transferendum Dominium habili, e. gr. Em-tionis, Permutationis, vel simili. §. 35. 40. *l. de R. D.*

§. 137. IV. Ut ex ea re *fructus perceperit*. l. 48. *pr. D. h. t. d. §. 35. l. de R. D.*

§. 138. *Percepisse* autem fructus hic *Bonæ fidei possessor* dicitur, simul atque fructus a re, qua tenebantur, quovis modo separati sunt. l. 48. *pr. D. h. t. l. 78. D. de R. V. l. 13. D. quib. mod. usuf. am. l. 25. §. 1. D. de usur.*

§. 139. Fructus autem perceptos *Bonæ fidei possessor* suos facit, non tantum *Industriales*, qui diligentia & opera ejus pervenerunt, sed omnes, adeoque & *Naturales tantum*. Quia, quod ad fructus attinet, loco domini pene est, l. 48. *pr. D. h. t.* fructusque percipit jure soli, eoque, quod dominis prædiorum tributum est, eive, qui agrum vectigalem habet. l. 25. §. 1. *D. de usur. v. supr. ad t. de R. V. §. 31.*

§. 140. Ut ratio hujus acquisitionis non tam in *Cura & Cultura*, quam *Bona fide* ponenda sit. d. l. 48. *pr. D. h. t. l. 25. §. 1. D. de usur. l. 136. D. de R. J.*

§. 141. Si vero Dominus supervenerit, & fundum vindicet, fructus *extantes* similiter omnes *b. f. pos-*

possessor restituit; *l. 22. C. de R. V.* quos quidem pleno jure suos fecit, sed *interim*, i. e. revocabiliter. *d. l. 48. pr. D. h. t.*

§. 142. Sed de *consumtis* non tenetur; *d. §. 35. I. de R. D.* licet factus sit locupletior. *l. 4. §. 2. D. fin. reg. §. 2. I. de off. jud.*

§. 143. Ei vero, qui alienum fundum sciens possederit *mala fide*, non idem concessum est; qui cum fundo fructus, licet consumti sint, cogitur restituere. §. 35. *I. de R. D. d. l. 22. C. de R. V.* Imo & eos, quos non percepit, si modo petitor honeste percipere potuisset, si ei re sua uti licuisset. *l. 33. l. 62. §. 1. D. de R. V. l. 39. §. 1. D. de leg. 1. l. 4. C. unde vi.*

§. 144. *Traditio* est *modus acquirendi*, quo dominus liberam rerum suarum administrationem habens, vel qui a Domino alienandi potestatem accepit, rem corporalem ex justa causa volens in accipientem transfert. §. 40. 42. *I. de R. D. l. 55. D. de O. & A.*

§. 145. Ut itaque *Traditio* effectum habeat necessaria est I. *Naturalis datio*, seu *translatio possessionis*, *l. 8. D. de pecul. i. e. de manu in manum datio*, si res sit mobilis; *d. l. 8. l. 1. §. pen. D. de acq. vel am. poss.* vel in fundum prædiumve inductio, si res sit immobilis: *l. 3. §. 1. D. de acq. vel am. poss. l. 3. pr. D. de usufr.* nudis enim pactis dominia rerum non transferuntur. *l. 20. C. de pact.*

§. 146. Et quidem II. *Translatio possessionis vacuæ*; *l. 3. §. 1. D. de act. emt.* fine qua res tradita non censetur. arg. *l. 20. D. h. t. l. 3. §. 5. 7. l. 22. D. de acq. vel am. poss. l. 16. D. de peric. & comm. rei vend.*

§. 147. III. *Rei corporalis*; res incorporeales enim traditionem proprie non recipiunt. *l. 43. §. 1. D. h. t. l. 4. §. 27. D. de usurp. & usuc.*

§. 148. IV. *Facta a Domino*, liberam rerum suarum
admi-

administrationem habente; l. 20. pr. D. h. t. §. 40. l. de R. D. v. pr. §. 2. l. quib. alien. lic. vel non lic. l. f. C. de reb. alien. non alien. vel eo, qui a domino alienandi potestatem accepit, seu Procuratore, ad hoc speciale Mandatum habente: nihil enim interest, utrum ipse dominus per se tradat alicui rem, an voluntate ejus alius, cui ejus rei potestas permessa est. l. 9. §. 4. D. h. t. §. 42. l. de R. D. l. 5. §. 3. D. de adm. tut.

§. 149. V. *Ex justa causa*; i. e. titulo ad transferendum dominium habili. v. supr. §. 136. Nunquam enim nuda traditio transfert dominium, sed ita, si venditio, vel aliqua justa causa præcesserit, propter quam traditio sequeretur. *l. 31. pr. D. h. t. §. 40. l. de R. D.*

§. 150. Sive autem causa vera sit, five putativa, nihil interest: error enim in causa dandi atque accipiendi non est impedimento, quo minus dominium transeat. *l. 36. D. h. t.*

§. 151. VI. *In accipientem.* In omnibus rebus enim, quæ Dominium transferunt, concurrat oportet affectus ex utraque parte contrahentium. *l. 55. D. de O. & A.*

§. 152. Sive autem, qui rem desiderat, ipse eam accipiat, five per Procuratorem, similiter nihil interest. *l. 13. pr. l. 20. §. ult. l. 53. D. h. t.*

§. 153. Quibus concurrentibus res tradita accipienti acquiritur; nihil enim tam conveniens est naturali æquitati, quam voluntatem Domini, volentis rem suam in alium transferre, ratam haberi. *l. 9. §. 3. D. h. t. §. 40. l. de R. D. l. 21. C. mand.*

§. 154. In Emtione Venditione tamen non statim transfertur dominium, nisi emtor pretium solverit, vel alio modo, scil. expromissore vel pignore dato, volenti venditori satisfecerit; §. 41. *l. de R. D. l. 6. §. 1. D. quib. mod. pign. vel hyp. solv. vel venditor*

tor emtori fidem de pretio habuerit. d. §. 41. *D. de R. D. l. 19. D. de contr. emt.*

§. 155. *Traditio* autem alia *Vera* est, seu *Propria* & *Naturalis*, de qua adhuc actum; alia *Ficta*, seu *Quasi talis*.

§. 156. *Traditio Ficta*, seu *Quasi talis*, proprie est rerum incorporalium, in quibus usus unius & patientia alterius, vel cessio, loco traditionis est. *l. ult. D. de servit. l. 3. D. de usufruct. l. 4. C. de hered. vel act. vend.*

§. 157. Est tamen & aliquando & rerum corporalium, *Traditio* scil. *ficta Brevis manus*, & *Symbolica*.

§. 158. *Traditio ficta Brevis manus est*, cum dominus rem suam, quæ apud alium est, ex causa ad transferendum dominium inhabili, patitur & vult apud eum esse, ex causa ad transferendum dominium habili: veluti si rem, quam tibi aliquis commodaverit, aut locaverit, aut apud te deposuerit, postea aut vendiderit tibi, aut donaverit, aut dotis nomine dederit. Quamvis enim ex ea causa eam rem tibi non tradiderit, eo tamen ipso, quod patitur tuam esse, statim tibi acquiritur proprietas, perinde ac si eo nomine tibi tradita fuisset. *l. 9. §. 5. l. 21. §. 1. D. h. t. §. 43. l. de R. D. add. l. 43. §. 1. D. de jur. dot. l. 9. §. 1. D. de public. in rem act. l. 3. §. pen. & ult. D. de don. int. vir. & ux.*

§. 159. Cujus fictionis brevis manus fundamentum in commoditate rerum agendarum positum est; ut scil. celeritate conjungendarum inter se actionum una occultetur. *d. l. 3. §. pen. D. de don. int. vir. & ux.*

§. 160. *Symbolica* vero est, quæ nota aliqua aut Symbolo veram repræsentat; ut si quis merces in

hor-

horreo depositas vendiderit; simul atque claves horrei tradiderit emtori, transfert proprietatem mercium. *l. 9. §. 6. D. h. t. §. 44. I. de R. D. l. 74. D. de contr. emt.*

§. 161. Dummodo id fiat apud horreum. *d. l. 74. in re præsentis. l. 1. §. pen. D. de acq. vel am. poss.* Nisi forte præsentiam suppleat aspectus; *l. 18. §. 2. D. de acq. vel am. poss.* quo casu traditio *Longa manu* fieri dicitur. *l. 79. D. de sol.*

§. 162. Sic instrumentis traditis ipsius rei traditio facta censetur; *l. 1. C. de don. sic & trabes signatæ pro traditis; l. 14. §. 1. D. de peric. & comm. rei vend.* nec non acervus lignorum, simul atque custodia appositæ fuerit, pro tradito habetur. *l. 51. D. de acq. vel am. poss.*

§. 163. Ad Traditionem denique pertinet *Jactus missilium*, si quis scil. missilia jactet in vulgus. *§. 45. I. de R. D.* Licet enim ad transferendum dominium utriusque affectus requiratur, *l. 55. D. de O. & A.* & singulæ personæ accipientium sint incertæ, sufficit tamen certas esse in globo & indefinite. *d. §. 45. I. de R. D.*

§. 164. *Modi Acquirendi Juris Civilis* sunt vel *Universales*, vel *Singulares*. *§. ult. l. per quas pers. cuique acq.*

§. 165. *Universales* potissimum sunt quatuor: I. *Hereditatis acquisitio, ex Testamento, vel ab Intestato.*

II. *Bonorum Possessio.*

III. *Arrogatio.*

IV. *Additio bonorum libertatum conservandarum gratia.* *d. §. ult.*

§. 166. *Singulares* similiter sunt quatuor: I. *Usucapio.* II. *Donatio.* III. *Legatum.* & IV. *Fideicommissum singulare.* De quibus plerisque suis locis jam actum est.

TITUL. II.

DE ACQUIRENDA VEL AMITTENDA
POSSESSIONE.

C. VII. 32.

§. 1. Sed quantum ad *Remedia Possessoria* attinet, sola *Possessio* sine *Dominio* sufficit.

§. 2. Est autem *Possessio*, (quæ a *Sedibus* quasi *positio* appellata, l. 1. pr. *D. h. t.* & varie accipitur, v. l. 37. *D. de jud.* l. 5. §. 1. *D. ad L. Jul. de vi publ.* l. 78. *D. de V. S. l. pen.* *D. de alien. jud. mut. c. l. 2. C. de serv.* l. 44. pr. *D. h. t. l. 2.* §. 38. *D. ne quid in loc. publ. junct. d. l. 5.* §. 1. l. 10. *C. h. t.*) hic in genere rei *detentio*. l. 1. pr. §. 1. *D. h. t. l. 9. D. de R. V.*

§. 3. Eaque est I. *Vera* seu *Propria*, rerum scil. *corporalium*; l. 3. pr. *D. h. t. l. 4.* §. 27. *D. de usurp. & usuc.* l. 32. §. 1. *D. de S. P. U. vel Quasi talis*, rerum scil. *incorporalium*. l. 10. *D. si serv. vind.* l. 23. §. 2. *D. ex quib. caus. maj.* l. 3. §. 17. *D. de vi & vi arm.* l. 18. §. 1. *D. de pet. her.*

§. 4. II. *Naturalis*, vel *Civilis*; l. 10. *C. h. t. l. 1.* §. 9. *D. de vi & vi arm.* l. 2. §. 1. *D. pro hered.* l. 38. §. 7. 8. *D. de V. O.* quæ tamen *Divisio* non semper eodem modo accipitur.

§. 5. *Naturalis* enim *Possessio* aliquando *late* accipitur pro nuda *detentione*; l. 2. §. 1. *D. pro hered.* l. 7. §. 11. *D. comm. div.* l. 38. §. 7. *D. de V. O.* aliquando *stricte* pro ea, qua quis rem non quidem *animo domini*, sed propter *jus aliquod in re*, possidet: qualis est *possessio Fructuarii*, l. 12. pr. *D. h. t.* *Creditoris ratione pignoris*, l. 37. *D. de A. R. D.* *Emphy-*

phyteutæ, l. 15. §. 1. *D. qui satisd. cog. aliorumque.*

§. 6. *Civilis* similiter aliquando *late* ponitur pro omni ea, quam Jus Civile agnoscit, & ex qua *Remedia* oriuntur *Possessoria*; eoque sensu creditor pignus etiam civiliter possidere dici potest. Aliquando verò *stricte* pro ea, qua quis rem detinet animo domini & sibi habendi. l. 1. §. 9. *D. de vi & vi arm.* l. 2. §. 1. *D. pro hered.* l. 38. §. 7. 8. *D. de V. O.*

§. 7. III. *Bonæ fidei* seu *Non vitiosa*; & *Malæ fidei* seu *Vitiosa*. l. 3. §. 22. *D. h. t.*

§. 8. IV. *Iusta*, quæ ex justo titulo; & *Injusta*, quæ ex injusto acquisita est. l. 3. §. 5. *D. h. t. l. 13.* §. 1. *D. de Publician. in rem act.* l. 22. §. 1. *D. de noxal. act.*

§. 9. *Acquirere Possessionem possunt* tum *Patresfam.* tum *Filiifam.* arg. l. 4. §. 1. *D. de usurp. & usucap.* etiam *Pupilli*, & quidem sine tutoris auctoritate, si infantiam egressi sint; l. 1. §. 3. l. 32. §. 2. *D. h. t.* si vero infantes sint, non nisi intercedente tutoris auctoritate. d. l. 32. §. 2. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 10. Non etiam *Furiosus*, ne quidem *Tutore* vel *Curatore* auctore: l. 5. *D. de R. J.* l. 1. §. 3. *D. h. t.* licet utilitatis causa receptum sit; ut possessionem ante furorem acquisitam retineat. arg. l. 4. §. 3. *D. de usurp. & usuc.*

§. 11. *Acquirimus autem Possessionem* non tantum per nosmet ipsos, l. 1. §. 2. *D. h. t.* sed & per alios, l. 10. §. 2. *D. de A. R. D.* puta per servos, & liberos nostros, quos in potestate habemus, l. 1. §. 5. *& seqq. l. 4. D. h. t.* ut & per extraneas personas, *Tutores* sc., *Curatores*, & *Procuratores*. l. 1. §. 20. *D. h. t.* §. 5. *I. per quas pers. cuique acq.* l. 1. *C. eod.* l. 1. *C. h. t.*

§. 12.

§. 12. Ad apprehendendam enim possessionem minifterio etiam alieno uti licet. *l. 18. pr. D. h. t. l. 53. D. de A. R. D.*

§. 13. Adeo ut, si modo voluntas nostra ab initio intercefferit, v. *d. l. 53.* licet tempus & circumstantias ignoremus, tamen possessio nobis acquiratur. *l. 1. C. h. t. §. 5. I. per quas perf. cuique acq. l. 49. §. 2. D. h. t. l. 13. D. de A. R. D.*

§. 14. Dummodo Tutores, Curatores, Procuratores, eo sint animo, ut nobis seu nostro nomine acquirant; si enim expresse dicant (sola cogitatio non nocet, *l. 13. D. de don.*) se sibi, vel tertio velle acquirere, nobis possessionem non acquirunt. *d. l. 1. §. 20. D. h. t.*

§. 15. *Acquiritur Possessio proprie rerum corporalium;* *l. 3. pr. D. h. t.* (incorporalium enim quasi possessio est, *l. 10. D. si serv. vind.*) quæcunque sc. sunt in rerum natura & hominum commercio.

§. 16. Non etiam liberi hominis, *l. 23. §. 2. D. h. t.* neque rerum sacrarum, religiosarum, familiarumve, quæ hominum commercio exemptæ sunt. *l. 30. §. 1. D. h. t. arg. §. 4. I. de legat. §. 2. I. de inut. stip.*

§. 17. Sed & illud necesse est, ut res, quarum possessio apprehenditur, ab aliis possessoribus sint vacuæ; *l. 2. l. 3. C. h. t.* quia duo pluresve eandem rem in solidum possidere non possunt: non magis enim eadem possessio apud duos esse potest, quam ut tu stare videaris in eo loco, in quo ego sto, vel in quo ego sedeo tu federe videaris. *l. 3. §. 5. D. h. t. l. 5. §. ult. D. commod. l. 19. D. de precar.*

§. 18. Quantum vero ad modum acquirendæ Possessionis attinet; adipiscimur Possessionem corpore & animo simul; neque per se corpore, aut per se animo. *l. 3. §. 1. l. 8. l. 51. D. l. 4. C. h. t. §. 5. I. de interd. l. 153. D. de R. J.*

§. 19. Et quidem solo animo, sine actu aliquo apprehensionis, possessio acquiri nequit. *l. 3. §. 3. D. l. 4. C. h. t.*

§. 20. Adeo, ut ne quidem possessio hereditatis aditæ in heredem, five suum, five extraneum, nisi naturaliter comprehensa, transeat. *l. 23. pr. l. 30. §. 5. D. h. t. v. supr. ad t. de acq. her. §. 36.*

§. 21. Unde, si res mobilis est, manibus apprehendenda; *l. 1. §. 1. 21. D. h. t.* si vero immobilis, in eam intrandum est. *l. 3. §. 1. D. l. 2. C. h. t.*

§. 22. Quod tamen non ita accipiendum, ut, qui fundum possidere velit, omnes glebas circumambulet, sed sufficit quamlibet partem ejus fundi introire: dummodo ea mente & cogitatione sit, ut totum fundum ad terminum possidere velit; *d. l. 3. §. 1. l. 48. D. h. t.* neque totum possidere impediatur. *v. l. 18. §. ult. D. h. t.*

§. 23. Sed in *rebus incorporalibus Ficta seu Quasi apprehensio* sufficit. *v. l. 32. §. 1. D. de S. P. U.*

§. 24. Quin & in *rebus corporalibus Ficta seu Quasi apprehensio* postmodum admissa est: si enim res *v. c.* venditæ propter magnitudinem ponderis facile moveri non possint, & sint in præsentis; *l. 1. §. 21. D. h. t.* vel claves cellæ vinarie vel horrei traditæ sint; *d. l. 1. §. 21. §. 44. l. de R. D.* vel venditor res venditas in emtoris domo deposuerit; *l. 18. §. 2. D. h. t.* vel emtor volente venditore custodiam apposuerit; *l. 51. D. h. t.* venditorve fundum in turri demonstrat, vacuumque possessionem se tradere dicat; res illæ pro traditis habentur. *d. l. 18. §. 2. D. h. t. v. l. 79. D. de solut.*

§. 25. Quo etiam pertinet *Constitutum Possessorium*: Qui est modus analogicæ traditionis, quo verus possessor, ex justa causa, nomine & jure præsentis & consentientis, se rem in futurum possesurum promittit.

§. 26.

§. 26. Quod fit vel *expresse*, cum per *expressam* conventionem id agitur; ut, qui possidet, deinceps alieno nomine possideat; *l. 18. pr. D. h. t. vel tacite* & *implicite*, cum v. c. venditor ante rei traditionem eam ab emtore conducit; *l. 77. D. de R. V. l. 45. D. de R. J. vel usumfructum retinet. l. 28. C. de don.*

§. 27. Uti vero possessio solo animo non acquiritur, ita & solo corpore, sine animo & affectu tenendi, eam nemo adipisci potest. *l. 1. §. 3. l. 3. §. 1. l. 8. D. l. 4. C. h. t.* Adeo, ut & error ejus acquisitionem impediatur. *l. 34. pr. D. h. t.*

§. 28. Non tantum autem ex una, sed & ex plurimis causis *Possessio* acquiri potest; *l. 3. §. 4. D. h. t.* (in quo a *Dominio* differt, quod non nisi ex una causa contingere potest; *d. l. 3. §. 4.*) ita tamen, ut nemo sibi causam possessionis mutare possit. *l. 3. §. 19. l. 19. pr. D. l. 5. C. h. t. l. 33. §. 1. D. de usurp. & usucap. l. 2. §. 1. D. pro hered.*

§. 29. Atque ita *Possessio* ratione acquisitionis corporis & facti est; *l. 29. l. 49. §. 1. D. h. t. l. 19. D. ex quib. caus. maj. l. 10. C. h. t.* sed acquisita juris est, *d. l. 49. pr. l. 44. D. h. t. l. 5. §. 1. D. ad L. Jul. de vi publ. & jus in re tribuit. arg. l. 3. §. 12. D. ad exhib. junct. l. 1. D. ad exhib. l. 5. §. 1. D. ad L. Jul. de vi publ. l. 1. §. 1. 2. D. de superf. v. infr. ad t. Uti poss. §. 2. & ad t. de Q. & A. §. 27. n. IV.*

§. 30. Unde & semel acquisita retinetur, non solum si ipse quis possideat, sed etiam si ejus nomine alius teneat, licet is ejus juri subjectus non sit; qualis est *Colonus* seu *inquilinus*, *Commodatarius*, *Depositarius*, & similes: *§. 5. l. de interd. l. 3. §. 12. l. 9. D. h. t.* qui proprie non possident, sed in possessione esse dicuntur. *l. 10. §. 1. D. h. t. d. §. 5. l. de interd.*

§. 31. Quin etiam animo quoque solo retineri possessionem placet, id est, ut, quamvis neque ipse sit in possessione, neque ejus nomine alius, tamen, si non relinquendæ possessionis animo, sed postea re-
versurus, inde decesserit, retinere possessionem videatur. *d. §. 5. l. de interd. l. 3. §. 7. l. 30. §. 5. D. l. 4. C. h. t.*

§. 32. Amitti vero solet *Possessio*, quemadmodum acquiritur, animo scil. & corpore simul: *l. 8. D. h. t. l. 153. D. de R. J. veluti, si rem mobilem alicui tradamus; l. 3. §. 9. D. h. t. vel ex fundo digrediamur ne possideamus; d. l. 3. §. 9. vel rem derelinquamus. l. 44. §. ult. D. h. t. add. l. 30. §. 1. Et seqq. eod.*

§. 33. Licet & quandoque solo animo, si quis constituat se nolle possidere, amitti possit. *l. 3. §. 6. l. 17. §. 1. l. 18. pr. D. h. t. In quo Possessio iterum differt a Dominio, quod, licet quis dominus esse nolit, nihilominus ejus permanet. d. l. 17. §. 1.*

TITUL. III.

DE USURPATIONIBUS ET USUCAPIONIBUS.

C. VII. 30.

§. 1. **E**ffectus *Possessionis* legitime acquisitæ varii sunt: inter quos excellit *Usucapio*, cui longi temporis possessio locum facit. v. §. 3. 5. in f. *l. per quas perf. cuique acq.*

§. 2. Est autem *Usucapio*, adjectio dominii, per continuationem possessionis, temporis *Lege* definiti. *l. 3. D. h. t.*

§. 3. Quæ bono publico introducta est, ne scil. quarundam rerum diu & fere semper incerta dominia essent, cum sufficeret dominis ad inquirendas
res

res suas statuti temporis spatium. *l. 1. D. h. t. pr. l. h. t. l. 5. pr. D. pro suo. add. l. 28. D. de V. S. l. 203. D. de R. 3.*

§. 4. Inter *Ufucapionem* vero, & *Longi temporis Præscriptionem* olim multum intererat. *Ufucapio* enim I. locum habebat in rebus immobilibus Italici soli tantum, in mobilibus omnibus; *Præscriptio* in prædiis duntaxat Provincialibus. *l. un. C. de ufucap. transform. pr. l. h. t.*

II. *Ufucapio* rerum mobilium anno perficiebatur, immobilium biennio; *Præscriptio* decem annis inter præsentēs, viginti inter absentes. *d. l. un. d. pr.*

III. *Ufucapio* possessorem Dominum faciebat; *Præscriptio* vero tantum Exceptionem tribuebat, & jus aliquod Dominio proximum. *d. l. un. d. pr. arg. t. D. de div. temp. præscr.*

§. 5. Sed Imp. noster *Ufucapionem* transformavit, omnesque illas differentias fultulit; *d. l. un. C. de ufucap. transform.* ut nunc *Ufucapionis* & *Longi temporis Præscriptionis* idem effectus sit.

§. 6. *Ufucapere* itaque seu *Præscribere potest* non tantum paterfam. sed & filiusfam. maxime, si miles sit; *l. 4. §. 1. D. h. t.* non tantum pubes, sed & impubes, etiam sine tutoris auctoritate, si quidem animum possidendi habeat, seu infantiam egressus sit. *l. 4. §. 2. D. h. t. l. 1. §. 3. D. de acq. vel am. poss. §. 9. I. de inut. stip.*

§. 7. Dummodo I. *Possideatur res tradita a non domino*; *pr. l. h. t.* sine possessione enim *Ufucapio* contingere non potest: *l. 25. D. h. t. l. 20. C. de pact.* si vero a domino res tradita sit, *ufucapione* opus non est. *§. 40. I. de R. D.*

§. 8. II. *Possideatur Bona fide*, *pr. l. h. t.* seu illæsa conscientia rei alienæ; *l. 109. D. de V. S. ut*

Dubitatio & Error Juris hic non sufficiat. l. 31. pr. l. 32. §. 1. D. h. t. v. supr. ad t. de A. R. D. §. 133.

§. 9. Quæ ordinario tempore traditionis, l. 15. §. ult. l. 44. §. 2. D. h. t. l. 2. pr. D. pro emt. sed in Emtione Venditione etiam conventionis tempore necessaria est. l. pen. D. h. t. d. l. 2. pr. D. pro emt. l. 7. §. ult. D. de Publician. in rem act.

§. 10. Sufficit autem hic *bonam fidem* adesse ab initio; mala fides enim superveniens Usucapionem non interruptit: l. 48. §. 1. D. de A. R. D. l. un. C. de usuc. transf. licet in *Fructuum Perceptione* secus sit. l. 23. §. 1. D. de A. R. D. v. supr. ad d. t. de A. R. D. §. 134.

§. 11. III. Ex *Iusta causa*, seu titulo ad transferendum dominium habili: v. §. 35. 40. I. de R. D. sine qua non procedit Usucapio, l. 24. C. de R. V. cum & sine ea ne quidem dominium a vero domino transferri possit. l. 31. D. de A. R. D.

§. 12. Adeo, ut opinio erronea iusti tituli non sufficiat; l. 27. D. h. t. §. 6. I. h. t. l. 1. D. pro donat. nisi forte error sit iustus & probabilis. l. 12. D. pro emt. l. ult. §. 1. D. pro suo.

§. 13. IV. *Res talis, quæ usucapi possit*: non exempta hominum commercio; l. 9. l. 45. pr. D. §. 1. I. h. t. non vitiosa, i. e. *furtiva* vel *vi possessa*; l. 4. §. 6. l. 33. pr. §. 2. D. §. 2. 5. I. h. t. neque talis, cujus Usucapio alia ratione est prohibita.

§. 14. Quales sunt res Fisci; l. 18. l. 24. §. 1. D. §. 4. I. h. t. res Dominicæ; t. t. C. ne rei dom. Civitatum, Ecclesiarum &c. de quibus v. l. ult. C. de fund. patr. l. ult. C. de fund. rei priv. l. 23. C. de SS. eccl. Nov. 9. Nov. III. Nov. 131. c. 6. Præfidi contra L. Juliam datæ; l. pen. pr. D. ad L. Jul. rep. l. 48. pr. D. de A. R. D. res Pupillorum, v. d. l. 48. pr. & Minorum;

rum; l. 3. C. quib. non obj. long. temp. præscr. l. ult. C. in quib. caus. in integr. rest. nec. non est. bona adventitia Filiisfam. l. 1. §. 2. C. de amal. exc. denique res Prohibitæ alienari aut Lege, aut Testamento. l. 12. l. 24. D. h. t. l. 2. C. pro emt. l. 16. D. de fund. dotal.

§. 15. Plane, Vitio purgato, res furtivæ & vi possessæ usucapi possunt. §. 3. I. h. t.

§. 16. Purgatur autem vitium, si res in potestatem Domini scientis l. 84. D. de furt. reverfa fuerit; l. 4. §. 6. 12. & seqq. D. d. §. 3. I. h. t. l. 5. l. 7. C. pro emt. l. pen. §. 1. D. ad L. Jul. rep. vel si, cum ipse dominus rem abstulerit, revertatur in potestatem creditoris. l. ult. D. h. t. l. 6. C. pro emt.

§. 17. Res incorporales, veluti servitutes proprie quidem (quia possideri non possunt, l. 3. pr. D. de acq. vel am. poss. l. 1. §. 27. D. h. t.) Usucapionem non recipiunt; l. 14. D. de servit. l. 43. §. 1. D. de A. R. D. unde & aliquando per Legem Scriboniam, Servitutum, tam Rusticarum, quam Urbanarum, Usucapio prohibita fuit. l. 4. §. f. D. h. t.

§. 18. Sed Prætores quasi Usucapionem Servitutum deinde admiserunt; l. 10. D. si serv. vindic. l. 10. §. 1. D. h. t. & Imp. Justinianus in l. ult. C. de long. temp. præscr. rerum incorporalium præscriptionem indistincte probavit.

§. 19. V. Possessio fit continua, non usurpata seu interrupta. l. 2. D. h. t. l. 2. C. de præscr. long. temp.

§. 20. Continuatur autem possessio etiam in successore, non tantum Universali, puta herede; l. 20. D. §. 7. I. h. t. sed & Particulari, v. c. emtore. l. 14. pr. §. 1. l. 19. D. §. 8. I. h. t. l. 2. §. 20. D. pro emt.

§. 21. Sed hoc interest: Successor Universalis continuat possessionem b. f. cœptam; etiam si ipse in

mala fide fit; d. §. 7. *I. h. t.* & si defunctus *m. f.* possessor fuerit, ne quidem a sua persona Usucapionem inchoare potest, licet accessione possessionis uti non delideret. d. §. 7. l. 11. *C. de acq. poss.*

§. 22. Heres enim succedit in virtutes & vitia defuncti. l. 11. *D. de div. temp. præscr. l. 22. D. h. t.*

§. 23. Successor vero Singularis potest uti accessione auctoris sui, si uterque in *b. f.* sit: l. 13. §. *f. D. de acq. poss.* potestque, si ipse *b. f.* possideat, Usucapionem inchoare, licet Auctor malæ fidei possessor fuerit. l. 5. *D. de div. temp. præscr. l. 1. C. de præscr. long. temp.*

§. 24. VI. *Possessio fit continuata per tempus legitimum*; quod olim in Usucapione annus erat in re mobili, biennium in re immobili. *pr. I. h. t.* Sed per Imp. nostrum ita mutatum, ut res quidem mobiles per triennium, immobiles vero per decennium inter præsentēs, sed vicennium inter absentes, usucapiantur seu præscribantur, l. *un. C. de usucap. transform. pr. I. h. t.*

§. 25. Sunt autem hic *præsentēs*, qui in eadem sunt Provincia; *absentes*, qui in diversis. l. *ult. C. de præscr. long. temp.*

§. 26. Quod si itaque *Usurpatio* intercedat, solus temporis lapsus non prodest. l. 2. *C. de long. temp. præscr.*

§. 27. Est vero hic *Usurpatio*, *Usucapionis interruptio*. l. 2. *D. h. t.* Gell. *L. III. c. 3.*

§. 28. Eaque vel *Naturalis* est, vel *Civilis*.

§. 29. *Naturalis* est, quæ manu fit; cum scil. quis de possessione vi dejicitur, vel alicui res eripitur. l. 5. *D. h. t. l. 15. D. de acq. vel am. poss.*

§. 30. *Civilis* vero, quæ fit per actus judiciales; libelli

belli scil. oblationem, in jus vocationem, *l. pen. & ult. C. de annal. exc.* (mutato jure antiquo, v. *l. 18. l. 20. D. de R. V. l. 2. §. ult. D. pro emt. l. 9. §. 6. D. ad exhib. §. 3. I. de off. jud.*) & litis contestationem. *l. 10. C. de acq. poss.*

§. 31. Quod tamen ita demum procedit, si Actor intentionem suam probaverit; *l. 1. l. 9. C. de præscr. long. temp.* cæteroquin enim, si reus absolutus sit, etiam lite pendente continuatur possessio, & impletur Usucapio: *dd. ll. l. 2. D. pro don.* quia per litis contestationem vere & naturaliter possessio non amittitur. *d. l. 2. l. 2. §. ult. D. pro emt.*

§. 32. In Fisco speciale est, quod, qui a Fisco rem alienam emit, statim securus sit, Fiscus autem ipse post quadriennium conveniri nequeat: *l. 2. C. de quadr. præscr. §. 9. I. h. t.* quod ad substantiam Principis & Augustæ deinde extensum est. *l. ult. C. de quadr. præscr. d. §. 9. I. h. t.*

§. 33. Est etiam *Præscriptio longissimi temporis*, ad quam superiora illa requisita non sunt necessaria.

§. 34. Et quidem I.) *Præscriptio XXX. annorum*: qua acquiruntur I. Actiones personales. *l. 3. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.*

II. Res vitiosæ, & sine titulo, bona fide possessæ. *l. 8. §. 1. C. eod.*

III. Res minorum. *l. 3. C. quib. non obj. long. temp. præscr. l. ult. C. in quib. caus. in int. rest. nec. non est. l. 3. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.*

IV. Res Adventitiæ filiorumfam. *Nov. 122. c. 24.*

V. Res a malæ fidei possessore alienatæ, & bona fide acceptæ. *Nov. 119. c. 7. Auth. Malæ fidei. C. de long. temp. præscr.*

§. 35. II.) *Præscriptio XL. annorum*: qua acquiruntur I. Res Patrimonialis Principis. *l. f. C. de fund. patr.*

II. Res Fiscales. *l. 4. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.*

III. Res immobiles Ecclesiarum. *l. 23. C. de SS. eccl. junct. Nov. III. c. 1. Nov. 131. c. 6. x. de præscr. & Civitatum. arg. dd. II.*

IV. Actio Hypothecaria, quæ contra ipsum debitorem (non contra tertium, v. supr. *ad t. de distr. pign. §. 20.*) locum habet. *l. 1. §. 1. C. de ann. exc.*

§. 35. III.) Præscriptio C annorum. v. *c. 14. x. de præscr. Auth. Quas Actiones. C. de SS. eccl.*

§. 37. IV.) Præscriptio immemorialis; cujus scil. in contrarium non extat memoria. v. *l. 2. §. 1. 7. l. 23. §. 2. D. de aq. & aq. pluvi. arc.*

P R O S O L U T O .

§. 38. Tituli autem Usucapionum seu Præscriptionum variis sunt: veluti, *pro Soluta, pro Emptore, pro Herede, pro Donato, pro Derelicto, pro Legato, pro Dote, pro Suo. l. 3. §. 21. D. de acq. vel am. poss.*

§. 39. *Pro Soluta* usucapit, qui rem alienam a debitore debiti causa recipit. *l. 46. D. h. t.*

§. 40. Idemque Juris est, si verus dominus non debitor rem solvat; dummodo existimans se debere tradat, & putans debitum esse accipiat. *l. 48. D. h. t.*

TITUL. IV.

P R O E M P T O R E .

C. VII. 26.

§. 1. **P***ro Emptore* usucapit, qui rem alienam a non domino bona fide emit, ejusque possessionem bona fide adeptus est. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 2. Dummodo Emptio pure, non sub conditione facta, *l. 2. §. 2. 4. 5. D. h. t. & pecunia soluta sit. l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 3.

§. 3. Idemque dicendum de eo Possessore, qui litis æstimationem obtulit: *l. 1. D. h. t.* quia litis æstimatio emtioni similis est. *l. 3. D. h. t.*

TITUL. V.

PRO HEREDE, VEL PRO POSSESSORE.

C. VII. 29.

§. 1. **P**ro herede ufucapit heres, cum quo est testamenti factio, *l. 4. D. h. t.* qui rem alienam, in hereditate delata (v. *l. 1. D. h. t.*) inventam, *b. f.* possidet, tanquam hereditariam: *l. 3. D. h. t.* cum justam haberet existimandi causam eam fuisse defuncti. Ita acc. *l. 33. §. 1. D. de ufucap. l. 4. C. de long. temp. præscr. X. vel XX. annor.*

§. 2. Pro Possessore vero Bonorum Possessor, qui vice heredis habetur. *l. 2. D. de bon. poss. l. 2. D. de poss. hered. pet.*

TITUL. VI.

PRO DONATO.

C. VII. 27.

§. 1. **P**ro Donato ufucapit, cui res aliena a non Domino donationis causa tradita est. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Dummodo revera donata sit; *d. l. 1. pr. D. h. t.* & Donatio subsistat. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Non etiam, si Donatio nulla sit: veluti, si pater donaverit filio, quem in potestate habet; *d. l. 1. §. 1. D. h. t.* vel inter virum & uxorem donatio facta sit. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. VII.

PRO DERELICTO.

§. 1. **P**ro Derelicto ufucapit, qui *b. f.* possidet rem alienam, a non domino pro derelicto habitam. *l. 4. l. 6. D. h. t.*

§. 2. Si enim a vero domino pro derelicto habitam fit, statim fit occupantis, neque ufucapione opus est. *l. 1. l. 2. pr. D. h. t.*

TITUL. VIII.

PRO LEGATO.

§. 1. **P**ro Legato ufucapit, qui possidet rem alienam sibi legatam; *l. 1. l. 2. l. 4. l. 9. D. h. t.* vel rem quidem testatoris propriam, sed codicillis sibi ignorantem ademtam. *d. l. 4. l. 9. D. h. t.*

§. 2. Dummodo revera legatam fit, *l. 2. 3. D. h. t.* & cum legatario fit testamenti factio. *l. 7. D. h. t.*

TITUL. IX.

PRO DOTE.

C. VII. 28.

§. 1. **P**ro Dote ufucapit, qui rem alienam in Dotem accepit; *l. 1. pr. §. 2. D. h. t.* sive res singulæ, sive universæ in dotem datæ sint. *d. l. 1. §. 1.*

§. 2. Dummodo nuptiæ contractæ sint; *l. 1. §. 2. & constet matrimonium. l. 1. §. 3. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. X.

PRO SUO.

§. 1. **T**itulus autem *Pro Suo* vel *Generalis* est, vel *Specialis*.

§. 2. *Generalis* est, qui cum aliis titulis concurrat; qui enim v. c. *pro Emptore*, *pro Donato*, *pro Legato* possidet, is simul etiam possidet *pro Suo*. l. 1. pr. D. h. t. l. 27. D. de usucap.

§. 3. *Specialis* vero, cum possidentur res nullius, quæ mari, terra, cælo capiuntur; l. 2. D. h. t. aliæve deficiente iusto titulo traditæ. l. 3. l. 4. §. ult. D. h. t. l. 1. §. 2. D. pro dot.

DE RE JUDICATA, ET DE EFFECTU
SENTENTIARUM, ET INTER-
LOCUTIONIBUS.

C. VII. 52. 45.

§. 1. **I**nsignis etiam effectus, tum *Dominii*, tum *Possessionis* est, quod res possessa possessori auferri nequeat; l. 11. *D. de R. J. l. ult. D. de acq. vel am. poss. l. 1. l. 6. pr. §. 1. C. unde vi.* nisi iusta causa intercedat, ob quam id legitime fieri possit: qualis est *Res judicata*, *Confessio*, *Cessio bonorum*, similesque.

DE RE JUDICATA.

§. 2. *Res judicata* dicitur, quæ finem controversiarum pronuntiatione *Judicis* accipit; quod vel condemnatione, vel absolutione contingit. l. 1. *D. h. t.*

§. 3. Adeoque *Sententia* in genere nihil aliud est, quam *Pronuntiatio Judicis*, causæ controversæ decisionem continens. arg. d. l. 1.

§. 4. Est autem *Sententia* vel *Interlocutoria*, vel *Definitiva*. h. t. *Inscr. l. 3. l. 9. C. h. t. l. 39. D. de minor.*

§. 5. *Sententia Interlocutoria* est, quæ neque condemnationem continet, neque absolutionem, sed pronuntiatur super articulo seu causa quadam incidente. d. l. 39. *D. de min.*

§. 6. *Eaque* vel *Simplex* est, vel *Vim Definitivæ* habens.

§. 7. *Interlocutio Simplex* est, quæ ad causam principalem non pertinet, nec ei præjudicium facit. l. 9. *C. de sent. & interl.*

§. 8. *Vim vero Definitivæ* habens, quæ etiam ad cau-

causam principalem pertinet, eique præjudicium facit. v. l. 31. *D. de jurej.* l. 18. *D. de dol.* l. 14. §. 1. 4. *D. quod met. c.* l. 37. *C. Theod. de appell.* l. 2. *C. si pend. app.* l. 9. *C. de sent. & interl.* l. 2. *D. de appell. recip.*

§. 9. *Sententia Definitiva est, qua causa principalis deciditur, absolvendo vel condemnando reum.* l. 1. *D. h. t.* l. 19. §. 1. *D. de recept. qui arb. recep.*

§. 10. *Ut autem Sententia effectum habeat, necesse est, ut pronunciatur a Judice competente; l. f. D. de jurisd. t. t. C. si a non compet. jud. & quidem, quantum ad modum attinet, rite seu servato judiciorum ordine.* l. 4. *C. de sent. & interl.*

§. 11. *Qui in eo consistit, ut I. Præcedat causæ cognitio.* l. 7. *C. eod.*

II. *Citatio partium,* l. 47. *D. h. t.* quæ scil. litem contestatæ sunt; l. 1. *C. h. t.* quibus absentibus judicari nequit; d. l. 47. *pr. D. h. t.* nisi forte absint per contumaciam. v. l. 60. l. 53. *D. h. t. l. 73. pr. D. de jud.*

III. *Ut Sententia pronunciatur loco publico,* l. 6. *C. h. t.* solito, & juri dicundo consecrato. l. 59. *D. de jud. l. pen. D. de just. & jur.* l. 2. §. 1. 2. *D. quis ord. in bon. poss.*

IV. *Tempore Congruo,* die scil. facto, l. 4. *C. quom. & quand. jud. sent. prof. deb. non feriato;* d. l. 4. l. 1. *D. de fer. & quidem ante solis occasum, non noctu.* Nov. 82. c. 3. v. l. 2. §. 31. *D. de O. I. Gell. L. XVII. c. 2.*

V. *Ut proferatur a Judice sedente.* Nov. 71. c. 1. Nov. 82. c. 3. c. f. *de sent. & re jud. in 6.*

VI. *Ab ipso Judice, non alio, ex periculo seu scriptura recitetur.* l. 2. l. 3. *C. de sent. ex peric. recit. c. f. de sent. in 6.*

§. 12. *Olim etiam necesse erat, ut sententiæ Latine proferrentur;* l. 48. *D. h. t. v. Suet. in Claud. c. 16.* sed id deinceps mutatum, ut nunc tam Græca,

ca, quam Latina lingua pronunciari possint. l. 12. C. de sent. & interloc.

§. 13. Quod si Plures sint Judices, omnium præsentia desideratur. l. 37. l. 39. D. h. t. l. 17. §. ult. l. 18. D. de recept.

§. 14. Qui si dissentiant in judicando, plurium sententiæ standum, & secundum plurima vota concludendum est. l. 36. l. 39. D. h. t. l. 17. §. ult. l. 27. §. 3. D. de recept. Gell. L. IX. c. 15. v. Diss. N. de Calc. Minerv. p. 36. & seqq.

§. 15. Si vero pares sint numero Judices dati, & dissensionem eorum sententiæ, sententiæ in pendentibus sunt, donec competens Judex seu Prætor unam confirmaverit. l. 28. D. h. t.

§. 16. Prætor autem confirmat sententiam favorabiliorem; ut scilicet in *Liberalibus causis* pro libertate statutum obtineat; l. 38. pr. D. h. t. in *causis Dotalibus* favor dotis; l. 70. D. de jur. dot. l. 85. D. de R. J. & in *Querela testamenti inofficiosi* favor ultimæ voluntatis prævaleat. l. 10. pr. D. de inoff. test. In aliis autem causis pro reo statutum obtineat; d. l. 38. pr. D. h. t. & si diversis summis condemnent judices, minima summa spectetur. d. l. 38. §. 1. D. h. t. l. 27. §. 3. D. de recept. v. d. Diss. p. 48. & seqq. supr. ad t. de recept. §. 48.

§. 17. Quantum vero ad ipsam Sententiam attinet, requiritur I. Ut Judex certam ferat sententiam; §. 32. I. de act. t. C. de sent. quæ fin. cert. quant. l. 21. D. de reb. cred. vel per se, l. 59. pr. D. h. t. vel per relationem ad aliud: d. l. 59. §. 1. l. 5. §. 1. D. h. t. etiamsi de incerta quantitate, veluti de eo quod interest, apud eum actum sit; d. §. 32. l. de act. l. un. C. de sent. quæ fin. cert. quant. adeoque non sufficiat dicere, Solve quod debes. l. 21. §. 3. D. de recept. junct. l. 1. D. h. t.

§. 18. Dummodo natura rei certam sententiam admittat.

mittat. v. l. 6. §. 1. *D. h. t. §. 33. v. Huic autem. l. de act. l. 7. D. si pars hered. pet.*

§. 19. Non tamen necesse est exprimere verba *Absolvo*, vel *Condemno*; sed sufficit, si v. c. *Solvi jussit*, vel *Præstari*, vel quo alio verbo hoc significaverit. l. 59. *pr. D. h. t. l. 75. D. de jud. l. 21. §. 1. D. de recept.*

§. 20. Quin & rationes sententiæ, seu decidendi, recte omittuntur. *d. l. 59. pr. D. h. t. l. 32. pr. D. de excus. tut. c. 16. X. de sent. & re jud. arg. l. 11. in f. C. de R. C.*

§. 21. II. Requiritur, ut *Sententia sit Pura*, non sub conditione prolata; quæ si adjecta sit, pro non scripta habetur. *d. l. 37. D. de excus. tut. l. 1. §. 5. D. quand. appell.*

§. 22. III. *Conformis Libello*, quoad objectum scil. & causam petendi. l. 18. *D. comm. div. l. f. C. de fideic. libert. l. 25. §. 8. in f. D. de Æd. ed.*

§. 23. IV. *Secundum Acta & probata lata*. l. 6. §. 1. *D. de offic. Præs. l. 14. C. de jud. v. supr. ad t. de jud. §. 54. & seqq.*

§. 24. Nec non V. *Secundum Leges & Consuetudines*; *pr. l. de off. Jud. l. 13. C. h. t. Auth. Jubemus. l. 14. C. de jud. Nov. 121. c. 2. Nov. 126. c. 1. licet Leges sint duræ, dummodo claræ & apertæ. l. 12. §. 1. D. qui & a quib. man. lib. non fiunt. Adeo ut, si expresse contra Leges judicatum sit, sententia sit ipso jure nulla, neque appellare necesse sit. l. 19. *D. de appell. l. 1. §. 2. D. quæ sent. fin. appell. resc. l. 2. C. quand. prov. non est nec. v. supr. ad t. de jud. §. 58. 59.**

§. 25. Nisi convenerit inter litigatores, qualem Sententiam Judex pronunciare debeat: quo casu secundum conventionem partium sententiam proferre sufficit. l. 26. *D. h. t.*

DE EFFECTU SENTENTIARUM.

§. 26. *Effectus Sententiæ Definitivæ* (Interlocutoria

R r r

ria

ria enim ex justa causa mutari potest, *l. 14. D. h. t. l. 16. D. de O. N. N. l. 10. D. de stip. Præt.*) est I.) Quod Judex sententiam semel latam mutare vel retractare nequeat, *l. 42. l. 55. l. 62. D. h. t.* neque de poena damnatorum amplianda vel minuenda sine Principali auctoritate aliquid statuere possit: *l. 45. §. 1. D. h. t.* quia, postquam semel sententiam dixit, judex esse definit, & semel male seu bene officio functus est. *l. 55. D. h. t.*

§. 27. Adeo, ut Sententia ne quidem sub prætextu novorum instrumentorum rescindi possit. *l. 35. D. l. 4. C. h. t. v. supr. ad t. de fid. instr. §. 28.*

§. 28. Nisi I. Sententia ex falsis instrumentis, vel testimoniis lata sit. *l. 33. D. h. t. t. t. C. si ex fals. instr. vel testim. jud. sit. l. 11. D. de exc. l. 75. D. de jud.*

II. Negotium sit publicum. *d. l. 35. D. h. t. l. un. C. de sent. adv. fisc. lat. retract. l. 3. C. de jur. Reip.*

III. Sententia sit lata ex jurejurando, per judicem delato. *l. 31. D. de jurej.*

IV. Posterius inveniatur testamentum, ex quo testatorem a priori voluntate recessisse manifestum est. *arg. l. ult. C. de reb. cred. l. 3. §. 1. D. de transact.*

V. Instrumenta per adversarium subtrahita sint, ut non nisi post sententiam reperiri potuerint. *arg. l. 19. C. de transact.*

VI. Instrumenta reperiantur, quæ probant sententiam contra rem prius judicatam latam esse. *l. 1. C. quand. prov. non est necess.*

§. 29. Plane eodem die supplere, quæ ad consequentiam jam statutorum pertinent; *l. 42. D. h. t.* actorumve verba emendare, tenore sententiæ perseverante, non est prohibitum. *l. 46. D. h. t.*

§. 30. Quin & contra sententiam suam Judex ex justa causa in integrum restituere; *l. 16. §. ult. D. de minor.*

minor. & multam inflictam, ob inopiam condemnati, remittere potest. l. 6. §. ult. C. de mod. mult.

§. 31. II.) *Effectus Sententiarum* est, quod, si intra decendium a sententia non sit appellatum, v. *Nov.* 23. c. 1. res judicata pro veritate habeatur, l. 25. D. de stat. hom. l. 207. D. de R. J. eique standum ac parendum sit; l. 1. C. h. t. adeoque controversiæ finem imponat, l. 1. D. h. t. & jus inter litigantes, non alios, faciat: l. 63. D. h. t. res enim inter alios acta vel judicata, aliis neque prodest, neque præjudicat. d. l. 63. D. h. t. t. t. C. int. al. act. vel jud. al. non noc. l. 2. C. quib. res jud. non noc. l. 1. D. de exc. rei jud.

§. 32. Nisi is, cui actio vel defensio primum competit, sequentem agere patiatur, eoque sciente sententia inter alios data sit. d. l. 63.

§. 33. III.) Quod si Actor vicerit, *Actioni Judicati*; si vero Reus absolutus sit, *Exceptioni Judicati* locum faciat.

§. 34. De qua *Actione* Prætor ita edixisse videtur: CONDEMNATUS AB EO, CUJUS EA DE RE JURISDICTIO EST, UT PECUNIAM SOLVAT; si non solvat intra legitimum tempus, *Judicati Actionem* dabo. arg. l. 4. §. 3. l. 5. D. h. t.

§. 35. Ait Prætor, CONDEMNATUS; *Condemnatum* accipere debemus eum, qui rite condemnatus est, ut sententia valeat: cæterum, si aliqua ratione sententia nullius momenti sit, dicendum est, *condemnationis* verbum non tenere. l. 4. §. 6. D. h. t.

§. 36. AB EO, CUJUS EA DE RE JURISDICTIO EST; melius scripisset, *cujus ea de re notio est*: etenim *notionis* nomen etiam ad eos pertinet, qui jurisdictionem non habent, sed habent de quavis alia causa notionem. l. 5. pr. D. h. t.

§. 37. *UT PECUNIAM SOLVAT*; *solvisse* accipere debemus non tantum eum, qui solvit, verum omnem omnino, qui ea obligatione liberatus est, quæ ex causa judicati descendit. *d. l. 4. §. 7. D. h. t.*

§. 38. *Si non solvat*; Quid ergo, si solvere quidem paratus non sit, *satisfacere* autem paratus sit, quid dicimus? & ait Labeo, debuisse hoc quoque adjici, *Neque eo nomine satisfaciat*: fieri enim posse, ut idoneum expromissorem habeat. Sed ratio *pecuniæ exigendæ* hæc fuit, quod noluerit Prætor obligationes ex obligationibus fieri, idcirco ait, *Ut pecunia solvatur*. Ex magna tamen & idonea causa accedendum erit ad Labeonis sententiam. *l. 4. §. 3. D. h. t.*

§. 39. *Intra Legitimum tempus*; quod olim ex *Leg. XII. Tab.* erat XXX. dierum; A. Gell. *L. XX. c. 1.* postea ex constitutionibus Impp. fuit duorum mensium; *l. un. C. Theod. de usur. rei jud. l. 31. D. h. t. l. ult. §. 1. C. de usur. rei jud.* sed ab Imp. Justiniano mutatum est in spatium IV. mensium. *d. l. ult. pr. §. 1. C. de usur. rei jud.*

§. 40. Ita tamen, ut a Prætorē ex justa causa arctari, vel prorogari possit. *l. 2. l. 4. §. 5. l. 31. D. h. t.*

§. 41. Plane pertinet id tempus ad *Actiones* tantum *Personales*, non etiam *Reales*, in quibus, nisi ex justa causa dilatio petatur, restitutio statim facienda est. *v. l. 68. D. de R. V. §. 2. l. de offic. Jud.*

§. 42. *Judicati Actionem dabo*. Quæ est *Actio* personalis, rei persecutoria, perpetua; *Competens Adori victori*, ejusque heredi; *Contra eum*, qui suo nomine in judicio condemnatus est, ejusque heredem; *Ad solvendum id*, in quod condemnatus est, vel ad id, ut sententia *Executioni* mandetur.

§. 43. Vocatur hæc *Actio Judicati*; *l. 4. pr. §. 1. 2. 5. l. 6. §. ult. D. h. t.* quia datur *Judicati* *persequendi*

quendi causa, ut condemnatus satisfaciat judicato, vel per Prætozem ad hoc cogatur.

§. 44. Est autem hæc Actio *Personalis*; oritur enim ex obligatione, quæ ex mera æquitate nascitur. v. Differt. N. VI. de *Caus. Obl. C. V. §. 8. & seqq.*

§. 45. *Rei persecutoria, perpetua. l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 46. *Competens Actori Victori, ejusque heredi. d. l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 47. *Contra eum, qui suo nomine in judicio condemnatus est; contra Procuratorem enim, Actorem Municipem seu Syndicum, ut & Tutorem & Curatorem, Actio Judicati non datur: l. 4. pr. §. 1. 2. D. h. t. l. 61. D. de proc. nisi quis liti se obtulerit, vel sit Procurator in rem suam. d. l. 4. pr. D. h. t. l. 61. D. de proc.*

§. 48. Quod si vero plures una sententia condemnati sint, contra singulos datur pro rata: l. 1. 2. C. si plur. un. sent. nisi res divisionem non recipiat, quo casu singuli tenentur in solidum. l. 2. §. 1. 2. l. 4. §. 1. 2. D. de V. O.

§. 49. *Ejusque heredem; l. 6. §. ult. D. h. t. ut & successorem singularem. l. 3. §. 1. D. de pign.*

§. 50. *Ad solvendum id, in quod condemnatus est. l. 4. §. 3. D. h. t.*

§. 51. *Vel ad id, ut sententia Executioni mandetur. Si enim condemnati intra statutum spatium solutioni non satisfecerint, sequitur denique Executio. l. ult. & t. t. C. de execut. rei jud.*

§. 52. Et quidem in *Actionibus Realibus* res manu militari fere aufertur; l. 68. D. de R. V. in *Personalibus* vero pignora capiuntur, & distrahuntur. l. 2. l. ult. C. de exec. rei jud.

§. 53. Qua in re hic ordo præscriptus est, ut

primo res mobiles & animales pignori capiantur, & distrahantur; & si illæ non suffecerint, tum soli pignora capiantur: quod si vero nec quæ soli sunt sufficiant, vel nulla sunt soli pignora, denique perveniatur ad jura & incorporalia. l. 15. §. 2. & seqq. D. h. t.

§. 54. Si condemnatus in loco judicii vel domicilium, vel bona non habeat, Judex domicilii, vel rei sitæ, per *Literas Requisitionales* rogatur, ut sententiam ibi executioni mandet. l. 15. §. 1. D. h. t. l. 45. §. 1. D. de jud. l. 13. §. 3. C. eod. N. 135. c. 5.

§. 55. Quod si vero condemnatus nulla bona habeat, in carcerem detruditur, usque dum victori in solidum satisfactum sit; l. 1. l. ult. C. qui bon. ced. poss. a victore modice (olim secundum L. XII. Tab. libra farris in singulos dies data, v. Gell. L. XX. c. 1.) alendus. v. l. 24. D. h. t. Qua de re Prætor in Edicto subjecisse videtur: *Si victum vel stratum judicato inferri non patietur, in eum, uti ea res erit, animadvertam.* arg. d. l. 34. D. h. t. v. l. 43. & seqq. D. de V. S.

§. 56. Nisi forte gaudeat *Beneficio Competentiæ*; quod est *Jus quibusdam personis concessum, quo non possunt in plus conveniri, quam facere possunt*, i. e. quam facultates eorum patiuntur, ut tantum iis relinquatur, quod iis ad victum quotidianum & alimenta sufficiat. l. 16. l. 30. D. h. t. §. 37. I. de act. l. 137. D. de R. J.

§. 57. Quales sunt Socii, five Universales, l. 16. D. h. t. five Particulares; l. 63. pr. D. pro soc. dummodo agatur *Actione pro socio*; §. 36. I. de act. v. supr. ad t. pro soc. §. 37. Parentes, Patroni, l. 16. l. 17. D. h. t. Fratres, arg. d. l. 63. D. pro soc. Conjuges, l. 17. l. 20. D. h. t. §. 37. I. de act. Soceri, l. 21. l. 22. pr. D. h. t. junct. l. 15. §. 2. l. 16. l. 17. pr. D. sol. matr.

matr. v. supr. ad t. sol. matr. §. 20. 22. Milites, l. 6. pr. l. 18. D. h. t. Donatores, l. 19. §. 1. l. 30. l. 41. D. h. t. §. 38. l. de action. l. 28. D. de R. J. Exheredati, & qui se paterna hereditate abstinerunt, v. l. 49. D. h. t. l. 2. pr. D. quod cum eo qui in alien. pot. nec non qui bonis cesserunt. §. 40. l. de act. l. 4. pr. D. de cess. bon.

§. 58. Inter quos & singulariter *Donatoribus* concessum, ut ita demum conveniantur, deducto omni ære alieno; l. 19. §. 1. *D. h. t. v. supr. ad t. de don. §. 25.* pinguius enim Donatori succurrere debemus, quam ei, qui verum debitum solvere compellitur, ne liberalitate sua inops fieri periclitetur. l. 49. l. 50. *D. h. t.*

TITUL. II.

DE CONFESSIS.

C. VII. 59.

§. 1. **J**udicatis fimiles sunt *Confessi*, qui pro iudicatis habentur, quia quodammodo sua sententia damnantur. l. 1. l. 3. l. 6. *pr. §. 2. D. l. un. C. h. t. l. 56. D. de re jud. v. Diff. N. XVIII. ad Const. Marci. §. 3. & seqq.*

§. 2. De quibus Prætor ita edixisse videtur: *Confessus in jure, si intra legitimum tempus non solvat; in eum ut condemnatum Actionem dabo.* arg. *Inscr. l. 1. D. h. t. l. un. C. l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor *Confessus*; si scil. l. *Confessus sit ipse dominus major annis XXV.* Procuratores enim, Tutores vel Curatores fateri non sufficit: l. 6. §. 4. *D. h. t. & si pupillus vel minor sit, Tutoris vel Curatoris auctoritas necessaria est. d. l. 6. §. 5. D. h. t. arg. l. 3. C. de in int. rest. min.*

II. *Sciens*, non per errorem; non enim fatetur, qui errat: l. 2. *D. h. t.* l. 7. *C. de jur. & fact. ign.* nisi jus ignoravit. d. l. 2.

III. *Certum*; nam incertum confessus pro judicato non habetur. l. 6. *pr. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *In Jure*, l. un. *C. h. t. i. e.* apud Prætores, l. 7. *D. h. t.* & Acta: l. 24. *C. de lib. caus.* nec non præsentē Adversario, ejusve Procuratore, Tutore vel Curatore. l. 6. §. 3. *D. h. t.*

§. 5. *Extrajudiciali confessioni*, ut confessus pro judicato habeatur, nusquam tributum est; licet Extrajudicialis confessio vim probandi non raro obtineat. v. l. 40. *pr. D. de pact.* l. 25. §. f. *D. de prob.* l. 26. §. 1. *D. de pos.* l. 2. *D. ad SCt. Silan.* l. 13. *C. de non num. pec.*

§. 6. *Si intra legitimum tempus non solvat*; confessi enim, post confessionem, tempora quasi ex causa judicati habent. Gell. *L. XX. c. 1. l. 6. §. ult. D. h. t.* l. 21. *D. de jud. add.* l. 71. §. 2. *D. de leg. 2.*

§. 7. *In eum ut condemnatum Actionem dabo*. Scil. *Confessoriam*. l. 23. §. f. l. 25. §. 1. *D. ad L. Aquil.*

§. 8. *Quæ est Actio personalis, competens Adversario, contra Confessum, ad consequendum id, quod ex confessione debetur*; dd. ll. & ex sola æquitate nasci videtur.

§. 9. *Ut enim effectus hujus rei habeatur, condemnatione & sententia Judicis declaratoria opus est*. l. 3. *D. h. t.* l. 5. *D. de custod. reor.* l. 2. *C. quor. appell. non recip.*

§. 10. *Non tantum autem æris confessus*, v. Gell. *L. XX. c. 1.* seu confessus in causis civilibus, pro judicato habetur, sed & in causis criminalibus: Jos. VII. v. 19. & seqq. l. 5. *D. de custod. reor.* l. 8. *C. ad L. Jul. de vi.* l. 16. *C. de pæn.* l. 2. *C. quor. appell. non recip.* l. 10. *C. de Ep. & Cler. dummodo de corpore de-*

delicti constet; *l. 1. §. ult. D. de quæst. l. 23. §. f. l. 24. l. 25. D. ad L. Aq. l. 29. D. de jur. fisc. l. 1. §. 24. l. 5. §. 2. D. ad SCt. Silan. & confessio per torturam non sit elicitæ. d. l. 1. §. ult. D. de quæst. v. Diff. N. XVIII. ad Const. Marci. §. 2. & seqq.*

TITUL. III.

DE CESSIONE BONORUM.

C. VII. 71.

§. 1. **E**adem fere ratio est eorum, qui *Bonis cesserunt.*

§. 2. Est autem *Cessio Bonorum Actus*, quo debitor, sine dolo obærat, omnia bona sua creditoribus sponte relinquunt, ut ipsis exinde, in quantum fieri possit, satisfiat.

§. 3. Introductum est hoc *flexibile Cessionis adjutorium & miserabile auxilium* (uti vocatur *l. 7. l. 8. C. qui bon. ced. poss.*) *Lege Julia*, *l. 4. C. eod. tit. C. Theod. qui bon. ex L. Jul. ced. poss.* a C. Julio Cæsare, ut videtur, lata: v. Suet. in Cæs. c. 42. ita tamen, ut locum tantum haberet in Urbe & Italia; arg. *d. l. 4. v. Matth. V. v. 25. 26.* sed postmodum ad Provincias etiam extensum est. *d. l. 4.*

§. 4. Adeoque nunc *Bonis cedere possunt* omnes debitores, *l. 8. D. h. t. sine dolo obærat*; arg. *l. 37. §. 1. D. de min. five masculi sint, five fœminæ; five patresfam. five filii familias. l. 7. C. qui bon. ced. poss.*

§. 5. Cedi potest non tantum in jure, sed etiam extra jus; *l. ult. D. h. t. per solam voluntatis declarationem & professionem*, non tantum inter præsentēs, sed & inter absentes per nuncium vel epistolam factam. *d. l. ult. D. h. t. l. 6. pr. §. 1. C. qui bon. ced. poss.* Dummodo debitor debitum agnoscat, *l. 8. D. h. t. & omnia bona creditoribus indicet. v. l. 1. l. 3. C. qui bon. ced. poss.*

Rrr 5

§. 6.

§. 6. *Effectus factæ Cessionis* est: I. Quod bona cessa a creditoribus (salva tamen existimatione cedentis, *l. ult. C. h. t. l. ii. C. ex quib. caus. infam. irrog.*) publica auctoritate vendi possint: *l. 4. C. qui bon. ced. poss.* nisi ante venditionem cedentem bonis cessisse pœniteat, isque vel se defendere, vel solvere paratus sit. *l. 3. l. 5. D. h. t. l. 2. C. qui bon. ced. poss.*

II. Quod cedens ulterius non teneatur, v. *l. 4. §. 1. D. h. t.* neque detrahi possit in carcerem. *l. 1. C. qui bon. ced. poss.*

III. Quod si postea iterum aliquid adquisierit, quod alicujus momenti sit, gaudeat *Beneficio Competentiæ*, neque in plus conveniri possit, quam facere potest. *l. 4. pr. l. 6. l. 7. D. h. t. §. ult. l. de act.*

§. 7. *Cessat autem Beneficium Cessionis*, I. Si debitor non agnoscat debitum. *l. 8. D. h. t.*

II. Si quis ex delicto ad pœnam pecuniariam condemnatus sit. *l. 7. §. 3. D. de jurisd. l. ult. D. de in jus voc. l. 1. §. ult. D. de pœn.*

III. Si dolo fecerit, veluti bona dissipando, quo minus facere possit. *l. 63. §. 7. D. pro soc. l. 22. §. 1. l. 51. D. de re jud.*

IV. Si quis dolose, convasatis rebus, solum verat & foro cedat. arg. *dd. ll. l. 37. §. 1. D. de min. l. pen. in f. D. de jur. dot.*

V. Si quis honoris municipalis, vel muneris evitandi causa, cedere velit. *l. 5. C. qui bon. ced. poss.*

VI. In causa tributorum & vectigalium. *l. 2. C. de exact. tribut.*

§. 8. Quod si vero ex justa causa sperent debitores, successu temporis sese creditoribus satisfacere posse, necesse non est, ut bonis cedant, sed a Principe impetrare possunt *Rescriptum Moratorium*. *l. 2. C. de prec. Imp. off.*

§. 9. Quod est *Beneficium debitoribus concessum*, ne intra certum tempus, veluti quinquennium, a creditoribus conveniri vel inquietari possint. l. 2. l. 4. C. de prec. Imp. off. l. ult. in f. C. qui bon. ced. poss. Sed non aliter valet, nisi fidejussio idonea, super debiti solutione finitis induciis facienda, præbeatur. d. l. 4. C. de prec. Imp. off.

§. 10. Quin & jure novissimo remittitur *Cessio* iis, qui jusjurandum præstant, quod nullam rerum causa occasionem aut aurum reliquum habeant, unde æris alieni supplementum faciant. Nov. 135. c. 1.

TITUL. IV.

QUIBUS EX CAUSIS IN POSSESSIONEM EATUR.

§. 1. Sunt denique variæ causæ, ex quibus quis in *Possessionem bonorum* alicujus mitti potest.

§. 2. Quarum tres maxime sunt notabiles: I. scil. Ut quis mitti possit *Rei seu debiti servandi gratia*.

II. *Legatorum & fideicommissorum*. & III. *Ventris nomine*. l. 1. D. h. t.

§. 3. Et quidem quantum ad missionem attinet, quæ fit *Rei servandæ causa*, (de qua h. t. maxime agitur,) illa vel ita decernitur, ut missus tantum *Custodiam* habeat; vel ita, ut simul *Vendendi potestatem* consequatur.

§. 4. *Custodia* tantum conceditur, cum quis mittitur in possessionem bonorum debitoris, qui neque copiam sui facit, neque defenditur.

§. 5. De quo Prætor ita edixit: IN BONA EJUS, QUI JUDICIO SISTENDI CAUSA FIDEJUSOREM DEDIT,

DIT, SI NEQUE POTESTATEM SUI FACIET, NEQUE DEFENDATUR, IRI JUREBO. *l. 2. pr. D. h. t. v. supr. ad t. si quis caut. in jud. sist. c. fact. non obtemp. §. 2.*

§. 6. Ait Prætor, IN BONA EJUS, QUI JUDICIO SISTENDI CAUSA FIDEJUSOREM DEDIT, SI NEQUE POTESTATEM SUI FACIET; *Potestatem sui non facit*, qui id agit, ne adversarius ejus copiam sui habeat, & latitat, *l. 2. §. 1. D. h. t. vel absens non defenditur. d. l. 2. §. 2.* Idemque dicendum, si ab hostibus sit captus, *l. 6. §. 2. D. h. t. nullusve ejus heres existat. v. l. 8. D. h. t. Cic. pro Quint. c. 19.*

§. 7. *Neque defendetur*; vel a se, vel ab alio quocunque, (præstita scil. satisfactio, *l. 5. §. 3. D. h. t. l. 33. §. 1. D. de reb. aut. jud. poss.*) vel ante vel post missionem. Verba enim *neque defendetur*, παρατατικῶς, i. e. fufius & cum extensione scripta sunt, ut neque sufficiat unquam defendisse, si non duret defensio, neque oblit, si nunc offeratur. *l. 2. §. 4. D. h. t. l. 33. §. 1. D. de reb. aut. jud. poss.*

§. 8. Adeo ut, si post missionem defendatur, a possessione discedatur, & quæcunque ad missum pervenerint, unâ cum fructibus restituenda sint. *d. l. 33. §. 1. D. de reb. aut. jud. poss.*

§. 9. Qua de re etiam nominatim Prætor ita edixit: SI QUIS, CUM IN POSSESSIONE BONORUM ESSET, QUOD EO NOMINE FRUCTUS CEPERIT, EI, AD QUEM EA RES PERTINET, NON RESTITUAT; SIVE, QUOD IMPENSÆ SINE DOLO MALO FECERIT, EI NON PRÆSTABITUR; SIVE DOLO MALO EJUS DETERIOR CAUSA POSSESSIONIS FACTA ESSE DICETUR; DE EA RE JUDICIUM IN FACTUM DABO. *v. l. 9. pr. §. 1. & seqq. l. 14. §. 1. D. de reb. aut. jud. poss.*

§. 10. Ex qua causa debeatur, five ex *Actiōe in Rem*, five in *Personam*, *l. 7. §. 16. D. h. t. l. 10. D. de V. S. five pure, five sub conditione, nihil interest. l. 6.*

l. 6. pr. D. h. t. d. l. 10. Licet Creditor conditionalis quoad effectum venditionis mitti nequeat.

l. 14. §. 1. D. h. t.

§. 11. Non etiam interest, qualis sit debitor, five administrationem rerum suarum habeat, five non habeat; qualis est pupillus, *v. l. 3. pr. §. 1. & seqq. l. 4. l. 5. l. 10. D. h. t. furiosus, l. 7. §. 10. D. h. t. & prodigus. d. l. 7. §. 12. D. h. t. Licet bona eorum, ut & Reip. causa absentium, ob hanc causam vendi nequeant. l. 6. §. 1. l. 7. §. 9. D. h. t.*

§. 12. De quo Prætor ulterius edixisse videtur: *Si adversus pupillum, ex contractu cum eo inito agatur, isque non defendatur, bona ejus, quamdiu impubes erit, rei servandæ causa possideri jubebo; Si is pupillus in suam tutelam venerit, vel pupilla viripotens fuerit, et recte defendantur, eos, qui bona possident, de possessione decedere jubebo. v. l. 3. pr. §. 1. l. 5. §. 2. 3. D. h. t.*

§. 13. Et mittitur quidem hoc casu creditor in possessionem universorum bonorum; *l. 1. D. h. t. non tamen ex iis ali debet, l. 7. pr. D. h. t. neque dominium adipisci potest, l. 8. C. de bon. auct. jud. poss. sed tantum custodiam consequitur, l. 3. §. ult. D. de acq. vel am. poss. & jus pignoris: l. 26. pr. D. de pign. act. t. t. C. de pign. præt. neque sibi tantum, sed & aliis creditoribus, etiam non missis possidet. l. 12. pr. D. de reb. auct. jud. poss. l. ult. C. eod.*

§. 14. Quod si vero quis creditorem prohibuerit bona debitoris ingredi, datur in eum *Actio ad id quanti ea res est. l. 14. pr. D. h. t.*

§. 15. *Vendendi autem potestatem missus consequitur, si debitor fraudandi causa latitat.*

§. 16. De quo Prætor ita edixit: QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITAVERIT, SI BONI VIRI ARBITRATU NON DEFENDATUR, EJUS BONA POSSIDERI VEN-

VENDIQUE JUBEBO. *l. 7. §. 1. D. h. t. add. l. 6. §. 1. D. eod. Cic. pro Quint. c. 19.*

§. 17. Ait Prætor, QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITAVERIT; hic enim non sufficit latitare, sed fraudationis causa id fieri necesse est. *l. 7. §. 2. §. Et seqq. D. h. t.*

§. 18. Ut adeo latitare hic sit, fraudandorum creditorum causa cum tractu aliquo latere. *l. 7. §. 4. 8. 9. D. h. t.*

§. 19. SI BONI VIRI ARBITRATU NON DEFENDETUR; sive per se, sive per alium, v. c. Procuratorem. *v. l. 5. §. 3. D. h. t. l. 52. D. de R. J. Cic. pro Quint. c. 19. 27.*

§. 20. EJUS BONA POSSIDERI, VENDIQUE JUBEBO. *v. Cic. pro Quint. c. 24. Tempore scil. constituto transacto. l. 9. C. h. t. add. supr. ad t. de distr. pign. §. 34.*

TITUL. V.

DE REBUS AUCTORITATE JUDICIS POSSIDENDIS, SEU VENDUNDIS.

C. VII. 72.

§. 1. **Q**Uæ venditio auctoritate Judicis, non Pedanei, sed ejus, qui jurisdictionem habet, seu Magistratus, est facienda. *Inscr. h. t. D. Et C. arg. l. 15. pr. D. de re jud. v. l. 1. l. 81. D. de jud. l. 11. pr. §. 1. D. de jurid. l. 41. D. de min.*

§. 2. Venire autem bona ibi oportet, ubi quisque defendi debet, id est, ubi domicilium habet, aut ubi quisque contraxit. *l. 1. l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 3. Ita, ut in comparisonem extranei, & ejus, qui Creditor Cognatusve fit, potior habeatur Creditor Cognatusve; magis tamen Creditor, quam Co-
gna-

gnatus: & inter Creditores potior sit is, cui major pecunia debetur. *l. 16. D. h. t.*

DE PRIVILEGIIS CREDITORUM.

§. 4. Quæ si non sufficiant, ut omnibus Creditoribus inde satisfieri possit, *Privilegia Creditorum*, in quantum *Protopraxia*, v. Plin. X. *Ep.* 109. seu *Præferentia* locum habeat, examinanda sunt.

§. 5. Et quidem ante omnia a *Creditoribus* separandi sunt *Domini*, qui res suas extantes vindicant, & auferunt jure Dominii. *l. 1. C. de priv. fisc. l. 5. §. 18. D. de trib. act. l. 38. pr. D. de pecul.* Qualis est I. Deponens ratione rei depositæ. *l. 24. §. 2. D. h. t. l. 7. §. 2. D. l. 8. C. de pos.*

II. Commodans. *l. 8. Et seqq. D. commod.*

III. Qui rem precario concessit. *l. 1. §. f. D. de precar.*

IV. Locator. *l. 39. D. locat.*

V. Uxor ratione rerum dotialium & paraphernalium: *l. 1. C. de priv. fisc. similesque.*

§. 6. Creditores autem in quinque Classes discernendi sunt.

§. 7. In *Prima Classe* collocandi *Singulariter Privilegiati*, seu ita privilegiati, ut omnes alios præcedant. Qualis est I. Qui credidit impensas funebres; *l. 45. junct. l. 43. D. de religiof. sine quibus scil. funus honeste duci non potest. l. 14. §. 3. D. eod.* Sumtus enim in ultimum morbum facti huc non pertinent. v. supr. *ad t. de relig. §. 24. Et seqq. §. 49.*

II. Qui credidit in confectionem inventarii, in sinuationem testamenti, vel alias necessarias causas. *l. ult. §. 9. C. de jur. delib.*

§. 8. In *Secunda Classe* collocandi *Hypothecarii Privilegiati*, i. e. Hypothecam cum privilegio prælationis

nis habentes. Qualis est I. Fiscus ratione debiti primipilaris, *l. 1. C. de priv. fisc. l. 3. C. primipil. & tributorum*; sive ordinaria sint, sive extraordinaria: *l. 1. C. si propt. pensit. publ. l. 1. C. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr.* in quibus nervi sunt Reipublicæ. *l. 1. §. 20. D. de quæst.*

II. Qui credidit in Militiam emendam, & sibi de hypotheca specialiter prospexit. *Nov. 97. c. 3.*

III. Uxor (non etiam sponsa) ejusque liberi, ratione dotis, ejusque augmenti: *l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. §. 29. I. de act. Nov. 97. c. 2. 3. 4.* non etiam ratione paraphernalium, & donationis propter nuptias. *l. fin. C. de pact. conv. l. 12. §. 2. C. qui pot. in pign.*

IV. Qui credidit in restitutionem seu refectionem ædificii. *l. 1. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr. l. 24. §. 1. D. h. t. l. 1. D. de cess. bon.*

V. Qui credidit in refectionem navis, vel emtionem domus, alteriusve rei, & specialiter sibi de hypotheca prospexit: *l. 5. l. 6. D. qui pot. in pign. junct. l. 7. C. eod. l. 17. C. de pign. Nov. 97. c. 3.* cæteroquin enim privilegium tantum habet personale. *l. 26. l. 34. D. h. t. v. supr. ad t. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr. §. 6.*

VI. Pupillus, cujus pecunia res emta est. *l. 7. D. qui pot. in pign. l. pen. C. de serv. pign. dat. man.*

VII. Fiscus ratione debiti ex contractu; *l. 28. D. de jur. fisc. l. 2. l. 6. C. de priv. fisc.* quod enim ex delicto debetur, post Chirographarios demum accipit. *l. 17. l. 37. D. de jur. fisc.*

VIII. Dominus respectu solarii. *l. 15. D. qui pot. in pign.*

IX. Creditor, cujus pecunia servus ab hoste redemptus est. *l. 12. §. 12. D. de captiv. & postlim. rev.*

§. 9. Quorum magis privilegiati minus privilegiatis

giatis præferendi. arg. l. 12. §. 1. *C. qui pot. in pign. Nov. 97. c. 3. 4.* Sed si plures eadem prærogativa gaudeant, temporis ratio habenda est; d. l. 12. §. 1. l. 2. l. 8. *C. qui pot. in pign. Nov. 91. c. 1.* quia privilegiatus contra æque privilegiatum non utitur suo privilegio. l. 11. §. pen. *D. de min. l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. d. Nov. 91. c. 1.*

§. 10. In *Tertia Classe, Hypothecarii Simples*; inter quos obtinet regula, *Qui prior est tempore, potior est jure.* l. 2. l. 4. l. 7. l. 8. *C. qui pot. in pign.*

§. 11. In *Quarta Classe, Chirographarii Privilegiati*, seu personale privilegium tantum habentes. Qualis est I. Fiscus, in istis scil. causis, in quibus hypothecam non habet. Paul. *Sent. L. V. T. XII. §. 10. t. t. C. de priv. fisc.*

II. Resp. Civitas, & Ecclesia. l. 38. §. 1. *D. h. t. l. 23. pr. C. de SS. Eccles.*

III. Sponsa ratione dotis. l. 74. *D. de jur. dot. l. 17. §. 1. l. 18. l. 19. D. h. t.*

IV. Qui ad rem quandam (præter domum) reificiendam, vel emendam credidit, neque de pignore sibi specialiter prospexit. l. 26. l. 34. *D. h. t. l. 17. C. de pign.*

V. Deponens ratione rei depositæ, quæ amplius non extat: l. 24. §. 2. *D. h. t.* nisi ratione pecuniæ depositæ usuras perceperit, quo casu a reliquis creditoribus non separatur. d. l. 24. §. 2.

§. 12. Qui si diversi tituli sint, non ex tempore æstimantur, sed ex causa seu Privilegio. Sed si plures ejusdem tituli sint, concurrunt secundum proportionem Geometricam. l. 32. *D. h. t.*

§. 13. In *Quinta vero Classe* collocandi *Chirographarii Simples*; qui omnes concurrunt secundum proportionem Geometricam. l. 6. in f. *C. de bon. auct. jud. possid.*

§. 14. Quo loco autem collocantur creditores ratione fortis, eodem & ratione usurarum ponendi sunt. *l. 18. D. qui pot. in pign.*

§. 15. Quod si vero quis scienter cum debitore contrahat, post susceptum fraudationis consilium, ille numero creditorum eximitur, & a bonis debitoris excluditur. De quo Prætor ita edixit: QUOD POSTEA CONTRACTUM ERIT, QUAM IS, CUJUS BONA VENIERINT, CONSILIUM RECEPERIT FRAUDARE, SCIENTE EO, QUI CONTRAXERIT, NE ACTIO EO NOMINE DETUR, *l. 25. D. h. t.*

TITUL. VI.

DE SEPARATIONIBUS.

C. VII. 72.

§. 1. **N**e vero defuncto debitore, per concursum Creditorum heredis, Creditores defuncti damnum sentiant, *Remedium Indemnitatis* ipsis concessum est, seu *Actio Extraordinaria*, ad impetrandam *Separationem bonorum*.

§. 2. Quæ datur *Creditoribus hereditariis*, contra heredem, ejusque creditores, ad hoc, ut bona defuncti a proprio heredis patrimonio separentur, ut illis exinde primo omnium satisfiat.

§. 3. Introduxit hoc remedium Prætor, *l. 2. C. de bon. auct. jud. poss. ex æquitate naturali. l. 1. §. 1. l. 6. D. h. t. v. Differt. N. IX. de Caus. Obl. C. V. §. 4. 12. & seqq.*

§. 4. Cum enim per hereditatis aditionem confusio inducatur, & una eademque censeatur persona heredis & defuncti, *Nov. 48. pr.* unumque eorum Patrimonium, *l. 10. §. 2. D. de vulg. & pup. subst. credi-*

creditores heredis in bona defuncti jus acquirerent, & cum creditoribus defuncti concurrerent; *l. 1. §. 1. D. h. t.* iniquum autem esset per factum heredis, ejusque creditores, deteriolem fieri conditionem creditorum hereditariorum seu defuncti, qui defuncti fidem secuti, & nihil nisi patrimonium ejus intuiti sunt. *v. l. 2. §. 2. D. de V. O. l. 25. C. de pact.*

§. 5. Datur *Creditoribus hereditariis*, seu defuncti, desiderantibus, *l. 1. pr. in f. D. h. t.* quibus ex quacunque causa aliquid debetur; *l. 2. C. de bon. auct. jud. poss. l. 1. §. 1. l. 4. D. h. t. l. 10. l. 11. D. de V. S.* adeoque & legatariis & fideicommissariis. *l. 6. D. h. t. l. 40. D. de O. & A.* quorum conditio per hereditatis aditionem facta est deterior: *l. 1. §. 1. 2. D. h. t.* non etiam heredi, nec ejus creditoribus. *l. 1. §. 2. 5. D. h. t.*

§. 6. Datur autem *Creditoribus hereditariis maxime Chirographariis*; arg. *l. 1. §. 3. D. h. t.* Hypothecarii enim, quippe qui pignoris jure satis muniti sunt, *v. l. 9. C. qui pot. in pign.* hoc remedio non indigent.

§. 7. Datur *contra heredem*, *l. 1. §. 15. l. ult. D. h. t.* qui in defuncti debitoris locum successit, & non est solvendo, *v. l. 1. §. 1. l. 6. D. h. t. l. 6. C. de hered. auct. ejusque creditores.*

§. 8. *Ad hoc*, ut creditoribus hereditariis, ex solis bonis hereditatis satisfiat, ne per concursum creditorum heredis damnum sentiant; *d. l. 1. §. 1. l. 7. in f. C. de bon. auct. jud. poss.* ac si hereditas adita non fuisset. *l. 1. §. 6. l. 5. D. h. t.*

§. 9. Quod si vero creditores hereditarii *Separationem bonorum* impetraverint, & inveniatur non idonea hereditas, heres autem idoneus, non possunt reverti ad heredem; sed ei quod semel postularunt

stare debent: *l. 1. §. 17. l. 5. D. h. t. nisi justissima causa ignorantiae aliud suadeat. d. l. 1. §. 17. Ita accip. l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 10. *Cessat autem Remedium Separationis, I. Si creditores hereditarii separationem non desiderent. arg. l. 1. §. 1. in f. D. h. t.*

II. Si fidem heredis secuti sint. *l. 1. §. 10. 11. 15. D. h. t.*

III. Si bona hereditaria bonis heredis ita mixta sint, ut commode separari nequeant. *l. 1. §. 12. D. h. t.*

IV. Si lapsum sit quinquennium. *l. 1. §. 13. D. h. t.*

V. Si hereditas ab herede b. f. distracta sit. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. VII.

DE CURATORE BONIS DANDO.

§. 1. **N**e etiam bona debitoris, ubi creditores in Possessionem missi sunt, corrumpantur vel deminuantur, *Curator Bonis dari solet. l. 14. l. 15. l. 8. §. f. D. de reb. auct. jud. poss. l. 1. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 2. De quo constituendo hoc jure utimur, ut Prætor adeatur, isque *Curatorem Curatoresve* constituat, ex consensu majoris partis creditorum, vel Præses Provinciæ, si bona in provinciis distrahenda sint. *l. 2. pr. D. h. t. Licet & nonnunquam ab ipsis creditoribus eligatur. l. ult. D. h. t. l. 8. §. ult. D. de reb. auct. jud. poss.*

§. 3. Similis est hic *Curator* in plerisque *Curatori Minoris*. Unde etiam Inventarium facere, *l. 15. D. de reb. auct. jud. poss. fatisdare; l. 3. C. de postl. rev. & curam fideliter administrare debet. l. 1. §. 17. 22. D. de ventr. in poss. nult.*

§. 4.

§. 4. Quæque per eum eosve acta, facta, gesta-
que sunt, rata habentur, eisque actiones, & in eos
competunt. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 5. Si plures autem constituentur *Curatores*, in
solidum agunt, & conveniuntur, non pro portio-
nibus. Quod si vero per regiones fuerint consti-
tuti, regiones suas conservare debent. l. 2. §. 2.
D. h. t.

§. 6. Quod si *Curator* non ut oportuit administra-
vit, Debitori tenetur *Actione in Factum*, ad damnum
dolo vel lata culpa datum resarciendum; l. 9. §. 3. 5.
D. de reb. auct. jud. possid. Creditoribus vero *Actione*
Mandati, vel *Negotiorum gestorum*, l. 22. §. 10. D.
mand. tum ad rationes reddendas, l. 1. C. ubi de ra-
tioscin. tum ad præstandum dolum, culpam latam,
& levem: arg. l. 1. §. 22. D. de ventr. in poss. mitt.
quia non tam debitoris, quam creditorum, nego-
tium gessisse videtur. l. 1. §. 17. D. de ventr. in poss.
mitt. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 7. Illud tamen inter hunc & *Curatorem Minoris*
interest, quod *Curator Bonorum*, nisi ex magna ne-
cessitate, non constituatur invitatus; l. 2. §. 3. D. h. t.
& fere tantum custodiam habeat: nisi re dete-
riores futuræ sint; l. 48. D. de admin. tut. vel mis-
sio ita facta sit, ut & venditio locum habeat. v.
l. 2. pr. l. f. D. h. t.

TITUL. VIII.

QUÆ IN FRAUDEM CREDITORUM FA-
CTA SUNT, UT RESTITUANTUR.

C. VII. 75.

§. 1. **Q**uin &, ut Creditoribus plenissime pro-
spectum esset, ad revocanda ea, quæ in
Sss 3 frau.

fraudem eorum alienata sunt, *Adio* ipsis in *Factum* concessa est. *l. 1. §. 1. D. h. t. l. pen. C. h. t.*

§. 2. Ait Prætor: *QUE FRAUDATIONIS CAUSA GESTA ERUNT, CUM EO, QUI FRAUDEM NON IGNORAVERIT; DE HIS CURATORI BONORUM, VEL EI, CUI DE EA RE ACTIONEM DARI OPORTEBIT, INTRA ANNUM, QUO EXPERIUNDI POTESTAS FUERIT, ACTIONEM DABO. IDQUE ETIAM ADVERSUS IPSUM, QUI FRAUDEM FECIT, SERVABO. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, *QUE FRAUDATIONIS CAUSA; ita scil. ut debitor consilium fraudandi, & eventum fraus habeat, l. 10. §. 1. l. 15. D. h. t. & utrumque in ejusdem creditoris persona concurrat: l. 15. D. h. t. nisi priores pecunia posteriorum dimissi probentur. d. l. 10. §. 1. l. 16. D. h. t.*

§. 4. *GESTA ERUNT; Gestum* proprie significat rem sine verbis factam: *l. 19. D. de V. S.* sed hoc loco hæc verba generalia sunt, & continent in sese omnem omnino in fraudem factam vel alienationem, vel contractum, vel aliud quid fraudis causa factum, qualecunque id fuerit. *l. 1. §. 2. l. 2. l. 3. pr. §. 1. 2. l. 4. l. 5. l. 17. §. 1. l. 18. l. 25. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 5. Quod autem, cum possit aliquid quærere, non id agit, ut acquirat, ad hoc Edictum non pertinet. Pertinet enim Edictum ad deminuentes patrimonium suum, non ad eos, qui id agunt, ne locupletentur. *l. 6. pr. §. 1. 2. 3. 4. 5. D. l. 3. C. h. t. l. 119. l. 134. pr. D. de R. J.*

§. 6. *CUM EO, QUI FRAUDEM NON IGNORAVERIT; hoc enim Edictum eum coërcet, qui sciens, eum in fraudem creditorum hoc facere, suscepit, quod in fraudem creditorum fiebat. l. 6. §. 8. D. h. t.*

§. 7. Unde, qui, antequam bona possideantur, suum reci-

recipit, seu id, quod sibi debetur, non videtur fraudem facere, quamvis sciens prudensque solvendo non esse recipiat; sibi enim vigilavit, *Jura autem vigilantibus scripta sunt.* l. 6. §. 7. l. 10. §. 16. l. 24. D. h. t.

§. 8. Sic &, si quis, consentientibus creditoribus, a fraudatore vel emit, vel stipulatus est, vel quid aliud contraxit, non videtur in fraudem creditorum fecisse: nemo enim videtur fraudare eos, qui sciunt & consentiunt. l. 6. §. 9. D. h. t. l. 145. D. de R. J.

§. 9. DE HIS CURATORI BONORUM, VEL EI, CUI EA DE RE ACTIONEM DARI OPORTEBIT; scil. Creditori, ejusque heredi. l. 10. §. ult. l. 25. §. 1. D. h. t.

§. 10. INTRA ANNUM, QUO EXPERIUNDI POTESTAS FUERIT; hujus actionis enim annum computamus *Utilem*, quo experiundi potestas fuit, ex die factæ venditionis. l. 6. §. ult. l. 10. §. 18. D. h. t.

§. 11. ACTIONEM DABO. Scil. in *Factum*; l. pen. C. de revoc. his, quæ in fraud. cred. alien. sunt. l. 10. pr. in f. D. h. t. quæ alio nomine *Pauliana* vocatur, l. 38. §. 4. D. de usur. scil. a Paulo Prætor, qui eam primus introduxit.

§. 12. Est autem hæc *Actio in factum*, seu *Pauliana*, *Prætoria*, in personam; *Competens Creditoribus*, eorumque heredibus, missis in possessionem bonorum debitoris; *Contra possessores fraudis conscios*, eorumque heredes, vel ex causa lucrativa res tenentes; *Ad id, ut res in fraudem Creditorum alienatæ, rescissa traditione, cum omni causa restituantur, quasi traditæ non essent.*

§. 13. Dicitur *Prætoria*, in personam; l. 38. §. 4. D. de usur. quia nascitur ex maleficio, fraudulenta scil. alienatione.

§. 14. *Competens Creditoribus*, eorumque heredibus, (v. supr. §. 8.) *missis in possessionem bonorum debitoris*;

hæc Actio enim non nisi bonis possessis locum habet. *l. pen. C. de revocand. his quæ in fraud. cred. §. 6. l. de act.*

§. 15. *Contra possessores, fraudis conscios, l. 6. §. 8. D. l. pen. C. h. t. eorumque heredes, in quantum sc. ad eos pervenit. arg. l. 10. §. ult. l. 11. D. h. t.*

§. 16. *Vel ex causa lucrativa res tenentes. l. 6. §. 11. D. l. pen. C. h. t.*

§. 17. *Ad id, ut res in fraudem creditorum alienatæ, rescissa traditione, cum omni causa restituantur, quasi traditæ non essent. §. 6. l. de act. arg. l. 10. §. 19. & seqq. D. h. t.*

§. 18. *IDQUE ETIAM ADVERSUS IPSUM, QUI FRAUDEM FECIT, SERVABO. v. l. ult. §. ult. D. h. t. In quantum scil. facere potest, vel dolo fecit, quo minus possit. l. ult. C. h. t.*

§. 19. Non tantum autem Prætor, in eam rem dictum Edictum, sed & insuper *Interdictum Fraudatorium*, v. l. 96. *pr. D. de sol.* proposuit, quod ita habet: *QUÆ LUCIUS TITIUS FRAUDANDI CAUSA, SCIENTE TE, IN BONIS, QUIBUS DE AGITUR, FECIT; EA ILLIS, SI EO NOMINE, QUO DE AGITUR, ACTIO EI EX EDICTO MEO COMPETERE, ESSEVE OPORTET: ETSI NON PLUS QUAM ANNUS EST, CUM DE EA RE, QUAE DE AGITUR, EXPERIUNDI POTESTAS EST; Ut & fructus, qui fundo cohæsisse dicentur; RESTITUAS. INTERDUM CAUSA COGNITA, ETSI SCIENTIA NON SIT, IN FACTUM ACTIONEM PERMITTAM. l. 10. pr. l. ult. §. 4. 6. D. h. t.*

§. 20. Ait Prætor, *QUÆ LUCIUS TITIUS FRAUDANDI CAUSA; ita scil. ut ipse consilium fraudandi, & eventum fraus habeat. l. 10. §. 1. l. 15. D. h. t. v. supr. §. 2.*

§. 21. *SCIENTE TE; i. e. te conscio, & fraudem participante. l. 10. §. 2. & seqq. D. h. t.*

§. 22.

§. 22. IN BONIS, QUIBUS DE AGITUR; si fraudator heredem habuit, & heredis bona venierint, non est in bonis, quibus de agitur, factum, & ideo cessat hæc Actio. *l. 10. §. 9. D. h. t.*

§. 23. FECIT; scil. qualitercunque. *v. l. 10. §. 12. 13. 14. 15. l. 17. §. 1. l. 18. l. 25. pr. §. 1. 2. D. h. t. supr. §. 3.*

§. 24. EA ILLIS, SI EO NOMINE, QUO DE AGITUR, ACTIO EI EX EDICTO MEO COMPETERE, ESSEVE OPORTET; eorumque heredibus. *l. 10. §. ult. D. h. t.*

§. 25. ET SI NON PLUS QUAM ANNUS EST, CUM DE EA RE, QUA DE AGITUR, EXPERIUNDI POTESTAS EST; qui annus utilis est, & computatur ex die venditionis bonorum. *l. 10. §. 18. D. h. t. v. supr. §. 9.*

§. 26. *Ut & fructus, qui fundo cohæsisse dicuntur;* res enim in fraudem creditorum alienata cum omni causa restituenda est: *l. 10. §. 19. D. h. t.* adeoque & cum fructibus, tum iis, qui tempore alienationis fundo cohærebant; tum iis, qui post inchoatum iudicium recepti sunt. *l. 10. §. 20. & seqq. l. 25. §. 4. 6. D. h. t.*

§. 27. RESTITUAS; ita ut omnia in pristinum statum restituantur, & non tantum dominia revocentur, sed & Actiones restaurentur. *l. 10. §. 22. l. 14. l. 17. pr. D. h. t.*

§. 28. INTERDUM CAUSA COGNITA, ET SI SCIENTIA NON SIT, IN FACTUM ACTIONEM PERMITTAM. Uti in casu *l. 6. §. 12. l. 14. D. h. t.*

LIBER XLIII. TITUL. I.

DE INTERDICTIS, SIVE EXTRAORDINARIIS
ACTIONIBUS, QUÆ PRO HIS COMPETUNT

C. VIII. 1.

§. 1. **P**otissimus autem *Possessionis* effectus est, quod *Interdictis*, & *Extraordinariis Actionibus*, quæ pro his competunt, locum faciat.

§. 2. *Interdicta* olim formulæ erant, seu conceptiones verborum, quibus Prætor aliquid fieri jubebat, vel fieri prohibebat. *pr. l. h. t.*

§. 3. Quibus si paritum non esset, Prætor aut manu militari Decretum exequebatur, aut ex causa *Interdicti* Actionem & Judicium dabat. *l. 1. §. 2. D. si ventr. nom. l. 3. D. ne vis fiat ei qui in poss.*

§. 4. Sed formulæ & mos dandorum Judicum Pedaneorum abierunt in defuetudinem, *l. 2. C. de ped. jud.* omniaque judicia Extraordinaria facta sunt; §. ult. *l. h. t.* ut ab Actionibus incipere jam liceat. *d. §. ult. l. h. t.*

§. 5. Unde *Interdicta* jure novo nihil sunt aliud, quam *Extraordinariæ Actiones*, quibus de *Possessione* vel *Quasi Possessione* maxime agitur. *Inscr. h. t. pr. §. ult. l. 1. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 6. Introducta sunt *Interdicta* tum ob utilitatem, tum ob necessitatem; quia in hisce controversiis ultra jurgium sæpe proceditur, & manibus non temperatur, ut celerrime componi debeant. *v. l. 13. §. 3. D. de usufr.*

§. 7. Dantur maxime de causa *Possessionis*, vel *Quasi possessionis*; *pr. l. h. t.* sunt enim quædam, quæ etiam cau-

causam proprietatis continent; veluti de *Itinere Actuque privato*, quæ de *Locis Sacris & Religiosis* proponuntur, de *Liberis exhibendis*: l. 2. §. 2. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de mort. inf. l. 1. §. 1. de lib. exhib. ut & de *Aqua quotidiana & æstiva*. l. 1. §. ult. D. de aq. quot. & æstiv.

§. 8. Dantur autem de rebus tum *Divinis*, tum *Humanis*: l. 1. pr. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 9. De *Divinis*, ut de *Locis Sacris*, vel de *Locis Religiosis*. d. l. 1. pr. d. l. 2. §. 1.

§. 10. De *Humanis* vel *Nullius*, vel *Alicujus*. d. l. 1. pr.

§. 11. *Nullius* sunt liberæ personæ, de quibus *Exhibendis & Ducendis Interdicta* competunt. d. l. 1. pr.

§. 12. *Alicujus* sunt aut *Publicæ*, aut *Singulorum*. d. l. 1. pr.

§. 13. De *Publicis* dantur, veluti de *Locis Publicis*, de *Vitis*, deque *Fluminibus publicis*. d. l. 1. pr.

§. 14. *Res Singulorum* vero vel ad *Universitatem* pertinent, de quibus est *Interdictum Quorum bonorum*; vel ad *res Singulas*, de quibus est v. c. *Interdictum Uti possidetis*, de *Itinere Actuque privato*. d. l. 2. pr. D. h. t.

§. 15. Porro *Interdicta* dividi possunt, I. *Quod sint* vel in *Rem*, vel in *Personam*. arg. §. 1. l. de act.

§. 16. *Interdicta in Rem* sunt, quæ descendunt ex jure in re: qualia sunt *Quorum bonorum*, quod oritur ex jure hereditatis; & *Salvianum*, quod oritur ex jure pignoris; nec non *Uti possidetis* & *Utrubi*, quæ descendunt ex jure possessionis. Non obft. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 17. In *Personam* vero, quæ oriuntur ex *Obligatione*, uti *Interdictum Unde vi*, quod oritur ex delicto,

§. 18.

§. 18. H. Quod sint vel *Exhibitoria*, vel *Prohibitoria*, vel *Restitutoria*, vel *Mixta*. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 19. III. Quod sint vel in *Præsens*, ut *Uti possidetis*; vel in *Præteritum*, ut *de Itinere Actuque*, *de Aqua æstiva*. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 20. IV. Quod quædam sint *Annalia*, quæ scil. ex delicto sunt; quædam *Perpetua*, quæ rei perfectionem continent. l. 1. §. ult. D. h. t. l. 35. D. de O. & A.

§. 21. V. Quod sint vel *Simplicia*, qualia sunt omnia *Exhibitoria*, *Restitutoria*, & *Prohibitoria*; vel *Duplicia*, qualia sunt *Uti possidetis*, & *Utrubi*. l. 2. pr. D. h. t. §. pen. l. h. t.

§. 22. VI. Quod sint aut *Apiscendæ Possessionis*, aut *Retinendæ*, aut *Recuperandæ*. l. 2. §. 3. D. §. 2. l. h. t.

§. 23. *Apiscendæ Possessionis* sunt vel *Prætoria*, vel *Imperialia*.

§. 24. *Prætoria* sunt, quæ Prætorem auctorem habent, *Quorum Bonorum*, *Salvianum*, *Quod Legatorum*, *de Itinere quo venditor usus est*, *de Tabulis exhibendis*, & *de Glande legenda*. l. 2. §. 3. D. §. 3. l. h. t.

§. 25. *Imperialia*, quæ ex Imperatorum Constitutionibus proficiuntur, uti *Interdicta* ex l. 3. C. de pignor. & ex l. ult. C. de Ed. Div. Hadr. toll.

§. 26. *Retinendæ Possessionis* sunt *Uti possidetis*, *Utrubi*, l. 2. §. 3. D. §. 4. l. h. t. *de Operis novi nunciatione*, *de Superficiebus*, *de Arboribus cædendis*, *Quod vi aut clam*, & *de Migrando*.

§. 27. *Recuperandæ Possessionis* similiter sunt *Prætoria*, vel *Imperialia*.

§. 28. *Prætoria* sunt *Unde Vi*, *de Precario*, & *Fraudatorium*. l. 2. §. ult. D. §. 6. l. h. t. l. 67. §. 1. D. ad Sct. Treb. l. 69. D. de sol.

§. 29. *Imperialia vero sunt Interdicta ex l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. pen. Et ult. C. unde vi. l. 1. C. si per vim. l. ult. C. de acq. poss.*

TITUL. II.

QUORUM BONORUM.

C. VIII. 2.

§. 1. Sed de singulis *Interdictis* paulo accuratius videndum.

§. 2. Et quidem ad *Universitatem* pertinet I. *Interdictum Quorum Bonorum. l. 1. pr. D. de interd.*

§. 3. Ait Prætor: QUORUM BONORUM EX EDICTO MEO ILLI POSSESSIO DATA EST: QUOD DE HIS BONIS PRO HEREDE AUT PRO POSSESSORE POSSIDES, POSSIDERESVE, SI NIHIL USUCAPTUM ESSET: QUOD QUIDEM DOLO MALO FECISTI, UTI DESINERES POSSIDERE, ID ILLI RESTITUAS. l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Est itaque *Interdictum Quorum Bonorum* (a prioribus verbis *Interdicti* sic vocatum, arg. l. 1. §. 1. D. h. t.) *Interdictum in Rem*, *Adipiscendæ possessionis*, quod datur *Bonorum Possessori*; Contra eum, qui pro herede vel possessore possidet; Ad consequendam possessionem rerum hereditariarum.

§. 5. Dicitur hoc *Interdictum in Rem*; quia nascitur ex jure *Bonorum Possessionis*, seu hereditate Prætoria.

§. 6. *Adipiscendæ possessionis*, l. 1. §. 1. D. h. t. §. 3. I. de *interdict.* quia ei tantum utile est, qui nunc primum conatur adipisci possessionem. Si quis enim adeptus possessionem amiserit eam, hoc *Interdictum* ei inutile est. d. §. 3. I. de *interdict.*

§. 7. Quod datur *Bonorum Possessori*; i. e. cui ex Edicto Prætoris *Bonorum Possessio*, seu hereditas Prætoria,

toria, data est. l. 1. pr. D. h. t. junct. l. 2. D. de bon. poss. l. 2. D. de poss. hered. pet.

§. 8. *Contra eum, qui pro herede vel possessore possidet.* l. 1. pr. D. h. t. §. 3. l. de interd.

§. 9. *Pro Herede autem possidere dicitur, qui putat se heredem esse; Pro Possessore vero is possidet, qui nullo jure rem hereditariam, vel etiam totam hereditatem, sciens ad se non pertinere, possidet.* §. 3. l. de interd. l. 11. pr. §. 1. l. 12. l. 13. pr. D. de hered. pet.

§. 10. *Ad consequendam possessionem rerum hereditariarum.* l. 1. pr. D. h. t. §. 3. l. de interd.

§. 11. Simile huic Interdicto est *Remedium*, l. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll. quo scriptus heres, in testamento nullo vitio visibili laboranti, petit, ut mittatur in possessionem hereditatis.

TITUL. III.

QUOD LEGATORUM.

C. VIII. 3.

§. 1. II. **I**nterdictum Quod Legatorum, de quo Prætor fic edixisse videtur: *Quod Legatorum nomine possides, aut dolo defisti possidere, non ex voluntate ejus, ad quem ea res pertinet, si satisdatum sit, aut per Bonorum Possessorem non stet, ut satisfidetur, id illi restituas.* arg. l. 1. pr. §. 2. 7. II. 16.

§. 2. Ait Prætor, quod Legatorum nomine possides; Legatorum nomine possidet, qui pro legato possidet: l. 1. §. 2. 4. 6. 8. 9. D. h. t. five ipse possideat, five heres ejus, cæterique successores. d. l. 1. §. 10.

§. 3. *Aut dolo defisti possidere; i. e. facultatem restituendi defisti habere.* l. 1. §. 7. D. h. t.

§. 4.

§. 4. *Non ex voluntate ejus, ad quem ea res pertinet; etenim æquissimum Prætori visum est, unumquemque non sibi ipsi jus dicere occupatis legatis, sed ab herede petere. l. 1. §. 2. D. h. t. v. §. 1. I. de legat.*

§. 5. Unde, si post aditam hereditatem, vel bonorum possessionem agnitam, voluntas accommodata est Legatario, *Interdictum* cessat. l. 1. §. 11. 12. 14. 15. D. h. t.

§. 6. *Si satisdatum est; & perseveret satisdatum: si enim non perseveret cautum, mittitur Legatarius in possessionem Legatorum servandorum causa. l. 1. §. 16.*

§. 7. *Satisdatum autem videtur, si sic satisdatum sit, ut Legatario vel ipso jure acquisita sit idonea cautio, vel per mandati actionem acquiri possit. l. 1. §. 17. D. h. t.*

§. 8. *Aut per Bonorum Possessorem non stet, ut satisdatur; i. e. si paratus sit satisfacere: non enim offerre debet satisfactionem, sed satis petenti moram non facere. l. 2. §. 1.*

§. 9. Unde si per Legatarium factum sit, quo minus satisdatur, licet cautum non sit, tenetur *Interdicto*. Sed si forte factum sit per Legatarium, quo minus satisdatur, eo autem tempore, quod editur *Interdictum*, satis accipere paratus sit, non competit *Interdictum*, nisi satisdatum sit. Quemadmodum &, si per bonorum possessorem stetit, quo minus satisfaceret, sed modo paratus est cavere, tenet *Interdictum*. Illud enim tempus inspicitur, quo *Interdictum* editur. l. 2. §. ult. D. h. t.

§. 10. *Id illi restituas. l. 1. §. 2. D. l. un. C. h. t. Vel id quod interest. l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 11. Est itaque *Interdictum Quod Legatorum* (quod similiter a prioribus verbis *Edicti* sic dictum est)

est) *Interdictum in personam, Adipiscendæ possessionis*; l. 1. §. 1. *D. h. t. quod datur heredi, Bonorumve possessori, qui satisdedit; Adversus quemlibet, legatorum nomine, rem hereditariam, sine voluntate heredis, occupantem; Ad hoc, ut eam, (ob Legem scil. Falcidiam) restituat, vel in id quod interest condemnetur.* l. 1. §. 2. l. 2. §. 2. *D. l. un. C. h. t.*

TITUL. IV.

NE VIS FIAT EI, QUI IN POSSESSIONEM
MISSUS ERIT.

§. 1. III. *Interdictum ne vis fiat ei, qui in possessionem missus est*, de quo sic ait Prætor: SI QUIS DOLO MALO FECERIT, QUO MINUS QUIS PERMISSU MEO, EJUSVE, CUJUS EA JURISDICTIO FUIT, IN POSSESSIONEM BONORUM SIT, IN EUM IN FACTUM JUDICIUM, QUANTI EA RES FUIT, OB QUAM IN POSSESSIONEM MISSUS ERIT, DABO. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 2. Quod *Interdictum* summa providentia Prætor proposuit; frustra enim in possessionem mitteret rei servandæ vel alterius causa, nisi missos tueretur, & prohibentes venire in possessionem coërceret. l. 1. §. 1. 2. *D. h. t.*

§. 3. Est autem hoc *Interdictum in Personam*, arg. l. 1. *pr. §. 8. D. h. t.* tum *Adipiscendæ*, tum *Retinendæ*, tum *Recuperandæ possessionis*; l. 1. *pr. §. 1. 3. D. h. t.* ut & aliquando *Prohibitorium* & *Restitutorium*. l. 2. §. 2. *D. h. t.*

§. 4. Quod datur in possessionem missus, five rei servandæ causa, five legatorum, five ventris nomine; l. 1. §. 2. ejusque heredi. l. 1. §. 8. *D. h. t.*

§. 5. Contra eum, qui dolo malo facit, quo minus missus

missus quiete possideat. l. 1. pr. §. 1. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 6. Non contra heredes; nisi quis legatorum vel fideicommissorum causa missus sit, vel aliquid ad eos pervenerit. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 7. *Ad id quanti ea res erit, ob quam in possessionem missus erit. i. e. quanti ejus interest possessionem habere. l. 1. pr. §. 5. D. h. t.*

§. 8. Plane non tantum hoc *Interdictum* misso conceditur, sed & quandoque a Prætorē etiam per annum militarem in possessionem inducitur. *l. 3. pr. D. h. t. v. l. 68. D. de R. V. l. 1. §. 2. D. si ventr. nom.*

TITUL. V.

DE TABULIS EXHIBENDIS.

C. VIII. 7.

§. 1. IV. *Interdictum de Tabulis exhibendis*, de quo Prætor ita edixit: QUAS TABULAS LUCIUS TITIVS AD CAUSAM TESTAMENTI SUI PERTINENTES RELIQUISSSE DICETUR, SI HÆ PENES TE SUNT, AUT DOLO MALO TUO FACTUM EST, UT DESINERENT ESSE; ITA EAS ILLI EXHIBEAS. ITEM SI LIBELLUS, ALIUDVE QUID RELICTUM ESSE DICETUR, DECRETO COMPREHENDAM. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Ait Prætor, QUAS TABULAS LUCIUS TITIVS AD CAUSAM TESTAMENTI SUI PERTINENTES; hoc enim *Interdictum* pertinet non tantum ad testamenti tabulas, verum ad omnia, quæ ad causam testamenti pertinent, ut puta & ad codicillos. *l. 1. §. 2. 5. D. h. t.*

§. 3. Sive autem valeat testamentum, sive non; sive supremæ tabulæ sint, sive non sint; sive plures

T t t

tabulæ

tabulæ sint, five non sint, nihil interest. l. 1. §. 3. 4. 5. 6. ult. l. 2. l. 3. pr. §. 1. D. h. t.

§. 4. RELIQUISSSE DICETUR; ad vivi enim tabulas hoc Interdictum non pertinet. l. 1. §. 10. D. h. t.

§. 5. SI HÆ PENES TE SUNT; quacunque ratione, etiam si apud te sint depositæ. l. 3. §. 2. 3. D. h. t.

§. 6. AUT DOLO MALO TUO FACTUM EST, UT DESINERENT ESSE; si quis enim dolo malo fecerit, quo minus penes eum tabulæ essent, nihilominus hoc Interdicto tenebitur. l. 3. §. 6. D. h. t.

§. 7. ITA EAS ILLI EXHIBEAS. *Exhibere* est materiæ ipsius apprehendendæ copiam facere. l. 3. §. 9. D. h. t. l. 2. D. ad exhib.

§. 8. Exhibere autem apud Prætorem oportet, ut auctoritate ejus signatores admoniti ad recognoscenda signa veniant. l. 3. §. 9. D. h. t.

§. 9. Est itaque hoc Interdictum *Exhibitorium*, l. 3. §. 7. D. h. t. in Personam; arg. l. 4. D. h. t. *Competens* omnibus, qui quid in testamento adscriptum habent, l. 3. §. 10. D. h. t. l. un. C. h. t. eorumque heredibus; l. 3. §. ult. D. h. t. *Contra tabularum detentores, qui negant se exhibere posse, vel oportere*; l. 1. §. 1. D. h. t. *Ad tabulas, ad causam testamenti pertinentes, exhibendas*, l. 1. pr. l. 3. §. 8. 9. D. h. t. *vel id quod interest*. v. l. 3. §. 11. & seqq. D. h. t.

§. 10. Adeo ut, si quis æstimationem legati ab extraneo acceperit, legatum nihilominus ab herede petere possit; si vero ab herede æstimationem acceperit, non item. l. 3. §. 15. D. h. t.

§. 11. Quod si vero hereditatis controversia ex tabulis pendeat, aut ad publicam quæstionem pertineat, huic Interdicto locus non est. l. ult. D. h. t.

TITUL. VI.

NE QUID IN LOCO SACRO FIAT.

§. 1. **I**nterdicta vero, quæ ad *Res Singulas* pertinent, competunt de rebus, vel *Divini*, vel *Humani juris*. l. 1. pr. D. de interdict.

§. 2. De rebus *Divini juris* competit *Interdictum de Locis Sacris, Religiosis, vel Sanctis*. l. 1. pr. D. de interdict.

§. 3. De *Locis Sacris* ait *Prætor*: IN LOCO SACRO FACERE, INVE EUM IMMITTERE QUID, VETO. l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Quod tamen non ad hoc pertinet, quod ornamenti causa fit, sed quod deformitatis vel incommodi. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 5. Quemadmodum autem in *locis Sacris*, sic & in *muris*, itemque *portis*, & aliis *Sanctis locis*, (quæ quodammodo *divini juris* sunt, §. 10. l. de R. D.) aliquid facere, ex quo damnum vel incommodum irrogetur, non permittitur. l. 2. D. h. t.

TITUL. VII.

DE LOCIS, ET ITINERIBUS PUBLICIS.

§. 1. **Q**uæ de *Rebus Humani Juris* competunt, spectant vel ad *res Publicas*, vel *Privatas*. l. 1. pr. D. de interd.

§. 2. Ad *res Publicas* spectat I. *Interdictum de Locis & Itineribus publicis*; quod datur cuivis ex populo, ad id, ut *locis & viis, seu itineribus publicis, uti liceat*. l. 1. D. h. t. Adeo, ut hoc jus non utendo amitti nequeat. l. 2. D. de via publ. & itin. publ.

T t t 2

§. 3.

§. 3. Sunt autem *Via Publicæ*, seu *Regiæ*, *Pratoriæ*, & *Consulares*, quarum solum publicum est, relictum ac directum certis finibus latitudinis, ab eo, qui jus publicandi habuit, ut ea publice iretur, comminearetur. l. 2. §. 21. 22. *D. ne quid in loc. publ.*

§. 4. Quarum numero & *Vicinales* sunt, si non ex collatione privatorum constitutæ sint; d. l. 2. §. 22. vel earum non extet memoria. l. 3. *pr. D. h. t.*

§. 5. *Via* vero *Privatæ* sunt, quarum solum alienum est, d. l. 2. §. 21. quæque vel ex servitute debentur, vel a *Via Regia* aut *Consulari* ad agros ducunt. d. l. 2. §. 23.

TITUL. VIII.

NE QUID IN LOCO PUBLICO, VEL ITINERE FIAT.

§. 1. II. **I**nterdictum, ne quid in *Loco Publico*, vel *Itinere* fiat; v. l. 6. *D. h. t.* cujus IV. hic exhibentur capita.

§. 2. *Primo capite* Prætor ait: NE QUID IN LOCO PUBLICO FACIAS, INVE EUM LOCUM IMMITTAS, QUAE RE QUID ILLI DAMNI DETUR: PRÆTERQUAM QUOD LEGE, SENATUSCONSULTO, EDICTO, DECRETOVE PRINCIPUM TIBI CONCESSUM EST: DE EO, QUOD FACTUM ERIT, INTERDICTUM NON DABO. l. 2. *pr. D. h. t.*

§. 3. Quod interdictum *Prohibitorium* est, & tam publicis utilitatibus, quam privatorum prospicit; quia loca publica usibus etiam privatorum jure Civitatis deserviunt. l. 2. §. 1. 2. *D. h. t.*

§. 4. Sunt autem *Loca Publica*, quæ publico usui destinata sunt; l. 2. §. 3. 5. *D. h. t.* qualis est arca, insula, ager, via, iterque publicum. d. l. 2. §. 3. *D. h. t.*

§. 5.

§. 5. Merito vero ait Prætor, *QUA EX RE QUID ILLI DAMNI DETUR*; nam quotienscunque aliquid in publico fieri permittitur, ita oportet permitti, ut sine injuria cujusquam fiat: & ita solet Princeps, quoties aliquid novi operis instituendum petitur, permittere. l. 2. §. 10. *D. h. t. v. l. 2. D. de his qui sunt sui vel al. jur. §. 2. I. eod.*

§. 6. *Dammum autem pati videtur*, qui commodum amittit, quod ex publico consequeretur, quale quale fit. l. 2. §. 11. *D. h. t.*

§. 7. *Secundo capite* ait Prætor: *IN VIA PUBLICA ITINEREVE PUBLICO FACERE, IMMITTERE QUID; QUO EA VIA, IDVE ITER DETERIUS SIT, FIAT; VETO.* l. 2. §. 20. *D. h. t.*

§. 8. *Viam publicam* eam dicimus, cujus solum publicum est. l. 2. §. 21. *D. h. t. v. supr. ad t. de loc. & itin. publ. §. 3.*

§. 9. Pertinet autem hoc *Interdictum* tantum ad *vias Rusticas*, non *Urbicas*; quarum cura pertinet ad Magistratus. l. 2. §. 24. *D. h. t.*

§. 10. Et tum demum locum habet, si eo, quod fit, vel immittitur, via, iterve deterius fiat; sive statim, sive postea. l. 2. §. 31. *D. h. t.*

§. 11. *Deteriorem autem viam fieri* sic accipiendum est, si usus ejus ad comineandum corrumpatur. l. 2. §. 32. *D. h. t.*

§. 12. Est vero hoc *Interdictum* perpetuum & popolare; condemnatioque ex eo facienda, quanti Actoris interest. l. 2. §. 34. *D. h. t.*

§. 13. *Tertio capite* ait Prætor: *QUOD IN VIA PUBLICA, ITINEREVE PUBLICO FACTUM, IMMISSUM HABES; QUO EA VIA, IDVE ITER DETERIUS SIT, FIAT; RESTITUAS.* l. 2. §. 35. *D. h. t.*

§. 14. *Quod Interdictum Restitutorium* est, l. 2.

§. 36. *D. h. t.* & non contra eum locum habet, qui fecit, sed qui factum habet, i. e. qui utitur, & jure possessionis fruitur: l. 2. §. 37. 38. *D. h. t.* ut & contra eum, qui dolo fecit, quo minus possideret, vel haberet; l. 2. §. 42. *D. h. t.* ad id quod factum est restituendum, i. e. in pristinum statum reducendum, l. 2. §. 43. *D. h. t.* vel id, quod Actoris interest. l. 2. §. 44. *D. h. t.*

§. 15. Quarto vero capite Prætor ait: QUO MINUS ILLI VIA PUBLICA, ITINEREVE PUBLICO IRE, AGERE LICEAT; VIM FIERI VETO. l. 2. §. ult. *D. h. t.*

TITUL. IX.

DE LOCO PUBLICO FRUENDO.

§. 1. III. **I**nterdictum de Loco Publico fruendo; de quo Prætor sic edixit: QUO MINUS LOCO PUBLICO; QUEM IS, CUI LOCANDI JUS FUERIT, FRUENDUM ALICUI LOCAVIT; EI, QUI CONDUXIT, SOCIOVE EJUS, E LEGE LOCATIONIS, FRUI LICEAT; VIM FIERI VETO. l. 1. pr. §. 3. *D. h. t.*

§. 2. Quod Interdictum publicæ utilitatis causa proponi palam est; tuetur enim Vestigalia publica, dum prohibetur quis vim facere ei, qui id fruendum conduxit. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 3. Sed merito ait Prætor, Quo minus e lege locationis frui liceat; ultra legem enim, vel contra legem, non debet audiri, qui frui desiderat. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

TITUL. X.

DE VIA PUBLICA, ET SI QUID IN EA
FACTUM ESSE DICATUR.

§. 1. IV. *Interdictum de Via Publica*, scil. Urbana.
l. un. pr. D. h. t.

§. 2. Quod propositum est ab *Ædilibus Curulibus*, (quorum erat, vias Urbanas, & quæ secundum Civitates sunt, curare, *d. l. un. pr. l. 12. D. de peric. & comm. rei vend.*) & partim *Prohibitorium* est, partim *Restitutorium*.

§. 3. Prohibet enim, ne quis viam publicam efodiat, subruat, vel in iis aliquid construat, *l. un. §. 2. D. h. t.* neve quis in eam stercola, morticina, pelles, similiave projiciat: *l. un. §. 4. 5. D. h. t.* & si quis contra fecerit, ea restitui jubet. *d. l. un. §. 2. D. h. t.*

TITUL. XI.

DE VIA PUBLICA, ET ITINERE
PUBLICO REFICIENDO.

§. 1. V. *Interdictum de Via publica, & Itinere publico reficiendo*; de quo Prætor ait: *Quo minus illi viam publicam, iterve publicum aperire, reficere liceat; dum ne ea via, idve iter deterius fiat; vim fieri veto. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. *Viam aperire* est, ad veterem altitudinem latitudinemque restituere. Sed & *purgare* refectionis portio est. *Purgari* autem proprie dicitur ad libramentum proprium redigere, sublato eo, quod super

eam esset. *Reficit* enim, qui aperit, & qui purgat, & omnes omnino, qui in pristinum statum reducunt. *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 1. §. 6. D. de riv. v. infr. ad d. t. §. 7. & ad t. de itin. alt. priv. §. 7.*

§. 3. Plane, qui reficit, ita reficere debet, ne viam deteriorem faciat; si quis enim in specie refectionis deteriorem viam faciat, impune vim patietur. *l. 1. §. 2. l. ult. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Interdictum* autem hoc perpetuo datur, & omnibus, & in omnes, & habet condemnationem in id quod Actoris intererit. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

TITUL. XII.

DE FLUMINIBUS, NE QUID IN FLUMINE PUBLICO,
RIPAVE EJUS FIAT, QUO PEJUS NAVIGABITUR.

§. 1. VI. *Interdictum de Fluminibus*; quod *Prohibitorium* est, & *Restitutorium*. *l. 1. §. 20. D. h. t.*

§. 2. *Prohibitorium* ita conceptum est: NE QUID IN FLUMINE PUBLICO, RIPAVE EJUS FACIAS: NE QUID IN FLUMINE PUBLICO, NEVE IN RIPA EJUS IMMITTAS; QUO STATIO ITERVE NAVIGIO DETERIOR SIT, FIAT. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, NE QUID IN FLUMINE PUBLICO; *Flumen a Rivo* magnitudine discernendum est, aut ex estimatione circumcolentium. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Sunt autem *Flumina* I. Quædam *Perennia*, quæ semper fluunt: quædam *Torrentia*, quæ tantum hyeme fluunt. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

II. Quædam *Publica*; (ad quæ sola hoc *Interdictum* pertinet; *l. 1. §. 4. D. h. t.*) quædam *Privata*. *l. 1. §. 3. l. 3. pr. D. h. t.*

III. Quæ-

III. Quædam Navigabilia, quædam Non Navigabilia. l. 1. §. 12, 18. D. h. t.

§. 5. RIPAVE EJUS; Ripa est, quod flumen continet, cum est plenissimum, naturalem sui cursus rigorem tenens. l. 1. §. 5. l. 3. §. 1. D. h. t. Neque solum labrum accipiendum, quod aquam tangit, sed omne id, unde a plano incipit vergere ad flumen. l. 3. §. 2. D. h. t.

§. 6. FACIAS; In flumine publico factum accipere debemus, quicquid in aqua fiat: nam, si quid extra factum sit, non est in flumine factum. l. 1. §. 11. D. h. t.

§. 7. NE QUID IN FLUMINE PUBLICO, NEVE IN RIPA EJUS IMMITTAS; QUO STATIO ITERVE NAVIGIO DETEIOR SIT, FIAT. Non enim omne, quod in flumine publico ripave fit, coercet Prætor, sed si quid fiat, quo deterior statio & navigatio fiat. l. 1. §. 12, 14. D. h. t.

§. 8. Deterior autem statio, itemque iter navigio fieri videtur, si usus ejus corrumpatur, vel difficilior fiat, aut minor, vel rarior, aut si in totum aufertur. l. 1. §. 15. D. h. t.

§. 9. Stationem vero dicimus a Statuendo, i. e. eum locum, ubicunque naves tuto stare possunt. l. 1. §. 13. D. h. t.

§. 10. Quod si non in flumine, sed in mari aliquid fiat, non quidem directum, sed Utile Interdictum locum habet, Ne quid in mari, inve litore, quo portus, statio, iterve navigio deterius fiat. l. 1. §. 17. D. h. t.

§. 11. Interdictum vero Restitutorium ita habet: QUOD IN FLUMINE PUBLICO, RIPAVE EJUS FIAT: SIVE QUID IN ID FLUMEN, RIPAMVE EJUS, IMMISSUM HABES; QUO STATIO ITERVE NAVIGIO DETEIOR SIT, FIAT, RESTITUAS. l. 1. §. 19. D. h. t.

§. 12. Quod non contra eum competit, qui fecit, vel immisit, sed eum, qui factum vel immisum habet. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 13. Et tum demum locum habet, si id, quod factum vel immisum habet, stationem, vel navigium deterius faciat. *l. 1. §. 21. D. h. t.*

TITUL. XIII.

NE QUID IN FLUMINE PUBLICO FIAT;
QUO ALITER AQUA FLUAT, ATQUE
UTI PRIORI ÆSTATE FLUXIT.

§. 1. VII. **I**nterdictum, *Ne quid in flumine publico fiat, quo aliter aqua fluat, atque uti priori æstate fluxit*; quod similiter *Prohibitorium* est, & *Restitutorium*. *l. 12. §. 12. D. h. t.*

§. 2. *Prohibitorii* verba hæc sunt: IN FLUMINE PUBLICO, INVE RIPAM EJUS FACERE, AUT IN ID FLUMEN RIPAMVE EJUS IMMITTERE; QUO ALITER AQUA FLUAT, QUAM PRIORE ÆSTATE FLUXIT; VETO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 3. Quo Interdicto prospexit Prætor, ne derivationibus minus concessis flumina exarescant, vel mutatus alveus vicinis injuriam aliquam afferat. *l. un. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor, IN FLUMINE PUBLICO; five navigabile sit, five non sit. *l. un. §. 2. D. h. t.*

§. 5. INVE RIPAM EJUS FACERE, AUT IN ID FLUMEN RIPAMVE EJUS IMMITTERE, QUO ALITER AQUA FLUAT; non enim omnis, qui immisit, vel qui fecit, tenetur, sed qui, cum jus non haberet, faciendo vel immittendo efficit, ut *aliter aqua fluat*, i. e. aquæ cursus mutetur, dum depressior vel altior

ctior fiat aqua, cum incommodo accolentium. *l. un. §. 3. & seqq. D. h. t.*

§. 6. QUAM PRIORÆ ÆSTATE FLUXIT. *Æstas* ad Æquinoctium autumnale refertur. *l. un. §. 8. D. h. t. add. l. 1. §. 32. D. de aq. quot. & infr. ad d. t. §. 13.*

§. 7. *Æstatis* autem facit mentionem Prætor, quia semper certior est naturalis cursus fluminis æstate potius, quam hyeme: & quidem *prioris*, quia istius æstatis fluxus indubitator est. *l. un. §. 8. D. h. t.*

§. 8. *Restitutorium* vero ita habet: QUOD IN FLUMINE PUBLICO, RIPAVE EJUS FACTUM: SIVE QUID IN FLUMEN RIPAMVE EJUS IMMISSUM HABES; SI OB ID ALITER AQUA FLUIT, ATQUE UTI PRIORÆ ÆSTATE FLUXIT; RESTITUAS. *l. un. §. 11. D. h. t.*

§. 9. Quod ut & superius populare est; *l. un. §. 9. D. h. t.* & non tantum contra eum competit, qui factum vel immissum habet, sed & cujus dolo malo factum est, quo minus haberet. *l. un. §. ult. D. h. t.*

TITUL. XIV.

UT IN FLUMINE PUBLICO NAVIGARE LICEAT.

§. 1. VIII. **I**nterdictum, *Ut in flumine publico navigare liceat*; de quo Prætor ita edixit: QUO MINUS ILLI IN FLUMINE PUBLICO NAVEM, RATEM AGERE; QUOVE MINUS PER RIPAM ONERARE, EXONERARE LICEAT; VIM FIERI VETO. ITEM, UT PER LACUM, FOSSAM, STAGNUM PUBLICUM NAVIGARE LICEAT; INTERDICAM. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Quo *Interdicto* prospicitur, ne quis in flumine publico navigare prohibeatur, sicuti enim ei, qui via publica uti prohibetur, *Interdictum* supra propositum est, ita hoc quoque proponendum Prætor putavit. *l. un. §. 1. D. h. t.*

§. 3.

§. 3. *Lacus* autem est, quod perpetuam habet aquam.
l. un. §. 3. D. h. t.

§. 4. *Stagnum*, quod temporalem continet aquam ibi stagnantem; quæ quidem aqua plerumque hyeme cogitur. l. un. §. 4. D. h. t.

§. 5. *Fossa* vero, receptaculum aquæ manu factum.
l. un. §. 5. D. h. t.

§. 6. Quod & ad Publicanos, qui lacum vel stagnum conduxerunt, si piscari prohibeantur, extenditur. l. un. §. 7. D. h. t.

TITUL. XV.

DE RIPA MUNIENDA,

§. 1. IX. **I**nterdictum de Ripa munienda; quod ita conceptum est: QUO MINUS ILLI IN FLUMINE PUBLICO, RIPAVE EJUS OPUS FACERE, RIPÆ, AGRIVE, QUI CIRCA RIPAM EST, TUENDI CAUSA, LICEAT; DUM NE OB ID NAVIGATIO DETERIOR FIAT: SI TIBI DAMNI INFECTI IN ANNOS DECEM, VIRI BONI ARBITRATU, VEL CAUTUM, VEL SATISDATUM EST; AUT PER ILLUM NON STAT, QUO MINUS VIRI BONI ARBITRATU CAVEATUR, VEL SATISDETUR; VIM FIERI VETO. l. un. pr. D. h. t.

§. 2. Quod *Interdictum* summam rationem habet; Ripas enim fluminum publicorum reficere, munire, utilissimum est. Sicuti igitur de *Via Publica reficienda* Interdictum propositum est, ita etiam de *Ripa fluminis munienda* proponendum fuit. l. un. §. 1. D. h. t.

§. 3. Licet autem de *Ripa lacus, fossæ, stagni, munienda*, nihil nominatim Prætor caveat, idem tamen in ea etiam observandum est. d. l. un. §. ult.

TITUL.

TITUL. XVI.

DE VI, ET DE VI ARMATA.

C. VIII. 4. 5.

§. 1. **I**nterdicta, quæ ad *Res privatas* pertinent, vel ratione *Rerum Immobiliū* locum habent, vel *Jurium* seu *Incorporalium*, vel *Mobilium*.

§. 2. Ratione *Rerum Immobiliū* competit I. *Interdictum De Vi*, h. t. l. 17. *D. de A. v. A. poss.* seu *Unde Vi*, l. 1. §. 42. l. 5. l. 6. l. 12. l. 16. l. 18. *D. h. t.* §. 6. I. de *interdict.*

§. 3. De quo Prætor sic edixit: UNDE TU ILLUM VI DEJECISTI, AUT FAMILIA TUA DEJECIT; DE EO, QUÆQUE ILLE TUNC IBI HABUIT, TANTUMMODO INTRA ANNUM; POST ANNUM DE EO, QUOD AD EUM, QUI VI DEJECIT, PERVENERIT, JUDICIUM DABO. l. 1. pr. *D. h. t.* add. *Cic. pro Cæcin. c. 19.*

§. 4. Ait Prætor, UNDE; v. *Cic. pro Cæcin. c. 30.* 31. i. e. ex quo fundo, aliave qua re immobili, l. 1. §. 3. 4. 5. 8. *D. h. t.* vel quæ pro immobili habetur. l. 9. §. 1. *D. h. t.* Ad res mobiles enim hoc *Interdictum* non pertinet, de quibus vel *Actio Furti*, vel *Vi bonorum raptorum* competit. l. 1. §. 6. 7. *D. h. t.*

§. 5. TU ILLUM VI DEJECISTI; hoc enim *Interdictum* non ad omnem vim pertinet, verum ad eos tantum, qui de possessione dejiciuntur. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 6. *Dejici* autem dicitur is, qui possidet: sive civiliter, sive naturaliter, l. 1. §. 9. 10. 26. *D. h. t.* sive animo, sive corpore, l. 1. §. 22. 24. *D. h. t.* sive juste, sive injuste possideat. l. 1. §. 30. *D. h. t.* §. 6. I. de *interdict.*

§. 7.

§. 7. *Dejicere* vero videtur non tantum, qui ipse fecit, sed & qui mandavit, vel jussit, ut aliquis deiceretur; parvi enim referre visum est, suis manibus quis deiciat, an vero per alium. l. 1. §. 12. D. h. t. l. 152. §. 1. D. de R. J.

§. 8. Quo casu, si quidem verus Procurator dejerit, cum utrolibet, tum Domino, tum Procuratore, agi potest: sed si falsus Procurator id commiserit, cum eo solo agendum est. l. 1. §. 13. D. h. t.

§. 9. Sed & si quis, quod alius dejecit, ratum habuit, dejecisse videtur, & *Interdicto* tenetur; quia ratihabito etiam in maleficio mandato comparatur. l. 1. §. 14. D. h. t. l. 152. D. de R. J.

§. 10. AUT FAMILIA TUA DEJECIT; cum scil. non jussisti: si enim Dominus jusserit, ipse dejecisse censetur. l. 1. §. 15. D. h. t.

§. 11. *Familia* autem appellatio servos continet, eosque, qui loco servorum habentur: l. 1. §. 16. 18. D. h. t. five plures, five unus tantum dejecerit. l. 1. §. 17. D. h. t. Cic. pro Cæcin. c. 19. 20.

§. 12. DE EO, QUÆQUE ILLE TUNC IBI HABUIT; non enim solum possessio fundi vel ædium restituenda, sed & omnes res mobiles, quæ ibi fuerunt: non solum, quæ propriæ ipsius fuerunt, verum etiam, si quæ apud eum depositæ, vel ei commodatæ, vel pignoratæ, quarumque usum, vel usumfructum, vel custodiam habuit. l. 1. §. 32. 33. l. 19. D. h. t.

§. 13. Rectissime autem Prætor addidit, TUNC IBI HABUIT; Tunc sic accipimus, cum deiceretur. Et ideo, & si quid postea desiit illic esse, dicendum erit, in *Interdictum* venire: ut &, si homines, vel pecora demortua sint post dejectionem, *Interdicto* locus sit. l. 1. §. 34. 35. 36. D. h. t.

§. 14. IBI vero ait Prætor, ne quis, & quæ illic non habuit, complectatur. l. 1. §. 37. D. h. t.

§. 15.

§. 15. Plane τὸ *Ibi* non ad angulum referendum, vel locum, in quo fuerit, cum dejiceretur, verum etiam ad omnem partem possessionis, qua quis caruit, cum dejiceretur. l. 1. §. 38. D. h. t.

§. 16. TANTUMMODO INTRA ANNUM; scil. utilem. l. 1. §. 39. D. h. t.

§. 17. POST ANNUM DE EO, QUOD AD EUM, QUI VI DEJECIT, PERVENERIT, JUDICIUM DABO. Quod enim pervenit, semper restituendum est. v. l. 1. §. 15. 19. l. 3. §. 12. D. h. t.

§. 18. Idque nunc procedit, siue vis sit *Privata* seu *simplex*, siue *Armata*; licet de ea olim separatim Edictum fuerit propositum, quod ita conceptum videtur: *Unde tu, aut familia tua, aut procurator tuus, hominibus coactis armatisque eum dejecisti, restituas.* Cic. *pro Cæcin.* c. 19. 20. 21. 22. 30. arg. l. 3. pr. §. 2. Et seqq. D. h. t.

§. 19. *Arma* autem non tantum sunt gladii, hastæ, & frameæ seu romphææ, sed & omnia tela, hoc est fustes, lapides, & similia. l. 3. §. 2. D. h. t. §. 6. l. de interdict. §. 5. l. de publ. jud. l. 9. D. ad Leg. Jul. de vi publ. l. 41. D. de V. S.

§. 20. Est itaque *Interdictum Unde Vi* (a prioribus verbis Edicti sic appellatum) *in personam*, arg. l. 1. pr. §. 3. D. h. t. *Recuperandæ possessionis*; §. 6. l. de interdict. Quod datur ei, qui possedit, Et per vim de possessione dejectus est, l. 1. §. 3. 23. 26. 45. D. h. t. ejusque heredi; l. 1. §. 44. D. h. t. *Contra eum, qui dejecit, siue per se, siue per alium*; l. 1. §. 12. D. h. t. *Ad restituendam possessionem vi ablatam, omniaque quæ tempore dejectionis ibi fuerunt*, l. 1. §. 32. D. h. t. *una cum fructibus omnique utilitate*, d. l. 1. §. 40. 41. *nec non ad damnum dejectione datum resarciendum, Et id quod interest.* l. 1. §. 31. l. 6. D. h. t.

§. 21.

§. 21. Non datur Procuratori, vel colono; *l. 1. §. 22. l. f. D. h. t. neque Liberis, vel Libertis, contra Patres, vel Patronos: nisi vis sit armata. l. 1. §. 43. D. h. t.*

§. 22. Non etiam contra heredes, nisi in quantum ad eos pervenit, dolove malo eorum factum est, quominus perveniret. *l. 1. §. ult. l. 2. D. h. t. l. 2. C. h. t.*

§. 23. Nec denique contra eum, qui in continenti dejicientem rursus dejecit; *l. 3. §. 9. D. h. t. quia secundum Jus Naturæ, vim vi, arma armis, repellere licet. l. 1. §. 27. D. h. t. l. 3. D. de J. & J. l. 45. §. 4. D. ad L. Aquil.*

§. 24. Plane contra vim facientes non tantum *Interdictum* hoc competit, sed & aliæ pænæ constitutæ sunt. Si quis enim rem suam per vim occupaverit, dominio ejus privatur; si alienam, post ejus restitutionem etiam æstimationem rei vim passo dare compellitur. Incidit etiam in *Legem Juliam de Vi Publica*, vel *Privata*, prout vis simplex vel armata illata est. *§. 6. l. de interdict. l. 1. §. 2. D. h. t. l. 5. l. 7. C. h. t. t. t. D. & C. ad L. Jul. de vi publ. & de vi privat.*

§. 25. Similia autem huic *Interdicto* sunt *Remedia l. 7. l. ult. C. unde vi. l. f. C. de acq. poss. c. 18. X. de rest. spol.* sed omnium optimum est *Remedium C. Redintegranda. 3. Caus. 3. Q. 1.* quod datur de omni re, five mobili, five immobili, quocunque modo injuste ablata, adversus quemcunque possessorem, licet non spoliaverit, nec spoliî conscius fuerit, ad restituendum.

TITUL. XVII.

UTI POSSIDETIS.

C. VIII. 6.

§. 1. II. *Interdictum Uti possidetis*; v. l. 1. §. 4. 6.
D. h. t. de quo Prætor ait: UTI EAS
 EDES, QUIBUS DE AGITUR, NEC VI, NEC CLAM, NEC
 PRECARIO, ALTER AB ALTERO POSSIDETIS; QUO MI-
 NUS ITA POSSEDEATIS, VIM FIERI VETO. DE CLOA-
 CIS HOC INTERDICTUM NON DABO. NEQUE PLURIS,
 QUAM QUANTUM RES ERIT, INTRA ANNUM, QUO PRIMUM
 EXPERIUNDI POTESTAS FUERIT, AGERE PERMITTAM.
 l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 2. Est autem hoc *Interdictum in Rem*, arg. l. 2.
D. h. t. l. 3. §. 12. D. ad exhib. junct. l. 1. D. cod. l. 5
 §. 1. *D. ad L. Jul. de vi publ. l. 1. §. 1. in f. §. 2. D. de*
superfic. Retinendæ possessionis, l. 1. §. 4. D. h. t. §. 4.
I. de interdict. Duplex; d. l. 1. §. 1. D. h. t. Quod da-
tur possessori rei immobilis, l. 1. §. 1. 3. D. h. t. §. 4. I.
de interdict. qui nec vi, nec clam, nec precario, tempore
litis contestatæ ab altero possidet; l. 1. §. 6. 9. D. h. t.
 §. 4. *I. de interdict. Contra turbantem; l. 1. §. 4. l. 3. §. 2.*
 & seqq. *D. h. t. Ad id quanti res est, i. e. quanti inter-*
 est possessionem retinere, l. 3 §. ult. *D. h. t. nec*
 non, ut caveat, eum in posterum turbatum non iri. arg.
 l. un. *C. h. t. l. 7. l. 12. D. si serv. vind.*

§. 3. Quod si ambo possideant, neuter vincet;
 l. 3. pr. *D. h. t. si vero probationes sint ancipites,*
 & par utriusque causa, pro possessore judicandum,
 contra eum, qui prior ad iudicium provocavit. l. 128.
 pr. *D. de R. J.*

§. 4. Ad possessionem rerum mobilium hoc *Inter-*

terdictum non pertinet; §. 4. *I. de Interdict.* ad quasi possessionem autem rerum incorporalium, veluti servitutum, etiam extenditur. *l. ult. D. h. t. l. 8. §. 5. in f. D. si serv. vind.*

TITUL. XVIII.

DE SUPERFICIEBUS.

§. 1. III. **I***nterdictum de Superficiebus*; de quo Prætor sic edixit: *UTI, EX LEGE LOCATIONIS SIVE CONDUCTIONIS, SUPERFICIE, QUA DE AGITUR, NEC VI, NEC CLAM, NEC PRÆCARIO, ALTER AB ALTERO FRUEMINI; QUO MINUS FRUAMINI, VIM FIERI VETO. SI QUA ALIA ACTIO DE SUPERFICIE POSTULABITUR, CAUSA COGNITA DABO. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Proponit itaque hic Prætor de *Superficie Interdictum* similiter duplex, exemplo *Interdicti Uti possidetis*; omnia enim, quæ in *Uti possidetis Interdicto* servantur, hic quoque servabuntur. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Est autem *Superficies*, omne, quicquid in alieno solo supra faciem terræ ædificatum, vel positum est. *Caj. Inst. L. II. T. I. §. 4. l. 2. D. h. t. l. 13. D. de S. P. R. l. 23. pr. D. de usucap. l. 71. D. de usufr.*

§. 4. Cum vero *Superficiarius* etiam jus in re consequatur dominio proximum, *l. 73. §. 1. l. 74. l. 75. D. de R. V. l. 19. pr. D. de damn. inf.* non tantum ei hoc *Interdictum*, sed & *Actio in rem*, seu *Utilis rei vindicatio*, competit. *l. 1. §. 3. 6. D. h. t.*

TITUL. XIX.

DE ITINERE, ACTUQUE PRIVATO.

§. 1. **A**d *Jura & Res Incorporales* pertinet I. *Interdictum de Itinere, Actuque privato*; de quo Prætor duplex Edictum proposuit, quorum prius ita conceptum est: QUO ITINERE, ACTUQUE PRIVATO, QUO DE AGITUR, VEL VIA, HOC ANNO, NEC VI, NEC CLAM, NEC PRECARIO, AB ILLO USUS ES; QUO MINUS ITA UTARIS, VIM FIERI VETO. l. 1. pr. D. h. t.

§. 2. Est hoc *Interdictum Prohibitorium*, pertinens ad tuendas servitutes rusticas. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Quo Prætor non inquit, utrum habuerit jure servitutem impositam, sed hoc tantum, an Itinere Actuque hoc anno usus sit non vi, non clam, non precario; & tuetur eum, licet eo tempore, quo *Interdictum* redditur, usus non sit: si modo eo anno (qui ex die Interdicti retrorsum computatur) usus est vel modico tempore, i. e. non minus quam triginta diebus. l. 1. §. 2. 3. D. h. t.

§. 4. Alterum vero ita habet: QUO ITINERE, ACTUQUE, HOC ANNO, NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO, AB ALIO USUS ES; QUO MINUS ID ITER, ACTUMQUE, UT TIBI JUS ESSET, REFICIAS; VIM FIERI VETO. QUI HOC INTERDICTO UTI VOLET, IS ADVERSARIO DAMNI INFECTI, QUOD PER EJUS VITIUM DATUM SIT, CAVEAT. l. 3. §. 11. D. h. t.

§. 5. Quod *Interdictum* proponere Utilitas suavit, quia nemo Itinere vel Actu commode uti potest, nisi & reficere possit; l. 1. §. 12. D. h. t. & a superiori distat: quod Illo quidem *Interdicto* omnes uti possunt, qui hoc anno usi sunt; Hoc autem *Interdicto* is

demum uti potest, qui hoc anno usus est, & jus sibi esse reficiendi docet. *l. 3. §. 13. D. h. t.*

§. 6. Jus autem reficiendi ei competit, cui servitus debetur. *d. l. 3. §. 13.*

§. 7. *Reficere* vero sic accipimus, ad pristinam formam Iter & Actum reducere; hoc est, ne quis dilatatet aut producat, aut deprimat, aut exaggeret. *l. 3. §. 15. D. h. t. add. supr. ad t. de via publ. & itin. publ. refic. §. 1. 2. & infr. ad t. de riv. §. 7.*

§. 8. Veteres etiam nominatim adjiciebant, *Ut ea quoque, quæ ad refectiorem utilia essent, adportanti vis non fieret*; quod supervacuum est: quoniam, qui adportari non patitur ea, sine quibus refici iter non possit, vim facere videtur, quo minus reficiatur. *l. 4. pr. D. h. t.*

TITUL. XX.

DE AQUA QUOTIDIANA, ET ÆSTIVA.

§. 1. II. **I**nterdictum de Aqua & Aquaductu, cujus tria hic exhibentur Capita.

§. 2. *Primo capite* Prætor ait: UTI HOC ANNO AQUAM, QUAE DE AGITUR, NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO AB ILLO DUXISTI; QUO MINUS ITA DUCAS, VIM FIERI VETO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum Prohibitorium*, & interdum *Restitutorium* est; & pertinet ad aquam *Quotidianam*. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Quotidiana* autem aqua non illa est, quæ quotidie ducitur, sed ea, quæ quis quotidie posset uti, si vellet. *l. 1. §. 2. 3. 4. D. h. t.*

§. 5. Pertinet etiam hoc *Interdictum* ad eam tantum aquam, quæ perennis est, quæque duci potest, & a capite ducitur. *l. 1. §. 5. 6. 7. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. *Caput* vero aquæ illud est, unde aqua nascitur; si ex fonte nascatur, ipse fons, si ex flumine vel ex lacu, prima incilia vel principia fossarum, quibus aquæ, ex flumine vel ex lacu, in primum rivum communem pelli solent. l. 1. §. 8. *D. h. t.*

§. 7. *Datur* hoc *Interdictum ei*, qui aquam hoc anno vel uno die, vel nocte, non vi, non clam, non precario duxit, licet jus ducendi non habeat, dummodo jure ducere se putaverit. l. 1. §. 4. 9. 10. 19. *D. h. t.*

§. 8. *Adversus eum*, qui prohibet me aquam ducere; siue dominium fundi habeat, siue non habeat. l. 1. §. 25. *D. h. t.*

§. 9. *Ne* quid in fundo faciat, ferat, succidat, putet, ædificet, qua ex re ea aqua, quam alter hoc anno per fundum ejus sine vitio duxit, inquinetur, vitietur, corrumpatur, deteriorve fiat. l. 1. §. 27. *D. h. t.*

§. 10. *Secundo Capite* Inquit Prætor: UTI PRIORE ÆSTATE AQUAM, QUA DE AGITUR, NEC VI, NEC CLAM, NEC PRECARIO, AB ILLO DUXISTI; QUO MINUS ITA DUCAS, VIM FIERI VETO. INTER HEREDES, EMTORES, ET BONORUM POSSESSORES INTERDICAM. l. 1. §. 29. *D. h. t.*

§. 11. Quod *Interdictum de Aqua Æstiva* proponitur. l. 1. §. 30. *D. h. t.*

§. 12. Est autem *Aqua Æstiva*, qua quis æstate maxime utitur. l. 1. §. 3. 4. *D. h. t.*

§. 13. *Æstatem* vero incipere sic peritiores traderunt, ab æquinoctio verno, & finiri æquinoctio autumnali: l. 1. §. 32. *D. h. t.* v. supr. ad t. ne quid in flum. publ. §. 6.

§. 14. Non tamen de qualicunque æstate hic interdicit Prætor, sed tantum *de priore*; nec immerito: nam quia hyeme non utitur, referre se non ad præsentem æstatem, sed ad priorem debuit. l. 1. §. 31. *D. h. t.*

§. 15. Subjecit Prætor, INTER HEREDES, ET EMTORES, ET BONORUM POSSESSORES INTERDICAM. Hæc verba non solum ad *æstivam aquam*, verum etiam ad *quotidianam* quoque referenda esse sciendum est. Nam sicuti de *Itinere Actuque* & successoribus dantur Interdicta, & emtori, ita hæc quoque danda Prætor putavit. *l. 1. §. 37. D. h. t.*

§. 16. *Tertio vero capite* Prætor ita edixit: QUO EX CASTELLO ILLI AQUAM DUCERE, AB EO, CUI EJUS REI JUS FUIT, PERMISSUM EST; QUO MINUS ITA, UTI PERMISSUM EST, DUCAT, VIM FIERI VETO. QUANDOQUE DE OPERE FACIENDO INTERDICTUM ERIT, DAMNI INFECTI CAVERI JUBERO. *l. 1. §. 38. D. h. t.*

§. 17. Quod *Interdictum* necessario propositum est. Nam cum superiora Interdicta ad eos pertinent, qui a *capite* ducunt, vel imposita servitute, vel quia putant impositam; æquissimum visum est, ei quoque, qui ex *Castello* ducit, *Interdictum* dari, i. e. ex eo receptaculo, quod aquam publicam suscipit. *l. 1. §. 39. D. h. t. l. 78. pr. D. de contr. emt. l. 2. D. comm. præd.*

§. 18. Et ei soli competit, cui ex *castello* aquam ducere Princeps permisit. *l. 1. §. 40. 42. D. h. t.*

TITUL. XXI.

DE RIVIS.

§. 1. III. *Interdictum de Rivis*; de quo Prætor tale Edictum proposuit: RIVOS, SPECUS, SEPTA REIFICERE, PURGARE, AQUÆ DUCENDÆ CAUSA, QUO MINUS LICEAT ILLI; DUM NE ALITER AQUAM DUCAT, QUAM UTI PRIORE ÆSTATE NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO A TE DUXIT; VIM FIERI VETO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. Hoc *Interdictum* utilissimum est: nam nisi permittatur alicui reficere, alia ratione usu incommodabitur. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Ait ergo Prætor, RIVOS, SPECUS; *Rivus* est locus per longitudinem depressus, quo aqua decurrat: cui nomen est ἀπό τῆς ῥέειν i. e. a fluendo. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 4. Specus autem est locus, ex quo despicitur. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 5. Septa sunt, quæ ad incile opponuntur, aquæ derivandæ compellendæve ex flumine causa; sive ea lignea sunt, sive lapidea, sive qualibet alia materia sunt, ad continendam, transmittendamque aquam excogitata. l. 1. §. 4. D. h. t.

§. 6. Incile autem est locus depressus* ad latus fluminis; ex eo dictus, quod incidatur: inciditur enim vel lapis, vel terra, unde primum aqua ex flumine agi possit. Sed & fossæ & putei hoc Interdicto continentur. l. 1. §. 5. D. h. t.

§. 7. Deinde ait Prætor, REIFICERE, PURGARE; *Reficere* est, quod corruptum est in pristinum statum restaurare. Ut verbo reficiendi tegere, substruere, sarcire, ædificare, item adveherè, adportareque ea, quæ ad eandem rem opus essent, contineantur. l. 1. §. 6. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de via publ. & itin. publ. refic.

§. 8. Purgare vero, ad libramentum proprium redigere, sublato eo, quod usum rivi impedit. d. l. 1. §. 1. l. 1. §. 7. D. h. t.

§. 9. Porro inquit, AQUÆ DUCENDÆ CAUSA; quia ei demum permittitur & reficere, & purgare rivum, qui aquæ ducendæ causa id facit. l. 1. §. 8. D. h. t.

§. 10. Competit autem hoc *Interdictum* non tantum ei, qui servitutem Aquæ ductus habet, sed &

ei, qui jus aquæ ducendæ non habet; si modo aut priore ætate, aut eodem anno, aquam duxerit: cum sufficiat non vi, non clam, non precario duxisse. *l. 1. §. 9. l. f. D. h. t.*

§. 11. Et in genere sciendum, dari hoc *Interdictum* iisdem personis, & in easdem, quibus, & in quas, de *Aqua Interdicta* redduntur. *l. 3. §. 7. D. h. t.*

TITUL. XXII.

DE FONTE.

§. 1. IV. *Interdictum de Fonte*, de quo Prætor duplex Edictum proposuit.

§. 2. Quorum prius ita habet: UTI DE EO FONTE, QUO DE AGITUR, HOC ANNO AQUA NEC VI, NEC CLAM, NEC PRECARIO, AB ILLO USUS ES; QUO MINUS ITA UTARIS, VIM FIERI VETO. DE LACU, FUTEO, PISCINA ITEM INTERDICAM. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum* proponitur ei, qui aqua fontana uti prohibetur: servitutes enim non tantum *Aquæ ducendæ* esse solent, verum etiam *hauriendæ*; & sicut discretæ sunt servitutes *Ductus aquæ*, & *Haustrus aquæ*, ita *Interdicta* quoque separatim redduntur. *l. un. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Et tum locum habet, si quis aqua uti prohibeatur, hoc est, siue haurire prohibeatur, siue etiam pecus ad aquam appellere. *l. un. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Alterum vero ita conceptum est: QUO MINUS FONTEM, QUO DE AGITUR, PURGES, REFICIAS, UT AQUAM COERCERE, UTIQUE EA FOSSIS; DUM NE ALITER UTARIS, ATQUE UTI HOC ANNO NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO AB ILLO USUS ES; VIM FIERI VETO. *l. un. §. 6. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Quod *Interdictum* eandem habet utilitatem, quam habet *Interdictum de Rivis reficiendis*; nisi enim purgare & reficere fontem licuerit, nullus usus ejus erit. l. 1. §. 7. *D. h. t.*

§. 7. *Coërcere* autem aquam est, continere sic, ne diffuat vel dilabatur; dummodo non permittatur cui novas quærere vel aperire; hic enim innovat aliquid, præter id, quam præcedenti anno usus est. l. 1. §. 9. *D. h. t.*

TITUL. XXIII.

DE CLOACIS.

§. 1. V. *Interdictum de Cloacis*; de quo Prætor similiter duplex Edictum proposuit, *Prohibitorium* scilicet & *Restitutorium*. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 2. *Prohibitorium* ita habet: QUO MINUS ILLI CLOACAM, QUÆ EX ÆDIBUS EJUS IN TUAS PERTINET, QUA DE AGITUR, PURGARE, REFICERE LICEAT, VIM FIERI VETO. DAMNI INFECTI, QUOD OPERIS VITIO FACTUM SIT, CAVERI JUBEBO. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 3. Quod, ut & sequens, ad salubritatem civitatum & tutelam pertinet. Nam & cælum pestilens, & ruinas minantur immunditiæ cloacarum, si non reficiantur. l. 1. §. 2. 7. *D. h. t.*

§. 4. Est autem hoc *Interdictum* propositum de *Cloacis privatis*. Publicæ enim cloacæ publicam curam merentur. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 5. *Cloaca* autem est locus cavus, per quem colluvies quædam fluat; ut & tubus, & fistula ejus appellatione contineatur. l. 1. §. 4. 6. *D. h. t.*

§. 6. Ait Prætor, QUÆ EX ÆDIBUS EJUS IN TUAS PERTINET; *Ædes* hic accipere debes pro omni ædificio,

ficio, hoc est, ex ædificio ejus in tuum ædificium. Hoc amplius huic *Interdicto* locus est, & si area ab utralibet parte ædium sit; & si forte cloaca ex urbano ædificio in proximum agrum ducta sit. l. 1. §. 8. *D. h. t.*

§. 7. *Pertinet* vero significat dirigitur, extenditur, pervenit. l. 1. §. 10. *D. h. t.*

§. 8. Sed & damni infecti cautionem pollicetur Prætor, si quid operis vitio factum sit; nam sicuti reficere cloacas & purgare permittendum fuit, ita dicendum, ne damnum ædibus alienis detur. l. 1. §. 14. *D. h. t.*

§. 9. *Restitutorii* vero verba hæc sunt: QUOD IN CLOACA PUBLICA FACTUM, SIVE IMMISSUM HABES; QUO USUS EJUS DETERIOR SIT, FIAT; RESTITUAS. ITEM NE QUID FIAT, IMMITTATURVE, INTERDICAM. l. 1. §. 15. *D. h. t.*

§. 10. Quod *Interdictum* ad Publicas cloacas pertinet, ne quid in eas immittatur vel fiat, quo usus earum deterior fiat. l. 1. §. ult. *D. h. t.*

TITUL. XXIV.

QUOD VI AUT CLAM.

§. 1. VI. **I**nterdictum Generale Quod vi aut clam; de quo Prætor ait: QUOD VI AUT CLAM FACTUM EST, QUA DE RE AGITUR, ID, CUM EXPERIENDI POTESTAS EST, RESTITUAS. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 2. Est hoc *Interdictum Restitutorium*, & per hoc occursum est calliditati eorum, qui vi aut clam quædam moliuntur: jubentur enim ea restituere. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 3. Et parvi refert, utrum jus habuerit faciendi,
an

an non. Sive enim jus habuit, sive non, tamen tenetur *Interdicto*: tueri enim jus suum debuit, non injuriam comminisci. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 4. Pertinet autem hoc *Interdictum* ad ea tantum opera, quæ *in solo vi aut clam fiunt*. *l. 1. §. 4. l. 7. §. 5. l. 20. §. 4. D. h. t.*

§. 5. *Vi factum* videtur, si quis per vim, vel contra quam prohiberetur fecerit. *l. 1. §. 5. Et seqq. l. 3. §. 1. l. 20. pr. §. 1. D. h. t.* Sive alter per se prohibuerit, sive per alium. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 6. *Clam vero facere* videtur, qui celavit adversarium, neque ei denunciavit, si modo timuit ejus controversiam, aut timere debuit. Ne meliores sint stulti, quam periti. *l. 3. §. 7. ult. l. 4. D. h. t. add. l. 6. D. de acq. vel am. poss.*

§. 7. Datur hoc *Interdictum*, non tantum Dominis, sed & omnibus iis, quorum interest opus non fieri, *l. 11. §. 10. l. 13. l. 16. D. h. t.* eorumque heredibus. *l. 13. §. 5. D. h. t.*

§. 8. Contra eos, qui vi vel clam in alieno opus fecerunt, sive per se, sive per alios; *l. 5. §. 8. D. l. 6. D. h. t.* omnesque operis possessores. *l. 15. pr. D. h. t.*

§. 9. Non etiam contra heredes, cæterosque successores, nisi in id, quod ad eos pervenit. *l. 15. §. 3. D. h. t.*

§. 10. Ad opus factum restituendum, & id quod interest; si quidem possessor ipse fecerit: *l. 15. §. 7. l. 16. §. 2. D. h. t.* si vero non fecerit, ad patientiam tollendi operis præstandam. *d. l. 16. §. 2.*

§. 11. Cessat vero hoc *Interdictum* I. Si Actor opus fieri permiserit. *l. 3. §. 2. D. h. t.*

II. Si Actor prius vi vel clam fecerit. *l. 7. §. 3. l. ult. §. 2. D. h. t.*

III. Si quid incendii arcendi causa justo metu factum sit. *l. 7. §. 4. D. h. t. junct. l. 49. §. 1. D. ad L. Aquil.*

IV. Si

IV. Si quid agri colendi causa factum sit. *l. 7. §. 7. D. h. t.*

V. Si annus præterlapsus sit. *l. 15. §. 3. 4. D. h. t.*

VI. Si sine opere aliquid factum sit. *l. ult. §. 3. D. h. t.*

VII. Si *Remissio* novi operis nunciationis facta sit. *l. 7. §. 2. D. h. t.* Quo casu VII. *Interdictum de Remissionibus* locum habet.

TITUL. XXV.

DE REMISSIONIBUS.

§. 1. **Q**uod ita conceptum est: QUOD JUS SIT IL-
LI PROHIBERE, NE SE INVITO FIAT: IN
EO NUNCIATIO TENEAT. CÆTERUM NUNCIATIONEM
MISSAM FACIO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Fit autem a Prætorè *Remissio* novi operis
nunciationis, si nuncians jus & causam nunciandi
non habuerit, adeoque nunciatio non teneat. *l. un.
§. 2. D. h. t. v. supr. ad t. de O. N. N. §. 37. n. IV.*

TITUL. XXVI.

DE PRECARIO.

C. VIII. 9.

§. 1. VIII. **I**nterdictum de Precario; quod ita habet:
QUOD PRECARIO AB ILLO HABES, AUT
DOLO MALO FECISTI, UT DESINERES HABERE, QUA
DE RE AGITUR, ID ILLI RESTITUAS. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 2. *Interdictum hoc Restitutorium* est; *l. 2. §. 1. D.
h. t.* & merito introductum, quia nulla eo nomine
ordinaria erat Actio Civilis. *l. 14. D. h. t.*

§. 3. Naturalem autem in se æquitatem habet;
est

est enim natura æquum, tamdiu te liberalitate mea uti, quamdiu ego velim, & ut possim revocare, cum mutavero voluntatem. *l. 2. §. 2. l. 15. pr. D. h. t.*

§. 4. Est enim *Precarium*, quod *precibus petenti utendum conceditur*, tamdiu, quamdiu is, qui concessit, patitur. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 5. Quod genus Liberalitatis ex Jure Gentium descendit. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Et distat a *Donatione* eo, quod, qui donat, sic dat ne recipiat; at qui precario concedit, sic dat quasi tunc recepturus, cum sibi libuerit precarium solvere. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 7. Nec non a *Commodato* eo, quod, qui commodat rem, certo modo gratis utendam concedit; *l. 17. §. 3. D. l. 3. C. commod.* licet in eo simile sit *Commodato*, quod, qui commodat, rem sic commodat, ut non faciat rem accipientis, sed ut ei uti tantum re commodata permittat. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 8. *Precario dare possunt Domini*, aliique jus in re habentes; *l. 18. l. 6. §. ult. l. 11. D. h. t. l. 35. §. 1. D. de pign. act.* non solum præsentis, sed & absentes, per epistolam, vel per nuncium. *l. 9. D. h. t.*

§. 9. *Res qualescunque*, quæ sunt in commercio, neque usu consumuntur; siue corporales sint, siue incorporales, siue mobiles, siue immobiles. *l. 2. §. ult. l. 3. pr. l. 4. l. 15. §. 2. D. h. t.*

§. 10. Ita tamen, ut *Precarium* non sit rei propriæ; *l. 4. §. 3. D. h. t. l. 45. pr. D. de R. J.* nisi res pignori obligata sit: quo casu rei suæ precarium consistere potest. *l. 6. §. 4. l. 11. D. h. t.*

§. 11. Competit autem *Interdictum de Precario ei, a quo quis precario rogavit*, (licet non sit dominus) ejusque heredi; *l. 7. l. 8. pr. §. 1. l. 12. §. 1. D. h. t.*
Con-

Contra eum, qui precario habet, (licet non rogaverit)
l. 4. §. 2. D. h. t. vel dolo fecit, ut desineret habere;
l. 8. §. 3. D. h. t. Ad rem precario concessam cum omni
causa restituendam, l. 8. §. 4. D. h. t. nec non ad præ-
standum dolum & latam culpam: l. 8. §. 3. 6. D. h. t.
post Interdictum vero etiam ad levissimam, & casum
fortuitum. d. l. 8. §. 6.

§. 12. Neque tantum Interdictum conceditur, sed
& Actio Præscriptis verbis Extraordinaria locum habet,
quæ ex sola æquitate nascitur. l. 2. §. 2. l. 19. §. 2.
D. h. t. v. supr. ad t. de præscr. verb. §. 5. Dissert.
N. V. de Caus. Obl. C. III. §. 12. & seqq.

TITUL. XXVII.

DE ARBORIBUS CÆDENDIS.

§. 1. IX. Interdictum de Arboribus cædendis; cujus duo
sunt Capita. l. 1. §. ult. D. h. t.

§. 2. Primo capite ait Prætor: QUÆ ARBOR EX ÆDI-
BUS TUIS IN ADES ILLIUS IMPENDET, SI PER TE STAT,
QUO MINUS EAM ADIMAS; TUNC, QUO MINUS ILLI
EAM ARBOREM ADIMERE, SIBIQUE HABERE LICEAT,
VIM FIERI VETO. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Quod Interdictum Prohibitorium est, l. 1. §. 1.
D. h. t. & non tantum domino ædium datur, sed
& omni ei, cujus interest, l. 1. §. 4. D. h. t. ad
totam arborem, quæ ædibus impendet, si per vici-
num stat, quo minus adimatur, excindendam. l. 1.
§. 2. 6. D. h. t.

§. 4. Arboris vero appellatione etiam vites conti-
nentur. l. 1. §. 3. D. h. t. l. 3. pr. D. arb. furt. cæs.

§. 5. Secundum vero caput ita habet: QUÆ ARBOR
EX AGRO TUO IN AGRUM ILLIUS IMPENDET, SI PER
TE STAT, QUO MINUS PEDES QUINDECIM A TERRA EAM

ALTIUS COERCEAS; TUNC, QUO MINUS ILLI ITA COERCERE, LIGNAQUE SIBI HABERE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. 1. §. 7. D. h. t.*

§. 6. Quod & *Lex XII. Tab.* efficere voluit; & ideo constitutum, ne umbra arboris vicino Prædio noceret. *l. 1. §. 8. D. h. t.*

§. 7. Quod si vero arbor ex vicini fundo. vento in tuum inclinata sit, ex *Lege XII. Tab.* de adimenda ea recte agere potes, jus ei non esse ita arborem habere. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. XXVIII.

DE GLANDE LEGENDA.

§. 1. X. **I**nterdictum de Glande legenda; de quo Prætor ita edixit: GLANDEM, QUÆ EX ILLIUS AGRO IN TUUM CADAT, QUO MINUS ILLI TERTIO QUOQUE DIE LEGERE, AUFERRE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Glandis nomine autem omnes fructus continentur. *l. un. §. 1. D. h. t. l. 236. §. 1. D. de V. S.*

§. 3. Quod si vero quis glandem, ex arbore vicini in fundum suum cadentem, immisso pecore depascat, *Actione in factum* conveniri potest. *l. 14. §. ult. D. de P. V.*

TITUL. XXIX.

DE HOMINE LIBERO EXHIBENDO.

C. VIII. 8.

§. 1. XI. **I**nterdictum de Libero homine exhibendo; de quo Prætor ait: QUEM LIBERUM DOLO MALO RETINES, EXHIBEAS. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. Quod *Interdictum* tuendæ libertatis causa proponitur; *l. 1. §. 1. D. h. t.* adeoque omnibus competit: quia nemo prohibendus est libertati favere. *l. 3. §. 9. D. h. t.*

§. 3. Et *contra eos* locum habet, qui liberum hominem dolo malo retinent; non etiam, si ex justa causa id fiat. *l. 3. §. 2. 3. 4. 5. l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Ad liberum hominem exhibendum*, i. e. in publicum producendum; *Exhibere* enim est in publicum producere, & videndi tangendique hominis facultatem præbere. *l. 3. §. 8. D. h. t. add. l. 2. D. ad exhib. l. 3. §. 4. D. de tab. exhib.* Vel litis æstimationem, & quidem sæpius præstandam, usque dum exhibeatur. *l. 3. §. 13. D. h. t.*

TITUL. XXX.

DE LIBERIS EXHIBENDIS, ITEM DUCENDIS.

C. VIII. 8.

§. 1. XII. *Interdictum de Liberis exhibendis, item ducendis.*

§. 2. *De Liberis exhibendis* Prætor ait: QUI QUÆVE IN POTESTATE LUCII TITHI EST, SI IS EAVE APUD TE EST, DOLOVE MALO TUO FACTUM EST, QUO MINUS APUD TE ESSET; ITA EUM EAMVE EXHIBEAS. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum* est *Exhibitorium*, *l. 3. §. 1. D. h. t.* eique competit, qui liberos in potestate habet; *l. 1. §. 1. D. h. t.* contra eum, qui eos invitos retinet. *l. ult. D. h. t.*

§. 4. In quo *Interdicto* Prætor non admittit causam, cur apud eum sit, qui exhibere debet, quemadmodum in superiore *Interdicto*, sed omnimodo restituendum putavit. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5.

§. 5. Nisi I. Mater sit, quæ retinet, apud quam filius ex justa causa moratur. *l. 1. §. 3. l. 3. §. 5. D. h. t.*

II. Judicatum sit, eum in potestate non esse. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

III. Filia nupta sit; de qua hoc *Interdictum* contra maritum non competit, ne bene concordantia matrimonia jure patriæ potestatis turbentur. *l. 1. §. 5. D. h. t. l. 5. C. de repud. add. Genes. II. v. 24. Matth. XIX. v. 5. 6. Eph. V. v. 31.*

§. 6. Imo ipse pater, de exhibenda ac ducenda Uxore, a Marito conveniri potest. *l. 2. D. l. ult. C. h. t. l. 11. C. de nupt.*

§. 7. De *Ducendis* vero *Liberis* Prætor ita edixit: SI LUCIUS TITIUS IN POTESTATE LUCII TITII EST; QUO MINUS EUM LUCIO TITIO DUCERE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 8. Quod *Interdictum Prohibitorium* est, & ex illis causis, ex quibus *Interdictum de Liberis exhibendis* (quod hujus præparatorium est) competit. *l. 3. §. 1. 2. D. h. t.*

TITUL. XXXI.

UTRUBI.

§. 1. **R**atione *Rerum Mobilium* vero datur I. *Interdictum Utrubi*; de quo Prætor ait: UTRUBI HIC HOMO, QUO DE AGITUR, MAJORE PARTE HJUSCE ANNI FUIT, QUO MINUS IS EUM DUCAT; VIM FIERI VETO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Inter quod, & *Interdictum Uti possidetis*, olim magna erat differentia; Interdicto enim *Uti possidetis* is vincebat, qui Interdicti tempore possidebat; *Utrubi*, qui majore parte anni, nec vi, nec clam, nec precario, ab adversario possidebat. *l. un. §. 1. D. h. t. Paul. L. V. Sent. T. VI. §. 1.* Sed id postea mutatum,

§. 15. Subjecit Prætor, INTER HEREDES, ET EMTORES, ET BONORUM POSSESSORES INTERDICAM. Hæc verba non solum ad *æstivam aquam*, verum etiam ad *quotidianam* quoque referenda esse sciendum est. Nam sicuti de *Itinere Actuque* & successoribus dantur Interdicta, & emtori, ita hæc quoque danda Prætor putavit. l. 1. §. 37. D. h. t.

§. 16. *Tertio vero capite* Prætor ita edixit: QUO EX CASTELLO ILLI AQUAM DUCERE, AB EO, CUI EJUS REI JUS FUIT, PERMISSUM EST; QUO MINUS ITA, UTI PERMISSUM EST, DUCAT, VIM FIERI VETO. QUANDOQUE DE OPERE FACIENDO INTERDICTUM ERIT, DAMNI INFECTI CAVERI JUBEBO. l. 1. §. 38. D. h. t.

§. 17. Quod *Interdictum* necessario propositum est. Nam cum superiora Interdicta ad eos pertinent, qui a *capite* ducunt, vel imposita servitute, vel quia putant impositam; æquissimum visum est, ei quoque, qui ex *Castello* ducit, *Interdictum* dari, i. e. ex eo receptaculo, quod *aquam publicam suscipit*. l. 1. §. 39. D. h. t. l. 78. pr. D. de contr. emt. l. 2. D. comm. præd.

§. 18. Et ei soli competit, cui ex *castello* aquam ducere Princeps permisit. l. 1. §. 40. 42. D. h. t.

TITUL. XXI.

DE RIVIS.

§. 1. III. *Interdictum de Rivis*; de quo Prætor tale Edictum proposuit: RIVOS, SPECUS, SEPTA REFICERE, PURGARE, AQUÆ DUCENDÆ CAUSA, QUO MINUS LICEAT ILLI; DUM NE ALITER AQUAM DUCAT, QUAM UTI PRIGRE ÆSTATE NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO A TE DUXIT; VIM FIERI VETO. l. 1. pr. D. h. t.

§. 2.

§. 2. Hoc *Interdictum* utilissimum est: nam nisi permittatur alicui reficere, alia ratione usu incommodabitur. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Ait ergo Prætor, RIVOS, SPECUS; *Rivus* est locus per longitudinem depressus, quo aqua decurrat: cui nomen est ἀπὸ τοῦ ῥέειν i. e. a fluendo. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 4. *Specus* autem est locus, ex quo despicitur. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 5. Septa sunt, quæ ad incile opponuntur, aquæ derivandæ compellendæve ex flumine causa; sive ea lignea sunt, sive lapidea, sive qualibet alia materia sunt, ad continendam, transmittendamque aquam exco-gitata. l. 1. §. 4. D. h. t.

§. 6. *Incile* autem est locus depressus ad latus fluminis; ex eo dictus, quod incidatur: inciditur enim vel lapis, vel terra, unde primum aqua ex flumine agi possit. Sed & fossæ & putei hoc Interdicto continentur. l. 1. §. 5. D. h. t.

§. 7. Deinde ait Prætor, REIFICERE, PURGARE; *Reficere* est, quod corruptum est in pristinum statum restaurare. Ut verbo reficiendi tegere, substruere, sarcire, ædificare, item adveherè, adportareque ea, quæ ad eandem rem opus essent, contineantur. l. 1. §. 6. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de via publ. & itin. publ. refic.

§. 8. *Purgare* verò, ad libramentum proprium redigere, sublato eo, quod usum rivi impedit. d. l. 1. §. 1. l. 1. §. 7. D. h. t.

§. 9. Porro inquit, AQUÆ DUCENDÆ CAUSA; quia ei demum permittitur & reficere, & purgare rivum, qui aquæ ducendæ causa id facit. l. 1. §. 8. D. h. t.

§. 10. Competit autem hoc *Interdictum* non tantum ei, qui servitutem Aquæ ductus habet, sed &

ei, qui jus aquæ ducendæ non habet; si modo aut priore ætate, aut eodem anno, aquam duxerit: cum sufficiat non vi, non clam, non precario duxisse. *l. 1. §. 9. l. f. D. h. t.*

§. 11. Et in genere sciendum, dari hoc *Interdictum* iisdem personis, & in easdem, quibus, & in quas, de *Aqua Interdicta* redduntur. *l. 3. §. 7. D. h. t.*

TITUL. XXII.

DE FONTE.

§. 1. IV. *Interdictum de Fonte*, de quo Prætor duplex Edictum proposuit.

§. 2. Quorum prius ita habet: UTI DE EO FONTE, QUO DE AGITUR, HOC ANNO AQUA NEC VI, NEC CLAM, NEC PRECARIO, AB ILLO USUS ES; QUO MINUS ITA UTARIS, VIM FIERI VETO. DE LACU, PUTEO, PISCINA ITEM INTERDICAM. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum* proponitur ei, qui aqua fontana uti prohibetur: servitutes enim non tantum *Aquæ ducendæ* esse solent, verum etiam *hauriendæ*; & sicut discretæ sunt servitutes *Ductus aquæ*, & *Hauftus aquæ*, ita *Interdicta* quoque separatim redduntur. *l. un. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Et tum locum habet, si quis aqua uti prohibeatur, hoc est, siue haurire prohibeatur, siue etiam pecus ad aquam appellere. *l. un. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Alterum vero ita conceptum est: QUO MINUS FONTEM, QUO DE AGITUR, PURGES, REFICIAS, UT AQUAM COERCERE, UTIQUE EA POSSIS; DUM NE ALITER UTARIS, ATQUE UTI HOC ANNO NON VI, NON CLAM, NON PRECARIO AB ILLO USUS ES; VIM FIERI VETO. *l. un. §. 6. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Quod *Interdictum* eandem habet utilitatem, quam habet *Interdictum de Rivis reficiendis*; nisi enim purgare & reficere fontem licuerit, nullus usus ejus erit. l. 1. §. 7. *D. h. t.*

§. 7. *Coercere* autem *aquam* est, continere sic, ne diffuat vel dilabatur; dummodo non permittatur cui novas quærere vel aperire; hic enim innovat aliquid, præter id, quam præcedenti anno usus est. l. 1. §. 9. *D. h. t.*

TITUL. XXIII.

DE CLOACIS.

§. 1. V. *Interdictum de Cloacis*; de quo Prætor similiter duplex Edictum proposuit, *Prohibitorium* scil. & *Restitutorium*. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 2. *Prohibitorium* ita habet: QUO MINUS ILLI CLOACAM, QUÆ EX ÆDIBUS EJUS IN TUAS PERTINET, QUA DE AGITUR, PURGARE, REFICERE LICEAT, VIM FIERI VETO. DAMNI INFECTI, QUOD OPERIS VITIO FACTUM SIT, CAVERI JUBEBO. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 3. Quod, ut & sequens, ad salubritatem civitatum & tutelam pertinet. Nam & cælum pestilens, & ruinas minantur immunditiæ cloacarum, si non reficiantur. l. 1. §. 2. 7. *D. h. t.*

§. 4. Est autem hoc *Interdictum* propositum *de Cloacis privatis*. Publicæ enim cloacæ publicam curam merentur. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 5. *Cloaca* autem est *locus cavus*, per quem *colluvies* quædam fluat; ut & *tubus*, & *fistula* ejus appellatione contineatur. l. 1. §. 4. 6. *D. h. t.*

§. 6. Ait Prætor, QUÆ EX ÆDIBUS EJUS IN TUAS PERTINET; *Ædes* hic accipere debes pro omni ædificio,

ficio, hoc est, ex ædificio ejus in tuum ædificium. Hoc amplius huic *Interdicto* locus est, & si area ab utralibet parte ædium sit; & si forte cloaca ex urbano ædificio in proximum agrum ducta sit. l. 1. §. 8. D. h. t.

§. 7. *Pertinet* vero significat dirigitur, extenditur, pervenit. l. 1. §. 10. D. h. t.

§. 8. Sed & damni infecti cautionem pollicetur Prætor, si quid operis vitio factum sit; nam sicuti reficere cloacas & purgare permittendum fuit, ita dicendum, ne damnum ædibus alienis detur. l. 1. §. 14. D. h. t.

§. 9. *Restitutorii* vero verba hæc sunt: QUOD IN CLOACA PUBLICA FACTUM, SIVE IMMISSUM HABES; QUO USUS EJUS DETEIOR SIT, FIAT; RESTITUAS. ITEM NE QUID FIAT, IMMITTATURVE, INTERDICAM. l. 1. §. 15. D. h. t.

§. 10. Quod *Interdictum* ad Publicas cloacas pertinet, ne quid in eas immittatur vel fiat, quo usus earum deterior fiat. l. 1. §. ult. D. h. t.

TITUL. XXIV.

QUOD VI AUT CLAM.

§. 1. VI. *Interdictum Generale Quod vi aut clam*; de quo Prætor ait: QUOD VI AUT CLAM FACTUM EST, QUA DE RE AGITUR, ID, CUM EXPERIENDI POTESTAS EST, RESTITUAS. l. 1. pr. D. h. t.

§. 2. Est hoc *Interdictum Restitutorium*, & per hoc occursum est calliditati eorum, qui vi aut clam quædam moliuntur: jubentur enim ea restituere. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Et parvi refert, utrum jus habuerit faciendi,
an

an non. Sive enim jus habuit, sive non, tamen tenetur *Interdicto*: tueri enim jus suum debuit, non injuriam comminisci. l. 1. §. 2. *D. h. t.*

§. 4. Pertinet autem hoc *Interdictum* ad ea tantum opera, quæ in solo vi aut clam fiunt. l. 1. §. 4. l. 7. §. 5. l. 20. §. 4. *D. h. t.*

§. 5. *Vi factum* videtur, si quis per vim, vel contra quam prohiberetur fecerit. l. 1. §. 5. & seqq. l. 3. §. 1. l. 20. pr. §. 1. *D. h. t.* Sive alter per se prohibuerit, sive per alium. l. 3. pr. *D. h. t.*

§. 6. *Clam vero facere* videtur, qui celavit adversarium, neque ei denunciavit, si modo timuit ejus controversiam, aut timere debuit. Ne meliores sint stulti, quam periti. l. 3. §. 7. ult. l. 4. *D. h. t.* add. l. 6. *D. de acq. vel am. poss.*

§. 7. *Datur hoc Interdictum*, non tantum Dominis, sed & omnibus iis, quorum interest opus non fieri, l. 11. §. 10. l. 13. l. 16. *D. h. t.* eorumque heredibus. l. 13. §. 5. *D. h. t.*

§. 8. *Contra eos*, qui vi vel clam in alieno opus fecerunt, sive per se, sive per alios; l. 5. §. 8. *D. l. 6. D. h. t.* omnesque operis possessores. l. 15. pr. *D. h. t.*

§. 9. Non etiam contra heredes, cæterosque successores, nisi in id, quod ad eos pervenit. l. 15. §. 3. *D. h. t.*

§. 10. *Ad opus factum restituendum*, & id quod interest; si quidem possessor ipse fecerit: l. 15. §. 7. l. 16. §. 2. *D. h. t.* si vero non fecerit, ad patientiam tollendi operis præstandam. d. l. 16. §. 2.

§. 11. *Cessat vero hoc Interdictum* I. Si Actor opus fieri permiserit. l. 3. §. 2. *D. h. t.*

II. Si Actor prius vi vel clam fecerit. l. 7. §. 3. l. ult. §. 2. *D. h. t.*

III. Si quid incendii arcendi causa justo metu factum sit. l. 7. §. 4. *D. h. t.* junct. l. 49. §. 1. *D. ad L. Aquil.*

IV. Si

IV. Si quid agri colendi causa factum sit. *l. 7. §. 7. D. h. t.*

V. Si annus præterlapsus sit. *l. 15. §. 3. 4. D. h. t.*

VI. Si sine opere aliquid factum sit. *l. ult. §. 3. D. h. t.*

VII. Si *Remissio* novi operis nunciationis facta sit. *l. 7. §. 2. D. h. t.* Quo casu VII. *Interdictum de Remissionibus* locum habet.

TITUL. XXV.

DE REMISSIONIBUS.

§. 1. **Q**uod ita conceptum est: QUOD JUS SIT IL-
LI PROHIBERE, NE SE INVITO FIAT: IN
EO NUNCIATIO TENEAT. CETERUM NUNCIATIONEM
MISSAM FACIO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Fit autem a Prætorè *Remissio* novi operis
nunciationis, si nuncians jus & causam nunciandi
non habuerit, adeoque nunciatio non teneat. *l. un.
§. 2. D. h. t. v. supr. ad t. de O. N. N. §. 37. n. IV.*

TITUL. XXVI.

DE PRECARIO.

C. VIII. 9.

§. 1. VIII. **I**nterdictum de Precario; quod ita habet:
QUOD PRECARIO AB ILLO HABES, AUT
DOLO MALO FECISTI, UT DESINERES HABERE, QUA
DE RE AGITUR, ID ILLO RESTITUAS. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 2. *Interdictum hoc Restitutorium* est; *l. 2. §. 1. D.
h. t.* & merito introductum, quia nulla eo nomine
ordinaria erat Actio Civilis. *l. 14. D. h. t.*

§. 3. Naturalem autem in se æquitatem habet;
est

est enim natura æquum, tamdiu te liberalitate mea uti, quamdiu ego velim, & ut possim revocare, cum mutavero voluntatem. l. 2. §. 2. l. 15. pr. D. h. t.

§. 4. Est enim *Precarium*, quod *precibus petenti utendum conceditur*, tamdiu, quamdiu is, qui concessit, patitur. l. 1. pr. D. h. t.

§. 5. Quod genus Liberalitatis ex Jure Gentium descendit. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 6. Et distat a *Donatione* eo, quod, qui donat, sic dat ne recipiat; at qui precario concedit, sic dat quasi tunc recepturus, cum sibi libuerit precarium solvere. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 7. Nec non a *Commodato* eo, quod, qui commodat rem, certo modo gratis utendam concedit; l. 17. §. 3. D. l. 3. C. commod. licet in eo simile sit *Commodato*, quod, qui commodat, rem sic commodat, ut non faciat rem accipientis, sed ut ei uti tantum re commodata permittat. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 8. *Precario dare possunt Domini*, aliique jus in re habentes; l. 18. l. 6. §. ult. l. 11. D. h. t. l. 35. §. 1. D. de pign. act. non solum præsentis, sed & absentes, per epistolam, vel per nuncium. l. 9. D. h. t.

§. 9. *Res qualescunque*, quæ sunt in commercio, neque usu consumuntur; five corporales sint, five incorporeales, five mobiles, five immobiles. l. 2. §. ult. l. 3. pr. l. 4. l. 15. §. 2. D. h. t.

§. 10. Ita tamen, ut *Precarium* non sit rei propriæ; l. 4. §. 3. D. h. t. l. 45. pr. D. de R. J. nisi res pignori obligata sit: quo casu rei suæ precarium consistere potest. l. 6. §. 4. l. 11. D. h. t.

§. 11. Competit autem *Interdictum de Precario ei, a quo quis precario rogavit*, (licet non sit dominus) ejusque heredi; l. 7. l. 8. pr. §. 1. l. 12. §. 1. D. h. t.

Con-

Contra eum, qui precario habet, (licet non rogaverit)
l. 4. §. 2. D. h. t. vel dolo fecit, ut defineret habere;
l. 8. §. 3. D. h. t. Ad rem precario concessam cum omni
causa restituendam, l. 8. §. 4. D. h. t. nec non ad præ-
standum dolum & latam culpam: l. 8. §. 3. 6. D. h. t.
post Interdictum vero etiam ad levissimam, & casum
fortuitum. d. l. 8. §. 6.

§. 12. Neque tantum *Interdictum* conceditur, sed
 & *Actio Præscriptis verbis Extraordinaria* locum habet,
 quæ ex sola æquitate nascitur. *l. 2. §. 2. l. 19. §. 2.*
D. h. t. v. supr. ad t. de præscr. verb. §. 5. Dissert.
N. V. de Caus. Obl. C. III. §. 12. & seqq.

TITUL. XXVII.

DE ARBORIBUS CÆDENDIS.

§. 1. IX. **I**nterdictum de Arboribus cædendis; cujus duo
 sunt *Capita. l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 2. *Primo capite* ait Prætor: QUÆ ARBOR EX ÆDI-
 BUS TUIS IN ADES ILLIUS IMPENDET, SI PER TE STAT,
 QUO MINUS EAM ADIMAS; TUNC, QUO MINUS ILLI
 EAM ARBOREM ADIMERE, SIBIQUE HABERE LICEAT,
 VIM FIERI VETO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum Prohibitorium* est, *l. 1. §. 1.*
D. h. t. & non tantum domino ædium datur, sed
 & omni ei, cujus interest, *l. 1. §. 4. D. h. t.* ad
 totam arborem, quæ ædibus impendet, si per vici-
 num stat, quo minus adimatur, excindendam. *l. 1.*
§. 2. 6. D. h. t.

§. 4. *Arboris* vero appellatione etiam vites conti-
 nentur. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. 3. pr. D. arb. furt. cæs.*

§. 5. *Secundum* vero caput ita habet: QUÆ ARBOR
 EX AGRO TUO IN AGRUM ILLIUS IMPENDET, SI PER
 TE STAT, QUO MINUS PEDES QUINDECIM A TERKA EAM

AL-

ALTUS COERCEAS; TUNC, QUO MINUS ILLI ITA COERCERE, LIGNAQUE SIBI HABERE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. 1. §. 7. D. h. t.*

§. 6. Quod & *Lex XII. Tab.* efficere voluit; & ideo constitutum, ne umbra arboris vicino Prædio noceret. *l. 1. §. 8. D. h. t.*

§. 7. Quod si vero arbor ex vicini fundo. vento in tuum inclinata sit, ex *Lege XII. Tab.* de adimenda ea recte agere potes, jus ei non esse ita arbores habere. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. XXVIII.

DE GLANDE LEGENDA.

§. 1. X. *Interdictum de Glande legenda*; de quo Prætor ita edixit: GLANDEM, QUÆ EX ILLIUS AGRO IN TUUM CADAT, QUO MINUS ILLI TERTIO QUOQUE DIE LEGERE, AUFERRE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. *Glandis* nomine autem omnes fructus continentur. *l. un. §. 1. D. h. t. l. 236. §. 1. D. de V. S.*

§. 3. Quod si vero quis glandem, ex arbore vicini in fundum suum cadentem, immisso pecore depascat, *Actione in factum* conveniri potest. *l. 14. §. ult. D. de P. V.*

TITUL. XXIX.

DE HOMINE LIBERO EXHIBENDO.

C. VIII. 8.

§. 1. XI. *Interdictum de Libero homine exhibendo*; de quo Prætor ait: QUEM LIBERUM DOLO MALO RETINES, EXHIBEAS. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. Quod *Interdictum* tuendæ libertatis causa proponitur; l. 1. §. 1. *D. h. t.* adeoque omnibus competit: quia nemo prohibendus est libertati favere. l. 3. §. 9. *D. h. t.*

§. 3. Et contra eos locum habet, qui liberum hominem dolo malo retinent; non etiam, si ex justa causa id fiat. l. 3. §. 2. 3. 4. 5. l. 4. §. 1. *D. h. t.*

§. 4. *Ad liberum hominem exhibendum*, i. e. in publicum producendum; *Exhibere* enim est in publicum producere, & videndi tangendique hominis facultatem præbere. l. 3. §. 8. *D. h. t.* add. l. 2. *D. ad exhib.* l. 3. §. 4. *D. de tab. exhib.* Vel litis æstimationem, & quidem sæpius præstandam, usque dum exhibeatur. l. 3. §. 13. *D. h. t.*

TITUL. XXX.

DE LIBERIS EXHIBENDIS, ITEM DUCENDIS.

C. VIII. 8.

§. 1. XII. *Interdictum de Liberis exhibendis, item ducendis.*

§. 2. *De Liberis exhibendis* Prætor ait: QUI QUEVE IN POTESTATE LUCII TITII EST, SI IS EAVE APUD TE EST, DOLOVE MALO TUO FACTUM EST, QUO MINUS APUD TE ESSET; ITA EUM EAMVE EXHIBEAS. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 3. Quod *Interdictum* est *Exhibitorium*, l. 3. §. 1. *D. h. t.* eique competit, qui liberos in potestate habet; l. 1. §. 1. *D. h. t.* contra eum, qui eos invito retinet. l. ult. *D. h. t.*

§. 4. In quo *Interdicto* Prætor non admittit causam, cur apud eum sit, qui exhibere debet, quemadmodum in superiore *Interdicto*, sed omnimodo restituendum putavit. l. 1. §. 2. *D. h. t.*

§. 5.

§. 5. Nisi I. Mater fit, quæ retinet, apud quam filius ex iusta causa moratur. *l. 1. §. 3. l. 3. §. 5. D. h. t.*

II. Judicatum fit, eum in potestate non esse. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

III. Filia nupta fit; de qua hoc *Interdictum* contra maritum non competit, ne bene concordantia matrimonia jure patriæ potestatis turbentur. *l. 1. §. 5. D. h. t. l. 5. C. de repud. add. Genes. II. v. 24. Matth. XIX. v. 5. 6. Eph. V. v. 31.*

§. 6. Imo ipse pater, de exhibenda ac ducenda Uxore, a Marito conveniri potest. *l. 2. D. l. ult. C. h. t. l. 11. C. de nupt.*

§. 7. De *Ducendis* vero *Liberis* Prætor ita edixit: SI LUCIUS TITIUS IN POTESTATE LUCII TITII EST; QUO MINUS EUM LUCIO TITIO DUCERE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 8. Quod *Interdictum Prohibitorium* est, & ex iisdem causis, ex quibus *Interdictum de Liberis exhibendis* (quod hujus præparatorium est) competit. *l. 3. §. 1. 2. D. h. t.*

TITUL. XXXI.

UTRUBI.

§. 1. **R**atione *Rerum Mobilium* vero datur I. *Interdictum Utrubi*; de quo Prætor ait: UTRUBI HIC HOMO, QUO DE AGITUR, MAJORE PARTE HUIUSCE ANNI FUIT, QUO MINUS IS EUM DUCAT; VIM FIERI VETO. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Inter quod, & *Interdictum Uti possidetis*, olim magna erat differentia; *Interdicto* enim *Uti possidetis* is vincebat, qui *Interdicti* tempore possidebat; *Utrubi*, qui majore parte anni, nec vi, nec clam, nec precario, ab adversario possidebat. *l. un. §. 1. D. h. t. Paul. L. V. Sent. T. VI. §. 1.* Sed id postea mutatum,

tum, & utriusque *Interdicti* potestās (quantum ad possessionem attinet) exæquata est: ut ille vincat, & in re soli, & in re mobili, qui possessionem, nec vi, nec clam, nec precario, ab adversario, litis contestatæ tempore, detinet. *d. l. un. §. 1. D. h. t. §. 4. I. de interdict.*

§. 3. Ut adeo inter *Interdictum Uti possidetis*, & *Utrubi*, nunc nihil aliud intersit, quam quod *Interdictum Uti possidetis* de possessione rerum immobilium; *Hoc* vero de possessione rerum mobilium locum habeat. *l. un. §. 1. D. h. t. d. §. 4. I. de interdict.*

TITUL XXXII.

DE MIGRANDO.

§. 1. II. **I**nterdictum de *Migrando*; de quo Prætor ita edixit: Si is homo, quo de agitur, non est ex his rebus, de quibus inter te et actorem convenit, ut quæ in eam habitationem, qua de agitur, introducta, importata, ibi nata, factave essent, ea pignori tibi pro mercede ejus habitationis essent: sive ex his rebus esset ea merces tibi soluta, eove nomine tibi satisfactum est; aut per te stat, quo minus solvatur: ita quo minus ei, qui eum pignoris nomine induxit, inde abducere liceat; vim fieri veto. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Quod *Interdictum* proprie datur *Inquilino*, (non *colono*), *l. 1. §. 1. D. h. t. ejusque heredi, l. 1. §. 6. D. h. t. qui soluta pensione vult migrare; d. l. 1. §. 1. Contra locatorem, ejusque heredem; d. l. 1. §. ult. Ne vis fiat, quo minus invec̃ta & illata abducere liceat. d. l. 1. pr. l. 2. D. h. t.*

TITUL. XXXIII.

DE SALVIANO INTERDICTO.

C. VIII. 9.

§. 1. III. **I**nterdictum Salvianum, quod est in Rem, Adipiscendæ possessionis, competens domino fundi, contra colonum, ad consequendam possessionem rerum coloni, pro mercede fundi pignori obligatarum. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 1. C. de precar. §. 3. in f. l. de interdict.

§. 2. De quo Prætor sic edixisse videtur: Quod de his rebus possides, de quibus inter te & Actorem convenit, ut, quæ in fundum, de quo agitur, inuenta, ibi nata, factæve essent, ea pignori pro mercede ejus fundi essent, id ei restituas. arg. l. 1. l. 2. D. h. t. l. 1. C. de precar.

LIBER XLIV. TITUL. I.

DE EXCEPTIONIBUS, PRÆSCRIPTIONIBUS
ET PRÆJUDICIIS.

C. VIII. 36.

DE EXCEPTIONIBUS.

§. 1. **P**ostquam nunc late actum est de *Actionibus* & armis Actorum, sequitur, ut & de Remediis defensoriis Reorum, i. e. *Exceptionibus* dispiciamus.

§. 2. *Exceptio* autem vel late accipitur, vel *stricte*.

§. 3. *Exceptio late accepta* significat omnem, tam Actoris, quam Rei, in iudicio factam allegationem & defensionem; l. 2. §. 1. *D. h. t.* etiam, qua Actio ipso jure sublata dicitur. l. pen. *D. de publician. in rem act.* l. 24. *D. de except. rei jud.* l. 112. *D. de R. J.*

§. 4. *Stricte vero accepta* est defensio Rei, quæ actioni summo jure competenti opponitur. l. 10. *C. h. t. pr. I. h. t.*

§. 5. Quo sensu describi potest, quod sit *Actionis exclusio*; l. 2. *pr. D. h. t.* seu *Rei defensio*, quæ actioni aliqui jure constitutæ opposita, eam æquitatis ratione excludit. d. l. 2. *pr. D. pr. I. h. t. l. 12. D. de dol. mal. & met. exc.*

§. 6. Dicitur *Rei defensio*; comparatæ enim sunt *Exceptiones* defendendorum eorum gratia, cum quibus agitur. *pr. I. h. t.*

§. 7. *Actioni aliqui jure constitutæ opposita*; allegationes enim, quibus dicitur Actionem ipso jure sublatam esse, proprie non sunt *Exceptiones*: quia liberari *Ipso jure*, & *per Exceptionem*, contraria sunt. l. 34. §. 1. *D. de O. & A.*

§. 8. Ut adeo *diviso Exceptionum* a DD. tradita, quod

quod aliæ sint *Juris*, aliæ *Facti*, proprie locum non habeat.

§. 9. Subjicitur, per eam *Actionem æquitatis ratione excludi*. Sæpe enim accidit, ut, licet ipsa persecutio, qua actor experitur, secundum strictam juris rationem, justa sit, tamen iniqua sit adversus eum, cum quo agitur. *pr. §. 1. & seqq. I. h. t.*

§. 10. *Dividuntur autem Exceptiones: I. Quod sint vel Civiles, vel Prætoriae. §. 7. I. h. t.*

§. 11. *Civiles sunt, quæ ex Legibus, vel iis, quæ Legis vicem obtinent, substantiam capiunt: §. 7. I. h. t. veluti Exceptio SCti Macedoniani, & Vellejani, l. 1. pr. D. ad SCt. Vellej. Præscriptionis quadriennii, t. t. C. de quadr. præscr. XXX. vel XL. annorum, l. 3. l. 4. C. de præscr. XXX. vel XL. annor. similesque.*

§. 12. *Prætoriae vero, quæ ex Jurisdictione Prætoris, seu Jure Prætorio, descendunt: d. §. 7. I. h. t. veluti Quod metus causa, l. 1. pr. junct. l. 9. §. 3. D. quod met. caus. de Dolo, l. 1. D. de dol. mal. & met. exc. Pacti, l. 7. §. 7. junct. §. 4. D. de pact. Jurisjurandi, l. 7. l. 9. §. 1. D. de jurej. similesque.*

§. 13. II. *Quod sint aut Perpetuæ & Peremptoriæ, aut Temporales & Dilatoriæ. l. 2. §. 4. l. 3. D. h. t. §. 8. I. h. t. **

§. 14. *Exceptiones Perpetuæ atque Peremptoriæ sunt, quæ semper locum habent, nec evitari possunt; d. l. 3. D. h. t. seu semper agentibus obstant, & semper rem, de qua agitur, perimunt: §. 9. I. h. t. qualis est Doli mali, Metus, Rei Judicatæ, Si quid contra Leges vel SCta factum esse dicetur, Pacti conventi perpetui, i. e. ne omnino pecuniâ petatur, d. l. 3. D. h. t. §. 9. I. h. t. similesque.*

§. 15. *Temporales vero atque Dilatoriæ sunt, quæ non semper locum habent, sed evitari possunt; d. l. 3.*

D. h. t. seu quæ ad tempus nocent, & temporis dilationem tribuunt: §. 10. *I. h. t.* qualis est *Exceptio Pacti conventi temporalis*, id est, ne intra certum tempus, veluti quinquennium, ageretur. *d. l. 3. D. h. t. §. 10. I. h. t.*

§. 16. Sed *Exceptiones Dilatoriæ* diverſi ſunt generis; vel enim ad ipſum *Proceſſum* pertinent, vel ad *Merita cauſæ*.

§. 17. Quæ ad *Proceſſum* pertinent, reſpiciunt vel *Perſonas* in judicio verſantes *Principales*, & minus *principales*; vel *Modum procedendi*.

§. 18. *Perſonæ Principales* ſunt *Judex*, *Aſtor*, & *Reus*.

§. 19. *Juriſdictionem Judicis* reſpiciunt *Exceptio* ſeu *Præſcriptio ſori*, *l. ult. C. h. t. Incompetentiæ* vulgo dicta, *Exceptio Præventionis*, *l. 7. D. de jud. & Exceptio Litis pendentis*, *l. 30. D. de jud.*

§. 20. Ipſam *Perſonam Judicis* reſpiciunt *Exceptio* *Suſpicionis*, *l. 16. C. de jud. v. ſupr. ad t. de jud. §. 33. & ſeqq. & Inhabilitatis*, *l. 12. §. 2. D. cod.*

§. 21. *Perſonam Aſtoris & Rei* reſpiciunt, ſi dicatur eos *perſonam ſtandi in judicio non habere*, *t. t. C. qui legit. perſon. ſtand. in jud. hab. & ſimiles*.

§. 22. *Perſonas minus Principales*, *Advocatos* ſcil. & *Procuratores* reſpiciunt *Exceptiones*, ſi dicatur *Advocatos poſtulare*, *Procuratores in judicio verſari non poſſe*; quæ in ſpecie dicuntur *Procuratoriæ*; quantum ſcil. ad *Procuratores* attinet. *l. 2. §. ult. l. 3. D. h. t. §. ult. I. h. t.*

§. 23. *Modum Procedendi* reſpiciunt *Exceptiones* *ratione Citationis*, ſcil. *Termini nimis anguſti*, *Loci non tuti*, *Feriarum &c.* nec non *ratione Libelli*, ſcil. *Exceptio obſcuri & inepti Libelli*, ſimileſque.

§. 24. *Ad Merita cauſæ* vero pertinent *Exceptio*
plus

plus petitionis, §. 10. *I. h. t. Præscriptio Moratoria a Principe impetrata*, l. 2. *C. de prec. Imp. off. v. supr. ad t. de cess. bon.* §. 8. 9. *Sub & Obreptionis*, l. 2. *C. si contr. jus vel util. publ. Cedendarum actionum, Competentia, Non adimpleti contractus, aliæque similes.*

§. 25. III. Sed alio sensu, quod sint *Temporales*, vel *Perpetuæ*.

§. 26. *Temporales* sunt, quæ certo tempore extinguuntur: qualis est *Pacti de non petendo intra certum tempus*; ut & quæ per modum *Actionis* moveri possunt, veluti *Querela Inofficiosi testamenti*, l. 8. §. 13. *D. de inoff. testam. junct. l. 34. in f. C. eod. & Exceptio non numeratæ pecuniæ*. l. 14. *C. de non num. pec.* §. un. *I. de lit. obl.*

§. 27. *Perpetuæ* vero, quæ nulla temporis præscriptione excluduntur: quales sunt pleræque omnes. Quia Actor quidem in sua potestate habet, quando jure suo uti, & Actionem instituere velit; Reus autem, seu cum quo agitur, non habet potestatem, quando conveniatur, neque potest, cum vult, excipere. l. 5. §. ult. in f. *D. de dol. mal. & met. exc.*

§. 28. IV. Quod *Exceptiones* sint vel *Reales*, vel *Personales*. l. 7. pr. §. 1. *D. h. t. §. ult. I. de replic.*

§. 29. *Reales* seu in *Rem* sunt, quæ rei cohærent, & proinde quoque fidejussoribus & heredibus competunt: l. 7. §. 1. l. 19. *D. h. t. §. ult. I. de replic. veluti Rei judicatæ, Doli mali, Jurisjurandi, Quod metus causa, Pacti in rem, SCti Macedoniani, Vellejani, & similes.* d. l. 7. §. 1. *D. h. t. §. ult. I. de replic. l. 9. §. pen. D. ad SCt. Maced. l. 16. §. 1. D. ad SCt. Vellejan.*

§. 30. *Personales* vero seu in *Personam*, quæ personæ cujusque cohærent, & ad alios non transeunt: l. 7. pr. *D. h. t. veluti Exceptio Competentiæ*, d. l. 7. pr. §. ult. *I. de replic. & Pacti Personalis*. l. 22. l. 25. §. 1. *D. de pact.*

§. 31. *Quin & Mixta* quodammodo est *Exceptio minoris ætatis*. l. 18. §. 5. l. 19. pr. D. de min.

§. 32. Quod si plures *Exceptiones* Reus habeat; omnibus uti potest. l. 5. l. 8. D. h. t. l. 42. pr. D. de R. J.

§. 33. Dummodo legitimo tempore proponantur in *Judicio*.

§. 34. Qua in re distinguendum inter *Exceptiones Dilatorias*, & *Peremptorias*.

§. 35. *Perpetuæ & Peremptoriæ* in *stricti juris judiciis* ante litem contestatam proponendæ seu allegandæ, post probandæ sunt. l. 8. C. h. t. l. 9. C. de præscr. long. temp. Ita accip. l. 2. C. sent. resc. non poss.

§. 36. In *bonæ fidei judiciis* vero, & ante & post litem contestatam opponi possunt.

§. 37. *Exceptis*, quæ litem contestationem impediunt: veluti *Rei judicatæ*, *Jurisjurandi*, *Transactionis*, c. 1. 2. x. de lit. cont. *Non impleti contractus*, l. 13. §. 8. D. de act. emt. quæ ante litem contestatam allegandæ & probandæ sunt. v. infr. ad t. quar. rer. act. non dat. §. ult.

§. 38. Quædam vero etiam post ipsam sententiam proponi possunt: veluti *Exceptio SCti Macedoniani*, & *Vellejani*. l. 11. D. ad SCt. Maced.

§. 39. *Dilatoriæ* autem ordinario ante litem contestatam proponendæ sunt. l. pen. & ult. C. h. t.

§. 40. Nisi Reus eas ignoraverit, vel post litem contestatam demum ortæ sint; c. 4. x. h. t. arg. l. 11. §. 8. D. de interr. in jur. fac. vel tales sint, quæ judicium retro reddunt nullum. l. 24. C. de proc.

§. 41. *Quin & Dilatoriæ quædam* post sententiam proponi possunt: veluti I. Si sententia nulla sit propter incompetentiam Judicis. l. f. C. si a non comp. jud.

II. *Exceptio competentia*. l. 41. §. 2. D. de re jud. l. 17. §. ult. D. sol. matr.

III.

III. Cedendarum Actionum, l. 41. §. 1. *D. de fidej.*

§. 42. Quemadmodum autem *Actio* eliditur per *Exceptionem*, sic *Exceptio* eliditur per *Replicationem*, quæ nihil aliud est, quam *contraria exceptio*, seu *Exceptionis a Reo propositæ exclusio*; d. pr. l. 2. §. 1. 2. l. 22. §. 1. *D. h. t. l. 10. C. h. t. Replicatio per Duplicationem*; §. 1. *I. de replic.* (quæ alio sensu vocatur *Triplicatio*; l. 2. §. 3. *D. h. t. l. 7. §. 1. D. de cur. fur.*) *Duplicatio per Triplicationem*; §. 2. *I. de replic. Triplicatio per Quadruplicationem*; & sic deinceps multiplicantur nomina, dum Reus aut Actor objicit. l. 2. §. 3. *D. h. t. §. 3. I. de replic.*

DE PRÆSCRIPTIONIBUS.

§. 43. Et hæc quidem de *Natura & Divisionibus Exceptionum* in genere; sequuntur quædam *Exceptiones in specie*. Et quidem I. *Præscriptiones*; quæ latius acceptæ omnes *Exceptiones* significant. l. 11. l. pen. junct. l. 14. *D. h. t. l. 29. D. de exc. rei jud. l. 8. l. 12. l. ult. C. h. t.* Sed *Strictius* acceptæ sunt *Exceptiones speciales*, quibus reus ratione loci, temporis, aliarumve circumstantiarum se defendit; qualis est *Præscriptio fori*, l. ult. *C. h. t. Præscriptio Moratoria*, l. 2. *C. de prec. Imp. off. aliæque Temporales*: de quibus t. *D. de div. temp. præscr.*

DE PRÆJUDICIIS.

§. 44. II. *Præjudicia*; quæ sunt *Exceptiones speciales*, quibus *Actio* excluditur hac ratione, quod per eam quæstioni de re majori seu principali *præjudicium* fiat, adeoque inverso ordine *judiciorum* & *præpostere* agatur. l. 13. *D. h. t. junct. l. 1. §. 1. D. fam. erisc. l. 16. l. 18. l. 21. D. h. t. l. 54. D. de jud.*

TITUL. II.

DE EXCEPTIONE REI JUDICATÆ.

§. 1. III. **E**xceptio Rei judicatæ; quæ est Exceptio peremptoria; l. 3. D. de exc. Competens Reo per sententiam semel absoluto, l. 9. l. 17. D. h. t. ejusque successori & fidejussori; l. 9. §. f. l. 21. §. ult. D. h. t. Contra Actorem, etiam si per Procuratorem egerit, l. 11. §. 7. D. h. t. ejusque successorem, l. 11. §. 3. l. 28. D. h. t. (non etiam contra tertium, l. 1. l. 3. l. 27. D. h. t. l. 63. D. de re jud.) qui de eadem re, ex eadem causa, iterum agit; l. 3. l. 5. l. 12. l. 13. l. 14. pr. D. h. t. Ad elidendam actionem institutam.

§. 2. Ut enim hæc Exceptio locum habeat, debet eadem quæstio, inter easdem personas, revocari; l. 3. D. h. t. i. e. debet idem corpus esse, quantitas eadem, idem jus, eadem causa petendi, & eadem conditio personarum. l. 12. l. 13. l. 14. pr. junct. l. 5. l. 7. §. 1. l. 11. §. 4. l. 27. D. h. t.

TITUL. III.

DE DIVERSIS TEMPORALIBUS PRÆ-
SCRIPTIONIBUS, ET DE ACCESSIO-
NIBUS POSSESSIONUM.DE DIVERSIS TEMPORALIBUS PRÆ-
SCRIPTIONIBUS.

§. 1. IV. **P**ræscriptiones Temporales; quæ sunt Exceptiones, quibus Reus agentem repellit, eo quod debito tempore Actionem non instituit, vel jure suo usus non est.

§. 2.

§. 2. Quæ diversæ sunt, prout diversa sunt tempora, quibus Actioni vel Juri alicui præscribitur.

§. 3. Sic intra *Triduum* agendum *Actione de Glande legenda*; l. un. pr. *D. de gland. leg.* & Advocatus errorem suum corrigere debet. l. ult. *C. de error. advoc.*

Intra *Decendium* appellandum. *Nov. 23. c. 1.*

Intra *XX. dies*, post libellum oblatum, Judex suspectus recusandus; *Auth. Offeratur. C. de lit. contestat. Auth. Consequenter. C. de sent. & interloc. & reo deliberandum*, utrum cedere, an contendere velit. *d. Auth. Offeratur. C. de lit. contest.*

Intra *XXX. dies* Apostoli (de quibus v. l. un. *D. de libell. dimiss.*) petendi; l. 24. *C. de appell. & Exceptio non numeratæ pecuniæ apochæ opponenda.* l. 14. §. 2. *C. de non num. pec.*

Intra *L. dies* Excusatio a Tutoribus vel Curatoribus proponenda. l. 38. *D. de excus. §. 16. l. eod.*

Intra *LX. dies* instituenda *Actio Redhibitoria*, si venditor, uti oportet, non caveat, vel de ornamentis restituendis, jumentisve ornamentorum nomine redhibendis, agatur. l. 28. l. 38. pr. *D. de Ædil. Ed.*

Intra *C. dies* petenda *Bonorum possessio* ab Extraneo. §. 4. *I. de bon. poss. l. 3. D. unde cogn. l. 1. §. 8. 12. D. de success. Ed.*

Intra *Sex menses* vero instituenda *Actio Quanti minoris*, si venditor non, ut oportet, caveat. l. 28. *D. de Æd. Ed.*

§. 4. Anno præscribitur *Actionibus Prætoriiis pœnabilibus, Rescissoriæ*, qua rescinditur id, quod jure civili ratum est: pr. *I. de perpet. & temp. act. l. 35. D. de O. & A. ut & Bonorum possessioni*, ratione Liberorum & Parentum. §. 4. *I. de bon. poss.*

Biennio, Exceptioni non numeratæ pecuniæ. l. 14. *C. de non num. pec. §. un. I. de lit. obl.*

Triennio, Rei Vindicationi, ratione rerum mobilium. pr. *I. de usucap.* Qua-

Quadriennio, Restitutionibus in integrum: l. ult. C. de temp. in integr. rest. ut & Juri Fisci, ratione bonorum vacantium. l. 1. C. de quadr. præscript.

Quinquennio, Querelæ inofficiosi testamenti. l. 8. §. ult. D. l. 34. C. de inoff. test.

Decennio, Rei vindicationi, ratione rerum immobilium, inter præsentēs. l. ult. C. de præscr. long. temp. pr. l. de usucap.

Vicennio, Rei Vindicationi, ratione rerum immobilium inter absentes: d. l. ult. C. de præscr. long. temp. pr. l. de usucap. ut & Actionibus criminalibus. l. 12. C. ad L. Corn. de fals.

XXX Annis, Actionibus aliis personalibus. l. 3. l. 7. C. de præscr. XXX. vel XL. ann.

XL Annis, Actioni Hypothecariæ, quæ contra ipsum debitorem (non tertium) locum habet; l. 1. §. 1. C. de annal. except. v. supr. ad t. de distr. pign. §. 20. ut & Actionibus Ecclesiis competentibus. N. 131. c. 6.

L denique annis, Actioni, quæ competit ratione ejus, quod alea amissum est. l. ult. C. de aleat.

§. 5. In quibus tempus modo Continuum, v. l. 3. in f. C. de præscr. XXX. vel XL. ann. modo Utile est, v. §. 16. l. de excus. tut. l. 19. §. f. D. de Æd. Ed. & ultimum diem completum esse oportet. l. 6. D. de O. & A.

§. 6. Sunt autem dies Utiles, quibus experiundi potestas est, i. e. facultas agendi: tum ratione Actoris, ut Actor agere non impediatur; l. 1. D. h. t. tum ratione Rei, ut adversus eum experiundi potestas sit. l. 4. D. h. t. v. supr. ad t. de fer. §. 37.

DE ACCESSIONIBUS POSSESSIONUM.

§. 7. Non tamen præcise requiritur, ut, qui præscribit, ipse continue possideat, sed & Accessioni possessionis hic locus est.

§. 8. Quæ nihil aliud est, quam Possessionis Antecess-

cessoris cum possessione Successoris conjunctio; l. 14. §. 1. l. 15. §. 1. D. h. t. & tribuitur Successoribus, tum Universalibus, tum Particularibus. d. l. 14. §. 1. & seqq. D. h. t. §. 7. 8. l. de usucap.

§. 9. Ita tamen, ut *Successor Universalis* continuet possessionem a defuncto bona fide ceptam, etiamsi ipse in mala fide sit; §. 7. *l. de usucap.* *Successor vero Particularis* non aliter possit uti accessione sui auctoris, quam si uterque in bona fide sit. *l. 13. §. f. D. de acq. vel om. poss. v. supr. ad tit. de usurp. & usucap. §. 20. & seqq.*

TITUL. IV.

DE DOLI MALI, ET METUS EXCEPTIONE.

§. 1. V. **E**xceptio Doli; quam ideo Prætor proposuit, ne cui dolus suus, per occasionem juris civilis, contra naturalem æquitatem, profit. *l. 1. §. 1. D. h. t. junct. l. 1. pr. D. de dol. mal.*

§. 2. Est autem *Exceptio Doli* alia *Generalis*, *l. 4. §. 33. D. h. t.* alia *Specialis*.

§. 3. *Exceptio Doli Generalis* est, quæ ex omnibus in factum exceptionibus oritur, adeoque cum omnibus Exceptionibus concurrat; *l. 2. §. 5. D. h. t.* qui enim æquitate defensionis infringere actionem potest, *Doli exceptione* tutus est. *l. 12. D. h. t.* Quia dolo facit, quicumque id, quod quaque Exceptione elidi potest, petit. *d. l. 2. §. 5. l. 36. D. de V. O. v. l. 4. §. 4. pen. l. ult. pr. D. h. t. l. 27. §. 5. D. de pact. l. 3. C. de non num. pec.*

§. 4. *Specialis* vero, quæ ex eadem causa nascitur, ex qua *Actio de dolo*; *l. 2. pr. D. h. t.* i. e. ex negotio ab initio dolo malo gesto: *l. 2. §. 5. D. h. t. §. 1. l. de exc. l. 5. C. de inut. stip. & datur dolo læsis*, sive ipsi dolum passi sint, sive non, *l. 2. §. 2. D. h. t. eo-*
rum-

rumque heredibus & fidejussoribus; l. 7. §. 1. D. de exc. Contra eos, qui dolum admiserunt, l. 2. §. 1. D. h. t. & successores ex causa lucrativa. l. 4. §. 29. D. h. t. Non etiam ex causa onerosa, d. l. 4. §. 27. D. h. t. nisi successor auctoris sui accessione uti velit; d. l. 4. §. 27. neque contra Parentes vel Patronos, contra quos in factum excipiendum est: l. 4. §. 16. D. h. t. & ita quidem, ut replicatione doli elidi nequeat. l. 4. §. 13. D. h. t. l. 154. D. de R. J.

§. 5. *Eaque perpetua est, quia Actor quidem in sua potestate habet, quando utatur jure suo, is autem, cum quo agitur, non habet potestatem, quando conveniatur: l. 5. §. ult. D. h. t. cum Exceptio Doli Generalis, tanquam adjectitia qualitas, sequatur naturam & conditionem earum, cum quibus concurrit. l. 4. §. 4. 5. D. h. t. l. 3. C. de non num. pec. junct. l. 14. C. eod. §. un. l. de lit. obl.*

§. 6. VI. *Exceptio Metus; l. 4. §. 33. D. h. t. quæ similiter est Prætoria; l. 1. pr. junct. l. 9. §. 3. D. quod met. caus. Competens metu coactis, eorumque heredibus, nec non iis quorum interest; l. 14. §. 6. D. quod met. caus. l. 7. §. 1. D. de exc. Contra omnes, qui ex negotio gesto agere conantur. v. supr. ad t. quod met. c. §. 33.*

§. 7. *Quæ a Doli Exceptione distat; quod Exceptio Doli personam complectitur ejus, qui dolo fecit. Enim vero Metus Exceptio in rem scripta est, si in ea re nihil metus causa factum est; ut non inspiciamus, in is, qui agit, metus causa fecerit, sed an omnino netus causa a quocunque factum sit. l. 4. §. 33. D. h. t.*

TITUL. V.

QUARUM RERUM ACTIO NON DATUR.

§. 1. VII. **E**xceptio Jurisjurandi; quæ datur Reo, qui deferente Actore juravit se nihil dare oportere. §. 4. l. de exc. l. 3. pr. l. 7. l. 9. §. 1. D. de jurej. l. 1. §. 2. D. h. t. Jusjurandum enim vicem rei judicatæ obtinet; nec immerito, cum ipse quis judicem adversarium de causa sua fecerit deferendo ei jusjurandum. l. 1. pr. D. h. t. v. supr. ad t. de jurej. §. 29. & seqq.

§. 2. VIII. **E**xceptio Onerandæ libertatis causa; v. l. 1. §. 8. D. h. t. quæ datur liberto, ejusque successoribus; l. 1. §. 12. D. h. t. Contra patronum, ejusque heredes; d. l. 1. §. 12. Ad excludendum id, quod patronus onerandæ libertatis causa a liberto stipulatus est. l. 1. §. 5. & seqq. D. h. t.

§. 3. **O**nerandæ autem libertatis causa facta bellissime ita definiuntur, quæ ita imponuntur, ut, si patronum libertus offenderit, petantur ab eo, semperque sit metu exactionis ei subjectus, propter quem metum quodvis sustineat patrono præcipiente. d. l. 1. §. 5. l. 2. §. ult. D. h. t.

§. 4. IX. **E**xceptio ejus, quod in alea gestum est; ratione rei v. c. in alea venditæ, ut ludat, & evictæ. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 5. **Q**uarum rerum, similiumque nomine, si de Exceptione constet, Actio non datur. v. l. 9. pr. D. de jurej. l. 1. pr. D. ad SCt. Maced. l. 2. §. 1. D. ad SCt. Vellej.

TITUL. VI.

DE LITIGIOSIS.

C. VIII. 37.

§. 1. X. **E**xceptio Litigiosi; quæ datur rei litigiosæ possessori, contra tertium, qui rem lite pendente a petitore comparavit; l. 1. §. 1. D. l. ult. pr. C. h. t. five sciverit, five ignoraverit rem litigiosam esse. l. ult. C. h. t.

§. 2. Res enim litigiosa cum effectu alienari nequit, sed lis cœpta inter Actorem & Reum nihilominus peragenda, tanquam si nihil factum esset. l. 2. C. h. t. Quin & alienantes, & comparantes rem litigiosam, insuper in pœnam incidunt. v. l. ult. D. l. ult. C. h. t.

§. 3. Est autem *Res Litigiosa*, de qua lis mota est, Nov. 112. c. 1. *Auth. Litigiosa*. C. h. t. five illa res sit mobilis, five immobilis, five corporalis, five incorporalis. v. l. 3. C. h. t.

§. 4. Et quidem olim res litigiosa tantum fiebat per Litis contestationem, l. 1. §. 1. D. l. 2. C. h. t. ut non sufficiat denunciatio impediendæ venditionis causa facta. l. 1. pr. D. l. 1. C. h. t. Sed id Jure novo, quantum ad *Actiones in Rem* attinet, mutatum, ut sufficiat, preces Principi oblatas, Judici insinuatas, ac per eum Adversario cognitæ esse. Nov. 112. c. 1. *Auth. Litigiosa*. C. h. t.

TITUL. VII.

DE OBLIGATIONIBUS, ET ACTIONIBUS.

C. IV. 10.

§. 1. **A**tque ita per species expositis *Actionibus*, quæ ex civilibus causis descendunt, nec non Reorum defensionibus & *Exceptionibus*, nunc porro, priusquam ad eas *Actiones*, quæ ex Delictis nascuntur, fiat transitus, Generale caput subjicitur de *Obligationibus*, & *Actionibus*.

DE OBLIGATIONIBUS.

§. 2. *Obligatio* in genere est *Juris vinculum*, quo adstringimur ad aliquid dandum, faciendum, vel præstandum. l. 3. D. h. t. pr. l. de oblig.

§. 3. Eaque est vel *Mere Naturalis*, vel *Mere Civilis*, vel *Mixta*. v. §. 1. l. de fidej. l. 1. D. de nov. l. 3. §. 1. D. de pec. const. l. 2. §. 3. D. de dol. mal. & met. exc. §. 1. l. de exc.

§. 4. *Obligatio Mere Naturalis* est *Vinculum æquitatis*, quo ita adstringimur ad dandum aliquid vel præstandum, ut nulla eo nomine *Jure nostro* sit *Actio*. v. l. 95. §. 4. D. de solut. l. 84. §. 1. D. de R. J.

§. 5. Eaque subdividitur in *Efficacem* seu *Plenior*, & *Inefficacem* seu *Minus plenam*.

§. 6. *Inefficax* seu *Minus plena* est, quæ *Juris Civilis* auxilio destituitur.

§. 7. Talis est I. *Obligatio ad æquidivæ & gratitudinem*. l. 25. §. 11. D. de hered. pet. l. 54. §. 1. D. de furt.

II. *Obligatio*, quæ oritur ex testamento minus solenni. arg. l. 2. l. 32. C. de fideic. l. 38. D. de fideic. lib. §. 40. l. de R. D. Plin. L. IV. Ep. 10. v. supr. ad t. qui test. fac. poss. §. ult.

Yyy.

III.

III. Obligatio ad integra legata præstanda. arg. *dd.*
ll. add. l. 1. l. ult. C. ad L. Falcid.

IV. Obligatio pupilli pubertati proximi. v. *l. 1.*
§. 1. in f. D. de nov. §. 3. l. quib. mod. toll. obl. l. 25.
§. 1. D. quand. dies leg. ced. l. 95. §. 2. D. de solut.
l. 21. D. ad L. Falcid. l. 127. D. de V. O. junct. l. 59.
D. h. t. l. 41. D. de cond. indeb.

V. Obligatio prodigi. *l. 6. D. de V. O.*

VI. Obligatio filiisfam. contra SCTum Macedonianum mutuam pecuniam accipientis. *l. 10. junct. l. 1. D. ad SCT. Maced.*

VII. Obligatio mulieris contra SCTum Vellejanum intercedentis. *l. 16. §. 1. D. ad SCT. Vellej. l. 40. D. de cond. ind.*

VIII. Obligatio, quæ oritur ex transactione, super alimentis testamento relictis, sine decreto Prætoris inita. *l. 8. pr. D. de transact. l. 23. §. 2. D. de cond. indeb.*

§. 8. Obligatio Naturalis Efficax seu Plenior est, quæ eisdem fere effectus habet, quos Obligatio mixta, sola excepta Actione, quam non producit.

§. 9. Potest enim tale naturale debitum cum quovis alio compensari; *l. 6. D. de compens. potest constitui; l. 1. §. pen. D. de pec. const. novari; l. 1. §. 1. D. de novat.* possunt ei fidejussores & pignora accedere; *§. 1. l. de fidej. l. 5. D. de pign.* non potest denique Naturale debitum per errorem solutum repeti. *l. 10. D. de O. & A. l. 19. pr. D. de cond. indeb. l. 3. §. 7. D. quod quisque jur. in al. stat.*

§. 10. Qualis est Obligatio, quæ ex sola conventionem, seu ex nudo pacto nascitur: ex quo jure nostro Obligatio quidem oritur & Exceptio, sed non etiam Actio. *l. 7. §. 5. l. 45. D. de pact. l. 8. l. 15. D. de præscr. verb. l. 10. l. 21. l. 28. C. de pact. v. supr. ad t. de pact. §. 20. & seqq.*

§. 11. *Obligatio Mere Civilis* est *vinculum meri juris civilis*, quo quis ita tenetur, ut summo jure in eum sit *Actio*, sed talis, quæ jure *Prætorio* per *Exceptionem* infirmari possit. v. l. 3. §. 1. *D. de pec. const. l. 112. D. de R. J.*

§. 12. Qualis est, si quis metu coactus, vel errore lapsus, aut dolo inductus aliquid promiserit; ut &, si post constitutam obligationem debitor cum creditore pactus sit, ne petat. §. 1. *Et seqq. D. de except.*

§. 13. *Obligatio Mixta* est *vinculum Et Equitatis Et Juris Civilis*, quo quis ita adstringitur, ut *Actio* in eum efficax detur; seu *Juris vinculum*, quo necessitate adstringimur alicujus rei solvendæ, secundum nostræ civitatis jura. pr. l. de obl.

§. 14. Eaque vel *Vere talis* est, vel *Præsumtive*; qualis est *Obligatio*, qua tenentur *Judicati*, *Confessi*, nec non illi, contra quos juratum est. l. 56. *D. de re jud. l. 25. D. de stat. hom. l. 207. D. de R. J. l. 1. D. l. un. C. de confess. §. 11. I. de act.* Ejusdemque generis videtur *Obligatio Literarum*. §. un. *I. de lit. obl.*

§. 15. *Obligationes Mixtæ* sunt vel *Civiles*, vel *Prætoriae*.

§. 16. *Civiles* sunt, quæ aut *Legibus constitutæ*, aut certo jure *Civili* comprobata sunt; §. 1. *I. h. t.* veluti *Obligatio Verborum*, ex *L. XII. Tab. de Pauperie*, l. 1. pr. *D. si quadr. paup. fec. dic. ex L. Aquilia*, t. t. *D. Et I. de L. Aquil. similesque*.

§. 17. *Prætoriae* vero, quas *Prætor* ex sua *Jurisdictione* comparatas habet; d. §. 1. *I. h. t.* veluti *Obligatio ex Constituto*, de *Peculio*, ex *Jurejurando*, §. 9. 10. 11. *I. de act. aliæque similes*.

§. 18. Oriuntur autem *Obligationes Mixtæ* aut ex *Contractu*, aut *Quasi ex contractu*, aut ex *Maleficio*,

lesicio, aut *Quasi ex Maleficio*. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 3. §. 2. l. 4. l. 5. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. §. 2. I. h. t.

§. 19. Sed non raro etiam Obligationes proprio jure oriuntur ex *Variis causarum figuris*, l. 1. pr. D. h. t. ex sola scil. æquitate. v. l. 32. D. de reb. cred. §. 29. I. de R. D. l. 3. §. 3. D. ad exhib. v. Differt. N. II. de *Caus. Obl. C. VI. Diff. III. C. II. & seqq. Diff. VI. C. I. II. III. Diff. VII. C. III.*

DE ACTIONIBUS.

§. 20. *Actio* latiori sensu accepta, quatenus omnes complectitur *Actiones Civiles*, five illæ *Ordinariæ* sint, five *Extraordinariæ*, l. 37. pr. D. h. t. l. 178. §. 2. D. de V. S. nihil aliud est, quam *Jus persequendi*, in *Judicio*, quod *sibi debetur*. l. 51. D. h. t. pr. I. de act.

§. 21. Dicitur *Jus*; i. e. remedium jure concessum: l. 7. §. 1. D. de in int. rest. consideratur enim hic *Actio* ut via & medium, per quod ad id, quod nostrum est, aut nobis debetur, pervenitur; non tanquam jus, quod est in patrimonio, & ad secundum juris objectum pertinet. l. 49. D. de V. S.

§. 22. *Persequendi*; i. e. quovis modo petendi: latius enim hæc vocula hic accipienda, neque ad persecutiones extraordinarias, de quibus l. 178. §. 2. D. de V. S. restringenda est.

§. 23. *In Judicio*; i. e. apud Magistratum seu Judicem competentem. Nemo enim sibi ipsi jus dicere debet, aut propria auctoritate, quod sibi deberi putat, occupare; l. 13. D. quod met. caus. l. 1. §. 2. D. quod legator. ne tumultus excitetur in Republica. l. 176. pr. D. de R. J.

§. 24. *Quod sibi debetur*; i. e. quod alter quovis modo præstare tenetur. Neque enim tantum hoc ad *Actionem in Personam* pertinet, qua proprie quisque persequitur, quod *sibi debetur*; v. §. 14. I. de act. l. 27.

l. 27. §. 2. D. de aur. arg. leg. sed & ad Actionem in Rem, verbumque debetur hic late accipiendum est. v. l. 178. §. ult. D. de V. S. l. 2. §. 1. l. 6. pr. §. 2. in f. D. si serv. vind. l. 19. §. 2. D. comm. div. l. 1. D. de compens. junct. §. 30. l. de act.

§. 25. Actiones autem varie dividuntur. Et quidem I. & summa divisio est, quod sint vel in Rem, quæ dicuntur Vindicationes, vel in Personam, quæ dicuntur Condiçiones. l. 25. D. h. t. §. 1. 15. l. de act.

§. 26. Actio in Rem est, quæ oritur ex jure in re, & datur contra eum, qui rem possidet. d. l. 25. D. h. t. §. 1. l. de act.

§. 27. Cujus juris in re quinque possunt constitui species: I. Dominium, §. 4. l. de usufr. l. 23. D. de R. V. l. 3. §. 12. D. ad exhib. l. 19. D. de damn. inf. l. 8. §. 1. C. de præscr. XXX. vel XL. ann. & Jus Dominio proximum, Jus scil. Emphyteuseos & Superficiæ; l. 1. §. 1. D. si ag. vect. l. 1. 2. 3. C. de jur. emph. l. 12. C. de fund. patrim. l. 1. §. 1. D. de superf. junct. l. 73. §. 1. l. 74. l. 75. D. de R. V. l. 19. pr. D. de damn. inf. (quod vulgo Utile dominium vocari solet) ex quo nascitur Rei vindicatio in specie sic dicta. t. t. D. & C. de R. V.

II. Jus Hereditatis; l. 9. l. 19. pr. D. de hered. pet. l. 1. §. f. D. si quadr. paup. sec. dic. l. 6. D. de relig. ex quo nascitur Hereditatis petitio. t. t. D. & C. de her. pet.

III. Jus Servitutis; §. 2. l. de act. l. 13. §. 1. l. 19. D. de damn. inf. l. 30. D. de noxal. act. l. 3. §. 12. D. ad exhib. ex quo nascitur Actio Confessoria. d. §. 2. l. de act. l. 2. pr. §. 1. D. si serv. vind.

IV. Jus Pignoris; d. l. 30. D. de noxal. act. d. l. 19. D. de damn. inf. l. 3. §. 12. D. ad exhib. ex quo nascitur Actio Serviana, & Quasi Serviana seu Hypothecaria. §. 7. l. de act.

V. *Jus Possessionis*; l. 3. §. 12.^a D. ad exhib. junct. l. 1. D. eod. l. 5. §. 1. D. ad L. Jul. de vi publ. ex quo nascitur *Interdictum Uti possidetis*. §. 4. I. de interdict.

§. 28. *Jus Dotis* necesse non est separatam facere speciem *Juris in re*, cum maritus constante matrimonio dotis sit dominus. pr. l. quib. alien. lic. l. 13. §. 2. D. de fund. dot. l. 7. §. 3. D. de jur. dot. l. 9. C. de R. V. §. 40. I. de R. D. v. supr. ad t. de jur. dot. §. 36.

§. 29. *Actio in Personam* vero est, quæ oritur ex *Obligatione*, qua cum eo agimus, qui obligatus est nobis, ad faciendum aliquid, dandum, vel præstandum, & semper adversus eum locum habet, qui nobis obligatus est, non contra alium. l. 25. pr. D. h. t. §. 1. I. de act.

§. 30. *Tertium genus Actionum*, *Mixtarum* scil. quæ ratione originis & in *Rem* sint, & in *Personam*, i. e. tam ex jure in re, quam ad rem oriantur, non agnoscimus.

§. 31. Nullæ enim sunt *Actiones*, quæ vel ad *Actiones in Rem*, vel ad *Actiones in Personam*, satis commode referri nequeant.

§. 32. *Actiones* siquidem *Finium regundorum*, *Familie eriscundæ*, *Communi dividundo*, & *Petitio hereditatis*, quas multi *Quadrigas Mixtarum Actionum* appellant, vel in *Rem* sunt, vel in *Personam* tantum.

§. 33. Et quidem tres priores *Finium regundorum* sc., *Familie eriscundæ*, & *Communi dividundo*, *Actiones in Personam* esse manifestum est ex l. 1. D. fin. reg. l. 1. §. 1. C. de annal. exc.

§. 34. Oriuntur enim ex *Obligatione*, quæ *Quas ex contractu* descendit. §. 3. 4. I. de obl. quæ quas. ex contr. Licet in confusione finium dolus adversarii quandoque concurrat. v. l. 4. §. 4. D. fin. reg. v. supr. ad t. fin. reg. §. 5. 6. ad t. fam. erc. §. 4. & ad t. comm. div. §. 3.

§. 35.

§. 35. *Petitio autem hereditatis, Actio in Rem est;* l. 25. §. 18. *D. de pet. her.* l. 27. §. 3. *D. de R. V.* quia oritur ex *Jure Hereditatis*, quod *Jus est in re.* l. 9. l. 19. pr. *D. de hered. pet.* l. 1. §. f. *D. si quadr. paup. sec. dic.* l. 6. *D. de relig. v. supr. ad t. de her. pet.* §. 6.

§. 36. *Mixtæ tamen dictæ Actiones dici possunt, tum ratione subjectæ materiæ, eo quod partim de rebus, partim de præstationibus personalibus, exercentur;* l. 25. §. 18. *D. de pet. her.* l. 22. §. 4. *D. fam. ercisc.* (ita accip. §. 20. *I. de Act.* l. 7. *C. de pet. her.*) tum ratione institutionis, quia in Actionibus *Finium regundorum, Familiæ erciscundæ, Communi dividundo*, uterque Actor esse potest. l. 37. §. 1. *D. h. t.* l. 13. l. 14. *D. de jud.*

§. 37. II. Quod sint *Civiles, vel Prætorizæ seu Honorariæ.* l. 25. §. 2. *D. h. t.* §. 3. *I. de act.*

§. 38. *Civiles sunt, quæ ex Civilibus & legitimis causis descendunt;* d. §. 3. *I. de act.* veluti *Rei vindicatio, Actio Confessoria & Negatoria*, similesque §. 1. 2. 3. *I. de act.*

§. 39. *Prætorizæ vero, quas Prætor ex sua Jurisdictione comparatas habet;* d. §. 3. *I. de act.* quales sunt, & quidem *In Rem, Actio Publiciana, Rescissoria, Serviana, & Quasi Serviana;* §. 3. 4. 5. 7. *I. de act.* *In Personam vero, Actio Pauliana,* (v. *supr. ad t. quæ in fraud. cred.* §. 12.) *de Pecunia constituta, de Peculio, In factum ex Jurejurando,* §. 6. 8. 9. 10. 11. *I. de act. & similes.*

§. 40. III. Quod quædam *Actiones Rei persequendæ gratia comparatæ sint, quædam Pænæ persequendæ, quædam Mixtæ sint.* §. 16. *I. de act.*

§. 41. *Rei persequendæ gratia comparatæ seu Rei persecutorizæ sunt, quibus persequimur, quod quovis modo ex patrimonio nobis abest;* l. 35. pr. *D. h. t.* quales sunt omnes *Actiones in Rem, & Personales ex Con-*

tractu: §. 17. *I. h. t. nec non Conditio furtiva, & Actio Rerum amotarum, ex delicto descendentes. l. 7. §. 1. 2. D. de cond. furt. l. 21. §. 5. D. rer. amot.*

§. 42. *Pænæ persequendæ gratia comparatæ seu Pænæ persecutoriæ sunt, quibus persequimur pænam legitimam; arg. l. 7. D. de serv. export. quales sunt Actio Furti, aliæque ex delictis descendentes. §. 18. I. h. t.*

§. 43. *Mixtæ vero, i. e. & Rei & Pænæ persecutoriæ, quibus partim persequimur id, quod nobis abest ex patrimonio, partim pænam legitimam; qualis est Actio Vi bonorum raptorum, quia in quadruplo rei persecutio continetur: Actio Legis Aquiliæ de damno dato, si adversus inficiantem agatur in duplum, vel in id, quanti intra annum, vel XXX. dies, res fuerit plurimi; Actio de Legatis Ecclesiæ vel aliis venerabilibus locis relictis, si contra inficiantem, vel solutionem differentem, usque dum in jus vocatus sit, instituat in duplum. §. 19. I. de act.*

§. 44. *IV. Quod vel in Simplum conceptæ sint, vel in Duplum, vel in Triplum, vel in Quadruplum. §. 21. I. de act.*

§. 45. *In Simplum sunt omnes Actiones Rei persecutoriæ. §. 22. I. de act.*

§. 46. *In Duplum agimus Actione Furti Nec manifesti, Damni ex Lege Aquilia contra inficiantem, Depositi, si depositum sit miserabile, Servi corrupti, nec non Actione de Legatis venerabilibus locis relictis contra inficientes, vel differentes. §. 23. 26. 27. I. de act. l. 1. §. 1. D. depof.*

§. 47. *Quarum quædam ab initio statim sunt Dupli, quædam demum ex post facto; uti ex dictis ultro intelligitur. §. 26. I. de act.*

§. 48. *In Triplum Actio contra eos conceditur, qui majorem summam, quam ipsis competit, in bello*

bello propofuerunt, ut ex hac caufa viatores, i. e. executores litium, ampliozem summam ſportularum nomine exigent. §. 24. *I. h. t.*

§. 49. *In Quadruplum* agimus *Adione Furti Manifeſti, Quod Metus caufa, In factum contra calumniatores*, item *Adione contra executores litium*, qui plus debito exegerint. §. 25. *I. h. t.*

§. 50. V. Quod quædam ſint *Bonæ fidei*, quædam *Stricti juris*, §. 28. *I. de act.* quædam *Arbitrariæ*. §. 31. *I. eod.*

§. 51. *Adiones Bonæ fidei* ſunt, in quibus libera poteſtas permittitur *Judici*, ex bono & æquo æſtimandi, quid alterum alteri præſtare oporteat. §. 30. *I. de act. Cic. de Off. L. III. c. 17.*

§. 52. In bonæ fidei judiciis enim multa veniunt, de quibus nominatim non convenit; *l. 31. §. 20. D. de Ædil. Ed.* quia tantundem in b. f. judiciis officium *Judicis* valet, quantum in *Stipulatione v. c.* nominatim ejus facta interrogatio. *l. 7. D. de neg. geſt.*

§. 53. Cæterum *Bonæ fidei Adiones* hæ ſunt, ex *Empto Vendito, Locato Conducto, Negotiorum Geſtorum, Mandati, Depoſiti, Pro Socio, Tutelæ, Commo-dati, Pignoratitia, Familiæ erciſcundæ, Communi divi-dundo, Præſcriptis verbis de Æſtimato*, & quæ ex *Per-mutatione competit, Petitio hereditatis*, §. 28. *I. de act. & Actio ex Stipulatu de dote*. §. 29. *I. de act. Cic. de Off. L. III. c. 17. 15.*

§. 54. Præter quas plures *Adiones Bonæ fidei* in jure noſtro non reperiuntur.

§. 55. Quod tamen non ita intelligendum eſt, quaſi excluſæ etiam eſſent *Adiones*, quæ ſub expreſſis tacite continentur; ſub genere enim continentur ſpecies: adeoque per *Adionem Mandati, Depoſiti &c.* non tantum *Directa* intelligenda, ſed & *Contra-*

ria; Cic. de Offic. L. III. c. 17. & sub Actione Negotiorum gestorum, Funerariam contineri, minime dubitandum est. arg. l. 14. §. 7. 9. 11. 13. 16. D. de religiof.

§. 56. Quin & Actio Emphyteuticaria Bonæ fidei esse videtur, propter similitudinem, quam cum Actione Empti Venditi & Locati Conducti habet.

§. 57. Actiones Stricti juris, seu stricti iudicii. l. 5. §. ult. D. de in lit. jur. sunt, in quibus potestas Judicis olim formulæ, jam conventioni partium adstricta est. v. l. 99. D. de V. O.

§. 58. Jus enim strictum, hic. non jus summum, ut alibi, v. l. 8. C. de jud. l. 17. D. de injust. rupt. irr. l. 2. §. 5. D. de aq. & aq. plu. arc. sed parvam, seu non liberam, iudicis potestatem significat.

§. 59. Sunt autem Stricti juris Actiones omnes illæ, quæ non sunt Bonæ fidei, vel Arbitrariæ.

§. 60. Actiones vero Arbitrariæ sunt, in quibus propter contumaciã, (si scil. Judicis arbitrio, jubentis rem petitori restitui, non pareat reus) vel loci adjectionem, sequitur condemnatio in aliquid majus. §. 31. l. h. t. l. 14. §. 4. D. quod met. caus. l. 46. & seqq. D. de R. V. l. 2. D. de eo quod cert. loc.

§. 61. Quas ab Actionibus Bonæ fidei, & Stricti juris, diversas esse, docent tum textus in d. §. 31. verb. Præterea. l. 5. pr. §. 4. D. de in lit. jur. l. 3. §. 1. D. de usur. tum diversa harum Actionum natura.

§. 62. In Bonæ fidei judiciis enim condemnatio fit ex natura ipsius Actionis; Hic ex accidenti: In Stricti juris Actionibus condemnatio fit secundum strictam conventionem partium; In Arbitrariis ex arbitrio Judicis.

§. 63. Sunt autem Arbitrariæ, Actio Publiciana, Serviana, Quasi Serviana, l. 16. §. 3. D. de pign. §. 31. l. de

I. de act. imo omnes Actiones in rem, arg. l. 46. & seqq. *D. de R. V.* l. 5. l. 8. *D. de in lit. jur.* sola excepta *Hereditatis petitione*, quæ bonæ fidei est; §. 28. *I. de act.* *Actio quod metus causa*, l. 14. §. 1. 4. *D. quod met. caus.* §. 31. *I. de act.* *De eo quod certo loco*, *Ad exhibendum*, d. §. 31. *Finium regundorum*, l. 4. §. 3. *D. fin. reg.* §. 6. *I. de off. jud.* *Actio Favianæ*, l. 5. §. 1. *D. si quid in fraud. patr.* *Calvisiana*, arg. l. 3. §. 3. *D. eod.* *Redhibitoria*, l. 45. *D. de Æd. Ed.* omnesque actiones in personam, (dummodo non sint *Bonæ fidei*) ad restituendum conceptæ.

§. 64. VI. Quod quædam, & quidem pleræque, dentur *In Solidum*, quædam *In minus quam solidum*. §. 36. *I. de act.*

§. 65. Quod contingit I. Propter rationem *Peculii*, aliamve similem qualitatem adjectitiam. d. §. 36. *I. de act.*

II. Propter *Beneficium Competentiæ*, de quo vid. supr. ad t. de re jud. §. 56. & seqq.

III. Propter *Jus Compensationis*. §. 39. *I. de act.* v. supr. ad t. de compens. §. 20. & seqq.

§. 66. VII. Quod sint *Principales*, vel *Adjectitiæ*; quales sunt *Actio Quod jussu*, *Exercitoria*, *Institoria*, *Tributoria*, *De Peculio*, *De in rem verso*, v. §. 1. 2. 3. 4. 5. ult. *I. quod cum eo qui in alien. pot.* & *Noxales*. v. pr. *I. de noxal. act.*

§. 67. VIII. Quod quædam sint *Perpetuæ*, quædam *Temporales*. t. t. *I. de perpet. & temp. act.*

§. 68. Et olim quidem, ante Theodosium Imp. omnes *Actiones Civiles* erant *perpetuæ*, nulloque tempore excluderentur; omnesque *Prætoriæ Temporales*, annoque circumscriberentur: quia & ipsius *Prætoris annale* erat *Imperium*. pr. *I. de perp. & temp. act.*

§. 69.

§. 69. Sed postmodum *Actiones Civiles* (ut litium aliquis finis esset) certo tempore circumscriptæ sunt; ut scil. *Actiones in Rem*, si res mobilis sit, triennio, si immobilis, decennio inter præsentēs, vicennio inter absentes præscribantur: pr. l. de usucap. l. ult. C. de præscr. temp. *Actiones in Personam* vero XXX. annis; l. 3. C. de præscr. XXX. vel XL. annor. *Hypothecaria* autem, quæ contra ipsum debitorem locum habet, l. 1. §. 1. C. de annal. exc. & *Actiones Ecclesiis Religiosisque locis competentes* XL. annis excludantur. N. 131. v. supr. ad t. de usurp. & usuc. §. 24. 34. 35. & ad t. de div. temp. præscr. §. 3.

§. 70. Quia tamen hæ *Actiones* etiamnum ad longum tempus durant, adhuc dicuntur *Perpetuæ*. pr. l. de perp. & temp. act. add. l. 1. D. pro soc.

§. 71. Aliud etiam deinde constitutum quoad *Actiones Prætorias*. *Actiones* enim *Prætorie Rei persecutorie* etiam factæ sunt *Perpetuæ*; excepta *Rescissoria*, qua rescinditur id, quod Jure Civili ratum est. l. 35. pr. D. de O. & A.

§. 72. *Actiones* autem *Prætorie Panales* manserunt *Annales*; d. l. 35. D. de O. & A. excepta *Actione Furti manifesti*, quæ est perpetua: absurdum enim existimavit Prætor eam anno terminari. pr. l. de perp. & temp. act.

§. 73. IX. Quod quædam *Actiones* dentur *Heredibus*, & contra *Heredes*; Quædam *Heredibus*, non contra *Heredes*; Quædam neque *Heredibus*, neque contra *Heredes*. Inscr. & §. 1. l. de perp. & temp. act. & quæ ad hered. & in hered. trans.

§. 74. *Actiones Rei persecutorie*, sive ex Contractu, sive ex Delicto, (qualis est *Conditio Furtiva*, & *Actio rerum amotarum*, l. 7. §. 1. 2. D. de cond. furt. l. 25. §. 5. D. rer. amot. v. supr. §. 41.) dan-

tur

tur Heredibus, & contra Heredes. l. 49. D. h. t. l. 157. §. 2. D. de R. J. l. 7. §. 2. l. 9. D. de cond. furt. l. 6. §. 4. D. rer. am.

§. 75. *Actiones Pœnales*, five ex Delicto, five ex Contractu, puta Deposito miserabili, v. §. 17. I. de act. l. 1. §. 1. l. 7. §. 1. D. depos. dantur quidem Heredibus, sed non contra Heredes. §. 1. l. de perpet. & temp. act. l. un. C. ex delict. def. in quant. ten. her.

§. 76. Nisi ab ipsis principalibus personis fuerint contestatæ; quo casu heredibus dantur, & contra heredes. d. §. 1. in f. l. 26. l. 58. D. h. t. l. 164. D. de R. J. d. l. un. C. ex delict. defunct.

§. 77. Quin & id, quod ex delicto ad heredes pervenit, ipsis auferendum est; l. 38. D. de R. J. l. 5. D. de calumn. l. un. C. ex delict. def. in quant. ten. her. ne alieno scelere ditentur. d. l. un.

§. 78. *Actiones vero*, quæ Vindictam continent, neque dantur Heredibus, neque contra Heredes; §. 1. l. de perpet. & temp. act. nisi & hic lis contestata sit. d. l. un. C. ex delict. def.

§. 79. Qualis est *Actio Injuriarum*, §. 1. l. de perp. & temp. act. *Querela inofficiosa*, l. 8. pr. D. de inoff. de Revocandis donationibus, l. 7. C. de rev. don. similesque. v. l. pen. D. de in jus voc. l. pen. §. ult. D. ne quis eum. l. 4. D. de calumn. l. 9. D. de relig.

§. 80. X. Quod sint *Directæ*, vel *Contrariæ*.

§. 81. *Directæ* sunt, quæ nascuntur ex contractibus dipleuris seu bilateralibus, & domino competunt, seu ei, cujus statim ab initio principaliter interest. v. l. 17. §. 1. D. commod.

§. 82. *Contrariæ* vero, quæ ab altera parte ex post facto nascuntur, eique competunt, cujus minus principaliter interest. d. l. 17. §. 3. l. 18. §. 2. l. pen. D. commod. l. 31. D. de pign. act. l. 5. D. depos. l. 1. pr. §. pen. D. de contr. tut. & ut. act.

§. 83.

§. 83. XI. Quod sint *Directæ*, vel *Utiles*.

§. 84. Quæ dupliciter maxime accipiuntur: I. Ut *Actiones Directæ* dicantur, quæ sunt *Civiles*; *Utiles* contra, quæ sunt *Prætorizæ*. v. §. 4. *l. de act. l. 16. §. ult. D. de pign. act. l. 26. §. 2. D. de nexal. act. l. 1. §. 4. D. de supers. l. ult. C. quib. ex cõf. maj.* II. Ut *Directæ* sint, quæ nascuntur ex verbis *Legis*; *Utiles* vero, quæ ex mente *Legislatoris*. §. ult. *l. de Leg. Aquil.*

§. 85. XII. Quod sint *Directæ* seu *Principales*, & *Præparatorizæ*; qualis est *Actio ad Exhibendum* respectu *Vindicationis*. *l. 3. §. 13. l. 17. junct. l. 1. D. ad exhib.*

§. 86. XIII. Quod sint *Petitorizæ*, vel *Possessorizæ*.

§. 87. *Petitorizæ* sunt, quibus de *Proprietate*, vel simili jure, extra possessionem, agitur.

§. 88. *Possessorizæ* vero, quibus de *Possessione* contenditur. v. *l. 24. D. de R. V. l. 12. §. 1. D. de acq. poss. l. 14. §. f. D. de exc. rei jud.*

§. 89. XIV. Quod sint vel *Universales*, vel *Generales*, vel *Speciales* seu *Particulares*.

§. 90. *Actiones Universales* sunt, quibus de rerum *Universitate* agitur; veluti *Hereditatis Petitio*. *l. 1. pr. D. de R. V.*

§. 91. *Generales*, quibus non de tota universitate, sed de pluribus tamen rebus agitur; veluti *Actio pro Socio*, *Negotiorum Gestorum*, *Tutelæ*. *l. 38. pr. D. pro soc.*

§. 92. *Speciales* vero seu *Particulares*, quibus de re speciali seu singulari agitur; veluti *Actio Mandati*, *Commodati*, *Depositum*. *d. l. 38. D. pro soc.*

§. 93. XV. Quod sint *Simplices*, vel *Duplices* seu *Mixtæ*. *l. 37. §. 1. D. h. t. §. 7. l. de interdict.*

§. 94. *Actiones Simples* sunt, in quibus ab initio alter *Actor*, alter *Reus* est. *d. §. 7. l. de interdict.*

§. 95.

§. 95. *Duplices autem seu Mixtæ, in quibus uterque Actor vel Reus esse potest; ut puta Finium regundorum, Familiæ erciscundæ, Communi dividundo, Interdictum Uti possidetis & Utrubi. d. l. 37. §. 1. D. h. t. §. 7. l. de interd. Pro Actore vero habetur, qui prior ad iudicium provocaverit. l. 13. l. 14. D. de jud.*

§. 95. Cum autem non raro contingat, ut uni contra eundem plures Actiones competant, de *Cumulatione, & Concursu Actionum*, simul videndum est.

DE CUMULATIONE ACTIONUM.

§. 97. *Cumulatio Actionum est plurium Actionum, sive unius, sive plurium rerum nomine competentium, in eodem libello coacervatio.*

§. 98. *Quæ jure nostro est illicita; l. 76. §. 3. D. de leg. 2. l. 18. D. de except. singulis enim controversiis, singulæ Actiones, unusque judicati finis sufficit: ne aliter modus litium multiplicatus summam atque inexplicabilem difficultatem faciat. l. 6. D. de except. rei jud.*

§. 99. Nisi incertum sit, qua Actione potius agendum sit; quo casu duas pluresve dicere licet, sub protestatione, de condemnatione ex una tantum facienda: l. 1. §. 4. *D. quod legator. vel ejusdem Actionis, ex eodem contractu, diversæ relationes resultent. l. 35. §. 1. D. locat. cond. l. 50. D. de contr. emt.*

DE CONCURSU ACTIONUM.

§. 100. *Concursus vero Actionum est, cum Actiones duæ pluresve, eidem Actori, adversus eundem Reum, ex eadem, vel diversis causis, competentes, concurrunt. l. 10. D. de act. emt. junct. l. 5. D. de fidej. l. 29. D. h. t. l. 2. pr. D. de priv. delict. l. 56. D. de furt. l. 32. l. 34. pr. D. h. t. l. 130. D. de R. J.*

§. 101. Qui duplex est, *Electivus, & Cumulativus.*

§. 102.

§. 102. *Concurfus Electivus* est, cum una *Actio* tantum institui potest, & una electa altera tollitur.

§. 103. *Cumulativus* vero, cum omnes institui possunt, & omnibus cum effectu agi potest.

§. 104. An autem *Actiones* concurrant *Elective*, an *Cumulative*? sequentes tenendæ sunt *Regulæ*.

§. 105. I. Quoties *Actiones* ex diversis causis descendunt, siue ejusdem rei nomine competant, siue diversarum, concurrunt *cumulative*, i. e. omnibus agi potest. l. 18. l. 29. D. h. t. l. 2. pr. D. de priv. del. l. 56. pr. D. de furt.

§. 106. II. Quoties vero ex eadem causa, eodem scil. contractu, vel delicto, descendunt, si quidem ejusdem rei nomine competunt, i. e. omnes vel rei persecutoriæ sint, vel pœnales, concurrunt *elective*, i. e. una tantum quis experiri potest. l. 34. §. 1. l. 53. pr. D. h. t. l. 9. §. 1. D. de trib. act. l. 43. §. 1. junct. l. 57. D. de R. J.

§. 107. Nisi in una plus sit, quam in alia; quo casu, si actum sit ea, in qua minus est, deinde adhuc altera agere licet, in quantum in ea plus est. l. 34. pr. §. 2. l. 41. §. 1. D. h. t. l. 1. D. arb. furt. cæs. l. 28. D. de act. emt. l. 47. D. pro soc.

§. 108. III. Quod si vero ex eadem causa descendant, & diversarum rerum nomine competant, i. e. una sit Rei persecutoria, altera Pœnalis, concurrant etiam *cumulative*, i. e. utraque agi potest. l. 34. §. 2. D. h. t. l. 7. §. 1. D. de cond. furt. l. 54. §. 3. D. de furt. l. 45. D. pro soc. l. 42. D. locat. l. 2. §. 1. D. de tut. & rat. distr.

 PARS SEPTIMA.

LIBER XLV. TITUL. I.

DE VERBORUM OBLIGATIONIBUS.

C. VIII. 38. 39.

§. 1. Cum autem *Obligationum & Actionum* firmandarum causa, in plerisque negotiis *Stipulationes* intercederent; v. pr. in f. *I. h. t.* Paul. V. Sent. T. VII. §. 1. l. 45. *D. de pact. l. 3. C. de rei perm. l. 4. §. ult. D. de usur. de Verborum Obligationibus* hoc loco simul agendum visum est.

§. 2. *Verborum Obligatio*, si accurate loquamur, a *Stipulatione* differt, olimque pluribus modis contrahabatur, v. Caj. *I. L. III. T. II. §. 2. & seqq. Ulp. Fragm. T. VI.* §. 1. 2. sed nunc fere cum *Stipulatione* confunditur: v. l. 6. *C. de transact. eoque sensu est Contractus Juris Civilis, l. 53. D. de A. R. D. l. 17. §. 1. D. de pæn. junct. l. 14. §. 1. de novat. stricti juris, v. l. 99. D. h. t. l. 7. D. de neg. gest. §. 28. l. de act. verbis constans, quibus is, qui interrogatur, daturum facturumve se, quod interrogatur, respondet. l. 5. §. 1. D. pr. I. h. t. l. 1. §. 7. D. de obl. & act.*

§. 3. Et quidem olim hic solennia verba erant necessaria; §. 1. *I. h. t.* sed ea postea Leoniana constitutione sublata sunt: l. 10. *C. de contr. stip. d. §. 1. I. h. t.* adeo, ut nihil jam interfit, qua lingua, quibusve verbis fiat *Sipulatio*, dummodo congrue ad interrogata respondeatur. d. l. 10. l. 1. §. ult. *D. h. t.*

§. 4. Plane ipsa *Pañi & Stipulationis* differentia sublata non est; & proinde ad *Stipulationem* etiamnum requiritur, ut fiat utroque præfente & loquente, verbaque ex utraque parte interveniant, sine notabili intervallo. *l. 1. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 5. Est autem *Verborum Obligatio* seu *Stipulatio* I. vel *Certa*, vel *Incerta*. *l. 74. pr. D. pr. l. h. t.*

§. 6. *Stipulatio certa* est, cum constat, quid, quale, quantum sit in *Obligatione*; *d. l. 74. §. 1.* live per se, *d. §. 1.* live per relationem ad aliud: veluti, si quis vinum, oleum, vel triticum, quod in horreo est, stipulatus sit. *l. 75. §. 5. D. h. t.*

§. 7. *Incerta* est, cum non constat, quid, quale, quantum sit in *Obligatione*: *l. 75. pr. D. h. t.* veluti, si *Fundum* sine proprio nomine, aut *Vinum, Frumentumve*, sine qualitate, vel *Factum* stipulatus sit. *d. l. 75. §. 1. D. §. ult. l. h. t.*

§. 8. Sic enim *Incertain Obligationem* hic accipere oportet; non etiam ita, ut ad minimum regi possit. *v. l. 69. §. 4. D. de jur. dot. l. 94. l. 95. l. 115. D. h. t.*

§. 9. II. *Pura, In Diem concepta*, vel *Conditionalis*. *§. 2. l. l. 73. pr. D. h. t.*

§. 10. *Stipulatio Pura* est, cui nec dies, nec conditio, neque expresse, neque tacite inest. *d. §. 2. d. l. 73. pr.*

§. 11. Ubi vero *Pura* est *Stipulatio*, id, quod promissum est, confestim peti potest. *§. 2. l. l. 41. §. 1. l. 137. §. 4. D. h. t. l. 14. D. de R. J.*

§. 12. *Puræ* enim *Stipulationis* hic effectus est, ut dies statim cedat & veniat, i. e. *Obligatio* statim oritur & *Actio*. *l. 213. pr. D. de V. S.*

§. 13. Ex humanitate tamen quædam dilatio indulgenda, neque creditor statim cum sacco adesse debet:

bet: l. 105. *D. de solut.* utique tantum temporis concedendum est, intra quod traditio fieri possit. §. ult. *l. de inut. stip.*

§. 14. *Dies* (Certus scil. Incertus enim, si modo incertum sit, an sit exiturus, conditionem facit, l. 75. *D. de cond. & dem.* l. 21. pr. l. 22. *D. quand. dies leg. ced.*) Stipulationi adjicitur dupliciter; nam vel *Ex Die* incipit Obligatio, vel confertur *Ad Diem*. l. 44. §. 1. *D. de O. & A.*

§. 15. *Ex Die* incipit Obligatio, cum dies adjicitur, quo pecunia solvatur; §. 2. *I. h. t. d. l. 44.* §. 1. seu cum dies adjicitur uti terminus a quo.

§. 16. Quo casu *Dies statim* quidem cedit, sed non venit, l. 213. pr. *D. de V. S.* i. e. pecunia statim quidem debetur, sed sine effectū; Ita acc. l. 41. §. 1. *D. h. t. l. 1.* §. 1. *D. de cond. & dem.* Peti enim prius quam dies venerit non potest: imo ne quidem eo ipso die, in quem Stipulatio facta est, peti potest; quia totus is dies arbitrio solventis tribui debet. §. 2. *I. l. 38.* §. 16. l. 42. *D. h. t.*

§. 17. Quia autem ante diem Obligatio oritur, solutum per errorem repeti nequit. l. 10. *D. de cond. indeb.*

§. 18. Plane, cum *Dies* in favorem Rei plerumque adjiciatur, l. 41. §. 1. *D. h. t. l. 17.* *D. de R. J.* liberum ei est, ante diem, invito etiam creditore, solvere: l. 50. *D. de O. & A.* l. 70. l. 98. §. 4. *D. de sol. l. 38.* §. 16. *D. h. t.* sed si creditoris gratia adjectus sit, secus est. l. 15. *D. de ann. leg.*

§. 19. Adjicitur autem *Dies* vel *expresse*, vel *tacite* inest, ob qualitatem scil. rei promissæ, veluti, si quis stipulatus sit *Domum ædificari*; l. 14. l. 73. pr. l. 137. §. 3. *D. h. t.* vel ob adjectionem loci: tantum enim temporis concedendum est, ut aliquid fieri vel eo.

loco præstari possit. *l. 41. §. 1. l. 73. pr. l. 137. §. 2. D. §. 5. I. h. t. l. 2. §. 6. D. de eo quod cert. loc.*

§. 20. Et ideo, si quis Romæ ita stipuletur, *Hodie Carthagini dare spondes?* inutilis erit Stipulatio, cum impossibilis sit repromissio: *d. §. 5. l. 31. D. de O. & A. nisi uterque dispensatorem suum, quem forte ibi habet, ante de futura Stipulatione certiore fecerit. v. l. ult. §. 4. D. h. t.*

§. 21. *Ad Diem* vero confertur Obligatio, cum *Dies* adjicitur, ut intelligatur, *quamdiu solvendum sit*; seu cum *Dies* adjicitur uti *terminus ad quem*: quo casu promissum statim peti potest, sed finito die opponitur exceptio. *l. 44. §. 1. D. de O. & A.*

§. 22. Hinc si quis decem annuos *Quoad vivam* promittat, Obligatio quidem ipso jure perpetua est, sed heres petendo pacti exceptione submovebitur. *l. 56. §. 4. D. §. 3. I. h. t. l. 44. §. 1. D. de O. & A.*

§. 23. Si *Conditionalis* sit Stipulatio, *dies pendente conditione neque cedit, neque venit*; *l. 213. D. de V. S. i. e. ante conditionem existentem neque Obligatio oritur, neque Actio.*

§. 24. Ex *Conditionalis* enim *Stipulatione* tantum spes est debitum iri; quam tamen spem in heredem transmittimus, si prius, quam conditio extet, mors nobis contigerit. *§. 4. l. 57. D. h. t.*

§. 25. Qualis adjiciatur *Conditio Possibilis*, (*Impossibilis* enim conditio stipulationem vitiat, *l. 7. l. 26. l. 27. pr. l. 35. l. 69. l. 97. l. 123. D. h. t. §. 10. l. de inut. stip. l. 31. D. de O. & A.*) five *Casualis*, five *Potestativa*, *l. 99. §. 1. l. 115. §. 1. 2. D. h. t.* five *Mixta*, *l. 108. D. eod.* nihil interest; dummodo non expresse in arbitrium promittentis (si tacite fiat, non nocet, *l. 52. in f. D. de cond. & dem.*) conferatur, qualis *Stipulationem* etiam reddit ridiculam & inutilem. *l. 17. l. 46. §. ult. D. h. t. l. 8. D. de O. & A.*

§. 26.

§. 26. III. *Stipulatio* consistit vel in *Dando*, i. e. dominium transferendo, l. 75. §. ult. *D. h. t.* §. 14. *I. de act. vel Faciendo*, vel *Non faciendo*. l. 2. pr. l. 72. pr. §. ult. l. 84. junct. l. 124. *D. §. ult. I. h. t.*

§. 27. Plane in *Stipulationibus*, quæ *Factum* continent, optimum erit pœnam subicere, ne quantitas stipulationis in incerto sit. d. §. ult. *I. h. t.*

§. 28. Cum enim *Stipulatio Facti nudi Reum* ad ipsum factum præstandum præcise non obliget, sed tantum ad id, quod Actoris interest; l. 68. l. 72. pr. *D. §. ult. I. h. t. l. 13. D. de re jud. id autem, quod interest*, quantum mihi abest, quantumque lucrari potui, contineat; l. 13. *D. rem rat. hab.* valde incertam esse talem Obligationem, nisi pœna subjiciatur, facile intelligitur. v. l. 24. *D. de R. J.*

§. 29. IV. Est vel *Dividua*, quæ partium præstationem recipit; vel *Individua*, quæ partium præstationem non recipit: puta earum rerum, quæ natura divisionem non admittunt, veluti viæ, itineris, actus, aquæductus, cæterarumque servitutum. l. 2. §. 1. l. 72. pr. l. 85. *D. h. t.*

§. 30. V. Sunt vel *Voluntariæ* seu *Conventionales*, vel *Judiciales*, vel *Prætoriæ*, vel *Communes*. l. 5. pr. *D. h. t. pr. I. de divis. stip.*

§. 31. *Judiciales* sunt, quæ a mero *Judicis* (scil. *Pedanei*) officio profisciscuntur, d. l. 5. pr. §. 1. *I. de divis. stip.* seu jure novo, (sublato more dandorum *Judicum Pedaneorum*, l. 2. *C. de ped. jud.*) quæ post litem contestatam interponuntur; veluti *De Dolo cautio* in *Actione in rem*, vel *Quod metus causa*, ne scil. res deterior fiat; *De persequendo servo qui in fuga est*; *Restituendove pretio*, si res forte pereat. l. 5. pr. *D. h. t.* §. 1. *I. de divis. stip.* l. 20. l. 45. *D. de R. V.* l. 9. §. 5. 7. *D. quod met. caus.* l. 69. §. ult. *D. de leg. 1.*

§. 32. *Prætoriae* sunt, quæ a mero *Prætoris* officio proficiuntur; l. 5. pr. D. h. t. §. 2. I. de divis. stip. seu jure novo, quæ ante litem contestatam præstari jubentur: veluti *Damni infecti*, d. l. 5. d. §. 2. qua dominus ædium ruinosarum vicino cavet de damno futuro, nondum facto; l. 7. D. de damn. infect. *Legatorum*, d. §. 2. qua heres cavet de legatis præstandis; t. t. D. ut Legat. nom. cav. *Fructuaria*; l. 7. D. usufr. quemadm. cav. *Judicatum solvi*; Rem ratam haberi. l. 1. §. 1. D. de stip. Præt. pr. §. 3. I. de satisfd.

§. 33. *Prætorias* autem *Stipulationes* sic exaudiri oportet, ut in his contineantur etiam *Ædilitiæ*; l. 5. pr. D. h. t. §. 2. I. de divis. stip. quibus venditor cavet de morbis & vitiis rerum venalium. l. 1. & pass. D. de Ædilit. Ed. l. 31. & seqq. D. de evict.

§. 34. *Communes* sunt, quas & *Prætor* & *Judex* præstari jubet; l. 5. pr. D. h. t. §. 4. I. de divis. stip. seu quæ & ante, & post litem contestatam interponi possunt: veluti *Rem salvam fore pupillo*, d. l. 5. pr. D. h. t. §. 4. I. de divis. stip. pr. §. pen. I. de satisfd. tut. arg. l. 3. C. de tut. qui satis non ded. l. 1. C. de ord. jud. & de Rato stipulatio. d. §. 4. I. de divis. stip. l. 1. §. 2. D. de stip. præt. junct. l. 1. C. de ord. jud.

§. 35. *Voluntariæ* vero seu *Conventionales* sunt, quæ fiunt ex sola conventionem partium; quarum totidem pene sunt genera, quot rerum contrahendarum. l. 5. pr. D. h. t. §. 3. I. de divis. stip.

§. 36. VI. Sunt vel *Generales*, cum genera; vel *Speciales*, cum species in stipulationem deducuntur. l. 54. D. h. t.

§. 37. VII. Denique sunt *Utiles*, vel *Inutiles*, t. t. I. de inut. stip. quales sunt vel *Ratione Personarum*, vel *Ratione Rei* in stipulationem deductæ, vel *ratione Modi & Formæ*.

§. 38. Non enim omnes stipulari possunt. *Impediuntur Furiosi, Mente capti, §. 8. I. de inut. stip. Infantes, §. 9. I. eod. ut & Muti & Surdi: l. 1. pr. D. h. t. §. 7. I. de inut. stip. Prohibentur vero Prodigii, Pupilli & Minores, quatenus sine Tutorum Curatorumve auctoritate sese obligare nequeunt civiliter; l. 6. D. h. t. §. 9. I. de inut. stip. l. 3. C. de in integr. rest. min. Deportati, l. 14. §. 1. D. de novat. nec non Pater & Filius inter se. §. 6. I. de inut. stip.*

§. 39. Sed nec alter alteri stipulari potest: l. 38. pr. §. 1. 17. D. h. t. §. 4. 18. I. de inut. stip. l. 11. D. de O. & A. nisi in potestate ejus sit, cui stipulatur; d. l. 38. §. 17. d. §. 4. pr. I. de inut. stip. vel pœna subjecta sit; d. l. 38. §. 17. d. §. 18. I. de inut. stip. vel ejus pecuniariter intersit. §. 19. I. de inut. stip. l. 38. §. 20. 21. l. 118. §. ult. D. h. t.

§. 40. Plane solutio etiam in extraneam personam conferri potest; veluti, si quis ita stipuletur, *Mihi aut Sejo dare Sponder?* Quo casu Obligatio quidem Stipulatori acquiritur, sed solvi Sejo etiam invito Stipulatore potest. l. 56. §. 2. l. ult. §. 3. D. h. t. §. 4. I. de inut. stip. l. 10. D. de sol.

§. 41. Nisi jam lis contestata, l. 16. D. de fidej. l. 57. §. 1. D. de sol. junct. l. 29. D. de nov. aut status adjecti in deterius mutatus sit. l. 38. D. de sol. junct. l. 56. §. 2. D. h. t.

§. 42. Ita tamen, ut, si quid adjecto solum sit, Stipulator contra eum *Mandati Actionem* habeat, l. 131. §. 1. D. h. t. §. 4. I. de inut. stip.

§. 43. Quod si vero quis *Sibi & alii*, cujus juri subjectus non est, stipulatus sit, stipulatio pro parte dimidia subsistit, pro parte dimidia vero inutilis est. l. 110. pr. D. h. t. d. §. 4. I. de inut. stip.

§. 44. Non etiam *Res* omnis in stipulationem deduci

duci potest. Si quis enim rem, quæ in rerum natura non est, neque esse potest; vel rem Sacram, Religiosam, Sanctam, Publicam, vel liberum hominem, aliamve, cujus commercium non est, vel rem suam stipulatus sit, inutilis est Stipulatio. §. 1. 2. *I. de inut. stip. l. 69. l. 82. pr. l. 103. D. h. t.*

§. 45. Adeo, ut ne quidem res exemptas commercio, sub conditione, *Si liber servus factus, Res Sacra profana facta sit*, stipulari liceat; quia tales casus sperare incivile atque inhumanum est. *l. 83. §. 5. D. h. t. §. 2. I. de inut. stip. l. 34. §. 2. D. de contr. emt.*

§. 46. *Ratione Modi & Formæ* vero Inutilis est Stipulatio, si quis ad interrogata non congrue respondeat, i. e. non ad idem, de quo rogatur, nec eadem qualitate: veluti, si quis *Decem* aureos a te dari sibi stipuletur, tu *Quinque* promittas, vel contra; aut si ille *Pure* stipuletur, tu *sub Conditione* promittas, vel contra. §. 5. *I. de inut. stip.*

§. 47. In quibus tamen per omnia non idem juris est; si quis enim roganti *Decem, quinque* promittat, non in totum inutilis est Stipulatio, sed quoad concurrentem summam subsistit: minor enim summa majori semper inest. *l. 1. §. 4. l. 83. §. 3. D. h. t. add. l. 113. D. de R. J.*

§. 48. Quemadmodum nec in totum inutilis est Stipulatio, si quis plures res copulative stipulanti, unam vel quasdam sponderit; Obligatio enim in iis, pro quibus sponderit, contrahitur. *l. 1. §. 5. l. 83. §. 4. D. h. t. §. 17. I. de inut. stip.*

§. 49. Sed si quis *Pure* stipulanti *sub conditione* promittat, vel contra, stipulatio plane inutilis est; quia mutatur forma & qualitas interrogationis, & proinde alia fit Obligatio, *l. 1. §. 3. D. h. t.* nisi tamen diversitas responsionis illico placuerit. *d. l. 1. §. 3.*

§. 50. Similis est is, qui stipulanti alicui disjunctive *Stichum aut Pamphilum*, unum se daturum respondet; l. 83. §. 2. *D. h. t.* quo casu stipulanti sub conditione pure respondisse censetur.

§. 51. Plane, si quis stipulanti in genere respondeat *promitto*, vel *dare spondeo*, non inutiliter respondet, sed breviter in eandem rem, diem, vel conditionem, respondisse videtur; neque enim necesse est in respondendo eadem omnia repeti, quæ stipulator exprefferit. §. 5. §. 17. *I. de inut. stip. l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 52. Ubi vero *Stipulatio Utilis* est, *Effectus* ejus est, quod duplex ex ea nascatur *Actio*, *Condictio* scil. *Certi*, si certa sit *Stipulatio*; & *Actio ex Stipulatu*, si sit incerta. *pr. I. de V. O.* Licet & rem certam petentes in genere *ex Stipulatu* agere dici possint. l. 83. §. 6. *D. h. t.*

TITUL. II.

DE DUOBUS REIS CONSTITUENDIS.

C. VIII. 40.

§. 1. **N**on tantum autem unus semper stipulatur, & unus promittit, sed & duo pluresve, tum stipulari, tum promittere possunt; *pr. I. h. t. qui Rei Stipulandi, & Promittendi*, dicuntur. l. 1. *D. h. t. Inscr. & pr. I. de duob. reis stip. & prom.*

§. 2. *Rei* enim, a *re*, i. e. lite, v. Phædr. *L. VII. Fab. XIII. t. D. de re jud.* sic dicti, in genere sunt omnes litigatores: *Cic. L. II. de Orat. c. 43. & 79. Fest. in voc. Reus. l. 5. pr. D. de V. O.* & proinde non tantum *Promissores*, qui conveniri; sed & *Stipulatores*, qui debitores convenire possunt.

§. 3. Sunt autem duo pluresve *Rei Stipulandi*, qui

Zzz 5

eandem

eandem rem ab eodem in solidum stipulati sunt, ea mente, ut, quamvis solida singulis, una tamen debeatur omnibus. l. 1. D. pr. §. 1. I. h. t.

§. 4. Dummodo omnes simul, vel utique sine magno intervallo stipulati sint; arg. l. 6. §. ult. D. h. t. nam si *Reus Promittendi* prius Titio stipulanti sponderit, deinde alio interrogante spondeat, alia atque alia erit obligatio, nec creduntur duo *Rei Stipulandi* esse. pr. I. h. t.

§. 5. Duo pluresve vero *Rei Promittendi* sunt, quorum singuli eandem rem eidem stipulanti in solidum promiserunt, ea mente, ut quamvis solidum singuli debeant, una tamen tantum debeatur ab omnibus. l. 1. l. 2. l. 3. §. 1. l. 4. D. pr. §. 1. I. h. t.

§. 6. Dummodo omnes simul, vel utique sine magno intervallo, promiserint. l. 6. §. ult. l. 12. D. h. t.

§. 7. Ex huiusmodi autem Obligationibus & Stipulationibus solidum singulis debetur, & promittentes singuli in solidum tenentur: in utraque tamen obligatione una res tantum vertitur. §. 1. l. 1. 2. l. 3. §. 1. D. h. t.

§. 8. Hinc *Rei Stipulandi* singuli solidum exigere possunt, &, si uni solutum sit, reliqui amplius exigere non possunt. d. l. 2. l. 3. §. 1. D. h. t. l. 31. §. 1. D. de novat. Adeo, ut nec iste, cui solutum est, cogatur *Correis Stipulandi* partem communicare; nisi sint focii, vel aliud convenerit.

§. 9. Imo unus ex *Correis Stipulandi* etiam acceptum ferendo, novando, jusjurandum deferendo, promissorem liberare potest; l. 2. l. 16. D. h. t. l. 31. §. 21. D. de novat. l. 11. §. 21. D. de leg. 3. l. 27. l. 28. D. de jurej. non vero paciscendo; l. 27. pr. in f. D. de pact. junct. l. 35. D. de R. J. licet pactum correi focii etiam correo profit. l. 21. §. ult. D. de pact.

§. 10. Hinc & *'Rei Promittendi* singuli in solidum conveniri possunt: & quidem jure antiquo indistincte; *l. 3. §. 1. D. h. t. §. 1. I. h. t.* sed jure novo ita demum, si specialiter dictum sit, *Unumquemque teneri in solidum. Nov. 99. c. 1. Auth. Hoc ita. C. h. t.*

§. 11. Adeo, ut nec post *Nov. 99. c. 1.* (quo tantum mutatur *l. 11. pr. D. h. t.*) *Beneficio Divisionis* gaudere videantur, nec, si unus solverit, a reliquis partem repetere possit: nisi sint focii, (ita accip. *l. 2. C. h. t.*) aut aliud actum sit.

§. 12. Quin & unus solvendo, *l. 3. D. h. t.* acceptum rogando, *l. 2. D. h. t. l. 15. D. de accept. novando*, seu alium debitorem dando, *l. 20. D. de Sc. Vellej.* nec non jurando, obligationem perimit.

§. 13. Ex duobus autem *Reis Promittendi* alius pure, alius in diem, vel sub conditione obligari potest; nec impedimento erit dies, aut conditio, quo minus ab eo, qui pure obligatus est, petatur. *l. 7. l. 9. §. 1. ult. D. §. 2. I. h. t.*

TITUL. III.

DE STIPULATIONE SERVORUM.

§. 1. Neque tantum homines Liberi, sed & *Servi*, qui cæteroquin jure civili pro nullis habentur, *l. 32. D. de R. J. ex persona tamen Dominorum*, stipulari possunt. *pr. I. h. t. add. l. 31. pr. D. de hered. inst.*

§. 2. Etiam *Servi Hereditarii*, qui sunt in hereditate jacente. *d. pr. I. h. t.* Hereditas enim jacens, quamdiu adita non est, personam defuncti sustinet. *l. 34. l. 61. D. de A. R. D. §. 2. I. de her. inst. pr. I. h. t.*

§. 3.

§. 3. Quodcunque autem *Servus* stipulatur, domino acquirit; sive domino, sive sibi; sive conservo, sive impersonaliter stipulatus sit: *l. 1. pr. l. 15. D. §. 1. l. h. t.* nisi factum stipulatus sit; §. 2. *l. h. t.* ea enim, quæ facti sunt, ad dominum non transeunt. *l. 44. D. de cond. Et dem. l. 38. §. 6. D. de V. O.*

§. 4. Si servus communis sit, unicuique dominorum pro portione dominica acquirit, nisi jussu unius, aut nominatim alicui eorum stipulatus sit. *l. 5. l. 7. D. §. 3. l. h. t.*

§. 5. Quod si autem, contempto jussu unius, alteri stipulatus sit, videndum, an Dominus jussu nominatim, *Ut sibi stipularetur?* quo casu jubenti acquiritur: an in genere, *Ut Stipularetur?* quo casu acquiritur ei, cui stipulatus est. *l. ult. C. per quas pers. nob. acq.*

LIBER XLVI. TITUL. I.

DE FIDEJUSSORIBUS, ET MANDATORIBUS.

C. VIII. 41.

§. 1. **E**t quidem, firmandarum Obligationum causa, non tantum *Principales* sæpe intercedunt *Stipulationes*, sed & plerumque *Fidejussoriæ*.

§. 2. Est autem *Fidejussor*, (qui & *Sponsor*, v. Sen. de Benef. L. III. c. 15. & *Appromissor* dicitur, l. 5. §. 2. D. de V. O. l. 43. D. de sol. l. 64. §. 4. D. sol. matr.) qui id, quod alius debet, citra novationem, sua fide esse jubet, interposita stipulatione; ut creditori eo magis cautum sit. pr. l. h. t. l. 1. §. 8. D. de O. & A.

§. 3. *Fidejussor* sua fide esse jubet id, quod alius debet, citra novationem; accedendo scilicet ad alienam obligationem: d. l. 1. §. 8. D. de O. & A. in quo differt ab *Expromissore*, qui alienam obligationem novando in se suscipit, ita ut Reus Principalis non maneat obligatus. l. ult. D. ad SCt. Maced. §. 3. l. quib. mod. toll. obl.

§. 4. *Interposita stipulatione*; in quo *Fidejussor* differt a *Pecuniæ constitutæ reo*, qui nudo pacto constituit, se soluturum id, quod alius debet: l. 1. D. de pec. const. nec non *Mandatore*; §. 6. l. de mandat. quia mandatum solo consensu perficitur. §. un. l. de oblig. ex consens.

§. 5. Quibus autem verbis, qua lingua, sive Græca, sive Latina, fiat, nihil interest. l. 8. pr. D. §. 7. l. h. t.

§. 6. *Fidejubere possunt*, quicumque obligari & conveniri possunt. l. 3. l. 10. §. 2. D. l. 8. C. h. t.

§. 7. *Impediuntur Furiosi, Mente capti*, §. 8. l. de

de inut. stip. l. 5. D. de R. J. Infantes & Infantiae proximi, §. 9. I. de inut. stip. nec non Surdi & Muti. §. 7. I. eod.

§. 8. *Prohibentur vero Prodigii; l. 6. D. de V. O. Pupilli pubertati proximi, & Minores, sine Tutorum Curatorumve auctoritate; §. 9. I. de inut. stip. pr. I. de auct. tut. l. 3. C. de in integr. rest. min. Milites; l. 8. §. 1. D. qui satisd. cog. Clerici in causa laicorum; Nov. 123. c. 6. c. 1. C. pen. X. de fidej. & Fœminæ; tum propter SCtum Vellejanum, t. t. D. & C. ad SCt. Vellej. tum propter Nov. 134. c. 8. Auth. Si qua mulier. C. ad SCt. Vellej.*

§. 9. *Intercedere possunt Fidejussores in omnibus Obligationibus, sive Re, sive Verbis, sive Literis, sive Consensu contractæ fuerint. l. 1. l. 8. §. 1. & seqq. l. 16. §. 3. D. §. 1. I. h. t.*

§. 10. *Nec interest, sive naturalis sit Obligatio, sive civilis; l. 6. §. 2. l. 7. l. 16. §. 3. D. §. 1. I. h. t. dummodo talis sit, quæ effectus habeat: v. l. 6. D. de V. O. l. 112. D. de R. J. sive ex contractu, sive ex delicto descendens. l. 8. §. 5. l. 56. §. ult. l. 70. §. ult. D. h. t.*

§. 11. *Excipitur tamen I. Obligatio, quæ ex Delicto oritur, si non ad pœnam pecuniariam, sed corporalem agatur; arg. l. 26. D. l. 22. C. de pœn. l. 13. pr. D. ad L. Aquil. nisi forte caveatur iudicio fisci. l. 1. l. 2. pr. §. 1. l. 3. l. 4. D. de custod. reor.*

II. *Obligatio mariti de Dote restituenda, pro qua fidejussor intercedere nequit; adeo, ut ne quidem a volente marito dari possit, datusve obligetur. l. 2. C. ne fidej. dot. dent. arg. t. C. ne Christ. manc. Jud. hab. t. C. ne sanct. Baptism. iter.*

§. 12. *Sed nec in aliam rem, l. 42. D. h. t. neque in plus accipi possunt Fidejussores, quam debet is, pro quo*

quo obligantur; nam eorum Obligatio accessio est principalis obligationis; in accessione autem non potest esse plus, quam est in re principali. §. 5. *I. h. t.*

§. 13. Adeo, ut in duriores causas adhibiti, omnino non, l. 8. §. 7. *D. h. t.* i. e. ne quidem ad concurrentem summam, obligentur; l. 70. *D. h. t. l. 26. §. 3. D. de cond. indeb. l. 1. §. ult. D. de O. & A. §. 7. I. de inut. stip. l. 137. §. 6. D. de V. O. l. 1. §. ult. D. de eo qui pro tut. l. ult. pr. D. de leg. 3. quasi contra formam juris accepti. l. 49. §. 2. in f. *D. h. t.**

§. 14. *Effectus Fidejussionis* est, quod, si Reus Principalis non solvat, *Fidejussor* teneatur; l. 16. §. ult. *D. h. t.* & non tantum ipse obligetur, sed etiam heredem relinquit obligatum: l. 4. §. 1. l. 24. *D. §. 2. I. h. t.* & si plures sint, singuli (licet id dictum non sit, l. 3. *C. h. t.*) teneantur in solidum. §. 4. *I. h. t.*

§. 15. *Beneficia* tamen quædam *Fidejussoribus* concessa sunt.

§. 16. Quorum primum est *Beneficium Epistolæ Divi Hadriani*, sive *Divisionis*; quo compellitur creditor a singulis, si modo solvendo sint litis contestatæ tempore, partes petere. l. 26. l. 51. §. 1. pen. *D. §. 4. I. h. t.*

§. 17. Si aliquis litis contestatæ tempore solvendo non sit, hoc reliquos onerat. d. l. 51. §. 1. d. §. 4.

§. 18. Non tamen ex Epistola D. Hadriani *Ipso Jure* inter confidejussores dividitur Obligatio, sed ope *Exceptionis*; l. 26. *D. h. t.* unde, si per modum *Exceptionis* (quod & post litem contestatam ante sententiam fieri potest, l. 10. §. 1. *C. h. t.*) *Fidejussor* hoc beneficium non opposuerit, sed solidum solverit, partem a confidejssore repetere nequit: d. §. 4. *I. l. 39. D. h. t.* sibi enim imputare debet, quare hoc beneficio usus non sit. d. §. 4. l. 26. *D. h. t.*

§. 19. Nisi Actiones sibi cedi curaverit; quo casu contra confidejssorem pro rata agere potest. l. 39. *D. l. 11. C. h. t.*

§. 20.

§. 20. Plane *Beneficium* hoc *Divisionis* inter confidejussores ejusdem Rei tantum locum habet; non etiam inter Fidejussores diversarum stipulationum: *l. 43. D. h. t.* adeoque neque inter Fidejussorem Principalem, & Fidejussorem Fidejussoris; *l. 27. §. ult. D. h. t.* neque inter Fidejussores duorum Reorum promittendi separatim datos. *l. 51. §. 2. D. h. t.* Et tum demum locum habet, si non inficientur; nam inficientibus *auxilium Divisionis* non est indulgendum. *l. 10. §. 1. D. h. t.*

§. 21. *Secundum* est *Beneficium Ordinis*, seu *Excussio- nis*; quo jure novo (olim enim secus fuit, *l. 5. C. h. t.*) Creditor prius convenire debet Reum Principalem, quam adversus Fidejussorem experiri possit. Nov. 4. c. 1. Auth. *Præ- sente. C. h. t.*

§. 22. *Tertium* denique *Beneficium Cedendarum actio- num*; quo creditor unum ex fidejussoribus conveniens, ei actionem suam contra cæteros Confidejussores cedere tene- tur, antequam conventus solvere cogatur. *l. 17. l. 36. l. 39. D. l. 2. l. 11. l. 14. C. h. t.*

§. 23. Quod ante solutionem factam obmoven- dum, neque ea facta amplius locum habet; *l. 76. D. de sol. l. 1. C. de contr. tut. jud.* nisi ea conditione solu- tio facta sit. *d. l. 76. D. de solut.* Ita accip. *l. 36. D. l. 11. C. h. t.*

§. 24. Quibus tamen Beneficiis Fidejussores renun- ciare possunt; *l. pen. C. de pact.* adeo, ut *Generalis Ren-unciatio* jure nostro sufficere videatur. arg. *l. 51. in f. D. de adm. tut. l. 79. pr. D. de leg. 3.*

§. 25. Quod si vero Fidejussor pro Reo Principali aliquid solverit, id repetit, vel per *Actionem Man- dati*, si Mandatum expresse vel tacite intercesserit; vel per *Actionem Negotiorum gestorum*, si quis pro igno- rante (non etiam invito, *l. 40. D. mand. l. ult. C. de neg.*

neg. gest.) fidejusserit. §. 6. *l. h. t. l. 10.* §. 11. *l. 6.*
§. 2. *l. 20.* §. 1. *D. l. 6. C. mandat.*

§. 26. *Finitur autem & exstinguitur Fidejussio*, I. Sublata obligatione principali. *pr. l. quib. mod. toll. obl.*

II. Confusione. *l. 93.* §. 2. 3. *D. de sol.*

III. Lapsu temporis, ad quod se quis obligavit, sub expressa protestatione, quod ultra id obligatus esse nolit; quo casu, tempore præterlapso, *Fidejussori* competit *Exceptio pacti*: *l. 44.* §. 1. *D. de O. & A.* si enim simpliciter se quis obligaverit ad certum tempus, eo elapso non liberatur; arg. *l. 12.* §. 14. *D. mand.* ita tamen, ut ad id, quod post tempus obligationi accedit, non teneatur. *l. 7. C. de locat. cond.*

IV. Si creditor in mora fuerit excutiendi debitorem Principalem, cum adhuc solvendo esset, arg. *l. 41. pr. D. h. t.*

TITUL. II.

DE NOVATIONIBUS, ET DELEGATIONIBUS.

C. VII. 42.

DE NOVATIONIBUS.

§. 1. **R**esolvuntur autem & tolluntur tum *Verborum* *Obligationes*, tum *Aliæ*, variis modis ipso jure, & primo quidem *Novatione*.

§. 2. Quæ nihil aliud est, quam *prioris debiti in aliam obligationem, vel Civilem, vel Naturalem, per stipulationem*, (non etiam per nudum pactum, *l. 27.* §. 2. *D. de pact.*) *transfusio atque translatio*; hoc est, cum ex præcedenti causa ita nova constituitur, ut prior perimatur. *Novatio enim a Novo nomen accipit, & a nova obligatione*: *l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 5. D. h. t. §. 3. l. quib. mod. toll. obl. l. 17. D. de cond. furt.*

§. 20. Plane *Beneficium* hoc *Divisionis* inter confidejussores ejusdem Rei tantum locum habet; non etiam inter Fidejussores diversarum stipulationum: *l. 43. D. h. t.* adeoque neque inter Fidejussorem Principalem, & Fidejussorem Fidejussoris; *l. 27. §. ult. D. h. t.* neque inter Fidejussores duorum Reorum promittendi separatim datos. *l. 51. §. 2. D. h. t.* Et tum demum locum habet, si non inficientur; nam inficientibus *auxilium Divisionis* non est indulgendum. *l. 10. §. 1. D. h. t.*

§. 21. *Secundum* est *Beneficium Ordinis*, seu *Excussio*nis; quo jure novo (olim enim secus fuit, *l. 5. C. h. t.*) Creditor prius convenire debet Reum Principalem, quam adversus Fidejussorem experiri possit. *Nov. 4. c. 1. Auth. Præsentē. C. h. t.*

§. 22. *Tertium* denique *Beneficium Cedendarum actionum*; quo creditor unum ex fidejussoribus conveniens, ei actionem suam contra cæteros Confidejussores cedere tenetur, antequam conventus solvere cogatur. *l. 17. l. 36. l. 39. D. l. 2. l. 11. l. 14. C. h. t.*

§. 23. Quod ante solutionem factam obmoven- dum, neque ea facta amplius locum habet; *l. 76. D. de sol. l. 1. C. de contr. tut. jud. nisi ea* conditione solutio facta sit. *d. l. 76. D. de solut. Ita accip. l. 36. D. l. 11. C. h. t.*

§. 24. Quibus tamen Beneficiis Fidejussores renun- ciare possunt; *l. pen. C. de pact.* adeo, ut *Generalis Renunciatio* jure nostro sufficere videatur. arg. *l. 51. in f. D. de adm. tut. l. 79. pr. D. de leg. 3.*

§. 25. Quod si vero Fidejussor pro Reo Principali aliquid solverit, id repetit, vel per *Actionem Mandati*, si Mandatum expresse vel tacite intercesserit; vel per *Actionem Negotiorum gestorum*, si quis pro igno- rante (non etiam invito, *l. 40. D. mand. l. ult. C. de neg.*

neg. gest.) fidejusserit. §. 6. *I. h. t. l. 10. §. II. l. 6. §. 2. l. 20. §. 1. D. l. 6. C. mandat.*

§. 26. *Finitur autem & exstinguitur Fidejussio, I. Sublata obligatione principali. pr. I. quib. mod. toll. obl.*

II. Confusione. *l. 93. §. 2. 3. D. de sol.*

III. Lapsu temporis, ad quod se quis obligavit, sub expressa protestatione, quod ultra id obligatus esse nolit; quo casu, tempore præterlapso, *Fidejussori* competit *Exceptio pacti*: *l. 44. §. 1. D. de O. & A.* si enim simpliciter se quis obligaverit ad certum tempus, eo elapso non liberatur; arg. *l. 12. §. 14. D. mand.* ita tamen, ut ad id, quod post tempus obligationi accedit, non teneatur. *l. 7. C. de locat. cond.*

IV. Si creditor in mora fuerit excutiendi debitorem Principalem, cum adhuc solvendo esset. arg. *l. 41. pr. D. h. t.*

TITUL. II.

DE NOVATIONIBUS, ET DELEGATIONIBUS.

C. VII. 42.

DE NOVATIONIBUS.

§. 1. **R**esolvuntur autem & tolluntur tum *Verborum* *Obligationes*, tum *Aliæ*, variis modis ipso jure, & primo quidem *Novatione*.

§. 2. Quæ nihil aliud est, quam prioris debiti in aliam obligationem, vel *Civilem*, vel *Naturalem*, per *stipulationem*, (non etiam per nudum pactum, *l. 27. §. 2. D. de pact.*) *transfusio* atque *translatio*; hoc est, cum ex præcedenti causa ita nova constituitur, ut prior perimatur. *Novatio* enim a *Novo* nomen accipit, & a nova obligatione. *l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 5. D. h. t. §. 3. I. quib. mod. toll. obl. l. 17. D. de cond. furt.*

Aaaa

§. 3.

§. 3. Est autem *Novatio* vel *Voluntaria*, vel *Necessaria*. l. 29. D. h. t.

§. 4. *Necessaria* est, quæ fit per *Litis contestationem*, d. l. 29. l. II. §. 1. D. h. t. l. ult. pr. C. de usur. rei jud. & proprie *Novatio* non est, quia pristina *Obligatio* & *Actio* non tollitur; d. l. 29. D. h. t. l. 2. C. de jud. sed ita vocatur ratione novarum qualitatum, quas prior obligatio post iudicium acceptum acquirit: veluti, quod *Actio* temporalis fiat perpetua, pœnalis rei persecutoria, l. 6. §. f. D. de re jud. l. 26. D. de O. & A. §. 1. I. de perp. & temp. act. & post sententiam de causa amplius quæri non possit. l. 56. D. de re jud. v. Diff. N. VI. de C. O. C. V. §. 14. & seqq.

§. 5. *Voluntaria* vero est, quæ fit per conventionem partium, interposita stipulatione. l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 5. D. h. t. §. 3. I. quib. mod. toll. obl.

§. 6. Eaque fit vel *Nova intercedente persona*, quæ alienam obligationem expromittendo in se transfert, ita, ut prior debitor non maneat obligatus: §. 3. I. quib. mod. toll. obl. unde & talis *Expromissor* dicitur. l. 37. §. ult. D. de op. libert. l. 4. D. de condict. caus. dat. l. 10. D. de pign. act.

§. 7. Vel *Eadem manente persona obligata*; quo casu posteriori obligationi aliquid novi, conditio puta, aut dies, aut fidejussor adjici, aut detrahi debet. §. 3. I. quib. mod. toll. obl.

§. 8. Quin & expresse adjiciendum *Novañdi animo* hæc fieri. l. ult. C. h. t. d. §. 3. I. quib. mod. toll. obl. Cæteroquin enim & pristina obligatio manet, & secunda ei accedit, ut ex utraque causa debitor obligatus sit. d. l. ult. d. §. 3.

§. 9. *Novare possunt*, quibus solvi potest: l. 10. l. 25. D. h. t. sive per se, si sui juris sint; sive per alios, qui eorum voluntate stipulantur. l. 20. pr. D. h. t.

D. h. t. Non vero Pupillus sine Tutoris auctoritate; *l. 1. §. 1. D. h. t.* neque Prodigus, nisi meliorem conditionem fecerit; *l. 3. D. h. t.* neque Servus, citra domini voluntatem. *l. 16. D. h. t.*

§. 10. *Novari possunt Obligationes præcedentes*; five Naturales, five Civiles; five verbis, five consensu contractæ. *l. 1. §. 1. l. 2. l. 5. l. 14. D. h. t.*

§. 11. *Effectus vero Novationis est*, quod prior Obligatio ipso jure tollatur; §. 3. *l. quib. mod. toll. obl.* adeoque & accessiones, pignora scil. & fidejussores liberentur, & cursus usurarum sistatur. *l. 18. D. h. t. junct. l. 35. D. de usur. l. 4. C. de fidej.*

DE DELEGATIONIBUS.

§. 12. Est autem *species Novationis Delegatio*, cum debitor vice sua alium dat reum creditori, vel alium debitorem substituit. *l. 11. pr. D. h. t.*

§. 13. Quod ratione *Delegantis* fit per *Mandatum*, *l. 45. §. ult. D. mand.* adeoque & per scripturam & nutu; *l. 17. D. h. t.* ratione *Delegati* vero & *Creditoris*, per *Stipulationem* & per *Litis contestationem*. *d. l. 11. §. 1. D. h. t.*

§. 14. Cujus *Delegationis effectus* est, quod prior obligatio sit sublata, licet debitor delegatus non sit solvendo: *l. 26. §. 2. D. mand. l. 3. in f. C. h. t.* nisi aliud actum sit. *l. 45. §. pen. & ult. D. mand.*

TITUL. III.

[DE SOLUTIONIBUS, ET LIBERATIONIBUS.

C. VIII. 43.

§. 1. II. **T**olluntur *Obligationes Solutione*; *l. 107. D. h. t.* quæ vel *Generaliter* accipitur, vel *Specialiter*.

§. 2. *Solutio Generaliter accepta*, ad omnem liberationem.

Aaaa 2

ratio-

rationem & satisfactionem pertinet. *l. 54. l. 52. D. h. t. add. l. 47. l. 176. D. de V. S.*

§. 3. *Specialiter vero accepta*, uti hic *Inscr. h. t. est naturalis præstatio ejus, quod debetur; l. 49. D. h. t. pr. l. quib. mod. toll. obl. l. 4. §. 3. D. de re jud. Senec. de Benef. L. IV. c. 14. & L. V. c. 14.*

§. 4. *Solvunt Debitores*, liberam rerum suarum administrationem habentes; v. §. ult. *l. quib. alien. lic. eorumque Procuratores*, five generale, five speciale mandatum habentes; *l. 56. l. 87. D. h. t. ut & Tutores & Curatores. d. §. ult. l. quib. alien. lic.* Imo solvere possunt omnes alii, quicumque volunt, non tantum pro Debitore rogante & sciente, sed & ignorante & invito. *l. 23. l. 40. l. 53. D. h. t. pr. l. quib. mod. toll. obl.*

§. 5. Non etiam Furiosus, *l. 5. D. de R. J. neque Pupillus, vel Minor, sine Tutorum, Curatorumve auctoritate. §. ult. l. quib. alien. lic. l. 9. §. 2. D. de auct. tut. l. 3. C. de in integr. rest. min.*

§. 6. *Solvitur Creditoribus*, liberam rerum suarum administrationem habentibus; *l. 39. D. de neg. gest. §. ult. l. quib. alien. lic. etiam Reis criminum postulatis; l. 41. l. 45. §. 1. D. h. t. eorumque Procuratoribus*, generale vel speciale mandatum habentibus; *l. 12. pr. l. 34. §. 3. D. h. t. nec non Tutoribus, & Curatoribus. l. 14. §. 1. Et seqq. l. 49. l. 96. l. 100. D. h. t. l. 46. §. 5. 7. D. de adm. tut.*

§. 7. Non etiam Pupillo, vel Minori, sine decreto Prætoris, vel Tutorum Curatorumque auctoritate; *l. 15. l. 66. D. h. t. l. 25. C. de adm. tut. §. 2. l. quib. alien. lic. neque Procuratori falso, vel cujus mandatum revocatum est. l. 34. §. 4. D. h. t.*

§. 8. *Solvendum est id, quod debetur, l. 49. D. h. t. pr. l. quib. mod. toll. obl. neque aliud pro alio invi-*

to

to creditori solvi potest. *pr. I. quib. mod. toll. obl. l. 2. §. 1. D. de reb. cred.*

§. 9. Licet pro nummis aureis recte solvantur argentei; quia in pecunia non tam substantia, quam quantitas seu valor consideratur: *l. 1. D. de contr. emt. dummodo aliud specialiter non convenit; arg. l. 3. D. de reb. cred. l. 1. §. 6. D. de pos. vel creditor (sic leg. v.) ex ea re damnum non sentiat. l. 99. D. h. t. v. supr. ad t. de reb. cred. §. 40. 41. 42.*

§. 10. Totum etiam debitum solvendum est, neque per partes solutio fieri potest; *l. 9. C. h. t. l. 41. §. 1. D. de usur. quia partium solutio non minima habet incommoda l. 3. D. fam. ercisc.*

§. 11. Nisi forte consentiat creditor; Ita acc. *l. 5. §. 1. l. 9. §. 1. D. h. t. §. 1. in f. I. quib. mod. toll. obl. l. 2. §. 1. 2. D. de V. O. vel debitum pro parte sit liquidum, pro parte illiquidum: quo casu creditor partem oblatam accipere cogendus est. Ita acc. l. 21. D. de reb. cred. v. l. 8. D. si pars hered. pet.*

§. 12. Solvendum denique debitum, *tempore & loco opportuno. l. 39. D. h. t.* Et quidem, si debitum purum sit, statim; §. 2. *I. de V. O. l. 213. D. de V. S.* ita tamen, ut modica dilatio concedenda sit, neque creditor in continenti adeat cum sacco. *l. 105. D. h. t.* Si vero tempus adjectum sit, tempore convento. *v. §. 2. I. de V. O.* Quantum autem ad locum attinet, vel ibi, ubi petitur, *l. 38. D. de jud. vel ubi conventum est. l. 9. D. de eo quod certo loc. l. 122. D. de V. O.*

§. 13. *Effectus Solutionis* est, quod obligatio tollatur ipso jure; *pr. I. quib. mod. toll. obl. & non tantum ipse reus liberetur, sed & accessiones, Fidejussores scil. Mandatores, pignora & hypothecæ. d. pr. in f. l. 43. D. h. t.*

§. 14. Quod si vero quis debitor ex pluribus causis, unum debitum solvat, est in arbitrio solventis statim dicere, quod potius debitum voluerit solutum; sed si solvens de eo nihil dixerit, in arbitrio est accipientis, cui potius debito acceptum ferat: dummodo in id constituat solutum, in quod ipse, si deberet, esset soluturus, i. e. in id debitum, quod non est in controversia, aut in illud, in quod pro alio quis fidejusserat, aut cujus dies nondum venerat. *l. 1. l. 2. l. 3. pr. l. 101. §. 1. D. l. 1. C. h. t.*

§. 15. In dubio autem, solutum primum in usuras, deinde in sortem imputatur; *l. 5. §. ult. D. h. t.* & quidem duriores, vel antiquiores: *l. 3. pr. l. 5. pr. l. 7. l. 97. l. 103. D. h. t.* sed si par omnium causa sit, in omnes imputatur pro rata. *l. 8. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE ACCEPTILATIONE.

C. VIII. 44.

§. 1. III. **T**ollitur Verborum Obligatio Acceptilatione; *l. 5. l. 13. §. 4. D. h. t.* quæ est imaginaria solutio, §. 1. *l. quib. mod. toll. oblig. seu Liberatio per mutuam interrogationem, l. 1. D. h. t.* i. e. verborum conceptio, quibus creditor, cui verbis quid promissum, rogatus a debitore, an id, quod ita debetur, acceptum ferat? respondet se acceptum ferre. *d. §. 1. l. quib. mod. re contr. obl.*

§. 2. Ut adeo differat tum a *Solutione*, tum ab *Apocha*. Nam *Acceptilatione* omnimodo liberatio contingit, licet pecunia soluta non sit; *Apocha* vero non alias, quam si pecunia soluta sit. *l. 19. §. 1. D. h. t.*

§. 3. *Acceptum rogare possunt Debitores*, eorumque here-

heredes; l. 13. §. ult. D. h. t. etiam pupillus sine tutoris auctoritate, l. 2. D. h. t. ut & servus. l. 11. pr. §. 2. D. h. t.

§. 4. *Accepto ferre potest Creditor, ejusque heres,* l. 13. §. 10. 11. D. h. t. qui liberam rerum suarum administrationem habet: l. 1. C. h. t. non Tutor vel Curator, neque Procurator; d. l. 13. §. 10. l. 3. D. h. t. quia Actus est legitimus. l. 77. l. 123. D. de R. J.

§. 5. *Accepto vero ferri potest id, quod ex verborum obligatione debetur;* l. 8. §. 3. D. h. t. §. 1. I. quib. mod. toll. obl. vel totum, vel pro parte, l. 9. l. 10. l. 13. §. 1. D. h. t. §. 1. in fin. I. quib. mod. toll. oblig. sive pure debeat, sive in diem, sive sub conditione: l. 12. D. h. t. licet sub conditione, vel in diem, fieri nequeat. l. 4. l. 5. D. h. t.

§. 6. Quod si in alia quam Verborum Obligatione *Acceptilatio* intercedat, non quidem obligationem ipso jure tollit, sed vim tamen pacti habet, & Exceptionem producit. l. 8. pr. l. 19. pr. D. h. t.

§. 7. Quin & aliæ obligationes per *Acceptilationem* tolli possunt, si modo per *Stipulationem Aquilianam*, a C. Aquilio Gallo inventore sic dictam, in *Verborum Obligationem* transfusæ sint. l. 18. §. 1. D. h. t. §. 2. I. quib. mod. toll. obl.

§. 8. Porro tolluntur *Obligationes*, præter dictos modos, etiam IV. *Confusione*, cum in eandem personam jus creditoris & debitoris concurrat. l. 75. l. pen. D. de solut. l. 7. C. de pact.

V. *Debiti Oblatione, Obfignatione, & Depositione*, opportuno loco & tempore legitime facta. l. 19. C. de usur. l. 9. C. de solut.

VI. *Compensatione*. §. 30. I. de act. v. supr. ad t. de compens. §. 20. & seqq.

VII. *Rei* seu speciei debita, ante moram, interitu. l. 23. l. 49. D. de V. O.

VIII. *Duarum lucrativarum causarum, in eandem rem, & personam, concursu.* l. 17. *D. de O. & A.* §. 6. *l. de legat.*

IX. *Tutela & Cura creditoris.* Nov. 72. c. 1.

X. *Præscriptione XXX. annorum.* l. 3. *C. de præscr. XXX. ann.*

XI. *Pecuniæ seu rei debitæ, propria auctoritate, sine iudice facta ablatione.* l. 13. *D. quod met. caus.* l. 7. *C. unde vi.*

TITUL. V.

DE STIPULATIONIBUS PRÆTORIIS.

§. 1. **E**t hæc quidem de *Stipulationibus Conventiona-*libus; sed sunt etiam quædam *Prætorie*, quæ *Edicto Prætoris* interponi jubentur.

§. 2. *Quarum tres sunt Species, Judiciales, Cau-*tionales, *Communes.* l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 3. *Judiciales* eas dicimus, quæ propter *judicium* interponuntur, ut *ratum fiat*; ut *Judicatum solvi*, & ex *Novi operis nunciatione.* l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 4. *Cautionales* sunt, quæ *instar Actionis* habent, & ut sit nova actio, intercedunt; ut de *Legatis Stipulationes*, de *Tutela*, *Rem ratam haberi*, & *Damni infecti.* l. 1. §. 2. *D. h. t.*

§. 5. *Communes* vero sunt, quæ *fiunt iudicio sistendi causa.* l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 6. Deinde quædam earum, & quidem pleræque, *Satisfactionem* exigunt; quædam vero *nudam re-*promissionem habent. l. 1. §. 5. & seqq. *D. h. t.*

§. 7. *Singulare autem Stipulationibus Prætoriiis* est: I. *Quod, si per Procuratorem sint interpositæ, Utilis Actio Domino* competat. l. 5. *D. h. t.*

II. *Quod*

II. Quod Prætoris satisfationes personas, i. e. Fidejussores, desiderent, neque pignora sufficiant. l. 7. D. h. t.

III. Quod si ambiguus sermo acciderit, Prætoris fit interpretatio. l. 9. D. h. t.

TITUL. VI.

REM PUPILLI, VEL ADOLESCENTIS
SALVAM FORE.

§. 1. Quantum autem ad species Stipulationum Prætoriarum attinet, de iis singulatim & plenius, pro re nata, jam actum supra; v. tt. Ut legator. vel fideic. serv. caus. cav. De novi op. nunc. De damm. infect. Superfunt I. Stipulatio, Rem pupilli vel Adolescentis salvam fore.

§. 2. De qua Prætor sic edixisse videtur: Rem pupilli vel Adolescentis salvam fore, Tutorem vel Curatorem satisfacere jubebo. arg. h. t. Inscr. l. 5. & §. 1. D. de legit. tut.

§. 3. Stipulantur rem salvam fore ipsi Pupilli vel Minores, si præsentibus sint & fieri possint; etiam si ejus ætatis sint, ut non intelligant, quid agant: l. 6. D. h. t. sed si absint, vel fieri non possint, Servus eorum stipulabitur, vel Servus publicus, l. 2. l. 3. l. 4. pr. D. h. t. seu Tabularius. v. l. 3. C. de tab.

§. 4. Cavent Tutores & Curatores specialiter non excepti, l. 4. §. 2. ult. l. 8. D. h. t. pr. I. de satisfat. tut. (quales sunt Testamentarii & ex Inquisitione dati, d. pr. I. de satisfat. tut. l. 7. D. h. t.) ut & qui pro tutore negotia gerunt, l. 4. §. 2. D. h. t. datis Fidejussoribus. l. 7. D. de stip. prætor.

§. 5. Continentur hac stipulatione non solum, quæ

in patrimonio habet pupillus, sed & ea, quæ in nominibus sunt, & generaliter omnia, quæ in tutelæ iudicium veniunt. *l. 9. l. 10. l. 4. §. 6. D. h. t.*

§. 6. *Committitur Stipulatio*, quam primum non præstatur, quod fieri oportet: *l. 11. D. h. t.* sed agi ratione Tutorum demum potest finita tutela; *l. 1. l. 4. §. 4. D. h. t.* ratione Curatorum vero, ut & eorum, qui pro tutore negotia gesserunt, statim atque quæque res non salva esse cœpit. *d. l. 4. §. 4. D. h. t.*

§. 7. Tenentur autem ex hac stipulatione tum Tutores, & Curatores, tum eorum fideiussores: *l. 4. §. 1. D. h. t.* adeo, ut *Beneficium Divisionis* inter eos locum non habeat. *l. ult. D. h. t.*

TITUL. VII.

JUDICATUM SOLVI

§. 1. II. *Stipulatio Judicatum solvi*; de qua Prætor sic edixisse videtur: *Judicatum solvi, Procuratorem, Tutorem, & Curatorem, causa cognita, satisfacere jubebo.* arg. *h. t.*

§. 2. *Stipulari possunt Judicatum solvi* non tantum domini, si ipsi actionem instituunt, sed & Procuratores, Tutores & Curatores. *l. 3. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 3. Cavebat olim in *Adionibus in Rem* tam Reus, quam Procurator ejus, in *Adionibus vero in Personam* solus Procurator. *pr. §. 1. l. de satisdat.*

§. 4. Jure novo autem ipse Reus non cavet, sed Procurator ejus satisdat *Judicatum solvi*, §. 4. *l. de satisd.* (nisi ipse reus pro eo caveat, *d. §. 4.*) omnisque, qui aliquem defendit in iudicio: quia nemo alienæ rei sine satisfactione defensor idoneus intelligitur.

gitur. §. 5. *I. l. un. C. de satisdat. l. 110. §. 1. D. de R. J.*

§. 5. Continet vero hæc Stipulatio tres clausulas, *de Re Judicata, de Re defendenda, & de Dolo malo. l. 6. D. h. t.*

§. 6. Clausula *de Re Judicata* id continet, quod deberi Judex pronunciaverit. *l. 9. D. h. t. pr. I. de satisdat.*

§. 7. Clausula *de Re defendenda* continet, ut res recte & arbitrio boni viri defendatur: arg. *l. 5. §. ult. l. 17. D. h. t.* quod si non fiat, committitur in id quod interest. *l. 13. l. 17. D. h. t.*

§. 8. *Res autem non recte defensa* videtur, si non in solidum defendatur, *d. l. 17. D. h. t.* aut non loco idoneo, *l. 5. §. ult. D. h. t.* aut quando certum esse incipit, neminem posse existere, qui reum defendat. arg. *l. 3. §. 9. D. h. t.*

§. 9. Clausula *de Dolo malo* vero continet dolum malum abesse, & abfuturum esse. *l. 19. D. h. t.*

TITUL. VIII.

RATAM REM HABERI, ET DE RATI- HABITIONE.

§. 1. III. *Stipulatio Ratam rem haberi;* de qua Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Ratam rem haberi ab eo, ad quem ea res pertinet, si quis stipulanti promiserit; isque postea ratum non habuerit, in eum, qui promiserit, ex ea stipulatione Actionem dabo.* arg. *h. t.*

§. 2. Præstat hanc satisfactionem ordinario *Procurator Actoris*, & in *Actionibus in Rem* etiam *Procurator Rei*, *l. 40. §. 2. D. de proc.* si sit vel conjuncta per-

persona, *l. 35. l. 40. §. ult. D. de proc.* vel Procurator
 omniurū bonorum, *l. 5. §. 18. D. de nov. op. nunc.* vel
 dubium sit, an mandatum habeat. *l. 1. C. de proc. §. 3.*
I. de satisd.

§. 3. Continetur ea, id, quod interest stipulato-
 ris. *l. 19. D. h. t.*

§. 4. Committitur vero *Stipulatio*, cum dominus
 de re gesta certior factus, eam vel expresse, vel ta-
 cite ratam non habuit: *l. 12. §. 1. 2. l. 5. D. h. t. &*
 si quidem pro parte tantum ratam habuit, pro ea
 parte, pro qua rata non habebitur. *l. 17. l. 18. D. h. t.*

LIBER XLVII. TITUL. I.

DE PRIVATIS DELICTIS.

§. 1. **A**tque ita longa serie expositis *Adtionibus*, quæ ex *Civilibus causis* nascuntur, sequuntur nunc L. XLVII. & XLVIII. (quos ob id *Terribiles* vocat Imp. l. 2. §. 8. C. de vet. jur. enucl.) *Adtiones*, quæ ex *Delictis* descendunt.

§. 2. Est autem *Delictum* seu *Maleficcium*, *Factum illicitum*, dolo malo commissum, quod pœnam meretur.

§. 3. Dicitur *Factum illicitum*; v. l. 25. §. 1. l. 52. §. 8. D. de O. & A. nam, sine facto, sola cogitatione, delictum non committitur. pr. l. de oblig. quæ ex delict. l. 4. D. de O. & A. l. 18. D. de pœn. l. 225. D. de V. S.

§. 4. Conatus tamen, licet in levioribus etiam fere impunitus sit, l. 1. §. 2. D. quod quisque jur. in alt. l. 3. D. de his qui not. inf. l. 15. §. 10. D. de injur. in gravioribus tamen non tantum pœnæ Extraordinariæ, l. 1. pr. §. f. D. de extraord. crim. sed & Ordinariæ quandoque locum facit. v. l. 1. pr. l. 7. D. ad L. Corn. de sic. §. 5. I. de publ. jud. l. 1. pr. D. ad L. Pompej. de parric. l. un. C. de his qui parent. vel lib. occid. l. 5. C. ad L. Jul. Majest.

§. 5. Dolo malo commissum; delictum enim sine malo proposito proprie non committitur. l. 14. D. ad L. Corn. de sic. l. 1. C. eod. l. 53. D. de furt. l. 23. §. 2. D. de Ædil. Ed. §. 7. I. de obl. quæ ex del. §. 1. I. de vi bon. rapt. l. 3. §. 1. 2. 3. D. de injur. l. pen. D. ad L. Jul. de adult. l. 1. §. 3. l. 7. D. ad L. Corn. de sic. v. Diff. N. V. de Caus. Obl. C. IV. §. 19. & seqq.

§. 6. Unde, si quid a Demente, Infante, vel Infantia

fantia proximo, qui doli non sunt capaces, l. 14. *D. de off. præf.* §. 8. 9. *I. de inut. stip.* l. 111. *D. de R. J.* committatur, vel casu fiat, delictum dici nequit. l. 1. l. 5. *C. ad L. Corn. de fcar.*

§. 7. Quod pœnam meretur. Reip. enim interest, ne Delicta impunita maneant: l. 51. §. ult. *D. ad L. Aquil.* l. 70. §. 5. *D. de fidejuss.* v. Dissert. N. II. *de Caus. Obl. C. IV.* §. 3. & seqq. licet quædam sint peccata leviora, quibus legibus pœna non est imposita. v. l. 14. §. 14. *D. de relig.* l. 3. §. 4. *D. de sepulchr. viol.* l. 39. *D. de furt.*

§. 8. Dividitur Delictum seu Maleficium, in Publicum, & Privatum. t. *D. & I. de publ. jud. h. n. t. de priv. del.* l. 1. §. 3. *D. de pœn.*

§. 9. Publicum est, quod ex Lege quadam publicorum judiciorum descendit, l. 1. *D. de publ. jud. & directo maxime tendit ad læsionem Reip. cujus accusatio publica est, cuius ex populo competens:* §. 1. *I. de publ. jud. quod κατ' ἐξουχίαν* Crimen dici solet. v. l. 17. §. 16. *D. de Æd. Ed.* l. 3. §. 1. *stellion.* l. 1. pr. §. 1. *D. ad L. Jul. Maj.* l. 1. *D. de publ. jud.*

§. 10. Privatum vero, quod directo magis tendit ad læsionem privatorum; cujus accusatio ei maxime competit, cujus interest.

§. 11. Delicta Privata subdividuntur in Ordinaria, & Extraordinaria; quibus annumerare licet Populæria. l. 1. §. 3. *D. de pœn.* l. 3. *D. de extraord. crim.* l. 2. *D. de concuss. arg.* l. 3. §. 1. *D. de pop. att.*

§. 12. Sed ex Ordinariis agit fere læsus civiliter, i. e. ad rem, vel pœnam, sibi applicandam: l. ult. *D. h. t.* §. 10. *I. de injur. ex Extraordinariis vero criminaliter.* v. l. 1. §. f. l. 9. *D. de extraord. crim. d. l. ult.*

§. 13. Cum vero læsio privata ad publicum etiam per indirectum pertineat, permissum quoque postmodum est, ut etiam de privatis delictis extra ordinem

nem agere liceret criminaliter, ad pœnam corporalem, vel pecuniariam. *l. ult. D. h. t. l. ult. D. de furt. l. ult. D. de injur.*

§. 14. *Delicta autem Privata Ordinaria sunt quatuor, Furtum, Rapina, Dammum, & Injuria. pr. l. de obl. quæ ex delictis.*

TITUL. II.

DE FURTIS.

C. VI. 2.

§. 1. **P**rimum Delictum privatum est Furtum; quod a ferendo seu auferendo sic dictum, *l. 1. pr. D. h. t. §. 2. l. de oblig. quæ ex del. Gell. L. I. c. 18.* est Contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus ejus, possessionisve, quod lege naturali prohibitum est admitttere. *l. 1. §. 3. D. h. t. §. 1. l. de obl. quæ ex del. nasc.*

§. 2. Dicitur Furtum Contrectatio; sola enim cogitatio furti faciendi non facit furem: *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 225. D. de V. S.* adeo ut, quamvis furti faciendi causa conclave quis intraverit, nondum tamen fur fit. *l. 21. §. 7. D. h. t.*

§. 3. Contrectare autem est loco movere: *l. 3. §. 18. D. de acq. poss.* unde rei immobilis (licet olim de eo dubitatum sit) furtum fieri nequit; §. 2. v. *Abolita. l. de usucap. l. 24. pr. D. h. t.* neque ulterius furtum committitur, quam res furti faciendi causa contrectata est. *v. l. 21. pr. §. 5. 6. 8. l. 22. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Fraudulosa*; sine dolo enim & proposito seu affectu furandi, quo quis sciens rem alienam invito domino contrectat, furtum non committitur. *l. 48.*

§. 7.

fantiae proximo, qui doli non sunt capaces, l. 14. *D. de off. præs.* §. 8. 9. *I. de inut. stip.* l. 111. *D. de R. J.* committatur, vel casu fiat, delictum dici nequit. l. 1. l. 5. *C. ad L. Corn. de fcar.*

§. 7. Quod pœnam meretur. Reip. enim interest, ne Delicta impunita maneant: l. 51. §. ult. *D. ad L. Aquil.* l. 70. §. 5. *D. de fidejuss.* v. Dissert. N. II. *de Caus. Obl. C. IV.* §. 3. *Et seqq.* licet quædam sint peccata leviora, quibus legibus pœna non est imposita. v. l. 14. §. 14. *D. de relig.* l. 3. §. 4. *D. de sepulchr. viol.* l. 39. *D. de furt.*

§. 8. Dividitur Delictum seu Malefscium, in Publicum, & Privatum. t. *D. Et I. de publ. jud. h. n. t. de priv. del.* l. 1. §. 3. *D. de pœn.*

§. 9. Publicum est, quod ex Lege quadam publicorum judiciorum descendit, l. 1. *D. de publ. jud. Et directo maxime tendit ad læsionem Reip. cujus accusatio publica est, cuivis ex populo competens:* §. 1. *I. de publ. jud. quod κατ' ἐξοχὴν Crimen dici solet.* v. l. 17. §. 16. *D. de Æd. Ed.* l. 3. §. 1. *stellion.* l. 1. pr. §. 1. *D. ad L. Jul. Maj.* l. 1. *D. de publ. jud.*

§. 10. Privatum vero, quod directo magis tendit ad læsionem privatorum; cujus accusatio ei maxime competit, cujus interest.

§. 11. Delicta Privata subdividuntur in Ordinaria, & Extraordinaria; quibus annumerare licet Populæria. l. 1. §. 3. *D. de pœn.* l. 3. *D. de extraord. crim.* l. 2. *D. de concuss. arg.* l. 3. §. 1. *D. de pop. act.*

§. 12. Sed ex Ordinariis agit fere læsus civiliter, i. e. ad rem, vel pœnam, sibi applicandam: l. ult. *D. h. t.* §. 10. *I. de injur. ex Extraordinariis vero criminaliter.* v. l. 1. §. f. l. 9. *D. de extraord. crim. d. l. ult.*

§. 13. Cum vero læsio privata ad publicum etiam per indirectum pertineat, permissum quoque postmodum est, ut etiam de privatis delictis extra ordinem

nem agere liceret criminaliter, ad pœnam corporalem, vel pecuniariam. *l. ult. D. h. t. l. ult. D. de furt. l. ult. D. de injur.*

§. 14. *Delicta autem Privata Ordinaria sunt quatuor, Furtum, Rapina, Damnum, & Injuria. pr. l. de obl. quæ ex delict.*

TITUL. II.

DE FURTIS.

C. VI. 2.

§. 1. **P**rimum Delictum privatum est Furtum; quod a ferendo seu auferendo sic dictum, *l. 1. pr. D. h. t. §. 2. l. de oblig. quæ ex del. Gell. L. I. c. 18.* est Contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus ejus, possessionisve, quod lege naturali prohibitum est admittere. *l. 1. §. 3. D. h. t. §. 1. l. de obl. quæ ex del. nasc.*

§. 2. Dicitur Furtum Contrectatio; sola enim cogitatio furti faciendi non facit furem: *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 225. D. de V. S.* adeo ut, quamvis furti faciendi causa conclave quis intrayerit, nondum tamen fur fit. *l. 21. §. 7. D. h. t.*

§. 3. Contrectare autem est loco movere: *l. 3. §. 18. D. de acq. poss. unde rei immobilis (licet olim de eo dubitatum sit) furtum fieri nequit; §. 2. v. Abolita. l. de usucap. l. 24. pr. D. h. t.* neque ulterius furtum committitur, quam res furti faciendi causa contrectata est. *v. l. 21. pr. §. 5. 6. 8. l. 22. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Fraudulosa*; sine dolo enim & proposito seu affectu furandi, quo quis sciens rem alienam invito domino contrectat, furtum non committitur. *l. 48.*

§. 7.

§. 7. *l. 53. pr. D. h. t. §. 7. I. de obl. quæ ex del. nasc.*

§. 5. Unde Furiosi & Dementes, nec non Infantes & Infantiae proximi, cum non intelligant, quid agant, furtum facere nequeunt. §. 8. 9. *I. de inut. stip. §. 18. I. de obl. quæ ex del.*

§. 6. Sed aliud est in eo, qui pubertati proximus est, cum doli capax sit, & intelligat se delinquere: *l. 23. D. h. t. d. §. 18. I. de oblig. quæ ex del. l. 111. D. de R. J. licet pœna ratione ætatis mitiganda sit. arg. l. 37. §. 1. D. de min.*

§. 7. *Lucri faciendo gratia*; si enim nocendi tantum gratia fiat contrectatio, *Dammum* est, quod vindicatur *Lege Aquilia*; arg. *l. 5. §. ult. l. 41. D. ad L. Aquil. sin. contumeliæ causa, Injuria*, propter quam *Actio injuriarum* instituenda est. *l. 53. pr. D. h. t.*

§. 8. Unde, si quis libidinis causa alienam ancillam rapuit, *l. 39. D. h. t. vel necessitate pressus, famis levandæ causa, esculenta abstulerit, furti non tenetur. arg. l. 2. §. 2. D. ad L. Rhod. de jact. Proverb. VI. v. 30. Deut. XXIII. v. pen. & ult. Matth. XII. v. 1. & seqq. C. Discipulos. 26. de Conf. D. 5. c. 3. X. de furt.*

§. 9. *Vel ipsius Rei*; scil. alienæ: §. 6. *I. de oblig. quæ ex delict. rei propriæ enim, qua propriæ, furtum fieri nequit. l. 43. §. 4. D. h. t.*

§. 10. Aliud est, si quis in ea aliquid juris habeat, dominusque rem auferendo istud intervertat; veluti, si debitor rem, quam creditori pignoris causa dedit, subtraxerit. *l. 12. §. 2. l. 19. §. pen. l. 79. D. h. t. §. 10. I. de oblig. quæ ex del.*

§. 11. Sive autem res mobiles sint magnæ, sive parvæ, v. §. 16. *I. de R. D. §. 1. I. de vi bon. rapt. sive inanimatæ, sive animatæ, nihil interest. d. §. 16. I. de R. D.*

§. 12.

§. 12. Adeo, ut & liberorum hominum (liberorum scil. qui in nostra sunt potestate) furtum (quod *Plagium* dici solet, v. infr. ad t. ad *L. Fab. de plag.* §. 2.) fieri possit. l. 14. §. 13. *D. h. t.* §. 9. *I. de oblig. quæ ex del.*

§. 13. Quo casu patri, in cuius dominio quasi sunt liberi ex Jure Quiritum, l. 1. §. 2. *D. de R. V.* Actio non in duplum vel quadruplum datur, quia liberum corpus æstimationem non recipit; l. 1. §. 5. *D. de his qui eff. vel dej.* sed ad id, quod ratione acquisitionis & operarum interest.

§. 14. Quin & locus est iudicio publico *Legis Fabiæ de Plagiariis.* v. l. ult. *C. ad L. Fab. de plag.*

§. 15. *Vel etiam usus ejus;* si enim Creditor pignore, Depositarius re deposita utatur, vel ille, qui rem utendam accepit, in alium usum eam transferat, quam cujus gratia ea data est, furtum committit. l. 40. l. 54. pr. l. 76. pr. *D. h. t.* §. 6. *I. de obl. quæ ex del.* Quod & veteres de eo dixerunt, qui in Ariciam acceptum equum longius perduxisset. Val. Max. *L. VIII. c. II. n. 4.* Gell. *L. VII. c. 15.* §. 6. in f. *I. de oblig. quæ ex delict.* v. d. l. 40. *D. h. t.*

§. 16. *Possessionisve:* si scil. debitor rem creditori pignori datam furto auferat. l. 12. §. 2. l. 19. §. pen. l. 79. *D. h. t.* §. 10. *I. de oblig. quæ ex delict.*

§. 17. Quod *Lege Naturali prohibitum est* admittere. Furtum enim natura turpe esse manifestum est. Exod. XX. v. 15. junct. Ep. ad Rom. II. v. 14. 15. Cic. *L. III. de Offic. c. 5. l. 1. §. ult.* *D. h. t. l. 42. D. de V. S.*

§. 18. Furtorum genera olim erant quatuor: *Conceptum, Oblatum, Prohibitum, & Non exhibitum.* §. 4. *I. de oblig. quæ ex delict.* Gell. *L. XI. c. ult.*

§. 19. Sed cum requisitio rei furtivæ secundum veterem observationem, cum lance scil. & licio, v. Petron. c. 57. Fest. in voc. *Lance.* Gell. d. *L. XI. c.*

ult. ab usu recesserit; Gell. *L. XVI. c. 10. §. 4. I. de oblig. quæ ex delict.* Actiones etiam furti *Concepti, Oblati, Prohibiti, & Non exhibiti*, in desuetudinem abierunt, omnesque, qui rem furtivam susceperunt aut celarunt, jam furti nec manifesti rei sunt. *d. §. 4. I. de oblig. quæ ex delict. l. 14. C. h. t.*

§. 20. Ut adeo nunc Furtorum genera sint duo, *Manifestum, & Nec manifestum. l. 2. D. h. t. §. 3. I. de oblig. quæ ex del.*

§. 21. *Furtum Manifestum est, cum fur ἐν τῷ αὐτοφώγῳ i. e. in ipso furto, vel rem furtivam tenens, acclamando vel accurrendo, v. l. 7. §. 1. 2. D. h. t. Virg. Ecl. III. v. 17. & seqq.* sive per ipsum dominum, sive per alium, sive in publico, sive in privato, antequam eo pervenerit, quo furtum eo die deferre, vel deponere destinavit, *deprehenditur. l. 3. pr. §. 1. & seq. l. 4. l. 5. l. 7. §. 1. & seqq. D. h. t. §. 3. I. de oblig. quæ ex delict.*

§. 22. *Nec Manifestum vero, cum fur ita non deprehenditur. l. 8. D. h. t. d. §. 3. in f. I. de obl. quæ ex delict.*

§. 23. Potest tamen etiam II. *Furtum* dividi in *Nocturnum, & Diurnum. l. 54. §. 2. D. h. t. l. 4. §. 1. D. ad L. Aquil.*

§. 24. III. In *Domesticum*, quod committitur a personis domesticis, *l. 11. §. 1. D. de pæn. & Non domesticum*, quod committitur ab extraneis.

§. 25. IV. In *Simplex*, cum quo non concurrunt circumstantiæ aggravantes, & *Qualificatum*, cum quo concurrunt circumstantiæ aggravantes; quale est v. c. *Sacrilegium, & Furtum effraëdis foribus, vel parietibus, factum.*

§. 26. *Pæna Furti*, apud Græcos, Romanosque, non semper eadem fuit; sed alia, atque alia, pro temporum, circumstantiarumque varietate.

§. 27.

§. 27. Et quidem, quantum ad *Athenienses* attinet, Draco furem cujuscunque modi furti supplicio capitis puniendum sanxit; sed Solon, qui postea mitiores Leges tulit, in fures dupli pœna vindicandum existimavit. Gell. *L. XI. c. ult.*

§. 28. Decemviri autem, apud *Romanos*, cum Leges XII. Tab. scriberent, neque pari severitate in puniendis omnium generum furibus, neque remissa nimis lenitate usi sunt. Nam furem, qui *Manifesto furto* prehensus esset, tum demum occidi permiserunt, si aut, cum faceret furtum, nox esset; aut interdiu se telo, cum prehenderetur, defenderet. Gell. *d. l. l. 52. §. 2. D. h. t. l. 4. §. 1. D. ad L. Aquil.* Ex cæteris autem manifestis furibus liberos verberari, addicique jusserunt ei, cui factum furtum esset; si modo id luci fecissent, neque se telo defendissent: servos item furti manifesti prehenso verberibus affici, & e saxo præcipitari; sed pueros impuberes Prætoris arbitrato verberari voluerunt, noxamque ab his factam sarciri. Gell. *d. l.* Aliis vero furtis omnibus, quæ *Nec manifesta* appellantur, pœnam imposuerunt dupli. Gell. *d. l.*

§. 29. Cæterum Prætoribus pœna illa furti manifesti adhuc nimis acerba visa fuit, qui proinde eam in pecuniariam quadrupli mutarunt, omni differentia inter servum & liberum sublata; §. 5. *I. de obl. quæ ex del.* pœnam dupli vero in fures nec manifestos intactam reliquerunt. *d. §. 5.*

§. 30. Idque hisce similibusve verbis in Edicto complexi videntur: Qui *Furtum fecisse, aut cujus ope, consilio furtum factum esse* dicetur, QUANTI EAM REM PARET ESSE, quæ furto ablata esse dicitur, ejus in quadruplum, si furtum manifestum fuerit, aut, si nec manifestum, in duplum, adversus eum judicium dabo. arg. *In-*

B b b b a

scr.

scr. l. 50. l. 52. D. h. t. l. 53. §. 1. l. 193. l. 179. D. de V. S. §. 5. I. de oblig. quæ ex del.

§. 31. Procedente vero tempore etiam criminaliter furti agi cœptum est, & vindictæ publicæ causa extraordinaria animadversione fures coërceri, pœnam statuente iudice pro qualitate circumstantiarum; eaque persecutio criminis jam tempore mediæ jurisprudentiæ frequentiore in usu erat, quam Actio furti Civilis. *l. ult. D. h. t.*

§. 32. Sed Moderamen attulit Imp. Justinianus, dum cavit, ne pro furto vel mors, vel ullius membri abscissio infligatur, sed ut fures aliter coërcantur, pœna scil. pecuniaria, exilii, vel simili. *Nov. 134. c. ult. Auth. Sed novo. C. de serv. fugit.*

§. 33. Quod tamen postmodum iterum mutavit Imp. Fredericus, constituens, ut, si quis quinque solidos valens aut plus fuerit furatus, laqueo suspendatur; si minus, scopis & forcipe excoriatur & tundatur. *Lib. II. Feud. T. XVII. §. ult.* Nec non Imp. Carolus Quintus, jubens, ut, si quis furtum parvum commiserit, lenius; si magnum, V. scil. aureorum vel majoris pretii, gravius puniatur, & si quidem tertia vice id reiteraverit, vir laqueo suspendatur, fœmina vero aqua suffocetur. *Const. Crim. art. 157. & seqq.*

§. 34. Quæ tamen pœna, ut scil. ob *Furtum Simplex* V. aureorum, tertia vice reiteratum, ultimum supplicium irrogetur, an satis justa sit? merito dubitatur. *arg. Exod. XX. v. 15. junct. XXII. v. 1. Prov. VI. v. 31. l. 11. pr. D. de pœn. Cic. I. de Off. c. 25. Hor. I. Serm. Sat. III. v. 77. & seqq. Prov. XXIV. v. 16.*

§. 35. Nascitur itaque ex furto I. *Actio Furti Civilis*. Quæ datur Domino, omnique cujus interest, §. 13. *I. de obl. quæ ex del. l. 71. §. 1. l. 85. D. h. t. ex honesta scil. causa, l. 10. l. 11. l. 12. §. 1. D. h. t. & cujus periculo res est. l. 85. pr. l. 14. §. 10. 16. & seqq. D. h. t.*

§. 36.

§. 36. Unde constat, *Creditorem* de pignore surrepto *Furti actione* agere posse, etiamsi idoneum debitorem habeat: *l. 12. §. ult. l. 14. §. 5. 6. D. h. t. §. 14. l. de obl. quæ ex del.* tum quia ei expedit pignori potius incumbere, quam in personam agere; *d. §. 14. l. 25. D. de R. J.* tum maxime, quia ad rem restituendam tenetur *Actione Pignoratitia. d. l. 14. §. 6.*

§. 37. Adeo quidem, ut, quamvis ipse debitor eam rem furripuerit, nihilominus creditori competat *Actio Furti. d. §. 14. l. de obl. quæ ex del.*

§. 38. Quo casu ipsum debitum duplatur vel quadruplatur, *l. 87. D. h. t.* & quod debitor ex actione furti præstitit creditoris lucro est. *l. 22. pr. D. de pign. act. l. 79. D. h. t.* Quod si extraneus pignus abstulerit, secus est; tum enim duplatur vel quadruplatur æstimatio pignoris, *d. l. 87. D. h. t.* & quod creditor percepit debito imputat. *d. l. 22. pr. D. de pign. act. l. 15. D. h. t.*

§. 39. Item si *Fullo* polienda curandave, aut *Sarcinator* sarcienda vestimenta, mercede certa constituta, acceperit, eaque furto amiserit, (si modo solvendo sit, ita acc. *l. 60. §. 2. D. locat. cond.*) *Furti Actionem* habet, non dominus; *l. 12. D. h. t. §. 15. l. de oblig. quæ ex del.* quia custodiam præstat, & ejus periculo res est. *l. 12. pr. D. h. t.*

§. 40. Quod si res commodata furto ablata sit, *Commodatario* similiter *Actio Furti* concedenda videbatur. Sed *Imp. electionem* eo casu concedit *Commodanti*, an *Actione Furti* contra furem? an potius *Actione Commodati* contra *Commodatarium* agere velit? Ita tamen, ut, si alterutram elegerit, ad alteram non habeat regressum; si modo rem furto surreptam esse sciverit. *l. ult. C. h. t. §. 16. l. de obl. quæ ex del.*

§. 41. *Depositario* autem *Actio Furti* non conceditur,

tur, quia dolum tantum præstat, & latam culpam:
 §. 3. *I. quib. mod. re contr. obl. ex improbitate au-*
tem sua nemo actionem consequitur. l. 14. §. 3. l. 12.
 §. 1. *D. h. t. §. 17. l. de obl. quæ ex delict.*

§. 42. Plane, si culpam quoque Depositarius in se
 susceperit, vel deposito se obtulerit, aliud dicendum
 est. §. ult. *I. de vi bon. rapt. l. 1. §. 35. D. depos.*

§. 43. Datur autem *Actio Furti* non tantum contra
 eum, qui furtum fecit, i. e. rem contrectavit, sed &
 contra eum; cujus *Ope*, vel *Consilio* furtum factum est.
 §. 11. *I. de oblig. quæ ex del.*

§. 44. Separatim enim hæc verba *Ope*, *Consilio*, ac-
 cipienda sunt; ut sufficiat, vel *Opem* tantum tulisse,
 vel *Consilium* tantum dedisse. *l. 34. l. 50. §. pen. l. 52.*
pr. §. 19. l. 54. §. pen. D. h. t. l. 53. §. ult. D. de V. S.

§. 45. Si modo *Consilium* proprie accipiat pro
impulsione & instructione, *l. 52. §. 3. D. h. t. & furtum*
secutum sit: l. 52. §. 19. D. h. t. si enim accipiat
 pro *maligno proposito*, cum *Ope* semper conjunctum
 est; *l. 50. §. 2. D. h. t. fin. pro Consilio Simplici sine*
instructione, consilium dantem furti non obligat.
 §. 11. *in f. I. de obl. quæ ex del.*

§. 46. Non autem datur *Actio Furti* contra eos,
 quos in potestate habemus; filiosfam. scil. & servos
 nostros, licet revera furtum committant. §. 12. *I.*
de obl. quæ ex del. l. 16. l. 17. pr. D. h. t.

§. 47. Pater enim & Dominus privatæ animad-
 versionis jus habent, *l. 17. D. h. t.* neque cum iis ma-
 gis, quam nobiscum agere possumus; *l. 16. D.*
h. t. excepta causa Peculii Castrensis & Quasi ca-
strensis. l. 52. §. 5. D. h. t.

§. 48. Si vero *ope & consilio* alterius ab iis fur-
 tum factum fuerit, quia utique furtum committi-
 tur, convenienter & ille furti tenetur. *l. 36. §. 1.*
D. h. t. §. 12. I. de obl. quæ ex delict.

§. 49.

§. 49. Datur autem, Si *Furtum Manifestum* sit, ad pœnam quadrupli; si *Nec manifestum*, ad pœnam dupli. §. 5. *I. de obl. quæ ex del.*

§. 50. II. Locum habet *Actio Extraordinaria Criminalis*: l. ult. *D. h. t. Quæ datur, vel ad pœnam pecuniariam Fisco applicandam; vel ad graviolem, etiam corporalem, & capitalem, si furtum non Simplex, sed Qualificatum sit.* v. *Exod. XXII. v. 2. Jos. VII. v. 25. l. 6. l. 9. D. ad L. Jul. pec.*

§. 51. Quin & III. præter *Actiones illas Pœnales* competit etiam *Rei vindicatio*: Quæ datur domino, l. 23. pr. *D. de R. V.* §. ult. *I. de obl. quæ ex del. contra omnem possessorem; etiam contra bonæ fidei emptorem, adeo, ut ne quidem pretium repetere possit.* l. 2. *C. h. t. l. 23. C. de R. V. v. supr. ad t. de R. V.* §. 39.

§. 52. Ut & IV. *Condictio Furtiva*: §. ult. *I. de obl. quæ ex del. add. §. 14. l. de act. Quæ datur Domino, contra furem, ejusque heredem; & si quidem in totum heres est, in solidum.* §. ult. *I. de obl. quæ ex del. l. 9. D. de cond. furt. v. supr. ad d. t. §. 12. 13.*

§. 53. Quæ tamen *Actiones omnes simul institui non possunt.* In quantum enim tendunt ad idem, vel pœnam, vel rei persecutionem, concurrunt *elective*; in quantum vero ad diversa, *cumulative.* l. 54. §. 3. *D. h. t. l. 43. §. 1. D. de R. J. v. supr. ad t. de obl. & act. §. 103. & seqq.*

TITUL. III.

DE TIGNO JUNCTO.

§. I. Cum autem variæ sint *Furtorum species*, in quibus quædam sunt singularia, de iis simul subjicitur.

Bbbb 4

§. 2.

§. 2. Et quidem talis est, I. *Si Tignum furtivum ædibus vel vineis junctum sit* : quo casu stante ædificio non competit Domino tigni *Rèi vindicatio*, propter Legem XII. Tab. quæ neque solvere permittit tignum furtivum ædibus vel vineis junctum, neque vindicare, ne vel ædificia sub hoc prætextu diruantur, vel vinearum cultura turbetur ; sed in eum, qui convictus est junxisse, datur *Actio de Tigno juncto in duplum. l. 1. pr. D. h. t. v. d.* Differt. N. VI. de *Caus. Obl. C. I.*

§. 3. Quæ hoc casu *Pænalis* est; ut, si ædificium postmodum sit dirutum, licet tigni furtivi nomine in duplum jam actum sit, tamen extrinsecus ratione tigni adhuc rei vindicatio locum habeat. *l. 2. D. h. t.*

§. 4. Ubi enim contra *Bonæ fidei* possessorem datur, non *Pænalis* est, sed *Rèi persecutoria*; neque dominus, si semel duplum consecutus sit, tignum diruto ædificio amplius vindicare potest. §. 29. *I. de R. D. v. d.* Differt. N. VI. de *Caus. Obl. C. II.*

§. 5. *Tigni* autem appellatione (quod a *tegendo* dictum est) continetur omnis materia, ex qua ædificium constat, vineæque necessaria. *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 7. §. 10. D. de A. R. D. §. 29. I. de R. D. l. 7. pr. D. ad exhib. l. 62. D. de V. S.*

TITUL. IV.

SI IS, QUI TESTAMENTO LIBER ESSE
JUSSUS ERIT, POST MORTEM DOMINI,
ANTE ADITAM HEREDITATEM,
SURRIPUISSE, AUT CORRU-
PISSE QUID DICETUR.

§. 1. II. *Si is, qui Testamento liber esse jussus est, ante aditam hereditatem aliquid surripuerit.*

§. 2.

§. 2. De quo Prætor. sic edixisse videtur: *Si is, qui testamento liber esse iussus erit, post mortem domini, ante aditam hereditatem, subripuisse, aut corrupisse quid dicetur, dolo malo, quo minus ex his bonis ad heredem aliquid perveniret, adversus eum, intra annum, quo primum agendi potestas erit, in duplum Actionem dabo.* arg. *Inscr. l. 1. pr. §. 8. D. h. t.*

§. 3. Quæ Actio naturalem potius in se, quam civilem habet æquitatem; siquidem *Civilis* deficit Actio, sed natura æquum est, non esse impunitum eum, qui hac spe audacior factus est: quia neque ut servum se coërceri posse intelligit, spe imminentis libertatis; neque ut liberum damnari, quia hereditati furtum fecit, hoc est dominæ: dominus autem dominave non possunt habere *Furti Actionem* cum servo suo, quamvis postea ad libertatem pervenerit; e re itaque esse Prætor putavit, calliditatem & protervitatem horum, qui hereditates depopulantur, *dupli Actione* coërcere. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Sed non alias tenebitur iste libertus, quam si *dolo* quid dissipasse proponatur: *culpa* autem negligentiaque servi post libertatem excusata est; sed *culpa dolo proxima* dolum repræsentat. Proinde, si quid damni dedit sine dolo, cessabit ista Actio, quamvis alias *Lege Aquilia* tenetur ob hoc, quod damnum qualiter qualiter dederit: habet itaque certum finem ista Actio, *Ut dolo fecerit iste, & post mortem domini, & ante aditam hereditatem.* *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5. *Ante aditam hereditatem* autem sic accipere debemus, antequam vel ab uno adeatur hereditas; nam, ubi vel unus adit, competit libertas. *l. 1. §. 8. D. h. t.*

§. 6. Locum vero habet hæc Actio non tantum in rebus, quæ in bonis fuerunt testatoris; sed & si

heredis interfuit dolum malum admissum non esse, quo minus ad se perveniret. *l. 1. §. 10. 13. D. h. t.*

§. 7. Neque tantum ad furta pertinet, sed & ad omnia damna, quæcunque hereditati servus dedit. *l. 1. §. 14. D. h. t.*

§. 8. Non tamen ordinaria est, sed *Extraordinaria* & subsidiaria, ut, si possit alias heres ad suum pervenire, non tribuatur. *l. 1. §. 16. D. h. t.*

TITUL. V.

FURTI ADVERSUS NAUTAS, CAUPONES, STABULARIOS.

§. 1. III. **S**i *Furtum in navi, caupona, vel stabulo*, per eos factum fuerit, quorum opera Exercitor navis, cauponæ, vel stabuli utitur.

§. 2. De quo Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *In eos, qui naves, cauponas, stabula exercent, si quid a quoquo eorum, quosve ibi habebunt, furtum factum esse dicitur, sive furtum ope, consilio exercitoris factum fuerit, sive eorum, cujus qui navis navigandæ, cauponæ, aut stabuli exercendi causa, ibi erunt, in duplum judicium dabo.* arg. *l. un. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 3. Præstant enim Nautæ, Caupones & Stabularii factum eorum, quorum opera utuntur; non etiam Vectorum & Viatorum: quia ministros sibi ipsi eligunt; vectores autem & viatores non item, quos iter facientes ne quidem repellere possunt. *l. un. §. ult. D. h. t. add. supr. ad t. naut. caup. stab. §. 15. & seqq.*

TITUL. VI.

SI FAMILIA FURTUM FECISSE DICETUR.

§. 1. IV. *Si Familia*, i. e. tota fervorum cohors,
l. 195. §. 2. 3. D. de V. S. l. 25. §. 2.
D. de Æd. Ed. §. ult. I. de his qui sui vel alien. jur. §.
un. I. de L. Fuf. Can. toll. furtum fecerit.

§. 2. De quo Prætor ita edixisse videtur: *Si familia furtum fecisse dicetur, ignorante domino, ei arbitrium dabo, aut omnes noxios servos noxæ dedere, aut tantum præstare, quantum si unus liber fuisset. arg. Inscr. l. 1. pr. l. 3. D. h. t.*

§. 3. Quod utilissimum Edictum Prætor proposuit, quo dominis prospiceret adversus maleficia fervorum; videlicet, ne, cum plures furtum admittunt, evertant domini patrimonium, si omnes dedere, aut pro singulis æstimationem litis offerre cogatur. Datur igitur arbitrium hoc Edicto, ut, si quidem velit dicere noxios servos, possit omnes dedere, qui participaverunt furtum; sed si maluerit æstimationem offerre, tantum offerat, quantum si unus liber furtum fecisset. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 4. Hæc autem facultas domino tribuitur totiens, quotiens ignorante eo furtum factum est. Cæterum, si sciente, facultas ei non erit data; nam & suo nomine, & singulorum nomine conveniri potest noxali iudicio, nec una æstimatione, quam liber homo sufferret, defungi poterit. Is autem accipitur scire, qui scit & potuit prohibere; scientiam enim spectare debemus, quæ habet & voluntatem: cæterum, si scit, prohibuit tamen, dicendum est usum Edicti beneficio. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Idque ad damnum a servis injuria datum, ex eadem ratione, extenditur. *l. 1. §. 2. D. h. t. l. 32. pr. D. ad L. Aquil.*

TITUL. VII.

ARBORUM FURTIM CÆSARUM.

§. 1. V. **S**i arbores furtim cæsæ sint; de quo Prætor sic edixisse videtur: *Si quis arbores furtim cedere, cingere, subsecare ausus fuerit, arborum furtim casarum in duplum adversus eum judicium dabo.* arg. *Inscr. l. 7. l. 8. D. h. t.*

§. 2. Furtim cæsæ arbores videntur, quæ ignorante domino, celandique ejus causa, cæduntur. *l. 7. pr. l. 8. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Quales sint arbores, five majores, five minores, nihil interest. *Arborum* enim nomine hic qualescunque veniunt, etiam vitis, hederæ, harundines, salicetum, stirpes, oleæ, similesque, quæ radices conceperunt, neque herbæ loco sunt. *l. 3. pr. §. 1. 2. 3. 7. l. 4. D. h. t. l. 1. §. 3. D. de arb. cæd.*

§. 4. Cedere autem est, non solum succidere, sed etiam ferire cædendi causa; Cingere est deglabrare; Subsecare est subsecuisse, non enim poterat cæcidisse intelligi, qui serra secuisset. *l. 5. pr. D. h. t.*

§. 5. Unde, si quis radicitus arborem evellerit, vel extirpaverit, hac actione non tenetur, neque enim vel cædit, vel succidit, vel subsecit; Aquilia tamen tenetur, quasi ruperit. *l. 7. §. 2. D. h. t.*

§. 6. Sive autem quis suis manibus cædat, five arbores cædi, cingi, succidi alii imperaverit, hæc Actio nihilominus locum habet. *d. l. 7. §. 4.*

§. 7. Quæ licet pœnalis sit in duplum, tamen est per-

perpetua, & heredibus, non vero in heredes competit. *l. 7. §. 6. 7. D. h. t.*

§. 8. Plane, si arbores furtim cæsæ sint, non tantum hæc Actio competit, sed & ex *L. XII. Tab. l. 1. D. h. t. l. 28. §. 6. D. de jurej. Plin. L. XVII. c. 1. & ex Lege Aquilia, d. l. 1. D. h. t. d. l. 28. §. 6. D. de jurej. nec non Interdicto Quod vi aut clam, l. 11. D. h. t. l. 16. §. 1. D. quod vi aut clam. imo extra ordinem criminaliter agi potest. Paul. V. Sent. XX. l. 2. D. h. t.*

TITUL. VIII.

DE VI BONORUM RAPTORUM, ET DE TURBA.

C. IX. 33.

DE VI BONORUM RAPTORUM.

§. 1. *Secundum Delictum Privatum est Rapina, seu Violenta rei alienæ mobilis ablatio, lucri faciendi gratia. pr. §. 1. l. 1. C. h. t.*

§. 2. De qua Prætor ita edixit: Si cui, DOLO MALO, HOMINIBUS COACTIS, DAMNI QUID FACTUM ESSE DICETUR; SIVE CUJUS BONA RAPTA ESSE DICENTUR; IN EUM, QUI ID FECISSE DICETUR, *de vi bonorum raptorum intra annum, quo primum de ea re experiundi potestas fuerit, in quadruplum, post annum in simplum, JUDICIUM DABO. ITEM, SI SERVUS FECISSE DICETUR, IN DOMINUM JUDICIUM NOXALE DABO. l. 2. pr. D. pr. l. h. t.*

§. 3. Quo Edicto contra ea consuluit Prætor, quæ vi committuntur. *l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor, Si cui, DOLO MALO; *Dolo malo* facere potest non tantum is, qui rapit, sed & qui præcedente consilio ad hoc ipsum homines col-
ligit

ligit armatos, ut damnum det, bonave rapiat. l. 2. §. 2. *D. h. t.* Sive igitur ipse quis cogat homines, five ab alio coactis utatur, dolo malo facere videtur. l. 2. §. 3. 12. *D. h. t.*

§. 5. HOMINIBUS COACTIS; *Homines coactos* accipere debemus ad hoc coactos, ut damnum daretur: neque additur quales homines; qualescunque igitur, five liberos, five servos. l. 2. §. 4. 5. *D. h. t.*

§. 6. Sed & si unus homo coactus sit, adhuc dicemus homines coactos; imo si solus damnum dederit, verba non deficiunt: verba enim *Hominibus coactis*, sic accipere debemus, ut, five solus vim fecerit, five etiam hominibus coactis, vel armatis, vel inimicis, hoc Edicto teneatur. l. 2. §. 6. 7. *D. h. t.*

§. 7. DAMNI QUID FACTUM ESSE DICETUR; quod scil. violentia permixtum est. l. 2. §. 9. *D. h. t.*

§. 8. SIVE CUIUS BONA RAPTA ESSE DICENTUR; *Bona rapta*, sic accipiemus, etiamsi una res, etiam minima, ex bonis rapta sit. l. 2. §. 11. *D. pr. l. h. t.*

§. 9. IN EUM, QUI ID FECISSE DICETUR, de vi bonorum raptorum intra annum, quo primum de ea re experiundi potestas fuerit, in quadruplum, post annum in simplum, JUDICIUM DABO. Concedendo scil. *Actionem*, quæ vulgo de *Vi bonorum raptorum* dicitur. l. 2. §. 17. *D. pr. l. h. t.*

§. 10. Quæ datur Domino omnique ei, cujus interest, rem non esse raptam, five in bonis, five ex bonis ejus fuerit. Ex quibus enim causis *Furti Actio* competit in re clam facta, ex iisdem datur *Actio Vi bonorum raptorum*. l. 2. §. 22. 23. *D. §. 2. l. h. t.*

§. 11. Contra eum, qui dolo rapuit. l. 2. §. 18. *D. §. 1. l. h. t.*

§. 12. Non etiam contra eum, qui suam rem rapuit, vel quam suam esse putavit. l. 2. §. 18. *D. §. 1. l. h. t.*

§. 13.

§. 13. Sed ne, dum talia excogitantur, inveniatur via, per quam raptores impune suam exerceant avaritiam, constitutum est, ut nemini liceat vi rapere, vel rem mobilem, vel se moventem, licet suam eandem rem existimet. Sed si quis contra statuta Principum fecerit, rei quidem suæ dominio cadere, sin autem aliena res sit, post restitutionem ejus, etiam æstimationem ejus præstare. §. 1. *I. h. t. add. l. 13. D. quod met. c. l. 7. C. und. vi.*

§. 14. Non etiam competit contra impuberem, qui doli capax non est. *l. 2. §. 19. D. h. t.*

§. 15. Nec denique contra heredem; ne quidem in id, quod locupletior factus sit: quia sufficit contra eum condictio furtiva. *l. 2. §. ult. D. h. t.*

§. 16. Datur autem intra annum, quo primum de ea re experiundi potestas erit, i. e. utilem, *l. 2. §. 13. in quadruplum. pr. I. h. t.* Ita ut quadrupletur verum rei pretium, non id quod interest. *d. l. 2. §. 13. D. h. t. & Quadruplum* non totum pœna sit, sed & in quadruplo insit rei persecutio; Pœna autem sit tripli; si ve comprehendatur raptor in ipso delicto, si ve non: ridiculum enim esset levioris conditionis esse eum, qui vi rapit, quam qui clam amovet. *d. pr. I. h. t.*

§. 17. Non tamen semper datur in quadruplum: si enim Christianus aliquid eripit Judæo, pœna simpli est; *l. 6. C. de pagan.* & contra, si quis navi- cularios diripuerit, sola pœna quadrupli est. *l. 5. C. de navic.* Quin & si quis in viis publicis grassatur, pœna capitalis locum habet. *v. l. 28. §. 10. D. de pœn.*

§. 18. Post annum vero datur in simplum. *pr. I. h. t.*

§. 19. ITEM SI SERVUS PECISSE DICETUR, IN DOMINUM JUDICIUM NOXALE DABO. Hæc enim Actio etiam familiæ nomine competit. *l. 2. §. 14. D. h. t.*

D. h. t. Sed noxæ deditio non totius familiæ, sed eorum tantum, vel ejus, qui dolo fecisse compertetur, fieri debet. *l. 2. §. 16. D. h. t.*

§. 20. Plane tenetur non tantum Raptor *Actiōe de Vi bonorum raptorum*, sed etiam *Furti*, quia fur est improbus: *pr. l. 1. 2. §. 10. D. h. t. l. 14. §. 12. D. quod met. caus.* & quidem *Manifesti in quadruplum*, si in ipso facto deprehensus est; *l. 52. §. ult. l. 8. §. 3. D. de furt. Nec manifesti vero in duplum*, si non deprehensus sit. *l. 1. D. h. t. l. 52. §. ult. l. 88. D. de furt.*

DE TURBA.

§. 21. Affine est *damnum in Turba datum*; de quo Prætor tale Edictum proposuit: *Cujus dolo malo in turba damnum quid factum esse dicetur: in eum, in anno, quo primum de ea re experiundi potestas fuerit, in duplum; post annum in simplum, judicium dabo. l. 4. pr. D. h. t.*

§. 22. *Turbam* Labeo ait appellatam ex genere tumultus; idque verbum ex Græco tractum ἀπό τῆς θορυβείας, i. e. a tumultuando: *l. 4. §. 2. D. h. t.* adeoque multitudinis hominum esse turbationem & cœtum. *d. l. 4. §. 3.*

§. 23. Unde duo, tres, vel quatuor, ad *Turbam* non sufficiunt, sed ad minimum decem, vel quindecim requiruntur; licet *Rixæ* etiam inter duos esse possit. *d. l. 4. §. 3. D. h. t.*

§. 24. Hoc autem Edicto tenetur non solus, qui *damnum in turba* dedit, sed & is, qui dolo malo fecerit, ut in turba damni quid daretur; sive illo venerit, sive non fuerit præsens: dolus enim malus etiam absentis esse potest. *l. 4. §. 4. 5. 6. D. h. t.*

§. 25. Eritque *differentia* inter *Hoc* Edictum & *Superius*, I. Quod *Ibi* de eo damno Prætor loquitur, quod

quod dolo malo hominibus coactis datum est, vel raptum etiam non coactis hominibus; at *Hic* de eo damno, quod dolo malo in turba datum est: etiam si non ipse turbam coëgit, sed ad clamorem ejus, vel dicta, vel misericordiam, turba contracta sit, vel si alius contraxerit, vel ipse ex turba fuit.

II. Quod *Illud* Edictum propter atrocitatem facti quadrupli pœnam comminetur; at *Hoc* dupli.

III. Quod *Hoc* Edictum *de damno dato & amisso*, non *de rapto*; *Superius* vero etiam de rapto loquatur.

l. 4. §. 6. Et seqq. D. h. t.

§. 26. Datur autem hæc Actio intra annum *in duplum*, *quanti ea res erit*; quod ad pretium verum rei refertur, præsentis temporis facta æstimatione. *l. 4. §. 11. D. h. t.*

TITUL. IX.

DE INCENDIO, RUINA, NAUFRAGIO, RATE, NAVE EXPUGNATA.

§. 1. **P**ertinet etiam ad *Rapinam*, Si quis aliquid ex incendio, ruina, naufragio, rate, vel nave expugnata rapuit, dolo malo recepit, vel damni quid in his rebus fecit.

§. 2. De quo Prætor sic edixit: IN EUM, QUI EX INCENDIO, RUINA, NAUFRAGIO, RATE, NAVE EXPUGNATA, QUID RAPUISSE, RECEPISSE DOLO MALO, DAMNIVE QUID IN HIS REBUS DEDISSE DICETUR: IN QUADRUPlum, IN ANNO, QUO PRIMUM DE EA RE EXPERIUNDI POTESTAS FUERIT; POST ANNUM IN SIMPLEM, JUDICIUM DABO. ITEM IN SERVUM ET FAMILIAM JUDICIUM DABO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Cujus Edicti utilitas evidens, & justissima
Cccc feve-

severitas est; siquidem publice interest, nihil rapi ex hujusmodi casibus. Et quanquam sint de iis facinoribus etiam criminum executiones, attamen recte Prætor fecit, qui forenses quoque Actiones criminibus istis præposuit. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Ait autem Prætor, *IN*EUM*, QUI EX INCENDIO; *Ex incendio* sic accipiemus *propter incendium*, hoc est propter tumultum incendii, vel trepidationem incendii: quemadmodum solemus dicere *in bello amissum*, quod propter causam belli amittitur. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5. RUINA; *Ruinæ* appellatio ad id tempus refertur; quo ruina fit, non tantum, si ex his rebus, quæ ruerunt, tulerit quis, sed etiam, si ex adjacentibus. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 6. Quod si suspicio tantum fuerit Incendii, vel Ruinæ, Edictum cessat; quia neque ex *Incendio*, neque ex *Ruina* quid raptum dici potest. *d. l. 1. §. 4.*

§. 7. NAUFRAGIO; quod accipiendum de eo tempore, & loco, quo naufragium fit, vel factum est. Qui enim rem in litore jacentem, postea quam naufragium factum est, abstulit, in ea conditione est, ut magis fur sit, quam hoc Edicto teneatur. Quemadmodum is, qui, quod de vehiculo excidit, tulit. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 8. RATE, NAVE EXPUGNATA; *Expugnare* videtur, qui in ipso quasi prælio & pugna adversus navem & ratem aliquid rapit: sive expugnet, sive prædonibus expugnantibus rapiat. *l. 3. §. 1. l. 6. D. h. t.*

§. 9. Quod si ex domo, vel villa expugnata, aliquid rapiatur, verba quidem Edicti cessant; sed tamen & ad hunc casum extendendum est. Nec enim minus in mari, quam in villa, per latrunculos inquietamur, vel infestari possumus. *l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 10.

§. 10. QUID RAPUISSE, RECEPISSE DOLO MALO; non tantum enim qui rapuit, verum is quoque, qui recipit, ex causis supra scriptis tenetur: quia *Receptores* non minus delinquant, quam aggressores. l. 3. §. 3. D. h. t.

§. 11. Sed additum est *dolo malo*; quia non omnis, qui recipit, statim etiam delinquit, sed qui dolo malo recipit. Quid enim, si ignarus recepit? aut quid, si ad hoc recepit, ut custodiret, salvaque faceret ei, qui amiserat? utique non debet teneri. d. l. 2. §. 3.

§. 12. DAMNIVE QUID IN HIS REBUS DEDISSE DICTUR; non solum enim, qui rapuit, sed & qui abstulit, vel amovit, vel damnum dedit, hac Actione tenetur. l. 3. §. 4. 5. D. h. t.

§. 13. Quod autem ait Prætor de *Damno dato*, ita demum locum habet, si dolo malo damnum datum fit. Nam si dolus malus absit, cessat Edictum. l. 3. §. 7. D. h. t.

§. 14. Unde, si quis, defendendi sui causa, vicini ædificium orto incendio dissipaverit, neque ex hoc Edicto, neque ex Lege Aquilia tenetur; quia dolo caret, neque id injuria fecisse dici potest. d. l. 3. §. 7. add. l. 49. §. 1. D. ad L. Aquil: l. 7. §. 4. D. quod vi aut clam. supr. ad d. t. §. 10. n. III.

§. 15. IN QUADRUPLUM, IN ANNO, QUO PRIMUM DE EA RE EXPERIUNDI POTESTAS FUERIT; PQST ANNUM IN SIMPLUM, JUDICIUM DABO. ITEM IN SERVUM ET IN FAMILIAM JUDICIUM DABO. Ita ut hæ *Actiones* etiam dentur heredibus; sed in heredes eatenus tantum, quatenus pervenit. l. 4. §. ult. D. h. t.

§. 16. Non tantum autem ejusmodi raptores ex hoc Edicto, sed & criminaliter conveniri possunt. l. 1. §. 1. l. 3. §. ult. l. 4. §. 1. l. 7. D. h. t.

§. 17. Quod si vero quis auctor etiam *Incendii* fuerit, si quidem sciens prudensque id commiserit, vinctus verberatus igni necari jubetur; si vero culpa vel negligentia, levius coercetur. l. 9. l. 11. D. h. t.

TITUL. X.

DE INJURIIS ET FAMOSIS LIBELLIS.

C. IX. 35. 36.

§. 1. *Tertium Delictum Privatum est Damnum Injuria* Et dolo datum; de quo actum supra ad t. de *Lege Aquil.*

§. 2. *Quartum vero & ultimum est Injuria.*

§. 3. *Injuria* autem, ex eo dicta, quod non jure fiat, generaliter accepta significat omne, quod non jure factum est; specialiter vero vel *Damnum culpa datum*, vel *Iniquitatem* seu *Injustitiam*, vel *Contumeliam*, a contemnendo sic appellatam. l. 1. pr. D. pr. I. h. t.

§. 4. Quo sensu *Injuria* est omne dictum factumve, ad alterius contemptum dolo malo directum.

§. 5. Unde, sine animo injuriam inferendi, l. 5. C. h. t. v. l. 15. §. 13. l. 32. l. 33. D. h. t. l. 48. D. de R. J. & proinde neque per jocum, l. 3. §. 3. D. h. t. neque per eum, qui doli capax non est, injuria non committitur. l. 3. §. 1. D. h. t.

§. 6. Dividitur *Injuria*, I. Quod alia sit *Realis*, alia *Verbalis*. l. 1. §. 1. D. §. 1. I. h. t.

§. 7. *Injuria Verbalis* iterum duplex est, committitur enim *Verbis* vel *Ore*, vel *Scripto* prolatis.

§. 8. Prioris generis *Injuria verbalis* vocatur *Convicium*. d. l. 1. §. 1. D. §. 1. I. h. t.

§. 9.

§. 9. De quo Prætor ita edixit! QUI ADVERSUS BONOS MORES CONVICIUM CUI FECISSE, CUJUSVE OPERA FACTUM ESSE DICETUR, QUO ADVERSUS BONOS MORES CONVICIUM FIERET, IN EUM JUDICIUM DABO. l. 15. §. 2. D. h. t.

§. 10. Ait Prætor, QUI ADVERSUS BONOS MORES CONVICIUM CUI FECISSE; *Convicium* dicitur vel a concitatione, vel a conventu, hoc est, collatione vocum: cum enim in unum complures voces conferuntur, *convicium* appellatur quasi *convocium*. l. 15. §. 4. 5. D. h. t. v. Fest. in voc. *Convicium*.

§. 11. Quod autem non in cœtu, nec cum vociferatione dicitur, *Convicium* non proprie dicitur, sed *Maledictum*, seu *infamandi causa dictum*. d. l. 15. §. 11. 12.

§. 12. Non vero omnem in unum collatam vociferationem Prætor notat, sed eam, quæ bonis moribus Civitatis improbatur, quæque ad infamiam vel invidiam alicujus spectat. d. l. 15. §. 5. 6. D. h. t.

§. 13. Et quidem *Fecisse convicium* non tantum is videtur, qui vociferatus est, verum is quoque, qui concitavit ad vociferationem alios, vel qui summisit, ut vociferentur. l. 15. §. 8. D. h. t.

§. 14. Dummodo id fiat in contumeliam certæ personæ. Tò Cui enim non sine causa adjectum est; nam si incertæ personæ convicium fiat; nulla executio est. l. 15. §. 9. D. h. t.

§. 15. CUJUSVE OPERA FACTUM ESSE DICETUR, QUO ADVERSUS BONOS MORES CONVICIUM FIERET; quod enim quis facit per alium, id ipse fecisse censetur. l. 11. pr. §. 3. D. §. 11. I. h. t. l. 152. §. 1. D. de R. J. l. 15. §. 1. ad L. Corn. de fcar.

§. 16. Plane, si curaverit quis convicium fieri, non tamen factum sit, non tenebitur. l. 15. §. 10. D. h. t.

§. 17. JUDICIUM DABO. Concedendo scil. *Actio-
nem Æstimatoriam*: §. 7. *I. h. t.* qua tenentur omnes
convicium facientes, adeo, ut eos neque convicii
veritas, arg. *l. 5. C. h. t.* (nisi id sciri publice interfit,
l. 18. D. h. t.) neque protestatio factio contraria, ne-
que recriminatio iisdem verbis facta, excuset.

§. 18. *Posterioris generis Injuria verbalis est Libellus famosus*; v. *Inscr. h. t. l. un. C. de famos. libell.*
cum quis scil. ad infamiam alicujus, libellum, aut
carmen, aut historiam, scripserit, composuerit, edi-
derit, dolove malo fecerit, quo quid eorum fieret.
l. 5. §. 9. 10. D. §. 1. I. h. t. l. un. C. de fam. libell.
Qui *Pasquillus* vulgo dicitur, a trunco *Pasquini* in
foro Romano, cui libelli famosi affigi solent.

§. 19. Adeoque non tantum talis est, si ab auctore
(uti fere fieri solet) non sit subscriptus; sed & si no-
men sit appositum. arg. *dd. ll.*

§. 20. *Injuria vero Realis est, quæ re fit*; quotiens
v. c. manus inferuntur, *l. 1. §. 1. D. §. 1. I. h. t.*
vel tale factum committitur, quod ad alterius con-
temtum pertinet. *d. §. 1.*

§. 21. De qua etiam specialiter Prætor ita edixit:
NE QUID INFAMANDI CAUSA FIAT; SI QUIS ADVERSUS
EA FECERIT, PROUT QUÆQUE RES ERIT, ANIMADVER-
TAM. *l. 15. §. 25. D. h. t.*

§. 22. Hæc autem fere sunt, quæ ad infamiam
alicujus fiunt: ut puta, si quis pugno pulsatus, aut
fustibus cæsus, vel etiam verberatus erit; §. 1. *I. h. t.*
si quis ad invidiam alicujus veste lugubri utitur aut
squalida, aut si barbam demittat, vel capillos submit-
tat; *l. 15. §. 27. l. 39. D. h. t. v. Sen. V. Contr. 30.*
si quis bona alicujus quasi debitoris, cum debitor
non esset, occupaverit; *l. 15. §. 31. D. h. t. §. 1.*
I. h. t. ut & si quis matremfam. prætextatum præ-
textat-

textatamve affectatus fuerit, vel alicujus pudicitiam attentaverit. *d. §. 1. I. h. t.*

§. 23. De quo similiter Prætor hoc modo singulariter edixisse videtur: *Si quis contra bonos mores fœminam appellaverit, affectatusve fuerit, vel ejus comitem abduxerit, in eum judicium dabo.* arg. *l. 15. §. 15. & seqq. D. h. t.*

§. 24. *Appellare* est blanda oratione alterius pudicitiam attentare; *l. 15. §. 20. l. 10. D. h. t.* *Adjectari* vero tacite frequenter sequi. *l. 15. §. 22. D. h. t.* Adfidua enim frequentia præbet nonnullam infamiam, *d. l. 15. §. 22.*

§. 25. *Comitem* vero accipere debemus eum, qui comitetur & sequatur, five liberum, five servum, five masculum, five fœminam. *l. 15. §. 16. D. h. t.*

§. 26. *Abduxisse* autem videtur, non qui abducere comitem cœpit, sed qui perfecit, ut comes cum eo non esset; five per vim abduxerit; five persuaserit comiti, ut eam defereret. *l. 15. §. 17. 18. D. h. t.*

§. 27. II. *Dividitur Injuria*, quod alia sit *Simplex*, alia vero *Atrox*. *l. 7. §. 7. 8. l. 8. l. 9. D. §. 9. I. h. t.*

§. 28. Quæ æstimatur *I. Ex ipso facto*; veluti, si quis ab alio vulneratus sit, vel fustibus cæsus: maxime, si v. g. in oculo vulneratus sit. *d. l. 7. §. 8. l. 8. D. §. 9. I. h. t.*

II. *Ex loco*, quo injuria illata est; veluti, si cui in theatro, vel foro, vel in conspectu Prætoris injuria illata sit. *d. l. 7. §. 8. D. d. §. 9. I. h. t.*

III. *Ex persona*; veluti, si Magistratus injuriam sit passus, vel si Senatori vel Digniori ab humiliore persona injuria facta sit. *d. l. 7. §. ult. D. §. 9. I. h. t.*

§. 29. *Pœna injuriarum* ex *L. XII. Tab.* propter membrum quiddam ruptum, aliamve graviores injuriam, vel *Talio* erat, (de qua v. Dissert. Nostr. de Jur. Rhadam. p. 32. & seqq.) vel major pecuniaria;

propter leviozem vero pœna XXV. assium constituta erat. Gell. *L. XX. c. 1. Collat. Leg. Mosaic. & Rom. T. II. §. 5. §. 7. I. h. t.*

§. 30. Sed ea in defuetudinem abiit; *d. §. 7. occasionem maxime dante L. Neratio, homine insigniter improbo, qui, XXV. assibus datis, pro oblectamento habebat os liberi hominis depalmare Gell. d. L. XX. c. 1.*

§. 31. Postea Prætores injuriam passis permiserunt æstimare injuriam, eaque æstimatio in judiciis frequentata est. *d. §. 7. I. h. t.*

§. 32. Quin & *Lege Cornelia* tribus casibus, cum quis *Pulsatus, vel Verberatus, vel Domus alicujus vi introita est*, criminale judicium constitutum est; *l. 5. pr. D. §. 8: I. h. t. licet & deinceps receptum sit, ut ex iis causis agi, etiam possit civiliter. l. 37. §. 1. D. h. t.*

§. 33. Inter *Pulsationem* autem & *Verberationem* hoc interest, quod *Verberare* sit cum dolore cedere, *Pulsare* sine dolore. *l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 34. *Domum* vero accipere debemus, non tantum proprietatem domus, sed & domicilium. Ut, siue in propria domo quis habitaverit, siue in conductâ, vel gratis, siue hospitio receptus, nihil interlit. *l. 5. §. 2. & seqq. D. §. 8. I. h. t.*

§. 35. Datur itaque propter *Injuriam illatam* I. *Actio Injuriarum Prætoria æstimatoria*; Quæ datur injuriæ passio, omnique, ad quem injuria pertinet; Contra injuriam inferentem, vel mandantem; Ad id, quanti injuriam æstimaverit. *§. 7. I. h. t.*

§. 36. Datur hæc *Actio* non tantum injuriam passio, sed & aliis, ad quos injuria pertinet.

§. 37. Injuriam enim quis patitur non solum per semet ipsum, sed & per liberos suos, quos in potestate

state habet; item per uxorem suam, id enim magis prævaluit. *l. 1. §. 3. & seqq. D. §. 2. I. h. t.*

§. 33. Adeo ut, propter injuriam uxori illatam, quatuor personæ actionem habere possint; ipsa uxor scil.; Pater ejus, Maritus, & Socer. *d. l. 1. §. ult. D. d. §. 2. I. h. t.*

§. 39. Si modo injuriam inferens sciverit, injuriam personam esse filiosfam. vel uxorem. *l. 18. §. 4. D. h. t.*

§. 40. Quod si vero Filiosfam. injuria facta sit, & pater præsens non sit, soli filiosfam. Actio conceditur. De quo Prætor sic edixit: SI EI, QUI IN ALTERIUS POTESTATE ERIT, INJURIA FACTA ESSE DICETUR; ET NEQUE IS, CUJUS IN POTESTATE EST, PRÆSENS ERIT; NEQUE PROCURATOR QUISQUAM EXISTAT, QUI EO NOMINE AGAT; CAUSA COGNITA IPSI, QUI INJURIAM ACCEPISSE DICETUR, JUDICIUM DABO. *l. 17. §. 10. & seqq. D. h. t.*

§. 41. Domino etiam per servum injuria fieri videtur, si quid atrocius commissum fuerit, & quod aperte ad contumeliam domini respicit. De quo Prætor ita subjecit: QUI SERVUM ALIENUM ADVERSUS BONOS MORES VERBERAVISSE, DEVE EO INJUSSU DOMINI QUESTIONEM HABUISSE DICETUR, IN EUM JUDICIUM DABO. ITEM, SI QUID ALIUD FACTUM ESSE DICETUR, CAUSA COGNITA JUDICIUM DABO. *v. l. 15. §. 34. & seqq. D. h. t. l. 4. §. 1. D. ad L. Jul. de vi priv.*

§. 42. Si citra contemplationem domini id factum sit, non quidem domino, neque servo actio datur, Prætor tamen injuriam inultam non relinquit. *d. l. 15. §. 35.*

§. 43. Ubi vero servo communi injuria facta est, æquum est, non tantum pro ea parte, qua dominus quisque est, æstimationem injuriæ fieri, sed etiam ex dominorum persona, quia ipsis fit injuria. *§. 4. l. 15. §. ult. D. h. t. Ita accip. l. 16. D. h. t.*

§. 44. *Datur autem contra eum, qui injuriam intulit: siue ipse fecerit, siue per alium fieri curaverit; quo casu contra utrumque agi potest. l. 11. pr. §. 3. D. §. 11. I. h. t. add. l. 15. §. 1. D. ad L. Corn. de sic. l. 152. §. 1. D. de R. J.*

§. 45. *Ad id, ut tanti Reus condemnetur, quanti Actor injuriam aestimaverit; habita ratione conditionis Actoris, aliarumque circumstantiarum, §. 7. I. h. t. & temporis, quo injuria facta est. l. 21. D. h. t.*

§. 46. Actor enim certum dicere debet, quid injuriæ factum sit, & aestimationem exprimere; de quo Prætor ita edixit: QUI AGIT INJURIARUM, CERTUM DICAT, QUID INJURIE FACTUM SIT; & taxationem ponat non minorem, quam quanti vadimonium fuerit. l. 7. pr. D. h. t. Coll. Leg. Mos & Rom. T. II. §. 6.

§. 47. II. Competit Actio Civilis ex Lege Cornelia; si quis scil. pulsatus, verberatus, vel domus alicujus vi introita sit, l. 5. pr. D. §. 8. I. h. t. v. supr. §. 32.

§. 48. Quin & III. locum habet Accusatio Criminalis extraordinaria. l. ult. D. h. t. §. 10. I. h. t. Quemadmodum & in reliquis delictis privatis. l. ult. D. de delict. priv. l. ult. D. de furt.

§. 49. Quæ in specie propter Libellum famosum jure novo (si quidem crimen capitale in eo alteri objectum sit) ad pœnam tendit capitalem; & non tantum contra auctorem, sed & eum, qui inventum propagavit, locum habet. l. un. C. de fam. libell. v. l. 5. §. 10. D. h. t.

§. 50. Tendit etiam ad pœnam capitalem, propter injuriam, cultui locisque sacris, aut sacerdotibus ministrisque in cultu & loco sacro illatam. l. 10. C. de Ep. & Cler.

§. 51. Propter injuriam Scholaribus, i. e. Studiosis, & docentibus, & discentibus, v. l. 1. D. de off. Aff.

l. 4.

l. 4. *D. de extr. cogn. l. 9. §. 1. D. de pæn. l. 2. §. 45. D. de O. J. illatam, ad pænâ infamiae, dignitatisque privationem. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.*

§. 52. Plane dictis Actionibus simul agi nequit; una enim electa reliquæ consumuntur, quia omnes ad vindictam tendunt. *l. 6. l. 7. §. 1. D. h. t. l. un. C. quand. civ. act. crim. præj.*

§. 53. Sed multum interest, an *Civiliter* agatur, an *Criminaliter*?

§. 54. Si enim *Civiliter* agatur, quilibet agere, & actionem suscipere, & per se, & per procuratorem potest; *l. 11. §. 2. D. h. t. sin Criminaliter, procurator intercedere nequit, arg: §. 10. I. h. t. propter inscriptionem in crimen. l. ult. D. de furt.*

§. 55. Exciipiuntur tamen Illustres & superillustres, qui *Actionem Injuriarum* etiam criminaliter per procuratores & persequi, & suscipere possunt. *§. 10. I. h. t. l. ult. D. de furt. Nov. 71. c. 1.*

§. 56. Moribus multis in locis introducta etiam est *Actio ad Palinodiam* seu recantationem, (sub qua & *Deprecatoria* comprehendi potest,) qua agitur, ut injuria verbalis ceu e mentita revocetur.

§. 57. Quæ civilis est, non criminalis, & cum *Æstimatoria* cumulari potest.

§. 58. Receptum etiam est *Jus Retorsionis*, quo quis, injuriam verbalem in continenti in injuriantem retorquendo, illam a se amolitur. *v. l. 14. §. 6. D. de bon. libert.*

§. 59. Quod maxime commodum est, quia per hoc tempori & sumptibus parcitur; sed tamen, si quis eo usus sit, *Actionem Injuriarum* exstinguit.

§. 60. Cessat autem *Actio Injuriarum* variis casibus. Locum enim non habet I. propter *Remissionem*, sive *Expressam*, cum pactum de injuria intercessit;

l. 17.

l. 17. §. 1. D. de pact. l. 17. §. 1. l. 11. §. 1. D. h. t. five Tacitam, cum quis injuriam passus ad animum eam non revocavit, i. e. sine ullo offensæ, vel commoti animi indicio, injuriam excepit; l. 11. §. 1. D. §. ult. l. h. t. vel postea cum injuriante sponte familiariter conversatus est.

§. 61. II. *Exstinguitur morte, & injuriam inferentis, & injuriam passi; quia vindictam continet: l. 13. pr. D. h. t. §. 1. l. de perp. & temp. act. nisi cum defuncto lis contestata sit. d. l. 13. pr. d. §. 1.*

§. 62. III. *Tollitur lapsu anni; l. 17. §. 6. in f. D. l. 5. C. h. t. pr. l. de perp. & temp. act. Utilis quidem ratione principii, l. 14. §. 2. D. quod met. caus. Continui vero ratione decursus.*

§. 63. Quod tamen ad *Actionem Civilem ex Lege Cornelia*, quæ perpetua est, i. e. ad XXX. annos durat; *pr. l. de perp. & temp. act. l. 3. C. de præscr. XXX. vel XL. ann. & Accusationem criminalem*, quæ viginti annis demum finitur, non pertinet. *l. 12. C. ad L. Corn. de fals.*

TITUL. XI.

DE EXTRAORDINARIIS CRIMINIBUS.

§. 1. **D***elicta Privata Extraordinaria sunt, quæ extra ordinem accusantur, & non pœnâ certa, sed extraordinaria, arbitrio judicis statuenda, plebuntur. v. l. ult. D. de priv. del. l. ult. D. de furt. l. ult. D. de injur. l. 13. D. de pœn.*

§. 2. Adeo, ut & quandoque, ex justa causa, ad pœnam capitis extendi possit. *l. 1. §. ult. l. 9. D. h. t.*

§. 3. Qualia sunt I. *Sollicitatio alienarum nuptiarum. l. 1. pr. D. h. t.*

II. *Si quis fimo aliquem perfuderit, cæno, luto, obli-*
nuerit,

merit, aquas spurcaverit, fistulas, lacus, quidve aliud, ad injuriam publicam contaminaverit. l. 1. §. 1. D. h. t.

III. Si quis Puero stuprum, abducto ab eo vel corrupto comite, persuaserit; aut mulierem puellamve interpellaverit, quidve impudicitiae gratia fecerit, lonum praeberit, pretiumve, quo is persuadeat, cederit. l. 1. §. ult. D. h. t.

IV. Si quis cætus illicitos exercent. l. 2. D. h. t.

V. Si quæ data opera partum abegerit. l. 4. D. h. t.

VI. Si quis instiget servum, ut ad infamandum domum ad statuam confugiat. l. 5. D. h. t.

VII. Si qui annonam attemptent & vexent; qui Dardaniarii dici solent. l. 6. pr. D. h. t. Ad quos etiam pertinent, qui stateras adulterinas, & falsas mensusuras habent. d. l. 6. §. 1.

VIII. Crimen Sacculariorum, qui vetitas in sacculo artes exercentes partem subducunt, partem subtrahunt. l. 7. D. h. t. l. 1. §. 2. D. de effract.

IX. Crimen Directoriorum, qui in aliena cœnacula furandi animo se dirigunt. d. l. 7. l. 1. §. 2. D. de effract.

X. Si quis aliena instrumenta prodat. l. 8. D. h. t.

XI. Scopelismus, i. e. lapidum positio; cum quis in alieno prædio lapidem ponit, indicio futurum, quod si quis eum agrum coluisset, malo leto periturum esse, insidiis eorum, qui scopulos posuissent. l. 9. D. h. t. v. Job. V. v. 23.

XII. Si quis in Ægypto Chomata rumpat, vel dissolvat, i. e. aggeres, qui aquam Niloticam continere solent. l. 10. D. h. t. l. un. C. de Nil. agg. non rump.

XIII. Si quis arborem Sycaminonem exciderit, d. l. 10.

XIV. Si circulatorum, qui serpentes circumferunt, ob metum eorum alicui damnum dederint. l. ult. D. h. t.

XV. Crimen mendicantium validorum. l. un. C. de mendic. valid.

TITUL.

TITUL. XII.

DE SEPULCHRO VIOLATO.

C. IX. 19.

§. 1. XVI. *Crimen Sepulchri violati*; de quo Prætor ita edixit: CUJUS DOLO MALO SEPULCHRUM VIOLATUM ESSE DICETUR, IN EUM IN FACTUM JUDICIUM DABO; UT EI, AD QUEM PERTINEAT, QUANTI OB EAM REM æQUUM VIDEBITUR, CONDEMNETUR. SI NEMO ERIT, AD QUEM PERTINEAT, SIVE AGERE NOLET, QUICUNQUE AGERE VOLET, EI CENTUM JURÆORUM ACTIONEM DABO. SI PLURES AGERE VOLENT, CUJUS JUSTISSIMA CAUSA ESSE VIDEBITUR, EI AGENDI POTESTATEM FACIAM. SI QUIS IN SEPULCHRO IOLO MALO HABITAVERIT; EDIFICIUMVE ALIUD, QUAM QUOD SEPULCHRI CAUSA FACTUM EST, HABUERIT; IN EUM, SI QUIS EO NOMINE AGERE VOLET, DUCENTORUM JURÆORUM JUDICIUM DABO. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 2. Ait Prætor, CUJUS DOLO MALO SEPULCHRUM VIOLATUM ESSE DICETUR; prima verba ostendunt, eum demum ex hoc Edicto plecti, *qui dolo malo violavit*: si igitur dolus absit, cessabit in ejusdem persona. Et proinde doli incapaces, ut admodum impuberes, item omnes, qui non violandi animo accedunt, excusati sunt. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 3. *Sepulchri* autem appellatione omnem sepulchræ locum contineri existimandum est. *l. 3. §. 2. D. h. t.* Exceptis sepulchris hostium, quæ nobis religiosa non sunt; unde & lapides inde sublatos in quemlibet usum convertere possumus. *l. 4. D. h. t.*

§. 4. *Violatur* vero sepulchrum, si quis illud diruat,

ruat, l. 2. l. 7. D. l. 4. l. 5. C. h. t. vel contra voluntatem testatoris mortuum inferat; l. 3. §. 3. D. h. t. & maxime, si corpora sepulta & reliquias contrectaverit. l. 4. in f. C. h. t.

§. 5. IN EUM IN FACTUM JUDICIUM DABO; UT EI, AD QUEM PERTINEAT, QUANTI OB EAM REM ÆQUUM VIDEBITUR, CONDEMNETUR; datur scil. hoc casu *Actio sepulchri violati*: l. 1. D. h. t. *Quæ est famosa*, d. l. 1. *competens in primis ei, ad quem res pertinet*, l. 6. l. 1. §. 9. D. h. t. *ejusque heredi*; l. 10. D. h. t. *Contra violatorem*; *Ad id quod interest*. Qui enim de sepulchri violati actione judicant, æstimabunt, quatenus interfit; scilicet ex injuria, quæ facta est: item ex lucro ejus, qui violavit, vel ex damno, quod contigit, vel ex temeritate ejus, qui fecit. Nunquam tamen minoris debent condemnare, quam solent extraneo agente, i. e. ad centum aureos. l. 3. §. 8. D. h. t.

§. 6. SI NEMO ERIT, AD QUEM PERTINEAT, SIVE AGERE NOLET; QUICUNQUE AGERE VOLET, EI CENTUM AUREORUM ACTIONEM DABO. SI PLURES AGERE VOLUNT, CUJUS JUSTISSIMA CAUSA ESSE VIDEBITUR, EI AGENDI POTESTATEM FACIAM. V. l. 6. D. h. t. Si tamen is, cujus interest, sepulchri violati agere nollet, potest pœnitentia acta, antequam lis ab alio contestetur, dicere velle se agere, & audietur. l. 3. §. 10. D. h. t.

§. 7. SI QUIS IN SEPULCHRO DOLO MALO HABITAVÉRIT, ÆDIFICIUMVE ALIUD, QUAM QUOD SEPULCHRI CAUSA FACTUM SIT, HABUERIT; IN EUM, SI QUIS EO NOMINE AGERE VOLET, DUCENTORUM AUREORUM JUDICIUM DABO. Ut adeo, si quis in sepulchro habitasset, ædificiumque habuisset, Actio popularis sit. l. 3. §. 6. ult. D. h. t.

§. 8.

§. 8. In qua & illud singulare est, quod, si servus in sepulchro habitaverit, vel edificaverit, *Noxalis actio* locum non habeat. l. 3. §. 11. D. h. t.

§. 9. Quod si qui cadavera spolient, Præsides severius intervenire solent, maxime, si manu armata aggrediantur: ut, si armati more latronum id egerint, etiam capite plectantur; si sine armis, usque ad pœnam metalli procedatur. l. 3. §. 7. D. h. t.

§. 10. Si vero corpora ipsa extraxerint, vel ossa eruerint, humilioris quidem fortunæ summo supplicio afficiuntur; honestiores vero in insulam deportantur. l. ult. D. h. t.

TITUL. XIII.

DE CONCUSSIONE.

§. 1. XVII. **C**oncussio; quæ nihil aliud est, quam terror, pecuniæ vel alterius rei extorquendæ causa, injectus.

§. 2. De qua tale Edictum propositum videtur: Si, simulato Prætoris aut Præsidis jussu, Concussio facta esse dicetur, ablata ejusmodi restitui jubebo. Et in eum, qui abstulisse dicetur, prout ea res erit, animadvertam. arg. l. 1. D. h. t.

§. 3. Quod judicium non est publicum. Sed si ideo pecuniam quis accepit, quod crimen minatus sit, potest judicium publicum esse ex Senatusconsultis, quibus pœna *Legis Corneliæ* teneri jubentur, qui in accusationem innocentium coierint, quive ob accusandum, denunciandum testimonium, pecuniam acceperint. l. 2. D. h. t.

TITUL. XIV.

DE ABIGEIS.

C. IX. 37.

§. 1. XVIII. **A**bigeatus; sunt autem Abigei, qui pecora ex pascuis vel armentis subtrahunt, & quodammodo deprædantur, & abigendi studium quasi artem exercent, equos de gregibus vel boves de armentis abducentes. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 2. Cæterum, si quis bovem abetrantem, vel equos in solitudine relictos abduxerit, non est Abigeus, sed Fur potius, d. l. 1. §. 1. A quo & numero pecorum abactorum Abigeus discernitur: ut enim crimen Abigeatus dicatur, decem requiruntur oves, porci quinque vel quatuor; sed unus equus vel bos sufficit. l. ult. pr. D. h. t. l. 16. §. 7. D. de pæn. add. Paul. Sent. L. V. T. 18. §. 1.

§. 3. Pæna varia est pro varietate circumstantiarum, & nonnunquam gravior, imo & capitalis; scil. I. Si Abigeatus frequens sit. l. 1. pr. D. h. t.

II. Si Abigei ferro utantur. l. 2. D. h. t.

III. Si quis ferro a stabulo pecora abegerit; l. ult. §. 1. D. h. t. (ubi nihil mutandum v. Bas. L. LX. T. XXV. n. 3.) cæteroquin enim severius coercendus, qui e pascuis vel sylvis abigit. v. Exod. XXII. v. 1. 9. 10.

§. 4. Non tantum autem ipsi Abactores, sed & eorum Receptores puniuntur, qui in decennium relegantur. l. ult. §. ult. D. h. t.

TITUL. XV.

DE PRÆVARICATIONE.

§. 1. XIX. **P**rævaricatio; est autem *Prævaricator*, a varicando sic dictus, l. 212. *D. de V. S.* in genere, qui diversam partem adjuvat, prodita causa sua; l. 1. pr. *D. h. t. l. 4. §. pen. D. de his qui not. infam. v. supr. ad t. de post. §. 40. in specie vero, qui publico iudicio accusavit, & prodita causa cum reo colludit, ut absolvatur. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 1. §. 1. 6. D. ad SCt. Turpill.*

§. 2. Unde *Prævaricationis Iudicium* aliud *Publicum* est, aliud *Privatum*. l. 3. *D. h. t.*

§. 3. Si quis in iudicio publico prævaricatus sit, eadem poena afficitur, qua afficeretur reus, si non per prævaricationem absolutus esset; l. 6. *D. h. t.* porro notatur infamia, l. 4. *D. h. t. l. 1. l. 4. §. pen. D. de his qui not. infam.* neque postea ad accusandum amplius admittitur. l. 5. *D. h. t.*

§. 4. Si vero in privato, extra ordinem punitur. l. 1. §. 1. l. 2. *D. h. t.*

TITUL. XVI.

DE RECEPTORIBUS.

C. IX. 39.

§. 1. XX. **C**rimen Receptorum; Qui latrones aliorumve criminum reos dolo malo recipiunt, & occultant. l. 1. *D. h. t. l. 1. l. 2. C. de his qui latr. vel al. crim. reos occultav.*

§. 2. Sine quibus cum rei criminum diu latere non possint, præcipitur, ut, siquidem focii sint sceleris,

leris, perinde puniantur, atque latrones, aliorumve criminum rei. *l. 1. D. l. 1. C. h. t. l. 3. §. 3. D. de incend. ruin. naufrag. l. 13. pr. D. de off. Præs.*

§. 3. Si vero focii non sint, vel cognati vel affines, levius coërcentur pœna extraordinaria. *l. 1. C. de his qui latr. vel al. crim. reos occultav. l. ult. §. ult. D. de abig. l. 2. D. h. t.*

TITUL. XVII.

DE FURIBUS BALNEARIIS.

§. 1. XXI. **C**rimen Furum Balneariorum; Qui vestimenta eorum, qui in balneis publicis lavantur, surripiunt.

§. 2. Qui, uti & fures nocturni non effractores, neque telo se defendentes, extra ordinem puniuntur, ita tamen, ut in pœna eorum operis publici temporarii modus non egrediendus sit. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Quod si vero miles in furto balneario apprehensus sit, ignominia mitti debet. *l. ult. D. h. t.*

TITUL. XVIII.

DE EFFRACTORIBUS, ET EXPILATORIBUS.

§. 1. XXII. XXIII. **C**rimen Effractorum, & Expilatorum.

§. 2. Effractores sunt, qui parietes vel fores carceris, aliarumve ædium, effringunt. *l. 1. pr. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Qui, si quidem carcere effracto evaserint, capite puniuntur; *l. 1. pr. D. h. t. v. infr. ad t. de cust. reor.* §. 9. si vero effracto perforatoque pariete aliarum ædium pecuniam abstulerint, pœna metalli,

D d d d 2

operis

operis publici, vel relegationis, afficiuntur, prout *Nocturni* vel *Diurni* sunt. l. 1. §. 2. l. 2. D. h. t.

§. 4. *Expilatores* autem sunt *fures atrociores*, l. 1. §. 1. D. h. t. qui homines per vim pecunia vestimentisque exuunt, ut ne quidem pilum in corpore spoliatorum relinquant. Afcon. Ped. in 2. Verr.

§. 5. Qui, si viliores sint, in opus publicum, perpetuum, vel temporarium, dari solent; si honestiores, vel ordine ad tempus moventur, vel fines patriæ excedere jubentur. l. 1. §. 1. D. h. t.

TITUL. XIX.

EXPILATÆ HEREDITATIS.

C. IX. 32.

§. 1. XXIV. **C**rimen *Expilatæ hereditatis*; Quod est delictum extraordinarium, quo quis res hereditarias aufert ante aditam hereditatem, vel antequam res ab herede possessæ sunt. l. 1. l. 2. §. 1. D. h. t.

§. 2. Cum enim hereditati jacenti furtum non fiat, l. 1. D. de R. D. l. 68. D. de furt. & proinde hoc casu Actio furti locum non habeat, l. 2. §. 1. D. h. t. loco ejus *Accusatio expilatæ hereditatis* introducta est. l. 1. D. l. ult. C. h. t.

§. 3. Quæ datur heredibus & successoribus defuncti, l. 4. D. l. 3. l. 4. C. h. t. contra expilantes, excepta uxore, l. 5. D. h. t. & coherede, l. 1. C. h. t. l. 51. D. pro soc. l. 3. in f. C. fam. ercisc. ad pœnam extraordinariam. l. 1. D. h. t.

TITUL. XX.

STELLIONATUS.

C. IX. 34.

§. 1. XXV. **C**rimen Stellionatus; Quod, a stellione seu lacerta stellata sic dictum, v. Plin. L. XXX. c. 10. est delictum extraordinarium, quo dolo quid factum est, ita ut titulus criminis deficiat. l. 3. §. 1. D. h. t.

§. 2. Veluti, I. Si quis rem alii obligatam, dissimulata obligatione, per calliditatem alii distraxerit, vel permutaverit, vel in solutum dederit, l. 3. §. 1. D. h. t. vel pignori obligaverit. l. 16. §. 1. l. 36. §. 1. D. de pign. act. l. 1. l. ult. C. h. t.

II. Si quis merces supposuerit, vel obligatas averterit, vel corruperit. d. l. 3. §. 1. 3.

III. Si quis æs pro auro oppignoraverit. d. l. 16. §. 1. d. l. 35. D. de pign. act.

IV. Si quis ignoranti creditori rem alienam tanquam suam oppignoraverit; sive juramentum accesserit, l. f. D. h. t. sive non accesserit. l. 16. §. 1. l. 36. §. 1. D. de pign. act.

V. Si quis imposturam, vel collusionem fecerit in necem alterius. l. 3. §. 1. D. h. t.

§. 3. Cujus persecutio est extraordinaria, l. 3. §. 2. D. l. 4. C. h. t. non publica, l. 1. D. h. t. neque famosa; l. 2. D. h. t. l. 16. §. 1. D. de pign. act. nisi cum alia Actione famosa concurrat. l. 13. §. ult. D. de his qui not. infam. v. supr. ad d. t. §. 45.

TITUL. XXI.

DE TERMINO MOTO.

§. 1. XXVI. **C**rimen Termini moti; Quod est delictum extraordinarium, quo Termini, i. e. Lapidés aliaque signa confines agros distinguéntia, moventur, mutantur, avelluntur, vel propelluntur. l. 1. l. 2. l. 3. D. h. t.

§. 2. Cujus pœna ex L. Numæ erat, ut, qui terminos vicini exarasset, cum bobus sacer seu detestabilis esset. Dion. Hal. L. II. c. 76. Fest. in vpc. Termino. add. Deut. XXVII. v. 17.

§. 3. Sed jure novo pœna pro varia conditione admittentium est extraordinaria, & arbitraria: l. 1. l. 3. §. ult. D. h. t. si enim honestiores id admiserunt, relegantur; si véro humiliores, castigari, vel etiam ad opus publicum dari possunt. l. 2. D. h. t.

§. 4. Quin & *Lege Agraria*, quam Cajus Cæsar tulit, adversus eos, qui terminos statutos, extra suum gradum, finesve moverint dolo malo, pecuniaria pœna constituta est; nam in terminos singulos, quos ejecerint, locove moverint, quinquaginta aureos in publico dari jubet, & ejus Actionem petitionemque ei, qui volet, esse jubet. l. 3. pr. D. h. t.

TITUL. XXII.

DE COLLEGIIS ET CORPORIBUS.

§. 1. XXVII. **C**rimen Collegii & Corporis illiciti. v. l. 1. pr. l. 2. l. 3. pr. D. h. t.

§. 2. Est enim *Collegium* seu *Corpus* vel *Licítum*, quod publica auctoritate constitutum est; vid. supr. ad

ad t. quod cujusque univ. nom. §. 5. vel Illicitum, quod publica auctoritate constitutum non est, *l. 3. §. 1. D. h. t.* Quod habere prohibitum est, ne factiones & seditiones sub titulo collegii nascantur. *l. 1. pr. D. h. t. Sueton. in Aug. c. 32.*

§. 3. *Pæna* autem Collegii seu corporis illiciti aliquando eadem est, quæ læsæ Majestatis; *l. 1. D. ad L. Jul. Maj.* aliquando *Legis Julæ de vi*, qua tenentur, qui hominibus armatis loca publica vel templa occupasse judicati sunt; *l. 2. D. h. t.* aliquando vero sola collegii dissolutio, ut permittatur etiam eis, qui dissolvuntur, pecunias communes, si quas habent, dividere & partiri. *l. 3. pr. D. h. t.*

TITUL. XXIII.

DE POPULARIBUS ACTIONIBUS.

§. 1. Cum autem multorum Criminum, tum Extraordinariorum, v. *l. 3. pr. D. de sep. viol. l. 3. D. de term. mot.* tum aliorum, v. *l. 7. D. de jurisd. l. 5. §. 5. ult. D. de his qui effud. accusationes* sint populares, de *Actionibus Popularibus* simul subjicitur.

§. 2. Sunt autem *Actiones Populares*, quæ suum *jus Populo* tuentur; *l. 1. D. h. t.* seu quæ, *tuendi juris publici causa*, cuivis e *Populo* competunt. *l. 43. §. 2. D. de proc.*

§. 3. Dantur itaque cuivis ex *Populo*, *d. l. 43. §. 2. D. de proc.* dummodo integra sit persona, i. e. cui per *Edictum* postulare licet. *l. 4. D. h. t.*

§. 4. Si plures sint, qui agere volunt, is præferatur, cujus interest, *l. 3. §. 1. D. h. t.* vel qui magis idoneus est. *l. 2. D. h. t.*

Dddd 4

§. 5.

§. 5. Non etiam dantur mulieri & pupillo, nisi cum ad eos res pertineat; l. 6. *D. h. t.*, neque per procuratorem institui possunt. l. 5. *D. h. t. l. 42. D. de proc.*

§. 6. Dantur autem ordinario ad *Pœnam Actori applicandam*; arg. l. 12. *D. de V. S. v. l. 7. D. de jurisd. l. 3. §. 5. ult. D. de his qui eff. vel dej. junct. l. ult. D. de litig. l. 10. D. de jur. ffc. nisi aliud nominatim constitutum sit. v. l. 3. D. de term. mot. l. 25. §. ult. D. ad SCt. Silan.*

§. 7. Sed contra heredes, vel post annum, non competunt, l. ult. *D. h. t.*

LIBER XLVIII. TITUL. I.

DE PUBLICIS JUDICIIS.

§. 1. **D**elicta seu *Judicia Publica* vero non sunt omnia, in quibus crimen vertitur, sed ea tantum, quæ ex *Legibus Judiciorum publicorum veniunt*: ut *Julia Majestatis*, *Julia de Adulteriis*, *Cornelia de Sicariis & Veneficis*, *Pompeja Parricidii*, *Julia Peculatus*, *Cornelia de Testamentis*, *Julia de Vi privata*, *Julia de Vi publica*, *Julia Ambitus*, *Julia Repetundarum*, *Julia de Annona*. l. 1. D. h. t. add. *supr. ad t. de priv. del.* §. 9.

§. 2. Quæ *Publica* dicuntur, quia cuivis ex *Populo executio* eorum, seu accusatio, v. l. 1. §. 1. D. *de incend. ruin. naufr.* l. 11. pr. D. *de accus.* l. 7. §. 1. D. *de injur.* plerumque datur, §. 1. I. h. t. ad pœnam capitalem, similemve, vel pecuniariam publico applicandam.

§. 3. *Publicorum enim Judiciorum* quædam *Capitalia* sunt, quædam non *Capitalia*. l. 2. D. §. 2. I. h. t.

§. 4. *Capitalia* sunt, ex quibus pœna mors aut exilium est; seu, quæ reum afficiunt morte naturali, vel civili. d. l. 2. d. §. 2.

§. 5. Non *Capitalia* vero, quæ corporis coërcitionem, relegationem, infamiam, vel pœnam pecuniariam irrogant: d. l. 2. d. §. 2. licet latiori sensu causa etiam existimationis capitalis vocetur. l. 103. D. *de V. S.*

§. 6. Sed in reliquis plurima habent communia: veluti I. Quod morte rei perimantur. l. 3. D. h. t.

II. Quod damnatos faciant infames. l. 7. D. h. t.

III. Quod non admittant procuratores, nisi ad excusandam absentiam. l. pen. §. 1. D. h. t.

Dddd §

IV. Quod

IV. Quod, licet antiquus ordo exercendorum judiciorum publicorum, de quo vid. Afcon. Ped. in 2. & 3. Verr. in usu esse defierit, magna tamen adhuc diversitas sit inter ea & cætera judicia, tum in instituendo, tum in exercendo. *pr. I. h. t.*

TITUL. II.

DE ACCUSATIONIBUS, ET INSCRIPTIONIBUS.

C. IX. I. 2.

§. 1. **I**n Publicis Judiciis enim proceditur vel per *Inquisitionem*, vel per *Accusationem*.

§. 2. Per *Inquisitionem*, cum Judex ex officio, etiam nullo existente Accusatore, in crimen, ejusque auctorem inquit, reumque pœna promerita afficit. v. l. 13. *D. de off. Prasf.* l. 10. *C. de Ep. & Cler.* l. 7. *C. de accus.* Nov. 128. c. 21. c. 9. x. *de jud.* c. 19. *Caus.* 2. Q. 1. Deut. XIII. v. 12. & seqq. XVII. v. 2. & seqq.

§. 3. Per *Accusationem* vero, cum *Accusatio* legitime instituitur.

§. 4. Est autem *Accusatio*, criminis ad Judicem solennis delatio, vindictæ publicæ causa facta. v. l. 16. l. 19. l. 20. *C. de his qui accus. non poss.*

§. 5. *Accusare possunt* ordinario omnes, qui non impediuntur, neque prohibentur.

§. 6. *Impediuntur* Furiosi, Dementes, arg. l. 5. *D. de R. J.* §. 8. *I. de inut. stip.* §. 3. 4. *I. de curat.* Infantes & Infantiae proximi. arg. §. 9. *I. de inut. stip.*

§. 7. *Prohibentur* vero I. *Propter sexum*, Mulieres: l. 8. l. 1. *D. h. t.* nisi parentum, liberorumque, & patroni & patronæ, & eorum filii filiæ, nepotis neptis mortem, suamve injuriam exequantur, d. l. 1. l. 2.

l. 2. pr. l. 11. pr. D. h. t. vel crimen sit Majestatis, l. 8. D. ad L. Jul. maj. Annonæ, l. f. §. 2. D. ad L. Jul. de ann. vel Sacrilegii. l. 10. C. de Ep. & Cler.

II. *Propter ætatem, Pupilli, d. l. 8. D. h. t. & Minores: l. 4. C. de auct. præst. nisi mortem propinquorum, suamve injuriam, ex auctoritate Tutorum vel Curatorum, exequantur. l. 2. §. 1. l. 11. pr. D. h. t. l. 2. C. de auct. præst.*

III. *Propter sacramentum, qui stipendia merent: d. l. 8. D. h. t. nisi suam suorumve injuriam exequantur, mortemve propinquorum defendant; l. 11. pr. D. h. t. aut reum Majestatis deferant. l. 7. §. 1. D. ad L. Jul. maj.*

IV. *Propter Magistratum, potestatemve; in qua agentes sine fraude in jus evocari non possunt. d. l. 8. pr. D. l. 2. D. de in jus voc.*

V. *Propter delictum; infames. d. l. 8. l. 4. D. h. t.*

VI. *Propter turpem quæstum; ut, qui duo judicia adversus duos reos subscripta habent, nummosve ob accusandum, vel non accusandum, acceperint. d. l. 8. D. h. t. l. 16. C. qui acc. non poss.*

VII. *Propter conditionem suam; ut liberi contra parentes, libertini contra patronos. d. l. 8. l. 11. §. 1. D. h. t. l. pen. & ult. C. qui accus. non poss.*

VIII. *Propter suspicionem calumniæ; ut illi, qui falsum testimonium subornati dixerunt. l. 9. D. h. t.*

IX. *Propter paupertatem; ut sunt, qui minus quam L. aureos habent. l. 10. D. h. t.*

X. *Propter statum; Filiisfam. (nisi consentiat pater, vel uxorem accuset adulterii, l. 6. §. pen. l. 37. D. ad L. Jul. de adult.) & Servi: l. pen. C. de his qui accus. non poss. l. 32. D. de R. J. nisi crimen sit læsæ majestatis, l. 7. §. 2. D. ad L. Jul. maj. arctioris annonæ, falsæ monetæ, vel simile; l. 53. D. de jud. vel necem domini vindicent. l. 1. C. de prec. Imp. off. §. 8.*

§. 2. Si plures existant, qui accusare volunt, iudex eligere debet eum, qui accuset, causa scil. cognita, æstimated accusatorum personis, vel de dignitate, vel ex eo, quod interest, vel ætate, vel moribus, vel alia iusta causa. *l. 16. D. h. t.* Quæ causæ cognitio *Divinatio* dicebatur antiquis; de qua v. *Ascon. Ped. in Divin. Cic. in Argum. Gell. L. II. c. 4. Quint. Inst. L. III. c. 10. L. VII. c. 4.*

§. 9. *Accusari possunt* omnes criminum rei, siue liberi sint, siue servi, *l. 12. §. 3. D. h. t.* siue masculi, siue fœminæ, siue maiores, siue minores, siue puberes, siue impuberes; *l. 37. §. 1. D. de min. l. 4. C. de auct. præst.* dummodo sint pubertati proximi, *l. 111. D. de R. J. & intercedat Tutorum Curatorumve auctoritas. d. l. 4. C. de auct. præst.*

§. 10. Sed excipiuntur I. Furiosi & mente capti; *l. 3. §. 1. D. de injur. l. 12. D. ad L. Corn. de sic. l. 9. §. 2. D. ad L. Pomp. de parric. l. 14. D. de off. Præs. l. 1. D. de requir. vel absent. l. 5. D. de pæn. ob eandemque rationem Infantes, & Infantia proximi. d. l. 12. D. ad L. Corn. de sicar. §. 9. I. de inut. stip.*

II. Princeps, omnesque superiorem non recognoscens. *N. 105. c. 2. in f. arg. l. un. C. ne quis in sua caus.*

III. Legatus Imperatoris seu Præses Provinciæ, & Magistratus Majores. *l. 12. pr. D. h. t.*

IV. Qui Reip. causa abest; dummodo non retractandæ legis causa absit. *d. l. 12. pr.*

V. Qui ab alio delatus est; qui respectu ejusdem criminis ab alio iterum deferri nequit. *l. 11. §. 2. D. h. t.*

VI. Servus, si agatur ex *Lege Julia de vi privata*, quia ea lege damnati partis tertiæ bonorum publicatione puniuntur, quæ pœna in servum non cadit; idemque dicendum in cæteris legibus, quibus pecuniaria

niaria pœna irrogatur, vel etiam capitis, quæ fer-
vorum pœnis non convenit. *l. 12. §. 4. D. h. t.*

VII. Mortuus; quia crimen mortalitate exstingui-
tur: *l. 20. D. h. t. l. f. D. ad L. Jul. maj. l. 1. C. si reus
vel accus. mort. l. 20. D. de pœn. nisi forte defunctus
criminis Perduellionis reus fuerit. d. l. f. D. ad L.
Jul. maj.*

§. 11. Ut autem ad accusandum quis admittatur,
Inscriptione seu Libello opus est, quo Accusator reum
desert, facta mentione criminis, personæ, loci & tem-
poris; *l. 3. pr. D. h. t.* ita tamen, ut diem vel horam
exprimere non sit necesse. *d. l. 3. pr.* Cui Accusator
subscribere debet, se professum esse, vel alius pro eo,
si literas nesciat. *d. l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 12. Quin & *in crimen subscribere debet*, i. e. ad si-
militudinem supplicii seu pœnam talionis se obstrin-
gere, si non probaverit; & cavere, se perseveraturum
in crimine usque ad sententiam. *l. 7. pr. D. l. ult. C.
h. t. l. ult. C. de calumn. l. 2. C. de exhib. & transmitt.
reis.*

§. 13. Quæ res ad id inventa est, ne facile quis
profiliat ad accusationem, cum sciat, inultam sibi
accusationem non futuram. *d. l. 7. pr.*

§. 14. Remittitur tamen *in crimen subscriptio* I. Ma-
rito in accusatione adulterii. *l. 30. C. ad L. Jul. de
adult.*

II. Mulieri suam suorumve injuriam persequenti.
l. 12. C. qui accus. non poss.

III. Parentibus liberorum, & liberis mortem pa-
rentum exsequentibus. arg. *l. 2. 4. C. de calumn. l. 15.
§. 2. D. ad SCt. Treb.*

IV. Personis publicis ex officio crimen denunci-
antibus. *l. 7. C. h. t. l. ult. §. 2. C. de custod. reor.*

TITUL. III.

DE CUSTODIA ET EXHIBITIONE REORUM.

C. IX. 3. 4.

§. 1. **U**bi delatio facta est, auctoritate Judicis apprehenduntur & exhibentur rei, si præsentes sint; *l. ult. C. de exhib. & transmitt. reis.* si vero absentes, transmittuntur a Judice loci, ubi degunt, ad locum delicti commissi. *l. 7. D. h. t. l. 2. C. de exhib. & transmitt. reis. l. 7. §. ult. D. de accus. Nov. 134. c. ult.*

§. 2. Quo prævio Judex æstimare solet, *utrum in carcerem recipienda sit persona, an militi tradenda, vel fidejussoribus committenda, vel etiam sibi, seu propriæ promissioni.* Hoc autem, vel pro criminis, quod objicitur, qualitate, vel propter honorem, aut propter amplissimas facultates, vel pro innocentia personæ, vel pro dignitate ejus, qui accusatur, facere solet. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Et quidem, si delictum sit gravius, cujus pœna est capitalis, vel corporalis, v. *l. 3. D. h. t.* idque reus confessus sit, *l. 5. D. h. t.* vel graves contra eum militent præsumptiones, in vincula publica, seu carcerem conjiciendus est. *d. l. 3. 5. D. h. t. l. 2. C. de exhib. & transmitt. reis.*

§. 4. Qui est locus publicus, in quo rei criminum auctoritate publica custodiuntur, ne aufugiant. *l. ult. C. h. t.*

§. 5. Privatos enim carceres, sub pœna criminis læsæ majestatis; habere prohibitum est; *l. 1. C. de privat. carc. inhib. & carcer ad custodiam tantum, non ad pœnam adhibendus est. l. 8. §. 9. D. de pœn.*

§. 6. Unde & carcer tolerabilis esse debet, neque
rei

rei dure, sed pro qualitate delicti & personarum, & quantum fieri potest humane & commode habendi sunt. *l. 1. C. h. t.*

§. 7. Non tantum autem dictis casibus *Reus*, sed & quandoque *Accusator* custodiæ mandatur, ut, si calumniæ convictus fuerit, similitudinem patiatur supplicii. *l. 2. in f. C. de exhibend. & transmitt. reis. l. ult. C. de accus. l. ult. C. de calumn.*

§. 8. Excipiuntur tamen Mulieres honestæ, *l. 1. & Auth. seq. C. de off. div. jud. Auth. Hodie. C. h. t. N. 134. c. 9.* nec non personæ Illustres, Nobiles, Professores, Doctores, & Clerici; *l. 17. C. de dign. l. 6. C. de Ep. & Cler. qui vel in alio commodo loco, vel propria domo custodiendi sunt.*

§. 9. Quod si vero quis carceri inclusus, effracto carcere, evaserit, licet innocens sit, capite plectendus est; *l. 13. D. h. t. l. 1. D. de effract. si vero dolo vel culpa præpositi, seu commentariensis, tum ipse, tum præpositus arbitrarie puniendus est. l. 8. l. 10. D. h. t. d. l. 1. D. de effract. v. supr. ad d. t. §. 3.*

§. 10. *Militi* committitur reus, si persona honesta sit, maxime, si nondum confessus vel convictus sit. *l. 1. D. h. t. v. Act. C. ult. v. 16.*

§. 11. Non tamen facile tyroni credenda custodia, nec uni, sed duobus committenda est. *l. ult. pr. §. 1. D. h. t. Act. XII. v. 6.*

§. 12. Qui, si negligentia amiserint custodias, pro modo culpæ, vel castigantur, vel militiam mutant; si vero fraudulenter in dimittenda custodia versati fuerint, vel capite puniuntur, vel in extremum militiæ gradum dantur. *l. ult. §. 2. l. 12. D. h. t.*

§. 13. *Fidejussoribus* autem vel *Promissioni* suæ committitur reus, si delictum sit levius, vel dignitas facultatesve rei aliud suadeant. *l. 1. D. h. t.*

TITUL. IV.

AD LEGEM JULIAM MAJESTATIS.

C. IX. 8.

§. 1. **U**t autem de natura *Publicorum Delictorum*, eorumque pœna, accuratius constet, singulæ species *Judiciorum Publicorum* subjiciuntur.

§. 2. Quarum I. Est *Lex Julia Majestatis*; Quæ lata videtur a C. Julio Cæsare, v. Cic. *Phil. I. c. 9.* & contra eos, qui majestatem publicam læserint, *l. 3. D. h. t.* seu contra Imp. vel Remp. aliquid moliti fuerint, suum vigorem extendit. §. 3. *I. h. t.*

§. 3. Est enim *Majestas* (quæ auctore Festo, a magnitudine dicta, in genere est cujusque rei dignitas ac amplitudo, v. *l. pen. D. de J. & J. Gell. L. XIII. c. 13.* Vell. Pat. *L. I. c. 10.*) hoc loco *Magnitudo vel Amplitudo*, seu *summa potestas Principis, vel Populi*. v. Cic. *de Orat. L. II. c. 39.* Part. *Orat. c. 30.* Vell. Pat. *L. II. c. 99. 124. 129.*

§. 4. Adeoque *Crimen Majestatis* est, Quod adversus *summam potestatem Principis, vel Populi*, seu *Reip.* committitur. *l. 1. §. 1. D. h. t. §. 3. I. de publ. jud. Cic. dd. ll.*

§. 5. Idque duplex est, *Perduellionis*, & *Majestatis* in specie sic dictum. *l. ult. D. h. t. l. ult. C. de abolit.*

§. 6. *Crimen Perduellionis* est, quod adversus *Populum Romanum*, vel adversus *securitatem ejus* committitur; seu cum quis *hostili animo adversus Remp. vel Principem* animatus est. *d. l. ult. D. h. t. §. 3. I. de publ. jud.*

§. 7. Quo tenetur is, *cujus opera, dolo malo confilium*

lium initum erit, quo obsides injussu Principis interciderent; quo armati homines, telis, lapidibusve, in urbe sint, convenientve adversus Remp. locave occupentur, vel templa; quove cætus conventusve fiat, hominesve ad seditionem convocentur; cujusve opera, consilio, dolo malo consilium initum erit, quo quis Magistratus Populi Romani, quive imperium potestatemve habebit, occidatur; quove quis contra Remp. arma ferat; quive hostibus Populi Romani nuntium, literasve miserit, signumve dederit, feceritve dolo malo, quo hostes Populi Romani consilio juventur adversus Rempublicam; quive milites sollicitaverit, concitaveritve, quo seditio tumultusve adversus Remp. fiat. Quive de Provincia, cum ei successum esset, non decessit; aut qui exercitum deseruit, vel privatus ad hostes persugit; quive sciens falsum conscripsit, vel recitavit in tabulis publicis. Quive in bellis cesserit, aut arcem non tenuerit, aut castra concesserit. Quive injussu Principis bellum gesserit, delectumve habuerit, exercitum comparaverit. Quive, cum ei in provincia successum esset, exercitum successori non tradidit. Quive privatus pro potestate Magistratuve quid sciens dolo malo gesserit. Cujusve dolo malo jurejurando quis adactus est, quo adversus Remp. faciat. Cujusve dolo malo exercitus Populi Romani in insidias deductus, hostibusve proditus erit; factumve dolo malo dicitur, quo minus hostes in potestatem Populi Romani veniant; cujusve opera dolo malo hostes Populi Romani commeatu, armis, telis, equis, pecunia, aliave qua re adjuti erunt; utve ex amicis hostes P. R. fiant; cujusve dolo malo factum erit, quo Rex exteræ nationis P. R. minus obtemperet; cujusve opera, dolo malo factum erit, quo magis obsides, pecunia, jumenta, hostibus P. R. dentur adversus Remp. Item qui confessum in judicio Reum, & propter hoc in vincula conjectum, emisserit. Quive quid eorum,

Eccc

quæ

quæ supra scripta sunt, facere curaverit. l. 1. §. 1. l. 2. l. 3. l. 4. pr. l. 10. D. l. 5. pr. C. h. t. Cic. de Orat. L. II. c. 39. de Part. orat. c. 30.

§. 8. *Crimen Majestatis* vero in specie est, cum alio quocunque modo contra *Majestatem Principis vel Reip.* indirecte aliquid committitur: l. ult. D. h. t. l. ult. C. de abolit. veluti, si quis statuas Principis jam consecratas violaverit; l. 6. l. 7. §. ult. D. h. t. Tacit. Ann. L. I. c. 72. 73. si quis privatum carcerem habuerit; l. un. §. 1. C. de priv. carcer. vel falsam monetam cuderit. l. 2. C. de fals. mon.

§. 9. Non etiam, si quis statuas Imperatoris reprobatas conflaverit; vetustate corruptas refecerit; nondum consecratas vendiderit, vel lapide jactato incerto fortuito statuam attigerit; l. 4. §. 1. l. 5. pr. §. 1. 2. D. h. t. vel Imperatori maledixerit: non enim lubricum linguæ ad pœnam facile trahendum; l. 7. §. 1. 2. D. h. t. quoniam, si id ex levitate processerit, contemnendum, si ex infania, miseratione dignissimum, si ab injuria, remittendum. l. un. C. si quis Imp. maled.

§. 10. In utroque crimine singulare est, I. Quod hic ad accusationem admittantur famosi, milites, servi, l. 7. pr. §. 1. 2. & mulieres. l. 8. D. h. t.

II. Quod nulla hic dignitatis habeatur ratio. l. 3. l. 4. C. h. t.

III. Quod non admittantur Advocati. l. 5. §. 2. C. h. t.

IV. Quod admittantur testes cæteroquin inhabiles. l. 7. §. 1. C. h. t.

V. Quod non admittatur appellatio. l. 6. §. 9. D. de injust. rupt. irr. test.

§. 11. *Pœna* autem *Criminis Perduellionis* est, quod tum ipse Reus, tum conscii pœna gladii aliove ultimo supplicio afficiantur; l. 5. pr. §. 6. 7. C. h. t.

§. 3.

§. 3. *l. de publ. jud.* memoria eorum etiam post mortem damnetur; *d. §. 3. l. de publ. jud. l. 6. l. 7. l. 8. C. h. t.* statuæ aliaque honoris insignia detrahantur; *l. 24. D. de pæn. & hereditas fisco vindicetur. l. ult. D. l. 5. pr. C. h. t.*

§. 12. Quin & filii eorum a materna, & avita, omniumque proximorum hereditate, ac successione, excluduntur, ex testamentis extraneorum nihil capiunt, perpetuo sunt egentes & pauperes, infamia paterna semper eos comitatur, neque ad ullos prorsus honores vel sacramenta perveniunt. Et filiabus tantum Falcidia seu Legitima ex bonis matris conceditur. *l. 5. §. 1. 3. 6. C. h. t. v. Cic. ad Brut. Ep. 12. 15.*

§. 13. *Criminis vero Majestatis in specie pæna mitior est, vel capitis, vel deportationis, vel relegationis; Paul. V. Sent. T. XXIX. §. 1. l. 24. D. de pæn. neque ad mortuum, liberosve, extenditur. l. f. D. arg. l. 5. pr. §. 1. C. h. t.*

TITUL. V.

AD LEGEM JULIAM DE ADULTERIIS
COERCENDIS.

C. IX. 9.

§. 1. II. **L**ex Julia de Adulteriis coërcendis; quæ lata est ab Augusto, successore C. Julii Cæsaris, ejusque tum Imperii, tum nominis herede. *l. 1. D. h. t. Suet. in Aug. c. 34. Horat. L. IV. Carm. Od. 5. Dion Cass. L. XLV. pr.*

§. 2. Cujus varia fuere capita. *v. l. 12. l. 15. §. 1. 2. l. 23. pr. §. 4. l. 25. pr. §. 5. l. 27. §. 16. l. 29. pr. §. 1. D. h. t.* Et Primo quidem actum est de

Eeee 2

Adul-

Adulterio; quod ita habet: NE QUIS POSTHAC STUPRUM ADULTERIUM FACITO, SCIENS DOLO MALO. l. 12. D. h. t.

§. 3. *Adulterium* latius acceptum comprehendit & *Stuprum*; l. 6. §. 1. l. 101. D. de V. S. unde & *Lex Julia* iis verbis promiscue & indifferenter utitur. dd. ll.

§. 4. Sed stricte & proprie acceptum *Adulterium* est *vitatio ejus, quæ alteri nupta*, d. l. 6. §. 1. l. 34. §. 1. D. h. t. Lev. XX. v. 10. Deut. XXII. v. 22. vel alterius *sponsa est*. l. 13. §. 3. D. h. t. Deut. XXII. v. 24.

§. 5. Ad quod accusandum non omnes indistincte admittuntur, sed tantum *Maritus, Pater, Frater, Patruus, & Avunculus*; l. 14. §. 2. D. l. 30. C. h. t. ita ut *Maritus* reliquis præferatur, dummodo intra dies LX. olim a tempore divortii numerandos, l. 30. §. 1. D. h. t. accusationem instituerit. l. 14. §. 2. D. h. t.

§. 6. Jure enim antiquo *maritus*, retenta in matrimonio uxore, crimen *Adulterii* inferre non poterat; l. 11. C. h. t. sed jure novo id mutatum est, ut & constante matrimonio accusatio fieri, & postea repudium mitti possit. N. 117. c. 8. Auth. Sed novo. C. h. t.

§. 7. Extraneus adulterum etiam constante matrimonio accusare potest; l. 39. §. 1. D. h. t. non etiam adulteram, nisi maritum prius lenocinii convicerit. l. 26. D. h. t.

§. 8. Sed nec mulier maritum hujus criminis postulare potest; l. 1. C. h. t. Gell. L. X. c. 23. nec minor XXV. annis admittitur, nisi matrimonii sui injuriam exsequatur. l. 15. §. 6. D. h. t.

§. 9. *Pæna Adulterii ex Lege Julia* relegatio fuit. arg. l. 5. D. de quæst. l. 11. pr. l. 29. §. 1. D. h. t. l. 5. D. de quæst. v. Tacit. Ann. L. I. c. 53. L. II. c. 50. L. III. c. 24. L. IV. c. 42. Suet. in Aug. c. 5. 65.

§. 10.

§. 10. Sed Constantinus M. fecit capitalem, voluitque pœnam esse gladii; *l. 30. §. 1. C. h. t. Nov. 134. c. 10.* convenienter juri Divino: Lev. XX. v. 10. Deut. XXII. v. 22. secundum quod jus novum Tribonianus *l. 9. C. h. t. §. 4. I. de publ. jud. & l. 18. C. de transact.* haud dubie inflexit.

§. 11. A qua tamen pœna ratione mulieris postea iterum recessit Imp. Justinianus, jubens adulteram competentibus vulneribus subactam in monasterium mitti, & nisi intra biennium a marito recipiatur, tonderi, & monachicum habitum accipere; *Nov. 134. c. 10.* nec non Leo Imp. qui utrisque, tum adultero, tum adulteræ, nasum abscindi voluit. *Nov. 32.*

§. 12. Præterea amittit *Adultera* dotem, ut & *Adulter* donationem propter nuptias. *l. 11. §. 3. D. h. t. l. 8. C. de repud. Nov. 117. c. 8.*

§. 13. Quin & jus datum est patri, filiamfam. domi suæ, generive, in adulterio deprehensam, una cum adultero occidere. *l. 20. l. 21. l. 22. §. 2. l. 23. pr. §. 1. Et seqq. D. h. t.*

§. 14. Imo etiam marito permittitur adulterum, si vilioris conditionis sit, domi suæ, vel alibi, post trinam denunciationem deprehensum, occidere. *l. 24. pr. D. h. t. Nov. 117. c. 15.*

§. 15. Non etiam uxorem, quam maritus dimittere debet; *d. l. 24. §. 1.* licet id in patre secus sit, eo quod plerumque pietas paterni nominis consilium pro liberis capit: cæterum mariti calor & impetus facile decernentis refrenandus fuit. *l. 22. §. 4. D. h. t.*

§. 16. II. Coërcet *Lex Julia peccatum Sodomiticum*; cujus pœna similiter est capitalis. *l. 31. C. h. t. §. 4. I. de publ. jud.*

§. 17. III. *Stuprum in specie dictum; cum quis sine*

vi vel virginem, vel viduam honeste viventem, stupraverit. l. 6. §. 1. l. 34. pr. §. 1. D. h. t.

§. 18. Cujus pœna, si quidem honesti sunt stupratores, publicatio est dimidiæ partis bonorum; si humiles, corporis coërcitio cum relegatione. *d. §. 4. l. de publ. jud.*

§. 19. Secus ac jure Divino, quo stuprator stupratam ducere debet & dotare; Deut. XII. v. 29, quod & jure Canonico probatum est. *c. 1. 2. x. de adult.*

§. 20. IV. *Incestum*; qui est coitus illicitus, contra reverentiam sanguini vel affinitati debitam. *l. 6. l. ult. Auth. Incestas. C. de incest. nupt.*

§. 21. Qui I. Vel cum *Adulterio* conjunctus est, vel ab eo separatus; *l. 38. pr. D. h. t. & II. Vel Juris Gentium, vel Juris Civilis. l. 38. §. 2. D. h. t. l. ult. D. de rit. nupt. Nov. 12. c. 1.*

§. 22. *Incestus Juris Gentium* est, qui committitur inter ascendentes & descendentes. *l. ult. D. de R. N. l. ult. §. 1. D. de cond. sin. caus. Lev. XVIII. v. 17. & seqq.*

§. 23. Cujus pœna jure nostro est deportatio; *l. 5. D. de quæst. Nov. 12. c. 1. Auth. Incestas. C. de incest. nupt. jure Divino vero ultimum supplicium, Lev. XV. v. 29. Deut. XXVII. v. 20.*

§. 24. *Incestus vero Juris Civilis* est, qui committitur in reliquis gradibus prohibitis; *l. ult. D. de R. N. cujus pœna est arbitraria. d. l. ult.*

§. 25. V. Denique punit *Lex Julia Lenocinium*; cum quis scil. quæstus causa fœminas aliis prostituit, *v. l. 29. pr. D. h. t. cujus pœna similiter est arbitraria, & quandoque capitalis, si scil. quis filias vel uxorem prostituerit. Nov. 14. v. d. l. 29. §. 3. D. h. t.*

TITUL. VI.

AD LEGEM JULIAM DE VI PUBLICA.

C. IX. 12.

§. 1. III. **L**ex Julia de Vi Publica; qua tenetur, qui arma, tela domi suæ, agrove in villa, præter usum venationis, vel itineris, vel navigationis, vel promercii, coëgerit; qui turbæ seditionisve faciendæ consilium inierit, servosve aut liberos homines in armis habuerit; qui pubes cum telo in publico fuerit; qui pessimo exemplo convocata seditione villas expugnaverit, & cum telis & armis bona rapuerit; qui ex incendio rapuerit aliquid præter materiam; qui puerum, vel sæminam, vel quenquam, per vim stupraverit; qui in incendio cum gladio aut telo rapiendi causa fuit, vel prohibendi dominum res suas servare; qui hominibus armatis possessorem domo, agrove suo, aut navi sua, dejecerit, expugnaverit concursu, utive id fieret, homines commodaverit. l. 1. l. 2. l. 3. pr. §. 1. & seqq. l. 4. l. 11. D. h. t. Qui cætu, concursu, turba, seditione, incendium fecerit; quique hominem dolo malo incluserit, obfederit; quive fecerit, quo minus sepeliatur, quo magis funus diripiatur, distrahatur, quive per vim sibi aliquem obligaverit; l. 5. pr. D. h. t. quive, cum imperium potestatemve haberet, civem Romanum adversus provocationem necaverit, verberaverit, jusservitve quid fieri, aut quid in collum injecerit, ut torqueatur; quive Legatos, Oratores, comitesve eorum, pulsasse, sive injuriam fecisse arguetur; l. 7. D. h. t. quive reum vinxerit impediveritve, quo minus Romæ intra certum tempus adfit; l. 8. D. h. t. quive dolo malo fecerit, quo minus judicia tuto exerceantur, aut Judices ut oportet judicent, vel is qui potestatem imperiumve habebit, quam ei jus erit,

Eeee 4

decer-

decernat, imperet, faciat; qui ludos pecuniamve ab aliquo invito polliceri publice privatimve per injuriam exegerit; qui cum telo dolo malo in concione fuerit, aut ubi iudicium publice exercebitur; qui convocatis hominibus vim fecerit, quo quis verberetur & pulsetur; quive nova vectigalia exercuerit. l. 10. pr. §. 1. l. ult. D. h. t.

§. 2. Ut adeo *Vis Publica*, sit vis atrocior, per quam *securitas publica* maxime læditur; five a persona publica inferatur, d. l. 7. D. h. t. five personæ publicæ, d. l. 10. pr. D. h. t. five sit armata. d. l. 3. §. 2. 6. D. h. t. §. 8. I. de publ. jud.

§. 3. *Armatus* autem non tantum eos intelligere debemus, qui tela habuerunt, sed etiam, qui quid aliud, quod nocere potest. l. 9. D. h. t. §. 6. I. de interd. Quemadmodum & *telorum* appellatione omnia, ex quibus singuli homines nocere possunt, accipiuntur. l. 11. §. 1. D. h. t. §. 5. I. de publ. jud. l. 233. §. 2. D. de V. S.

§. 4. *Pœna Vis Publicæ* ex *L. Julia*, est aquæ & ignis interdictio; l. 10. §. ult. D. h. t. nunc deportatio; §. 8. I. de publ. jud. & quandoque capitalis: si quis scil. stuprum per vim intulerit; l. 1. §. 2. D. de extr. crim. in turba cum telo ædes alienas expilaverit, effregerit, expugnaverit; l. 11. pr. D. h. t. per vim possessionem eripere conatus sit; l. 6. C. h. t. vel servus vim commiserit. l. 8. C. h. t. add. Paul. L. V. Sent. T. XX. §. 1.

§. 5. Ad *Vim Publicam* pertinet etiam *Raptus Virginum, vel Viduarum, vel Sanctimonialium*. l. 5. §. 2. l. 6. D. h. t. l. un. §. 3. C. de rapt. virg.

§. 6. Quem si quis commiserit, non tantum tum ipse raptor, tum illi, qui auxilium præbent, in flagranti crimine deprehensi, ab ipsa, quæ rapitur, l. 1. §. 4. D. ad L. Corn. de sic. ejusque parentibus, consanguineis, tutoribus & curatoribus impune interfi-

terfici possunt, sed & apprehensi mortis afficiuntur supplicio: *l. 5. §. 2. D. h. t. d. l. un. pr. §. 8. l. de publ. jud.* ut ne quidem appellare volentibus detur licentia; *d. l. un. pr.* bonaque eorum addicuntur raptis, si sint ingenuæ; *d. l. un. §. 1. si vero sanctimoniales, Monasterio. l. 54. C. de Ep. & Cler. Nov. 123. c. 43.*

§. 7. Eaque procedunt, siue stuprum accesserit, siue non; siue nolens rapta sit, siue volens & consentiens; *d. l. un. §. 2.* imo licet quis sponsam suam rapuerit: *d. l. un. pr.* adeo, ut ne quidem petente rapta, inter eam & raptorem matrimonium unquam contrahi possit. *d. l. un. §. 1. Nov. 143. 150.*

TITUL. VII.

AD LEGEM JULIAM DE VI PRIVATA.

C. IX. 12.

§. 1. IV. **L**ex Julia de Vi privata; qua tenetur, qui ex naufragio dolo malo quid rapuerit; *l. 1. §. 1. 2. D. h. t. qui convocatis hominibus vim fecerit, quo quis verberetur, pulsetur; l. 2. l. 3. pr. §. 1. 2. D. h. t. qui cætum vel concursus fecerit, quo minus quis in jus produceretur, l. 4. pr. D. h. t. qui quæstionem de alterius servo habuerit; d. l. 4. §. 1. qui aliquem dejecerit ex agro suo, hominibus congregatis, sine armis, l. 5. D. h. t. quive res debitoris sine auctoritate judicis occupaverit. l. ult. D. h. t.*

§. 2. Ut adeo Vis Privata sit Vis minus atrox, & non armata. §. 8. *l. de publ. jud.*

§. 3. Cujus Pæna est publicatio tertiæ partis bonorum cum infamia. *l. 1. pr. l. ult. D. l. 2. C. h. t. §. 8. l. de publ. jud.*

Eeee 5

TITUL.

TITUL. VIII.

AD LEGEM CORNELIAM DE SICARIIS,
ET VENEFICIS.

C. IX. 16. 18.

§. 1. V. **L**ex Cornelia de Sicariis; quæ lata est a L. Cornelio Sylla, l. 2. §. 32. D. de O. J. & varia habuit capita: v. l. 3. pr. D. h. t. quæ ad tres revocari possunt partes, I. de Sicariis; II. de Veneficis; III. de Incendiariis.

§. 2. Et quidem prima parte actum est de Sicariis; qui sic dicti sunt a *sica* i. e. ferreo cultro, §. 5. l. de publ. jud. vel, uti Suidas docet in voc. Σικαριος incurvo gladio, & proprie sunt homicidæ, qui homines *sica* dolo malo furtim interficere solebant.

§. 3. Sed latius accepti sunt omnes homicidæ, quique hominis occidendi causa cum telo ambulant, §. 5. l. de publ. jud. aliove modo mortis causam præbent.

§. 4. Lege Cornelia enim de Sicariis tenetur, qui hominem occiderit; cujusve dolo malo incendium factum erit; quive hominis occidendi, furtive faciendi causa, cum telo ambulaverit; quive, cum magistratus esset, publice judicio præfesset, operam dederit, quo quis falsum indicium profiteretur, ut quis innocens conveniretur, condemnaretur; quive falsum testimonium dolo malo dixerit, quo quis publico judicio rei capitalis damnaretur; quive Magistratus judexve questionis sub capitalem causam pecuniam acceperit, ut publica lege reus fieret. l. 1. pr. §. 1. l. 4. pr. D. h. t.

§. 5. Quin & Legis interpretatione hæc refertur is, cujus familia, sciente eo, adipiscendæ, recuperandæ possessionis causa, arma sumserit; item qui auctor fedi-

feditiois fuerit; & qui naufragium supprefferit; & qui falsa indicia confessus fuerit, confitendave curaverit, quo quis innocens circumveniretur; quive hominem, libidinis vel promercii causa, castraverit, vel thlibiam fecerit; *l. 3. §. 4. l. 4. §. 2. l. 5. D. h. t. l. 128. D. de V. S. l. 1. l. 2. C. de eunuch. Nov. 142. vel non Judæum circumciderit. l. 11. pr. D. h. t.*

§. 6. *Pæna Legis Corneliæ* est insulæ deportatio, & omnium bonorum ademptio; sed & solent hodie capite seu gladio puniri, nisi honestiore loco positi sint: *l. 3. §. 5. l. pen. D. l. 8. C. h. t. §. 5. I. de publ. jud. convenienter juri Divino, quo homicidii pæna simpliciter capitalis est. Gen. IX. v. 5. 6. Exod. XXI. v. 12. Lev. XXIV. v. 17.*

§. 7. Quæ tamen pæna, ut locum habeat, requiritur, ut dolo malo, seu animo occidendi, homicidium factum sit; *l. 1. §. 3. l. 14. D. h. t. adeo, ut ne quidem lata culpa hic pro dolo habeatur. l. 7. D. h. t.*

§. 8. Unde I. Infans & furiosus, quippe qui doli non sunt capaces, hac Lege non tenentur, *l. 12. D. h. t.*

Neque II. Qui vim injustam sibi suisque, *d. l. 3. l. 2. l. 3. §. 4. D. h. t. imo & aliis, arg. l. 50. l. 109. D. de R. J. l. 1. §. 18. D. de SCt. Silan. l. 6. §. pen. D. de re nul. Matth. VII. v. 12. Luc. VI. v. 31. Matth. XXII. v. 39. Ecclesiast. IV. v. 9. Lact. Inst. L. VI. c. 11. Cic. L. I. de Off. c. 7. & L. III. c. 18. tum ratione vitæ, tum ratione pudicitie (non etiam ratione bonorum) inferentem, l. 1. §. 4. D. h. t. l. 3. D. de J. & J. l. 45. §. 4. D. ad L. Aquil. l. 1. C. h. t. vel furem nocturnum, cum ei sine periculo suo parcere non posset, occidit. l. 9. D. h. t. Exod. XXII. v. 2.*

Neque III. Qui casu fortuito homicidium commisit. *l. 1. C. h. t. l. 11. §. 2. D. de pan.*

§. 9. Quin & mitius punitur, qui uxorem in adultere-

dulterio deprehensam occidit; *l. 1. §. ult. D. h. t. vel culpa, licet lata, aliquem interfecit. l. 1. §. 3. l. 3. §. 2. l. 4. §. 1. l. 7. D. l. 1. l. 5. C. h. t. l. 16. §. 8. D. de pæn.*

§. 10. Ubi vero dolus intercessit, non interest, an servus, an liber interemtus sit? *l. 1. §. 2. D. h. t. ut ne quidem ipsi Domini servos amplius ad bestias dare, vel aliter impune occidere possint. l. 11. §. 1. 2. D. h. t. §. 2. l. de his qui sunt sui vel alien. jur. An error in persona commissus sit, an non sit? arg. l. 18. §. 3. D. de injur. l. 5. §. 1. D. de serv. corr. An quis ipse occiderit, an cædem fieri mandaverit? mandator enim cædis (non vulneris) pro homicida habetur. l. 15. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 11. Quod si in rixa percussus homo perierit, ictus uniuscujusque in hoc collectorum contemplari oportet. *l. ult. D. h. t. junct. Paul. L. V. Sent. T. XXIII.*

§. 12. Si vero non constet, quis vulnus inflixerit, omnes extraordinarie puniuntur. In dubio enim satius est nocentem absolvere, quam innocentem condemnare; *l. 5. l. pen. D. de pæn. & in criminalibus requiruntur probationes luce meridiana clariores. l. ult. C. de prob. l. 16. C. de pæn.*

§. 13. *Secunda parte Legis Corneliæ actum est de Veneficis.*

§. 14. Quorum nomine proprie veniunt, qui *venenum malum, necandi hominis causa, fecerint, vendiderint, dederint. l. 1. §. 1. l. 3. pr. §. 1. 3. D. h. t.*

§. 15. Dicitur autem *Venenum malum*, quia sunt etiam venena quædam non mala, sed ad sanandum parata. *l. 3. §. 2. D. h. t. l. 236. pr. D. de V. S. Ut nomen Veneni, quemadmodum & Doli, aliaque, medium sit, quod & in bonam & malam partem accipi potest. dd. ll. l. 1. §. 3. D. de dol. Gell. L. XII. c. 9. v. supr. ad t. de dol. mal. §. 4. 5.*

§. 16.

§. 16. Sed alio sensu dicuntur *Venefici*, qui *sufurris* & *incantationibus magicis homines occidunt*, vel *occidere conantur*. l. 13. D. h. t. §. 5. l. de publ. jud. l. 4. C. de malef. & mathem.

§. 17. Quorum similiter pœna capitalis est. §. 5. l. de publ. jud. l. 1. l. 4. l. 5. C. de malef. & mathem. Exod. XXII. v. 18. Lev. XX. v. ult. Deut. XVIII. v. 10. 11.

§. 18. Parte Tertia vero actum est De Incendiariis. v. l. 1. pr. D. h. t.

§. 19. Qui, si dolo malo incendium fecerint, capitis pœna plectuntur, l. 10. D. h. t. l. 9. l. 12. §. 1. D. de inc. ruin. naufr. & igni necantur. l. 9. D. de incend. ruin. naufr. Sin culpa, pro varietate circumstantiarum, arbitraria pœna, etiam quandoque fustigationis seu castigationis, coërcentur, & noxiam facire jubentur. d. l. 9. l. 11. D. de incend. ruin. naufr. l. 3. §. 1. D. de offic. præf. vig.

TITUL. IX.

DE LEGE POMPEJA DE PARRICIDIIS.

C. IX. 17.

§. 1. VI. **L**ex Pompeja de Parricidiis, lata a Cn. Pompejo M. qua cavetur, ut, si quis patrem, matrem, avum, aviam, fratrem, sororem, patrualem, matrualem, patruum, avunculum, amitam, consobrinum, consobrinam, uxorem, virum, generum, socrum, vitricum, privignum, privignam, patronum, patronam, occiderit, cujusve dolo malo id factum erit, ut pœna ea teneatur, quæ est Legis Corneliæ de parricidiis. (sic leg. v.) l. 1. pr. D. h. t. v. l. 2. §. 32. D. de O. J.

§. 2. Sed & mater, quæ filium filiamve occiderit, ejus Legis pœna afficitur, & Avus, qui nepotem occi-

ciderit, *l. 1. in f. D. h. t.* ut & *Pater*, qui filium interfecerit, ex Constitutione Constantini, *l. un. C. de his qui par. vel lib. occ.* nec non qui *sponsamve*, vel *novercam* interemerit, ex Legis sententia. *l. 3. l. 4. D. h. t.*

§. 3. *Pœna* autem *Parricidii* (quæ ex *L. XII. Tab.* originem habet, v. *Cic. L. I. ad Herenn. c. 13. Val. Max. L. I. c. 1. n. 13.*) non est ordinaria, sed *nova*, §. 6. *l. de publ. jud. i. e. rara, inusitatâ, & singularis*; v. *Cic. L. III. Ep. ad Att. 24. Orat. pro Arch. Poët. c. 2.* ut scil. parricida virgis sanguineis verberatus, deinde culleo insuatur, cum cane, gallo gallinaceo, vipera, & simia, & inter ferales eas angustias comprehensus, vel in vicinum mare, vel amnem projiciatur; ut omnium elementorum usu vivus carere incipiat, & ei cœlum superstiti, & terra mortuo auferatur. *l. 9. pr. D. h. t. §. 6. l. de publ. jud. l. un. C. de his qui par. vel lib. occid. Cic. pro Rosc. Am. c. 25.*

§. 4. Quod si vero vel mare, vel flumen non sit proximum, vel vivus comburitur, vel bestiis obijcitur. *Paul. Sent. L. V. T. XXIV. l. 9. pr. D. h. t.*

§. 5. Eaque pœna non tantum ipsi parricidæ, sed & conscii afficiuntur; *l. 6. D. h. t.* neque illi tantum puniuntur, qui scelus perfecerunt, sed & qui id ipsum, v. c. venenum emendo, conati sunt. *l. 1. in f. D. h. t.*

§. 6. *Cessat* tamen hæc pœna I. Si quis per furorem parentem occiderit, qui ipso furore satis punitur. *l. 9. §. 3. D. h. t. v. supr. ad t. de accus. §. 10. n. 1.*

II. Si pater, similesve, qui parricidii nuncupatione continentur, patriæ proditores, vel perduelles fuerint. *l. 35. D. de relig. Cic. L. I. de Off. c. 17. & III. de Off. c. 4. 23. Val. Max. L. V. c. 6.*

III. Si pater filiam in adulterio deprehensam interfecerit. *l. 20. l. 22. §. 2. l. 23. D. ad L. Jul. de adult. v. supr. ad d. t. §. 13.*

IV.

IV. Si filius patrem, vel pater filium, injustam vim sibi inferentem occiderit. l. 3. *D. de J. & J.*

§. 7. Quod si vero quis, præter patrem, matrem reliquosque supra memoratos, alias cognatione vel affinitate conjunctas personas necaverit, ordinaria pœna capitis seu gladii plectitur. l. 9. §. 1. *D. h. t.* §. 6. *I. de publ. jud.*

TITUL. X.

DE LEGE CORNELIA DE FALSIS, ET DE
SCTO LIBONIANO.

C. IX. 22.

§. 1. VII. **L**ex *Cornelia de Falsis*; quæ lata etiam est a L. Cornelio Sylla, l. 2. §. 32. *D. de O. J. & Crimen Falsi* coercet.

§. 2. Quod in genere est *Veritatis imitatio vel suppressio, in fraudem alterius improbe facta*; Nov. 73. pr. l. 23. l. 16. §. 2. *D. h. t.* variasque & plurimas habet species.

§. 3. Quarum præcipuæ sunt: *Falsum Testamentarium, aliorumve instrumentorum; Falsum Testimoniorum; Falsum Noninis; Falsum personæ; Falsum Mensurarum; & Falsum Nummarius.*

§. 4. *Falsum Testamentarium* (de quo hac Lege maxime actum, unde & *Lex Cornelia Testamentaria* vocata est, l. 30. *D. h. t.* §. 7. *I. de publ. jud.*) committit, qui testamentum amoverit, celaverit, eripuerit, deleverit, interleverit, subjecerit, resignaverit; quive testamentum falsum scripserit, signaverit, recitaverit; vel signum adulterinum fecerit, sculpsit, expressit dolo malo; cujusve dolo malo id factum fuerit. l. 2. l. 30. pr. *D. h. t.* §. 7. *I. de publ. jud.*

§. 5.

§. 5. Quod *SCto Liboniano*, seu *Edicto Claudii*, v. *Ind. Pand. Flor. præmiss.* ad eos extensum, qui sibi, eisve, quos in potestate habent, in testamento legatum vel fideicommissum adscribunt. l. 1. §. 7. l. 6. l. 14. pr. §. 2. l. 15. pr. *D. h. t.* Nisi testator hoc jufferit, & ex subscriptione de eo appareat. d. l. 14. pr. d. l. 15. §. 1.

§. 6. Ubi tamen inter filium & servum, qui sunt in potestate testatoris, & extraneum, testamentum scribentes, hoc interest; quod in extraneo, si specialiter subscriptio facta est, quod illi *dictavi & recognovi*, pœna cessat, & capi possit: in filio vero & servo generalis subscriptio, & ad pœnam evitandam, & capiendum, sufficiat. l. 1. §. 8. l. 14. pr. l. 15. §. 1. *D. h. t. l. 2. C. de his qui sibi adscr.*

§. 7. *Falsum Instrumentorum* est, cum quis, extra testamenta, falsa signaverit, vel in rationibus, tabulis, literis publicis, aliave qua re, sine consignatione falsum fecerit; vel ut verum non appareat, quid celaverit, surriperit, subjecerit, resignaverit; l. 9. §. 3. l. 16. §. 1. 2. *D. h. t. vel instrumenta fidei suæ credita prodiderit. l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 8. *Falsum Testimoniorum* est, cum quis falsas testationes faciendas, testimoniave falsa inspicienda, dolo malo conjecerit; ob instruendam advocationem, testimoniave, pecuniam acceperit, pactusve fuerit: ob renunciandum remittendumve testimonium, dicendum, vel non dicendum, pecuniam acceperit; l. 1. pr. §. 1. 2. *D. h. t. vel falsa vel diversa inter se testimonia præbuerit. l. 27. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 9. *Falsum nominis* est, cum quis falso nomine vel cognomine utitur; l. 13. pr. *D. h. t. l. un. C. de mut. nom. quo & pertinet*, si quis falsis & illicitis Insignibus usus sit, vel diplomate vias comineaverit. l. 27. §. 3. *D. h. t.*

§. 10.

§. 10. *Falsum Personæ* est, cum v. c. falsus partus suppositus est; l. 19. §. 1. l. 30. §. 1. *D. l. i. l. 10. C. h. t. de quo soli accusant parentes, aut hi, ad quos ea res pertinet. d. l. 30. §. 1.*

§. 11. *Falsum Mensurarum* est, cum venditor vel emtor mensuras publice probatas, vini, frumenti, vel cujuslibet rei, vel pondera corruperit, vel falsaverit. l. 32. §. 1. *D. h. t.*

§. 12. *Quorum Pæna* in servis fere ultimum supplicium est, in liberis, si viliores sint, metallum, Paul. *L. V. Sent. T. XXV. §. 1. si honestiores, deportatio, & omnium bonorum publicatio. l. 1. §. ult. l. 27. §. ult. l. 32. D. h. t. §. 7. I. de publ. jud.*

§. 13. *Falsum Nummarium* vero est, cum quis falsam seu adulterinam monetam cuderit, flaverit, nummosve raserit, tinxerit, vel finxerit dolo malo; l. 8. l. 9. pr. l. 19. pr. *D. h. t. l. 1. l. 2. C. de fals. mon. cujus pæna capitalis est, l. 8. D. h. t. & quidem jure novo ex constitutione Constantini vivicomburium. d. l. 2. C. de fals. mon.*

TITUL. XI.

DE LEGE JULIA REPETUNDARUM.

C. IX. 27.

§. 1. VIII. **L**ex Julia Repetundarum; qua cavetur, ne quis in Magistratu, potestate, curatione, legatione, vel quo alio officio, munere, ministeriove publico, pecuniam accipiat; l. 1. pr. *D. h. t. & quidem in specie, ne quis, ob militem legendum, mittendumve, æs accipiat; neve quis ob sententiam in Senatu, consiliove publico dicendam, pecuniam accipiat; vel ob accusandum, vel non accusandum; utque Magistratus ab omni sorde se abstineant; l. 6. §. 2. D. h. t. neve quis ob judicem arbitrumve dandum,*
 F f f f mutan-

mutandum, jubendumve ut judicet; neve ob non dandum, non mutandum, non jubendum, ut judicet; neve ob hominem in vincula publica conjiciendum, vincendum, vincirive jubendum, exve vinctulis dimittendum; neve quis ob hominem condemnandum, absolvendumve, neve ob litem æstimandam, judiciumve capitis, pecuniæve, faciendum, vel non faciendum, aliquid accipiat; l. 7. pr. D. h. t. neve in acceptum feratur opus publicum faciendum, frumentum publice dandum, præbendum, advehendum, (sic leg. v.) sarta tecta tuenda, antequam perfecta, probata, præstita lege fuerint. d. l. 7. §. 2. D. h. t.

§. 2. Adeoque *Lex Julia Repetundarum* tenetur, qui cum in Magistratu, vel officio publico esset, pecuniam accepit, quo magis vel minus quid ex officio suo faceret. l. 3. l. 4. D. h. t.

§. 3. Excipit tamen *Lex* *sobrinos*, propioreve gradu cognatos, & uxorem, a quibus donum, munus in infinitum capere permittit. l. 1. §. 1. l. 7. §. 1. D. h. t.

§. 4. *Pæna* autem *Legis Julæ Repetundarum*, præter pecuniæ redditionem, est extraordinaria, plerumque vel exilii, vel durior, & quandoque capitalis, si v. c. quis ob hominem necandum pecuniam acceperit. v. Afcon. Ped. in *Proëm. Aët. in Verr. p. m. 59. l. 7. §. ult. D. h. t.*

TITUL. XII.

DE LEGE JULIA DE ANNONA.

§. 1. IX. **L***ex Julia de Annona; qua tenetur, qui quid contra annonam fecerit, societatemve coierit, quo annonæ carior fiat; quive navem nautamve retinuerit, aut dolo malo fecerit, quo magis detineretur. l. 2. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. In quo crimine illud speciale est, quod ad accusandum etiam admittantur mulieres, alique cæteroquin inhabiles. l. 1. l. 3. §. ult. D. h. t. l. 13. D. de accus. v. Diff. N. XVII. ad Const. Marc. §. 11.

§. 3. Pœna autem ejus est viginti aureorum; l. 2. §. 2. D. h. t. aliave extraordinaria. l. 6. D. de extraord. crim.

TITUL. XIII.

AD LEGEM JULIAM PECULATUS, ET DE
SACRILEGIS, ET DE RESIDUIS.

C. IX. 28. 29.

§. 1. X. **L**ex Julia Peculatus; qua cavetur, ne quis ex pecunia sacra, religiosa, publicave, auferat, neve intercipiat, neve in rem suam vertat; neve faciat, quo quis auferat, intercipiat, vel in rem suam vertat; nisi cui utique lege licebit; neve quis in aurum, argentum, æs publicum quid indat, neve immisceat; neve quo quid indatur, immisceatur, faciat sciens dolo malo, quo id pejus fiat. l. 1. D. h. t.

§. 2. Adeoque Peculatus nihil aliud est, quam furtum pecuniæ publicæ aut sacre, non ab eo factum, cujus periculo fuit. l. 9. §. 2. l. 4. pr. D. h. t. §. 9. l. de publ. jud.

§. 3. Estque vel Peculatus in specie sic dictus, vel Sacrilegium.

§. 4. Peculatus in specie sic dictus est furtum pecuniæ, vel rei publicæ. l. 9. §. 3. l. pen. D. h. t. l. un. C. de crim. pec.

§. 5. Ut tamen pro publica habeatur, non tantum, quæ ipsius est Reip. sed etiam, quæ est alicujus civitatis: l. 4. §. ult. D. h. t. imo & privata, si scil. quis, quod fisco debetur, simulans se fisci creditorem esse, acceperit. l. 9. §. 3. D. h. t.

§. 6. Sacrilegium vero est furtum pecuniæ, vel rei
F f f f 2 sacre,

sacræ, vel religiosæ, e loco sacro, vel religioso. v. l. 1. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 9. §. 1. 2. l. 11. §. 1. D. h. t.

§. 7. *Peculatus in specie dicti Pœna ex Lege Julia fuit aquæ & ignis interdicto, in quam hodie successit deportatio, l. 3. D. h. t. §. 9. l. de publ. jud. & postea interdum quadrupli. l. 6. §. ult. l. pen. D. h. t. Sed si ipsi Judices seu Magistratus tempore administrationis pecuniam subtraxerint, jure novo pœna est capitalis. l. un. C. de crim. peculat. d. §. 9. l. de publ. jud.*

§. 8. *Accusatio autem hujus criminis quinquennio exstinguitur. l. 7. D. h. t.*

§. 9. *Sacrilegii vero Pœna est extraordinaria, l. 4. §. 2. l. 6. pr. D. h. t. & plerumque capitalis. l. 9. pr. D. h. t. add. Jos. VII. v. 25.*

§. 10. XI. *Lex Julia de Residuis; qua tenentur, qui pecuniam publicam in usus suos converterunt, & apud quos ex pecunia publica aliquid resedit. l. 2. l. 4. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 11. *Qua Lege damnatus amplius tertia parte quam debet punitur. l. 4. §. 5. D. h. t.*

TITUL. XIV.

DE LEGE JULIA AMBITUS.

C. IX. 26.

§. 1. XII. **L***ex Julia Ambitus; quæ lata est ab Augusto, Suet. in Aug. c. 34. eosque coercet, qui, cum magistratum vel honorem petunt, non palam populum circumeunt, (quod licitum erat, Varr. de L. L. Lib. IV.) sed corruptis & conductis suffragiis eum invadunt. Varr. d. l. Paul. L. V. Sent. T. XXX. Fest. in voc. Ambitus. Isid. L. V. c. 26. l. un. C. h. t.*

§. 2. *Ut adeo crimen Ambitus nihil aliud sit, quam illicita (veluti data pecunia) honorum & dignitatum paratio.*

§. 3.

§. 3. Cujus Pœna ex *Lege Julia* erat deportatio.
l. un. C. h. t. Paul. L. V. Sent. T. XXX, Nov. 8. c. 1. 7. 8.

§. 4. Sed postea hæc Lex in Urbe cessavit, ex quo Magistratum creatio ad Principem pertinere cœpit; & in Municipiis ex Scto pœna fuit centum aureorum cum infamia. *l. un. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Imp. autem *Legem Juliam* ejusque pœnam, exilium scil. & bonorum confiscationem, revocavit, & insuper verberibus in corpus locum fecit. *Nov. 8. c. 1. c. 7. c. 8. §. 1.*

§. 6. Quo pertinet etiam *Simonia*, a Simone Maggo sit dicta. v. Act. VIII. v. 18. & seqq. seu *Beneficii Ecclesiastici illicita comparatio*; v. Paul. d. l. l. un. §. 1. *D. h. t. l. 31. C. de Ep. & Cler. t. t. x. de Simonia.*

TITUL. XV.

DE LEGE FABIA DE PLAGIARIIS.

C. IX. 20.

§. 1. XIII. **L**ex Fabia de Plagiariis; qua cavetur, ut liber, qui hominem ingenuum, vel libertinum invitum celaverit, invinctum habuerit, emerit sciens dolo malo; quive in earum qua re socius erit; quique servo alieno servare persuaserit, ut a domino dominave fugiat, vel eum eamve, invito vel insciente domino dominave, celaverit, invinctum habuerit, emerit sciens dolo malo, quive in ea re socius erit, ejus pœna teneatur. *l. 6. §. 2. D. h. t.*

§. 2. Ut Plagium sit fraudulenta, liberi hominis, vel servi alieni, suppressio. *l. 1. l. 3. l. 5. l. 6. §. 2. D. l. 7. l. ult. C. h. t.*

§. 3. Si quis enim bonæ fidei possessor sit, qui ignorabat servum v. c. alienum esse, hac lege non tenetur. *d. l. 3. pr. D. h. t.*

Ffff 3

§. 4.

§. 4. *Pœna* autem hujus Legis fuit pecuniaria; *l. ult. D. h. t.*, sed postea cœpit esse gravior, *d. l. ult.* & quandoque capitalis: *l. 1. D. h. t. l. 7. l. ult. C. h. t.* §. 10. *I. de publ. jud.* convenienter Juri Divino. *Exod. 21. v. 16. Deut. 24. v. 7.*

TITUL. XVI.

AD S^CTUM TURPILLIANUM, ET DE
ABOLITIONE CRIMINUM,

C. IX. 45. 42. 43.

§. 1. **Q**ui vero publici judicii aliquem reum facit, videat, ne temere accusationem instituat; quandoquidem Accusatorum temeritas tribus pœnis subjicitur, prout aut *Calumniantur*, aut *Prævaricantur*, aut *Tergiversantur*. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. *Calumniari* est falsa crimina intendere. *l. 1. §. 1. D. h. t. add. l. 233. D. de V. S.*

§. 3. *Calumniatoribus* autem pœna Lege Remmia irrogatur, ut scil. fronti eorum inuratur litera K. v. *l. 1. §. 2. D. h. t. l. 13. D. de testib. Cic. pro Rosc. Am. c. 14. 20. Plin. Paneg. c. 35.* Quæ tamen postea sublata est, *l. 17. C. de pœn.* furrogata in ejus locum pœna talionis. *l. ult. C. de accus. v. Diff. N. de Jur. Rhadam. p. 57.*

§. 4. *Prævaricari* est vera crimina abscondere; *d. l. 1. §. 1. D. h. t.* *Prævaricator* enim est, qui colludit cum reo, & translatitæ munere accusandi defungitur; dum proprias quidem probationes diffimulat, falsas vero rei excusationes admittit. *d. l. 1. §. 6. D. h. t. l. 1. pr. §. 1. D. de prævaricat.*

§. 5. Qui eadem pœna afficitur, qua afficeretur reus, si non per prævaricationem absolutus esset.
l. 6.

l. 6. D. de prævaricat. v. supr. ad t. de prævaric.
 §. 3.

§. 6. *Tergiversari vero est in universum ab accusatione desistere. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Qui vero tergiversatur, seu ab accusatione desistit, incidit in *Senatusconsultum Turpillianum*; *l. 1.*

§. 7. 10. *D. h. t. quod latum est C. Petronio Salino Turpiliano & C. Cæsonio Pæto Coss. A. U. C. 814. post N. C. 61. v. Tacit. Ann. L. XIV. c. 29.*

§. 8. Cujus pœna est quinque librarum auri, cum infamia, *l. 3. §. f. D. de prævar. l. 2. C. h. t. & ut amplius accusare prohibeatur. l. 2. D. h. t.*

§. 9. *Ab accusatione autem desistere videtur, qui cum adversario suo, de compositione ejus criminis, quod intendebat, locutus est, vel intra præfinitum accusationis a Præfide tempus reum non peregit; l. 6. pr. §. 1. 2. D. h. t. & in genere, qui in totum affectum & animum accusandi deposuit. d. l. 6. §. 1. l. 13. pr. D. h. t.*

§. 10. Non tamen omnes, qui ab accusatione desistunt, incidunt in hoc *Senatusconsultum*. *Excipitur enim I. Mulier & Minor. l. 1. §. 10. D. h. t.*

II. Qui Tutorem suspectum accusavit. *l. 1. §. 11. D. h. t.*

III. Qui permissu Imperatoris desistit. *l. 13. §. 1. D. h. t.*

IV. Qui *Abolitionem* impetravit. *l. 1. §. 7. 10. D. h. t.*

§. 11. Est autem *Abolitio*, necessitatis accusationem peragendi *Remissio*; seu *Exemptio reorum a crimine. l. 12. in f. D. h. t.*

§. 12. Eaque aut *Publica* est seu *Generalis*, aut *Privata* seu *Specialis*, aut *Legitima. l. 8. l. 9. pr. D. h. t. t. C. de abolit. t. C. de general. abolit.*

§. 13. *Abolitio Publica* seu *Generalis* est, quæ ob

causam publicam, statis temporibus, vel extra ordinem, conceditur. Qualis est, qua tempore Paschatis rei leviorum criminum ab accusatione eximuntur; l. 3. C. de Episc. aud. add. Matth. XXVII. v. 15. Marc. XV. v. 6. Luc. XXIII. v. 17. Joan. XVIII. v. 39. vel quæ sit ob diem insignem, publicam gratulationem, vel ob rem prospere gestam. l. 8. l. 9. l. 12. D. h. t. l. 1. l. 2. l. 3. C. de general. abolit.

§. 14. *Privata seu Specialis est, quæ Actore seu Accusatore postulante, l. 10. pr. D. h. t. l. 2. C. de abolit. l. 4. pr. §. 8. 12. 16. D. de damn. infect. a Judice competente, ob justam causam, conceditur. d. l. 2. C. de abolit.*

§. 15. *Ad quam tamen etiam consensus rei necessarius est; nisi petatur re adhuc integra, i. e. cum reus nondum vincula, vel verbera, vel tormenta passus est, & quidem intra triginta dies, a tempore institutæ accusationis numerandos. l. ult. C. de abolit. l. ult. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 16. *Abolitio vero Legitima est, quæ citra petitionem accusatoris, & decretum, a Lege conceditur; veluti accusatore, vel reo mortuo, vel accusatore ex justa causa impedito, quo minus accusare possit. l. 10. pr. l. 15. §. 3. D. h. t. l. 3. D. de publ. jud.*

§. 17. *Effectus autem Abolitionis est, quod tollat accusationem, non crimen. v. l. 7. l. 12. D. h. t. l. 2. C. de gen. abol. l. 4. §. 1. D. l. 3. C. h. t. l. 11. §. ult. D. de accus. l. pen. D. de publ. jud.*

TITUL. XVII.

DE REQUIRENDIS, VEL ABSENTIBUS
DAMNANDIS.

C. IX. 40.

§. 1. **U**t autem rei criminum accusati damnari possint, præsentibus esse debent; absentes enim in delictis gravioribus, in quibus pœna capitalis, mortis scil. vel naturalis, vel civilis locum habet, damnari nequeunt. *l. 1. pr. §. 1. D. h. t. l. 5. D. de pœn. l. 6. C. de accus.*

§. 2. Ubi itaque rei absentes sunt, requirendi adnotantur, & per trinundinum tribus Ediëtis vocantur, ut sui copiam faciant; *l. 1. §. 1. 2. D. h. t. l. 10. D. de publ. jud. bonaque eorum interim obfignantur, & quæ mora deteriora futura sunt, venduntur. l. 5. pr. §. 1. 2. D. h. t. l. 1. C. h. t.*

§. 3. Qui, ubi vocati sunt, intra annum, ex quo adnotatio, vel Ediëtio, vel literis ad magistratus factis, publice innotuit, *l. 4. pr. D. h. t. sese purgare vel fatisdare debent. l. 1. §. 3. 4. l. 5. pr. D. l. 1. C. h. t.*

§. 4. Quo casu bona, pretiumque eorum, quæ interim vendita sunt, recipiunt. *d. l. 5. pr. §. 1. D. d. l. 1. C. h. t.*

§. 5. Si vero intra annum se non purgent, vel defendant, post annum bona eorum in Fiscum coguntur. *l. 1. §. 4. l. 2. l. 5. pr. D. h. t. l. 1. C. h. t.*

§. 6. Qui tamen intra XX. annos, similiter ex eo tempore, ex quo adnotatio publice innotuit, numerandos, bona occupare debet; *l. 2. §. 1. l. 3. D. h. t. cæteroquin vel ab ipso reo, vel ab heredibus ejus removebitur. d. l. 2. §. 1. d. l. 3.*

Ffff 5

§. 7.

§. 7. Si rei post annum sese purgare parati sint, sane adhuc audiendi sunt; nulla enim temporis præscriptione a causæ defensione submoventur: sed tunc bona non recipiunt. *l. 4. §. 2. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 8. Quod si vero I. Delicta sint leviora, in quibus pœna non est relegatione gravior; *l. 5. D. de pœn.* vel II. Lis cum præsentē contestata sit; *l. 10. D. de publ. jud. l. 13. C. ad L. Jul. de adult.* vel III. Apparitor corruptus perfidiæ postuletur, *l. 21. C. de pœn.* etiam absentes condemnari possunt.

TITUL. XVIII.

DE QUESTIONIBUS.

C. IX. 41.

§. 1. **U**bi vero præsentēs sunt rei criminum & in custodia, non temere damnandi sunt, sed ita demum, si vel confessi, vel convicti sint. *l. 16. C. de pœn. probationibus luce meridiana clarioribus. l. ult. C. de prob.*

§. 2. Quæ cum sæpe sint perdifficiles, apud Athenienses, Rhodios, Romanos, aliosque, receptum est, ut quandoque ex iusta causa *Quæstiones* adhibeantur, & veritas per tormenta exquiratur. v. Cic. *de Part. Orat. C. 34. Top. c. 20. pro Cluent. c. 65. Paul. L. V. Sent. T. XIV. XVI. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Est itaque *Quæstio*, interrogatio per tormenta, & corporis dolorem, ad eruendam veritatem, ex iusta causa, & legitime facta. *l. 15. §. 41. D. de injur. l. 12. C. h. t.*

§. 4. Neque enim a tormentis simpliciter incipiendum, *l. 1. pr. l. 20. D. l. 8. §. 1. C. h. t.* neque *Quæstio*, quippe quæ res est fragilis & periculosa, *l. 1.*

§. 23.

§. 23. *D. h. t.* facile adhibenda; sed ita demum ad eam veniri oportet, cum suspectus est reus criminis capitalis, & atrocioris, *l. 8. D. h. t.* & aliis argumentis ac gravissimis indiciis, ita probationi admovetur, ut sola confessio deesse videatur. *l. 1. §. 1. D. l. 8. §. 1. C. h. t.*

§. 5. Quo casu utilitas publica *Quæstionem* exigere, *l. 18. pr. D. de injur. l. 51. §. 2. D. ad L. Aquil.* & ea licite adhiberi videtur. *v. d. l. 8. D. h. t. Matth. XVIII. v. 34. Act. Ap. XXII. v. 24. 25. v. Diss. N. XVIII. ad Const. Marc. §. 23.*

§. 6. *Torqueri possunt* in primis *Servi*, tum rei, tum testes, *l. 1. §. 1. 19. D. h. t.* non tantum in causa criminali, sed & civili, seu pecuniaria. *l. 15. C. h. t.*

§. 7. Non tamen contra dominos; *l. 1. §. 5. Et seqq. D. l. 1. C. h. t.* nisi in crimine Majestatis, Adulterii, Fraudati Census, & similibus. *l. 1. C. h. t. l. 1. D. ad L. Jul. de annon. l. 53. D. de jud.*

§. 8. Quantum ad *Liberos* attinet, torqueri possunt etiam viliores, non tantum rei, sed & testes; *l. 22. §. 2. D. de testib.* quin & alii graviorum criminum rei: arg. *l. 8. D. h. t.* nisi specialiter excepti sint.

§. 9. *Excipiuntur* autem I. *Ob defectum judicii*, Furiosi, *l. 3. §. 11. D. ad SCt. Silan. & Impuberes. l. 10. pr. D. h. t.*

II. *Ob defectum virium*, Senes, *l. 3. §. 7. D. ad SCt. Silan. Valetudinarii*, arg. *d. l. 3. §. 7. & Prægnantes. l. 3. D. de pæn.*

III. *Ob dignitatem, virtutes, & labores Reip. præstitos*, Episcopi & Presbyteri, *l. 8. C. de Ep. & Cler. Illustres & Clarissimi, l. 17. C. h. t. l. 10. C. de dignit. Doctores & Professores, l. 6. C. de Prof. & Med. l. 10. C. de dign. junct. l. 4. C. de adv. divers. jud. Decuriones, eorumque liberi, usque ad pronepotes, l. 11. l. 17. C. h. t. l. 13. C. de Decur. & Milites,*

eorumque liberi primi gradus, *l. 8. pr. C. h. t. l. 3. §. 1. D. de re mil. l. 4. C. ad L. Jul. maj.*

§. 10. Nisi hi posteriores rei sint criminis læsæ Majestatis, *l. 3. l. 4. C. ad L. Jul. maj. l. 10. §. 1. D. h. t. proditiōis patriæ, l. 3. §. 10. D. de re mil. hæreseos, l. 4. §. 4. C. de hæret. falsi, l. 21. C. ad L. Corn. de fals. vel maleficii seu veneficii. l. 7. C. de malef. & mathem.*

§. 11. Quod si plures rei sint, a suspectissimo incipiendum, & a quo facillime verum sciri iudex crediderit; *l. 1. §. 2. D. h. t. ab eo scil. qui timidior est, vel teneræ ætatis videtur. l. 18. pr. D. h. t.*

§. 12. Ita tamen, ut, qui de se confessus est, in caput aliorum non torqueatur; *l. 16. §. 1. D. h. t. l. ult. C. de accus. qui vero convictus, non confessus est, etiam in alios torqueri possit. l. 29. D. de pæn. l. 1. §. 25. D. h. t. l. 17. D. de SCT. Silan. l. ult. C. de malef. & mathem. v. Diff. N. XVIII. ad Const. Marc. §. 24. 25.*

§. 13. Quantum ad *Modum Torturæ* attinet, solebat illa maxime fieri in *Eculeo* v. Cic. *pro Milon. c. 21. l. 7. C. de malef. & mathem. vel Mala mansione*; v. *l. 7. D. de pos. l. 15. §. 41. D. de injur. & quidem vel severius, vel remissius, pro varietate circumstantiarum. l. 7. §. 3. D. h. t.*

§. 14. Non enim tormenta adhibenda sunt, quanta accusator postulat, sed ut moderatæ rationis temperamenta desiderant; *d. l. 10. §. 3. itaque semper quæstionem habere oportet, ut reus salvus sit vel innocentiae, vel supplicio. l. 7. D. h. t.*

§. 15. Non tamen tantum semel torqueri potest reus, sed & ex iusta causa repeti potest, si scil. nova argumenta supervenerint; maxime, si in tormenta animum corpusque duraverit, *l. 16. pr. l. 18. §. 1. D. h. t.*

§. 16.

§. 16. *Effectus Quæstionis seu Torturæ* est, quod si reus constanter confessus sit, & de corpore delicti constet, circumstantiæque convenient, condemnandus sit. *l. 1. §. 17. 23. ult. D. h. t. l. 2. C. quor. app. non recip. l. 16. C. de pæn.*

§. 17. Si vero constanter neget, vel, ubi confessio-
nem revocavit, in negatione perseveret, non tan-
tum ab instantia, sed & ab ipso crimine absolvendus
est. *l. 4. C. de edend. l. ult. D. de calumn.*

§. 18. Quod si Judex aliquem dolo malo torturæ
subjecerit, & ille ex ea mortuus sit, *Lege Cornelia de*
Sicariis tenetur; si vero mortuus non sit, in insulam
deportatur: & si quidem ad torquendum pecuniam
acceperit, etiam *criminis Repetundarum* reus est. *l. 1.*
D. ad L. Corn. de sic. l. 7. §. ult. D. ad L. Jul. rep.

§. 19. Sed si per imperitiam id fecerit, extra ordi-
nem coercendus est. arg. *l. 1. §. 3. l. 4. §. 1. D. ad L.*
Corn. de sicar.

T I T U L. XIX.

D E P O E N I S.

C. IX. 47.

§. 1. **C**onfessio itaque vel convicto reo sequitur *Pæ-*
na; quæ *criminis* est *æstimatio* & *coërcitio*, *l.*
41. D. h. t. seu noxæ vindicta. l. 131. D. de V. S.

§. 2. Eaque in genere accepta I. Est vel *Civilis*,
quæ concernit *utilitatem privatam*, & *interesse Actoris*; *l. 9.*
§. 5. D. de publican. §. 10. l. de injur. vel Criminalis, quæ
concernit *vindictam publicam*. *d. l. 9. §. 5. d. §. 10.*

§. 3.

§. 3. II. Est vel *Ordinaria*, quæ a legibus definita ac determinata est; l. 8. §. f. D. ad L. Jul. de vi publ. vel *Extraordinaria*, quæ non a legibus definita, sed arbitrio judicis relicta est. l. 1. §. 1. D. de effract. v. l. 11. pr. l. 13. D. h. t.

§. 4. III. Denique est vel *Capitalis*, vel *Non capitalis*. l. 6. §. ult. Et ll. seqq. l. 28. pr. §. 1. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 5. *Pœna Capitalis* est, quæ mortem infert, vel *Naturalem*, vel *Civilem*; seu, quæ vitam adimit, libertatem, vel civitatem. l. 2. pr. l. 6. §. f. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 6. Quæ iterum *Licita* est, vel *Illicita*.

§. 7. *Capitalium pœnarum licitarum* fere isti gradus sunt; summum supplicium esse videtur ad *Furcam damnatio*, item *Vivi crematio*. Quod, quanquam summi supplicii appellatione merito contineretur, tamen, eo quod postea id genus pœnæ adinventum est, posterius primo visum est. Item *Capitis amputatio*. Deinde proxima morti *Metalli coërcitio*. Post deinde in *Insulam deportatio*. l. 28. pr. §. 11. l. 8. §. 1. 4. 6. D. h. t.

§. 8. *Illicitæ* vero *Pœnæ capitales* sunt, si animadvertatur securi, vel telo, vel fusti, vel laqueo, vel libera mortis facultate, vel veneno, vel virgis, l. 8. §. 1. 3. D. h. t. vel præcipitatione. l. 25. §. 1. D. h. t.

§. 9. *Pœna Non Capitalis* est, quæ neque mortem naturalem infert, neque civilem; sed corporis coërcitionem, relegationem, infamiam, vel pœnam pecuniariam continet. l. 6. §. ult. l. 28. §. 1. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 10. Quo pertinet *Fustium admonitio*, *Flagellorum castigatio*, *Damatio in opus temporarium*, *Relegatio*, *Infamia*, *Dignitatis privatio*. l. 6. §. ult. l. 7. l. 8. pr. l. 28. §. 1. 2. 6. D. h. t. l. 103. D. de V. S.

§. 11.

§. 11. Non etiam *pœna carceris perpetui*, quæ jure nostro est prohibita; *l. 8. §. 9. l. 35. D. h. t.* quia carcer ad continendos, non puniendos homines haberi debet. *d. l. 8. §. 9. l. 1. §. ult. D. de aleat. l. 3. §. 16. D. de susp. tut. l. 6. §. ult. D. de inj. rupt. irr. test.*

§. 12. Irrogantur pœnæ ob delicta; I. Ut satisfiat læso. v. Gell. *L. VI. c. 14. l. 28. ult. D. h. t.* II. Ut emendetur delinquens. *l. 20. D. h. t. Gell. d. l.* Et III. Ut statuatur exemplum, ad deterrendos alios similia aures. *l. 31. D. depos. l. 1. C. ad L. Jul. repet. Gell. d. l. Sen. de Ir. L. I. c. 16.*

§. 13. Irrogantur autem a Magistratu seu Judice competente. *l. 11. pr. l. 13. l. 39. D. h. t. l. 16. C. h. t.*

§. 14. Iphis delinquentibus, qui convicti vel confessi sunt; *l. 16. C. h. t.* non aliis, neque propinquis, neque heredibus. *l. 22. C. l. 20. l. 26. D. h. t. l. un. C. ex delict. def. in quant. ten. her. Peccata enim tenent suos auctores, neque ulterius progreditur metus, quam reperitur delictum. d. l. 22.*

§. 15. Et si quidem legibus certa pœna statuta est, Judex eam infligere, neque clementiæ gloriam capere, vel ab ea recedere debet. *l. 41. D. h. t. l. 1. §. 4. D. ad SCt. Turpill. v. Nov. 82. c. 10.*

§. 16. Si vero pœna legibus definita non sit, Judex pro diversa qualitate delicti & personarum, pœnam constituit arbitrariam. *l. 13. l. 16. §. 2. Et seqq. l. 28. §. ult. l. 2. D. ad L. Corn. de sic. l. 2. C. ut intra cert. temp. crim. quæst. term.*

§. 17. Quo casu perspiciendum est judicanti, ne quid durius aut remissius constituatur, quam causa deposcit; nec enim aut severitatis, aut clementiæ gloria affectanda est, sed perpenso judicio, prout quæque res expostulat, statuendum est. Plane in levioribus causis, proniores ad lenitatem judices esse de-

§. 3. II. Est vel *Ordinaria*, quæ a legibus definita ac determinata est; l. 8. §. f. D. ad L. Jul. de vi publ. vel *Extraordinaria*, quæ non a legibus definita, sed arbitrio judicis relicta est. l. 1. §. 1. D. de effract. v. l. 11. pr. l. 13. D. h. t.

§. 4. III. Denique est vel *Capitalis*, vel *Non capitalis*. l. 6. §. ult. Et ll. seqq. l. 28. pr. §. 1. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 5. *Pæna Capitalis* est, quæ mortem infert, vel *Naturalem*, vel *Civilem*; seu, quæ vitam adimit, libertatem, vel civitatem. l. 2. pr. l. 6. §. f. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 6. Quæ iterum *Licita* est, vel *Illicita*.

§. 7. *Capitalium pænarum licitarum* fere isti gradus sunt; summum supplicium esse videtur ad *Furcam damnatio*, item *Vivi crematio*. Quod, quanquam summi supplicii appellatione merito contineretur, tamen, eo quod postea id genus pænæ adinventum est, posterius primo visum est. Item *Capitis amputatio*. Deinde proxima morti *Metalli coërcitio*. Post deinde in *Insulam deportatio*. l. 28. pr. §. 11. l. 8. §. 1. 4. 6. D. h. t.

§. 8. *Illicitæ* vero *Pænæ capitales* sunt, si animadvertatur securi, vel telo, vel fusti, vel laqueo, vel libera mortis facultate, vel veneno, vel virgis, l. 8. §. 1. 3. D. h. t. vel præcipitatione. l. 25. §. 1. D. h. t.

§. 9. *Pæna Non Capitalis* est, quæ neque mortem naturalem infert, neque civilem; sed corporis coërcitionem, relegationem, infamiam, vel pænam pecuniariam continet. l. 6. §. ult. l. 28. §. 1. D. h. t. l. 2. D. §. 2. l. de publ. jud.

§. 10. Quo pertinet *Fustium admonitio*, *Flagellorum castigatio*, *Damnatio in opus temporarium*, *Relegatio*, *Infamia*, *Dignitatis privatio*. l. 6. §. ult. l. 7. l. 8. pr. l. 28. §. 1. 2. 6. D. h. t. l. 103. D. de V. S.

§. 11.

§. 11. Non etiam *pœna carceris perpetui*, quæ jure nostro est prohibita; *l. 8. §. 9. l. 35. D. h. t.* quia carcer ad continendos, non puniendos homines haberi debet. *d. l. 8. §. 9. l. 1. §. ult. D. de aleat. l. 3. §. 16. D. de susp. tut. l. 6. §. ult. D. de inj. rupt. irr. test.*

§. 12. Irrogantur pœnæ ob delicta; I. Ut satisfiat læso. *v. Gell. L. VI. c. 14. l. 28. ult. D. h. t.* II. Ut emendetur delinquens. *l. 20. D. h. t. Gell. d. l.* Et III. Ut statuatur exemplum, ad deterrendos alios similia aucturos. *l. 31. D. de pos. l. 1. C. ad L. Jul. repet. Gell. d. l. Sen. de Ir. L. I. c. 16.*

§. 13. Irrogantur autem a Magistratu seu Judice competente. *l. 11. pr. l. 13. l. 39. D. h. t. l. 16. C. h. t.*

§. 14. Ipfis delinquentibus, qui convicti vel confessi sunt; *l. 16. C. h. t.* non aliis, neque propinquis, neque heredibus. *l. 22. C. l. 20. l. 26. D. h. t. l. un. C. ex delict. def. in quant. ten. her. Peccata enim tenent suos auctores, neque ulterius progreditur metus, quam reperitur delictum. d. l. 22.*

§. 15. Et si quidem legibus certa pœna statuta est, Judex eam infligere, neque clementiæ gloriam capere, vel ab ea recedere debet. *l. 41. D. h. t. l. 1. §. 4. D. ad SCt. Turpill. v. Nov. 82. c. 10.*

§. 16. Si vero pœna legibus definita non sit, Judex pro diversa qualitate delicti & personarum, pœnam constituit arbitrariam. *l. 13. l. 16. §. 2. & seqq. l. 28. §. ult. l. 2. D. ad L. Corn. de sic. l. 2. C. ut intra cert. temp. crim. quæst. term.*

§. 17. Quo casu perspicendum est judicanti, ne quid durius aut remissius constituatur, quam causa deposcit; nec enim aut severitatis, aut clementiæ gloria affectanda est, sed perpenso judicio, prout quæque res expostulat, statuendum est. Plane in levioribus causis, proniores ad lenitatem judices esse de-

debent, in gravioribus pœnis, severitatem legum cum aliquo temperamento benignitatis subsequi; *l. 11. pr. D. h. t.* & interpretatione legum pœnæ potius molliendæ, quam exasperandæ sunt. *l. pen. D. h. t. l. 155. §. ult. D. de R. J.*

§. 18. Pœna ubi statuta, & sententia pronunciata est, quam primum, maxime in gravioribus causis, executioni mandanda est: *l. 5. C. de custod. reor. l. 18. C. h. t.* ne facultas supplicandi, vel quibusdam malignis artibus tam Præsidum, quam officialium, pœnas evitandi, pateat. *d. l. 18. D. h. t.*

§. 19. Nisi justa causa intercedat, ob quam dilatio quædam concedenda sit; qualis est I. Si mulier damnata sit gravida. *l. 3. D. h. t.*

II. Si in Socios habenda quæstio. *l. 29. D. h. t.*

III. Si damnatus alienas res administraverit, & necdum rationes reddiderit. *l. 5. C. de bon. proscript.*

IV. Si Princeps pœna graviore, quam consueta, reum affici jusserit; quo casu pœna per XXX. dies differenda est. *l. 20. C. h. t. l. 13. C. Theod. eod. add. Diff. N. XVIII. ad Const. Marc. §. 21.*

§. 20. Non etiam, si dicat Reus, se habere, quod Principi referat salutis ipsius causa: habet enim quod sibi imputet, cur rem tam magnam tamdiu reticuerit. *l. 6. pr. D. h. t.*

§. 21. Executio autem facienda loco consueto, & tempore legitimo, non feriato: *l. f. C. de fer.* & quidem in iis locis, ubi delictum commissum est; ut & conspectu deterreantur alii ab iisdem facinoribus, & solatio sit cognatis & adfinibus interemtorum eodem loco pœna reddita, in quo v. c. homicidia latrones fecissent. *l. 28. §. pen. D. h. t.*

§. 22. Plane contingit aliquando, ut pœnæ vel exacerbentur, vel mitigentur, vel in totum remittantur.

§. 23. *Exacerbantur* pœnæ, quando v. c. nimium multis personis grassantibus exemplo opus est: nam crescentibus delictis merito etiam crescunt pœnæ. *l. 16. §. ult. D. h. t.*

§. 24. *Mitigantur*, I. Propter conditionem & dignitatem personarum. *l. 16. §. 3. l. 28. §. ult. D. h. t. l. 6. D. ad L. Jul. pec.*

II. Propter ætatem. *d. l. 16. §. 3. l. 1. §. 32. D. de SCt. Silan. d. l. 6.*

III. Propter sexum. *d. l. 6. D. ad L. Jul. pec.*

IV. Propter dolorem. *l. 38. §. 8. D. ad L. Jul. de adult.*

V. Propter ebrietatem. *l. 6. §. 7. D. de re mil.*

VI. Si diutino tempore quis in reatu & carcere fuerit. *l. 25. D. l. 23. C. h. t. v. Diff. N. IX. ad Const. Marc. §. 9.*

§. 25. *Remittuntur* vero a Principe, vel ob justam causam, veluti insignia merita, & utilitatem Reip. allatam: *l. 31. pr. D. h. t. l. 5. §. ult. D. de re mil. non vero pœnitentiam; l. 65. D. de furt. l. 17. §. 1. D. de Æd. ed. l. pen. D. de vi bon. rapt. l. 43. §. 4. D. de R. N. vel ex mera gratia, per aggratiationem. tt. D. & C. de sent. pass. & rest.*

TITUL. XX.

DE BONIS DAMNATORUM.

C. IX. 49.

§. 1. **A**d Pœnam etiam Reorum graviorum criminum, (ob quæ scil. vel vita adimitur, vel libertas, vel civitas,) pertinet, quod bona eorum post condemnationem, non ante, *l. 2. D. h. t. publicentur, & Fisco cedant. l. 1. l. 2. D. l. 2. C. h. t. l. 3. D. de interd. & releg.* Duodecima tantum parte primum liberis, si qui essent; v. Æl. Spart. *in vit. Hadr. c. 18.*
Gggg l. 7.

l. 7. pr. D. h. t. deinde vero dimidia; *l. 10. C. h. t.* & dotē marito, (exceptis tamen V. criminibus, Majestatis scil. Vis publicæ, Parricidii, Veneficii, & Homicidii) relicta. *l. 3. D. h. t.*

§. 2. Sed id Justiniano iniquum visum, & ab eo mutatum est; ita ut, si condemnatus liberos, vel parentes habeat, illi usque ad tertium gradum fisco præferantur. *Nov. 134. c. ult.* Solo Majestatis crimine excepto, in quo Jus antiquum servandum est. *d. N. 134. c. ult. Auth. Bona damnatorum. C. de bon. proscr.*

§. 3. Sed & Uxori dos & donatio propter nuptias salva conservatur; & si indotata sit, pars quarta ex bonis mariti condemnati relinquitur. *Nov. 117. c. 5. Auth. Præterea. C. unde vir & ux. d. N. 134. c. ult.*

§. 4. Sub *Bonis* autem *damnatorum*, quæ Fisco cedunt, non continentur *Pannicularia*, quæ sunt *spolia*, quæ in custodiam receptus secum attulit, quibusque indutus est, cum ad supplicium ducitur; *l. 6. D. h. t.* quæ neque Fisco cedunt, neque speculatoribus, neque optionibus seu commentariensibus, sed ad ea servantur, quæ jure Præsidum erogari solent. *d. l. 6. D. h. t.*

TITUL. XXI.

DE BONIS EORUM, QUI ANTE SENTENTIAM
VEL MORTEM SIBI CONSCIVERUNT, VEL
ACCUSATOREM CORRUPERUNT.

C. IX. 50.

§. 1. **N**on tantum autem bona *Damnatorum* publicantur, sed & eorum, qui metu criminis & conscientiae, ante sententiam mortem sibi consciverunt:

runt: l. 3. pr. D. l. 1. C. h. t. si scil. jam rei postulati, vel in scelere deprehensi sint; d. l. 3. pr. D. h. t. & tale crimen sit, ut, si damnarentur, morte vel deportatione afficiendi essent. d. l. 3. §. 1. 2. 3. D. h. t.

§. 2. Non etiam, si quis tædio vitæ vel impatentia doloris, vel furore, vel infania, suspensio aliove modo vitam finierit; qui bona ad successores transmittit. l. 3. §. 4. 5. 6. D. l. 1. C. h. t. l. 45. §. 2. D. de jur. fisci.

§. 3. Idem dicendum de iis, qui ante sententiam accusatorem corruerunt, & sic diem suum obierunt; l. 1. l. 2. D. h. t. exceptis criminibus, quæ pœnam mortis continent: nam ignoscendum est ei, qui sanguinem qualiter qualiter redemptum voluit. d. l. 1. D. h. t. l. 18. C. de transact.

TITUL. XXII.

DE INTERDICTIS, ET RELEGATIS, ET DEPORTATIS.

§. 1. **Q**uod si vero delictum sit levius; & Reus tantum *Interdictus* vel *Relegatus*, non etiam *Deportatus* sit, publicatio bonorum cessat. l. 1. D. h. t.

§. 2. *Interdicti* in genere sunt omnes, quibus ob delictum vel provincia, vel loco, vel ordine seu honore, vel advocacy, vel negotiatione interdicitur. v. l. 7. §. 10. & seqq. §. 19. 20. & seqq. D. h. t. l. 1. §. pen. D. de off. Præf. urb. l. 9. pr. §. 1. & seqq. D. de pœn.

§. 3. In specie vero hic intelligendi videntur, quibus certo aliquo loco, sine relegatione vel deportatione, veluti, ne intra patriæ territorium, vel muros moreretur, v. d. l. 7. §. 19. D. h. t. vel aliis rebus interdictum est. d. l. 19. §. 20. & seqq. d. l. 1. §. pen. d. l. 9. pr. §. 1. & seqq.

§. 4. *Relegati* sunt, qui in *Insulam*, aliamve re-

Gggg 2

gio-

gionem, vel locum, ad tempus, vel in perpetuum, relegantur, salva civitate Romana. l. 4. l. 7. §. 3. D. h. t. Ovid. L. V. Trist. Eleg. XI. v. 15. Unde & bona & testamenti factionem retinent. d. l. 4. l. 7. §. 3.

§. 5. Deportati vero sunt, qui compedibus vincti & navigio impositi, in insulam, in perpetuum deportantur, l. 7. §. 2. D. h. t. adempta Civitate Romana. l. 6. pr. D. h. t. l. 2. D. de publ. jud. l. 17. §. 1. D. de pæn. Qui κατ' ἐξοχὴν Exules dici solent. d. l. 2. D. de publ. jud. Ovid. L. II. v. 137. L. V. Trist. Eleg. XI. 21.

§. 6. Quos omnes complexus videtur JC. in l. 5. D. h. t.

TITUL. XXIII.

DE SENTENTIAM PASSIS, ET RESTITUTIS.

C. IX. 51.

§. 1. **Q**uin & effectus Publicationis ipsiusque Pœnæ cessat, si sententiam passi restituti sint.

§. 2. Est autem Restitutio hoc loco, Reorum damnatorum, in pristinum statum, a Principe facta redemptio. l. 1. §. ult. in f. D. de quæst. l. 2. l. 4. D. l. 1. C. h. t.

§. 3. Eaque est vel Justitiæ, vel Gratiæ.

§. 4. Restitutio Justitiæ est, quæ fit ex justa causa, quando scil. Reus suam probat innocentiam. d. l. 1. §. ult. in f. D. de quæst.

§. 5. Restitutio Gratiæ vero, quæ ex mera fit indulgentia & clementia. l. 2. D. l. 1. C. h. t. §. 1. l. quib. mod. jus patr. pot. solv. v. supr. ad t. de in integr. rest. §. 2. & seqq.

§. 6. Quæ est vel Generalis seu Simplex, vel Specialis seu Plenissima. l. 1. l. 2. l. 4. l. 7. l. 9. C. h. t.

§. 7.

§. 7. *Generalis seu Simplex est, qua pœna tantum remittitur, sed honores & bona non restituantur. l. 2. D. l. 2. l. 4. l. 5. l. 7. l. 9. C. h. t. l. 3. C. de gen. abol.*

§. 8. *Specialis autem seu Plenissima est, qua quis restituitur per omnia; l. 1. C. h. t. §. 1. I. quib. mod. jus patr. pot. solv. quo casu & honores, aliaque jura, & bona, (non etiam fructus medii temporis) restituantur. d. l. 1. l. ult. §. ult. C. h. t. d. §. 1. I. quib. mod. jus patr. pot. solv.*

TITUL. XXIV.

DE CADAVERIBUS PUNITORUM.

§. 1. **I**llud denique etiam humanitati datum est, ut *Cadaveribus Punitorum* sepultura non negetur, si modo id petatur a cognatis aliisque extraneis; *l. 1. l. 3. D. h. t. convenienter juri Divino: v. Deut. XXI. v. ult. Matth. XXVII. v. 58. nisi tamen commissum sit crimen Majestatis, vel Latrocinii. l. 1. D. h. t. l. 28. §. 15. D. de pœn.*

§. 2. Idque non tantum a Principe, *v. l. 2. D. h. t.* sed & a Magistratibus impetrari potest. *Matth. d. c. XXVII. v. 58. l. 1. D. h. t. l. 11. C. de relig.*

LIBER XLIX. TITUL. I.

DE APPELLATIONIBUS, ET RELATIONIBUS.

C. VII. 61. 62.

§. 1. **A**tque ita absolutis etiam *Actionibus*, quæ ex *Delictis* descendunt, adeoque exhibitis *Judiciis*, tum *Civilibus*, tum *Criminalibus*, *Primæ Instantiæ*, superest, ut videamus de *Judiciis Secundæ Instantiæ*, seu *Appellationum*.

§. 2. Quarum usus quam sit frequens, quamque necessarius, nemo est, qui nesciat; quippe cum iniquitatem judicantium, vel imperitiam re corrigat: licet nonnunquam bene latas sententias in pejus reformet. l. 1. pr. *D. h. t. v. Diff. N. XIX. ad Const. Marc. §. 2. & seqq.*

§. 3. Est autem *Appellatio* hoc loco, ab *Inferiore Judice ad Superiorem*, ob gravamen illatum, legitime facta *Provocatio*. d. l. 1. pr. l. 30. l. 32. *C. h. t.*

§. 4. Eaque vel *Judicialis* est, c. 5. x. *h. t. quæ a sententia Judicis interponitur*; d. l. 1. pr. *D. h. t.* vel *Extrajudicialis*, quæ a *Decreto*, vel aliis *Actibus extrajudicialibus*, interponitur. l. 21. §. 2. *D. h. t. l. 1.*

§. 1. 2. 3. *D. quand. appell. c. 8. de appell. in 6.*

§. 5. *Appellare possunt omnes damnati, & gravati*; l. 1. pr. *D. l. 30. C. h. t. omnesque quorum interest*. l. 4. §. 2. & *seqq. l. 5. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Adeo ut, si plures condemnati vel gravati sint, unius appellatio omnibus consortibus profit; l. 1. l. 2. *C. si un. ex plur. appellav. dummodo una sententia condemnati sint*, l. 10. *pr. l. 17. D. h. t. & una eademque sit omnium, & appellationis, & defensionis causa*. d. l. 10. §. ult.

§. 7. *Appellari potest in omnibus causis, siue minori-*

noribus, five majoribus; *l. 20. C. h. t. five Civilibus, five Criminalibus. l. 6. D. l. 14. l. 29. l. 30. C. h. t. l. 6. C. de Ep. aud.*

§. 8. Adeo, ut non tantum ei, qui ad supplicium ducitur, provocare permittatur, verum alii quoque nomine ejus; non tantum, si ille mandaverit, sed & sine mandato: imo licet resistat damnatus, nec velit admitti ejus appellationem, perire festinans. *d. l. 6. D. h. t.*

§. 9. Nisi I. Damnatos statim puniri publice interlit; ut sunt insignes latrones, vel seditionum concitatores, vel duces factionum, *l. 16. D. h. t. similesque. v. l. 6. §. 9. D. de inj. rupt. irr. test. l. un. in f. pr. C. de rapt. virg. l. 1. C. de fals. mon.*

Vel II. Rei graviorum criminum, manifestis argumentis superati, vel testibus convicti, & simul voce propria, sine tormentis, confessi sint. *l. 2. C. quor. app. non recip.*

§. 10. Quin & excepti sunt casus quidam, quibus Appellatio ne quidem in causis *Civilibus* locum habet.

Veluti I. Si quis, ante sententiam, professus sit, se non appellaturum. *l. 1. §. 3. D. a quib. app. non lic. l. ult. §. ult. C. de temp. app.*

II. Si Imp. ita Judicem dederit, ne ab eo appellare liceat. *l. 1. §. 4. D. a quib. app. non lic.*

III. Si Judex secundum Rescriptum Principis, ad relationem suam datum, quo causa deciditur, sententiam tulerit. *l. ult. D. quand. appell. l. 34. C. h. t.*

IV. Si res dilationem non recipiat, qualis est, causa annonæ militaris, alimentorum, *l. ult. pr. D. de appellat. recip. & sepulturæ. l. 38. D. de relig.*

V. Si debiti fiscalis, vel tributorum, satisfactio postuletur. *l. 4. C. quor. app. non recip.*

VI. Si de possessione judicatum sit. *l. un. C. si de mom. poss. fuer. app.*

Gggg 4

VII.

VII. Si quis ob contumaciam condemnatus sit. *l. 23. §. ult. D. h. t. l. 73. §. ult. D. de jud. l. 13. §. 4. C. eod.*

VIII. Si res tribus sententiis conformibus finita sit. *l. un. C. ne sic, in un. ead. caus. tert. prov.*

IX. Si ab ipsa executione appellatum sit. *l. 4. pr. D. l. 21. C. h. t. l. 5. C. quor. app. non recip. l. ult. §. ult. D. de appell. recip.*

§. 11. Appellatur autem a Sententia tantum *Definitiva*; *l. 21. C. h. t. non Interlocutoria: l. 36. C. h. t. nisi vim definitivæ habeat, vel damnum irreparabile inferat. d. l. 36. C. h. t. l. 2. D. de appell. recip.*

§. 12. Et quidem vel statim, ubi pronunciatum est, apud acta: quo casu sufficit, si *viva voce* dicat, *appello*; *l. 2. l. 5. §. 4. D. h. t. l. 14. C. h. t. vel ex intervallo intra decendum, v. N. 23. c. 1. in scriptis, per Libellum appellatorium. d. l. 5. §. 4. l. 6. §. ult. C. h. t. Qui ita concipiendus est, ut contineat, a quo datus sit, hoc est, quis appellet, & adversus quem, & a qua sententia. l. 1. §. ult. l. 3. pr. §. 1. & seqq. l. 13. D. h. t.*

§. 13. Dummodo utroque casu appellans abstinere a conviciis; contra enim si fecerit, pœna afficietur extraordinaria. *l. 8. D. h. t.*

§. 14. Non tantum autem Appellatio a Sententia Definitiva locum habet, si Judex simpliciter proprio motu judicaverit, sed & si facta *Relatione* Principem consuluerit: *l. 1. §. 1. D. h. t. v. l. 1. l. 2. C. de relat. cujus generis Relationes postea sublatæ sunt. Nov. 125. c. 1. Auth. Novo Jure. C. de relat.*

TITUL. II.

A QUIBUS APPELLARE NON LICET.

§. 1. **N**on tamen ab omni Judice appellare licet.

§. 2. Et quidem stultum est illud admonere, I. a Principe appellare fas non esse, cum ipse sit, qui provocatur. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. II. Appellari non potest a Senatu, ne quidem ad Principem; idque (cum olim secus esset, v. Tacit. VI. Ann. 5. Act. XXV. v. 11. 12. Diff. N. XIX. ad Const. Marc. §. 6. 7.) Oratione D. Hadriani effectum est. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 4. Neque III. a Præfecto Prætorio; l. un. §. 1. D. de off. Præf. præt. l. 17. D. de min. l. un. C. de sent. Præf. præt. Nov. 119. c. 5. contra cujus sententiam tantum *Supplicatio* concessa est, ipsi Præfecto Prætorio intra decendium, vel Imperatori intra biennum offerenda. d. l. un. C. de sent. Præf. præt. l. 5. & Auth. seq. C. de prec. Imp. off. Nov. 119. c. 5.

§. 5. Cui *Supplicationi* similis est hodierna *Revisto*, qua petitur, ut sententia ejus, a quo appellari nequit, denuo expendatur, & in melius reformetur.

TITUL. III.

QUIS A QUO APPELLETUR.

§. 1. **U**bi vero Judex talis est, ut ab eo appellare liceat, appellandum est ab *Inferiore* *Judice* ad *Superiorem*, gradatim scil. non per saltum relictio Judice intermedio. l. 1. §. 3. l. 21. pr. §. 1. D. de appell. l. 4. C. de jurisd. N. 17. c. 3. in f. v. d. Diff. N. XIX. ad Const. Marc. §. 8. & seqq.

§. 2. Et quidem in *Urbe* a Judice dato appellabatur

Gggg 5

tur

tur ad Prætozem, eumve, qui dederat, *l. 1. pr. l. 3. D. h. t. a Prætoze ad Præfectum Urbi, l. 17. C. de appell. l. 38. D. de min. a Præfecto Urbi vero ad Principem. l. 19. C. eod. d. Diff. §. 9.*

§. 2. *In Provinciis*, a Duumviris, vel Legato, ad Proconsulem, *l. 2. D. h. t. l. 28. C. de appell. vel Præfidem; l. 7. C. eod. a Proconsule vero vel Præfide ad Imperatorem. l. 19. C. eod. v. Actor. XXV. v. 11. 12. Diff. N. de Jurispr. Paul. Ap. p. 78. Et seq.*

TITUL. IV.

QUANDO APPELLANDUM SIT, ET INTRA QUÆ TEMPORA.

C. VII. 63.

§. 1. **U**t autem *Appellatio effectum habeat*, observanda sunt *Tempora appellandi seu appellatoria*, v. t. *C. de temp. app. l. 5. §. ult. D. de app. rec. l. 6. pr. D. de his qui not. infam. quæ Fatalia, seu fatales dies dici solent; v. l. 2. l. ult. §. 1. Et seqq. C. de temp. app. l. 32. pr. C. de appell. & sunt vel Interponendæ Appellationis, vel Introducendæ, vel Prosequendæ.*

§. 2. *Tempus Fatale Interponendæ Appellationis a Sententia*, olim *Biduum* erat in causa propria, *Triduum* vero in causa aliena. *l. 5. §. ult. l. 20. §. 1. D. l. 6. §. 5. C. de appell. l. 1. §. 5. 11. D. h. t. l. 3. D. de app. recip. Sed jure novo ex constitutione Justiniani Imp. est Decendium, Nov. 23. c. 1. Auth. Hodie. C. de appell. ex tempore pronuntiatae sententiæ, si præsens fuerit condemnatus; vel ex tempore scientiæ, si absens fuerit, computandum. l. 1. §. ult. D. h. t. d. N. 23. c. 1.*

§. 3. *Tempus Fatale Introducendæ appellationis varium est, pro variis locorum intervallis: sc. trium mensium in eadem provincia; sex mensium vero, vel anni,*

anni, si ad auditorium Principis, vel ipsum Principem appellatum sit. v. l. 2. l. ult. pr. §. 2. C. de temp. appell.

§. 4. *Tempus vero Fatale Prosequendæ seu peragendæ appellationis est annus, & ex justâ causa biennium. d. l. ult. §. 4. C. de temp. appell. Auth. Ei qui. C. eod.*

§. 5. Quæ tempora *Introducendæ* sc. & *Prosequendæ appellationis* currunt a tempore appellationis interpolitæ; l. 2. l. 3. C. de temp. appell. sed tamen vel ex consensu partium, vel ex justâ causa, prorogari possunt. v. l. ult. §. ult. C. de temp. app.

TITUL. V.

DE APPELLATIONIBUS RECIPIENDIS,
VEL NON.

C. VII. 65.

§. 1. **Q**uod si itaque *Appellatio* intra decendium legitime sit interposita, Judex, a quo appellatur, eam recipere cogitur; cæteroquin Jure Cod. multa triginta auri pondo, l. 21. C. de appell. jure novo vero damno litis, & pœna decem librarum auri, afficitur. Nov. 126. c. 3.

§. 2. Nisi talis causa sit, ut *Appellatio* locum non habeat; v. supr. ad t. de app. §. 9. 10. quo casu Judex, a quo appellatum est, confestim Principi, vel ei, ad quem appellatur, causam, ob quam appellationem non receperit, per relationem exponere, ejusque exemplum appellanti edere, & interim omnia in eodem statu relinquere debet. l. 6. D. h. t.

TITUL.

TITUL. VI.

DE LIBELLIS DIMISSORIIS, QUI APOSTOLI DICUNTUR.

§. 1. Si vero recipiatur *Appellatio*, *Literæ* dandæ sunt ab eo, a quo appellatum est, ad eum, qui de appellatione cogniturus est, sive Principem, sive quem alium, quibus testatur, *Lucium Titum v. c. a sententia sua appellasse*, & causam ad eum, qui appellatus est, dimittit. *l. un. pr. §. 1. D. h. t.* Unde & *Literæ Dimissoriæ*, seu *Libelli Dimissorii*, & *Apostoli*, dicti sunt. *d. l. un. pr. l. 106. D. de V. S.*

§. 2. Qui *Libelli Dimissorii* seu *Apostoli* olim intra XXX. dies ab appellante, & quidem instanter & sæpius, petendi erant; *d. l. un. §. 2.* sed nunc etiam non petente appellatore, sine dilatione intra dictos dies dari debent. *l. 6. §. ult. l. 24. C. de appell.*

TITUL. VII.

NIHIL INNOVARI APPELLATIONE INTERPOSITA.

§. 1. *Effectus* autem *Appellationis interpositæ* est, quod, si ea recepta sit, si vero non, medio tempore nihil novari oporteat. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Nam si quidem recepta fuit appellatio, nihil innovandum, quia recepta est; si vero non est recepta, ne præjudicium fiat, quoad deliberetur, utrum recipienda sit appellatio, an non sit. *d. l. un. pr. l. 6. D. de app. recip. l. 3. C. de appell.*

§. 3. Recepta vero appellatione tamdiu nihil erit inno-

innovandum, quamdiu de appellatione fuerit pronunciatum. *d. l. un. §. 1. l. 12. l. 13. C. de appell.*

§. 4. Adeoque omnis *Appellatio effectum* habet non tantum *Devolutivum*, sed & *Suspensivum*; *l. 32. §. 3. C. de appell. l. 32. C. de transact. ut sententia pendente appellatione executioni mandari nequeat. dd. ll. l. un. §. 2. 3. 4. D. h. t.*

§. 5. Nisi reus ex pluribus facinoribus condemnatus, propter levius tantum appellaverit; *l. un. §. ult. D. h. t. vel alimenta adjudicata sint. arg. l. 8. D. de alim. leg. add. Nov. 119. c. 5. Auth. Quæ supplicatio. C. de prec. Imp. off.*

TITUL. VIII.

QUE SENTENTIÆ SINE APPELLATIONE RESCINDANTUR.

C. VII. 64.

§. 1. **P**lane non ab omni sententiâ iniqua appellare necesse est; si enim *Sententia ipso jure nulla sit*, *Appellatione opus non est*, & sententia sine appellatione ipso jure rescinditur. *l. 19. l. 23. §. 1. D. de app. l. 1. §. 2. D. h. t. Inscr. h. t. Et t. C. quand. prov. non est nec.*

§. 2. Qualis est I. Si *Sententia contra rem judicatam lata sit. l. 1. pr. D. h. t. l. 1. C. quand. prov. non est nec.*

II. Si in ea error calculi commissus sit. *l. 1. §. 1. D. h. t. l. un. C. de error. calc.*

III. Si contra *Leges, Constitutiones, vel Consuetudines judicatum sit. l. 1. §. 2. D. h. t. l. 19. D. de appell. pr. l. de off. jud.*

IV. Si sententia lata sit contra absentem, qui in jus vocatus non est. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. 7. C. quom. Et quand.*

V. Si

V. Si contra mortuum lata sit. *l. 2. pr. §. 1. D. h. t.*

VI. Si contineat id, quod est impossibile. *l. ult. pr. §. 1. D. h. t.*

VII. Si ab incompetente Judice lata sit. *l. 5. l. 6. C. quand. prov. non est nec. l. 1. §. t. t. C. si a non comp. jud.*

TITUL. IX.

AN PER ALIUM CAUSÆ APPELLATIONUM REDDI POSSUNT.

§. 1. Cum vero *Appellatio* instituitur, causa *Appellationis* non tantum per ipsum appellan-tem, sed & per procuratorem reddi potest; si scilicet causa pecuniaria: si enim causa sit capitalis, vel criminalis, ex qua sequi solet poena usque ad relegationem, per procuratorem causa agi nequit. *l. 1. pr. D. h. t. v. Diff. N. XX. ad Const. Marc. §. 1. & seqq.*

§. 2. *Generalis* enim est *Regula*, Quod, quæ causa per alium in prima instantia agi non potest, ejus nec *appellatio* per alium agi possit. *d. l. 1. in f. D. h. t.*

TITUL. X.

SI TUTOR, VEL CURATOR, VEL MAGISTRATUS CREATUS APPELLAVERIT.

§. 1. Sive autem quis ipse, five per alium causam *Appellationis* reddat, probe videat, ne temere appellet; si quis enim ad munus publicum nominatus, vel Tutor, vel Curator creatus appellaverit, nec causas *Appellationis* probaverit, omne damnum, quod per moram *Appellationis* acciderit, ad peri-

periculum ejus pertinet: *l. 1. l. 2. D. h. t.* adeo, ut & heredes causas appellationis reddere necesse habeant. *d. l. 2.*

TITUL. XI.

EUM, QUI APPELLAVERIT, IN PROVINCIA
DEFENDI.

§. 1. **Q**uod si vero quis ipse causam *Appellationis* agat, & interim in Provincia sua ab alio conveniatur, ibi, licet *Appellationis* causa peregrinetur, nihilominus defendendus est. *l. 1. D. h. t.*

§. 2. Id enim, ne necesse habeant se defendere, illis tantum præstatur, qui Reip. causa absunt. *l. 2. D. h. t.*

TITUL. XII.

APUD EUM, A QUO APPELLATUR, ALIAM
CAUSAM AGERE COMPELLENDUM.

§. 1. **Q**uemadmodum & eundem Judicem, a quo quis appellavit, in aliis causis habere necesse habet; neque hoc prætextu uti potest, quasi apud offensum Judicem experiri non debeat, cum gravatus denuo provocare possit. *l. un. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. XIII.

SI PENDENTE APPELLATIONE MORIS
INTERVENERIT.

C. VII. 66.

§. 1. **Q**uod si autem Appellator pendente *Appellatione* defunctus sit, si quidem sine herede decessit, cujuscunque generis *Appellatio* fuit, evanescit; si vero Appellatori heres extiterit, si quidem nullius alterius interest causas *Appellationis* reddi, cogendus non est peragere Appellationem; si vero Fisci vel alterius, contra quem appellatum est, interest, heres causas Appellationis reddere necesse habet. *l. un. pr. D. h. t.*

§. 2. Cui tamen, præter tempus residuum, insuper quatuor menses, ad proseguendam Appellationem, competunt. *l. ult. C. h. t.*

TITUL. XIV.

DE JURE FISCALIS.

C. X. 1.

§. 1. **E**t hæc quidem de *Jure Privato*; sequuntur nunc quædam ex *Jure Publico*, quibus scilicet Resp. maxime continetur, & in quibus nervi sunt Reip. *Jus* puta *Fisci*, & *Militare*.

§. 2. *Fiscus* primis temporibus fuit ærarium Principis; §. ult. *l. de usuc.* diversum ab *Ærario Populi*, quod in æde Saturni a Valerio Publicola constitutum erat. v. Plin. *Panegy.* c. 36. *l. 2. §. 4. D. ne quid in loc. publ.*

§. 3

§. 3. Sed successu temporis illa differentia obsolet, & *Fiscus*, & *Ærarium* promiscue accepta sunt; l. 13. pr. l. 15. §. pen. D. h. t. l. 1. §. 9. D. ad L. Corn. de fals. d. §. ult. l. de usucap. l. ult. C. de quadr. præscr.

§. 4. Ut adeo nunc *Fiscus* nihil aliud sit, quam *Ærarium publicum Principis, vel Reip.* arg. dd. II.

§. 5. Qui ordinario quidem jure utitur communi; l. 12. D. de compens. l. 3. C. de fisc. usur. l. 3. C. de resc. vend. adeo, ut & in dubio contra *Fiscum* respondendum sit; l. 10. D. h. t. sed multa tamen habet jura singularia.

§. 6. Quæ vel ad *Acquisitionem*, vel *Conservationem* maxime referri possunt.

§. 7. Ad *Acquisitionem* pertinet: I. Quod *Fisco* deferatur hereditas indigno relicta. l. 1. pr. D. h. t. l. 8. §. 14. D. de inoff. testam.

II. Fideicommissum incapaci clam relictum. l. 1. l. 3. pr. l. 19. §. 1. & seqq. l. 40. D. h. t.

III. Bona vacantia: l. 1. §. 2. D. h. t. l. 1. & t. t. C. de bon. vac. dummodo ea nuncientur intra quadriennium; d. l. 1. §. 2. D. h. t. l. 10. D. de div. & temp. præscr. & ex iis satisfiat creditoribus. l. 11. l. 17. D. h. t.

IV. Bona damnatorum; deficientibus scil. Descendentibus, & Ascendentibus, ad tertium usque gradum. l. 1. pr. D. h. t. Nov. 134. c. ult. v. supr. ad t. de bon. damn. §. 2.

§. 8. Ad *Conservationem* vero pertinet: I. Quod in causa civili *Fisco* instrumenta semper edenda sint. l. 2. §. 1. 2. D. h. t.

II. Quod debitorum suorum debitores convenire possit, si principales debitores defecerint, vel ex ratione *fisci* nomina facta liquido probentur, vel ex contractu *fiscali* debitores teneantur. l. 3. §. 8. D. h. t. l. 3. l. 4. C. quand. fisc. vel priv. deb. sui deb. conv. poss. l. 1. C. de cond. ex leg.

H h h h

III. Quod,

III. Quod, licet procurator Cæsaris, qui rem aliquam vendidit, duplum vel triplum pro evictione promiserit, tamen non plus præstet, quam simplum. *l. 5. pr. D. h. t.*

IV. Quod semper habeat jus pignoris, *l. 46. §. 3. D. h. t.* in iis scil. quæ ex contractu debentur, non in pœnis; *l. 17. l. 37. D. h. t.* quin & jus Prælationis, *l. 28. D. h. t.* in bonis scil. post contractum, non ante quæsitis. *l. 8. D. qui pot. in pign.*

V. Quod, qui compensationem opponit Fisco, intra duos menses debitum sibi docere debeat: excepta causa tributoria & stipendiorum, item pretio rei a fisco emtæ, & quod ex causa annonaria debetur; in quibus compensatio plane non admittitur. *l. 46. §. 4. 5. D. h. t. l. 3. C. de compens.*

VI. Quod, si quid in fraudem Fisci alienatum sit, cum altero tanto revocetur; *l. 46. §. 1. D. h. t.* & hic in fraudem quoque alienare censeatur, qui non acquirit. *l. 45. pr. D. h. t.*

VII. Quod emtor rei fiscalis locationi a Fisco factæ stare debeat; *l. f. D. h. t.* & conductores vectigalium in conductione inviti retineri possint. *l. 11. §. ult. D. de publican. l. 3. §. 6. D. h. t.*

VIII. Quod ex omni contractu usuras recipiat. *l. 17. §. 5. 6. D. de usur. t. t. C. de fisc. usur.*

IX. Quod nunquam satisdare cogatur. *l. 1. §. 18. D. ut legat. nom. cav. & similia.*

TITUL. XV.

DE CAPTIVIS, ET DE POSTLIMINIO,
ET REDEMTIS AB HOSTIBUS.

C. VIII. 51.

§. 1. **A**d *Jus Militare* I. Pertinet *Jus Captivorum*, qui Jure Belli, postquam in præsidia perducti sunt, servi fiunt hostium; l. 5. §. 1. *D. h. t.* §. 4. *I. de jur. pers.* §. 17. *I. de R. D.* quemadmodum & illi, qui, cum bellum subito exarsisset, apud hostes fato suo (sic leg. v.) deprehenduntur. l. 12. *pr. D. h. t.*

§. 2. Sunt autem *Hostes*, quibus bellum publice *Populus Romanus* decrevit, vel ipsi *Populo Romano*. Cæteri *Latrunculi* & *Prædones* appellantur: l. 24. *D. h. t. l. 118. D. de V. S.* & ideo, qui a latronibus captus est, servus latronum non est, sed liber permanet; d. l. 24. l. 19. §. 2. *D. h. t.* uti & illi, qui in civilibus dissensionibus capti sunt. l. 24. §. 1. *D. h. t.*

§. 3. Licet autem *Captivi* revera sint servi hostium, & proinde jus Civitatis, aliaque inde dependentia, summo jure amiserint; v. l. 12. §. 1. 3. 4. 5. *D. h. t.* §. 5. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv.* §. ult. *I. quib. non est perm. fac. testam.* l. 209. *D. de R. J.* duplici tamen remedio iis, contra hanc juris subtilitatem, subventum est, *Legis* scil. *Corneliae*, & *Juris Postliminii*.

§. 4. Si enim captivus apud hostes decesserit, *Lex Cornelia* locum habet: *Quæ fingit eum tunc statim in civitate decessisse, cum primum caperetur.* l. 18. *D. h. t. l. 12. D. qui test. fac. poss.* §. ult. *I. quib. non est perm. fac. test.*

H h h h 2

§. 5.

§. 5. Si vero reversus sit, locum habet *Postliminium*, seu *Jus Postliminii*; Quod, sic dictum a *limine* & *post*, §. 5. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv.* est *jus*, quo *personæ, vel res, ubi ad nos reversæ sunt, recipiunt eum statum, quem ante captivitatem habuerunt.* l. 19. pr. *D. h. t. d. §. 5.*

§. 6. Fingit enim *Postliminium*, eum, qui captus est, postquam reversus est, semper in civitate fuisse. d. §. 5. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv.* l. 16. *D. h. t.*

§. 7. Unde & omnia ei *jura* restituantur, quæ ante captivitatem habuit, perinde ac si captus non fuisset: l. 5. §. 1. l. 22. §. 1. *D. h. t.* non etiam ea, quæ *facti* sunt, (qualis est possessio, l. 19. *D. ex quib. caus. maj.*) quia facti causæ infectæ nulla constitutione fieri possunt. l. 12. §. 2. *D. h. t.*

§. 8. *Reversus* autem dicitur, qui intra præsidia nostra, vel ad amicos nostros rediit: l. 5. §. 1. l. 19. §. 3. *D. h. t.* sive dimissus sit, sive vi, sive fallacia hostium potestatem evaserit; l. 26. *D. h. t.* ut & qui victis hostibus recuperatur: d. l. 26. *D. h. t.* §. 5. *I. quib. mod. jus patr. pot. solv.* nihil enim interest, quo modo reversus sit, dummodo eæ mente sit, ut ad hostes non revertatur; d. l. 25. l. 5. §. ult. l. 12. §. 9. *D. h. t.* neque armis victus hostibus sese dederit. l. 17. *D. h. t.*

§. 9. Neque tantum ad homines *jus Postliminii* pertinet, v. l. 19. §. ult. *D. h. t.* sed etiam ad res ab hostibus captas, l. 19. pr. *D. h. t.* tum immobiles, l. 20. §. 1. *D. h. t.* tum mobiles, naves scil. longas atque onerarias, ut & equos & equas freni patientes; quia sine culpa equitis se proripere potuerunt: l. 2. pr. §. 1. *D. h. t.* non etiam ad arma, & vestes, quæ non nisi turpiter amittuntur. l. 2. §. 2. l. 3. *D. h. t.*

§. 10. Neque tantum ad captivos reversos, sed
& Red-

& *Redemptos*; dummodo ei, qui redemerit, pretium, quod dedit, solutum sit. *l. 12. §. 7. Et seqq. l. 15. l. 20. §. 2. D. h. t.*

TITUL. XVI.

DE RE MILITARI.

C. XII. 36.

§. 1. II. **A**d *Jus Militare* pertinet *Jus reliquorum Militum*.

§. 2. Est autem *Miles*, qui publica auctoritate lectus, præstito Sacramento militari, in numeros relatus est. *l. 1. §. 1. l. 11. pr. l. 42. D. de test. mil.*

§. 3. *Militare possunt* omnes, quicunque volunt, neque impediuntur, neque prohibentur; quin & quandoque inviti coguntur. v. Liv. *L. VII. c. 4.* Dion. Hal. *L. IV. c. 23. L. VIII. c. 101. L. IX. c. 46. l. 4. §. 10. 11. 12. D. h. t.*

§. 4. *Impediuntur*, qui operas militares præstare nequeunt, scil. furiosi, cæci, muti, furdi, claudi, & similes. v. *l. 13. §. 3. D. h. t.*

§. 5. *Prohibentur* servi, *l. 11. D. h. t.* qui status controversiam patiuntur, *l. 8. D. h. t.* infames, *l. 4. §. 4. D. h. t.* qui publico judicio damnati sunt, similesque. v. *l. 4. §. 1. Et seqq. D. h. t. t. t. C. qui mil. poss.*

§. 6. *Jus autem militum singulare* est, tum ratione *Rei* seu *Disciplinæ* militaris, tum ratione *Privilegiorum*.

§. 7. Et quidem quantum ad *Disciplinam* attinet, officium est eorum, qui exercitui præsunt, dare & observare disciplinam militarem, & delicta secundum suæ auctoritatis modum castigare. *l. 12. pr. §. 2. D. h. t.*

§. 8. Quæ vel *Communia* sunt, l. 2. pr. *D. h. t.* quorum extra castra commissorum cognitio Judicis est Ordinarii; l. 2. l. 3. pr. *D. h. t. l. ult. D. de accus. l. 1. C. de exhib. & transmitt. reis. l. 1. C. ad L. Corn. de sc. Nov. 8. c. 12.* §. 1. vel *Propria* seu *militaria*, quæ quis uti miles admittit, l. 2. pr. *D. h. t.* seu quæ aliter, quam disciplina communis exigit, committuntur: veluti segnitæ crimen, vel contumaciæ, vel desidiæ; l. 6. pr. *D. l. 3.* §. 2. & seqq. *D. h. t.* quorum cognitio ad Magistrum militum pertinet. d. l. 2. l. 9. *D. de custod. & exhib. reor. l. pen. C. de jurisd. v. supr. ad t. de jud. §. 108. n. II.*

§. 9. Qui pœnas vel capitales seu graviores irrogat; vel leviores, qualis est castigatio, pecuniaria mulcta, munerum indictio, militiæ mutatio, gradus dejectio, & ignominiosa missio: l. 3. §. 1. *D. h. t.* pro diversitate delicti, & varietate circumstantiarum, v. d. l. 3. §. 1. §. 4. 5. 10. 11. 13. & seqq. l. 5. pr. §. 1. 2. & seq. l. 6. §. 1. & seqq. l. 7. *D. h. t.*

§. 10. *Privilegia* autem Militibus concessa complura sunt; veluti I. Quod gaudeant beneficio competentæ. l. 6. l. 18. *D. de re jud. l. 7. D. de castr. pec.*

II. Quod possint testari sine observatione solennitatum. pr. *I. de militar. test. l. 1. pr. D. l. 15. l. pen. C. de testam. mil.*

III. Quod ipsis liceat jus ignorare. l. 9. §. 1. *D. l. 1. C. de jur. & fact. ign.*

TITUL. XVII.

DE CASTRENSI PECULIO.

C. XII. 37.

§. 1. **N**ec non IV. Quod Filiusfam. *Peculium castrense*, (quod scil. a parentibus vel cognatis in militia agenti donatum est, vel quod ipse filiusfam. in militia acquisivit, l. 11. D. l. 1. C. h. t.) pleno jure sibi acquirat, l. 4. pr. §. 1. D. h. t. pr. l. quib. non est perm. fac. test. & in eo pro Patrefam. habeatur. l. 2. D. ad SCt. Maced. v. supr. ad t. de pec. §. 12. 14.

TITUL. XVIII.

DE VETERANIS.

C. XII. 47.

§. 1. III. **D**enique ad *Jus Militare* pertinet *Jus Veteranorum*.

§. 2. Sunt autem *Veterani*, qui impleto stipendii tempore, X. scil. annorum, si sint equites, v. Liv. LXXVII. c. 11. XX. si pedites, Tac. L. I. Ann. c. 36. 78. l. f. C. de his qui non implet. stip. l. 9. C. quand. prov. non est nec. vel alia ex justa causa, honeste militia missi, & sacramento soluti sunt.

§. 3. *Missio* enim triplex est, *Honesta*, *Causaria*, & *Ignominiosa*. l. 13. §. 3. D. de re milit. l. 2. §. 2. D. de his qui not. infam.

§. 4. *Honesta* est, quæ tempore militiæ impleto datur; *Causaria*, cum quis vitio animi vel corporis minus idoneus militiæ renunciatur; *Ignominiosa* vero, cum quis propter delictum sacramento solvitur & cum ignomi-

nia mittitur. d. l. 13. §. 3. D. de re mil. d. l. 2. §. 2. D. de his qui not. infam. v. supr. ad d. t. §. 30. 31.

§. 5. *Privilegia autem Veteranorum sunt, I. Quod immunes sint ab oneribus personalibus; l. 2. l. ult. pr. §. 1. D. l. 1. C. h. t. l. 7. D. de vac. & excus. mun. non etiam Realibus seu Patrimonialibus. l. 2. §. 1. l. 4. pr. §. 1. D. h. t.*

II. *Quod plebeiorum numero eximantur, & honestioribus accenseantur, idemque iis eorumque liberis honor habeatur, qui Decurionibus; l. 3. D. h. t. & proinde nec in metallum damnari, nec in opus publicum, vel ad bestias dari, nec fustibus cædi possint. l. 1. l. 3. D. h. t.*

LIBER L. TITUL. I.

AD MUNICIPALEM, ET DE INCOLIS.

C. X. 38. 39.

§. 1. **A**d *Jus Publicum* etiam quodammodo pertinet *Jus Municipale*, quo *Municipia* reguntur.

§. 2. Quæ sunt *Civitates*, a *Populo Romano* in societatem munerum & honorum suorum receptæ, sed suo jure utentes. v. Gell. L. XVI c. 13.

§. 3. Et differunt a *Coloniis*; l. 27. §. 1. D. h. t. Quæ sunt *Universitates* ex civitate per colonorum deductiones quasi propagatæ, & jura institutaque omnia *Populi Romani*, non sui arbitrii, habentes. Gell. d. l. v. l. 239. §. 5. D. de V. S. Plin. L. X. Ep. 56. 109. 110.

§. 4. *Jus Municipale* autem versatur I. Circa personas in *Municipiis* degentes, *Municipes* scil. & *Incolas*.

§. 5. *Municipes* proprie sunt *cives Romani* ex *municipiis*, suo jure, & legibus suis utentes, muneris tantum cum *Pop. Rom.* honorarii participes, nullis aliis necessitatibus, neque ulla *Pop. Rom.* Lege adstricti. Gell. d. L. XVI. c. 13. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 18. D. de V. S. Sed nunc abusive sunt suæ cujusque civitatis *cives*. d. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 228. D. de V. S.

§. 6. Fiunt autem *Municipes* I. *Nativitate*, qui scil. ex patre *muncipe* nascuntur; l. 1. pr. §. 2. D. l. 3. C. h. t. sequuntur enim liberi originem *Patris*, non *Matris*: nisi forte privilegio aliquo *materna origo* censeatur, vel liberi extra legitimum *matrimonium* nati sint. d. l. 1. §. 2. l. 9. D. h. t. l. 24. D. de stat. hom.

II. *Adoptione*. d. l. 1. pr. l. 15. §. ult. l. 17. §. 9. D. h. t. l. 7. C. de incol.

III. *Manumissione*; nam manumissus ibi civis fit, ubi patronus est. l. 1. pr. l. 22. pr. D. l. 2. C. h. t. l. 7. C. de incol.

IV. *Allectione* seu *Assumptione*; l. 7. C. de incol. cum quis in numerum civium recipitur. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 7. *Incolæ* vero sunt, qui in aliqua civitate domicilium constituerunt, sed suffragiorum & honorum non sunt participes. l. 239. §. 2. D. de V. S. l. 7. C. de incol.

§. 8. Quod constituitur animo & ipso facto habitationis; non sola animi contestatione, l. 20. D. h. t. neque sola habitatione, quantumvis focum & ignem alicubi quis habeat: l. 17. §. 13. l. 27. §. 2. D. h. t. ab omnibus ordinario, qui volunt, & ubicunque visum fuerit. v. l. 3. l. 4. l. 31. D. h. t. l. 7. C. de incol. v. supr. ad tit. de jud. §. 87. & seqq.

TITUL. II.

DE DECURIONIBUS, ET FILIIS EORUM.

C. X. 31.

§. 1. **I**nter *Municipes* autem præcipuum locum obtinent *Decuriones*; Qui in *Municipii* consilio publico sunt præpositi, l. 239. §. 5. D. de V. S. & suæ quasi *Curiae* *Senatores*: l. 33. C. h. t. sic dicti, quod initio, cum coloniæ deducerentur, *decima pars* eorum, qui ducerentur, consilii publici causa conscribi solita sit. d. l. 239. §. 5. D. de V. S.

§. 2. *Fieri possunt Decuriones* omnes, qui non prohibentur; etiam *Spurii*, & ex incesto nati, l. 6. pr. D. h. t.

D. h. t. si scil. alii deficiant; *l. 3. §. 2. D. h. t.* nec non filii reorum criminum; *l. 2. §. 7. D. h. t.* ut & literarum imperiti. *l. 6. C. h. t.*

§. 3. *Prohibentur* autem I. Minores annis XXV. & Senes. *l. 11. D. h. t.*

II. Infames; *l. 8. C. h. t.* & III. Publicorum criminum rei. *l. 6. §. 3. D. h. t.*

§. 4. *Privilegia Decurionum* varia erant; v. c. I. Quod non subjiciantur tormentis, *l. 33. C. h. t. l. 11. C. de quaest.* neque ad metallum, vel ignem damnari possint. *l. 9. §. 11. l. 15. D. de pæn.*

II. Quod ipsis facultatibus lapsis decernantur alimenta. *l. 8. D. h. t.*

III. Quod privilegia in liberos transmittantur, etiam ante dignitatem decurionatus natos. *l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Licet autem eorum esset aliquis honos & dignitas; *l. 2. §. ult. l. 6. pr. D. l. 3. C. h. t.* multa tamen eorum etiam erant onera, v. *l. 1. D. l. 31. l. 34. C. h. t. l. un. C. si cur. rel. civ. rus hab. mal. t. t. C. de præd. Decur. N. 38. præf. §. 2. & seqq. c. 1. & seqq.* quæ similiter ad liberos transmittabant. v. *l. 35. l. 41. C. h. t.* Ut municipes ad subeundum hoc munus non tantum invitandi, v. *§. ult. l. de nupt. l. 3. 4. C. de nat. lib.* sed & quandoque cogendi essent. v. *l. 38. C. h. t.*

TITUL. III.

DE ALBO SCRIBENDO.

§. 1. **U**bi vero Decuriones creati sunt, nomina eorum in *Albo* scribuntur.

§. 2. Et quidem Decuriones in *Albo* ita scriptos esse oportet, ut Lege municipali præcipitur. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Sed si lex cessat, tunc dignitates erunt spectandæ; ut scribantur eo ordine, quo quisque eorum maximo honore in municipiis functus est, & inter eos antiquissimus quisque, mox hi, qui nullo honore functi sunt, prout quisque eorum in ordinem venit. *l. 1. l. 2. D. h. t.*

§. 4. Idemque ordo in sententiis dicendis spectandus est. *d. l. 1. §. 1.*

TITUL. IV.

DE MUNERIBUS, ET HONORIBUS.

C. X. 40. 41. 42.

§. 1. II. **V**ersatur *Jus Municipale* circa *Munera & Honores Municipales*.

§. 2. *Munus*, quod varie accipitur, in specie *Officium* denotat. *l. 13. D. de V. S.*

§. 3. Eoque sensu dividitur I. Quod vel *Publicum* sit, vel *Privatum*. *l. 14. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Publicum* (de quo solo hic agitur) est, quod necessario obimus, lege, more, imperio ejus, qui jubendi habet potestatem. *l. 214. D. de V. S.*

§. 5. Sunt autem *Munera Publica*, alia *Utilitate*, quæ in administratione Reip. consistunt; *d. l. 14. §. 1. D. h. t.*
alia

alia *Auctoritate*, qualis est Tutela & Cura. *pr. l. de excus. tut. l. 9. D. de his qui sui vel alien. jur. sunt.*

§. 6. II. Quædam *Personarum* seu *Personalia*; quædam *Patrimoniorum* seu *Patrimonialia*; quædam *Mixta*.
l. 1. pr. l. 18. pr. D. h. t.

§. 7. *Personalia* sunt, quæ animi provisione, & corporalis laboris intentione, sine aliquo gerentis detrimento, perpetrantur; veluti Tutela & Cura. *l. 18. §. 1. & seqq. l. 1. §. 2. 3. 4. D. h. t.*

§. 8. *Patrimoniorum* seu *Patrimonialia*, quæ sumptibus patrimonii & damnis administrantis expediuntur. *d. l. 18. §. 18. & seqq. l. 1. §. 1. 3. D. h. t. l. 4. C. de muner. patrim.*

§. 9. *Mixta* vero sunt, quæ partim corporis labore & animi vigiluntia, partim sumptibus administrantis peraguntur; qualia sunt munera *Decaprotiæ* & *Icosaprotiæ*.
v. l. 18. §. 26. 27. D. h. t.

§. 10. *Honor* autem *Municipalis* est *Administratio Reip.* cum dignitatis gradu, sive cum sumtu, sive sine erogatione, contingens. *l. 14. pr. D. h. t.*

§. 11. Ad quem ordinario admittuntur omnes, qui non prohibentur; quales sunt *Fœminæ*, *l. 2. D. de R. J. add. l. 3. §. 3. D. h. t.* & *Minores annis XXV. l. 8. D. h. t.* ita tamen, ut annum vigesimum quintum inchoatum esse sufficiat. *d. l. 8.*

TITUL. V.

DE VACATIONE, ET EXCUSATIONE MUNERUM.

C. XI. 45. & seqq.

§. 1. Imo tum ad Honores, tum Munera, *Municipes* & *Incolæ* etiam inviti cogi possunt; *l. 9. D. de mun. & hon. l. 214. D. de V. S.* licet pecuniam pro administratione offerant: *l. 16. pr. D. de mun. nisi justam sese excusandi causam habeant.*

§. 2.

§. 2. Qualis est, I. Numerus liberorum. v. l. 2. pr. l. 8. D. h. t. pr. I. de excuf. tut. l. 3. l. ult. C. de his qui num. lib.

II. Ætas LXX. annorum. d. l. 2. §. 1. 7. D. h. t. l. 3. l. 5. pr. D. de jur. imm. §. 13. I. de excuf. tut. l. un. C. qui æt.

III. Corporis debilitas. d. l. 2. §. 7. D. h. t. §. 7. I. de excuf. tut. l. un. C. qui morb. se excuf.

IV. Privilegium Veteranorum. l. 7. D. h. t.

V. Profeffio artium liberalium. l. 8. §. 4. l. 9. pr. D. h. t. §. 15. I. de excuf. l. 6. C. de Prof. & Med. l. ult. §. ult. D. de mun.

§. 3. Ob quas fimilesque caufas, excufatio a *Muneribus Perfonalibus* locum habet.

§. 4. Non etiam a Realibus feu Patrimonialibus, a quibus nulla privilegia præftant vacationem. l. 10. pr. l. 11. l. 2. §. 4. D. h. t. l. 6. §. pen. l. ult. §. 24. D. de mun. & hon. l. 5. C. de mun. patr.

§. 5. Excepto numero liberorum XVI. l. 5. §. 2. D. de jur. imm. & Profeffione artium liberalium; d. l. 6. C. de Prof. & Med. quæ ab omnibus muneribus excufant. dd. ll. v. fupr. ad t. de publican. §. 24. n. 5.

TITUL. VI.

DE JURE IMMUNITATIS.

C. X. 25.

§. 1. **Q**uin & a muneribus, tum Patrimonialibus, tum Perfonalibus, excufat *Immunitas* a Principe conceffa; prout *Perfonis* tantum, vel etiam *Rei* conceffa est. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 3. §. 1. D. de cenfib. l. 196. D. de R. J.

§. 2. Et fi quidem *Perfonis* immunitates datæ fint, he-

heredibus non relinquuntur : l. 1. §. 1. *D. h. t.* nisi generi posterisque datae sint, quo casu etiam ad posteros transmittuntur; ex masculis scil. non foeminis descendentes. l. 1. §. 2. l. 4. *D. h. t. l. 13. D. de mun.*

§. 3. Quod si immunitas Collegiis & Corporibus tributa sit, similiter perpetua est, omnibusque successoribus in ea Collegia competit: l. 5. §. pen. *D. h. t. l. 7. §. ult. D. quod cujusque un. nom. l. 4. §. 3. D. de censib.* dummodo munus suum impleant. v. d. l. 5. §. 6. 9. *Diff. N. XX. ad Const. Marc. §. 2. Et seqq.*

§. 4. Si vero immunitas Rei data sit, nunquam extinguitur, & non tantum ad heredes, sed & quoscunque possessores transmittitur. l. 3. §. 1. *D. de censib. l. 196. D. de R. J.*

TITUL. VII.

DE LEGATIONIBUS.

C. X. 63.

§. 1. Vacationem denique a reliquis muneribus personalibus praestat *Legatio*, non tantum tempore Legationis, sed & biennio post. l. 7. l. 8. §. 1. *D. l. 3. l. 4. C. h. t.*

§. 2. Quæ est *Munus publicum*, quo quis ad negotia municipii expedienda, ad Principem mittitur. l. 18. §. 12. *D. de mun. Et hon. l. 1. l. 8. §. 1. D. l. 3. l. 5. C. h. t.*

§. 3. *Legatione funguntur* Decuriones, eo ordine, quo in curiam lecti sunt; l. 4. §. 5. *D. h. t.* non etiam debitor Reip. neque illi, quibus jus postulandi non est. l. 4. pr. §. 1. *D. h. t.*

§. 4. Quorum *Legatorum munus* est, negotium mandatum diligentissime expedire; unde neque suis, neque alienis negotiis sese interponere debet, l. 8. §. ult.

§. ult. l. 10. pr. l. 11. §. 1. *D. h. t.* neque alios, nisi filios suos substituere potest. l. 4. §. 4. *D. h. t.*

§. 5. *Privilegia* autem *Legatorum Municipali*um varia sunt; nam I. Tempore legationis, ut & biennio post, immunes sunt a muneribus personalibus. l. 7. l. 8. §. 1. *D. h. t.* v. supr. §. 1.

II. Tempore legationis conveniri nequeunt, & jus habent revocandi domum. l. 3. *D. h. t.* l. 2. §. 3. *D. de jud.*

III. Sumtus ipsis restituendi sunt, seu *Legativum*; l. 2. §. 3. *D. h. t.* l. 18. §. 12. *D. de mun. & hon.* omneque damnum, quod tempore legationis passi sunt. l. 9. *D. h. t.*

IV. Non coguntur heredes, sumtus, si jam ante dati sint, & Legati in Legatione decesserint, restituere. l. 10. §. 1. *D. h. t.*

§. 6. Quæ etiam, & quidem multo magis, obtinent in *Legatis Principum*, & *Liberarum Rerumpublicarum*; qui insuper etiam sunt sancti ac inviolabiles. l. ult. *D. h. t.* Liv. L. I. c. 14. L. II. c. 4. in f. Cic. I. *Verr.* c. 33. C. Nep. *Pelop.* c. 5.

TITUL. VIII.

DE ADMINISTRATIONE RERUM AD CIVITATES PERTINENTIUM.

§. 1. III. **V**ersatur *Jus Municipale* circa res & pecunias municipii, quarum administratio *Curatori Civitatis* commissa est. v. l. 3. l. 9. pr. §. 1. 2. *D. h. t.*

§. 2. Cujus officium est, res ad civitatem pertinentes fideliter administrare, pecunias in usum debitum erogare, neque in alium usum, nisi ex justissima causa, vertere, l. 1. l. 2. §. 2. l. 4. l. 5. §. 1. *D. h. t.* operum exactionem sine cautione non committere, l. ult.

l. ult. §. 3. D. h. t. omniaque præstare, quæ diligentem patremfam. præstare oportet.

§. 3. Unde & rationes administrationis secundum fidem acceptorum & datorum reddere, v. *l. 2. §. 2. D. h. t.* & dolum, & culpam levem præstare tenetur. *l. 6. D. h. t.* Adeo ut, si quæ pecunia apud eum re-federit, etiam usuras præstare debeat; v. *l. 9. D. h. t. l. 24. D. ad municip. Diff. N. XXII. ad Const. Marc.* &, si dolo damnum datum sit, teneatur in duplum. *l. ult. §. 4. D. h. t.* Quod si vero plures sint, singuli obligantur in solidum. *l. 3. pr. l. ult. §. 8. D. h. t.* Ita tamen, ut, exemplo tutorum, prior conveniatur, qui gessit. *d. l. 3. pr. l. 1. l. 2. C. qua quisque ord.*

§. 4. Quin &, licet rationes subscriptæ & expunctæ sint, propter errorem calculi tamen semper; *l. 3. pr. D. h. t.* ob aliam autem causam vivente administratore intra annos XX. eo mortuo vero intra X. adhuc retractari possunt. *l. 13. §. 1. D. de div. temp. præscr. d. l. 8. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Plane extraneis, emtoribus scil. & conducto-ribus, finito officio non tenetur; *l. 3. §. 2. D. h. t. l. f. D. de inst. act.* nisi proprio nomine contraxe-rit, fidemque suam interposuerit. *d. l. 3. §. 2.*

TITUL. IX.

DE DECRETIS AB ORDINE FACIENDIS.

C. X. 46.

§. 1. IV. **C**irca Decreta ab Ordine facienda.

§. 2. Quæ fieri possunt de rebus, ad salutem & utilitatem civium pertinentibus. v. *l. 1. l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Dummodo I. Ordo Decurionum legitime sit coactus. *l. 2. D. h. t.*

II. Ad minimum duæ partes sint præsentes. *l. 3. D. h. t. l. 3. D. quod cujuscunque univ. nom. l. 46. C. de Decur.* Et III. Decretum secundum plurima vota formatum sit. *d. l. 46. C. de Decur. l. 19. D. ad municipal. l. 160. §. 1. D. de R. J.*

§. 4. Decreta autem semel legitime facta non retractantur; *l. 5. D. h. t.* nisi sint ambitiosa, *l. 4. pr. §. 1. D. h. t.* vel utilitas publica aliud exigat: *d. l. 5. omnesque scientes obligant. l. ult. D. h. t.*

TITUL. X.

DE OPERIBUS PUBLICIS.

C. VIII. 12.

§. 1. V. **C**irca Opera Publica; quorum cura *Cura-*
tori operum mandata est. *l. 1. pr. l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 2. Qui tamen novum opus, in muris vel portis, vel rebus publicis, aliudve, sumtu publico, non nisi Principis auctoritate facere, neque muros extruere; *l. 3. §. 1. l. 6. D. h. t. l. 5. C. h. t.* neque alterius, quam Principis, nomen operi, citra crimen Majestatis, inscribere potest. *l. 3. §. 2. D. l. 10. C. h. t.*

§. 3. Privato autem opus novum suis sumtibus, etiam sine Principis auctoritate, facere licet; præterquam si ad æmulationem alterius Civitatis pertineat, vel materiam seditionis præbeat, vel circum theatrum vel amphitheatrum sit. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 4. Cui & nomen suum inscribere permissum est. *l. 2. pr. l. 3. §. 2. D. h. t.*

TITUL.

TITUL. XI.

DE NUNDINIS.

C. IV. 60.

§. 1. VI. **C**irca *Nundinas*; quæ a *nono die* quasi *novendinæ* dictæ, v. *Macrob. l. Sat. 16.* *Dion. Hal. l. VII. c. 54.* hic sunt *Conventus majores, & solennes, mercatus & commercii causa, publica auctoritate constituti. l. 1. l. 2. D. l. un. C. h. t.*

§. 2. Ut *Jus Nundinarum* nulli competat, nisi qui vel a Principe impetraverit, vel longa consuetudine acquisiverit. *d. l. 1. D. l. un. C. h. t.*

§. 3. *Privilegium autem Nundinarum* est, quod negotiatores, aliive, in loco *Nundinarum*, eo tempore, quo *Nundinæ* habentur, sub prætextu privati debiti, conveniri nequeant. *d. l. un. C. h. t.*

§. 4. Amittitur vero *Jus Nundinarum* non utendo per decennium. *l. 1. D. h. t.*

TITUL. XII.

DE POLLICATIONIBUS.

§. 1. VII. **C**irca *Pollicitationes*.

§. 2. Est autem *Pollicitatio* hoc loco, *solius offerentis promissio, Deo & Reip. sine acceptatione facta. l. 3. pr. D. h. t.* In quo, ut & aliis, a pacto differt. *d. l. 3. pr. l. 1. D. de pact. v. l. 5. l. 1. D. h. t.*

§. 3. *Eaque duplex est, Pollicitatio scil. in specie*
liii 2
fic

fic dicta, quæ sit Reip. l. 1. pr. D. h. t. & Votum, quod est sancta promissio, de re licita, Deo vel Ecclesiæ facta. l. 2. pr. D. h. t. Num. XXX. v. 2. c. 6. 7. X. de vot.

§. 4. Pollicitari possunt masculi & fœminæ, quicunque possunt donare: l. 6. §. 2. D. h. t. sed voto patresfam. tantum obligantur, si puberes sint; filiusfam. enim, vel servus, sine patris, dominive auctoritate, non obligatur. l. 2. §. 1. D. h. t. add. Num. XXX. v. 3. 4. 5.

§. 5. Ut autem Pollicitatio effectum habeat, requiritur, I. Ut Oblatio fiat a præsentē; arg. l. 3. D. h. t. unde ab absente per epistolam facta non est obligatoria. l. 5. D. h. t.

II. Ut fiat Deo vel Reip. ad opus faciendum, vel dandam pecuniam. l. 1. D. h. t.

III. Ut fiat ob justam causam: l. 1. §. 1. 5. l. 4. l. 6. l. 9. D. h. t. nisi, qui sine causa promisit, jam facere cœperit; quo casu & ipse obligatus est. l. 1. §. 2. 3. D. h. t.

§. 6. Quæ si concurrant, Pollicitatio Obligatoria est, v. Num. d. c. XXX. v. 2. Actionemque producit, quæ datur Reip. contra Pollicitatorem, ejusque heredem, l. 2. §. 2. l. 14. D. h. t. ad promissum præstandum, una cum usuris, si mora commissæ sit; l. 1. pr. D. h. t. l. 1. D. de op. publ. l. 17. §. f. D. de usur. & ex sola æquitate nascitur. l. 3. §. 1. D. h. t. v. Differt. N. IX. de C. O. C. VI. §. 8. 9.

TITUL. XIII.

DE EXTRAORDINARIIS COGNITIONIBUS, ET SI
JUDEX LITEM SUAM FECISSE DICERETUR.

C. VII. 49.

§. 1. **D**e quibus & similibus Duumviri seu Magistratus Municipales etiam cognoscebant, & jus dicebant: exceptis quibusdam cognitionibus, quæ ipsis Præsidibus reservatæ erant, & ob id *Extraordinariæ* dicebantur. v. Suet. in *Claud.* c. 15. supr. ad t. de jud. §. 12.

§. 2. Quæ in quatuor genera dividi possunt: aut enim de Muneribus & Honoribus gerendis agitur; aut de Pecuniaria re disceptatur; aut de Existimatione alicujus cognoscitur; aut de Capitali crimine quæritur. l. 5. pr. D. h. t.

§. 3. Et quidem de *Re pecuniaria* in specie Præses (uti & Prætor in Urbe) variis personis jus dicebat: veluti, de Mercedibus & Saliariis, Præceptoribus & Professoribus studiorum liberalium (non etiam cæterarum artium Opificibus, quibus actio locati competit, l. 1. §. 7. D. h. t.) Rhetoribus scil., Grammaticis, Geometris; item Medicis, Ludi literarii Magistris, Librariis & Notariis, & Calculatoribus five Tabulariis. l. 1. pr. §. 1. 2. 3. 6. D. h. t.

§. 4. Nec non Advocatis: in quorum honorariis ita versari judex debet, ut pro modo litis, proque Advocati facundia, & fori consuetudine, & judicii, in quo erat acturus, æstimationem adhibeat; dummodo licitum honorarium quantitas (quæ pro singulis causis ad centum aureos licita intelligitur,) non egrediatur. d. l. 1. §. 11. 12. D. h. t.

§. 5. Ut & Comitibus Legatorum & Juris studio-
fis, qui partibus Assessorum fungebantur, & Magi-
stratui a Consiliis erant. v. l. 1. §. 8. *D. h. t. l. 4.*
D. de off. Ass. l. 4. D. h. t. l. 1. D. de off. Ass.

§. 6. Quibus competebant *Extraordinariæ persecu-
tiones*, v. l. 10. l. 34. l. 178. §. 2. *D. de V. S.* fimi-
liter ex sola æquitate descendentes. v. *Diff. N. IX.*
de C. O. C. ult.

TITUL. XIV.

DE PROXENETICIS.

C. V. I.

§. 1. **A**d quas Extraordinarias cognitiones etiam
pertinet Cognitio de *Proxeneticis*. l. 3. *pr.*
D. h. t.

§. 2. Quæ sunt honoraria, quæ *Proxenetis* pro præ-
stita opera debentur; & alio nomine *philanthropia* &
ἐξμνηστῆρας vocantur. l. 1. l. 2. l. 3. *D. h. t.*

§. 3. Sunt autem *Proxenetæ*, qui in emtionibus, ven-
ditionibus, commerciis, contractibus licitis, conciliandis,
ministerium suum & operam interponunt. l. 3. in f.
D. h. t.

§. 4. Qui *Proxeneticum*, licet nihil certi promif-
sum sit, petere possunt, per *Actionem extraordinariam*.
l. 1. l. 3. *D. h. t.* add. l. 7. *D. mand. l. 1. C. eod.*

TITUL. XV.

DE CENSIBUS.

C. XI. 57.

§. 1. IX. Denique versatur *Jus Municipale* circa *Census*.

§. 2. Qui hoc loco maxime significare videntur *tabulas censuales*, seu publicam descriptionem civium, bonorumque ad eos pertinentium, publicæ pensitationis causa factam. *l. 2. l. 4. pr. §. 1. ult. D. h. t. l. 10. D. de prob. Theoph. ad §. 3. I. de libertin.* Cum cæteroquin non raro ipsa tributa eo nomine veniant. *Ascr. l. 1. l. 2. C. fin. cens. vel rel. fund. comp. non poss.*

§. 3. Imponuntur autem *census* seu *tributa* maxime ratione bonorum, pro modo facultatum & possessionum, *l. 5. D. h. t. l. 1. C. de mun. patr. ex quibus fructus percipi possunt; l. 4. §. 1. D. h. t. quia tributa onera sunt fructuum. l. 13. D. de impens. in res dot. fact.*

§. 4. Adeo, ut & prædia, pro censu seu tributum præstatione, tacite sint pignori obligata; *l. 5. §. 2. D. h. t. t. t. & l. 2. C. fin. cens. vel rel. fund. compar. non poss. l. 1. C. si propt. publ. pers. censusque ab omni prædii possessore, licet forte aliud convenit, peti possit. l. 1. l. 2. l. 3. C. sine cens. vel rel. fund. comp. non poss. l. 42. D. de pact.*

TITUL. XVI.

DE VERBORUM SIGNIFICATIONE.

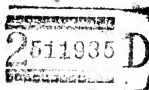
. C. VI. 38.

TITUL. XVII.

DE DIVERSIS REGULIS JURIS ANTIQUL

§. 1. **A**tque ita exhibitis etiam iis, quæ ad *Jus Publicum* pertinent; subjiciuntur denique ultimo loco duo Tituli Generales, ad totum Jus spectantes: quorum alter *Significationem Verborum Juris* continet; alter *Regulas*, ex omni *Jure* collectas. Quorum expositio cum late pateat, & rationem instituti nostri excedat, ea ex notissimis Clarissimorum Virorum ad eos Commentariis petenda est.

F I N I S.

IN-

I N D E X

T I T U L O R U M.

A.		Adquirenda vel omittenda hereditate.	754
D e Abigeis.	1137	De Adquirenda vel amittenda possessione.	959
Acceptilatione.	1094	De Adquirendo rerum dominio.	937
Accusationibus, & inscriptionibus.	1146	Ad SC. Tertyllianum & Orphitianum.	886
Actione rerum amotarum.	628	Ad SC. Trebellianum.	830
Actionibus emti & venditi.	499	Ad SC. Turpillianum, & de abolitionibus criminum.	1174
Adenitione libertatis.	928	Ad SC. Vellejanum.	442
Ad exhibendum.	335	Adsignandis libertis.	872
Adimendis, vel transferendis legatis vel fideicommissis.	810	Ædilitio edicto, & redhibitione, & quanti minoris.	538
Ad Legem Aquiliam.	312	Æstimatoria.	511
Ad Legem Corneliam de falsis, & de SC. Liboniano.	1167	Agnoscentis & alendis liberis, vel parentibus, vel patronis, vel libertis.	632
Ad Legem Corneliam de fideiurariis, & veneficis.	1162	Albo scribendo.	1212
Ad Legem Falcidiam.	822	Aleatoribus.	347
Ad Legem Juliam de adulteriis coercendis.	1155	Alienatione judicii mutandi causa facta.	202
Ad Legem Juliam Majest.	1152	Alimentis vel cibariis legatis.	801
Ad Legem Juliam peculatus, & de sacrileg. & de residuis.	1171	Annuis legatis & fideicommissis.	785
Ad Legem Jul. de vi privata.	1161	An per alium cause appellationum reddi possint.	1198
Ad Legem Jul. de vi publica.	1159	Appellationibus, & relationibus.	1190
Ad Legem Pompejam de parricidiis.	1165	Appellationibus recipiendis, vel non.	1195
Administration & periculo tutorum & curatorum, qui gesserint vel non; & de agentibus, vel conveniendis, uno vel pluribus.	659	Apud eum, a quo appellatur, aliam causam agere compellendum.	1199
Administration rerum ad civitates pertinentium.	1216	Aqua quotidiana & æstiva.	1028
Ad Municipalem, & de incolis.	1209	Aqua & aquæ pluvix arcendæ.	905
Adoptionibus, & emancipationibus, & aliis modis, quibus potestas solvitur.	46		

INDEX

A quibus appellare non licet.	1193
Arboribus cædendis.	1038
Arborum furtim cæsarum.	1116
Auctoritate & consensu tutorum & curatorum.	664
Auro, argento, mundo, ornamentis, unguentis, veste vel vestimentis, & statuis legatis.	803

B.

D e Bonis damnatorum.	1185
Bonis eorum, qui ante sententiam vel mortem sibi consciverunt, vel accusatorem corruerunt.	1186
Bonis libertorum.	869
Bonorum possessione contra tabulas.	847
Bonorum possessione ex testamento militis.	864
Bonorum possessione furioso, infanti, muto, surdo, cæco competente.	847
Bonorum possessione secundum tabulas.	860
Bonorum possessionibus.	843

C.

D e Cadaveribus punitorum.	1189
Calumniatoribus.	169
Capite minutis.	191
Captivis, & de postliminio, & redemptis ab hostibus.	1203
Carboniano edicto.	858
Castrensi peculio.	1207
De Censibus.	1223
Cessione bonorum.	985
Cloacis.	1033
Collatione.	850
Collegiis & corporibus.	1142
Collusione detegenda.	936
Commodati, vel contra.	406
Communi dividundo.	333

Communia prædiorum, tam urbanorum, quam rusticorum.	305
Compensationibus.	447
Concubinis.	642
Concussione.	1136
Condiçione causa data causa non secuta.	382
Condiçione ex lege.	395
Condiçione furtiva.	393
Condiçione indebiti.	387
Condiçione ob turpem vel injustam causam.	385
Condiçione sine causa.	391
Condiçione triticaria.	397
Conditionibus & demonstrationibus, & causis, & modis eorum, quæ in testamento scribuntur.	820
Conditionibus institutionum.	742
Confessis.	983
Confirmando tutore vel curatore.	650
Conjungendis cum emancipato liberis ejus.	856
Constituta pecunia.	401
Constitutionibus Principum.	29
Contrahenda emptione, & de pactis inter emptorem & venditorem compositis, & quæ res venire non possunt.	471
Contraria tutelæ & utili actione.	687
Curatore bonis dando.	996
Curatoribus furioso & aliis extra minores dandis.	699
Custodia & exhibitione reorum.	1150

D.

D e Damno infecto, de suggrundis, & protectionibus.	899
Decre.	

TITULORUM.

Decretis ab ordine faciendis.	1217
Decurionibus, & filiis eorum.	1210
Depositi vel contra.	450
Districtione pignorum vel hypothecarum.	529
Diversis regulis juris antiq.	1224
Diversis temporalibus prescriptionibus, & accessionibus possessionum.	1050
Divisione rerum & qualitate.	51
Divortiis & repudiis.	616
Doli mali & metus exceptione.	1053
Dolo malo.	180
Donationibus.	915
Donationibus inter virum & uxorem.	611
Dote prælegata.	789
Dotis collatione.	854
Duobus reis constituendis.	1081
E.	
De Edendo.	116
Efracoribus & expilatoribus.	1139
Eo, per quem factum erit, quo minus quis in judicio sistat.	106
Eo, qui pro tutore, prove curatore negotia gessit.	688
Eo, quod certo loco dari oportet.	398
Eum, qui appellaverit, in provincia defendi.	1199
Evictionibus, & duplex stipulatione.	549
Exceptionibus, prescriptionibus, & præjudiciis.	1044
Exceptione rei judicate.	1050
Exceptione rei vendite & tradite.	555
Excusationibus.	674
Exercitoria actione.	420
Expilate hereditatis.	1140
Ex quibus causis majores vigin-	

ti quinque annis in integrum restituantur.	193
Extraordinariis cognitionibus, & si iudex litem suam fecisse diceretur.	1221
Extraordinariis criminibus.	1132
F.	

Familix eriscundæ.	328
De Feriis, & dilationibus, & diversis temporibus.	110
Fideicommissaria hereditatis petitione.	257
Fideicommissariis libertatib.	927
Fide instrumentorum, & amissionum eorum.	574
Fidejussoribus, & mandatoribus.	1085
Fidejussoribus, & nominatoribus, & heredibus tutorum & curatorum.	691
Finium regundorum.	325
Fluminibus, ne quid in flumine publico ripave ejus fiat, quo pejus navigetur.	1016
Fonte.	1032
Fugitivis.	345
Fundo dotali.	608
Furibus balneariis.	1139
Furtis.	1103
Furti adversus nautas, campones, stabularios.	1114
G.	

De Glande legenda.	1039
Gradibus & affinibus, & nominibus eorum.	880
H.	

De Heredibus instituendis.	727
Hereditatis petitione.	245
Hereditate, vel actione vendita.	484
His, quæ in testamento delentur, inducuntur, vel inscribuntur.	726
His,	

INDEX

His, quæ pœnæ causa relinquuntur.	814	Judicatum solvi.	1098
His, quæ pro non scriptis habentur.	816	Judiciis, & ubi quis agere vel conveniri debeat.	217
His, quæ ut indignis auferuntur.	817	Jure aureorum annulorum.	932
His, qui effuderint, vel dejecerint.	318	Jure codicillorum.	771
His, qui notantur infamia.	147	Jure deliberandi.	746
His, qui sui vel alieni juris sunt.	41	Jure dotium.	602
Homine libero exhibendo.	1039	Jure Fisci.	1200
I.		Jure immunitatis.	1214
D e Impensis in res dotales factis.	626	Jurejurando, sive voluntario, sive necessario, sive judiciali.	371
Incendio, ruina, naufragio, rate, nave, expugnata.	1121	Jure patronatus.	865
In diem additione.	481	Juris & facti ignorantia.	584
In integrum restitutionibus.	172	Jurisdictione.	75
Injuriis, & famosis libellis.	1124	Justitia, & jure.	1
Injusto, rupto, irrito facto testamento.	722	L.	
In jus vocando.	97	D e Legationibus.	1215
In jus vocati ut eant, aut satis vel cautum dent.	99	Legatis & fideicommissis lib. 1. 2. 3.	775
In litum jurando.	380	Legatis præstandis, contra tabulas bonorum possessione petita.	849
Inofficioso testamento.	236	Lege commissoria.	482
In quibus causis pignus, vel hypotheca tacite contrahitur.	522	Lege Fabia de plagiaris.	1173
In rem verso.	439	Lege Julia repetundarum.	1169
Inspiciendo ventre, custodiendoque partu.	637	Lege Julia de annona.	1170
Institoria actione.	426	Lege Julia ambitus.	1172
Instructo vel instrumento legato.	794	Lege Pompeja de parricid.	1165
Interdictis, & relegatis, & deportatis.	1187	Lege Rhodia de Jactu.	423
Interdictis, sive extraordinariis actionibus, quæ pro his competunt.	1002	Legibus, Senatusque consultis, & longa consuetudine.	20
Interrogationibus in jure faciendis, & interrogatoriis actionibus.	339	Legitimis tutoribus.	651
Retinere, actuque privato.	1027	Libellis dimissoriis, qui apostoli dicuntur.	1196
		Liberali causa.	933
		Liberatione legata.	807
		Liberis, & postumis heredibus instituendis, vel exheredandis.	714
		Liberis exhibendis, item ducendis.	1040
		Libertis universitatum.	872
		Liti.	

TITULORUM.

Litigiosis.	1056
Locati, conducti.	503
Loco publico fruendo.	1014
Locis, & itineribus publicis.	1011

M.

D e Magistratibus convenientibus.	692
Mandati, vel contra.	457
Manumissis testamento.	925
Manumissis vindicta.	924
Manumissionibus.	923
Manumissionibus, quæ servis, ad universitatem pertinentibus, imponuntur.	925
Migrando.	1042
Militari testamento.	750
Minoribus viginti quinque annis.	185
Mortis causa donationibus, & capionibus.	919
Mortuo inferendo, & sepulchro ædificando.	360
Muneribus, & honoribus.	1212

N.

D e Natalibus restituendis.	933
Nautæ, caupones, stabularii ut recepta restituant.	213
Nautico fœnore.	568
Ne de statu defunctorum post quinquennium quærat.	955
Negotiis gestis.	166
Ne quid in flumine publico fiat, quo aliter aqua fluat, atque uti priore ætate fluxit.	1018
Ne quid in loco sacro fiat.	1011
Ne quid in loco publico velituere fiat.	1012
Ne quis eum, qui in jus vocatur, vi eximat.	100
Ne vis fiat ei, qui in possessionem missus erit.	1008
Nihil innovari appellatione interposita.	1196

Novationibus, & delegationibus.	1089
Noxalibus actionibus.	322
Nundinis.	1219

O.

D e Obligationibus & Actionibus.	1057
Obsequiis parentibus & patronis præstandis.	866
Officio Adfessorum.	73
Officio Consulibus.	58
Officio ejus, cui mandata est jurisdictio.	73
Officio Juridici.	72
Officio Præfecti Augustalis.	69
Officio Præfecti Prætorio.	59
Officio Præfecti vigilum.	65
Officio Præfecti urbi.	61
Officio Præsidis.	70
Officio Prætorum.	63
Officio Proconsulis, & Legati.	67
Officio Procuratoris Cæsaris, vel Rationalis.	72
Officio Quæstoris.	62
Operis libertorum.	868
Operis novi nunciatione.	894
Operis servorum.	289
Operibus publicis.	1218
Optione vel electione legata.	791
Origine juris, & omnium Magistratum, & successionem Prudentium.	15

P.

D e Pactis.	121
Pactis dotalibus.	607
Peculio.	435
Peculio legato.	796
Pecunia constituta.	401
Penu legata.	797
Periculo & commodo rei venditæ.	494
Pignoratitia actione, vel contra.	414
Pigno-	

INDEX

Pignoris & hypothecis, & qualiter ea contrahantur, & de pactis eorum.	517	Quando de peculio actio annalis est.	438
Pœnis.	1181	Quando dies legatorum &c.	837
Pollicitationibus.	1219	Quando dies usufructus legati cedat.	837
Popularibus actionibus.	1143	Quando ex facto tutoris vel curatoris minores agere, vel conveniri possunt.	667
Possessoria hereditatis petitione.	257	Quarum rerum actio non datur.	1055
Postulando.	139	Quemadmodum servitutes amittuntur.	308
Præscriptis verbis, & in factum actionibus.	514	Quibus ad libertatem proclamare non licet.	934
Prætoris stipulationibus.	1096	Quibus ex causis in possessionem catur.	987
Prævaricatione.	1138	Quibus modis pignus, vel hypotheca solvitur.	535
Precario.	1036	Quibus modis usufructus, vel usus amittitur.	284
Privatis delictis.	1101	Quibus non competit bonorum possessio.	884
Probationibus, & præsumptionibus.	569	De Quibus rebus ad eundem judicem catur.	342
Procuratoribus, & defensoribus.	156	Qui, & a quibus manumissi liberi non sunt, & ad Legem Æliam Sentiam.	930
Pro derelicto.	972	Qui petant tutores, vel curatores, & ubi petantur.	656
Pro donato.	971	Qui potiores in pignore vel hypotheca habeantur, & de his, qui in priorum creditorum locum succedunt.	527
Pro dote.	972	Qui satisfacere cogantur, vel jurato promittant, vel suæ promissioni committantur.	102
Pro emtore.	970	Qui sine manumissione ad libertatem perveniunt.	929
Pro herede, vel pro possess.	971	Qui testamenta facere possunt, & quemadm. testam. fiant.	704
Pro legato.	972	Quis, a quo appelletur.	1193
Pro socio.	463	Quis ordo in possessionibus servetur.	885
Pro suo.	973		Quod
Proxenetis.	1222		
Publicanis, & vectigalibus, & commissis.	908		
Publiciana in rem actione.	265		
Publicis judiciis.	1145		
Q			
Quæ in fraudem creditorum facta sunt, ut restituantur.	997		
Quæ res pignori, vel hypothecæ datæ obligari non possunt.	524		
Quæstionibus.	1178		
Quæ sententiæ sine appellationibus rescindantur.	1197		
Quando appellandum sit, & intra quæ tempora.	1194		

TITULORUM.

Quod cujuscunque universitatis nomine, vel contra eam agatur.	164
Quod cum eo, qui in aliena potestate est, negotium gestum esse dicitur.	430
Quod falso tutore auctore gestum esse dicitur.	690
Quod jussu.	440
Quod legatorum.	1006
Quod maris causa gestum erit.	175
Quod quisque juris in alterum stauerit, ut ipse eodem jure utatur.	86
Quod vi aut clam.	1034
Quorum bonorum.	1005
R.	
Ratam rem haberi, & de ratihabitione.	1099
Rebus auctoritate judicis possidentis, vel vendendis.	990
Rebus creditis, si certum petatur, & de conditione.	362
Rebus dubiis.	812
Rebus eorum, qui sub tutela vel cura sunt, sine decreto non alienandis, vel supponendis.	694
Receptis, qui arbitrium receperunt, ut sententiam dicant.	205
Receptoribus.	1138
Regula Catoniana.	815
Rei vindicatione.	259
Re judicata, & effectu sententiarum, & de interlocutionibus.	974
Re militari.	1205
Religiosis, & sumtibus funerum, & ut funus ducere liceat.	352
Remissionibus.	1036
Rem pupilli, vel adolescentis salvam fore.	1097
Requirendis, vel absentibus damnandis.	1177
Rerum amotarum.	628
Rerum permutatione.	513
Rescindenda venditione, & quando licet ab emtione discedere.	490
Ripa munienda.	1020
Ritu nuptiarum.	590
Rivis.	1030

S.

De Salviano interdicto.	1043
Senatoribus.	56
Senatusconsulto Macedoniano.	431
Senatusconsulto Silaniano & Claudio, quorum testamenta ne aperiantur.	766

Sententiam passis, & restitutis.	1188
Separationibus.	994
Sepulchro violato.	1134
Servis exportandis, vel si ita mancipium venierit, ut manumittatur, vel contra.	497
Serviture legata.	789
Servitutibus.	296
Servitutibus prædiorum rusticorum.	303
Servitutibus prædiorum urbanorum.	298
Servo corrupto.	343
Si quis a parente manumissus sit.	862
Si ager vectigalis, id est, emphyteuticarius, petatur.	269
Si qui plus, quam per legem Falcidiam licuerit, legatum esse dicitur.	828
Si ex noxali causa agatur, quemadmodum caveatur.	105
Si familia furtum fecisse dicitur.	1115
Si ingenuus esse dicitur.	935
Si is, qui testamento liber jussus erit, post mortem domini ante aditam hereditatem, subripuisse, aut corrupisse quid dicatur.	1112
Si mensor falsum modum dixerit.	350
Si mulier ventris nomine in possessione calumnie causa esse dicitur.	641
Si pars hereditatis petatur.	255
Si pendente appellatione mors intervenierit.	1200
Si quadrupes pauperiem fecisse dicitur.	310
Si quid in fraudem patroni factum sit.	873
Si quis aliquem testari prohibuerit, vel coegerit.	770
Si quis cautionibus in judicio sistendi causa factis non obtemperaverit.	108
Si quis in jus vocatus non ierit, si ve quis eum vocaverit, quem ex edicto non debuerit.	98
Si quis jus dicenti non obtemperaverit.	89
Si quis omissa causa testamenti ab intestato, vel alio modo possideat hereditatem.	764
Si servitus vindicetur, vel aliud alium pertinere negetur.	306
Si tabulæ testamenti extabunt.	846

INDEX TITULORUM.

Si tabulae testamenti nullae extant, unde liberi.	875	Ubi pupillus educari vel morari debeat, & de alimentis ei praestandis.	680
Si tutor vel curator magistratus creatus appellaverit.	1198	Ventre in possessionem mittendo, & curatore ejus.	857
Si ventris nomine muliere in possessionem missa, eadem possessio dolo malo ad alium translata esse dicatur.	640	Verborum obligationibus.	1078
Si usufructus petatur, vel ad alium pertinere negetur.	288	Verborum significatione.	1224
Solutionibus & liberationibus.	1091	Veteranis.	1207
Soluto matrimonio, quemadmodum dos petatur.	621	Veteranorum & militum successione.	883
Sponsalibus.	587	Via publica, & itinere publico reficiendo.	1015
Statu hominum.	34	Via publica, & si quid in ea factum esse dicatur.	ibid.
Statu liberis.	928	Vi bonorum raptorum, & de turba.	1117
Stellionatus.	1141	Vi, & vi armata.	1021
Stipulationibus praetoriis.	1096	Unde cognati.	877
Stipulatione servorum.	1083	Unde legitimi.	ibid.
Successorio edicto.	879	Unde vir & uxor.	882
Suis & legitimis heredibus.	885	Usu, & habitatione.	290
Supellectile legata.	798	Usu, & Usufructu, & redditu, & habitatione, & operis per legatum & fideicommissum datis.	786
Superficiebus.	1026	Usufructu accrescendo.	281
Suspectis tutoribus.	669	Usufructuarius, quemadmodum caveat.	292
T.		Usufructu earum rerum, quae usu consumuntur, vel minuuntur.	286
De Tabulis exhibendis.	1009	Usufructu, & quemadmodum quis utatur fruatur.	275
Termino moto.	1142	Usuris, & fructibus, & causis, & omnibus accessionibus, & mora.	556
Testamenta quemadmodum aperiantur, inspiciantur, & describantur.	760	Usurpationibus, & usucapionibus.	964
Testamentaria tutela.	646	Ut ex legibus, senatusve consultis possessio detur.	884
Testamento militis.	750	Ut in flumine publico navigare liceat.	1019
Testibus.	579	Ut in possessione legatorum, vel fideicommissorum servandorum causa esse liceat.	841
Tigno juncto.	411	Uti possideris.	1025
Transactionibus.	132	Ux legatorum, seu fideicommissorum causa caveatur.	839
Tributoria actione.	427	Utrubi.	1041
Trinico, vino, vel oleo legato.	793	Vulgari & Pupillari substitutione.	734
Tutela, & rationibus distrahendis, & utili curationis causa actione.	623		
Tutelis.	644		
Tutoribus & curatoribus datis ab his, qui jus dandi habent, & qui, & in quibus causis specialiter dari possunt.	654		
V.			
De Vacationibus & excusationibus munerum.	1213		

BNC - FRANCE

B.7.149

